

Bhaskara's Series No. 1.

உ T. 4305.

சுப்பிரமணியர் துணை.

சிதம்பரம்-தளவரிசை

முத்தையனூனியார்

அவர்கள்

புத்திராக்ய,

சிதம்பரம்-தளவரிசை

ஆயுள்வேதபாஸ்கர

சுப்பிரமணியபண்டிதர்

இயற்றிய

ஜீவரக்ஷாமிர்தம்.

T004305

Sarasvati Mahal Library, Thanjavur

விளம்பரம்.

இப் புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னை, தங்கசாலை வீதி பாஸ்கரா அண்டு சன்ஸ் சுவான்தாரர், சிதம்பரம், தளவரிசை, பண்டிதர் - ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்களிடம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சுப்பிரமணியர் துணை.

ஜீவரக்ஷாமிர்தம்.

இஃது

T. 4305.

சிதம்பரம்- தளவரிசை

ஆயுள்வேதபால்கர

சுப்பிரமணியபண்டிதர்
அவர்கள்

வடமொழி, தென்மொழி,

வைத்திய சாஸ்திரங்களிலிருந்துத் தொகுத்ததை

அவரது குமாராகிய

சிதம்பரம் தளவரிசை பண்டிதர்

ஆறுமுகம்பிள்ளை

பரிசோதித்தும் சிலபாகங்களைப் புதிதாய்ச் சேர்த்தும்

வேளியிட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

PRINTED BY

THE ARROW PRESS, MOUNT ROAD, MADRAS.

1923

Copy right Registered.] சென்னை.

[விலை ரூ. 7-8-0.

22.4.23

உ
சுப்பிரமணியர் துணை.

விளம்பரம்.

4305.

புதுப்பதிப்புகள்.

சிதம்பரம், தளவரிசை, ஆயுள்வேத பால்கா
சுப்பிரமணிய பண்டித ரவர்கள்
வெளிப்படுத்திய
வைத்தியசாஸ்திரங்கள்.

அவரது குமாரர், பண்டிதர், சி. த. ஆறுமுகம்பிள்ளையால்
பரிசோதித்தும், ஆங்காங்கு மதாந்தரங்களைக் கூட்டியும், குறிப்புகளைத்
தெளிவுறக் காட்டியுஞ், சிறுவர்களுஞ் சலபமாக அறிபும் வகையில்
கிளேசிங் காரிதத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

1. ஜீவராசுடாயிர் தம்-வடமொழி தென்மொழித் தொகுப்
பாகிய சர்வரோக நிதான மென்னும் இச்சாஸ்திரத்
திற்குத் திறவுகோல்போன்ற வணிந்துரை பியற்றியும்,
அவ்வவ்விடங்களில் சித்தர் மதாந்தரங்கள் எனவே
தெளிவுற எழுதியும், புதிதாய் மதாந்தரங்களைக்
கூட்டியும் (502) பக்கங்கட்கு மேல் தொகுத்துள்ளது
புத்தகம். விலை ரூ ... 7 8 0
2. பதார்த்தகுண சிந்தாமணி. மூலமும் உரையும்.—
இதிற புதிய பாடல்களைத் தெளிவுரையுடன் எழுதி,
நிகண்டின் பெயர்களையுங் கொடுத்து (500) பக்கங்
கூட்டுமேல் சேர்க்கப்பட்டது. புத்தகம் விலை ரூ ... 3 8 0
3. தேரையர் - தைலவருக்கச் சுருக்கம், மூலமும்
உரையும்.—தேயார் சாஸ்திரங்களி லிருந்தே அநேக
தைல முறைகையுஞ் சேர்த்துத் தெளிவுரை எழுதி
யுள்ளது. புத்தகம் விலை ரூ ... 1 12 0

4. தேரையர் - நீர் நிற்குறி நெய்க்குறிச் சாஸ்திரம், மூலமும் உரையும்.—இதில், அகத்தியர், திருமூலர், தேரையர், யுகமுனிவர் முதலாயினோர் மேற்கோள்களும், (21) வகை மேகநீரின் சிறப்பிலக்கணங்களையும், இது, இந்த மேகநீராம். என்கின்ற துணைவையும், சித்தமுனிவர்கள், இருடிகள் மதார்தரங்களையுஞ் சேர்த்துள்ளது. புத்தகம் விலை ரூ. 1 12 0

அச்சிட்டுவரும் சாஸ்திரங்கள்.

1. சிகிச்சாசார சங்கீரகம்.—இதில், கஷாய சரச மாத்திரையாதிய பஸ்பசெந்தூர கண்ணங்கள் வரையும்-கைபாகம், செய்பாகம், தீக்ஷா பாகம், வடமொழி தென்மொழி சாம்பிரதாய அனுபவங்களையுஞ் சேர்த்துள்ளது.
2. விரணசிகிச்சாக்கிரமதீபம்.—இதில், மேகபகந்தரம் முதலிய சகல விரணங்களின் பெயருடன், வடமொழி தென்மொழி சாம்பிரதாயங்களையுந் தழுவிக்களிம்பு, மெழுஞ்சு, சிலைத் தைலம் முதலிய மருந்துகளையும், எடைபாகம், கைபாகம், செய்பாக மாதியவற்றையுந் தொகுத்துள்ளது.
3. விஷப்பிரதி விஷதீபிகை.—இதில், சிகிச்சாப் பிரயோக விவரத்துடன் மருந்துகளின் செய்பாகங்களையுந் காட்டியுள்ளது.
4. நாடிக்கொத்து.—இதில், ஆங்காங்கு சித்தமுனிவர்களின்மேற்கோள்களுடன், கால தேச தேகபேத இயல்புகளையுஞ் சேர்த்து, யாவரும் உணரும்படி எழுதியுள்ளது.
5. சாரீர வினாவிடை.—இது, சாரீர உறுப்புகளின் வினாவிடைகளைக் கொண்டது.
6. வைத்திய அகராதி.—இதில், மூலிகைப் பெயர்களையும், கிடைக்கும் இடங்களையுஞ் சேர்த்துள்ளது.
7. பிரதானதுண மூலித்தரு.—இதில், தெளிவுரையுந் குறிப்புகளுஞ் சேர்த்துள்ளது.
8. பாகசாஸ்திரம்.—இதில், கால தேச தேக பேத ஆகாரங்களையும், காலை, மாலை, பக்தியாபத்திய பதார்த்த விதிவிலக்குகளையும், சத்துவ சுகபோஜன கைபாக செய்பாகங்களையுஞ் சேர்த்துள்ளது.
9. தேலுங்கு ஜீவரக்ஷாமிர்தம்.—இதில், அப்பாஷையில் மூலிகை மருந்து, இவைகளின் பெயர்களையும் ஆங்காங்கு காட்டியுள்ளது.

சுப்பிரமணியர் துணை.

கையொப்பம் வைத்தவர்களின் பெயர்கள்.

பெயர்கள்.	புத்தகம்.	பெயர்கள்.	புத்தகம்.
க-ரங்கநாதசாஸ்திரியார் 1	சே-கோபாலசாமிமுதலியார் 1
சி-சச்சிநாதந்த சாஸ்திரியார் 1	மு-நம்மாழ்வார்செட்டியார் 2
கு-வெங்கன்னசாஸ்திரியார் 1	போ-ரங்கப்பசெட்டியார் 1
நெ-விசுவநாத குருக்கள் 1	மா-ஜெகநாதநாயக்கர் 1
பா-வை-நைநாத குருக்கள் 2	ரா-திருமலைநாயக்கர் 1
சி-ராமய்யர் 4	கா.பழனியாண்டிபிள்ளை 1
ச-வெங்கடராயர் 1	வை-விராசாமிமுதலியார் 1
தி-சாமி அய்யர் 1	மு-சின்னய்யாபண்டிதர் 1
சி-ரங்காசாரியார் 1	கா-வே-அருணாசல பண்டிதர் 1
சி-ஸ்ரீபதிநாயர் 1	வை-பி-முனிசாமி செட்டியார் 1
ஆ-சேஷா சாஸ்திரியார் 1	டி-முத்துசாமிநாயக்கர் 1
கு-திருவேங்கிட ஆசாரியார் 1	ரா-வீராசாமி டிரஸ்டர் 1
R. P. CAMPBELL Esq 1	பு-ச-நராயணசாமி முதலியார் 1
A. SMITH Esq 1	கோ-வீராசாமி செட்டியார் 4
ஜெ-லட்சுமண செட்டியார் 5	மு-சின்னசாமிபிள்ளை 2
சை-ஜெயராம செட்டியார் 1	பு-திருவேங்கிடமுதலியார் 1
சை-விஜயராகவலு செட்டியார் 1	பு-முருகரத்தின பிள்ளை 1
கோ-வி-அய்யாசாமிமுதலியார் 1	ராஜரத்தினமுதலியார் 1
பா-வாசுதேவ முதலியார் 1	கா-சபாபதிமுதலியார் 1
பு-மாணிக்க முதலியார் 1	தா-முனியப்பிள்ளை 1
பு-சுந்தர முதலியார் 3	ந-ரங்கசாமிசெட்டியார் 1
பு-கந்தசாமி முதலியார் 2	கோ-முத்துசாமிசெட்டியார் 1
பு-வேலு முதலியார் 1	பு-கனகசபாபதிமுதலியார் 2
தொ-வெங்கடநாராயணபிள்ளை 1	பா-மாசிலாமணிமுதலியார் 1
பி-நரசிங்கபிள்ளை 1	தி-சீனிவாசபிள்ளை 1
பா-வெங்கடசிஷணபிள்ளை 1	தொ-கந்தசாமிமுதலியார் 1
தி-முத்துவெங்கடாசலபிள்ளை 1	அ-கனகராயமுதலியார் 1

பெயர்கள்.	புத்தகம்.	பெயர்கள்.	புத்தகம்.
கோ-வி-சுப்பராயமுதலியார் 1	டி-ரஸ்ஸர்-குப்புசாமி 1
ம-சண்முகவேலுமுதலியார் 1	வே-முனிசாமிமுதலியார் 1
ஆ-தொள்கிங்கமுதலியார் 1	திரு-எல்லப்பிள்ளை 1
சி-கிருஷ்ணசாமிமுதலியார் 1	கா-செங்கல்வராயநாயக்கர் 1
தி-கந்தசாமிமுதலியார் 1	இ-வெங்கடாசலமுதலியார் 1
திரு-சுப்பிராயபிள்ளை 1	நைநா-முகம்மதுபுலவர் 3
ப-அருணகிரிபிள்ளை 1	சுந்தரசெட்டியார் 1
பா-ராமப்பிள்ளை 1	ஆசே-வெங்கடாசலமுதலியார் 2
ப-பாலசுந்தரமுதலியார் 2	வி-வெங்கடாசலபிள்ளை 2
பு-அருச்சுனமுதலியார் 1	தா-க-கோபாலுபிள்ளை 1
சூ-வேதாசலமுதலியார் 1	பு-குமாரசாமிமுதலியார் 1
ச-வை-அண்ணாசாமிமுதலியார்	1	ந-சிவபாதநாயக்கர் 1
பு-முருகேசமுதலியார் 1	ஐயாசாமி 1
சி-பொன்னுசாமிபிள்ளை 1	பாகுதீயாசாஹிப் 1
சே-ராஜகோபாலமுதலியார் 1	தா-ராமசாமிபிள்ளை 1
சே-வீராசாமிமுதலியார் 1	கூ-விருத்தாசலமுதலியார் 1
த-கண்ணுசாமிவைத்தியர் 1	கறுத்தநயினாமுகம்மதுமஸ்தான்	1
பெ-பார்த்தசாரதிநாயக்கர் 1	சுப்பராயநாயக்கர் 1
உப-சை-மரியசூசிபிள்ளை 1	வா-லோகப்பநாயக்கர் 1
யா-யெ-லாஸர் 1	ச-ரங்கநாயகலு 1
கா-குண்ணப்பமுர்த்தி 1	சி-பாவாடைசெட்டியார் 1
சி-வை-தாமோதரபிள்ளை 1	பெ-ஆறுமுகமுதலியார் 1
குமாரசாமிமுதலியார் 1	சி-பி-நாராயணசாமிநாயக்கர் 1
தி-அண்ணாமலைமுதலியார் 1	மா-குமாரசாமிஆதி 1
திரு-சாரங்கபாணிநாயக்கர் 1	பா-சபாபதிகிராமணி 1
ந-ரங்கசாமிநாயகர் 1		

உ

இஃது,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, கா. பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள்

கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய

வித்துவான் - காஞ்சிபுரம்

சபாபதிமுதலியார் இயற்றியது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

4305-

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

கங்கையுந்திங்களுந் கடுக்கையுமரவுந்
தங்கியேவாழ்சடைத் தயாபரனம்மிறை
உலகத்துயிரெலா முறுவிதிவிலக்குகள்
நலத்துடனோர்ந்து நடைபிறழாவகை
அருள்செயும்வேத மவைநான்குடனே
மருவுபவேதமு மயக்கறவுணர்ந்தோன்
சிவத்தையுணர்ந் திறத்துவழாது
தவத்தின்மேம்படு தகைசாலந்தன்
சீகண்டனென்னத் திருத்தருநாம
மேகொண்டமாமுனி யெவரினும்பரியோன்
யாடுதாருபினியு மின்றெனி லுயிர்கள்
மாத்வியற்றி வாழ்தருமென்றாத்
தன்னுளத்தெண்ணித் தருபோருளால்
மன்னுமவ்யுயிர்கள் வருநோய்நோய்தல்
பழுதறவுணர்வதே பயனாக்கொண்டு

தழுவியவுபவே தந்தனிலொன்றும்
 ஆயுள்வேத மாவதுதன்னில்
 ஏயும்ரோக நிதானமீயல்வுறப்
 பெருகுதோஷாதி பேதமுடனே
 மருவியேயுடலில் வளர்சுரரோகம்
 பிணிப்புறுமிரத்த பித்தரோகம்
 தணிப்பரிதாய தாகரோகம்
 அஸ்மாரோகம் ஆநாகரோகம்
 விஸ்போடரோக மிளிர்வாதரோகம்
 மதிமாழ்குறவரு மகாவாதரோகம்
 அதிதூலரோக மடுத்திடுகின்றவுன்
 மாதங்கர்ண ரோகம்விரண
 பேதம்விஷாதி கீடாதிபேதமென்
 றிவ்வகைரோக மியம்புமுறைமை
 ஒல்லொருபடல மாவுறவகுத்து
 ஜீவரக்ஷாமிர்த மெனப்பெயர்செப்பி
 மேவுமொருதூல் விரித்தனனதுதான்
 இலகுறுங்குடத்தி விட்டவிளக்கென
 நிலவியிருக்கு நிலைமையைநாடுபு
 காருகபத்திய மாதியாக்கமுறுஞ்
 சீருறுமுத்தீ செம்மைபிணைம்பி
 அத்தனடேசற் காராதனைபல
 நித்தமுமியற்று நியமம்பூண்டுள
 அந்தணர்வாழு மணிகிளர் தில்லைபுள்
 முந்துவேளான்குல முயன்றமாதவத்தால்
 வந்துமன்ற மருவுகோவிலில்
 சந்ததம் பொலிவுறச் சார்தலவரிசை
 தகுதியிற்பதித்த முத்தையஞானியார்
 மகனெனவந்த வரோதயசீலன்
 முருகவேள்பதமலர் முன்னித்துதிக்கும்
 திருகிலாவன்பன் சிவாசார துல்லியன்
 செந்தமிழ்க்கவிஞன் தேரையர்முதலா
 வந்தசித்த மகாபுருடருக்குள்

ஒருவனெனத்தகு மொப்பிலாப்புலமையன்
 கருமிடற்றண்ணல் கழலடிமறவான்
 முக்கண்கொண்டுநோய் முழுதுமுணர்ந்து
 தக்கவவுடதந் தந்துநோய்தணிக்கும்
 கடவுளருபாசனை முதலாக்கமுறும்
 அடைவுளயாவு மமைந்தவறிஞன்
 கூறுபதார்த்த குணசிந்தாமணி
 வீறுடனச்சில் விரவப்பதித்தோன்
 வையகமார்தர் வைத்தியநூற்கள்
 செய்யுளாயிருத்தலிற் சேர்பிணிவகையும்
 அப்பிணிதீர்த்தற் கடுத்தமருந்துந்
 தப்பறவுணருந் தகுதியின்றி
 பாகடமெனவெறும் பாடல்கூறும்
 பேய்களைப்பெரிய பிடகரென்னக்
 கருதியாங்கவர் கைமருந்தருந்திப்
 பெருகுறும்பிணியாற் பேதுறனோக்கி
 உள்ளத்திரக்க முறநனிகொண்டு
 கள்ளயிலன்பாற் காதன்மீதுரச்
 சார்தருகிச்சா சாரநிகண்டொடும்
 ஏர்தருசாரீர மென்னவிசைக்கும்
 சாத்திரந்தண்ணைத் தமிழ்வாக்கியமா
 நேத்திரமீதென நிலவவியற்றி
 நுண்ணியநீர்க்குறி நூலுரையுடனே
 வண்ணமார்தைல வருக்கச்சுருக்கமும்
 அச்சிற்பதிப்பா னமைந்துவள்ளல்
 பொச்சயில்சுவனடி யாரைப்போற்றும்
 ஆயுள்வேத பாஸ்கரனாமென
 மாயிரும்புவியோர் மதிக்கின்ற
 சுப்பிரமணிய பண்டிதச்சகுணமால்
 இப்படிதன்னி வியங்குஞ்சிற்சிலர்
 நேர்தருரோக நிதான நுண்ணிதின்
 ஓர்தரலின்றி யுரைத்திடுமருந்துகள்
 பேதியாமலையின் பெரும்பாறையினைத்
 தொக்கமட்கட்டியா லுடைப்பான்றொடங்கல்
 ஒக்குமென்றணு வளவுந்தேரார்

சிறப்புப்பாயிரம்.

மாத்திரைமுதலா மருந்துகள் கொடுத்துச்
 சாத்திரந்தன்னைத் தாம்பொய்யாக்கி
 மருத்துவரெனப்பெயர் மருவித்திரியுநர்
 கருத்துத்தெளிந்து களிப்புறும்வண்ணம்
 முந்தைதூம்பெயரே முறைமையினமைத்து
 வந்தபடல வரிசையுங்கண்டு
 செந்தமிழ்வாக்கிய மாகத்திரட்டித்
 தந்திடவதனைச் சான்றோர்புகழ்தர
 வேதியர்சூலத்து மேதகும்வல்லத்
 தாநிராதரருளாஹித்தோன்
 திருவிரிஞ்சையினுந் திருவல்லத்தும்
 மருவியஅன்ன சத்திரம்வகுத்தங்
 கந்தணர்முதலோர்க் கறுசுவையுண்டி
 சந்ததமூட்டித் தகுபொருளளிப்பதே
 பெருவாழ்வென்னப் பெட்புறும்வள்ளல்
 ஒருவாவாயுள் வேதமுணர்ந்தோன்
 இனிதன்வேலூர்வாழிராமசேஷப்
 புனிதப்பெயருள புண்ணியனுயரிய
 குன்றிலிட்ட குலவிளக்காமெனப்
 புலனுறப் பதித்துப்புகழால்
 இலகுறுதிசையெலா மினிதளந்தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றியது.

శ్రీగురుభ్యోనమః

గురం వెంకన్నశాస్త్రికృతోయంశ్లోకః
 జీవరక్షామృతంశాస్త్రంసుబ్రహ్మణ్యభిషగ్వరః । చక్రేద్రావిడ
 మర్జశ్చిచ్ఛిర్ష్యోకమక్షయం॥

ఆదివంశోద్భవ శ్రీకాంచీ
 విశ్వనాథగురుప్రణీతావిమాశ్లోకా

ఆయుర్వేదపయోనిధిః ప్రసుధితః శ్రీబాహుః ద్వైర్ముదా । శ్రీకంఠేన
 బుధోత్తమేనజనితంయజ్జీవరక్షామృతం । దూరంమందధియాంబుధైక
 సులభంతద్ద్రావిడైర్భాషితైః । సుబ్రహ్మణ్యభిషగ్వరస్సమతనోత్పేయం
 సమస్తైర్జనైః॥

పచ్చప్పాస్కూలు సంస్కృతాండ్రోపాధ్యాయులగు
 కాట్రంబాకవైద్యము కేశవచార్యులవారిచే
 జేయఁబడినశ్లోకము.

రోగఘ్నాత్మచితోషధాష్టివిరహాద్ధాహస్తమర్తాగ్రమే
 జీర్యన్తిప్రథమేవయస్యపిముఢేత్యాలోచ్యధన్వన్తరిః
 సుబ్రహ్మణ్యమహావిపశ్చిదధునాభూత్వాభువివ్యాతనో
 ద్గద్యంద్రావిడభాషయాలలితయాశ్రీజీవరక్షామృతమ్॥

கனம்பொருந்திய கௌரன்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டயூதிவர்

சிடியென்னுஞ் சகலசாஸ்திரசாலைத் தமிழ்த்தலைமப்புலமை

நடாத்தும்இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமானையர் இயற்றியது.

எண்சீர்விருத்தம்.

தேங்குபுகழ்ச் சிதம்பரச்சுப் பிரமணிய பண்டிதவேள்

செய்தளித்த ஜீவரக்ஷா மிருதமெனுஞ் சீர்நூலை

ஓங்குதிரி காலத்தி னிகழ்செய்கை யனை த்தைபுமே

யுணர் த்துதலாற் றெய்வமென்கோ வொன்றினையொன் றுக்கருதுந்

தீங்குநெறி விலக்குதலாற் குருவென்கோ நோபினத்தின்

றிமப்பலவுந் தெரித்தலினாற் றந்தையென்கோ வன்னாய்கள்

நீங்குமருந் துதவுதலாற் றுயென்கோ மருத்துவாந்

நேத்திரமென் கோவுளத்தி னினைக்குங்கான் மன்னே.

இதுவும், வித்துவான் - காஞ்சிபுரம்

சபாபதிமுதலியார் இயற்றியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

வண்டுளப மாலையணி மாலவன் வளர்தலால் மதுகயிட வரைமுதலி ஜேர்

வருத்திட வருந்திமந் தரகிரி கலக்கலான் மறுகியே யோலமிட் டாந்

குண்டுலகை கொளவேண்டி வருமும்பர்மனமஞ்சி யோடவெவ்விடமுனல்க

ஓதமுது தந்தவப் பாலாழி போல்கிலா துற்றகு ராதி யான

மிண்டுபுரி யவுணரைக் காய்ந்தசெவ் வேற்குகன் மேவுந் பான்மையுளதாய்

விளங்கிய குலம்புரி வலம்புரி யிலங்கவே மிளிர்சிதம் பரவாழ்க் கையுட்

கொண்டுமகிழ் கின்றசுப் பிரமணிய பண்டிதக் குறைவில்பா லாழிதானுங்

கோலமே மிகுஜீவ ரக்ஷாமிர் தம்முலகு கொளவினிது தந்ததன் றே.

வித்வான் - காஞ்சிபுரம்

சபாபதி முதலியார் மாணாக்கரில் ஒருவராகிய

புரசை - அஷ்டாவதானம்

சாபாபதிமுதலியாரீயற்றியது.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பூமிசைப்புத்தேள் புனைந்தவுலகுயிர்
காமுறுமனைத்துங் கரிசுறநுகர்திறன்
யாக்கையையாப்புடைத் தாப்பெற்றவர்க்கலா
லூக்கரிதென நனி யுள்ளமெய்ச்சுருதியாற்
சூரவனானுபவக் கொட்பினைற்றேற்றுபு
விரவருமறையின் வியங்கிளைபோன்மெனும்
உபவேதங்களி லொன்றாய்நிலைத்துள
தபுதலிலாயுள்வே தந்தனில்விரித்து
றுவல்பலே நாய்வகை நோய்முதலவற்றின்
றவவலன் கடத்தத் தஞ்சம்பரி காரம்
இவையெலாங்கைத்தலத் திருத்தியமுத்தென
நவையறத்தெருட்டி நளிகடம்புவிக்கட்
டேவரக்ஷாயிர்த மதனி லுஞ்சிரிய
ஜீவரக்ஷாயிர்த மெனும்பெயர்செறித்து
வளப்பரும்வேதா கம்பொருளனைத்துங்
கிளப்பருந்தன் னுளங் கெழுமரிதைத்தாளோன்
தவக்கருவூலந் தன்னிகர்போருட்
சிவத்திணையுள்ளுணர் தேர்ச்சிப்பெட்டகம்
சீகண்டமாதவத் திருமுனியளித்தநூல்
ஆகண்டலன்பதிக் கண்டியநவரிதி
நாமரீர்ப்புவிபுளோர் நணுகுறச்சேய்மைத்
தாமெனுத்தகையே பண்பதாயிரிபத்

தன்னிலிருத்தலா லன்னமுதுமொழி
 வல்லுநர்சில்லோர் வல்லார்பல்லோர்
 ஆதலிலெவரும் அந்நூற்பெரும்பயன்
 மேதக்கூட்டுணூஉ வியந்தனர்நிலைபெற
 விதிவிலக்கறியும் வியன்பயிர்விளைவுநூஉம்
 பதிநிகர்திருக்குறள் பகருமருந்தியல்
 தொகையேயிதன்முன் சொலுமவ்வியலுரை
 வகையேயித்தென வளத்தவிரியெனார்
 செற்றமின்மருத்துநூல் தெளிபுலவோரென
 மற்றையோருந்தா மகிழ்தலைசிறப்ப
 செயுநரித்தன்மைய ரெனத்தேர்விரகிலார்க்
 குறுபலனெவன் கொலோ வொன்னலரினனோர்
 எனவறிவுநின்மற் றிடன்முதலைந்தும்
 இனிதமைந்தெண்ணுவோ ரெளிதில்வென்றடுவ
 தொவ்வுயிக்கருவி யுரைதருசார்பென்
 மெவ்வகையோரு மிசைத்தனர்நயப்ப
 நாவலூர்நம்பி நவில்ல்தொண்டத்தொகை
 மேவுமுன்மொழிதிரு வாரூர்விடங்கர்
 தில்லைவாழந்தண ரெனவெடுத்தோதுகென்
 ரெல்லையினருளு முயர்பரம்பரையாம்
 வாய்மையோர்குழுவொடு மன்னுந்தில்லை
 மேயசிதம்பர மிகுந்தலவரிசை
 பத்தியிற்பதித்த முத்தையஞானியார்
 என்னும்பயோ ததி யீன்றகற்பகம்
 கன்னுணர்வனை த்தூந் தருமப்பைங்கொடி
 பாகமடுத்த பவளத்திருவரை
 வாகுறத்தந்த வடிவேற்கராம்புய
 அரதனகிரியின் அடிவாரத்தின்
 விரதங்குலவ விளங்குமேன்மையோன்
 நதிமாமரபென் நாடுந்தாமரை

சதுருமணஞ்செய்த தந்தார்ஜீவம்
 மெய்யறிஞர்களெனு மெல்லி தழ்பொதுளிய
 செய்யமலர்க்குத் திருத்தருந்தண்ணளி
 தேரையர்முதலாச் செப்பவரும்பெரி
 யோரையடுத்தினோ ருறுபொருள்யாவைப்
 பெரும்பொருண்முழுதும்ப் பெற்றியோர்சொற்ற
 அரும்பெறநூல்களி லையந்திரிபற
 நோக்கியவனுபவ துண்மையெலாங்கொண்
 டீக்கியவரவ ருவப்பவுணர் த்துவோன்
 ஆர்த்தபுகழ்க்கதி ராயுள்வேத
 பாற்கரன்சிவநெறிப் பன்மாண்கேள்வித்
 தொண்டற்கினிய சுப்பிரமணிய
 பண்டிதக்குரிசில் பைந்தமிழ்மொழியில்
 வாக்கிய வருவின் வழங்குறக்கண்டு
 பாக்கியப்பயனிது பதித்திடலென்றுனும்
 இறைவன்வேலூர் வாழிராமசேஷப்
 பொறைகூறந்தணப் புனிதனுதவியா
 யெழுதாவெழுத்தி லிசைசுறப்பதித்துப்
 பழுதாகாமைப் பன்னாடெங்கணுந்
 தன்னிசையுடனத் தருமுயர்வேதியன்
 இன்னிசையும்பதித் தினிதளித்தனனே

இஃது

திருவண்ணாமலை வீரபத்திரஸூயர்

இயற்றியது.

எண் சி ர் வி ரு த் த ம்.

சீர்கொண்ட பாற்கடலைக் கடைந்தமிர்த மளித்தே
 தேவரிறப் பகற்றியவச் சீதானே போல
 வர்கொண்ட தன்னறிவாம் பொன்மலையை நிறுத்தி
 பிதந்தருநல் லாயுண்மறை யெனுங்கடலைக் கடைந்தே
 பேர்கொண்ட ஜீவரசூடா மிர்தமுதவி யகிலப்
 பினியனைத்தும் பறந்தோடப் பெரும்புகழ்க்கைக்கொண்டான்
 பர்கொண்ட சிதம்பரச்சுப் பிரமணிய னெனுமோர்
 பண்டிதற்கென் கைம்மாறு பரிந்தியற்றுமுலகே.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பச்சையப்ப முதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்தும் - வித்துவான்
சுப்பராயபிள்ளை

இயற்றியது.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அம்புலிகொன்றைகரந்தை தமணிசடையண்ணறனடிமலரை
அநவர தமுநினைமுத்தையஞானியாகமகிழ்புத்திரனில்
வம்புலிமாக்கையத்திருநகர்தில்வருகுணநிதியென் -
றனைவருநி தமுரைசுப்பிரமணியநலருமைப்பண்டிதவேள்
இட்பார்க்குத்திடவாயுருவே தமெனுங்கடலினையுட்கொண்
டியலமைசேவரகூமிர்தமுதவுறுமிதுநனிமுன்னுணரா
வெம்புபுபெருமுனிசுறுமுனியாகியேவெற்பி லுபிர்த்திலையு
மேவியருந்தவனையினனெனுமிதினவேறினிமொழிவதேனெ.

இஃது,

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரிலொருவராகிய
ஆ - செ. வேங்கடாசலமுதலியார்.

பாடியது.

கட்டளைக்கவித்துறை.

தேவர்பொன்னாட்டினுநாகர் தந்நாட்டினுந்தள்ளமிர்தம்
ஒவறவைத்தருண்மாலேகங்காகுலமோங்ககல்வேர்
யாவரும்வாழ்த்துசுப்பிரமணியக்குருவென்னவந்த
ஜீவரகூமிர்தமிந்நாட்டுவைத்தனன்சீர்பெறவே.

இதுவும்,

அம்மாணாக்கரிலொருவராகிய

ச - வை - அண்ணாசாமி முதலியார் பாடியது.

எழுசீர்விருத்தம்.

பொன்னாளுஞ்சி தம்பரச்சுப்பிரமணியதேசிகனைப்புலவோரியாரும்
மன்னாஜீவரகூமிருதஞ்செய்தானென்றேமகிழ்வாரியாமோ
அந்நாளில்வடமொழியிற்செய்த சேகண்டமுனியன்தேனெ
இந்நாளிற்றென்மொழியிலுஞ்செய்தானெனத்துணிவாயியம்புவோமே.

சாற்றுக்கவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

சுப்பிரமணியர் துணை.

மு க வ ரை .

சச்சிதானந்த சொரூபராகிய சகலபுவன கர்த்தாவானவர், தம்மால் சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மகோடிகளிடத்து வைத்த பெருங் கருணையால் அருளிச்செய்த - உபவேதம் நான்கினுக்குள் ஒன்றாகி - ஏது - லிங்கம் சிகிச்சை என்னும் முப்பொருளையும் விவரிக்கின்ற ஆயுள்வேதத்தைப் பார்வதிதேவியாருக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அந்தப் பார்வதி தேவியார், நந்திதேவருக்கு அருளிச்செய்ய அவர், தேவருக்கும் முனிவர் கட்டும் சித்துப் புருஷர்க்கும் உபதேசித்தருளினார்.

இதற்கு மேற்கோள்தேரையர்காப்பியம்.

“அகரவக்கரமென வனைத்துமாப்நிறைந்த வமலன்வருத்த வசில பேதத்து, எஃறிணைத்தவிர வுபர்திணைப்பகுதியு எறிவுறுமாக்கட்கே யாயுள்வேதத்தை யறைந்தனனஃதே தரும்பிணிக்முழாத்தா லமைந்த வாக்கையரென் றகங்கனிந்தாங்கே——அவ்வழிதோன்று மத்தியா யத்தை யந்தரிநந்திக்களித்திடவன்ஃனெ னண்டர்பண்டிதனுக் கருளி னன்.” என்னும் சூத்திரங்களாலும் - சிந்தாமணி என்னும் வடமொழி நூலாலுமுணர்க.—

அவ்வாறு, உபதேசம் பெற்றவர்களையும் அவரவர் குமார சீடவருக் கங்களையும் அவர்களால் வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலுள் செய்யப் பட்ட நூல்களையும் தனித்தனியே விவரித்துச் சொல்லப்புகின் மிகவும் பெருகும் - ஆதலால்——இந்நூலின் பொருட்டு வேண்டியவைகளை மாத்திரம் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

வடமொழிவைத்திய ஆசிரியராவார்.

தன்வந்தரிபகவான் - அசுவனிதேவர் - இந்திரன் - அகத்தியர்-புலத்தியர்-சனகர்-அக்கினிவேசர்-பேளர்-சௌமியர் - மாண்டுகர்ணர் - பராசர்-ஆரீதர் - ஆத்திரேயர்-கௌதமர்-காசிபர்-கார்க்கியர்-பாரத்துவாசர்-சுகருதர் மனு-சுவாயம்புவமனு - யாக்கியவற்கர் - விசுவாமித்திரர் - அத்திரி - காத்தியாயனர் - வசிட்டர் , வியாசர் - பார்க்கவர் - கண்ணுவர் - போதாயனர்-தக்ஷர் - சங்கர் - கபிலர் - ஆபஸ்தம்பர் - போஜர் - கரநாதர் - சுகர்-வாமதேவர் - சாதாதபர் - ஆங்கிரசர் - சம்வந்தர்-விஷ்ணு - கோநலர்-சுமந்து-சூயரீர் - அருணர் - தக்ஷப்பிரசாபதி - நாராயணர் - அரிச்சந்திரர் - பத்திரவர்மர் - செளனகர் - யோகாநந்தர் - நவநாதர் - ஆதிநாதர் - வியாக்கிரபாதர் - சரகர் - ஸ்ரீகண்டர் - பாசடாசாரியர் - சாரபாணி—முதலியவர்களாம்.

தென்மொழிவைத்திய ஆசிரியராவார்.

அகத்தியர் - புலத்தியர் - திருமுலர் - தருமசௌமியர் - தேரையர்-காலாங்கினாதர் - போகர் - கொங்கணர் - சட்டைமுனிவர் - ராமதேவர் - மச்சமுனிவர் - கமலமுனிவர் - ரோமரிஷி - கருவூரார்-கோர்க்கர் - இடைக்காடர் - சுந்தரானந்தர் - பாம்பாட்டிச் சித்தர் - அகப்பேய்ச் சித்தர் - ஏற்றச்சித்தர் முதலியவர்களாம்.

இவ்விருவகை ஆசிரியர்களில்

வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் நூல் செய்தவர்.

அகத்தியர் - தருமசௌமியர்-தேரையர்-ஆகிய இவர்களாம்.

மேற்கூறியவர்களா

லியற்றப்பட்டவடமொழி நூல்களாவன.

ஆயுள்வேதம்-உமா கலாஞானம் - நந்தீயம் - ஆயுள்வேதோபதேசம்-அசுவனீசம்மிதை - ஐந்திரம் - வைத்திய சூடாமணி - வைத்திய சிந்தாமணி - வைத்தியசாரம் - வைத்தியாயிர்தம் - வைத்திய சாரசங்கிரகம் - வைத்திய ரசாயனம் - வைத்திய முத்தாவலி - நிகானயோகரத்தினுவலி-

யோகரத்வைலி-தி தானமுத்தாவலி-திரவியரத்திவைலி-ஆரோக்கிய சிந்தாமணி - திரிலோக்கிய சிந்தாமணி-சரசிந்தாமணி-சூத்திரஸ்தானம்-சங்கல்பனஸ்தானம்-உத்தரஸ்தானம்-சங்கியாநி தானம் - ஆடகாங்கநி தானம்-சரகம்-கூலீவரசுநாமிர்தம்-குராரதந்திரம்-சொஸ்தந்தாரிஷ்டம்-யோகானந்தம்-சசியானந்தம் - காகியபம் - சித்திசாரம் - மதனகாமரத்தினாகம் - ரத்தினப்பிரதீபிகை - யோகரத்தினசமுச்சயம் - ரசரத்தினசமுச்சயம் - ரசரத்தினசங்கியை - ரசநிகண்டு - ரசரத்தினாகம் - ரசகௌமதி - ரசசாரசங்கிரகம் - ரசாரணவம் - ரசவைசேஷிதம் - ரசப்பிரதீபிகை-ரசமுலிகம்-ரசசூத்திரம் - ரசபேஷசகல்பம் - ரசப்பிரதிவிஷம் - விஷப்பிரதிவிஷம் - கல்பபேஷசம் - கல்பபூஷணம் - அக்கிரசங்கிரகநீயம் - நித்தியநாதீயம் கோவிந்தபட்டயம் - பாகடாசாரீயம் - நவபாஷாணசித்திகை - சித்தநாகர்ச்சனம் - குசுமாரம் - சல்லியதந்திரம் - தொட்டியம் - சாரீரம் - திரவியநிச்சயசாரசங்கிரகம் - சிகிச்சாசாரசங்கிரகம் - கந்தவாகம் - அனங்கரங்கம் - அஷ்டகர்மாதிகாரம் - ஞானபாஸ்கரம் - ரோகநாடகம் - காலஞானம் - அபிதானரத்தினமாலே - மந்திரவம் - சதசலோகி - பப்பதேவியம் - சதசலோகி விசாரதம் - பாகடசூத்திரம் - மதனாதியோகம் - தீர்க்கஜீவந்தி - கல்பகத்தரு-சோதனாதிகண்டு - ஆரீதமுனி அகராதிகண்டு சூர்ச நிகண்டு - தன்வந்திரிகண்டு - சாரசங்கிரகநிகண்டு - பிரசினோத்திரம் புனப்பிரசினம் - பத்தியாபத்தியம் - நாடிச்சக்கரம் - நாடிதந்திராந்திரம் - சாமுத்திரிகம் - அங்காதிபாதம் - சூபசாஸ்திரம் - உற்பலபரிமளம்-சிவதத்துவரத்தினாகம் - பசவராஜீயம் - தேவபாகம் - சித்தபாகம் - வீமபாகம் - நளபாகம் - விருக்ஷாயுள்வேதம் . விஷகல்பசாரசங்கிரகம் - காகேந்திரமணி தருப்பணம் - கருடகல்பம் - பிராணமிர்ததாரம் - ரதிரகசியபரீஷை - கொக்கோகசாஸ்திரசிகிச்சை - மேரிகாணவிராந்தசரகம் - சசருகம் - மந்திரசாஸ்திரம் - யந்திரசாஸ்திரம் - லளிதம் - அஷ்டாங்கஇருதயதந்திரம் - பரஇதசங்கியை-சாரூசரியம் - விருக்ஷபீசம்-கஜசாஸ்திரம், அசுவசாஸ்திரம் - கோசிகிச்சை - மேஷசிகிச்சை - முதலியவைகளாம்,

தென்மொழி நூல்களாவன.

அகத்தியர் பெருந்திரட்டு - ஆபுள்வேதபாஷியம் - விரிநூல்முலகைக்காண்டம் - வைத்தியசிந்தாமணி - மணிநீலாயிரம் - காவிபம் - சிவ

ஜாலம் - சத்திஜாலம் - சண்முகஜாலம் - வைத்தியக்கண்ணாடி - வைத்தி யரத்திகைரம் வைத்திய ஆயிரத்தைநூறு - வைத்திய அறுநூறு - கரு மணிபாகம் - கரிசல் - சிந்தூராமுந்நூறு - பஸ்மமுறை இருநூறு - தண்டகம் - பசுஷணி - நாடிநூல்——திருமூலர் திருமந்திரம் - சௌமிய சாகரம் - ஆயுதவருக்கநூல்——தேரையர்காப்பியம் - சிகாமணிலெண்பா அஷ்டசார நிகண்டு - சேகரப்பா - தரு - நாடகம் - யமுகஅந்தாதி - மகா குணபாடம் - மிகாவண்ணம் , நாண்மலை - யமுகவெண்பா - எதுகை ப்பா - பெருங்கரிசல் - மருத்துப்பாரதம் - தினக்கிரமாலங்காரம் - நீர் நிறக்குறி - நெய்க்குறி - தைலவருக்கச்சுருக்கம் பிரதான குணமூலித் தரு - வைத்தியப்பள்ளநாடகம் - சிகிச்சைக்கிரமம் - நோய்மருந்தளவை —காலாங்கி நாதர் பெருந்திரட்டு - குறுந்திரட்டு——போகர் ஏழாயிரக் காண்டம் - கல்பன்முநூறு - உபசநிகண்டு - சிகிச்சைவெண்பா—— கொங்கணர் திரிகாண்டம் — சட்டைமுனிவர்திரிகாண்டம் - சரக்கு வைப்பு - நவரத்தினவைப்பு —— ராமதேவர்பெருநூல் —— மச்ச முனிவர் எண்ணூறு - திராவகள்ளூறு ——கமலமுனிவர் வைத்திய முந்நூறு——ரோமரிஷி ஐந்நூற்றின் சூத்திரம்——கருவூரார் திரட்டு- சந்தநாடகம்——கோரக்கர் வைத்தியாங்கம்——கல்பரிதானம்——சந்த ரானந்தர் வைத்தியத்திரட்டு— இடைக்காடர்சாரீரம்—— அகப்பேப்சி சித்தர்வகாரகுத்திரம் - பாம்பாட்டி சித்தர் கருனானம் - சித்தராரு டம்——ஏற்றச்சித்தர் ஆறுதாரச்சூத்திரம் - பரிபாஷைநிகண்டு - ஆகிய நூல்களாம் :—

இவைகளைக்குறித்துத் தொகைநூல்களில் அகத்தியர் செய்தருளிய வாதசாஸ்திரம் ஒருலக்ஷம் - வைத்தியசாஸ்திரம் இரண்டு லக்ஷம் - மற் றைய சித்துப்புநூல்கள் வைத்தியத்துடன் பலவிஷயங்களையும் சேர்த் துச் சொல்லியசாஸ்திரம் ஒரு லக்ஷம்——ஆக - தமிழ்சாஸ்திரங்கள் - 4-லக்ஷம் என்றும்—— சமஸ்கிருதவைத்திய சாஸ்திரகிரந்தங்கன்யாவும்- 8 - லக்ஷங்களாக இருந்தவைகளைச் சிலபெரியோர்கள் 4 - லக்ஷங்கிரந்தங்க ளாகச்சுருக்கி அவைகளை, மாக்கள் - தாவாரம் - மிருகம் - வைத்தியாங்கம் முதலிய பன்முறை - என்னும் - நாற்பாலுக்கும் 4 - பிரிவாகவகுத்திருச் சின்றனர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்கூறிய தமிழ்ச்சாஸ்திரங்களன்றி சமஸ்கிருத
சாஸ்திரங்களில் நான்கு பிரிவிிற்கும் விவரம்.

சரீரநிதானம் - சாமுத்திரிகம் - தேகபேதம் - அஷ்டபரீசைஷ - நாடி-
லக்ஷணம் - தேஷபேதம் - சப்ததானுக்களின் பேதம் - அரிஷ்டாரிஷ்டம்
முதலியவைகளைக் குறித்து - (20000) வாதாதிரோகம் - தொந்தரோகம்-
சத்தியோரோகம் - கிரகரோகம் - விரணரோகம் . கிருத்திரமவிஷரோகம்-
தாவாவிஷரோகம் - சர்ப்பவிஷரோகம் - கீடவிஷரோகம் - முதலியவை
களைக்குறித்து (30000) - இவற்றின் சிகிச்சைகளைக் குறித்து (60000)
நிலவருக்கம் - நீர்வருக்கம் - விருக்ஷவருக்கம் - செடிவருக்கம் - கொடி-
வருக்கம் - புல் நெற்ப்பிரி முதலிய வருக்கங்களுக்கு உண்டாகின்றரோகங்
களைக்குறித்து - (20000) இவற்றின் சிகிச்சைகளைக்குறித்து - (70000)
கஜுவருக்கம் - அசுவவருக்கம் - இடபவருக்கம் - மேடவருக்கம் - முதலிய
வருக்கங்களுக்கு உண்டாகின்ற ரோகங்களைக்குறித்து - (30000) இவற்
றின் சிகிச்சைகளைக்குறித்து - (50000) வைத்தியாங்கம் - பாகசாலை -
பாசனம் - கலுவம் - முதலிய துணைக்கருவி - கைபாகம் - செய்பாகம் -
தீசைஷபாகம்-சகுளுருடதூ தலக்ஷணம் - தீக்ஷாவிதி - பூஜாவிதி - மந்தி
ரம் - யந்திரம் - அஷ்டகருமம் - அஞ்சனம் - மறைப்பு - சுரு - ஜூலம் -
கல்பம் - காயசித்தி - யோகம் - ஞானம் - வாதம் - குளிகை - முதலிய
வைகளைக்குறித்து (1,20,000) ஆக - 4-லக்ஷம் - கிரந்தமாம்.

இவற்றுள், மனிதர்களின் ரோகநிதானங்களைக்கூறிய (30,000)
கிரந்தங்களை மாத்திரம் எடுத்துச்சுருக்கிப் பதினாயிரம் கிரந்தமாகச் சரக
முனிவர் தமது பெயரால், சரகம் - என்னும் ஒரு சாஸ்திரம் செய்தருளி
னார்—அதுவோ, மிகவும் விரிவாக இருப்பதைநோக்கி பூக்கண்டமகா
முனிவர் அதைச்சுருக்கி ஏழாயிரம் சுலோகபூர்வமாக ஒருநூல்செய்து
அதற்கு ஜீவரக்ஷாமிர்தம் - எனப்பெயரிட்டருளினார். அந்தநூல், வடமொ
ழிப்பயிற்சிபிற சிறந்தவர்கட்கன்றி - மற்றையோர்க்குப் பயன்படாதிருப்
பதுபற்றி, இத்தமிழ்த் தேசத்தில் யாவரும் உணரும்பொருட்டுச் சில
சாஸ்திரிகளுதவியைக்கொண்டு அந்த வடமொழி நூலைத்தமிழில் மொழி
பெயர்த்து வசனகாவியமாக்கி, அதிற் சொல்லப்படும் பிணிகளின் பெயர்க்
ளுக்குச் சத்தார்த்தங்களும் எழுதி வழக்கமொழிகளைபுங்கலந்து சந்தியும்
பிரித்து, அகத்தியர் முதலிய சித்தப்பருஷர்கள் தமிழ்ச் செய்யுளாகச்

செய்திருக்கிற ரோக நிதானங்களில் சில விசேஷமானவைகளை யும் வசனமாக்கி அவசியகம் சேர்க்கத்தக்க இடங்களில் மதூந்தரம் எனப்பெயரிட்டுச் சேர்த்து அந்தந்த ரோகவருக்கங்களின் முடிவில் அவைகளுக்கேற்ற சில சிகிச்சைகளையும் எடுத்துக்கூறி - முதலூலார் வருத்த முறைமைப்படிதோஷாதிபேத படல முதல் கீடாதி பேத படலம் ஈறாகப் பதினைந்து படலங்களும் - பெயரும் அமைத்து அடியேன் இயற்றும்படி சருவஜீவதயாபர மூர்த்தியாய் சமஸ்ததேவர்களும் நவகோடி சித்துப் புருடர்களும் சதாகாலமும் வணங்கத் தக்கவராய் பிறவிப்பிணி முதலிய பிணிகளையெல்லாம் நீக்குகின்ற மகா பண்டிதராகிய பழனிமலைக் கடவுள் கிருபைசெய்தருளினார்.

இவ்வாறியற்றிய இந்த ஜீவரக்ஷாமிர்தம் என்கிற சகலரோக நிதான சாஸ்திரத்தின் முதலில் வைத்திருக்கிற தோஷாதிபேத படலமானது சகல சாஸ்திரங்களையும் அறிவிப்பதற்கு அக்ஷராப்பியாசம் ஆதிகாரணமா யிருப்பதுபோல் - சாரீரம் - ரோகநிதானம் - சிகிச்சை - என்னும் மூன்று சாஸ்திரங்களின் உண்மைகளையும் - இன்னும் சில சாஸ்திரங்களின் கருத்துப் பொருள்களையும் அறிவிப்பதற்கு ஆதிகாரணமா யிருக்கின்றது.

எவ்வாறென்னில், வாதம், பித்தம், சிலேஷம் என்னும் மூன்று தோஷங்களையும், அவற்றின் சொரூபம், ஸ்தானம், சபாவம், தொழில், பேதம் இவைகளையும், தேகம், காலம், சந்திபாதம் இதுகளின் விகற்பங்களையும், சப்ததாதுக்கள் - மலம் மூத்திரம் இவற்றின் விருத்தி க்ஷீணங்களையும், சாடராக்கினி, பலம், எண்குறி, ரோகாரம்பம், சிகிச்சைத்துணிபு இவைகளையும் தனித்தனியே விவரித்துக் கூறுதலால் என்றறிக.

2-வது படலத்தில், வாதசுரரோகம் ஆதியாய் - மதூந்தர திரிகால சுரரோகம் அந்தமாயுள்ள சுரரோகபேதங்களெல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்தச் சுரரோகங்கள், மற்றைய ரோகங்களுக்கெல்லாம் பிறப்பிடமும் தலைமையும் கொடிதாமாயிருக்கும் தன்மைபற்றியே சமஸ்தரோகங்களுக்கும் முதன்மையாக வைத்திருப்பதுந்தவிர, இவற்றின் ஆயுள் நிர்

மாணங்களைக் குறித்துச் - சரநூல் - நாண்மாலை - எனச் சில சாஸ்திரங்கள் பிறந்திருக்கின்றன.—இதில் அடங்கிய சரரோகத்தொகைமதாந்தரம் உட்பட (312) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (251.)

3 வது படலத்தில், ரத்த பித்தரோகம் ஆதியாய் சாத்தியாசாத்திய மாப்புரோகம் அந்தமாயுள்ள ரோகம்(58)இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (260.)

4 வது படலத்தில், தாகரோகம் முதல் விஸ்பஷ்டம்பா சீரணரோகம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (87) இவற்றால் கிளைத்த ரோகம் (133.)

5 வது படலத்தில், மூத்திராகாதரோகம் முதல் வலிகுன்மரோகம் ஈறாயுள்ளரோகம் (134) இவற்றால் கிளைத்தரோகம். (158.)

6 வது படலத்தில், ஆநாகரோகம் முதல் ஒட்டுரோகம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (130) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (114.)

7 வது படலத்தில், விஸ்போடரோகம் முதல் சாமானிய கிருமி ரோகம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (48) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (102.)

8 வது படலத்தில், வாதரோகபேதமுதல் பேய்வாதரோகம் ஈறாயுள்ளரோகம் (89) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (65.)

9 வது படலத்தில், மகாவாதபேதமுதல் சாத்தியாசாத்திய விஷபாகரோகம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (544) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (138.)

10 வது படலத்தில் அகிதூலரோகமுதல் அசாத்திய பூதநிதானம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (163) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (162.)

11 வது படலத்தில், உன்மாதமுதல் கடைவிழியில் (11) வது பிரிவாகிய கண்ணோய் ஈறாயுள்ளரோகம்(205)இவற்றால்கிளைத்தரோகம்(104.)

12 வது படலத்தில், கண்ணரோகமுதல் அசாத்திய கபாலரோகம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (105) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (60.)

13 வது படலத்தில், விஷணபேதரோக முதல் சந்ரிபாதயோனி ரோகம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (329) இவற்றால் கிளைத்த ரோகம் (48.)

14 வது படலத்தில், விஷபேதமுதல் ஆரூட நிதானம் ஈறாயுள்ள ரோகம் (388) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (140.)

15 வது படலத்தில், கீடாதிபேதம் முதல் எலிவிஷ பேதரோகம் ஈராயுள்ளரோகம் (63) இவற்றால் கிளைத்தரோகம் (58.)

இவற்றுள் முதற்படலம் ஒழிந்த மற்றைய 14 படலங்களில் அடங்கிய 4,448 ரோகங்களும் 3 அங்கங்களைப்பற்றிப் பிறக்கின்றன.

அதன் விவரம்,——சுரரோகமுதல் முயல்வலிரோகம் ஈராகிய (3,123) அதோங்கத்தைப்பற்றிப் பிறக்கின்ற ரோகங்களாம்——நேத்திரரோகம் முதல் அசாத்திய கபாலரோகம் ஈராகிய (299ம்) ஊர்த்துவாங்கத்தைப்பற்றிப் பிறக்கின்ற ரோகங்களாம்.——விண்ணபேதரோகமுதல் தழுதாழைரோகம் ஈராகிய (1026) உபயாங்கங்களைப்பற்றிப் பிறக்கின்ற ரோகங்களாம்.

இவ்வகைரோகங்களைக்கூறிய இந்த ஜீவரக்ஷாபிர்தம் என்கிற சாஸ்திரத்தினுடைய முக்கிய பிரயோசனம் யாதெனில், தர்மார்த்தகாமமோகூங்களால் உண்டாகிறபேரின்பத்தை ஜீவன் அடைவதற்குப் பெரிய சாதனமாயிருக்கிற தேகத்தை ரக்ஷிக்கத்தக்க தென்பதாம்.

இந்த ரோகநிதானம் எவ்வாறு ரக்ஷிக்கும் என்னில், பிணிகள் வருவதற்கு முன்னம் அதிலின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளும் உபாயந்தெரியும்படி ரோகபூர்வ ரூபங்களை முதலிற்றானே கூறுவதும் - அவைகள் வந்தபின்பு இதுகளுக்கும் சிசிச்சை வேண்டும் வேண்டுவதில்லை யென்னுந் துணியைத் தருவதுந்தவிர, ——ஒரு அரசனைவன் - 32 - வகை ஆயுதங்களை யுடைய நால்வகைச் சேனாசமுத்திரங்களைக்கொண்டு காலமறிந்து சத்துருக்களை வென்று உயிர்களை ரக்ஷிப்பதுபோல—— 32 வகைச் சிசிச்சைகள் என்கிற ஆயுதங்களையுடைய ஒஷதி என்கிற நாலுவகைச் சேனைகளைக்கொண்டு காலமறிந்து விராதினென்கிற பகைவர்களை வென்று தேகத்தை ரக்ஷிக்கின்ற தென்றுணர்க.

அப்படியிருக்க இந்நூலுக்கு ஜீவரக்ஷாபிர்தம் எனப்பெயர்கூறிய தென்னையெனில், ரோகமானது, சட்மாகிய தேகத்தைப் பற்றியதாயிருந்தாலும், அந்தத்தேகத்தினுடன் சேர்ந்து தேகி யெனப்பெயர்பெற்று அபின்னமாயிருந்து ரோகத்தினால் உண்டாகின்ற துன்பத்தையும் ரோகம்

நீங்கியபோது உண்டாகின்ற இன்பத்தையும் அநுபவிப்பது ஜீவனாதலால் ஜீவரக்ஷாயிர்தம் என முத்தூலாகிரியரே பெயர் கூறினர். —

உதாரணம்.

தரும் பொருள் காமம் வீடென நான்கும் உருவத்தாலாய் பயன் என்றும்——உணர்வாவதெல்லாம் உடம்பின்பயனே என்றும்—— உடம்பாழியி லுபிராழிவர் திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவுமாட்டார். என்றும்——அனந்தஞ்சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன வென்றுணாக. —

இன்னும் இந்நூலால் யாவரும் வியப்புடன் அடையத்தக்க பெரும் பயன் ஒன்றுளது——அதாவது, தேவவுபாசனை சித்தசுத்தி ஜீவ காருண்ணியம் நல்லொழுக்கம் முதலிய சத்ருணங்களையுடையவராகி கை பார்த்தற்குரிய நெடுநாடி லகுநாடி குறுநாடி தசநாடிஸ்தர்னம் அஷ்டபரீ கை முதலிய பற்பலசாஸ்திரங்களில் மிகுந்த பழக்கமுள்ளவராய், தேகம் தேசம் காலம் ஐடார்க்கினி உண்டி பலம் வயது நித்திரை முதலிய பேதங்களை ஆராய்ந்து, விதிப்படி ரோகியின் கரங்களைப்பற்றி வாதாதி நாடிகளின் தன்னிலை பிறநிலை தொந்தம் பிறழல் முதலியவைகளை முக் கன் கொண்டறிந்து, அறிவைச்செலுத்தி ஒவ்வொருரோகங்களையும் அரு மையாக நிதானஞ் செய்கின்ற பரம்பரைவைத்தியர்களைப் பார்க்கிலும் இந்த ஜீவரக்ஷாயிர்தமானது, சூரியன் உதயமாகி சகல காசுநிப்பொருள் களையும் ஐயந்திரிபறத் தெரிவிப்பதுபோல் தன்னைவிரும்பிய பெயர்கட் கெல்லாம் எவ்வளவு ரோகநிதானஞ் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு ரோக நிதானங்களையும் அவ்வவற்றிற்குரிய சிகிச்சைகளையும் மிக எளிதாகத் தெரிவிக்கும் என்பதுதான்.

ஆதலால் இதனை ஆகியோடந்தமாக ஆராய்ச்சியையும் புத்திமான் களியாவரும் தங்கள் தங்கள் ஆன்மாவுக்குத் துணையாயிருக்குமென்று இதுபடித்தமாக மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

இந்த சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய ரோகங்களையெல்லாம் நிவிர்த்தி செய்பதற்கு தேவசிசிச்சை (1) ராசுசிசிச்சை (1) மானிடசிசிச்சை

(30) ஆகிய முப்பத்திரண்டு வகைசிகிச்சைக்குள் அடங்கிய பலவித அலுஷதங்களையும் விரிவாகக்கூறுகின்ற சிகிச்சாசாரசங்கிரகம் என்னும் சாஸ்திரம் இனித் தனியேபதிப்பிக்கப்படும்.

மேற்கூறிய ரோகங்களுக்குரிய சிகிச்சைகளை, —அந்தந்த ரோகங்களின் முடிவில் தனித்தனியே காண்பித்திருந்தால் மிகுந்த பிரயோசனமாயிருக்குமேயென்னில் மேற்படி சாஸ்திரத்தில், ஒவ்வொரு ரோகங்களைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற அலுஷதங்கள் விஸ்தாரமாயிருப்பதனால் அவைகளை, ஈண்டெழுதப்புகின் இச்சாஸ்திரமும் பெரிதாகும் என்பது பற்றி அதனைத் தனியே பதிப்பிக்க நியமிக்கப்பட்டது.

ஆகையால், இந்தச் சாஸ்திரத்தையும் இனியுடனே பதிப்பிக்கப்படுகிற அந்த சாஸ்திரத்தையும் விவேகசாலிகள் முறையாகவாசித்துத் தங்கள் புத்தியில் அவகாசப்படுத்திக்கொண்டு கிரமப்படி சிகிச்சை செய்யில், இம்மை மறுமைக்குரிய பயன்களை இனிதிலடைந்து வாழ்வார்கள்.

முகவுரை முற்றியது.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

இஃது,

சென்னைவாசி

பிரம்மபுத்ரீ ஆத்மாராம் சுவாமிகள் இயற்றிய

சாற்றுக்கவி.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

மணந் துலகமீன் துபிறவணை த்தையுமேகைக்கொண்ட
மாதவளென்னம்மையருளமு துண்டுவா திசேடன்
பணந் துலங்குமுடியாமிப்பூவுலகோர்க்காயுர்வேத
பாஸ்கரசுப்பிரமணியபண்டி தவேள்பரிவுகூர்ந்தே
தணந் துறா துடக்காக்கஜீவரசூயிர் தந் தந் தான்
றன்பு தல்வனெனும்புகழ்சேராறு முகப்பண்டி. தலே
அணிந் துரையிலவ்வமு தமருந் துவழிப்படலம தில்
ஆழந்தபொருளோர்ந் துடைத் தான்சித்தநிவன் வாழ்கமாதே தா .

சுப்பிரமணியர் துணை.

ஜீ வ ர சூ த ர மி ர் த

அணிந்துரையின் பொருட் குறிப்பு.

					பக்கம்.
1	பரதநாடு	23
2	தமிழ் மக்கள்	24
3	தமிழின் மகிமை....	25
4	வைத்திய சாவ்திரம்	28
5	தற்கால சுதேச வைத்திய நிலை	29
6	தேசாபிமானம்	30
7	பரதேச வைத்தியம்	30
8	ஜீவரசூதமிர்தம்	31
9	ரோகநிதான மகிமையும் படல் அமைப்பும்	33
10	வைத்திய நூலாராய்ச்சி	42
11	ஆயுள்வேத சிகிச்சை	43
12	ஒற்றுமை	44

சிவ சுப்பிரமணியர் துணை.

அணிந் துரை.

உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென் நிருந்தே
 னுடம்பினுக்குள்ளே யுறுபொருள் கண்டே
 னுடம்புளே யுத்தமன் கோயிற்கொண் டானென்
 றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே. திருமந்திரம்.

உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
 றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. திருக்குறள்.

பரதநாடு.

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட இப் பூவுலகத்திற் கோர் அணியாய்
 விளங்குவது நம் நாடாம் பரதநாடு.

இந் நாட்டின் பெயரையும் புகழையும் முற்றிலும் எடுத்தாரைப்பது
 ஆபிர நாவுடையோ னன்றி, மானிடப்பிறவியின் ஆற்றலைக் கடந்ததாகும்.
 அப் பெருமை தானும் பண்டைக்காலத்தே தலை சிறந்து விளங்கியது.
 நமது முன்னோர் இகத்திற் குரிய சகலசாதகங்களையும் அடைந்து, அதன்
 பின் அவைகளில் சிக்குண் டழியாமல், இக சுகங்களை அடக்கி ஆண்டு,
 மனத்தைப் பர சாதகங்களிற் செலுத்தி, இகபரதத்துவ நிதானங்களிற்
 கைதேர்ந்தவர்களாய், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நால்வகைப்
 புருவார்த்தங்களையும் அடையும்படி எண்ணரிய வேதங்களையும் சாஸ்
 திரங்களையும் என்றென்றைக்கும் உலகம் உய்யுமாறு உதவித் தாமரை நீர்
 போல் ஓட்டியும் ஓட்டாமலும் உலகத்தில் வாழ்ந்துவந்த நாளில், ஏனைய
 உலகம் உதித்ததோ இலகோ என்னுமாறு மாக்கள் ஆங்காங்கு பற்பல
 தொகுதிகளாய்த் தோன்றி எண்ணும் எழுத்தும் ஏதென்று உணராது
 புன்மைவாய்ந்திருந்தனர் என்பது சரித்திர சித்தாந்தம். ஆயினும் இப்

பெருமையைக் கண்டு பரதநாட்டில் உதித்த நாம் இக்காலத்து அடையும் பெருமைதான் என்னோ? பல்லாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னரே பல்லாற்றினும் பெருமை மிகுந்த இப் புனிதநாட்டில் உதித்தும், அப் பெரும் பேற்றைக்கொண்டு மேன்மேலும் ஒங்கிவளரும் ஆற்றலை இழந்து, படிப்படியாய் நாளடைவில் அற்பாயுளாய்ப் பெருமைகுன்றிச் சீரழிந்துச் செல்வமுங் குறைந்து, இக்காலத்து “ இவரினும் இழிந்தோர் யாரே ? ” என்று உலகமுழுதும் இகழ்ந்துரைக்கும்படி இருப்பதும் நாமே. ஆதலின் பண்டைக் காலத்துப் பெருமையை எண்ணி அகமகிழ்வதும், இக்காலத்துச் சிறுமையை உன்னி உளமழிவதும் பயனற்ற பாடாகும். இரண்டையும் நீத்து, இனி மேம்படும்வழிகளைத் தேடிக்கைக்கொள்வதே சான்றோர் அறிவாகும். அவ்வாறாயின் புராதன பெருமையால் நமக்காவது ஒன்றும் இல்லை என்று கூறலாமோ? அதுவும் உண்மையாகாது. நம் பெரியோர் பெருமைகளை எண்ணி எண்ணி, அதனால் மேன்மேலும் ஊக்கக்கொண்டு, நாமும் நமது காலத்தில் நம் நாடு அப்பெருமையை அடைவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுழைக்கவேண்டும். அவ் வுழைப்புச் சிறக்கவேண்டுமாயின் தற்போது நம்பால் உள்ள குறைகளைத் தெளிதல் வேண்டும். குறைகளைத் தெளிந்தபின்னரே களைதல் கூடும். அங்ஙனம் களைந்தபின்னரே நலம்பெற ஒங்க வேண்டும். நிற்க,

தமிழ்மக்கள்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பரதபூமியானது பாரதவருஷமென்றும் பரதகண்டமென்றும் பெயர்பூண்டு, தேவர் உலகம் பூவுலகில் இழிந்த தென்ன யாவரும் கொண்டாடுங் காலத்திற்கு நீண்டகாலம் முன்னரே, நம் தமிழ்நாடு கல்வி கேள்விகளிலும், நாகரிகத்திலும், மதக்கொள்கைகளிலுஞ் சீர்பெற்றுச் செழித்தோங்கி யிருந்த தென்பதும் சரித்திர சித்தாந்தமே.

ஆரியர்கள் பரதநாட்டிற்கு வடமேற்கில் மத்திய ஆசியா பூமியினின்றும் பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து வருவதற்குமுன், திராவிடர்களே ஒருகாலத்தில் அந் நாட்டின் பெரும்பாகத்தினும் பரவி, ஏனைய புராதன குடிகளை அடக்க ஆண்டு, தலை சிறந்து இருந்தனரென்று சரித்திர வல்லார் இயம்புகின்றனர். அத் திராவிடரே தமிழ்மக்களாவர். பிறகு ஆரியர்கள் வந்து குடியேறின காலத்தில் தமிழ் மக்கள் தென்னாட்டின் சுருங்கினர். அதற்குப் பின் இவ் வீரு வசுப்பினரும்

ஒருவரோ டொருவர் கலந்து அவ்வவர் நாகரிகத்தையும் கல்வியறிவையும் மற்றவர்க்குதகி, இருவரும் மேம்பாடடைந்து நீண்டகாலம் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்துவந்தனர். தமிழ்மக்கள் தம்மிடமுள்ள சாஸ்திரங்களையும் இலக்கிய இலக்கணங்களையும் வந்தவர்க்கு ஈந்ததும்ன்றி, அவர்பாலுள்ள சாஸ்திரங்களையும், இலக்கிய இலக்கணங்களையும் ஆய்ந்தெடுத்துக்கொண்டனர். அதன் பயனாகப் பிற்காலத்தில் ஆரியர் நாகரிகமும், மதக் கோட்பாடுகளும், அவர்தங் கல்வி ஆராய்ச்சியும் பெற்றுத் தமிழ்மக்கள் தம்முடைய இலக்கிய இலக்கணங்களிலும், சமையக் கொள்கைகளிலும், யோகஞான வைத்தியம் முதலிய பரிபாஷைகளிலும் வடமொழிச் சொற்களை ஆளத் தொடங்கினர். காலவகையினால் யாவருக்கும் பழையன கழிதலும் புதியன புதுதலுமாகிய திரிபுகள் வழுவலவென்றபடி, இவ்வாறு மாறுதல்கள் அடைந்தபோதிலும், ஒருவருக்கொருவர் கொள்வனகொடுப்பன நேர்ந்தபோதிலும், தமிழ் மக்கள் தம் பெருமை குன்றாமலும், தனிமரபு அழியாமலும் உபநதிகளைக்கொண்டு பெருகியொழுதும் ஜீவந்திகளைப்போல் வளர்ந்து வந்தனர். அதற்குப் பின்னரும் அநேக ஆண்டுகள்சென்று இப்பரதபூமியையும் அதில் அடங்கிய தமிழ் நாட்டையும் துருக்கியரும் அவர் பின் இப்போது நம்மை ஆண்டு அளிக்கும் ஆங்கிலரும் கைக்கொண்ட நீண்ட காலத்திலும் தமிழ்மக்கள் தம் மியல்பு மாறாது வளர்ந்து வருவது யாவரும் கண்கூடாகக் காணும் காக்கியேயாம்.

தமிழின்மகிமை.

தமிழ் மக்களின் பெருமையும் சிறுமையும் இவ்வாறு இருக்க, நம்மைச் சீராட்டித் தாலாட்டி ஊட்டி வளர்க்கும் தமிழ் என்னும் நமது இனியதாய் நமது நாடுபடும் பாட்டையேபடுவது சகசமன்றோ? நம்பாஷையில் இயன்று புராதனமாப்க் கிடைத்துள்ள தொல்காப்பியம் முதலாய பல நூற்களும், சரித்திரசாஸ்திர எல்லைக்குள் அகப்படாது புறம்பே இருந்து, இன்னும் ஆராய்ச்சி அளவாகவே நிற்கலாயின. அங்ஙன மிருக்க நூற்களில் முதல் நூல் எனப்படும் தொல்காப்பியமே இலக்கணமும் இலக்கியமுமாய் நின்று, அவ்விலக்கணர் தானும் பாஷையின் இலக்கணமேயன்றித் தமிழ் மக்களின் இலக்கணமுமாய் அமைந்து, எவ்வகையிலுள் சிறப்பு வாய்ந்து இருக்கின்றது. எப்பாஷையிலும் முதல் நூல் துகளற்றிருப்பது மன்றி நடை

யொழுக்கிலும் பொருளடக்கத்திலும் நிகரற்றிருப்பது அசாத்திய மாதலாலும், யாதாமொருபாஷை அத்தகைய சிறப்படைவதற்குமுன் பல நூற்றாண்டுகளேனும் வளர்ந்து வந்திருக்க வேண்டுமாதலாலும், தமிழ்ப் பாஷையின் வரையறையை எங்ஙனம் கணிக்கக்கூடும்? இனிமை என்னும் பொருள்தரும் பெயர்பூண்ட தமிழ்மொழியானது, எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு, என்னும் இலக்கணங்களில் பூர்த்தியான முதிர்ச்சி அடைந்து இருப்பதுடன், தமிழ் ஒன்றேயன்றி வேறு எந்த பாஷையிலும் இல்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லக்கூடியதான அகப்பொருள் இலக்கண இலக்கியங்களையும் பெற்றிருக்கின்றது. இவைகளையன்றி இதிகாச புராண ஆகம் நூற்களும் எண்ணிறந்தவை இயன்றுள்ளன.

அன்றியும் மக்கள் பார்ப்போண்ட பெருங்கருணையால் சிவபெருமானார் பார்வதி அம்மையாருக்கு அருளிச்செய்து, உபவேதங்களில் ஒன்றாகி நிற்கும் ஆயுள்வேதத்தை வழிவழியே நந்திகேவரிடம் தாமுணர்ந்தபடி. மஹாசித்துப் புருஷர்சளாகிய அகஸ்தியர், திருமூலர், போகர், கொங்கணவர். ஸரையர் முதலியோர், இத்தெய்வத் தமிழ் மொழியில் இயற்றிய அ பெருஞ் சாஸ்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் காலகதியடைந்தன போக எஞ்சிநிற்கும் நூற்கள் எண்ணிறந்தவை. அவற்றின் அருமை பெருமைகளை உள்ளபடி உரைக்கப்புகின் பெருகுமாதலின் இப் பெரியோர்களால் நமக்குக் கிடைத்துள்ள நூற்களில் புதைந்து கிடக்கும் தனிச் சிறப்புகளில் சிலவற்றிற் கேணும் ஈண்டு இடந்தரல் வேண்டும்.

‘ஏது’ என்னும், பகுதியின் பாற்பட்ட வாத பித்த ஐயங்களின் குணகுணங்களைத் தெளிவதற்கு நாடிப் பரிசுஷயை அதிவிரிவும் துட்பமும் பொருந்திய பிரத்தியேக சாஸ்திரமாகச் செய்து இருக்கின்றனர். ‘லிங்க’வகையிலும் மூத்திரப் பரிசுஷயை அநிதுட்பமாகப் பரிசீலனை செய்து சர்வரோக நிதானங்களையும் இவ்வொன்றினின்றே கணிக்குமாறு ஆற்றலுஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த “நீர்நிற்குறி நெய்க்குறி” என்னுஞ் சாஸ்திரத்தை நிகரற்றபடி தந்துதவி இருக்கின்றனர். இன்னும் சிகிச்சாக் கிரமத்தில் அரும்பொருள்களாய் கிடைத்துள்ளவைகளில் தீநீர், திராவகம், ஜெயநீர், சரக்குவைப்பு இரத்தினவைப்பு, உருக்கினம், களங்கு, உபரச்ச்சத்து, குளிகை, சாரணமணிகள், குருச்சுன்னம், இவைகளினின்றும் பெறப்படும் பஸ்ம செந்தூர சுன்னங்கள், கற்பவகைகள், இந்நோர்ன்னவைபலவுள. ‘ஏது’முதலிய

மூன்றாம் நீங்கலாக, நோய் அணுகாக வண்ணமாய் காப்பு என்பதையும் 4-வது பிரிவாக ஒழுங்குறத் திரட்டி அமைத்துள்ளனர். நிற்க,

திருமூலர், தேரையர் முதலிய பெரியோர், சுற்று வல்லோரல்லது வீனையோர் தெரிந்துணரச் சாத்தியமில்லாத அருந்தமிழ்ப் பாக்களில் தமது நூற்களை இயற்றி இருக்கின்றனர். அகஸ்தியர் முதலிய வேறுசில பெரியோர் தமிழ் மணமறியாத புல்லறிவாளர்களும் எளிதில் படித்துத்தெரிந்துகொள்ளுமாறு, இலக்கிய விலக்கண வரையறை களையுந் தம்பெருந் கருணையால் கடந்து, தமிழ் உலகம் உய்யுமாறு, மழலைச் சொற்களே யன்ன மொழிகளை உபயோகித்து, மனத்தில் நிலை பெறும்படித் தம் நூற்களை எளிய பாக்களாகத் தொகுத்துப் பேருதவி புரிந்திருக்கின்றனர். இவர் தம் பெருமை தான் என்னே? இவ்வுண்மையும் பெருமையும் உணராத சிறியோர், சிலர் தமிழ் வயித்திய முறைகளை இழித்துரைக்க எண்ணி, இலக்கண இலக்கியக் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி. இகழ்பவராவார். இச் சிறியோர்க்கு விடையளிப்பது அவைவல்லமாயினும் அவர்களுரைப்பதையும் சிறிது ஆராய் வோம்.

நாவல்லோர் இயற்றும் பாக்களின் சிறப்பானது சொல், யாப்பு, அணி என்னும் இவ் வகைகளில் பொலிவுற்றிருப்பதே யன்றி, அவைகளை வாகனமாகக்கொண்டு செல்லும் பொருளின் பெருமையே சால் பெரிதெனச் சான்றோர் மதிப்பர். சொற்கலை, பொருட்சுவை, இவ்விரண்டினுள் முதலது செவிக்கு இன்பந்தந்து ஆக்கியோன் கவித்திறனைப் புலப்படுத்தும். பொருட்சுவையானது, அவனது அறிவின் பெருமையையும் அதனால் உலகம் அடையும் நன்மையையும் பற்றி நிற்கும். எளிதென்றிகழப்படுகின்ற அந்நூற்களின் பொருட்சுவையை உற்று நோக்குமிடத்து அவைகளின் பெருமையும், அப் பெரியாரின் மகிமையும் இத்தன்மைத்தென உணரலாகும். இவ் வுண்மையை முற்றும் அறிந்த தமிழ் வைத்திய சிகாமணிகள் அப்பெரியாரை வணங்கி வாழ்த்துதல் சகஜமே யன்றோ? நிற்க, சொற்செறிவே பெரிதென்று எண்ணித் தமிழ் வைத்தியத்தை இகழ்ந்து பேசும் புன்மக்கள், தேரையர் இயற்றிய மோனையமுகம், கரிசல், மருத்துப் பாரதம் முதலிய நூற்களின் பெயர்களையும் கேட்டிலர் போலும்.

வைத்திய சாஸ்திரம்.

இனி, நமக்குக் கிடைத்துள்ள வைத்திய சாஸ்திரங்கள் உலகம் வியக்கத்தக்க பெருமையையும் நுட்பத்தையும் விஸ்தீரணத்தையும் கொண்டுள்ளன. நம் நாட்டு அரும்பெருஞ் சாஸ்திரங்கள் ஏனையநாட்டுச் சாஸ்திரங்களைப்போல் தத்தமக்கான விஷயப்போக்கையே கொண்டொழுதி நில்லாது, யாவும் பரசாதனங்களுக்குச் சாதகங்களாய் முன் நின்று பின்னரே மானிடரின் இகசுகங்கட்கு உபயோகமாகின்றன. இவ்வழியில் ஏனையசாஸ்திரங்களைக் காட்டிலும் வைத்திய சாஸ்திரமானது முதன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றது.

ஆயுள்வேதமானது சரீர ஆரோக்கிய திடகாத்திரத்தையும், அழகையுங் கொடுத்து நீண்ட ஆயுளையுந்தருவதற்காக ஏற்பட்ட சாஸ்திரமென்று யாவரும் அறிவார்கள். இவையே சகல வைத்திய சாஸ்திரங்கட்கும் பொதுவான நோக்கங்களாகும். நம் நாட்டிலோ ஆயுள்வேதமானது முக்கியமாய் யோசுகளும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் யோகவழிகளில் நின்று, மனோவாக்குக் காயங்களிற் பரம் பொருளின் வயப்பட்டு, நீண்டகாலம் காலனைப் புறங்கண்டு, நிஷ்டையில் நிலைத்திருப்பதற்குச் சாதகமாகக் கற்பங்கள் முதலிய பல உபாயங்களைப் பெரிதும் போற்றுகின்றது.

கற்பமாக்கொளும் விழ்தமென்னு மூலிகை
 நச்சுவார்க்கமுதென்னவுண்ணலானது - சதகோடி
 பொற் பிரகாசத்தை யுடலென்ன வாலிபம்
 மிக்க வாய்ப்பது பெருமை யென்ன கூறுதல்
 புத்திவார்த்தைகளி வைகளென்றுணர் வாரெனி-லறிவாளர்
 நிற்ப ராத்தம வுறுதியுண்மை யாவது
 துட்ப மாத்திரமறிவ ரெண்ணிலாயுளை
 நித்தமாக் குறிகொள்வழி கெண்ணிய ராகுவர்-நிசமாடே.

—தேரையர்.

இன்னம் அப்பெரியோர் பெரும் நோக்கங்கட்கு அனுகூலமாக ஆயுள் வேத நூற்களில் ஒரு பான்மையே தேவருணும் அமுதே என்ன மானிடரின் நோய்களைப் போக்கிச் சுகவாழ்க்கையைத் தருவதற்குச் சாதகமாக விருக்கின்றது,

பம்பமாத்திரை தைல வெண்ணெய் லேகிய
வர்க்க நேத்திர குளிகை வெண்ணெய்—சூரணி
பற்று வேர்ப்பனை சுடிகைகண்ணிலானமை—சூழநீராம்
நற்பரக்கிர வவிழ்த மின்னும் மேலுள. —தேரையர்.

பெற்றுகரிய இப் பெரும்பேற்றை அப்பெரியோர் மரபில் வந்த நாம் எண்ணிறந்த காலமாய் நமதெனக்கொண்டு கையாடுத்திமற்று இருக்கும் நிலையானது நாம்செய்த தீவினையின் பயனை என்றுணரற் பாலதாகும்.

தற்கால சுதேச வைத்திய நிலை.

இங்ஙனம் நமக்குக்கிடைத்துள்ள அரியசாஸ்திரங்களைப் புறக்கணித்து நிற்கும் நாம் எவ்வாறு பிணி நீக்கஞ்செய்து நலம் புரிதல் கூடும். வைத்தியப் பெருந் தொழிலுக்கு ஆதரவாகவுள்ள சாதகங்கள் மூன்று; அவை (1) சாஸ்திர ஆராய்ச்சி (2) அநுபவம் (3) கைபாகம் முதலியவைகளாம். முதலிரண்டும் ரோக நிதானத்திற்கு வேண்டியவை, பின்னது சிகிச்சைக்குரியவை. இம்மூன்றிலும் முக்கியமான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியானது மிகவும் குன்றி இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சாஸ்திரங்கள் வெளிவராமையேயாம். இச்சாஸ்திரங்கள் ஆங்காங்கு அவற்றின் மணமறியாதவர் கையிற் சிக்கிச் செல்லுக்கிரையாய்ச் சிதைந்து வருகின்றன. அவைகளைத்திரட்டி ஒழுங்குபடுத்தி விளக்கமாக உரை எழுதி வெளியிடவேதே நம் நாட்டு வைத்திய சாஸ்திர அபிமானங்கொண்டவர்களின் கடமையாம்!

வெளிவந்துள்ளனவாகிய சில நூற்கள் பெரும்பாலும் ஆராய்ச்சிக் குறைவினாலும் பல்வேறு காரணங்களினாலும் தம் பெருமை குன்றி எண்ணிலாப் பிழைகளுடன் உலகிவந்து இன்னல் புரிகின்றன. இப்பெருங் குறை நீங்குங்காலமும் வருமோ? இக்காலத்து நமது வைத்தியமுறைகள் தம்பெருமைகளைக் காட்டாமல் இருக்கவில்லை. கல்வி யறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலும் சிறந்ததெனப் பெரிதும் புகழ்ந்து பேசப்படும் மேனாட்டு வைத்திய முறைகளுக்கு எட்டாத பல பிணிகளை நம் நாட்டு வைத்திய சிகாமணிகள் எளிதில் உணர்ந்து சிகிச்சைசெய்தேவருகின்றனர். இத்திறமைக்குக் காரணம் அவர்கள் பரம்பரையில் தம் பெரியோர்களிடம் கற்றுக் கேட்டுப் பழகிவந்த அநுபவமே யாகும். இதனுடன் நால் ஆராய்ச்சியும் கூடுமாயின் பொன்மலர் நூற்றமுடைத்தெனக் கூறலா மன்றோ?

தேசாபிமானம்.

இனியேனும் இப்பெருங்குறையை நீக்க வல்லார் நமக்குக் கருந்தன மாகக் கிடைத்துள்ள வைத்திய சாஸ்திரங்களை நிலைநாட்ட வேண்டும். இதுவே தேசாபிமானிகளின் முதற்கடமையாகு மென்று திட்டமாகக் கூறலாம். ஏனெனில் ஒவ்வொரு தேசத்தவரும் வெவ்வேறு நடைபுடை பாவனை யுடையவர்களாய் உணவுகளிலும் வழக்க ஒழுக்கங்களிலும் மாறு படுகிறார்கள். அவைகளைக் கொண்டே இவர் இந்நாட்டினர், அவர் அந்நாட் டினர் என்று உலகம்வரையறை ஏற்படுத்துகின்றது. நோய்கள் உணவா திகளாலும் வழக்கஒழுக்கத் தவறுகளினாலுமே பிறக்கின்றன வாதலின் அவற்றின் நிதானமும் சிகிச்சையும் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் பேதப்படு கின்றன. ஆதலின் அந்தந்த நாட்டிற்குரிய வைத்திய சாஸ்திரத்தை அந் நாட்டினர் பெரிதும் பாராட்டுவார்கள். அது போலவே, நம் நாடும் சிறக்க வேண்டுமாயின் ஆங்காங்குச் சிதறிக்கிடக்கும் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தேர்ந்து திரட்டுதல் வேண்டும். திரட்டியபின் அவைகளை அறிவுடை யோரைக்கொண்டு ஒத்துப்பார்த்துச் சத்த பாடமாக்கித் தெளிவுரை எழுதி அச்சிடவேண்டும். அங்கனம் வெளியிட்ட பின்னர் வைத்திய மாணவர்களைத் தேடி அவர்களுக்குப் பொருளுதவிச் செய்தாவது அந் தூர்களை ஐயம் திரிபறக் கற்றுணரச் செய்யவேண்டும். அதன்பின் அவர் கள் தத்தமக்கியன்ற தனியாராய்ச்சிகளைச் செய்து மேன்மேலும் வைத் தியம் விருத்தியடையச் செய்யவேண்டும் அதுவேயன்றி நம்நாட்டவரும் அவ் வைத்திய முறையைக் கைக்கொண்டு நன்மையுறும்படி ஆங்காங்கு சதேச வைத்தியசாலைகளை நியமிக்கவேண்டும். இப்பெருந் காரியங்களெல் லாம் பெரும் பொருளாளிகளும் துரைத்தனத்தாரும் சிரத்தையுடன் மேற்கொண்டாலன்றி பயன்படுவது சாத்தியமன்று. இவ்விஷயத்தையே தேசாபிமானத்திற் கோர் அடிப்படையாகவும் அறிகுறியாகவும் கொள்ளல் வேண்டும்.

பரதேசவைத்தியம்.

தேசாபிமானிகளின் செய்கை அதுவாக வைத்திய பண்டிதர்களும் மாணவர்களும் சதேசவைத்திய விருத்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் பெருநதவி ஒன்றுண்டு. “முக்கண் காட்டினும் குற்றங்குற்றமே” என்று கூறிய நக்கிராருக்கு இணங்க இவர்கள் தமதுகல்வியின் பெருமையில் கூடு

பட்டுத்திடம்பட்ட்பேசினும், அறிவு ஒருவன்பாற் பட்டதன்று என்பதை உன்னிப் பிறவைத்திய முறைகளில் காணப்படும் புதிய ஆராய்ச்சி வகைகளைத்தாமும், தெளிந்து அவற்றுள் தமக்கு வேண்டியவனவாயும் தம்மிட மில்லாதவனவாயும் இருக்கும் விஷயங்களைத் தமதாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

நமதாய் உள்ளன மாத்திரமே சிறப்புடையனவென்றும், பிறர் பால் நாம் அறியற்பாலன ஏதும் இலதென்றும் கொள்ளும் கொள்கையானது யாவருக்கும் பொருந்தாத தாகும். மேலாட்டு வைத்திய முறைகள் இந் நாட்டில் இக்காலத்தில் பரவி இருப்பதும் ஒரு பாக்கியமாக வெண்ணி, அதனினும் நாம் கொள்வனவற்றைக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆயினும் அவ்வாறு செய்வதினும் ஒரு பெரிய அபாயம் உண்டு. அதாவது, சிலர் நமது வைத்திய நூல்களில் ஆராய்ச்சிக் குறைவினால், அவற்றிலுள்ள எல்லா விஷயங்களையும் பரதேச முறைகளின் வாயிலாக விவரிக்கப் புகுந்து அல்லப்படுவதேயாம். இதனினும் நாம் நம்மைத்திய சாஸ்திரங்களுக்கு இழைக்கக்கூடிய பெருந்தீங்கு வேறொன்றில்லை. ஐரூபி, பாஷை, சாஸ்திரம் இவைகளின் கலப்புகள் காலக்கிரமத்தில் அனேக நூற்றாண்டுகளில் படிப்படியாய் ஏற்படக்கூடியவையேயன்றி ஒருவன் நியமனத்தால் ஒரு நிமிஷத்தில் உண்டாகுந்தன்மைபவன்று. இத்தகைய கலப்பு கட்டுக்கு குடிகள் எப்போதும் விரோதமேபாராட்டுவார்கள் என்று சரித்திர சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. நெருங்கிய சேர்க்கை பலத்தால் அவ் விரோதத்தையும் கடந்து அவர்களும் அறியாது காலக்கிரமத்தில் கலப்பு ஏற்படுகின்றது. நமது நாடானது இத்தகைய கலப்புக்கு எளிதில் இடம் தருவதில்லை.

ஜீவரக்ஷாமிர்தம்.

இனி ஜீவரக்ஷாமிர்தம் என்னும் பெயர் பூண்ட இந்நூலானது முற்றும் தோஷபேத ரோக நிதானங்களையும், அவைகளின் சிகிச்சை வழிகளையும் காட்டிய சாஸ்திரமாகும். இது நமது வைத்திய பண்டித சிகாமணிகளுக்குப் பேருதவியாய்ச் சுமார் 60 - வருஷகாலமாக வெளிவந்து உபயோகப் படுகின்றது.

இதில் அடியேன் செய்த சிற்றராய்ச்சியிற் பல அரிய விஷயங்கள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் முக்கியமாக முதல் நூலிலிருந்து படலவகுப்புக் கிரமங்களையும், அவ்வப்படலங்களின் ரோகங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளுடன் சித்துப் புருஷர்களின் சாஸ்திரங்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, பேதப்படும் பலவிஷயங்களையும் தொகுத்து “என்பாரும் உளர்” என்றும், சிறியபேதங்களா யுள்ளவைகளை அந்தந்த ரோகத்தின் கீழே “அன்றியும்” என்றும், பெரும் பகுதிகளாய்ப் பேதப்படும் ரோக வகைகளை மதாந்தரம்என்னும் தலைப்புடன் தனியாகவேஎடுத்துஎழுதியும், இச்சாஸ்திரம் ஒன்றினிடமாகவே வடமொழி தென்மொழி இவ்விரண்டினுங் காணும் ரோக நிதானங்களை முற்றிலும் ஒருங்கே எளிதில் யாவரும் அறிந்து சிதானிக்கும் வகைக்கு நூலாசிரியர் விளக்கக்காட்டி யிருக்கின்றனர். ‘அன்றியும்’என்பதைப் பின்பற்றிவரும் சிறுபேதங்கள்படிப்பவர்க்கு சித்தர்மதாந்தரம் என விளங்குமாதலின்அவைகட்கு மதாந்தரம் என்னும் தனித்தலைப்பு கொடுக்கவில்லை. அவைகளை விடுத்து, மதாந்தரம் என வருவனவற்றைச் சித்துப் புருஷர்களின் மதபேதங்களேன அவர்களது சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு தெளிந்து “சித்தர் மதாந்தரம்”என எழுதியுள்ளேன். இஃதன்றியும்,

(1) 12வது பக்கம் 5வது அஸ்மரிரோக படலத்தின்கீழ் மூத்திரக்கிரிச்சிரோற் பத்திலசுண்ணம் புதிதாய் எழுதியிருக்கிறது.

(2) 14வது பக்கம் 9௨ படலத்தின்கீழ் மேகரோக கால நிதானம் காட்டப்பட்டது.

(3) 25வது பக்கம் 91 வது மஹாவாத ரோகபடலத்தின்கீழ் சித்தர் மதாந்தரத்தலைப்பின் அடியில், அழல்பித்தம், மார்க்கபித்தம் என இரண்டும் சேர்த்துள்ளன.

(4) 399வது பக்கம் 13வது விரணபேத படலத்தில் சித்தர் மதாந்தரத் தலைப்பின்கீழ் பகந்தரோகம் எனப்படும் பவுத்திரரோகம் 8-ம் சேர்க்கப்பட்டன.

(5) 461 வது பக்கம் கீடாதிபேத படலத்தில் காட்டுமசகத்தின் அடியில் மற்றைய மசகங்களின் பெயர்களைச் சித்தர் மதாந்தரப்படி எழுதி இருக்கின்றது. அவைகள் காரணப்பெயராய் அந்தந்த மசகத்தின் செயல்களைக் குறித்து நின்றன.

(6) சை படலத்தின் முடிவின் கீழ் தனியாகச் சித்தர் மதார்தரத் தலைப்பின் அடியில் உரைமாந்தரோகம், குடற்கிரோகம், நாவொட்டிக் காய்ச்சல் இவைகள் ஏடுகளில் சேர்த்து எடுத்து எழுதப்பட்டன.

ரோகநிதானமகிமையும், படல அமைப்பும்.

ஆயுள்வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ரோகநிதான முறையின் மகிமை பெரிதும் பாராட்டற் பாலது. இச் சரீரத்தை வினையின் செய்கால் நிலமாக வைத்து, ரோக உற்பத்தியையும் அதன் வளர்ச்சியையும் ஆதி முதல் அந்தமாகச் சகல ரோகங்களையும் உட்படுத்திக்கூறும் இயல்பானது, ஒரு மரத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்துமுதலாகவும் கனி ஈடுகவும், இடையே அதன்உடல், அதனின்றும்பிறக்கும் பெருங்கிளைகள் சிறுகிளைகள், அதிற் றேன்றும் காய் கனிகள், அக்கனிகளில் அடங் கும் வித்துகள் ஆக இவையனைத்தும் பூமிக்குமேலாகவும், இவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் செழுமைக்கும் சாதகமாகவும் காரணமாகவும் பூமியின் கீழ்வளர்ந்து செல்வன வேர்களாகவும், இத்தகைய பாகுபாடுபடுத்தி இருக்கின்றது. இவ்வுவமையின் பெருமையை இதனடியில் தேரையர் திருவாக்கால் காண்க.

நோயினுற் பத்திவெரு நோய்கள் வினைவிரையாய்
நோய்கள் வினையலாய் மெய்நோய்கள்வளர்பயிராய்
நோயுதவு பலனாகி நோய்கள்வெருமேலாம். தேரையர்.

இந்தரோகங்கள் மானிடசரீரத்தில் கருப்பம், முயற்சி, கருமம்என்னும் மூலகைகளால் பிறக்கின்ற வெனக்கூறியபின்னர், அவைதானும் ஏது, லிங்கம் எனும் இருவகையில் நிதானிக்கப்பட வேண்டுமெனத் தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றது.

இவ்விரண்டிலும் ஏது என்பதே பிரதானமாய் ஆயுள்வேத வைத்தி யர்களுக்கு ரோக நிதானஞ்செய்வதிலும் சிகிச்சைபிலும் கூட மிகவும் முக்கியமாக இருக்கின்றது. இவ்வகையைப் பின்பற்றி ஏற்படும் ரோக நிதானமானது, நிதானிக்கும் வைத்தியனுடைய கல்வி ஆராய்ச்சி அனு பவக்குறைவினாலே யன்றி பிழைபோவது அசாத்தியம். இதுவே ஆயுள் வேதத்தின் சிறப்பாகும்.

இனி, ஏது என்பது திரிதோஷ பேதங்களைக் குறிக்கின்றது. ரோகம் சரீரத்தில் தோன்றுவதற்கு முன்னர், திரிதோஷமெனப்படும் வாதபித்த ஐயங்கள் எத்தோஷமும் அடையாமல் தத்தமக்குரிய சரியான நிலையில் நின்று சரீரத்தைப்போஷித்து வருகின்றன. முற்கூறிய மூன்று வித காரணங்களால் வாதாதிகள் மூன்றும் தோஷமடைந்து தம் இயல்பு நிலைமாறி, ஒன்றை ஒன்று தாக்கிச் சரீரத்தில் ரோகத்தைப் பரவச் செய்து, 4448 என்று கணிக்கப்படும் ரோகங்களைப் பிறப்பிக்கின்றன.

லிங்கமாவது, திரிதோஷ பேதத்தால் பிறக்கும் நோய்கள் உள்ளும்புறம்புமாய் பற்பல பிணிகளாய் வெளிப்பட்டுப் பிரத்தியேக நாமங்கள் பெறுவது. இவற்றிற்கு ஆதிகாரண மாபிருப்பது திரிதோஷ பேதமாகையினாலே அப்பேதத்தை ஏதுவென்றும், அப்பேதத்தால் வெளிப்படும் நோயை லிங்கமென்றும் வகுத்துக்கூறப்பட்டது. முதல் முதலில் ஏது எனப்படும் திரிதோஷபேதங்களை நாடி வகையினால் அறிந்து ஆயுள்வேதவைத்தியன் ரோகங்களை நிதானிப்பான்.

நோய்நாடிநோய்முதல்நாடியதுதணிக்கும்

வாய்நாடிவாய்ப்பச்செயல்.

திருக்குறள்.

குறுமுனிக்குக்குகனருளிச்செய்த

முறைமுறைப்படிமுன்னியகாலமும்

நிறைமகிழ்ச்சிநிகழ்ச்சியுணரடை

பொறைபுமாய்ந்துபுகரல்மருத்துவம்.

தேரையர்.

அதன்பின்னர் அந்தநிதானத்தில் ஏற்பட்டநோயை சரிஎன்று வலியுறுத்திக் கொள்ளும்பொருட்டு அஷ்டாங்க பரீக்சைகளைக் கைக்கொள்வான். அவ்வஷ்டாங்கபரீக்சையில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ரோகத்தின் சிலபாகங்களையே காட்டியிருக்கும். இவ்வெண்வகை ஆராய்ச்சிகளில் முதன்மையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது மூத்திரப் பரீக்சையேயாகும். நமக்குப் பெரியோர்களால் வகுத்துக் காட்டியிருக்கும் பரிமாணங்களைக் கொண்டு மூத்திரப் பரீக்சையை செய்வோமாயின் உடலில் உற்பவிக்கும் சகல ரோகங்களும் மூத்திரத்தில் குறிப்பாய்க் காட்டியே நிற்கும். ஆகவே நாடிலகூணத்திற்கு இரண்டாவதாக மூத்திரப் பரீக்சையையே நம்மவர் பெரிதாகக் கைக்கொள்வர். இதன் விவரம் இந்நூலாசிரியரால் இயன்று

இத்துடன் வெளிவரும் “நீர்நிற்குறி நெய்க்குறி” என்னும் நூலில் தெளிவாய் விளங்கும்.

இது நிற்க, முற்றிலும் தமிழ்ஆயுள்வேத முறையை ஒட்டி இயன்றிருக்கும் பூக்கண்டமுனிவரது ஜீவரக்ஷாயிர்தம் என்னும் நூலில் ரோகங்களைப் படலங்களாக வகுத்துக் காட்டியிருக்கும் பான்மையானது, அகஸ்தியர் திருமூலர் முதலிய பெரியோர் கணித்துள்ள ரோக உற்பத்தி விற்றபத்திகளைப் பெரிதும் சார்பாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இக்காரணம் பற்றியே இந்நூலாசிரியர் ரோகபடலங்களுக்குத் தலைமையாக சித்த வைத்திய சாத்திரங்களில் தமக்குள்ள ஆராய்ச்சிப் பெருக்கினால் வாழ்ந்த சிலேஷமங்களின் இயற்கையான தன்மைகளையும், ரோகோற்பத்தியினால் அவைகள் அடையும் மாறுதல்களையும், முந்நூலிலும் சித்தர் நூலிலும் தாமுணர்ந்தபடி திரட்டி எடுத்து, சாராம்சமாகத் தொகுத்து, தோஷாதிபேதபடலம் எனப்பேர் கொடுத்துச் சேர்த்துள்ளார். இதன்றியும், ஆங்காங்கு சிற்சில படலங்களின் ரோகதலைப்பிலும், இடையிடையே அவசரம் நேரிட்ட இடங்களிலும், வாழ்ந்த ஐயங்களின் தனி இயல்புகளையும் தொந்த தீரிதோஷ மாறுபாடுகளையும் பெரிதும் சிறிதுமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இனி, இந்நூலில் இரண்டாவது படலமாக எடுத்துக் கொண்டது சுரரோகபடலம்.

ரோக படலங்களில் முதன்மை ஸ்தானத்தை சுரரோகங்களுக்குக் கொடுத்த காரணங்களை இந்நூலாசிரியர் தம் முகவுரையில்தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றார். அது வருமாறு, “இந்த சுரரோகங்கள் மற்றைய ரோகங்கட்கெல்லாம் பிறப்பிடமும் தலைமையும் கொடியதுமாயிருக்கும் தன்மையைப் பற்றியே சமஸ்தரோகங்களுக்குத் தலைமையாக வைக்கப்பட்டன” சுரரோகங்களின் விசேஷங்கள் இவ்வாறிருக்க, அந்தரோகங்கள் பிறக்கும் விதத்தையும் மிகவும் தெளிவாக சுரரோகபடலத்தில் எழுதி இருக்கின்றார். (ஜீவரக்ஷாயிர்தம் சுரரோகபடலம் 21-வதுபக்கம்பார்க்கவும்.)

ரோக உற்பத்திக்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டுள்ள முயற்சி, சுருமம், சுருப்பம் என்கின்ற மூன்றில்-சுருப்பம் என்பது தாய்தந்தைகளின் சக்கில சோணிதவகையினாலும், தாயின் அறுகவை அன்ன ரசபேத அபத்தியச் செய்கைகளினாலும், சுருப்பத்தினின்றும் தொடர்ந்தவரும் ரோகங்களாதவின் அதை ஒருபுறம் வைத்து, மற்றைய இரண்டுபுறங்களில், உணவு,

சூடி, முழுக்கு, உழைப்பு, பசி, பட்டினி, உறக்கம், ப்யம், துக்கம், கோபம், நகைப்பு, மோகம், தகாத நடத்தை முதலிய குணக்கேட்டால் பித்தாதிக்கம் ஏற்பட்டு, மூல அபானவாயுவையும் ஆமாசயத்தையும் தாக்க, அதனால் சிலேஷ்மமானது தன்நிலைமாறி மேகரூபமாக ஊர்த்துவாங்கமாய்ச் சமாள உதானஸ்தானங்களையும் கடந்து, மூலையில் சென்று, அங்கு சிலேஷ்ம சம்பந்தம் பெற்றுப் பிராணஸ்தானத்தைவிட்டு இறங்கி, பீரசம், இருமல் முதலிய ரோகங்களாக உதானஸ்தானங்களிற் றங்கி, அங்குள்ள பித்த சம்பந்தத்தால் வாத மேகமாக வியானைப்பற்றி இரத்தவோட்ட நரம்புகளின் வழியாகச் சப்ததாதுக்களிலும் பரவுகின்றது.

இதுவே ரோகோற்பத்தி என்றும், மேகோற்பத்தி என்றும் பொருள் பட, அகஸ்தியர் திருமூலர் முதலிய பெரியோர்கள் தெளிந்து உரைத்திருக்கின்றனர். இவ்விதம் தோன்றும் ரோகமானது, முதல் முதலில் நானூதி சுரங்களும், சந்திரபாதங்களாகத் தோன்றிச் சப்ததாதுக்களையும் மெலிவடையச் செய்து பல வகை ரோகங்களைப் பிறப்பித்துச் சரீரத்தைத் துன்புறுத்துகின்றது.

3 - வது ரத்தபித்த ரோகபடலம்.

இது, சப்ததாதுக்களும் மெலிவடைந்த வகையில், பிரதானமாகிய ரத்ததோஷங்களை அடுத்த ரத்தபித்தரோகத்தை இதில் கூறவந்து, அத்துடன் அசிரக்கரம், அஸ்திசிராவம், காசம், சூயகாசம், சுவாசம், விக்஠ம், சூயம், குரற்கம்மல், அரோசகம், வாந்தி, மார்புரோகம் இவைகளையும் தொகுத்துக்கூறிய காரணம் யாதோ எனின்;—

ரத்தநாளங்களின் வழியாய் ரத்தத்தைப் பரவச்செய்யும் தொழிற் கொண்ட உதான, வியானவாயுக்கள் பித்தகபதோஷங்களுடன் பிரகோபித்துரோகமுகமாகத்திரும்பி, மார்பினிடமாக, ரத்தபிலீகயகிருதில் தானங்களில் இந்த ரத்தபித்தரோகத்தையும், இவ்வாயுக்களே மற்ற பிராண, சமாள, அபான வாயுக்களையும் விசுணமடையச் செய்து சிலேஷ்ம பித்தங்களுடன் தனித்தோ தொந்தித்தோ மற்றய ரோகங்களையும் உண்டாக்குவதால், அவைகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டன.

4-வது தாகரோகபடலம்.

இது, உதான, வியானவாயுக்களின் ஆதிக்கம் பெற்றரோகங்களை முன்னரே சொல்லி, அவ்வாயுக்களால் நாபிஸ்தான சமானவாயுவும், பித்தமும் கெடுதியடைந்தவகைகளிலும் உணவு, சேர்க்கை, தகாதநடத்தை முதலியவற்றாலும் உண்டாகும் தாகரோகங்களைச் சொல்லி, இத்துடன் மதாத்தியயம், மதம், மூர்ச்சை, சந்திராசம், மூலம், உதாவர்த்தம், சருமகீலம், அதிசாரம், குதப்பிரம்சம், கிரகணி, அலசம், விஷ-ஊசி, அசிரணரோகம் வரையில் தொகுத்துக்கூறிய காரணம் யாதோளனின், சமானவாயுவின் பிரகோபத்தால், அபானவாயுவும், தோஷமடைந்து, பித்தவிருத்தியுங்கலந்து, ஆமத்தையும் அனுசரித்து அவ்வாத பித்தங்கள் தனித்தோ, தொந்தித்தோ, திரிதோஷித்தோ, ரசாதிதாதுக்களை தோஷமடையச் செய்து, உதான, வியான, பிராணவாயுக்களிலும் விசுணமுண்டாக்கி, மற்றைய ரோகங்களையும் அடையச்செய்வதால் அவைகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டன.

5-வது அபஸ்மரிரோகபடலம்.

இது, சமான, அபானவாயுக்களின் ஆதிக்கம் பெற்றரோகங்களை முன்னரே சொல்லி, அவைகளால் தாதுக்கள் தோஷமடைந்தவகையில் பித்தபிரகோபமாகி வாயுவுடன் கலந்த பித்தவாதங்களாக மாறிய அளவில், அதற்கடுத்த இப்படலத்தில் மூத்திரக்கிரிச்சிராஸ்மரி ரோகங்களைச் சொல்லவந்து, இத்துடன் மூத்திரதோஷரோகம், மேகரோகம், மேகக்கட்டிகள், மூத்திரக்குடல் அண்டவிருத்தி, அண்டம், குன்மம் இவைகளையும் தொகுத்துக்கூறிய காரணம் யாதோவனின்; அப்பித்தவாதங்கள் உணவு, குடி, முழுக்கு, சேர்க்கை தகாதநடத்தை, யாகிய தொகுப்பின் காரியங்களால், அப்பித்தத்துடன் வாதபிரகோபமாகி அபானைச் சேர்ந்து நாபிஸ்தான உள்-உறுப்புகளிலும், ஆமாசயபிசகோசஸ்தானங்களிலும் வாதபிரகோபமேயாகி, பித்தசிலேஷ்மங்களை அலைக்கச்செய்தும், வாதபித்தசிலேஷ்மங்களே தனித்தும், தொந்தித்தும் மற்றையரோகங்களையும் உண்டாக்குவதால் அவைகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டன.

6-வது ஆநாகரோகபடலம்.

இது, பித்தவாதத்தின் ஆதிக்கம்பெற்ற ரோகங்களை முன்னரே கூறி, அதற்கடுத்தவகையில் இப்படலத்தில் அப்பித்தவாயுவாலும் பிறகாரணம்

களாலும் விசுவநாதர் வாயுக்களில் அபான, உதானாகிய இவ்
 விரண்டும் தத்தமக்கு உரித்தான அநோங்க ஊர் த்துவாங்கமாரக்கங்களில்
 செய்யும் தொழிலைவிட்டு உந்தியில் உண்டாக்கும் ஆநாகரோகத்தைச்
 சொல்லி, இத்துடன் அஷ்டபலம், துனி, பிரதிதுனி, சலக்கூர்மம், சூலை,
 மகோதரம், பிளீகம், பாண்டு, காமாலை, சோபை, விசர்ப்பி, மசூரிகை
 ரோகம் முதலியவைகளையும் தொகுத்துக் கூறியகாரணம் யாதோளினி;

உணவு, குடி, சேர்க்கை, பசி, பட்டினி, துக்கம், உழைப்பு, திரிதல்
 முதலியவற்றாலும் அவ்வபான உதானவாயுக்கள் சமானவாயுவையும்
 பற்றி, அங்குள்ள பித்தசிலேஷ்மங்களையும் பந்தித்து கொதிக்கச்செய்து,
 ஸ்வநரம்புகளிலும் தோஷமுண்டாக்கி, வாதபித்த கபங்கள் தொந்திரி
 தோஷங்களாகி ஓடி ரோகங்களையும் உண்டாக்குவதால் அவைகளும் இதில்
 சேர்க்கப்பட்டன.

7-வது விவ்ஸ்போடரோகபடலம்.

இது, உதான, அபானவாயுக்களின் ஆதிக்கம் கொண்ட ரோகங்கள
 னைத்தையும் முன்னரேகூறி, அதன் வகையிலும் பிறவகைகளிலும்,
 அச்சமானத்தில் பித்த பிரகோபத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு
 ஏற்பட்ட விவ்ஸ்போடரோகம் என்னும் கொப்பிள ரோகத்துடன், சீத
 பித்தம், ஆம்பித்தம், ஆம்லபித்தம், கூடி-உத்திர மசூரிகை, குஷ்டம்,
 கிருமரோகம் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக்கூறியகாரணம் யாதோளினி;—

சரீரத்தின் சப்த தாதுக்களும் மெலிவடைந்தாலும், அடையாவிட்
 டாலும், பித்த வஸ்துக்களின் உணவாதி சேர்க்கையால் அதிகரித்த
 பித்தமானது அச்சமானத்தையே அடைந்து பித்தம், பித்தவாதம், பித்த
 சிலேஷ்மம், திரிதோஷம், இவைகளில் தனித்தனியும் கூட்டுறவு மாகிய
 சம்பந்தங்களைக்கொண்டு ரத்த தாதுவைக் கொதிக்கச்செய்தும், ரஸதாது
 வைக் கொதிக்கச்செய்தும், அச்சமானவாயு பிரகோபித்து பித்தஜயங்களை
 ஆங்காங்கு மார்க்கங்களில் செல்லாதுதடுத்தும், அதிகரித்த தனிப்பித்தம்
 ஆமத்துடன்கூடி அவ்வாமத்தை விருத்திக்கச்செய்தும், கழீனிக்கச்செய்
 தும், ரத்த சிலேஷ்ம, மல ஜலக்கெடுதிகளைக் கொண்டும் ஓடி ரோகங்கள்
 வருகின்றமையால் அவைகளையும் இதில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

8-வது வாதரோகபடலம்.

இது, பித்தமே ஆகிக்கமாக ஏற்பட்டு, வாதசிலேஷ்ம பிரகோபத்தா லுண்டாகும் ரோகங்களை முன்னரே கூறி, அவ்வகையாலும் பிறவாற்றாலும் அதைஅடுத்த இப்படலத்தில் வாதமே முதன்மையாகி அதனால் உண்டாகும் 84 வகை வாதரோகங்களும் கூறப்பட்டன.

இதுவரையில் முன்சொல்லிய ரோகங்களுக்கும், பின் சொல்லப் போகும் ரோகங்களுக்கும், ஒவ்வொன்றிற்கும் வாதமே அரசனாகவிருந்து பித்தகபங்களை நடத்தி அவைகளை ரோகங்களிலும் தூண்டுவதாய் நிற்க, வாதரோகபடலம் என த்தனியாகத் தொகுத்தகாரணம் யாதோஎனின்,

முன்னர்கூறிய மூன்றில் முயற்சி முழுக்கு, குடி, பயம், துக்கம் அதிநகைப்பு, இடம், காலம் 14 வேகங்களைமறித்தலாகிய தொகுப்பின் பேதங்களாலும், தேகத்தைக்காக்குந் தனிமையுள்ள பஞ்சவாயுக்களுமே ரோகவழிகளில் திரும்புவதால் அவ்வாதத்தின் பெயரையே கொண்டது.

9-வது மகாவாதரோகபடலம்.

இதை முன்படத்திலேயே சேர்க்காமல் முன்படல ரோகங்களில் உள்ளவைகளான பாதஹரிஷ்வாதரோகம் முதல் ஸர்வாங்கவாதம் ஈறாக 16 ம் அநுசிரம்சவாதம் முதல் பாததாசுவாதம் ஈறாக 8 ஐயுங் கூட்டி 24-ஆக்கி மகாவாதரோகபடலம் எனப்பெயரிட்டு இத்தான் பித்த ரோகம், சிலேஷ்மரோகம், வாதசோணிதம், பிராணதி பஞ்சவாயுக்களின் விசுணைசுஷணம், வாதசாமம், வாதநிராமம், ஆவிருதவாதலக்ஷணம் அருந்தும் வகையிலுண்டாம் விஷபாக ரோகம் வரையில்இப்படலத்தில் அடக்கிக்கூறிய காரணம் யாதோஎனின்;

அவ் வாதமே தொந்த திரிதோஷங்களாகி சிலேஷ்மபித்தங்களையும் விருத்திக்கச்செய்து சிசிச்சைக்குக் கஷ்டசாத்திய அசாத்தியங்களாக மீறி தெய்வானுக்கிரகத்தாலும், வைத்தியர்களின் சாமர்த்திய ஓனஷதபிரயோகங்களினாலும் ஒருவேளை செளக்கியப் படினும் அங்க உறுப்புக்களைப் பங்கப்படுத்தியே தீருமாதலால் மகாவாதரோகம் எனவகுக்கப்பட்டது. இவ்வாயுக்களின் பிரகோபத்தினிடமாகவே நின்று பித்த சிலேஷ்ம

ரோகங்களும் விருத்தியாகின்றன வாதலால் அவைகளும் அப்பித்த சிலைஷ்மங்களின் துணையைப்பற்றிவரும் மற்றய ரோகங்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டன.

10-வது அதிதூலரோகபடலம்.

வாததோஷங்களால் ஏற்பட்ட ரோகங்களை முன்னரே கூறி, அவ்வாயுவின் சேர்க்கையாலும் பிறவாற்றாலும் சமானவாயு விசுணமடைந்த வகைகளில் உண்டாகிய அதிதூல ரோகத்தை இப்படலத்தில் கூறவந்து, அவ்வதிதூலத்துடன் அதிசுட்கம், மலரி, வஷ்டி, பாலரோகம், முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் கூறிய காரணம் யாதோளின், உணவின் பேத அதிதிண்டிகளாலும், சமாக்கினிக்குத் தக்க உணவில்லாக்குறைவினாலும், மற்றதகாத நடத்தைகளாலும், சமானவாயுவின் குணக்கேட்டாலாகிய தீக்ஷணைக்கினி, விஷமாக்கினி, மந்தாக்கினி வகைகளில் அதிதூலம், அதிசுட்கம், மலரி, கருப்பம், முதலியவற்றை ஒன்றுசேர்த்து, அதன் பின்னர், தாயின் பாலையும், ஆகாரத்தையும் உட்கொள்ளும் குழந்தைக்கும் அச்சமான வாயுவின் கெடுதியே ரோகங்களைப் பிறப்பித்தவால் பாலரோகங்களும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டன.

11-வது உன்மாத ரோகபடலம்.

இது, சமானவாயுவின் ஆதிக்கம் பெற்ற ரோகங்களை முன்னரே கூறி, அவ்வகைரோகங்களினால் விசுணமடைந்த சமான, அபானவாயுக்களின் தோஷத்தாலும், பிறவாற்றாலும் உண்டாகும் உன்மாதரோகத்தை அதற்குரிய இப்படலத்தில் சொல்லவந்து உன்மாதம், அபஸ்மாரம், வலி, இவற்றுடன் ஊர்த்துவாங்க ரோகங்களில் ஒன்றாகிய நேத்திர ரோகத்தையும் சேர்த்துக்கூறிய காரணம் யாதோவெனின்:—

முயற்சி, கருமம், எனும் இருவகைகளில், உணவு, குடி, முழுக்கு, பசி, சிந்தனை, துக்கம், பயம், முதலிய காரணங்களால் அவ்வாயுக்கள் தோஷ பிரகோபமாகி வாத, பித்த, கபங்களை அதனதன் மார்க்கங்களைத் தவறி நடக்கச் செய்வதாலும், இருதயம் முதலிய மனோபுத்திஸ்தான நரம்புகள் உலர்ந்து போவதாலும், வலி ரோகம்வரையுள் சேர்க்கப்பட்டு, நேத்திரரோகங்கள் அபானஸ்தான முன்று நரம்பின் வழிகளாகத் திரி

தோஷ நீர்கள் கபால மூலையைப்பற்றி நரம்பின் வழியாய்க் கண்ணுறுப்பைக் கெடுக்கின்றமையால், பிறப்பிடத்தை நோக்கி இதையும் இப்படலத்திலேயே சேர்க்கப்பட்டது.

12-வது கர்ணரோகபடலம்.

இது, அதோங்கங்களில் வெளிப்பட்ட ரோகங்களை முன்வரையிலும் கூறி, அதற்கு அடுத்த இப்படலத்தில் நேத்திரரோகம் நீங்கலாக கர்ணம், நாசி, நகம், ஓஷ்டம், தந்தம், நா, தாளூ, கண்டம், சுரைக்கினம், சர்வமுக ரோகம், சிரோரோகம், கபாலரோகம் வரையிலும் ஊர்த்துவாங்க உறுப்பு களைக்கொண்ட ரோகங்களைக் கூறியுள்ளன. ரோக. நிகழ்ச்சி. வகைகளிலும், பலவேறு காரணங்களாலும், வாத பித்த ஐயங்களின் தோஷங்களைக் கொண்டேவரும் இவைகளைத் தாம் பொதுத்தலைப்பில் வைக்கப்பட்டன.

13-வது விரணபேதபடலம்.

இதுவரையில் அதோங்க ஊர்த்துவாங்க ரோகங்களைச் சொல்லிவந்து, விரணபேத ரோகத்தையும் பொதுத் தலைப்பாகவைத்து, விரணபேதம், கிரந்தி, பாதவன்மீகம், கண்டமாலை, நாடிவிரணம், சூர்த்திரவிரணபேதம், பாதபேதரோகம், சூய்யரோகம், பிரமேகம், யோனிரோகம் வரையும் சேர்த்துள்ளன. இவ்வகை ரோகங்களைத் தாம் முயற்சி சுருமம் எனும் இரண்டு வழிகளில் உணவு, சூடி, மோகம், பட்டினி, சேர்க்கை, தகாத நடத்தை, 14 வேகங்களைமறிக்குதல் முதலியவற்றாலும் சமான். அபான வாயுக்களின் தொந்த திரிதோஷ பேதங்களாலும், பற்பல ரோகமுயற்சிபி னாலும், பிறவாற்றாலும், ரசாதி சப்ததாதுக்களிலும் கலந்து உள்ளும்புற மும் உண்டாகும் ரோகங்களைக் கூறப்பட்டன.

14-15-வது ஆகிய விஷாதிபேதபடலமும், கோதிபேத படலமும் கூறப்பட்டது.

இதுவரையில் முயற்சி, சுருமம் சுருப்பம் என்னும் முக்காரணங்களால் தோன்றும் ரோகங்களைத் தையுங் கூறி,

இனி மேற்கூறிய முக்காரணங்களின்றி புறம்பே நின்று நோக ரசரத்த தாதுக்களில் கலந்து, வாத பித்த ஐயதொந்த திரிதோஷ பேதங்களோடு கூடி, வாயுவைத்தாக்கிக் கெடுதிகளை விளைவிக்கும் சர்ப்பகிடவிஷபேதங்களை இவ்விரண்டு படலங்களிலும் வகுத்து, விரணபேத படலம் முதல் இப்படலம் வரையிலும் உபயாங்கரோகங்களை யுஞ்சொல்லி முடித்தனர். நிற்க, பிரணவாயுவு ஒன்று நீங்கலாக மற்ற நான்கு வாயுஸ்தானங்களில் உண்டாகும் ரோகங்களெல்லாம் அப்பிரண

வாயுவுக்கே துன்பஞ்செய்யினும், அதற்கே நேராக விரைவில் கெடுதி செய்யக்கூடியரோகங்கள் இல்லை ஆதலாலும், ரோகநிதானங்களைப் படலங்களாக வகுக்கும் வகையில் உதானஸ்தானம்முதல் நான்கு வாயுஸ்தானங்களையும் வரிசைக்கிரமமாக எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றால் உண்டாகும் ரோகங்கள் முறையாகக் கூறப்பட்டு, அவை நீங்கலாக பிராணவாயுவுக்கு நேரிலே ஆனிசெய்யக்கூடியதான காரணங்களை நோக்கி இவ் விரண்டுகூடலங்களில் தொகுத்து நூலின் இறுதியில்சேர்த்தனர்.

கல்விமான்கள் இவ்வகை ஆராய்ச்சியில் புகுவாராயின் இந்நூலில் புதைந்து கிடைக்கும் அரும்பெரும் விஷயங்கள் அநந்தங்கோடி என்றும், நமது ஆயுள்வேதத்தினுள் சிறந்ததோர் வைத்தியசாஸ்திரம் இவ்வுலகில் இல்லை என்றும் கிட்டமாக எடுத்துக் கூறலாம்.

“தொட்டனைத் தூறுமணற்கேணிமாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறுமறிவு” — திருக்குறள்.

வைத்திய நூலாராய்ச்சி.

முழுமுதற் கடவுளின்கருணையால் உபதேசக் கிரமத்தில் நம் தமிழ் மக்களுக்கு நன்கொடையாக உதவி இருக்கின்ற வைத்தியசாஸ்திரங்கள் அனந்தங்கோடி என்னலாம். இவைகளில் பெரும்பான்மையும் காலப் போக்கில் போற்றுவாரற்று சிதைந்து போயின. போனதுபோக எஞ்சி நிற்கும் நூற்களும் எழுத்தறியாமாந்தர் கையில் சிக்குண்டு அல்லல்படுகின்றன. தேசாபிமானமும் செல்வப்பெருக்கும் வாய்ந்துள்ள சீமான்கள் அவைகளைக் கற்றோர் பால்சேர்த்து ஆராய்ச்சிசெய்து பரிசோதித்து வெளியிட்டாலன்றி ஆயுள்வேத சாஸ்திரங்கள் நாளடைவில் அறவே ஒழிந்துபோகக்கூடும். இது நிற்க அகஸ்தியர் முதலிய பெரியோர் கல்வி அறிவில்லாத ஏழைமக்களின் நன்மையைக் கருதிசாமானிய தமிழ் நடை யில் எழுதியுள்ள சில ஏடுகளை கண்ணோக்கிய மக்களிற் சிலர், அப் பெரியோர் எழுதிய எளிய நடைபில் தம்மனம் போனவாறு கண்டதை எல்லாம் பிதற்றி, அப்போலி நூற்களுக்குப் பெரியோர் பெயரையிட்டு உலகத்தை வஞ்சித்து வருகின்றனர். இவரினுங் கொடியவர் இவ்வுலகில் உண்டோ? இவர்கள் ஒருபுறம் இருக்கக் கற்றோர் என்று சொல்லிக்கொண்டு வைத்தியத் தொழிலைக் கையாண்டு வருஞ் சிலர், நூலில் லாக் குறையினாலும், வெளிப்படாத நூல்களை பிரசுரித்துப் பெருமையும் பெருளும் அடையவேண்டு மென்னும் அவாவினாலும், பல பிரதிகளைக்கொண்டு ஒத்திட்டு ஒழுங்குபடுத்த வேண்டிய நூற்களைத் தமக்கு இலவசமாய்க்கடைத்துப் பிழைகளுடன் இருக்கும் தனிப்பிரதிகளை ஆகா வாக்கொண்டு, அதிலடங்கிய விஷயங்களை அரைகுறையாகத் தாம் உணர்ந்தபடி அச்சிட்டு, அளவிலா இன்னல் புரிந்து வருகின்றனர். இவ்விருபான்

மையுள் பின்னவரினும் முன்னவரே நல்லவரெனக்கொள்ளக்கூடும். ஏனெனில், முன்னவர் வெளியிடும் போலி நூற்களை அறிவாளிகள் எளிதில் உணரக்கூடும். ஆனால் பின்னவர் செய்யுட்பெரும் பாதகத்தை அவ்வாறு உணர்வது எளிதன்று. இவ்வித குறைகளை நாம் நீக்கவேண்டுமாயின் நமது அருமை வாய்ந்த வைத்திய சாஸ்திரங்கள் விரைவில் நன்மையுற வெளிவருதல் வேண்டும்.

ஆயுள்வேத சிகிச்சை.

வெண்பா.

குதகந்தி தாதுபல்பம் சொன்ன நாட் டார்சிகிச்சை
 ஓதரிய மூலியிம்மண் ணூர்ச்சிகிச்சை—வேதநரும்
 சத்திரக்ஷா ராக்கினிநி சாசரச்சிகிச்சையொன்றே
 முத்திரத்த தாகும் மொழி.—

தேரையர்.

இவ்விஷயத்தை எழுதப்புகின் மிகவும் விரிவுபெறாமாயினும் அதனையும் ஒரு சிறிது சுருக்கிக்கூறுகின்றேன். ஆயுள்வேத விதிப்படி சிகிச்சையானது, தேவசிகிச்சை, மானிடசிகிச்சை, அசுரசிகிச்சை என்று மூன்று வகைப்படுகின்றது. இம் மூவகைப்பகுதியும் 32-வித சிகிச்சைகளை அடக்கிக்கொண்டுள்ளன.

தேவசிகிச்சை—இதுமுறைமைப்படி செய்த பஸ்பசெந்தூரப் போக்குகளைக்கொண்டு, சாத்தியகல்டசாத்திய அசாத்தியரோகங்களைநீக்குவதன்றியும், ரோகங்களின் தச அவஸ்தைகளில் ஒன்பதாவது அவஸ்தை வரையிலும் உதவுகின்றது. மேலும், அணிந்துரை முகப்பில் எடுத்துக்காட்டிய “உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து” என்னும் திருக்குறளின்படி அப்பஸ்ப வருக்க மருந்துகள், சவை, வீரியம், ஒருமருந்தே பல பிணிகட்கும் அனுபான பேதங்களில் ஆற்றலுடையதாய் ஏற்றல், எளிதில் கிடைத்தல், கடுகின் அளவுபோன்று உபயோகமாதல் முதலிய தன்மைகளைக்கொண்டுள்ளது. இதில் பல பஸ்பவகைகளிருப்பினும், ஒரேசிகிச்சை எனப்படும். மானிடசிகிச்சை, இது மூலிகை, சாசம், கஷாயம், சூரணம், லேகியம், கிருதம், தைலம், எண்ணெய், முதலிய 30 வகைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஆக இவை இவ்விரண்டு வகைகளிலும் 31 வித சிகிச்சைகளாகி நமது ஆயுள்வேதப்பண்டிதர்சுட்கு சமஸ்தரோகங்களையும் நிவாரணஞ்செய்யப் பெருஞ் சாதகங்களாகப் பாராட்டப்பட்டு, அதிநுட்ப மானவகைகளில், ஆச்சரியமான முதிர்ச்சியும் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றின் பெருமையை என்னென்றறரைப்பது? அவைகட்குத் தலைவணங்காத ரோகங்களும் இவ்வுலகில் உண்டோ? இவ்வகை மேம்பாட்டை அடைந்த நம்மவர்கள் மேற்கூறிய மூவகைச் சிகிச்சையில் மூன்றாவதாகச் சொல்லும் அசுரசிகிச்சை என்னும் 32-வது கூத்திரச் சிகிச்சையை, முன் மருந்து

களில் நீங்காத வழியிலுள்ள சிலவற்றிற்கே உதவும் எனத்தெளிந்து இதைமுழுதும் நம்பாமல் அதிகமாகப் பாராட்டவில்லைபோலும்.

ஆயினும் ஆபுதவர்க்க நூல் ஒன்று திருமுலராலும், சாரீரம் என்று ஒருநூல் இடைக்காடராலும் இயன்றுள்ளன. இவை இக்காலத்தில் அரும் பெரும் ஆராய்ச்சிகளால் பெரிதாகவும் அதிநுட்பமாகவும்வளர்ந்திருக்கும் மேலாட்டு சூத்திர சாஸ்திரங்கட்குப் பொருந்தா தென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமே. இந்தசாஸ்திரங்களை வைத்தியமாணவர்கள் மேலாட்டாரிடமிருந்து தெரிந்தெடுத்துக்கொள்வது சாலச்சிறப்பாகும்.

ஒற்றுமை.

இத்தகைய அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த நமது வைத்திய முறைகள் ஒங்கி வளர்ந்து உலகத்திற்கு நன்மைபயக்க வேண்டுமாயின் அறிவின் மேம்பாட்டால் கிடைக்கும் ஒற்றுமை என்னும் ஒப்பற்ற மருந்தை ஆயுள்வேத வைத்திய சகோதர பண்டிதர்களனைவரும் உட்கொண்டு பெரும் நன்மைகளை அனுபவிப்பதன்னியில், பிறரையும் அனுபவிக்கச் செய்யவேண்டும்.

“புத்தேனூலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே

யொப்புறவினல்ல பிற.—

திருக்குறள்.

வடமொழி ஆயுள்வேதம் நமதல்லவென்றும், தென்மொழி ஆயுள் வேதம் நமதல்லவென்றும், ஒருவருக்கொருவர் இடர்ப்பட்டு, இதனின்றும் அது வந்தது, அதனின்றும் இது வந்தது, என வீண்சண்டையிட்டுக் கொண்டு, சாஸ்திர விருத்திக்குண்டான பெரிய நேரக்கங்களை இழப்பது மிகவும் வியசனிக்கத்தக்கது.

நீண்டகாலமாக இவ்விரண்டு முறைகளும் ஒன்றோடொன்று கலந்து, ஒன்றுக்கொன்று பேருதவி புரிந்துகொண்டு, அதன்பின் அராபியர்கள் தென்நாட்டில் வியாபித்தகாலம் இந்த ஆயுள்வேதத்தையே. கைக்கொண்டு அவர்கள் முறையும் நம்மவர் வைத்தியமேயாகி, தத்தம் தனி இயல்புகளும் மாறாது முதிர்ந்து வளர்ந்திருக்கின்றன வா தலால், இதனை, செவ்வனம் ஓர்ந்து வடமொழி வல்லாரும், தென்மொழி வல்லாரும், ஆசிரியர்களும் ஒரு தாய்வயிற்றிற் பிறந்த சோதரர் என்னும் எண்ணத்தைச் சிறிதும் மனத்தைவிட்கலாது ஒத்து உழைக்கும்படியும், மாசுநினைதங்கிய நமது இராஜாங்கத்தார் நம் முன்னேற்றத்திற்கு உதவி செய்யும்படியும், எல்லாம் வல்ல இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக.

சி. த. ஆறுமுகம் பிள்ளை.

அணிந்துரை முற்றியது.

சுப்பிரமணியர் துணை.

ஜீவரக்ஷாமீர்தம்.

கடவுள் வணக்கம்.

விநாயகர் துதி.

நேரிசை வெண்பா.

உலகமதிற் *கோடதக மோங்குயிர்கட் கெல்லாம்
இலகக்காப் பாகுமுறை யேபோற்—றிலக
அருஞ்சீவ ரக்ஷாமீர் தக்காப்பா மின்பர்
தருஞ்சீர் விநாயகன்பொற் றுள்.

(1)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விரைத்தா ரணிந்திடு நல்லாயுள் வேதியர் வெற்றியுறத்
திரைத்தா மணிமுதன்முன்றுந்தம்பால்வைக்குந்தின்மையைப்போல்
உரைத்தாரும் வாழ்த்துமிந் நூன்முற்றச் செவ்வே ஞபயசெந்தா
மரைத்தானே வேலை மயிலேயும் முள்ளத்தில் வைத்தனமே.

(2)

ஜீவரக்ஷாமிர்தம்.

பரமசிவவணக்கம்.

பூபதிமாத்திரைக்கும், பரமசிவத்திற்கும் சிலேடை.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி விருத்தம்.

சுருதியைவெண் பொடிமணிகம் படிசுமட நீலகண்டஞ்
சுசிபொன் வில்லம்

பொருதனிவீ ரங்கனனம் பரைபுரம்பெற் றழலாடி
யுரக்கால் வீட்டிப்

பொருதுசன்மப் பிணிதீர்க்கும் பூபதிமாத் திரைபோன்றிப்
புடவி யெங்குங்

கருதரிய சுகமளிக்கும் பசுபதிதாட் டிணைமலரைக்
கருத்துள் வைப்பாம்.

(3)

இதன் பொருள்.

மாத்திரையைக் குறிக்கும்போது—சுருதி - ஆயுள்வேதத்தினால் சொல்லப்படுகின்ற, ஐவெண்பொடி-வெண்மைநிறமுள்ள ஐந்துவகைப் பல்பங்கள், மணி-அறுவகைஇரத்தினங்கள், கம்-வெள்ளைப்பாஷாணம், படிசும-படிசாரம், மடல்-மடல்துத்தம், நீலகண்டம்-துருசு, சுசி-பாதரசம், பொன்-அரிதாரம், வில்-மனோசிலை, அம்-நவாச்சாரம், வீரம்-சவ்வீரம், கனல்-ஜாதிஸிங்கம், நற்பரை- நல்லநெல்லிக்காய்க்கந்தகம், புரம்-இரசசுரப்பூரம் என்னுமிவைகளை, பெற்று-சேர்த்து அரைத்து, அழலாடி-குப்பியில் வைத்து எரிக்கப்பட்டு, உரக்கால் வீட்டி-பலம் பொருந்திய வாதரோகத்தை நீக்கி, பொருதுசன்மப் பிணிதீர்க்கும்-சரீரத்தில் பொருந்தி வருத்துகின்ற மற்றரோகங்களையுந்தீர்த்து (உயிர்களுக்குச்) சுகத்தைக் கொடுக்கும்படியான, பூபதிமாத்திரை போன்று - பூபதிமாத்திரையை யொத்து, இப்புடவியெங்கும்-திரி லோகங்களிலுமிராதின்ற (உயிர்களுக்கெல்லாம்), கருதரிய - (இத் தன்மையதென மனதினாலும்) நினைத்தற்கரிய, சுகமளிக்கும் - சுகத்தைத்தரும்படியான, பசுபதி - பரமசிவத்தினுடைய, தாட்டுணை மலரை - இரண்டு திருவடித் தாமரைமலரையும், கருத்துள்வைப்

பாம்- எம்முடைய இருதயத்தில் வைத்துத் தியானஞ் செய்வாம் என்க.

பூரமெனற்பாலது விகாரவகையால் புரமெனக் குறுகிரின்றது. ஐவகைப்பொடியாவன: காந்தம், இரும்பு, நாகம், தங்கம், செம்பு இவைகளின் பன்மம். அறுவகைமணியாவன: பவளம், முத்து, புஷ்பராகம், பச்சை, வயிரம், மாணிக்கம்.

பரமசிவத்தைக் குறிக்கும்போது—சுருதி- வேதத்திற் சொல்லப்படுகிற, ஐ-அழகிய, வெண்பொடி-விபூதியும், மணி-உருத்திராக்ஷமும், கம்-பிரமகபாலமும், படிகம்- படிகமாலையும், அடல்நீலசண்டம்-வலியகாளகண்டமும், சுசி-பரிசுத்தமும், பொன்னில்-பொன்மலையாகிய வில்லும், அம்-கங்கையும், பொரு- பொருதுகின்ற, தனி-ஒப்பற்ற, வீரம்-பராக்கிரமமும், கனல்-தீயும், நற்பரை - நல்லபராசத்தியையும், புரம்பெற்ற-தமது திருமேனியிற்கொண்டருளி, அழலாடி- அக்கினியில் நடனஞ்செய்து, உரக்கால்வீட்டி - பலம்பொருந்திய எமனைக்கொன்று, இப்புடவியெங்கும் - திரிலோகங்களிலுமிராநின்ற உயிர்களுடைய, பொருது- வருத்துகின்ற, சன்மப்பிணிதீர்க்கும்- பிறவிப்பிணியைத்தீர்த்து, சுருதரிய- மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய, சுகமளிக்கும்-சுகாறுபவத்தை அருளுகின்ற, பசுபதி- பரமசிவ மெனப்பொருள் கொள்க. பூபதிமாத்திரையானது உடற்பிணிகளை நீக்கிச் சுகமளிப்பதுபோல், பிறவிப்பிணியை நீக்கி உயிர்களுக்குச் சுகாறுபவத்தை அருளிச்செய்கின்ற பரமசிவத்தைத் தியானஞ் செய்வாமென்பது கருத்து.

இவ்வுலகத்தில் அவுஷுதங்களுக்குள் சிறந்ததாதலின் பூபதி மாத்திரையைப் பரமசிவத்திற்கு ஒப்பாகக்கூறினர். (அணியும்முது மென்னாவிடும் மாயவன்றில்லைச் சிந்தாமணி) என்னுந் திருக்கோவையாலுமுணர்க. மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய தெனவே வாக்கினாலுஞ் சொல்லுதற்கரியதெனக் கொள்க. மனமென ஒரு சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஈண்டு உயிர் என்றது-மக்களுயிரை-----, படிசுமணியை ஜெபமாலையாகக் கொள்வது ஒரு மூர்த்தம். நிருமலன் என்னும் கருத்தைப்பற்றி, சுசி பெற்றென்றார்.

ஜீ வ ர சூ ரா மி ர் த ம்.

பார்வதி தேவியார் துதி.

கலிவிருத்தம்.

பினியெழுமு வகைமேசுப் பிணிதனைக்கொண் டார்க்கெல்லார்
தனியமிர்தக் கொடியினது தாட்டுணையா குதல்போலத்
துனியினத்தைத் தனித்தனியே சொற்றிடுமிந் தூற்கெழிலார்
பனிமலையின் முனைத்தொரு பசங்கொடிதாட் டுணையாமால். (4)

திரிமூர்த்திகள் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

பத்தொடொரு பான்மூன்றிற் பெருகுசுர மாதியனோய்ப்
பரப்பை யெல்லாங்
கொத்தொடெடுத் துரைக்குமிந்த தூற்புகலத் தத்தநடை
கூடிக் கையில்
ஒத்தொருநா டியிற்சமுலும் வாதபித்த வையம்போ
லொன்றிற் றேன்றி
முத்தொழிலைப் புரியுமொரு மூவரிரு பதமலரை
முடிமேற் கொள்வாம். (5)

தன் வந்தரியார் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

தொந்தவல் வினையூக் கத்தாற் றொடர்தனு வெணும்பு லத்தில்
மந்தமாம் வித்தாற் றேன்றி வளர்பினிக் காட்டுக் கெல்லாஞ்
செந்தழற் போலெ முந்து தேவபண் டிதராய் முன்னம்
வந்தகி லங்காக் குந்தன் வந்தரி பாதம் போற்றி. (6)

சித்துப்புருஷர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

தீர்த்திடு மருந்துக டிகழ்தர வுன்னிய
தார்த்தன் முப்பூ தனைச்சேர்த்தல் போலச்
சீர்த்திகொள் பதினெண் சித்தர்தா ளென்னுட்
சேர்த்தன னிந்நூற் றிகழ்தரற் பொருட்டே. (7)

ஸ்ரீ கண்டமுனிவர் துதி.

அறசீர்க்கழிநெடிடடி விருத்தம்.

கரிந்தகிமி ரம்போக்கிக் கட்கொளிசெய் வாரிரரத்தி னைரம் போல்
விரிந்தமன விருளொழிய வாரியத்திற் சீவரகூா மிருதஞ் சொன்ன
அருந்தவனாஞ் சீகண்ட னடிபரவி யந்நாவி னருத்த முற்றம்
பரிந்துலகில் யாருமுண ரத்தமிழில் வாக்கியமாப் பகர்ந்து னேமால்.

(8)

குருதோத்திரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிடடி விருத்தம்.

உண்மையெனு மொருமொழியா முறையருத்தி யதனுக்
கொத்திடச்சா தனமெனுநற் பத்தியமும் வைத்துத்
திண்மைபுறு மடியர்பவப் பினியொழித்தின் புருவாய்த்
திகழ்ஞான பண்டிதனைப் புகழாயுள் வேத
துண்மையுண ரறிஞரெலா முப்போது மிறைஞ்சும்
நோக்கரிய நோக்கையன்பர் தேக்குசுகோ தயத்தைத்
தண்மையுறை மதிற்றில்லைப் பதியிலினி தமருஞ்
சபாபதிப்பேர் கொளுமெங்கள் சற்குருவைப் பணிவாம்.

(9)

அவையடக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிடடி விருத்தம்.

படிதனிற் சரக மாதிமு தறிஞர்
பகர்பெரு நூற்கொளும் பிடகர்
அடியனிங் குரைக்கும் புன்சொனூ லினையு
மருவருப் பின்றியே கொள்வர்
வடிகொள்திஞ் சுவைச்சா துறுகனி கனையு
மங்குறாக் கைப்பதே வடிவாம்
இடிகரைக் கலிங்கக் கணியையுஞ் சமமா
யேற்றிடுந் தகைமையான் மாதோ.

(10)

கடவுள் வணக்கம்

முற்றியது.

முதலாவது

*** தோஷாதிபேதபடலம்.**

வாத்ருபலக்ஷணம்.

வாதமானது, வெப்பம் இலேசத்துவம் குளிர்ச்சி சுறசுறப்பு அணுத்துவம் ஆகிய இவைகளை ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

பித்த்ருபலக்ஷணம்.

பித்தமானது, பரிபுஷ்பு அதிஉஷ்ணம் இலேசத்துவம் பேதி சலத்தைத்தருதல் ஆகிய இவைகளை ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

சிலேஷ்மரூபலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மமானது, வழுவழப்பு சீதளம் கனத்தல் மந்தத்துவம் நாறுதல் மிணுமிணுப்பு ஸ்திரம் ஆகிய இவைகளை ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

வாதவஸ்தானநிதானம்.

வாதமானது, செவி நாபியின்கீழ் இடுப்பு தொடை எலும்பு சருமம் ஆகிய இவ்விடங்களிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு விசேஷமாக நாபியின் கீழ்ஸ்தானத்திலேயே இருக்கும்.

பித்தவஸ்தானநிதானம்.

பித்தமானது, உந்தி கண் ஆமம் ரசதாது உதிரம் வியர்வை சருமம், உருசியையுணர்த்தநாவினாறுகின்றசலம் ஆகிய இவ்விடங்களிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு விசேஷமாக உந்திஸ்தானத்திலேயே இருக்கும்.

சிலேஷ்மவஸ்தானநிதானம்.

சிலேஷ்மமானது, மார்பு சிரசு நாசி நா கண்டம் புத்தி கணுக்கள் உரோமம் ஆமம் இரசதாது மேதோதாது ஆகிய இவ்விடங்களிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு விசேஷமாக மார்புஸ்தானத்திலேயே இருக்கும்.

* தோஷம்-என்பது-வாதம்-பித்தம்-சிலேஷ்மம்-என்னும்- இவைகளுக்கரிய ஒரு பொதுப் பெயராகும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

வாதத்திற்குப் பாதமுதல் நாபிவரைக்கும் இடமென்றும், பித்தத்திற்கு நாபிமுதல் கண்டம்வரைக்கு மிடமென்றும், சிலேஷமத்திற்குக் கண்டமுதல் சிரசுவரைக்கும் இடமென்றும் சிலநூலிற் சொல்லப்படுகின்றன. அன்றியும், மலத்தைப்பற்றியது வாதமென்றும், மூத்திரத்தைப்பற்றியது பித்தமென்றும், விந்துவைப்பற்றியது சிலேஷமமென்றும் சிலநூலிற் சொல்லப்படுகின்றன.

மதாந்தரமுற்றியது.

வாதசபாவகுணமாவது.

வாதம் பித்தம் சிலேஷம் இரசாதிசப்ததாதுக்கள் மலமூத்திராதிகள் என்பவைகளைத் தனக்குக் காரணமாகப் பெற்றிருக்கின்ற தேகத்தை, மனோச்சாகம் உசுவாசநிசுவாசங்கள் *பதினாலுவேகப் பிரவர்த்திகள் சப்த தாதுக்களின் சபாவங்கள் நேத்திராதி இந்திரியங்களின் சபாவங்கள் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டு போஷித்துத் தான் விகாரமில்லாதிருப்பதாம்.

பித்தசபாவகுணமாவது.

சீரணம் உஷ்ணம் பார்வை பசி தாகம் சுவை காந்தி புத்தி ஞாபகம் சவுரியம் மிருது முதலியகுணங்களைக் கொண்டு தேகத்தைப் போஷித்துத் தான் விகாரமில்லாதிருப்பதாம்.

சிலேஷமசபாவகுணமாவது.

மழமழப்பு அசையாமை கீல்களுக்குறுதி முதலிய குணங்களைக் கொண்டு தேகத்தைப் போஷித்துத் தான் விகாரமில்லாதிருப்பதாம்.

வாதத்தின்தொழிலாவது.

சரீரத்தில் கருநிறம் செந்நிறம் சஞ்சரிப்பு பிசுத்தல் முடக்குதல் நோவு நித்திரையின்மை இளைப்பு ரோகம் சூத்தல் சூடைச்சல்

* பதினாலு வேகங்களாவன: அபானவாயு தும்மல் டலம் மூத்திரம் கொட்டாவி பசி தாகம் இருமல் நித்திரை கண்ணீர் சுக்கிலம் சுவாசம் வாந்தி இளைப்பு என்பவைகளாம்.

துவைத்தல்போலும் பிடித்தல்போலுமிருக்குதல் திமிர்முறுக்குதல் குன்றல் புரளல் சந்தோஷம் தாகம் நடுக்கல் தடித்தல் குழிவிழுதல் களைத்தல் அவயவபின்னம் திருகிக்கொள்ளல் அசைதல் மரம்போற் கிடத்தல் துவர்ப்பாகவாய்நீரூறல் என்னு மிக்குணங்களை யுண்டாக்கு தலாம்.

பித்தத்தின் தொழிலாவது.

சரீரத்தில் மஞ்சள்நிறம் வெப்பம் தாகம் ரோகமில்லாது போலிருத்தல் சீரணவேளையிற்சாங்கைசெய்தல் வியர்வை எப்போ தும் வியர்வைகசிதல் ஞாபகம் கோபம் அசைவின்மை மூர்ச்சை அவ மதிப்பு புளிப்பாகவும் கசப்பாகவும் காரமாகவும் வாய்நீரூறல் என் னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குதலாம்.

சிலேஷ்மத்தின் தொழிலாவது.

சரீரத்தில் சுவேதநிறம் வழவழப்பு பாரிப்பு தினவு சீதளம் மரி யாதை கில்காசையாலமை கர்வம் மந்தகுணம் மினுமினுப்பு விரைவில் சீரணித்தல் அரித்திரை உப்பாகவும் தித்திப்பாகவும் வாய்நீரூறல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குதலாம். இது வெகுநாள் நீடி த்து உபத்திரவம் பண்ணத்தக்கதென்றறிக.

வாயுவின் பேதம்.

தேகத்தில் வாயுவானது, பிராணன் உதானன் வியானன் சமா னன் அபானன் என ஐந்துபிரிவாயிருக்கின்றது.

1-வது பிராணவாயு.

சிரமே இடமாக இருந்துகொண்டு, மார்பிலும், கண்டத்திலும், சஞ்சரிப்பதுமன்றி இருதயம் பஞ்சேந்திரியம் சித்தம் புத்தி என்னும் இவைகளைத் தன் வசப்படுத்திப் பின்னும் உமிழ்தல் இருமல் ஏப்பம் உசுவாசம் நிசுவாசம் அருந்தும் அசனத்தை யுட்செலுத்துதல் என் னும் இச்செய்கைகளை யுண்டாக்கும். இது உசுவாசநிசுவாச ரூபமாக விருக்குங் காரணத்தால் பிராணவாயுவெனப் பேர்பெற்றது.

பிராணம் என்பது சுவாச ரூபம்.

1-வது தோஷாதிபேதபடலம்.

9

2-வது உதானவாயு:

மார்பே இடமாக இருந்துகொண்டு நாசி கண்டம் தொப்புள் என்னும் இம்மூன்றிடங்களிலுஞ்சஞ்சரித்துப் பேச்சுண்டாக்குதற்கு முதற் காரணமாயிருப்பது மன்றிச், சரீரத்திற்கு வன்னம் ஒளி நினைப்பு என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கும். இது ஊர்த்துவமாக ஒலியை யெழுப்பும் காரணத்தால் உதானவாயு வெனப் பேர்பெற்றது. உது என்பது மேல்.

3-வது வியானவாயு.

இருதயமே இடமாக இருந்துகொண்டு பாதாதிசேசபரியந்தஞ்சஞ்சரிப்பதுமன்றி நடத்தல் குனிதல் நிமிர்தல் இமைத்தல் விழித்தல் என்னும் இச்செய்கைகளை உண்டாக்கும். இது தேகமுற்றிலும் வியாபிக்குங் காரணத்தால் வியானவாயுவெனப் பேர்பெற்றது.

வியானம் என்பது பரவுதல்.

4-வது சமானவாயு.

சரீரத்திற்கு நடுவான பக்குவாசயஸ்தானமே இடமாக இருந்துகொண்டு, வயிறு முற்றிலும் சஞ்சரிப்பதுமன்றி உண்ணும் உணவுகளை உள்ளிழுத்துக்கொண்டு அவைகளைச் சீரணிப்பித்துச் சாரம் வேறு தீப்பிவேறாகப் பிரித்து, அவைகளை மலமுத்திரமாகச் செய்யும். இது தேகத்திற்கு நடுவான சமாக்கினி சமீபத்திலிருக்குங் காரணத்தால் சமானவாயுவெனப்பேர்பெற்றது. சமம் என்பது நடு.

5-வது அபானவாயு.

குதஸ்தானமே இடமாக இருந்துகொண்டு * பிருஷ்டத்திலும் ஆண்குறியிலும் அடிவயிற்றிலும் அடித்தொடையிலும் சஞ்சரிப்பதுமன்றிச், சுக்கலம் சுரோணிதம் மலம் மூத்திரம் கருப்பம் என்னும் இவை முதலியவைகளை வெளிப்படுத்தும். இது குதஸ்தானத்தைப் பற்றியிருக்குங் காரணத்தால் அபானவாயு வெனப்பேர்பெற்றது.

அபானம் என்பது கீழ்.

*பிருஷ்டமென்பது இடப்பின் பூட்டு.

சித்தர் மதாந்தரம்.

இந்தப் பஞ்சவாயுக்களு மல்லாமல் வாயிலிருந்து வார்த்திபண்ணச் செய்வது நாகனென்றும், நேத்திரத்திலிருந்து விழிக்கச் செய்வது கூர்மனென்றும், மூக்கிலிருந்து குருகுருத்துத் தும்மச் செய்வது கிர தரனென்றும், கொட்டாவி கொள்ளச் செய்வது தேவதத்தனென்றும், வீங்கச் செய்வது தனஞ்செயனென்றும் சிலநூலிற் சொல்லப்படு கின்றன.

மதாந்தர முற்றிற்று.

பீத்தபேதம்.

தேகத்தில் பித்தமானது, அனலம், இரஞ்சகம், சாதகம், ஆலோசகம், பிராசகம் என ஐந்துபிரிவாயிருக்கின்றது.

1-வது அனலபித்தம்.

(1) ஆமாசயஸ்தானத்திற்கும் (2) பக்குவாசயஸ்தானத்திற் கும் மத்தியில் இருந்துகொண்டு பஞ்சபூதங்களுக்கும் பிரதானமாகத் தனது அக்கினி ரூபகுணோதயத்தைக் கொண்டு சலரூபவஸ்துக்களை வறளப்பண்ணி உண்பதைச் சீரணிக்கச் செய்யும். இது அக்கினித் தொழிலைச் செய்யுங்காரணத்தால் அனலபித்த மெனப் பேர் பெற் றது. அனலம் என்பது அக்கினி.

அப்படிச் சீரணிக்கச் செய்த பின்பு மலம் வேறும் சலம் வேறு மாகப் பிரித்துவிட்டு, முன்னிருந்த ஸ்தானத்திலேயே இருந்து கொண்டு மற்றநான்கு வகைப் பித்தத்திற்கும் பலத்தைக்கொடுத்துக் காப்பதா லந்தப் பித்தத்திற்கே பாசகமென்றும் ஒரு பேருண்டு.

பாசகம் என்பது அன்பு.

(1) ஆமாசயம் என்பது சீதக்கட்டுஸ்தானம் (2) பக்குவாசயம் என்பது நாபிஸ்தானம்.

2-வது ரஞ்சகபித்தம்.

ஆமாசய ஸ்தானத்தில் வாசம் பண்ணிக் கொண்டு இரசதாதுவைப் போஷிக்கும். இது இரச தாதுவைப் போஷிக்குங் காரணத்தால் ரஞ்சகபித்தமெனப் பேர் பெற்றது.

ரஞ்சகம் என்பது போஷித்தல்.

3-வது சாதகபித்தம்.

இருதய ஸ்தானத்தில் வாசம் பண்ணிக் கொண்டு, அறிவு, அபிமானம், முதலானவைகளைத் துணைக்கொண்டு இஷ்டமான பிரயோஜனங்களைச் சாதிக்கும். இது இஷ்டத்தை நிலைவேற்றுங் காரணத்தால் சாதக பித்தமெனப் பேர் பெற்றது.

சாதகம் என்பது துணைக்காரணம்.

4-வது ஆலோசக பித்தம்.

கண்களில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டு எல்லாப் பொருள்களையும் நன்றாகத் தெரியப்படுத்தும். இது நேத்திரங்களைக் கொண்டு உருவங்களைத்தெரிவிக்குங் காரணத்தால் ஆலோசக பித்தமெனப்பேர்பெற்றது.

ஆலோசகம் என்பது அறிவிப்பு.

5-வது பிராசகபித்தம்.

சருமத்தில் வாசம் பண்ணிக் கொண்டு அந்தச் சருமத்தின் ஒளி கெடாமல் காந்தியை யுண்டாக்கும். இது சருமத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குங் காரணத்தால் பிராசக பித்தமெனப் பேர் பெற்றது.

பிராசகம் என்பது காந்தி.

சிலேஷ்ம பேதம்.

சிலேஷ்மமானது அவலம்பகம், சிலேதகம், போதகம், தருப்பகம், சந்திகம் எனஐந்து பிரிவாக இருதயஸ்தானத்திலிருக்கிறது.

1-வது அவலம்பகசிலேஷ்டம்.

இருதயஸ்தானத்திலேயே வாசம் பண்ணிக்கொண்டு தனது சபாவ பராக்கிரமத்தைக் கொண்டு * திரிகஸ்தானத்திற்கும்; அன்ன சாரத்தைக் கொண்டு இருதயஸ்தானத்திற்கும்; சலத்தொழிலைக் கொண்டு மற்ற நான்கு சிலேஷ்டங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கும். இது திரிகஸ்தானத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் காரணத்தால் அவலம்பக சிலேஷ்டமெனப் பேர் பெற்றது. சலத்தொழிலைக் கொண்டென்று சொன்னமையால் இது ஒவ்வொரு வேளை யிளகியும் கீல்களை விட்டு நீங்கியும் பின்பு கூடியும் இருக்கும். இப்படியிருந்தாலும் நிகழ்ச்சி ரூபமாகவே யிருக்கும். இந்தத் தொழிலைக் கொண்டு மற்ற நான்கு சிலேஷ்டங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கும்.

அவலம்பகம் என்பது பற்றுதல்.

2-வது சிலேதகசிலேஷ்டம்.

ஆமாசயஸ்தானத்திலேயே வாசம் பண்ணிக்கொண்டு உண்ணப் பட்ட அன்னபலாதிக்களை மிருதுவாக்கும். இது உண்ட அன்னத்தை ஈரப்படுத்தி மிருதுவாக்குவ காரணத்தினால் சிலேதக சிலேஷ்டமெனப் பேர் பெற்றது. சிலேதகம் என்பது ஈரம்.

3 -வது போதகசிலேஷ்டம்.

நாவில் வாசம் பண்ணிக்கொண்டு உண்ணுகின்ற அறுசுவைகளை யும் தெரிவிக்கும். இது நாவிலிருந்து சுவையைத் தெரிவிக்கும் காரணத்தால் போதக சிலேஷ்டமெனப் பேர் பெற்றது.

போதகம் என்பது உணர்த்தல்

4-வது தருப்பகசிலேஷ்டம்.

சிரசில் வாசம்பண்ணிக்கொண்டு இரண்டு கண்களுக்குள் குளிர்ச்சியைத்தரும். இது நேத்திரத்திற்குக் குளிர்ச்சியைத் தருவ காரணத்தால் தருப்பக சிலேஷ்டமெனப் பேர் பெற்றது.

தருப்பகம் என்பது சுகம்.

* திரிகஸ்தானமாவது முதுகின் கீழ் நடுத்தண்டெலும்பின் மூட்டும் இரண்டு தொடைகளினெலும்பின் மூட்டிஞ் சேர்ந்திருக்கும் இடமாம்.

5-வது சந்திகசிலேஷ்மம்.

கீல்களில் வாசம் பண்ணிக் கொண்டு சபாவமாகச் சகல கீல்களையுந் தளரச் செய்துகொண்டிருக்கும். இது சகல கீல்களையுந் தளரச் செய்யுங் காரணத்தால் சந்திக சிலேஷ்மமென்ப பேர் பெற்றது.

சந்திகம் என்பது கீல்.

இப்படி ஐந்து வகையான வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் கூட்டமாகத்தேகத்தில் நிறைந்திருந்தாலும் தோஷாகிதமாகவே யிருக்கும். ஆகையால், அவைகள் நிற்கும் ஸ்தானங்களையும் அவைகள் செய்யுங்கிரியைகளையும் தனித்தனியே அதிநுட்பத்துடன் அறிகின்றவர்களே பண்டிதர்கள். இவை நிற்க; முற்கூறிய வாத, பித்த, சிலேஷ்மங்களில், வாதமானது அதிபராக்கிரமத்தையுடைத்தாய்ப் பித்தத்தையும் சிலேஷ்மத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்து அவ்விரண்டினாலு முண்டாகின்ற சகல ரோகத்திற்குந் தானே கர்த்தாவாகி அந்த ரோகங்களைப் பார்க்கிலுங் கோமான் அந்த நோய்க் கூட்டங்களை உண்டாகச் செய்து அவைகளுக்கும்தான் அரசனாக இருந்துகலால் அந்த வாதத்திற்கு அரசன் என்றொரு பேருண்டு.

வாததேகிலக்ஷணம்.

வாததேகிக்குப் பித்தமும் கபமும் குறைந்து வாதம் அதிகமாயிருப்பதுமன்றி மெலிந்து உயர்ந்த தேகமும், பருத்த அடித்தொடைகளும், நடந்தால் கீல்கள் நெட்டையிடுதலும், தடித்த இமைகளுடன் வட்டமாக விகாரித்துச் சாக்கண்போன்று சுறசுறப்பாசிக் கொஞ்சம் வெண்மை கலந்த கண்களும் குளிர்ந்தபார்வையும் கொஞ்சங் கருமை வெண்மை கலந்தொளிருஞ் சரீர நிறமும், அவ்வாறு கடித்து முளைபிளந்த தலைமயிரும், தெளிவான வார்த்தையும், சிலவேளை மனச்சுஞ்சலத்துடன் பட்டிம் படாமையுமான தடுமாற்ற வார்த்தையும், தித்திப்பு, புளிப்பு, உப்பு, சூடு முதலிய வஸ்துக்களிற் சொற்ப இச்சையும், சீதளவஸ்துவில் விரோதமும், விசேஷ வுண்டியும், விசேஷவுண்டியெனினும் அற்பபலனும், மாதர்களிடத்தில் அற்ப இச்சையும், வீரிய விர்த்தி குறைவும், சந்தான விர்த்தியும், தயிரியம், புத்தி, அறிவு இவை நிலையின்மையும், கேளிவிலாசம், சங்கீதம், ஆசியம், அங்கடர்த்தனம், வேட்டையாடலாகிய இவைகளில் இச்சையும், அயோக்கிதை, மாச்சரியம், லோபம், பொன் வஸ்துக்களை அபகரிக்கும் நினைப்பு முதலிய

குணங்களும், கீர்த்தியின்மையும், அரைக்கண் மூடிய கொஞ்ச நித்திரையும், அந்த நித்திரையில் ஆகாயம், மலை, வனம், இவைகளில் தான் நடப்பதாகக் காணுகின்ற கனவும், கவித்துவஞ் செய்கின்ற தன்மையும் உண்டாயிருக்கும். அன்றியும் நாய், நரி, ஓட்டை, எலி, பருந்து, காகம், கோட்டான், என்னும் இவைகளுக்கும் மேற்கூறிய குணங்கள் உண்டாயிருக்கும்.

பித்த தேகிலக்ஷணம்.

பித்ததேகிக்குப் பித்தம் அதிகமாயிருப்பதுமன்றி, அஸ்திகளிலும் கீல்களிலும் மாமிசங்குறைந்து எப்போதும், வெப்பம், வியர்வை, அற்ப தூக்கநீதம், சருமஞ் சுருங்கித் திரைதல், முதலானவை பொருந்திய மேனியும், மஞ்சள் சிவப்பு கலந்தொளிரும் நிறமும், முகம் உள்ளங்கை உள்ளங்கால் சிவந்தும், சிறுத்து மஞ்சள் வன்னம் பெற்றும் அதிசஞ்சரிப்பும் மெல்லிய இமைகளுமுடையவாய், வெயில் கோபம் பசி மதுபானம் இவைகளால் அதிவிரைவிற சிவக்கின்ற கண்களும் சிரத்திற கொஞ்சம் மஞ்சள்வன்ன ரோமமும் தேகத்தில் சொற்ப ரோமமும் நரையும் முகப் பருவுடன் கறுத்த மச்சங்களும், தித்திப்பு துவர்ப்பு கசப்பு சீதளம் என்னு மிவைகளுள்ள பதார்த்தத்திஷ்டமும், அற்ப வுண்டியும், பசி தாகம் கோபம் உஷ்ணம் கிலேசம் ஆகிய இவைகளைச் சகிக்காத தன்மையும், சுகந்த மாலை சந்தனப்பூச்சு முதலிய அலங்காரத்திலும் பனியிலும் விருப்பமும், அற்ப சக்கிலமும் அற்ப காமமும் மாதிடத்தில் அற்ப விருப்பமும் வீரம், பகைஞர்க்கு அஞ்சாமை துணிவு அதிமானம் வல்லமை தெளிந்த புத்தி மிகுவார்த்தை ஆசாரம் நற்செய்கை அடுத்தவரிடத்தில் அன்பு என்னு மிக்கணங்களும், நித்திரையில் புட்பம் நிறைந்த கோங்குமரம் சரக்கொன்றைமரம் முருக்குமரம் மின்னல் சூரியன் வாயு கொள்ளி நாலுபுறத்திலும் பற்றி யெரிசின்ற வெளிச்சம் என்னும் இவைகளைக் காணுகின்ற சொப்பனமும், நல்ல போகமும் வித்துவக்கவித்திறமும் உண்டாயிருக்கும். இவன் முக்காற்பலமும் அறுபத்தாறு வயதுமுடையவகை இருப்பான். இதன்றியும், புலி கரடி குரங்கு பூனை பாம்பு யக்ஷர்கள் என்பவைகளுக்கும் முற்கூறிய தேகாதி குணங்கள் உண்டாயிருக்கும். அன்றியும், அக்கினியாலுறப்பத்தியாகின்ற செந்துக்களுக்கெல்லாம் பித்ததேகமென்றே சொல்லுகிறார்கள்.

சிலேஷ்டம தேசிலக்ஷணம்.

சிலேஷ்டமதேசுக்குக் சபம் அதிகமாயிருப்பதுமன்றி நீக்கமற நரம்புகளையும் அஸ்திகளையும் கீல்களையும் தசைகள் நிறைந்துமறைக்க மேடுபள்ளமில்லாமல் மிருதுவுடனழகிய தேகமும், பரந்த நெற்றியும் அகன்று உயர்ந்த மார்பும் முழங்காலளவும் நீண்ட கையும் குறைவில்லாத அவயவங்களும், அகன்று நீண்டு கடைசிவந்து கருவிழி வெள் விழி ஒளிவாய்த் தெளிவாய்த்தூரப்பார்வை தோற்றுவதாய்ச் சுற்றி லுங்கறுத்து நெருங்கிய இமை மயிருடன் எண்ணெய் தடவினது போல மினுமினுத்து அழகிய கண்களும், மஞ்சட் சோளம், அறுகு முளை பாணத்தொளி கத்தியொளி கோரோசனை தாமரைப்பூ பொன் என்னும் இவையொத்த சரீரநிறமும், சிலேஷ்டம்பசையால் மிகவுங் கறுத்து நெருங்கி முளைத்த ரோமமும், மதத்த யானை நடைபும், மேகம் கடல் சிங்கம் மத்தளம் என்பவைகளின் ஒலிபோன்ற கண்டத்தொனியும், கசப்பு துவர்ப்பு காரம் உஷ்ணம் இன்னும் அதிகாங்கையான பதார்த்தங்கள் கூடிய அற்பவுண்டியும், அற்ப ஷண்டி. யென்னினும் அதிக பலனும் பசி தாகம் துக்கம் சிலேசம் உஷ்ணம் ஆகிய இவை கட்டுப் பின்வாங்காத தன்மையும், ரசதாது சுக்கிலதாது சந்தானம் பரிசனம் நடை புத்தி ஆகிய இவைகளின் பெருக்கமும், வாஸி பத்திலும் அதிக அழையின்மையுடன் கோபம் கடுஞ்சொல் சஞ்சல புத்தி தீர்க்கவயிரம் அதிவிஷயம் அதிதாகம் என்னும் இவையின்மையும், சத்துவகுணம் ஞாபகசுத்தி மேலான புத்தி முன்யோசனை பெரியோர்க்கன்பு செய்யும் பத்தி வணக்கம் நீங்காச்சிறேகம் நம்பிக்கை சத்தியம் பிரதிக்ஷை பொறுமை நாணம் பொறுத்தவுத்தரம் தருமத்தி வீச்சை நன்றிமறவாலமை ஈகை ஒருவேளை மிகுந்த ஈகை பிறர் நன்கு மதித்தல் நற்செய்கை என்னும் இக்குணங்களும், 'சுகநித்திரையும் அந்த நித்திரையில் பசுபுகளுள்ள தாமரைக்குளம் சீதளமேகம் என்னும் இவைகளைக் காணுகின்ற கனவும், கவித்துவஞ் செய்கின்ற' தன் மையுடன் மிகுந்த செல்வமும் உண்டாயிருக்கும். இதன்றியும் பிரமன் உருத்திரன் இந்திரன் வருணன் என்னும் இவர்களுக்கும், சிங்கம் யானை குதிரை எழுது பசு கருடன் அன்னம் என்னும் இவைகளுக்கும் முற்கூறிய விழிகளும் குணங்களும் தேகமும் உண்டாயிருக்கும். இச்சிலேஷ்ட மென்பதைச் சந்திர சொரூபமென்றே சொல்லுகிறார்கள். மேற்கூறிய வாததேகி, பித்ததேகி சிலேஷ்டமதேகி, என்னும்

இம்மூன்று தேகிசுட்கும் பொதுவாகச் சுத்த தேகிகளென்று பெயர். அம்மூன்றின் தொந்தத்தைபுடைய தேகிசுட்குத் தொந்ததேகிகளென்று பெயர். இந்தத் தொந்ததேகிசுட்கு மேற்கூறிய குணங்களெல்லாம் மாறுபட்டிருக்கும்.

வாதகோபகாலம்.

கசப்பு துவர்ப்பு காரம் காங்கை உள்ள வஸ்துக்களை அருந்துங்காலம் அகாலபோசனகாலம் நித்திரைப்பங்ககாலம் யோகாப்பியாசகாலம் உரத்துப் பேசுங்காலம் வாந்தியாவது பேதியாவது அதிகரிக்குங்காலம் பயகாலம் துக்ககாலம் சிந்திக்குங்காலம் அதிசையோககாலம் ஆவணி புரட்டாசி மாதகாலம் மாலைக்காலம் விடியுங்காலம் புசித்ததற்காலம் ஆகிய இக்காலங்களில் மனிதர்களுக்கு வாதம் அதிகரிக்கும்.

பித்தகோபகாலம்.

உப்பு புளி காரம் அதிதிஷ்ணம் உஷ்ணம் உள்ள இவ்வஸ்துவையும் தாகமீரம் வஸ்துவையும் மிதமின்றி அநுசரிக்குங்காலம், கோபகாலம். சிரணகாலம் மத்தியான காலம், நடுநிசிகாலம் ஐப்பசி கார்த்திகை மாதகாலம் என்னும் இக்காலங்களில் மனிதர்களுக்குப் பித்தம் அதிகரிக்கும்.

சிலேஷ்மகோபகாலம்.

நித்திப்பு புளிப்பு உப்பு குழகுழப்பு மந்தம் சலம்வடிதல் சீதளம் உள்ள வஸ்துக்களையும், கெடுதியான பதார்த்தங்களையும் அருந்துங்காலம் சீதள வஸ்திராதிகளைப் புணையுங்காலம், பகலில் நித்திரையும் இரவில் அநித்திரையுங் கொள்ளுங்காலம், அசிரண காலம், பேதிவாந்தி ஆகிய காலம் சுககாலம், தகாத நடக்கைகள் நடத்துங்காலம் இவைகளை மிகவும் அநுசரிக்குங்காலம் சித்திரை வைகாசி மாதகாலம் உதயமுதல் பத்துநாழிகை அளவான சாலம் அஸ்தமன முதல் பத்து நாழிகை யளவான காலம், புசித்ததற்காலம் ஆகிய இக்காலங்களில் மனிதர்களுக்குச் சிலேஷ்மம் அதிகரிக்கும்.

சந்நிபாத லக்ஷணம்.

புளிப்பு கசப்பு தித்திப்பு என்னும் சுவையுள்ள வஸ்துக்களை மிதமின்றிப் புசிப்பதனால், வாதமும் பித்தமும் சிலேஷமும் தனித் தனியே அதிகரிக்கும்; அப்படி அதிகரித்த முன்று தோஷங்களும் ஒன்றாகக்கூடி மிகவும்திகரிப்பதே சந்நிபாதமாம். இதனைத் திரிதோஷம் எனவும் முத்தோஷம் எனவும் ஆயுள்வேதியர் கூறுவர்.

சந்நிபாதகோபகாலம்.

நாட்சென்றபுராதன அன்னம், மிகவுங் கெடுதியன்னம் கொழிய லரிசியன்னம் கெடுதலான் மத்தியபானம் புதுமது கலங்கிய சலம் வதங்கிய பதார்த்தம் வேகாப் பதார்த்தம் புளிப்பிலைக்கறி அந் புளிப்பு முள்ளங்கிக்குழங்கு கடுகுபச்சடி பிண்ணாக்கு மண் தூர்க் கந்த மாமிசம் அழுகி யுலர்ந்தமாமிசம் ரோகங்கொண்ட மிருகாதி மாமிசம் ஏட்டுத் தயிர், ஆகிய இவைகளைப் புசிக்குங் காலம், * சங்கீரண போசனம் அசீரண போசனம் விஷம்போசனம் ஆறியபோசனம் அகால் போசனம் தேசாசாரபோசனம்தவிர்த்த நூதன போசனம் ஆகிய இந்தப் போசன காலம் கீழ்த்திசைக்காற்று பிசாசம் பில்லி சூனியம் இடுமருந்து விஷம் மலைவாசம் இவை முத லானவை யனுசிய காலம் நவக்கிரகங்களின்வேலை சன்மநட்சத்திர பீடைதொடருங்காலம்து ரோகம் கொலை மகாபாதகம் கெடுதிச்சிந்தை இன்னும் நானாவிதமான கருமம் என்னும் இவைகள் அதுசரிக்குங்கா லம் ஆகிய இக்காலங்களில் மனிதர்களுக்குச் சந்நிபாதம் அதிகரிக்கும். இவை நிற்க மாதர்கட்கு வயிற்றில் மரித்த பிண்டத்தைக் கைதேறாத மருத்துவச்சி கண்டித்து வெளிப்படுத்தலாலும் பிரசவிக் குங் காலத்தில் தகுந்த அவுஷதங் கொடாமையினாலும் சந்நிபாதம் அதிகரிக்கும். அதிகரித்த திரிதோஷமானது அநந்தரோகத்தையுண்டாக்கும். அதன் விவரம்: வாதாதி முத்தோஷங்கள் தங்கள் தங்கள் அதிகரிப்பினால் எந்தெந்த ரோகத்திற்கு எதுவெது கர்த்தாவோ அதுவது அதனை யறுசரித்து அந்தந்த ரோகங்களை யெல்லாம் அளவு படுத்துதற்குக் கூடாமையான கணக்கில் உண்டாக்கிவிடு மென்றறிசு.

* சங்கீரணம் என்பது கலப்பு.

வாதவிருத்தி லக்ஷணம்.

வாதமானது சபாவத்திற்கு அதிகரித்தால் தேகம் இளைத்தலோடு தேசசு கெட்டுக்கூறுக்குதல் விடவிடென்று நடுக்குதல் ஓய்ச்சல் பல வீனம் அதிவெப்பம் வயிறுப்பிசம் மலபந்தம் பஞ்சேந்திரியங்களுக்குத்தூர்ப்பலம் நித்திரை பிடியாதிருத்தல் ஒருவேளை பிதற்றல் பிரமை அதயிரியம் சகல பொருள்களிலும் அதிக விருப்பம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பித்தவிருத்தி லக்ஷணம்.

பித்தம் அதிகரித்தால், மலம், சிறுநீர், கண்கள், சருமம் இவைகள், மஞ்சளாகுவதன்றியும், அதிகபசி, தேகவெரிச்சல், தாகம் உண்டாதல் போலிருத்தல், சொற்ப நித்திரை என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும்.

சிலேஷ்மவிருத்தி லக்ஷணம்.

சிலேஷ்மம் அதிகரித்தால், அக்கினிமந்தம், வாய்நீருறல், தாமசம் வெண்மைநிறத்துடன் தேகபாரிப்பு, சில்லிடல், ஒருவேளை சரீர மாதியந்தமும் கட்டுவிட்டுப்போவது போலிருக்குதல், இரைப்பு, உப்பிசம், இருமல் மிகுந்த நித்திரை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

வாதசீரணலக்ஷணம்.

வாதங்குறைந்தால், சரீர மிகவும் இளைத்தலோடு ஈனத்தொனியும் அதிக மறதியு முண்டாகும். அன்றியும் மேற்கூறிய சிலேஷ்ம விருத்தியின் தூக்குணங்களும் இதில் உண்டாகும்.

பித்தசீரணலக்ஷணம்.

பித்தங் குறைந்தால், மந்தாக்கினியும், சைத்தியமும் உண்டாகும். அன்றியும் சபாவசிலேஷ்ம விருத்திக்கும் நாசம் உண்டாகும்.

சிலேஷ்மசீரணலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மங் குறைந்தால், பிரமையுண்டாவதன்றியும், சிலேஷ்

மஸ்தானங்களின் கோழை குறைந்தும், மார்ப்பைப் பற்றியிருக்குஞ் சிலேஷ்மன் கரைந்தும் ரோமக்கால்களில் நின்றும் வியர்வை பெருகும். அன்றியும் சந்திக சிலேஷ்மம் முழுமையும் விலகிவிடும். இதனால் தேகத்தின் கில்களெல்லாம் நன்றாக வெளியில் தோற்றமுண்டாகும்.

தாதுவின்பேதம்.

தேகத்தில் தாதுவானது, இரசதாது, இரத்ததாது, மாமிசதாது, மேதோதாது, அஸ்திதாது, மச்சாதாது, சுக்கிலதாது என ஏழுபிரிவாக இருக்கின்றது. இவை அன்றியும் சருமத்தையும் தாது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

சப்ததாதுக்களின் சுபாவசெய்கை.

சப்ததாதுக்களானவை சரீரத்தைத் தாங்கிச் சோர்வில்லாமல் காப்பாற்றிப் புஷ்டியாக்கிப் பூரிக்கப்பண்ணி மினுமினுப்பும் காந்தியும் உண்டாகச் செய்வதுமன்றி, உயிராகிய அரசனை வாழப்பண்ணியும் கருப்பவழிப்பத்திக்குக் காரணமாயும் இருக்கின்றனவாம்.

மலசுபாவசெய்கை.

மலமானது சரீரத்தைத் தாங்கி நிலைக்கப்பண்ணும்.

மூத்திரசுபாவசெய்கை.

மூத்திரமானது, தேகத்தில் உப்பை உண்டாக்கும்.

வியர்வையின் சுபாவசெய்கை.

வியர்வையானது தேகத்தில் மெருகை யுண்டாக்கும். ஆயினும் சப்த தாதுக்கள் மலம், மூத்திரம், வியர்வை என்னும் இவைகள் தோஷ ரகிதமாக இருப்பதே சுபாவமென்றறிக.

விருத்தி ரசதாதுவின்லக்ஷணம்.

இரசதாது அதிகரித்தால், சிலேஷ்ம விருத்தியினால் உண்டாகிற தூர்க்குணம் எவ்வளவோ அவ்வளவும் உண்டாகும்.

விருத்திரத்ததாதுவின் லக்ஷணம்.

இரத்ததாது அதிகரித்தால், பிலீகரோகமும் விசர்ப்பியும் வித்திரிதிக்கட்டியும், குஷ்டமும், சிவந்த இரத்தத்தடிப்பும் இரத்தவாதமும், இரத்த பித்தமும், குன்மமும், உதிர விருத்திரோகமும், காமாலையும், பெரு வியாதியும் அக்கினி மந்தமும், உன்மாதமும், சருமச்சிவப்பும், இரத்த மூத்திரமும், இரத்த நேத்திரமும் உண்டாகும்.

விருத்தி மாமிசதாதுவின் லக்ஷணம்.

மாமிசதாது அதிகரித்தால், கண்டமாலையும், ஆச்சரியமான கிரந்தியும் உண்டாம். அன்றியும், கன்னம், தொடை, வயிறு, ஆண் குறி இவைகளில் கண்டுக்கண்டாகக் கட்டிக்கொள்ளாதலோடுகண்டதின் சதை மிகவும் பருக்கும்.

விருத்திமேதோ தாதுவின் லக்ஷணம்.

மேதோதாது அதிகரித்தால், முற்கூறிய மாமிசதாது விருத்தியினால் பிறக்கப்பட்ட குணங்களெல்லாம் இதில் பிறப்பதன்றியும், ஆயாசமும், கொஞ்சம் வேலை செய்யினும் பெருமூச்சும், தனத்திலும், வயிற்றிலும் தொடையிலும் தொங்கும்படியாகிய சதையும் உண்டாகும்.

விருத்தி அஸ்திதாதுவின் லக்ஷணம்.

அஸ்திதாது அதிகரித்தால், அஸ்திகளும், தந்தங்களும் அதிகப்படும்.

விருத்தி மச்சா தாதுவின் லக்ஷணம்.

மச்சாதாது அதிகரித்தால், கண்கணப்பு, தேகம் பாரிப்பு, கைகால்களின் விரல் கணுக்கள் இவைகளில் வீக்கமும், மூத்திர கிருச்சரமும் உண்டாகும்.

விருத்தி சுக்கிலதாதுவின் லக்ஷணம்.

சுக்கிலதாது அதிகரித்தால், மாதர்க்குரிடத்தில் அதிக வீருப்பமும், சுக்கிலாஸ்மரோகமும் உண்டாகும்.

விருத்திமலலக்ஷணம்.

மலமானது அதிகரித்தால், வயிற்றில் இரைச்சலுடன், உப்புசுமும், கனத்தலும், வேதனையும் உண்டாகும்.

விருத்திமூத்திரலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது அதிகரித்தால், அடிவயிற்றில் குத்தலுண்டாகும், கொஞ்சம் மூத்திரம் வெளிப்பட்டால் மறபடியும் வருவதுபோலவே இருக்கும். மறபடி வெளிப்பட்டாலும் முன்போலவே இருக்கும்.

விருத்திவியர்வைலக்ஷணம்.

வியர்வையானது அதிகரித்தால், அதிவியர்வையும் தேகத்தில் மிகுந்த தூக்கந்தமும் தினவும் உண்டாகும்.

விருத்திநேத்ரிமலலக்ஷணம்.

நேத்திரமலம் அதிகரித்தால், அதிக பீனாசாரலுடன், கண்களத்தல் நீர்க்கம்மல், இமைஒட்டிக்கொள்ளல், முதலிய குணங்களும், உண்டாகும். இப்படியே மற்ற இந்திரிய மலங்களின் விருத்தியையுங்காண்க.

சீரண ரசதாதுவின்லக்ஷணம்.

இரசதாது குறைந்தால், தேகத்தில்சருமஞ் சுறசுறப்பும், வாடலும், உலரலும், ஆயாசமும், வார்த்தை கேட்க அசங்கியமும், உண்டாகும்.

சீரண ரத்ததாதுவின்லக்ஷணம்.

இரத்ததாது குறைந்தால், புளிப்பு வஸ்துக்களில், சீரண வஸ்துக்களில் விருப்பமும், நரம்புகள் தளரலும், சரீர நிரமக்குறையும் உண்டாகும்.

ஜீ வ ர சூ ர மி ர் த ம்.

சீரணமாமிசதாதுவின் லக்ஷணம்.

மாமிசதாது குறைந்தால், கண்கள் வாடலோடு சுருக்கமும், கன்னமும் தொடைச்சதையும் வற்றுதலும், கீல்கள் நோகுதலும் உண்டாகும்.

சீரணமேதோதாதுவின் லக்ஷணம்.

மேதோதாதுகுறைந்தால் இடுப்புப்பக்கங்களுக்குப் பலனில்லாமையும், தேகமனைத்தலும், பிலீசஸ்தானவிருத்தியும் உண்டாகும்.

சீரணஸ்வதிதாதுவின் லக்ஷணம்.

அஸ்திதாதுகுறைந்தால், அஸ்தி சந்துக்களில் நோவும், தந்தங்களிலும் மயிர்களிலும் நகங்களிலும் வெடிப்பும் உண்டாகும்.

சீரணமச்சாதாதுவின் லக்ஷணம்.

மச்சாதாது குறைந்தால், எலும்புகளில்துவாரம் விழுதலும், பிரமையும், கண்களில் இருட்கம்மலும் உண்டாகும்.

சீரணசுக்கிலதாதுவின் லக்ஷணம்.

சுக்கிலதாது குறைந்தால், சுக்கிலம் வற்றுதலுடன் வெகுநேரம் பொறுத்து ஒருதுளி விழுதலும், விதையில் நோவும், ஆண்குறியில் புகைபட்டவஸ்துபோலக்கறுத்தலும் உண்டாகும். இப்படியே மாதர்க்கட்கும் நாதமானது சீரணித்தால், மேற்படி குணங்கள் பிறக்குமென்றறிக.

சீரணமலலக்ஷணம்.

மலம் குறைந்தால், வயிற்றில் சத்திப்புடன் ஒரு வாயுவுண்டாகிக் குடலை முறுக்கிப்பிடிப்பதுமன்றி மார்பிலும், விலாப்பக்கங்களிலும், நோயுண்டாக்கிச்சஞ்சரித்து மேல் எழும்பி உபத்திரவத்தை விளைக்கும்.

சீரணமூத்திரலக்ஷணம்.

மூத்திரங்குறைந்தால், முன்வன்னம்பேதித்துச் சிவப்பாக்கி கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப்பிரயாசையோடு நீரிறங்கும்.

சீரணவியர்வைலக்ஷணம்.

வியர்வை குறைந்தால், மயிர்-ஊறுதிர்தலும், சிலமயிர்கள், முறைத்தலும், சருமங்களெல்லாங்கீற்றுக் கீற்றாக வெடித்தலும் உண்டாகும்.

சீரணநேத்திரமலலக்ஷணம்.

நேத்திர மலக்குறைந்தால், கண்களில்சுபாவபிளை விளைவின்மையும், அதுவுண்டாகுமிடத்தில் வறளலும் நோவும் உண்டாகும். ஒருவேளை அற்பபிளை வந்தாலும் வரும். இப்படியே மற்றமூக்கு, வாய், செவி, முதலியவைகளின் மலக்குறைவினால் வருங்குணங்களையும் அறிக.

உதராக்கினிபேதம்.

உதராக்கினியானது நான்குவகைப்படும். அவையாவன: முற்கூறிய சமானவாயு, எதாஸ்தானத்திலிருந்தால் சமாக்கினி, அது இடந்தப்பி நின்றால் விஷமாக்கினி, அதனைப் பித்தஞ்சூழ்ந்தால் தீக்ஷணாக்கினி, அதனைக் கபஞ்சேர்ந்தால் மந்தாக்கினி எனப்படுபவைகளாம்.

1-வது சமாக்கினி.

ஒருவன் வேண்டுமளவும் புசிக்கா நின்ற அன்னபானூதிகளை யெல்லாம் முறைமைப்படி கால அளவைக்கு மாறுபடாமல் நன்றாகத் தகிக்கும்.

2-வது விஷமாக்கினி.

புசிக்கப்பட்டவைகளை உடனே தகிக்காமல் வெகு நேரம் பொறுத்துத்தகிக்கும். அப்படித் தகிக்கப்பட்டாலும் அவைகள் விஷமசீரணமேயாம்.

3-வது சீக்ஷணக்கினி.

வெந்தும் வேகாத அன்னபானூதிகள் முதலான கெட்ட வஸ்துக்களைப் புசித்தாலும், அவைகளை இரசத்தோடுங்கூடவே தகிக்கும்.

4-வது மந்தாக்கினி.

இஷ்டமாகப் புசித்த பாகமான அன்னபானூதிகளை உடனே தகிக்காமல் வாயுவால் வயிற்றிரைச்சல், குடலிரைச்சல், வயிற்றுப்புசிசம், தேகங்கனத்தல் என்னும் இவைகளை யுண்டாக்கி வெகு நேரத்தின் பின்பு தகிக்கும்.

தேகபலபேதம்.

தேகபலமானது மூலகைப்படும். அவையாவன சக்சபலம், காலபலம், யுத்திகிருதபலம் என்பவைகளாம்.

1-வது சக்சபலம்.

விஷயாதிகளில் அடிபடாத யவ்வன பருவமுள்ள தாய் தந்தையர்க்குப் பிறந்தவர்க்குச் சபாவமாக இருப்பதாம்.

2-வது காலபலம்.

பிண்டந்தரித்த காலபலத்தினாலும், பருவகாலத்தினாலும் வருவதாம். யவ்வனகாலத்தில் விந்துதரித்துப் பிறந்தவர்க்கு இருப்பது கால பலமென்றுஞ் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

3-வது யுத்திகிருதபலம்.

சிலம்ப முதலிய பழக்கத்தினாலும், நன்றாகப் புசித்தலினாலும், தாது விருத்திக்குரிய அவுஷதங்களை அதுசரிப்பதினாலும் வருவதாம்.

வாதரோகிலக்ஷணம்.

வாதரோகிக்குச் சரீரமானது கரிய நிறமாயுங், கையால் தொட்டில் சில இடத்தில் குளிர்ச்சியாயும், உஷணத்தோடு துடிப்பாயும்

பேசில் சம தொனியாயும், கண்களிற் கருமையோடு சலம்பாய்வதாயும், மலமானது கருமையோடு பந்தமா யிறங்குவதாயும், சிறுநீர் வெண்மையாய்த் தெளிந்திறங்குவதாயும், நாவானது கருமையோடு முள்ளுகளை யொத்துக் கொஞ்சம் வெடித்திருப்பதாயு மிருக்கும். அன்றியும் கையில் வாதநாடியானது சிறுபிள்ளை தொட்டிலாட்டம்போல் வளைந்தசைவதாய்த் தவளை, ஓணன், பாம்பு, அட்டை, குருவி இவை முதலிய செந்துக்களின் நடையைப்போல் நடக்கும்.

பித்தரோகிலக்ஷணம்.

பித்தரோகிக்குச் சரீரமானது மஞ்சள் நிறமாயும், கையால் தொடில் அதிக உஷ்ணமாயும், விழி மஞ்சளாயும், அல்லது சிவப்பாயும் மலமானது சிவந்து மஞ்சளித் திறங்குவதாயும், சிறு நீரானது உஷ்ணத்தோடு செம்மை பசுமையாயிறங்குவதாயும், நாவானது இரத்தவன்னம், மஞ்சள் வன்னம் பெற்றிருப்பதாயும், பேசில் உரத்த தொனியாயு மிருக்கும். அன்றியும் கையில் பித்தநாடியானது அன்னம், மயில், தாரா, மாடப்புறா, ஊர்க்குருவி இவை முதலிய செந்துக்களின் நடையைப்போல நடப்பதன்றியும், ஓங்கிக் கருடனைப்போலும் வண்டைப்போலு மெழும்பி விசையாகவும் நடக்கும்.

சிலேஷ்மரோகிலக்ஷணம்.

சிலேஷ்ம ரோகிக்குச் சரீரமானது வெள்ளை நிறமாயும், கையால் தொடில் மிகுந்த குளிர்ச்சியாயும், கண்கள் வெளுப்போடு பிளை சாருவதாயும், மலமானது வெளுத்துச் சிதறலாகக் கொஞ்சஞ்சிதந் கலந்திறங்குவதாயும், சிறு நீரானது சேறபோற் குழம்பி, வெளுத்து, தரையோடிற்றங்குவதாயும், நாவானது வெண்மையோடு சலம் பொருந்தியதாயும் பேசில், ஈனத்தொனியாயும் இருக்கும். கையில் சிலேஷ்ம நாடியானது கோழி, ஊர்க்குருவி, கொசு சிலந்திப்பூச்சி இவை முதலிய செந்துக்களின் நடையைப் போலத் தோற்றியுந் தோற்றமலும் நடக்கும். அன்றியும், அதிகசையோகத்தில் முத்தினவன் நாடிபோலும் கொக்கினுறக்கம்போலு மெல்ல நடக்கும்.

தொந்தரோகிலக்ஷணம்.

தொந்தரோகிக்குச் சரீரமானது பலவன்னமாயும், கையால் தொடில் குளிர்ச்சியாயும் உஷ்ணமாயும் இவ்விருண்டு மில்லாததாயும், கண்கள், மலம், மூத்திரம், நா, இவைகள் நானாவிதவன்னமாயும், பேசில் நானாவித தொனியும் இருக்கும். அன்றியும் கையில் நாடியானது முற்கூறிய செந்துக்களின் நடைகளையெல்லாம் ஒத்துத்தொந்திர்ப்பாக நடக்கும். இவ்விதப் பரீக்ஷைகளினாலும், தேச, கால, அக்கனி பேதங்களினாலும் மேற்கூறிய ரோகங்களை நிதானித்து வைத்தியஞ் செய்யவேண்டும். இதனைத் தானபரீக்ஷை எனவும், அஷ்டபரீக்ஷை எனவுங் கூறுவர்.

முதலாவது தோஷாதிபேதபடலம்

முற்றியது.

2=வது சுரரோகபடலம்.

சுரபேதம்.

சுரரோகமானது, சகலரோகங்களுக்குந்தலைமையாயும் கொடியதாயும் இருக்கின்றது. அது, வாதசுரம் பித்தசுரம் சிலேஷம் சுரம் வாதபித்தசுரம் வாதசிலேஷம்சுரம் சிலேஷம்பித்தசுரம் சந்நிபாதசுரம் ஆகந்துகசுரம் என எண்வகைப்படும். இவற்றுள் ஆகந்துகமானது, அபிகாதசுரம் சாபசுரம் அபிசாரசுரம் அபிஷங்கசுரம் என நான்குவகைப்படும். இவற்றுள் அபிஷங்கமானது பூதாவேசசுரம் அபிஷங்கசுரம் விஷசுரம் கோபசுரம் பயசுரம் துக்கசுரம் காமசுரம் என ஏழுவகைப்படும். இதுவும் அன்றி வாதாதிதோஷபலாபலங்களினாலும் ஆறுருதுகால பேத பலாபலங்களினாலும் சந்நிபாதங்களினாலும் சந்ததாதி யென்னும் சுரம் பிறக்கும். அது, சந்ததசுரம், சததசுரம் அந்நியேத்துகசுரம் துவியாகிகசுரம் திரியாகிகசுரம் சாதுர்த்திகசுரம் என ஆறுவகைப்படும். ஆக இந்த

இருபத்துமூன்று சுரங்களும், சாரீரசுரம் மானவிகசுரம் செளமிய சுரம் தீக்ஷணசுரம் உட்சுரம் புறச்சுரம் பிராகிருதசுரம் வைகிருதசுரம் சாத்தியசுரம் அசாத்தியசுரம் சாமசுரம் நிராமசுரம் என்னும் இப்பன்னிரண்டு சுரங்களோடும் தனித்தனியே சேர்ந்து, இருதூற் றெழுபத்தாறு சுரங்களாகின்றன. அதன்விவரம், சாரீரசுரம் முத லாகிய இந்தப்பன்னிரண்டு சுரங்களுடன் மேற்கூறிய வாதசுரம் ஆகியாகிய இருபத்து மூன்று சுரங்களும் தனித்தனியே சேரும் போது வாதசாரீரசுரம் வாதமானவிகசுரம் வாதசௌமியசுரம் வாததீக்ஷணசுரம் வாத உட்சுரம் வாதபுறச்சுரம் வாத பிராகிரு தசுரம் வாதவைகிருதசுரம் வாதசாத்தியசுரம் வாத அசாத்திய சுரம் வாதசாமசுரம் வாதநிராமசுரம் எனப் பெயர் பெறும். இவ்வா றேமற்றையசுரங்களுக்கும் பெயருரைத்துக்கொள்க. இந்தச் சுரங்கள் தனித்தனியாக இருக்கும் போது, அவ்வவற்றிற்கிருக்கும் குணங் கள் மேற்படிசுரங்கள் இரண்டிரண்டாகத் தொந்திக்குங்காலத்தினால் தொந்தப்பட்டிருக்குமென்றறிக.

சுரப்பிறப்பின் லக்ஷணம்.

அறுசுவை வஸ்துபேதங்களாலும், தகாதநடக்கைகளாலும் வாதம் பித்தம் சிலேஷ்டம் என்னும் மூன்று தோஷங்களும் ஒன் றாகச் சேர்ந்தாவது இரண்டிரண்டாகத் தொந்தித்தாவது தனித் தனியே ஆவது அதிக்கிரமித்து ஆமாசயஸ்தானத்தைப்பற்றி அங்குமிருதுகடினரூபமாக இருக்கின்ற ஆமம் என்கிற சீதக்கட் டாகிய சிலேஷ்ட அடையைத் தங்கள் தங்கள் வன்மைக்குத் தகுந் தபடி இளக்கி உப்பப்பண்ணிப் பின்பு சீரணம் ஆகாத அன்னரச த்தை அதுசரித்து நாடோறும் அன்னரசத்தைச் செலுத்துகின்ற நரம்புகளின் துவாரங்களையும் ரோமத்துவாரங்களையும் மறைத்துப் பிறகு பக்குவாசயஸ்தானத்திற் சேர்ந்து அங்கு இயல்பாகச் சொலிக்கின்ற சாடாக்கினியைமேலில் விசிறும்படி எழுப்பி அதினுடன் கலந்து கொண்டு, சரீரம் முழுதும் வியாபித்துச் சுரமா கும். இதுவே சுரப்பிறப்பாம்.

இதில் மேற்படி அக்கினியானது வெளிப்படுதலால் ஆகாரஞ் செல்லாமலும் நரம்பின் துவாரங்கள் ரோமத்துவாரங்கள் அடை

படுதலால் சுரம் உண்டாகும் போது வியர்வைகாணாமலும் இருக்கும். அந்த ஆமத்தில், பித்தகபதோஷம் அணுகுமாயின் வியர்வையும் உண்டாகும். ஆகையால் இவ்வாறு பிறக்கின்ற சகலசுரரோகங்களிலும் பிரகோபித்ததோஷங்களை சம்பப்பித்தவும் உப்பிய சிலேஷம் அடையை யதாப்பிரகாரம் சுருக்கவும்வெளிபில்விசிறிய அக்கினியைப்பக்கு வாசயத்தில் அடக்கவுமே ஆயுள்வேதத்தில் முதலில் லங்கனம் சுரசம் கஷாயம் வேறு முதலியசிகிச்சைகளும் அரும்பத்தியங்களும், விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியிருக்கச் சிலர் ரத்தக் கொதிப்பையே சுரத்திற்குக் காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

சுரபூருவரூபம்.

சுரமானது ஆலசியம் எந்தப்பதார்த்தங்களிலும் நிராசை தேகபாரிப்பு, நாவிற்சலம் வறளல், சரீரத்தைத்துவைத்தது போலிருத்தல், அரோசகம், கொட்டாவி, கண்ணிற்சலக்கோவை, உண்ணும்வஸ்துகள் சீரணியாமை, பலக்குறைவு, அதிநித்திரை, ரோமச்சிலிர்ப்பு, திமிர் முறுச்சுதல், அடித்தொடைச் சதையும், முழங்கால் சுண்டச்சதையும் நோதல், இளைப்பு, வார்த்தையில் அசங்கதம் புளிப்பு, உப்பு காரங்களிலிச்சை தித்திப்புவஸ்துகளில் விரோதம் அருகிருப்பவரிடத்து வெறுப்பு, மனைவியரிடத்தும் புத்திரரிடத்தும் விரோதம், கீதவாத்திய நாதத்தில் அக்கினியில் குளிர்ச்சியில் காற்றில், சலத்தில் நிழலில், உஷ்ணஸ்தானத்தில் காரணமில்லாமலே விருப்பும் வெறுப்பும் உண்டாகுதல் என்னுமிக்குணங்களைத் தனக்குப்பழைய ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இவற்றுள் சிறிலகுணங்கள் பிறந்தாலும் சுரம் உண்டாகும். ஆகையால் இப்பூர்வ ரூபத்தை நிதானித்தபண்டிதர்கள் சுரம்வருவதற்கு முன்னரே அதைவரவொட்டாதஉபாயத்தைச்செய்வதும்ன்றி, இது போலவே எந்தரோகங்களுக்குப்பூர்வரூபம் சொல்லியிருக்கிறதோ அந்தரோகங்களுக்குமவ்வாறே செய்யக்கடவர்கள்.

க-வது வாதசுரம்.

உற்பத்தியாகும்போது, சிலுசிலுப்புகண்டுமறைந்து, சுரம்விட்டது போலிருந்து சற்றுநேரம் பொறுத்து மறுபடி உண்டாகி அதி

கரித்துச்சொற்பமாகும். அதன்பின்பு, அலையடிப்பதுபோல உபுக் கல் உபுக்கலாக உண்டாகும். அப்போது உடம்பெங்கும் வேதனை யுடன் எரிச்சல், ஒருவேளை குளிர்ச்சி, ஒருவேளை உள்ளங்கையி லும் உள்ளங்காலிலும் எரிச்சல், ஒருவேளை அவைகளில் குளிர்ச்சி, ஒருவேளை அவயவங்களில் அதிகவேதனை, ஒருவேளையிலலாமை, ஒருவேளை சால்களில் திமிர், ஒருவேளை சர்வாங்கமுமரத்தல், ஒரு வேளை தொடைச்சதை கனத்துடன் நோவு, ஒருவேளை சுருங்கினது போலிருக்குதல், ஒருவேளை கீல்களெல்லாமுறிந்து போவதுபோலே தோற்றல், ஒருவேளை இடுப்பு நோவுடன், முதுகெலும்பை நொறுக்க அடிப்பதுபோலிருத்தல், ஒருவேளை வயிற்றை மிகுதியுமிழுத்துக் கொண்டு உப்பிசுமாகவிருத்தல், ஒருவேளைபக்க எலும்பு முதல் சகல எலும்புகளும் நொறுங்கிப்போவது போலிருத்தல், ஒருவேளை மார் பில் பாரம் வைத்தாற்போலிருத்தல், ஒருவேளை மார்பிலும் பிடரி யிலும் அக்குளிலும் அங்குசத்தாற் குத்துவதுபோல் குத்தல், ஒரு வேளை தேள்களில் நோவு, ஒருவேளை எந்த வஸ்துவையாகிலும் மெல்லுதற்குத் தாள்சதி, கொட்டாவி, காதிரைச்சல், இரண்டு நெறி களிலுந் தெறித்தல், உச்சித்தலையில் வேதனை, அரோசகம், வாய்து வர்த்தல், மலமுத்திரந்தாராளமின்றிக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெ ணிப்பிடுதல், முகம், கண், நகம், சருமம், மலம், மூத்திரம், என்னும் இவைகள் உஷ்ணமாய் வறண்டு கருமைகலந்த சிவப்பாயிருக்குதல் கோட்டுவாய்ச் சலம் வடிதல், எந்த வஸ்துக்களிலும் இச்சை நீங் கல், எந்தப்பதார்த்தங்களை வாயில் வைத்தாலும் அருசி, புசித்த அன்னம் சிரணியாதிருத்தல், வியர்வை காணாமை, நித்திரை பிடியா மை, தொண்டையும் உதடும் வறளல், வறட்டிருமல், வெள்ளோக்கா ளம், தாகம், நா வறட்டல், மனோதுக்கம், ரோமச்சிலிர்ப்பு, நடுக்கல் தந்தங்களெல்லாம் புளிப்பைத் தின்றதுபோலக்கூசுதல், ஒரு வேளை தூக்கிப்போடுவதுபோல் சரீரத்தைக் குலுக்கல், தும்மலில்லாமை, எழுந்தால் சுற்றுவதுபோலிருத்தல், பித்தனைப்போல் பிதற்றல், வெய்யிலிலிருப்பதற்கே நினைப்பு, தேகங்குன்றுதல் என்னும் இக் குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றிபும் உதடுகறுத்தல், கண்களிலும் புருவத்திலும் நோவு, தேகம்பாரித்தல், மலபந்தம் என்னுமிச்சுணங் களையும் உண்டாக்குமென்பாருமுளர். இதற்குத் தருணசரம் வஸ்த ரியிலும் சுத்தலங்கனத்தினாலும் வாதாரிகஷாயத்தினாலும் தேகத்

திற்குத்தகுந்தபடி உபாயஞ் செய்து, அந்த ஒன்பதுநாளாளுஞ் சென்ற பின்பு, சுரசம் மாத்திரை ஆதியான சிகிச்சையைச் செய்யவேண்டும்.

•2-வது பித்தசுரம்.

கேசாதி பாதம் வரைக்கும் சூபீரென்று உண்டாகும். அப் போது பிதற்றலுடன் அபத்த வார்த்தை, வாயானது காரமாயிருத்தல், நாவினும் நாசியினும் வெடித்துப்புண்கானால், சிதளவஸ்துவில் விருப்பம், தலைசுற்றல், மூர்ச்சை, கர்வம், எந்த வஸ்துக்களினும் இச்சையில்லாமை, அற்ப பேதி, கசப்புத்தண்ணீராக வார்த்தி, உமிழ் நீரில் கொஞ்சம் ரத்தம் வீழல், புளியேப்பம், தேகத்தில் சிவந்த படை, முகம் கண் சருமம் நகம் மலம் மூத்திரம் என்னும் இவைகள் மஞ்சளைப்போலும் பச்சிலை ரசத்தைப்போலும் தோற்றல்; வியர்வை பெருகல், சுவாசத்தில் தூக்கந்தம் வீசல், அதிகதாகம் என்னும் இச்சுணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும், தேகத்தில் வேதனை, தலை நோவு, கண்ணோவு, நடுக்கல், நித்திரைப்பங்கம், தூர்ப்பலம், வீக்கல், ஏப்பம் என்னுமிச்சுணங்களையும் உண்டாக்குமென்பாருமுனர். இதற்குத் தாரகலங்களமும், சகுமார கஷாய முதலிய சிகிச்சைகளும் ஆம்.

3-வது சிலேஷ்மசுரம்.

ஆலசியம், அற்ப மலசலஞ்சாரல், மிகுந்த அரோசகம், நரம்புகளெல்லாம் விசுத்தல், வாயில் இனித்த சலமுறல், மார்பு விசுத்தலுடன் துடித்தல், சுவாசத்தோடிவைப்பு, நாசியடைப்பு, வார்த்தி, இருமல், சரீரமெல்லாம் விசுத்தல், முகம், கண், சருமம், நகம், மலம் மூத்திரம் இவைகள் வெளுத்தல், சர்வாங்கத்திலும் நோவின்றிம் சிறிதும் பெரிதுமாகக் கண்டு கண்டாகத் தடிப்பெழும்பல், தேகம் சுற்றிவருதல் போலிருத்தல், சோம்பல், உடம்பிற் கொஞ்சம் வீக்கம் என்னும் இச்சுணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும் சர்வாங்க சிதளம், தலையிலும் எல்லாக் கீல்களிலும் நோவு, குளிர், மந்தாக்கினி மலபந்தம், சிரோபாரம், கண்டத்தூள் நோவு, நெஞ்சிற்கோழை, மரத்தல், திணறல், வீக்கல், தயக்கம், தாகம், நமைச்சல், ஏப்பம், நித்திரைப்பங்கம், நாக்கும் மூக்கும் வெளுத்தல் என்னுமிச்சுணங்களை யுச்

உண்டாக்கு மென்பாருமுளர். இதனை, லகு லங்கனம் ஆதியான சிசிச்சைகளால் வசப்படுத்தவும்.

இம்மூன்றும் ஒவ்வொரு தோஷங்களாற் பிறந்த சுரங்களாம்.

4-வது வாதபித்தசுரம்.

தலைநோவு, மூர்ச்சை, வாந்தி, எரிச்சல், சோர்ந்துவிழல், தொண்டை வறளல், வாயுலரல், எந்தப் பதார்த்தத்தினும் இச்சை யில்லாமை, கீல்களில் நோவு, அசதியான நித்திரை, தாகம், பிரமை ரோமச்சிவிர்ப்பு, கொட்டாவி பிதற்றல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும், அன்றியும் சர்வாங்கவேதனை நடுக்கல் தேகங்குன்றல் தயக்கமொடு அறிவுகெடுதல் சீதளம் அதிநித்திரை ஏப்பம் வாய்கைத்தல் மலம்வெளுத்தல் வியர்வை ஆய்சம் மந்தாக்கினி மலபந்தம் கண்ணிற்சலம்வடிதல் நாவிலும் முசத்தினும் முள்ளுப் போலிருத்தல் தொடைச்சதையினும் முழங்காற்சதையினும் நோவு என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்குமென்பாரு முளர். இதில் இரண்டு தோஷம் சேர்ந்தமையால் இதற்குச் சத்தலங்கனம்ரீங்கலாக வாதாரி பித்தாரி அவுஷதங்களும், மேற்சொல்லிய வாதசுர பித்தசுர. சிசிச்சைகளும் ஆம். இவண்ணமாகவே இரண்டிரண்டு தோஷங்களாவது மூன்று தோஷங்களாவது, சேர்ந்தசுரங்களுக்கெல்லாம் அந்தந்தத் தோஷாரிவஸ்துகளும் அவ்விதச்சிசிச்சைகளும் ஆம்.

5-வது வாதசிலேஷ்மசுரம்.

முகம் வற்றல் அரோசகம் கீல்களிலும் தலையிலும் நோய் நாசியில்பீநசம் போல் சலம் பெருகல் இருமல் இரைப்பு மலபந்தம், சயித்தியம் கண்களிலிருண் மூடல் பிரமை உடம்புதிருப்புசிறுது போலசைதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும், சர்வாங்கவேதனை நடுக்கல் ரோமச்சிவிர்ப்பு நாவெளுப்பு தாகம் மந்தாக்கினி நெற்றி புருவம் கழுத்து காது என்னும் இவைகளில் நோவு பிதற்றல் அழுதல் பிரலாபம் நித்திரை பங்கம் வாயில் தித்திப்போடுவாந்தி வியர்வை சவாசம் என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

6-வது சிலேஷ்டம் பித்தசுரம்.

சைத்தியம் தேகமானது தம்பம் போலமரத்தல் சரீர அவஸ்தை ஆயாசம் வியர்வை எரிச்சல் தாகம் இருமல் சிலேஷ்டம் பித்தகுணம் சோர்ந்து வீழல் சோம்பல் வாயில் கசப்பைத்தேய்த்தது போலிருக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும், ரோமச்சிலிர்ப்பு மார்பிலும் பிடரியிலும் நோவு நாவில், முள்ளுப்போலிருத்தல் பித்தம் கண்ணிற் சலம் வடிதல் தலை நோவு அதிரித்திரை அல்லது நித்திரைப்பங்கம் ஏப்பம் எரிச்சல் வாந்தி மூர்ச்சை இரைப்பு சரீரம் நருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கு மென்பாருமுள். இம்முன்றும், இவ்விரண்டு தோஷங்களாற் பிறந்த தொந்த சுரங்களாம்.

7-வது சந்திபாதசுரம்.

வாதாதி தொந்தங்களின் சேர்க்கையால் தோன்றி அடிக்கடி தேகஎரிச்சல், அதுபோலவே சயித்தியம், பகலில் நித்திரை, இரவில் நித்திரை யின்மை, ஒருவேளை இரவிலும் பகலிலும் நித்திரை, அல்லது இன்மை, அடிக்கடி வியர்வை, ஒருவேளையின்மை, பாடல், ஆடல், ஆசியம் நகைப்பு முதலிய விகாரச் சேட்டை கண்களில் நீர்க்கம்மலோடு கலங்கிச் சிவந்து சொருகுதல் கண்களின் இமையொட்டிக் கொள்ளல் விலாப்பக்கங்களிலும் சிரசிலும் அடித்தொடைகளிலும் கீல்களிலும் எலும்புகளிலும் நோவு பித்தம் காதிவிரைச்சலுடன் நோவு கண்டத்தில் முட்சொருகுதல் போலிருத்தல் நோவு துவளலின் நிச்சுட்டதுபோலிருத்தல் தேகங்கனத்தல் எல்லாக்கணுக்களிலும் துர்ப்பலம் உமிழ் ரீரானது சிவந்து துரைத்திருத்தலோடு கசப்பு தலை நடுக்கலுடன் அதிக நோவு தேகமுற்றிலும் கரிய நிறம் அல்லது சிவந்த நிறமான தடிப்பு மார்பு நோவு மலபந்தம் அல்லது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மலம் வெளிப்படுதல் முகத்தில் பளபளப்பு ஈனத்தொளி பிரமித்தல் துர்ப்பலம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இந்தக் குணங்களுடைய தோஷமானது சிற்சில நாள் பொறுத்துச் சாத்தியப்படும். ஒருவேளை இதுவே அசதியாகிய சோம்பலை யுண்டாக்கிக் கண்டத்தில் குறு குறுவென்னு மொரு சத்தத்தை யெழுப்பி, முகவொளியைக் கெடுத்து மரணத்தைக் கொ

டுப்பதால் இது அபிரியாச சந்நிபாதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். அன்றியும், வியாபிக்குஞ் சபாவமும் சூக்ஷ்மரூபமும் உள்ளபித்தமானது சிலேஷ்மத்தால் மறிபட்ட வாயு கலைக்க, உள்ளிருந்து எழும்பி வெளிப்படுதலால், சந்நிபாத சுரத்தில் கண்கள் மஞ்சள் நிறமாயிருக்கும். தோஷம் ஸ்திரமாயிருக்கையில் முற்கூறிய பித்தத்தின் சொரூபம் நஷ்டமானால், அவயவங்களில் சகல் தூர்க்குணங்களையும் உண்டாக்கிய இச்சந்நிபாதசுரம் அசாத்தியமென்னப்படும். முற்கூறிய தோஷமும் அக்கினி நஷ்டமுந்தவிர மற்றதூர்க்குணங்களை யுண்டாக்கிய சந்நிபாதசுரம் கஷ்டசாத்தியமென்னப்படும். ஒரு வேளை இது சாத்தியமானால் அங்கவறுப்புக்களைக் கெடுத்தாலுங் கெடுக்கும். அன்றியும், சர்வாங்கமும் நருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல் உள்ளங்கை உள்ளங்காலில் வியர்வை நெஞ்சுவரல் தலை நோவோடு சமுற்றல் விக்கல் ஏப்பம் வாந்தி கொட்டாவி வயிறுப் பிசும். பேதி சுவாசம் மூர்ச்சை என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்குமென்பாருமுள்.

முற்கூறியசந்நிபாதசுரம்ஒன்றுதானே, வாத பித்த சிலேஷ்மங்களின் மிகுதலினாலும் குறைதலினாலும், பதின்மூன்றுவகையாகப் பிறக்கும். அவையாவன: வாதமும் பித்தமும் அதிகரித்தலினாலும், சிலேஷ்மம் குறைதலினாலும் பிறப்பது கண்டகுப்புச்சந்நிபாதசுரம், வாதமும் சிலேஷ்மமும் அதிகரித்தலினாலும் பித்தங் குறைதலினாலும் பிறப்பது சந்திகசந்நிபாதசுரம், சிலேஷ்மமும் பித்தமும் அதிகரித்தலினாலும் வாதங் குறைதலினாலும் பிறப்பது தாந்திரிகசந்நிபாதசுரம், இம்மூன்றும் ஒருவகை. வாதம் அதிகரித்தலினாலும் பித்தமுஞ் சிலேஷ்மமங்குறைதலினாலும் பிறப்பது புக்கினநேத்திரசந்நிபாதசுரம். பித்தம் அதிகரித்தலினாலும் வாதமுஞ் சிலேஷ்மமும் குறைதலினாலும் பிறப்பது ருத்தாக சந்நிபாதசுரம், சிலேஷ்மம் அதிகரித்தலினாலும் வாதமும் பித்தமும் குறைதலினாலும் பிறப்பது ஜிம்மகசந்நிபாதசுரம் இம்மூன்றும் ஒருவகை. வாதம்அதிகரித்தலினாலும் பித்தம்கொஞ்சங் குறைதலினாலும் சிலேஷ்மம் மிகுதியாகக் குறைதலினாலும் பிறப்பது பிரலாபசந்நிபாதசுரம், வாதம் அதிகரித்தலினாலும் சிலேஷ்மம் கொஞ்சங்குறைதலினாலும் பித்தம் மிகுதியாகக் குறைதலினாலும் பிறப்பது அந்தகசந்நிபாதசுரம், பித்தம் அதிகரித்தலினாலும் வாதம் சற்று குறைதலினாலும் சிலேஷ்மம் மிகுதியாகக் கு

றைதலினாலும்பிறப்பது ரத்திஷ்டிவி சந்நிபாதசரம் இம்மூன்றும்ஒரு வகை. பித்தம் அதிகரித்தலினாலும் வாதம் அதிகமாகக் குறைதலினாலும் சிலேஷ்டம் சற்றுக்குறைதலினாலும் பிறப்பது சித்தவிப்பிரம சந்நிபாதசரம், சிலேஷ்டம் அதிகரித்தலினாலும் வாதம் அதிகமாகக் குறைதலினாலும் பித்தம் சற்றுக்குறைதலினாலும் பிறப்பது சீதாங்க சந்நிபாதசரம், சிலேஷ்டம்அதிகரித்தலினாலும் பித்தம் அதிகமாகக் குறைதலினாலும் வாதம்சற்றுக்குறைதலினாலும் பிறப்பது கர்னிகசந்நிபாதசரம் இம்மூன்றும் ஒருவகை. வாதமும் பித்தமும் சிலேஷ்டமும் சமமாக அதிகரித்தலினால் பிறப்பதுஅபிரியாசசந்நிபாதசரம். இப்பதின்மூன்று சந்நிபாதசரங்களும் முறையே வருமாறுகாண்க.

1-வது கண்டகுப்சசந்நிபாதசரம்.

கண்டத்தைக்குறுக்கிப் பிடிப்பதுபோலிருத்தல் வாயில்வந்த பிரகாரம் பிதற்றல் தாகம் வாயுவதிகரித்தல் பிரமை தேகம் அதிகாங்கையோடுகனத்தல் அலறி அலறி எழுந்தோடி வீழ்தல் நடுக்கல் மூர்ச்சை இரைப்பு தலைநோவு காதில்நோவுடனிரைச்சல் கண்டத்தில்முட்சொருகுதல்போலிருத்தல் என்னு மிக்குணங்களைபுண்டாக்கும். இதுகண்டத்தைக் குறுக்கிப்பிடிப்பதால் கண்ட குப்சசந்நிபாதசரம் எனப்பேர்பெற்றது. குப்சம் என்பது குறுகல். இதற்குச்சுவச் சந்தபைரவ முதலிய சிகிச்சைகளும் ஆம்.

2-வது சந்திகசந்நிபாதசரம்.

கீல்களெல்லாம்நோதல் வாயில்நீங்காதகபம் இருமல் வயிற்று வலி ஆயாசம் அவயவங்களில் எரிச்சல் தாகம் கொஞ்சம்பிரமை என்னுமிக்குணங்களைபுண்டாக்கும். இதுகீல்கள்தோறும் அதிகநோவை புண்டாக்குவதால் சந்திகசந்நிபாதசரம் எனப்பேர்பெற்றது. இதற்கு பூதபைரவம் முதலிய சிகிச்சைகளும் ஆம்.

3-வது தாந்திரிக சந்நிபாதசரம்.

அதிக அசத்தி இருந்திருந்துபெருமூச்சு சரீரமெரிச்சல் பேதி ஆயாசம் கருணைக்கிழங்குமுதலிய காறலானவஸ்துக்களின் காறலைப் போலத்தொண்டைக்குள்காறல் கொஞ்சங்காதுமத்திபம் நாக்குமுள்

எப்போலுநுத்தலோடுகறுத்தல் சரீரத்தில் அதிகாங்கை அரோசகம்
பிநசம்போல மூக்கில் சலம்விழுதல் கொஞ்சம் வயிற்றுநோவு என்னு
மிக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது அசத்தியைத்தருவதால் தாந்திரிக
சந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. இதற்கு மனோகரபைரவம் ஆதி
யசிகிச்சைகளும் ஆம்.

4-வது புக்னநேத்திர சந்நிபாதசுரம்.

கண்கள் கம்மலோடுகலங்கிச்சிவந்து இடுக்கம் பிடித்திருத்தல்
இமைகள் அடிக்கடி ஓட்டிக்கொள்ளுதல் தொடைச்சதையிலும் சிரசி
லும் விலாப்பக்கத்திலும் எலும்புகளிலும் கீல்களிலும் நோவு பிரமை
இரைப்பு பிதற்றல் நடுக்கல் நித்திரை என்னும் இக்குணங்களை யுண்
டாக்கும். இது கண்களை நெருக்குவதால் புக்னநேத்திர சந்நிபாத
சுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. இதற்கு விதாரணபைரவம் ஆதிய சிகிச்
சைகளும் ஆம்.

5-வது ருத்தாகசந்நிபாதசுரம்.

அவயவங்களில்மிகுந்தநோவு உடம்பரிச்சல் காங்கை கழுத்
திற்குள் நோவோடுதினவு பிரமை சோருதல் பிரலாபப்பேச்சு தாகம்
பலம் அதிகபேதி அல்லது சொற்ப்பேதி என்னும் இக்குணங்களை
யுண்டாக்கும். இது, சரீரமுழுவதிலும் நோவும் எரிச்சலும்
உண்டாக்குவதால் ருத்தாகசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.
இதற்குச் சங்கரபைரவமாத்திரை ஆதியசிகிச்சைகளும் ஆம்.

6-வது ஜிம்மகசந்நிபாதசுரம்.

நாவுவிசுத்தலோடு முள்ளுமுள்ளாயிருத்தல் இரைப்பு இருமல்
தூர்ப்பலம் மலசலவிபரீதம் கழுத்திற்குள்ளுதுவோபூசினை போல்
தோன்றி அதைத்துடைக்கவேண்டும் என்கிறநினைப்பு காதுமத்தியம்
வாய்ப்பேசுக்கடாமை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது நா
வைப்பற்றியதால் ஜிம்மகசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. இதற்
குச் சித்தபைரவமாத்திரை ஆதியானசிகிச்சைகளும் ஆம்.

7-வது பிரலாபசந்நிபாதசுரம்.

அதிகபிதற்றல் உடம்பெரிச்சலுடன்மிருவேதனை மனோசிர்தனை முன்கால் வீங்கி நோதல் நடுக்கல் மாறுபாடானபுத்தி என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதுநானாவிதமாகப் பிதற்றச் செய்தலால் பிரலாப சந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்பெற்றது. இதற்குக் காருண்யபைரவ மாத்திரை முதலிய சிகிச்சைகளும் ஆம்.

8-வது அந்தகசந்நிபாதசுரம்.

தாகம் சோருதல் தலைநோவு விக்கல் சரீரமுழுதும் உதறல்எரிச்சல் அற்பமலபந்தம் அக்கினிமந்தம் இரைப்பு உப்பிசம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதுமுடிவைச்செய்வதால் அந்தகசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்பெற்றது. இதற்கு விஜயபைரவமாத்திரை முதலிய சிகிச்சைகளும் ஆம்.

9-வது ரக்திஷ்டவிசந்நிபாதசுரம்.

ரத்தம் ரத்தமாகக்கக்கல் வாந்தி தாகம் பிரமை பேதி அற்பசுவாசம் விக்கல் ஞாபகபங்கம் சரீரத்தில் அதிகாங்கையுடன்நோவு அன்றியும்மேலெங்கும் கறுப்புக்கறுப்பாகத்தடித்தல் இரத்தப்புடை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது இரத்தக்கோழையைக்கக்கச் செய்யுங்காரணத்தால் ரக்திஷ்டவிசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்பெற்றது. இதற்குச்சந்நிபாதபைரவமாத்திரை முதலிய சிகிச்சைகளைச்செய்யவேண்டும்.

10-வது சித்தவிப்பிரமசந்நிபாதசுரம்.

பிரமை சோருதல் மதம் உடம்பெரிச்சல் பரியாசம்பண்ணுதல் பாடல் ஆடல் சரீரநோவு பிதற்றல் கீல்களெல்லா முறிவது போலிருத்தல் இரண்டுபக்க இடுப்பை அடிக்கடி பார்த்தல் பயத்துடன் திரும்பித் திரும்பிவிழித்தல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதுசித்தத்தைமயக்குவதால் சித்தவிப்பிரமசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்பெற்றது. இதற்குமதனபைரவமாத்திரை ஆதியான சிகிச்சைகளைப் பிரயோகிக்கலாம்.

11-வது சீதாங்கசந்நிபாதசுரம்.

சரீரமுழுவதும் மிகுந்தசீதளத்தோடு நோவு குரம்கம்மல் அடிக்கடி ஓக்காளம் பேதி விக்கல் இரைப்பு பலவீனம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதுசர்வாங்கத்திலுள் சீதளத்தை உண்டாக்குந்தன்மையினால் சீதாங்கசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்பெற்றது. இது ஆனந்தபைரவமாத்நிரை முதலிய அலுஷதங்களால் வசப்படும்.

12-வது கர்னிகசந்நிபாதசுரம்.

காதின்மூலத்தில் வீக்கத்துடன் சத்தங்கேளாமை வாய்திறக்கக்கூடாமல் கண்டத்தையிறுக்கிப்பிடித்தல் போலிருத்தல் உடம்பெரிச்சலுடன் நடுக்கல் கொஞ்சநோவு வயிறுகொதித்தல் பிதற்றல் மார்பு இடித்தல் இரைப்பு இருமல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதுகாலைப்பற்றி வருங்காரணத்தால் கர்னிகசந்நிபாதசுரமெனப்பேர்பெற்றது. இதுகல்யாணபைரவம் ஆதியானசிகிச்சைகளால் நீங்கும்.

13-வது அபிதியாசசந்நிபாதசுரம்.

பசிரீங்குதல் முகத்தில் பளபளப்பு பேச்சில்லாமை தூர்ப்பலம் பஞ்சேந்திரியத்தன்மைகுறைவு மயங்கிய நித்திரை அறிவின்மை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது தேகவியாபாரங்களை நீக்குதலால் அபிதியாசசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனைக்காபாலபைரவம் முதலிய வற்றால் நிவிர்த்திக்கவேண்டும். மேற்கூறிய சந்நிபாதங்களமாதர்க்குச் சூதககாலத்தில் கண்டால் சூதகசந்நியென்றும், கருப்பகாலத்தில் கண்டால் கருப்பசந்நியென்றும், பிரசவித்த பிறகுண்டானால் பிரசவசந்நியென்றும், விரணத்தினால் கண்டால் விரணசந்நியென்றும் பெயர் பெறும். அன்றியும் முகத்தில் விகாரம் உண்டானால், முகசந்நியென்றும், கைகால்களில் உதறல் உண்டானால் உதறுசந்நியென்றும், வாதபித்த சிலேஷ்மங்களின் சேஷ்டைகள் அதிகரித்தால் அவைகளின்பேர்கொண்ட சந்நிகளென்றும், அவைகளின் தொந்தகுணம் அதிகரித்தால் தொந்தசந்நியென்றும், திரிதோஷகுணம் அதிகரித்தால் திரிதோஷசந்நியென்றும், அலறி அலறியெழுந்தால் அலறு சந்நியென்றும் பலவாராகச் சொல்லுகிறார்கள்.

சந்நிபாதசுரசாத்தியாசாத்தியம்

முற்கூறிய சந்நிபாதசுரம் பதின்மூன்றினுள், சந்திகம் தாந்திரிகம் இவ்விரண்டும்சகசாத்தியம்; கண்டகுப்சம்கஷ்டசாத்தியம்; கர்னிகம் ஜிம்மகம் இவ்விரண்டும் கஷ்டத்திலும் கஷ்டசாத்தியம், சித்தவிப்பிரமம் சாத்தியாசாத்தியம், ஆயினும் இந்த ஆறும் சாத்தியங்களாம். இவைதவிரந்த ருத்தாகம் அந்தகம் புக்னநேத்திரம் ரக்திஷ்டவி பிரலாபம் சீதாங்கம் அபிரியாசம் ஆகிய இவ்வேழும் அசாத்தியமென்றும், சந்திகம் தாந்திரிகம் பிரலாபம் சித்தவிபிரமம் ஜிம்மகம் கர்னிகம் ஆகிய இவ்வாறும் சாத்திய மென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

சந்நிபாதசுரங்களின் ஆயுளாவன.

சந்திகத்திற்கு (நாள் - 7) அந்தகத்திற்கு (நாள் - 10) ருத்தாகத்திற்கு (நாள் - 20) சித்தவிப்பிரமத்திற்கு (நாள் - 18) சீதாங்கத்திற்கு (நாள் - 15) தாந்திரிகத்திற்கு (நாள் - 25) கண்டகுப்சத்திற்கு (நாள் - 13) கர்னிகத்திற்கு (நாள் - 90) புக்னநேத்திரத்திற்கு (நாள் - 8) ரக்திஷ்டவிக்கு (நாள் - 10) பிரலாபத்திற்கு (நாள் - 14) ஜிம்மகத்திற்கு (நாள் - 16) அபிரியாசத்திற்கு (நாள் - 15) என்றறிக. இவற்றுள், சிலசந்நிபாதசுரங்கள் உண்டானவுடனேயுங்கொல்லும். சிலநூலில் ருத்தாகத்திற்கு (12) நானொன்றும், சித்தவிப்பிரமத்திற்கு (21) நானொன்றும், தாந்திரிகத்திற்கு (7) நாள் அல்லது (25) நானொன்றும் சொல்லுகின்றது. இது தேசபேதப்பேதிப்பாம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

1-வது சந்திக சந்நிபாதசுரம்.

நெற்றியில்குத்தல் வீக்கம் வாதம்அதிகரித்தல் மிகுவேதனை வியர்வை தூர்பலம் இவ்விநித்திரையின்மை தேகம்பாரித்தலோசி சீதாநம் எரிச்சம் ஆஸையம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது, சாத்தியம்.

2-வது தாந் ரிசசந்நிபாதசரம்.

துக்கம் சுரம் கபம் அதிகரித்தல் தாசம் நாவுதடித்தலுடன் மரத் து வறண்டு விரிந்திருத்தல் இரைப்பு உடம்பில்கொஞ்சம்விக்கத் துடன் நோவு ஒருவேளை அதிவேதனை தினவு பரிதாபம் காதுநோவு கண்டத்துள்தினவு உதடு உலரல் தபித்தல் கண்கள் கனத்து உப்பி இருப்பதுமன்றிச் சலம் பாய்தல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது சாத்தியம்.

3-வது சித்தவிப்பிரமசந்நிபாதசரம்.

தேகம்பாரித்து நருக்கித்துவைத்து போலிருத்தல் பூரணமான சுரம் பித்தனைப்போற்பார்ச்சுதல் நகைத்தல் பிதற்றல் புருவமுறுக்கிக் கொள்ளல் இரைப்பு மேல்சுவாசம் இடம்விட்டோடல் பேதி நா னாவிதமானகுணத்தோடு நலிதல் அற்பவாதம் பித்தம் அதிகரித்தல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது சாத்தியம்.

4-வது கண்டரூப்சசந்நிபாதசரம்.

சிரசிலும் மாப்பிலும்நோவு சோருதல் சுரம் காறியுமிழ்ந்தால் ரத்தம் வீழ்தல் வாந்தி இருமல் விக்கல் சரீரநோவு தாள்பிடிப்பு எரிச்சல் அதிவார்த்தை தலைசற்றல் கழுத்து வளைதல் ஒருவேளை சந்தோஷம் பயம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது சஷ்டசாத்தியம்.

5-வது கர்ணிசசந்நிபாதசரம்.

விடாத எரிச்சல் காது கோளாமை உடம்பெல்லாம் நோவுடன் அசைதல் கோட்டுவாய் தலைநோவு காதினமுன்பக்கத்தில் கட்டிக் கொழுப்புதல் அவ்விடத்தில் வீக்கம் சத்தங்கோளாமை பிரலாபம் நாவு வெடித்துக் கறுக்குதல் அடிக்கடி தண்ணீர்வேண்டித்தபித்தல்விக்கல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதுகஷ்டசாத்தியம்.

6-வது ஜிம்மக சந்நிபாதசரம்.

கைகால் எரிச்சல் உடம்பெல்லாம் நோவு கண்கள் முடிக்கொள்

ளால் வாயில் துறைதுறையாரவீழ்தல் இருந்திருந்து பெருமூச்சு உண்டாகுதல் அந்தமூச்சில் அனல்வீசல் சொஞ்சுநேரம் ஊமைபோலிருக்குதல் தேகபாரிப்பு சுரம் விக்கல்நாக்குக்கறுத்தலுடன்வெடித்தல் தாகம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது சாத்தியம்.

7.வது ருத்தாகசந்நிபாதசுரம்.

இரைப்பு இருமல் உடம்பு சுற்றல் கழுத்து நரம்பு விசுத்தலுடன் வேதனைதாழ்வாய்க்கீல்கள் பிடித்தலோடுரோவு சர்வாங்கத்திலுங்குத்தலுடன் நடுக்கல் கழுத்திலும் நெற்றியிலும் வியர்வை பிதற்றல் தபித்தல் தயக்கம் கண்டபேருடன் முறையிடல் கிடைபொருந்தாமற்புரளல் உதடு உலர்தல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது சாத்தியாசாத்தியம்.

8.வது அந்தகசந்நிபாதசுரம்.

இருந்திருந்துதேகமறதி நிமிஷத்திற்கொருநரம் தலைநடுக்கமும் கணமும் சுழலலு முண்டாகுதல் இருமல் கைகாலசதி பொய்ப்பிதற்றல் பிரமை நாவறளல் சுரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது அசாத்தியம்.

9.வது சீதாங்கசந்நிபாதசுரம்.

சரீரமெல்லாம் நருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல் அதிக எரிச்சல் வாய்நூறல் சனத்தொனி இளைப்பு வாந்தி இருமல் உள்ளோக்காளம் அசதி அழுதல் மூர்ச்சை தேகம்பதைத்தல் பிதற்றல் புலம்பல் பிரலாபவார்த்தை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது அசாத்தியம்.

10.வது புக்னநேத்திரசந்நிபாதசுரம்.

அக்கனிபோற்சுரமதிகரித்தல் புத்திதெளிவின்மை இரைப்பு கண்வளையமிட்டுச்சுமிட்டாதிருத்தல் அன்றியும் பார்வைதோற்றமை சோருதல் கூச்சல் சர்வாங்கசீதளம் பிரலாபம் சரீரங்கனத்துடன் பதைத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது அசாத்தியம்.

11-வது ரக்திஷ்டிவி சந்நிபாதசுரம்.

வாயில் உதிரம்வீழ்தல் அதிகசுரம் எரிச்சல் சோருதல் சூலை வயிறுப்பிசம் மிகுசுவாசம் மறதி உதடுவெடித்துக் கறுத்தல் சரீரம் மஞ்சள்நிமமாகுதல் தயக்கம் நினைவழிந்துபுறண்டிக்கொள்ளல் தலை சுழற்றல் காதுமத்திபம் வாயுளறல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது அசாத்தியம்.

12 வது பிரலாபசந்நிபாதசுரம்.

அதிககாங்கை உடம்பெல்லாம் பச்சைப்புண்போல்நோதல் ஒரு வேளைநருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல் கால்வீக்கம் பலவேதனை மனக்கெடுதி மிகுந்தவார்த்தை புலம்பல்இருமல் முகம்வாடல் ரோமச் சிலிர்ப்பு அடிக்கடி விக்கலோடுமூர்ச்சை அலறியோடுதல் தாபச்சுரம் வாதம் சுபம் அதிகரித்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது அசாத்தியம்.

13-வது அபிநியாசசந்நிபாதசுரம்.

திரிதோஷமிகுதியினால் முகமானது மினுமினென்று எண்ணெய் தடவினதுபோலிருத்தல் உடம்பெல்லாம்நோவு புத்தி தெளிவின்மை இருமல் சுவாசம் அதிகவேதனை மிகுதுக்கம் தேகம்அழலல் வியர்வை நாவானது பலநிமமாக இருப்பதன்றியும் வறளல் சுரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது கெடுதியைச்செய்யும்.

தாகாதிசந்நிபாதசுரோற்பத்தி.

முன்புசொல்லிய சந்நிபாதசுரங்களும் அல்லாமல், தாகபூர்வக சந்நிபாதசுரம் சீதபூர்வகசந்நிபாதசுரம் என இரண்டு உண்டென்றும் சில நூல் சொல்லுகின்றன. அதன்விவரம்: பித்தமானது வாத சிலேஷ்மங்களைப்பார்க்கிலும் அதிகரித்து அவைகளுடன் கூடாமல் தனித்தேநிற்கும்; ஒருவேளை அப்படி இல்லாவிடில் சருமத்தைப் பற்றித் தன் குணங்களை எல்லாங்காட்டிக் காங்கையை உண்டாக்கும். அப்போது, வாதசிலேஷ்மங்கள் கருப்பத்தில் தனித்தேநிற்கும்; ஒரு வேளை அப்படி இல்லாவிடில் சீதளத்தையுண்டாக்கும். ஆகையால், முதல்முதல் எரிச்சலுடன் அதிககாங்கையான சுரம்பிறந்து உடனே

சீதளம் உண்டாகும். இதுவே தாகபூர்வகசந்நிபாதசுரப்பிறப்பாம். இந்தப்பிரகாரமாகவே சருமத்தில் வாதசிலேஷ்டமங்களும் கருப்பத்தில் பித்தமும்நிற்கும். அப்படி நின்றெழும்புங்காலத்தில், முதல் முதல் சீதளம் உண்டாகி, உடனே எரிச்சலுடன் அதிக காங்கையான சுரம் உண்டாகும். இதுவே சீதபூர்வகசந்நிபாதசுரப்பிறப்பாம்.

1-வது தாகபூர்வகசந்நிபாதசுரலக்ஷணம்.

தாகபூர்வக சந்நிபாதசுரத்தில் அசுதியாகியசோம்பல் காறியுமிழ்தல் வாந்தி ஆயாசம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இந்தப்பிரகாரமே சீதபூர்வகசந்நிபாதத்திற்கும் அறியவேண்டியது. இது முதல்முதல் உண்டாகும்போது எரிச்சலைக்கொண்டுவருதலால் தாகபூர்வகசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. தாகம் என்பது எரிச்சல் இதுஅசாத்தியம். அசாத்தியமானபோதிலும் இதற்குச்சிகிச்சாசாரம் என்னும் சாத்திரத்திற்கொல்லிய சிகிச்சையை முறைப்படி செய்தால் சாத்தியமானாலுமாகும்.

2-வது சீதபூர்வகசந்நிபாதசுரலக்ஷணம்.

சீதபூர்வகசந்நிபாதசுரத்தில் பித்தாதிக்கத்தினாலே கபங்கரைந்து நாசம் அடையும் இதனால், சிலேஷ்டமகுணமாகிய சீதளஞ் சாந்தமாகும். அது சாந்தமாகிறகாலத்தில், புளியேப்பம் மூர்ச்சை மதம் தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது ஆரம்பத்தில் சீதளத்தைக்கொண்டுவருவதால், சீதபூர்வகசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. இது அசாத்தியம். இதற்குப் பூரணசந்திரோதயமாத்திரைகளும் உதவும்.

சுகசந்நிபாதசுரம்.

மந்தப்பட்டிருக்கையில் அப்பியங்கனஞ்செய்து தயிருஞ்சாதமும் புகித்து சையோகந்பண்ணுவதால் பிறக்கும். இதனால் சர்வாங்கத்திலுமாவது கண்டஸ்தானத்திலாவது வியர்வை கண்கள்சிவத்தல் சுரம் அன்னத்திலேஷ்டம் தோஷமதிகரித்தல் என்னுமிக்குணங்களுண்டாம். இது சையோகத்தால்வருதலால், சுகசந்நிபாதசுரம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

இதற்கு லங்கம் ஆதியான வைத்தியஞ் செய்யவேண்டும்.

சப்ததோஷசுரபேதம்.

சுரம்பிறந்த ஒன்பதுநாள்வரைக்கும் தருணசுரமென்றுபேர். அந்தத்தருணசுரத்தில், பரிமளபோசனம் குளிர்ந்தசலம் புளிப்பு கசப்பு காரம் துவர்ப்பு நெய் நல்லெண்ணெய் வெல்லம் சயித்திய பண்டம் தாம்பூலம் புதுவஸ்திரம் சிவந்தவஸ்திரம் சுகந்தபுஷ்பம் சந்தனம் பச்சைக்கருப்பூரம் கஸ்தூரிமுதலிய பரிமளதிரவியங்கள், காற்றுவிடு பஞ்சணை சந்திரன் சீதளஉபசாரம் மாதர்களை விருப் புடன்பார்த்தல் அவர்களால் பரிசிக்கப்படுதல் சையோகம் புத்தகம் வாசித்தல் யானைகுதிரையேறுதல் அதிதூரநடை கோபம் அழுகை தேகம் அரிதல் என்பவைகள் அணுகில், வாதாதிகள் நாபியிற்பற்றி நாடியைக்குடிடப்படுத்தி முகம் கண் நாசி நா என்னும் இவைகளைச் சுருக்கி வெரித்தபார்வையை உண்டாக்க தோஷம் பிரபலப்பிடும். அது ஏழுவிதப்படும். அவையாவன: அபத்தியதோஷசுரம் சங்கம தோஷசுரம் விஷமதோஷசுரம் விஷமசீததோஷசுரம் ரக்தஜிம்மக தோஷசுரம் பீதஜிம்மகதோஷசுரம் சிருஷ்ணஜிம்மகதோஷசுரமென் பவைகளாம்.

1-வது அபத்தியதோஷசுரம்.

சோம்பல் மூர்ச்சை பிரமை தாகம் அதிகபிரலாபம் மார்புநோவு என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது சுத்தலங்கனம் கருக் குக் கஷாயம்முதலிய சிகிச்சைக்கு வசப்படும்.

2-வது சங்கமதோஷசுரம்.

சையோகத்தினால்பிறந்து சர்வாங்கநோவு நடுக்கல் மார்பொரிச் சல் பொய்ப்பேசல் அடிக்கடி எழுந்திருத்தல் பிரமை உள்ளங்கை உள் ளங்கால் குளிர்ச்சி என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதற்குச் சுகசந்நிபாதசுரச் சிகிச்சைகளையும் உபயோகிக்கலாம்.

3-வது விஷமதோஷசுரம்.

சுரம் எரிச்சல் அதிதாகம் நாடிக்குடலத்தோடு தீவிரமாக நடக்கு தல் வயிறொரிச்சல் வியர்வை அழலை என்னும் இக்குணங்களை யுண்

டாக்கும். இது சப்தானந்தலபரவம் மாந்தக்கருக்கு முதலியவற்றால் நீங்கும்.

4-வது விஷமசீததோஷசுரம்

ஒருதினத்திலேயே, இரண்டுதரம் மூன்றுதரம் அல்லது நாலு தரம் குளிரோடுசுரத்தை யுண்டாக்குவதன்றியும், தாகம் புறண்டல் தலைநோவு நாக்குத்தடித்து முட்போலிருத்தல் பிரலாபம் சித்தப் பிரமை புரளல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதற்குக் கோரோசனமாத்திரை முதலிய சிகிச்சைகள் நன்றும்.

5-வது பீதஜிம்மகதோஷசுரம்.

நாக்கு மஞ்சள்நிறமாகவெடித்து ஈரமில்லாமல் முட்போலிருத்தல் சுரம் பிரமை வியர்வை மூர்ச்சை தொண்டைக்கம்மல் வெருட்சி நடுக்கல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இதற்குச்சித்தாக்கினிக் குமார மாத்திரை ஆதியான சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

6-வது ரக்தஜிம்மகதோஷசுரம்.

நாக்குசிவந்து முட்போன்று கொஞ்சம் நீண்டிருக்குதல் சுரம் தாகம் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதற்கு உத்தமர்க்கினிக் குமாரமாத்திரைகளும் உதவும்.

7-வது திருஷ்ணஜிம்மகதோஷசுரம்.

நாக்குக்கறுத்து வறண்டு முட்போலிருத்தல் அடிக்கடி எழுந்திருத்தல் சித்தப்பிரமை வயிறுப்பிசம் தினவு வியர்வை தாகம்சோபம் அழலை துடிப்பு கைகால் அசதி சரீரங்கறுத்தல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது திவ்வியாக்கினி குமாரமாத்திரையால் சாத்தியமாம்.

இந்தத்தோஷம் ஈறுகச்சொல்லிய சப்ததோஷங்களும், ஏழு நாள் அல்லது பதினைந்துநாள்சென்றால், சாத்தியப்படும்.

மதாந்தரம் முற்றியது.

ஆகந்துகசரம்.

அபிகாதசரத்திற்கும், அபிஷங்கசரத்திற்கும், சாபச்சரத்திற்கும், அபிசாரசரத்திற்கும் ஆகந்துகமெனப்பெயராம். ஆகந்துகம் என்பது அருந்துகின்ற அறுசுவை வருக்கங்களின் காரணியில்லாமல் வருவதாம்.

1-வது அபிகாதசரம்.

குத்துக்காயம் முதலிய வீரணங்களினாலும் அக்கினியிடத்திருந்து நடத்துந்தொழிலினாலும் அதிரட்டினாலும் பயிரிடுதல் முதலிய உழைப்பினாலும் பிறக்கும். இதனால், முதல்முதல் உடம்பில் வாய்வானது நீக்கமற நிறைந்து அதிகரித்து ரத்தத்தை வேதனையுடன்கெடுத்து வாயுலரல் தேகநிறக்கெடுதி சர்வாங்கநோவு என்னுமிக்குணங்களையுண்டாக்கி மேலிடும்.

இது, அதிக உழைப்பினால் வருவதால், அபிகாதசரமெனப்பேர்பெற்றது.

இதனைப் போசனோபசாரமுதலிய சாந்தச்சிச்சிச்சைகளால் நீக்கவும்.

2-வது சாபச்சரம்.

அதிகோமாயும் சந்திபாதகுணங்களாயும் பொறுக்கக்கூடாமையாயும் இருக்கும். இதனால், மனதுதபித்தல் தேகளிச்சல் தாகம் மூர்ச்சை உடம்பெங்குங்கொப்புளம் பிரமை அதிகசரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகி நாளுக்குநாள் அதிகரிக்கும். இது, பெரியோர்கள் சபித்தலினாலுண்டாதலால், சாபச்சரமெனப்பேர்பெற்றது. இது யதீஸ்வரபூசை அன்னதானம்முதலிய நற்செயல்களினால் நிவிர்த்தியாம்.

3-வது அபிசாரச்சரம்.

அதர்வணவேத மாரணமந்திரங்களைக்கொண்டு ஒருவன் பெயரைச்சொல்லி ஓமஞ்செய்தலினற்பிறந்து, ஆச்சரியமானகொப்புளம்

கள் மனது தபித்தல் தாகம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குவ தன்றியும், சாபச்சுரக்குணங்களையும் உண்டாக்கும். இது ஓமாகுதி களால் பிறப்பதால் அபிசாரசூரம் எனப்பெற்றது. இதுவும் சாபச்சுரமும் கொடியது.

இது மணிமந்திர அஷ்டதாதிகளால் நீங்கும்.

4-வது அபிஷேக்கசூரம்.

பூதாவேசசூரம் அஷ்டதகந்தசூரம் விஷசூரம் கோபச்சூரம் பயச் சூரம் துக்கசூரம் காமச்சூரம் ஆகிய இவ்வேழிற்கும் அபிஷேக்கம் என்று பெயராம். அபிஷேக்கம் என்பது சேர்க்கை.

1-வது பூதாவேசசூரம்.

காரணமின்றி காரணமின்றி நலகப்பு அழுதல் அதிகசூரம் குமா கண்டவலியைப்போலிழுத்தல் கண்ணையுருட்டிவிழித்தல் சரீரங்கறக் குதல் பிரலாபம் அதிதிண்டி சகலவஸ்துக்களிலும் அபேகை பாடல் ஆடல் உரோமச்சிலிர்ப்பு நித்திரை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக் கும். அப்போது வாதமும் பித்தமும் சிலேஷ்டமும் அதிகரித்திருக் கும். அன்றியும், எரிச்சல் நளிர் தலைநோவு கண்ணிவத்தல் வாந்தி விக் கல் சுவாசம் பலவீனம் ஏற்பம் கொட்டாவி சிரமை மனோவேதனை தொடை முழங்கால்பாதம் வரைக்கும் வியர்வை ஒருவேளை சர்வாங்க சீதளம் ஈனத்தொனி பேதி என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கு மென்பாருமுளர். இதனைப்பைசாசுரமெனச்சொல்வர். இது புகை முதலிய சிசிச்சைகளிலும் விடும்.

2-வது அஷ்டதகந்தசூரம்.

ரசம் கந்தகம் பாஷாணம் சேராங்கொட்டை முதலியவைகளின் வேகத்தால் பிறந்து; மூர்ச்சை தலைநோவு தேகவீக்கம் தும்மல் அதிக சூரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அப்போது திரிதோஷங் களும் அதிகரித்திருக்கும். இதற்குவிஷப் பிரதிவிஷச்சிகிச்சைகள் பொருந்தும்.

3-வது விஷுசுரம்.

மூர்ச்சை பேதி முகங்கறுத்தல் எரிச்சல் மார்புநோவு அதிக சுரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்; அப்போது வாதமும் பித்தமும் அதிகரித்திருக்கும். இதற்கு மஹாவசந்தகுசுமாகரம் நன்றும்.

4-வது கோபச்சுரம்.

தலைநோவு அதிகசுரம் உடம்புபதைத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அப்போது பித்தமே அதிகரித்திருக்கும். இதற்குக்கோபந்தணியச்செய்வதும் அன்றி பித்தாரி அவுஷதங்களும் உதவும்.

5-வது பயச்சுரம்.

புலம்பல் நடுக்கல் சுரம் அடிக்கடிபயப்படல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அப்போது, வாதமாத்திரம் அதிகரித்திருக்கும். அன்றியும், அதிகவார்த்தை வியர்வை மிகு எரிச்சல் கண்கள் சிவத்தல் பலவீனம் சிர்சிலும் கண்ணிலும்நோவு தூர்ப்பாஷை அசனத்தி விச்சை நித்திரைபங்கம் தலைசுழலல் சவாசம் சூலை தேகம் நருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல், ரோமச்சிவிர்ப்பு சயித்தியம் வாய்வி னால் மார்பிலும் இடுப்பிலும் தடிப்பு பற்கடித்தல் முதலிய குணங்க ளையும் உண்டாக்கும் என்பாருமுளர்.

6-வது துக்கசுரம்.

வாயில்வந்தபிரகாரம் பிதற்றல் அதிகசுரம் அழுதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அப்போது வாதமாத்திரம் அதிகரித் திருக்கும்.

7-வது காமசுரம்.

வெட்கம் நித்திரை புத்தி தயிரியம் ஆகிய இவைகளைக்கெடுத்து மோகம் எரிச்சல் அருசி அதிகசுரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண் டாக்கும். அப்போது வாதமாத்திரம் அதிகரித்திருக்கும்; அன்றி

யும், ஆண்குறி தொப்பிளின் கீழ்ஸ்தானம் தனங்களின் கீழ்ஸ்தானம் புருவம்நெற்றி ஆகிய இவ்விடங்களில் எரிச்சல் சையோகத்திலிச்சை நாட்டியஞ் செய்யநினைவு கெம்பீரம் சரீரபலம் அதிகதாகும் கண் சிவத்தல் அடிக்கடி அசனத்திலிச்சை புன்சிரிப்பு நித்திரைபங்கம் என்னுமிக்குணங்களையு முண்டாக்கு மென்பாருமுார். இந்தக்காமச் சரத்திற்கும் மேற்சொல்லிய பயச்சரத்திற்கும் துக்கச்சரத்திற்கும் வாதாரி அலுஷதங்களைக்கொண்டு வைத்தியஞ்செய்வதும் அன்றி இதுகள் உற்பத்திக்குக் காரணமானதுகளையும் சாந்தப்படுத்தவேண்டும். இந்த ஏழுமுகைச்சரங்களும் சாரீரசரம் மானவிகசரம் என்னும் இருமுகைக்குள் அடங்கும்.

சந்ததாதிசுரபேதம்.

சந்ததாதிசுரமானது திரிதோஷ பலாபலங்களினாலும் ஆறு ருதுகாலபேத பலாபலங்களினாலும் பிறக்கும். இது சந்ததசரம் சததசரம் அந்நியேத்துகசரம் துவியாகிகசரம் திரியாகிகசரம் சாதூர்த்திகசரம் என ஆறுவிதப்படும்.

1-வது சந்ததசரலக்ஷணம்.

தேகத்தில் அன்னரசத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் நரம்புகள் அந்த ரசசேஷசமீபத்தில் வாயைத்திறந்திருப்பதால் முன்பு பரிசுத்தப்படாமலொளித்திருக்கும் சுரமானது சர்வாங்கத்திலும் வியாபித்து உள்ளவேகாயும் இது உள்ளில்மாறாது காய்வதால் சந்ததசரமெனப் பேர்பெற்றது. அன்றியும் பசலும் இரவும் காய்வது சந்ததமெனச் சிலர் சொல்வர்.

2-வது சததசரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய சந்ததசரத்தானே அபத்தியத்தினால் விபரீதசுரமாம் அந்த விபரீதசுர ஆரம்பத்தில் விஷமகுணம் பிறந்தால் விஷமசுரமாம் அதற்குத்தகுந்த வைத்தியம் பண்ணாவிடில், அது ரத்ததாதுவைப்பற்றிச் சததசரமாகும். இது, அல்லம்பகலுமாறாமல் மேலெங்குங் காய்வதால் சததசரமெனப் பேர்பெற்றது; அன்றியும் பசலிலொரு தரமும் இரவிலொருதரமும் வருவது சததசரமென்றும் இதனால்

அதிசு கூச்சலுடன், துர்ப்பாஷை தலைதிருப்பல் அதிதிண்டி என்னு
பிக்குணங்களுண்டென்றும் சிலர் சொல்வர்.

3-வது அந்நியேத்துகசுரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய சதசுரத்தில் அபத்தியம் உண்டாகில் அது மறுநா
ளும் அப்படியேகாயும். அப்போது வாதம் அதிகரித்தலினால் அந்தச்
சுரமானது மர்மிசுதர்துவைப்பற்றிக்கொண்டு இரண்டுநாள் விடாமல்
காய்ந்து இரண்டு நாள் விட்டிருந்து மறுபடியும் அப்படியே காயும்.
இது மறுநாளில் வருவதால் * அந்நியேத்துகசுரமென்று பேர்பெறும்.
அன்றியும் ஒருநினைத்திற்கு ஒருதரம் வருவது அந்நியேத்துகசுர
மென்றும், இதனால் மிகு சிதளம் தேகளிச்சல் ஏப்பம் புருவவேதனை
கைகால் எரிச்சல் அரித்திரை துர்ப்பலம் துரைத்தமலம் ஒருவேளை
உள்ளங்கால் உள்ளங்கைகுளிர்ச்சி என்னும் இக்குணங்களுண்டென்
றும் சிலர் சொல்வர்.

4-வது துவியாகிகசுரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய அந்நியேத்துகசுரலக்ஷணங்களுடன் இரண்டுநாளில்
வருவதால் துவியாகிகசுரமெனப் பேர்பெறும்.

5-வது திரியாகிகசுரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய அந்நியேத்துகசுரத்தில் அபத்தியம் உண்டாகில்
வாதம் அதிகரித்துச்சுரத்தோடுங்கூடி, மேதோதாதுவைப்பற்றும்.
அப்படிப்பற்றியவாதத்தில் பித்தமுங்கூடினால் அந்தச்சுரம் சிசைப்
பற்றும். அத்தப்பித்தத்தில் சிலேஷ்டமுங்கூடினால் அந்தச்சுரம் திரிக
ஸ்தானத்தைப்பற்றும் முன்வாதத்தில் சிலேஷ்டமுங்கூடினால், அந்தச்
சுரம் பின்னிடுப்பைப் பற்றும். இப்படிப்பற்றியசுரமானது, வாதாதி
தொந்தங்களினால் முன்சொன்ன ஸ்தானங்களைவிட்டுத் திரும்பிவருவ
தற்கு ஒருநாளெல்லாடு செல்லும்; ஆகையால், சுரம் காய்ந்த நாளு
க்கு மறுநாளில்லாமல் முன்றும்நாளில்வந்து வந்து போராடும். இது
முன்றானளில் வருவதால் திரியாகிகசுரமெனப்பேர்பெற்றது. அன்
றியும், இதனால் அதிகசிதளம் முகமும் தேகமும்திரல் வருத்தம் சீர

* அந்நியேத்துகம் என்பது மறுநாள்.

சுட்கம் சண்ணில் நீர்பாய்தல் அக்கினிமந்தம் அரோசகம் கில்கள்மரத் தல் அசீரணம் புழுக்கைபோல்மலம்வீழ்தல் அன்னத்திவேஷம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகு மென்பாருமுள்.

அகிகம் என்பதுநாள்.

6-வது சாதூர்த்திகசரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய திரியாகிகசரத்தில் அபத்தியம் உண்டாகில், மேதோ தாதுவைப்பற்றிநின்ற வாதமானது மச்சாதாதுவிற்கு இடமான அஸ்தி தாதுவைப்பற்றும்; அப்படிப் பற்றிக்கொண்டசரம் முன்போலவே சிரசைப்பற்றிய வாதத்தினின்றும் ஊர்த்துவாங்கத்தைக் கடந்து, அதோங்கத்தில் கணுக்கால்மட்டும் சிலேஷமத்தால் வியாபித்து முன்றுநாள் விட்டிருந்து நாலாநாள் வந்துவந்து போராடும். இது நாலாநாளில் வருவதால், சாதூர்த்திகசரமென்பேர்பேற்றது. அன்றியும், இதலை முதலில் அதிககாங்கை சீதளம் அதிகசோஷை சரீர சுட்கம் தலைக்குத்தல் ஏப்பம் உள்ளங்கால் உள்ளங்கைகுளிர்ச்சி அக்கினிமந்தம் அரோசகம் அன்னத்திவேஷம் அசீரணம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகுமென்பாருமுள். இது கஷ்டசாத்தியம். இப்படியிருக்க முன்பு மேதோதாதுவைப்பற்றிநின்ற வாயு மச்சாதாதுவைப்பற்றியபோதே சாதூர்த்திகசரம் ஆகுமென்பாருமுள்.

7-வது சாதூர்த்திகவிபரீதசரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய அஸ்திதாதுவிலும் மச்சாதாதுவிலும் அந்தவாயு பிரவேசிக்க உண்டானசரம் முன்றுநாளாவது இரண்டுநாளாவது காயும்; அல்லது ஒருநாள் காய்ந்து நீங்கிவிட்டாலும் விடும். இது சாதூர்த்திகவிபரீத சரமென்றும், பஞ்சாகிகசரமென்றும் சொல்லப்படும். அன்றியும் எந்தச்சரமாவது நாலாநாள் பகலிலில்லாதிருந்து இரவில் காணாமசில், இதுவே சாதூர்த்திகசரமென்றும், பஞ்சாகிகசரமென்றும் இதலை வாதசிலேஷமத்துடன் மிகுகுளிர் ஐந்தாநாள் மாறிவருதல் ஆயாசம் கபாதிக்கம் அநித்திரை சரீர சுட்கம் ஈனத்தொனி நடுக்கல் கண்சிவத்தல் வேதனை குத்தல் உள்ளொரிச்சல் தலை திருப்பல் அக்கினிமந்தம் அன்னத்திவேஷம் அந்தர்த்தாகம் அசீரணம் வீக்கம் சூலை என்னும் இக்குணங்களும் உண்டாகுமென்றுஞ்சிலர் சொல்வர். இதனை சீதசரம் நளிர்ச்சரம் குளிர்ச்சரம் முறைக்

காய்ச்சல் எனவும் வழங்குகிறார்கள். வாதசுரம் ஆகியாகச்சந்ததாதி
சுரம் ஈறாகச்சொல்லிய (23) சுரங்களும் முற்றுப்பெற்றன வென்
றறிக.

இந்தச்சந்ததாதியென்னும் ஆறுவகைச்சுரங்களுக்கும் நிம்பருர
னோதகமும் பர்ப்பாடகக்குவாதமும் தாளகேஸ்வரமாத்நிரையும்
ஆரநாளத்தயிலமுதலிய சிகிச்சைகளும் உதவும். ஆனால் தேகத்தை
நிதானிக்கவும்.

சாரீராகிசுரபேதம்.

சாரீரசுரம் மானவிகசுரம் செளமியசுரம் தீக்ஷணசுரம் உட்சுரம்
வெளிச்சுரம் பிராகிருதசுரம் வைகிருதசுரம் சாத்தியசுரம் அசாத்திய
சுரம் சாமச்சுரம் நிராமச்சுரம் எனப்பனிரண்டு விதப்படும்.

1-வது சாரீரசுரம்.

ஆரம்பத்தில் சரீரத்தில் தபித்தலை உண்டாக்கிப் பிறகு சுரத்தி
னது குணத்தை யெல்லாம் உண்டாக்கும். இது ஆதியில் சரீரத்
தைப்பற்றி வருங்காரணத்தால் சாரீரசுரமெனப் பேர்பெற்றது.

2-வது மானவிகசுரம்.

முதலில் மனதைத்தபிக்கப்பண்ணிப்பிறகு சுரக்குணங்களை உண்
டாக்கும். இது மனதைப்பற்றியதால் மானவிகசுரமெனப் பேர்
பெற்றது.

3-வது செளமியசுரம்.

முதல்முதல் பித்தமும் சிலேஷமும் தொந்தித்துப் பின்பு வாத
சிலேஷமத்தோடு கூடுவதால் பிறக்கும். இதனால் சீதளமீறிச் சரீர
மெல்லாம் எரிச்சல் எழும்பிப் பிறகு சுரக்குணமெல்லாம் உண்டா
கும். இது முதலில் சாந்தமாகப் பிறப்பதால் செளமியசுரமெனப்
பேர்பெற்றது. அன்றியும் வியர்வை பலவீனம் வாந்தி வீக்கல் வீக்
கம் இருமல் இரைப்பு கபாதிக்கம் தலைசுழல் மார்புநோவு நாடியுள்
ளடங்கல் கண்சிவத்தல் நாக்கு சிவப்போடு முள்ளைப்போலிருத்தல்

நித்திரைப்பங்கம் என்னும் இக்குணங்களு முண்டாகு மென்பாரு முளர்.

4-வது தீக்ஷணசுரம்.

பித்தமானது வாதகபங்களுடன் சேராமல் அவ்விரண்டைப்பார் க்கிலும் அதிகரித்துச்சருமத்தைப்பற்றி அதிகதீக்ஷணமான வெப்பத் தைபுண்டாக்கக் கருப்பத்திலிருந்த வாதகபங்கள் நடுக்கலையும் சீதவாத் தையும் உண்டாக்கப்பிற்று கோரமான சுரூபங்களையெல்லாம் உண்டாக்கும். இது முதலில் அதிக உக்கிரமாகவருதலால் தீக்ஷணசுரம் எனப் பேர்பெற்றது.

5-வது உட்சுரம்.

சிலேஷ்டமும் பித்தமும் தொந்தித்து நிற்கையில் வாதமானது வயிற்றிற்குள் அடங்குவதால் பிறக்கும். இதனால் வயிற்றில் அதிக சங்கடம் மலபந்தமுதலிய விகாரமுண்டாகிப் பிறகு சுரக்குணமெல்லாம் உண்டாகும்.

6-வது வெளிச்சுரம்.

சப்ததாதுக்களைப் பற்றாமல் சருமத்தின்மேலேயே குபிலென்று கண்டு பின்னுஞ் சிலநேரத்தில் தோஷமொன்றும் இல்லாமலே போய் விடும். இது, சருமத்தைப் பற்றியதால், வெளிச்சுரம் எனப் பேர்பெற்றது.

7-வது பிராகிருதசுரலக்ஷணம்.

வருஷருதுகாலமாகிய ஆவணி புரட்டாசி மாதத்தில், வாதம் அதிகரித்து வாதசுரம்போலவே காணும். சரருதுகாலமாகிய ஐப்பசி கார்த்திகை மாதத்தில், பித்தம் அதிகரித்துப் பித்தசுரம்போலவே காணும். வசந்தருதுகாலமாகிய சித்திரை வைகாசி மாதத்தில், கபம் அதிகரித்துச் சிலேஷ்டசுரம்போலவே காணும். இப்படி கண்டாலும் இவைகளைப் பிராகிருதசுரமென்றே நிதானிக்கவேண்டும். இம்முன்றில், வாதசுரம் கஷ்டத்தின் மேல்சாத்தியம்.

8-வது வைகிருதசுரலக்ஷணம்.

சிசிரருதுகாலமாகிய மாசி பங்குனிமாதத்தில், வாதம் அதிகரித்து வாதசுரம்போலவே காணும். கிரீஷ்மருதுகாலமாகிய ஆனி ஆடிமாதத்தில் பித்தம் அதிகரித்துப் பித்தசுரம்போலவே காணும். ஏமந்தருதுகாலமாகிய மார்சுழி தைமாதத்தில், சிலேஷ்மம் அதிகரித்துச் சிலேஷ்மசுரம்போலவே காணும். இப்படி கண்டாலும் இவைகளை வைகிருதசுரமென்றே நிதானிக்கவேண்டும். இந்தமுன்று சுரமும் மிகவுங்கஷ்டசாத்தியம்.

9-வது சாத்தியசுரலக்ஷணம்.

வருஷருதுகாலத்தில், வாதம் அதிகரித்து, சாருதுகாலத்தில் அதிகரித்த பித்தத்தோடும், கிரீஷ்மருதுகாலத்தில் அடங்கிய சிலேஷ்மத்தோடும் கூடிச் சரத்தைபுண்டாக்கும். இப்படி வாதத்தாற் பிறந்த பிராகிருத சரத்திற்குப் பித்தசிலேஷ்மங்கள் உபபலமாயிருக்கும். சாருதுகாலத்தில் அதிகரித்த பித்தமானது சரத்தைபுண்டாக்கும். அந்தப் பித்தத்தாற்பிறந்த பிராகிருதசரத்திற்கு வாதசிலேஷ்மங்கள் உபபலமாயிருக்கும். அந்தப்பிராகிருத வாதபித்தசுரங்களுடைய சபாவகுணத்தினாலும் ருதுகாலபலங்களினாலும் அந்தச்சுரரோகிக்கு லங்கனத்தால் பயமில்லை யென்றறிக. வசந்தகாலத்தில் அதிகரித்த சிலேஷ்மம் சரத்தைபுண்டாக்கும். அந்தச்சிலேஷ்மத்தாற் பிறந்த பிராகிருதசுரத்திற்குக் கிரீஷ்மருதுகாலத்தில் க்ஷீணமான வாதமும் அதின் சமீபத்தில் அடங்கிய பித்தமும் உபபலமாயிருக்கும். இப்படியே வைகிருதசுரத்திற்கும் அறியவேண்டியது. ஆயினும் ருதுபேதங்களின் உபபலத்தினாலும் வாதபித்தசிலேஷ்மங்கள் அதிகரித்து அவைகளின் சுரங்களைப்போலவே பலத்திருந்தாலும் அவைகள் பிறக்கும் குணங்களும் மிகுதாகமும் மகாரித்திரையும் சந்திபாபங்களின் குணங்களும் இல்லாதிருத்தல் சாத்தியம்.

10-வது அசாத்தியசுரலக்ஷணம்.

சப்ததாதுவிலும் பிரவேசித்து நெடுநாளாகியும் நீங்காமல் பிரலாபம் பிரமை சுவாசம் என்னும் இக்குணங்களை புண்டாக்கியசுரமும், கொஞ்சம் வீக்கம் இளைத்தல் மந்தாக்கினி வாங்குரால் மார்பு

நோவு கண்சிவத்தல் இவைகளை யுண்டாக்கியசுரமும், காலை மாலையிலும் சடுகையுடன் பொடியிருமலை உண்டாக்கியசுரமும், தேகபலத்தையும் மாயிசத்தையும் குறைத்துக் கோழை விழும்படி இருமலை யுண்டாக்கியசுரமும் அசாத்தியம்.

11-வது சாமச்சுரம்.

சுரங்களுக்குக் காணவேண்டிய இரைப்பு மூர்ச்சை பிரமை ஓக்காளம் தாகம் பேதி கொட்டாவி விக்கல் சரீரவேதனை மலபந்தம் ஆகிய இப்பத்து ரூபங்களையும் அதிகமாகப்பிறப்பித்து, பின்னும் இளைப்பின்மை அடிக்கடி நீரிறங்கல் மலபந்தம் அல்லது அக்கினிமந்தம் அசீரணபேதி என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் அதிகசீதம்வீழ்தல் வயிற்றுநோவு தூர்ப்பலம் நடுக்கல் தாகம் இளைப்பு தலைதிருப்பல் கைகால்குளிர்ச்சி இருமல் உப்பிசம் கபாதிக்கம் நித்திரைப்பங்கம் கண்களில் சலம்வடிதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கு மென்பாருமுளார். இது ஆமத்துடன் கூடுவதால் சாமச்சுரம் எனப் பேர்பெற்றது.

12-வது நிராமச்சுரம்

அதிகாங்கை அடிக்கடி தாகம் பிரலாபம் பெருமூச்சு பிரமை மிகுபேதி மனோவியாகுலம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது ஆமாசயக்கெடுதியால் அருந்தும் அசனம் சீரணியாமல் காணுவதால் நிராமச்சுரம் எனப் பேர்பெற்றது. இது ஏழுலங்கனம்போட்டால் முன்பு சொன்ன தூக்குணங்கள் மாறிச் சீரணசக்தியுண்டாகிச் சாத்தியப்பெடும். அன்றியும் சுவாசம் இருமல் வாதகபங்குடியசுரம் தூர்ப்பலம் காந்தியீனம் சிரோபாரம் தேகஞ்சுருங்கல் கண்டத்திலும் நெற்றியிலும் வியர்வை கண்சிவத்தல் நாவறால் என்னுமிக்குணங்களை யும் உண்டாக்குமென்பாருமுளார். இது நித்தியமும் தயிர் அதிகபானம் விஷத்தையொத்த வஸ்துக்கள் தாவரவிஷம் பாஷாணம் அபினி சுருப்பூரம் நாபி என்னும் இவைகளைப்புகுத்தல் அகாலஅப்பியங்கனம் சிதாஸநானம் போசனவிகற்பம் சதாசந்தனபுஷ்பங்களைத் தரித்தல் நிதம் முக்காதம் நாற்காத நடக்குதல் கல்லடிபடுதல் பகற்காலம் மாலைய்காலம் விடியற்காலங்களில் புணர்ச்சி நித்திய சையோகம் போசனாந்தத்தில் நித்திரை என்னும் இச்செய்கைகளினால் பிறக்கும்.

இந்தச்சாரீராதி பணிரண்டு சுரங்களுக்கும் ஏலக்காய்த்தோல் கஷாயமும் பலாடமக்குத் தயிலமுதவிய சிசிச்சைகளும் உதவும்.

முச்சியமானசுரம்.

நெட்டுயிர்ப்பு வியர்வை பிதற்றல் வாந்தி புரளல் நடுக்கல் பெருங்கூச்சல் தேகம் சில்லிட்டு நிரமாறுதல் சரவேகத்தினால் வருத்தம் ஞாபுகமறதி கோபப்பார்வை, ஆசனத்திவிரைச்சல் விரைவில் சலஞ்சலமாகப்பேதி என்னு மிக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது, வாதாதி தோஷமானது சப்ததாதுக்களையும் கலங்கப்பண்ண உண்டாகியசுரம் விடுகிற தருணத்தில் ஷே குணங்களெல்லாம் பிறப்பதால், முச்சியமானசுரம் எனப் பேர்பெற்றது. முச்சியமானம் என்பது விட்டு வருதலாம்.

விஷமசுரம்.

ரோகாதிகளின் விஷமத்தினால் சுரமானது நெடுநாளாகி உள்ளுக்குள்ளே விஷமித்தால், மும்முன்று நாட்களுக் கொவ்வொரு தாதுக்களைப்பற்றி, ரசநாதுகதசுரம் ரத்தநாதுகதசுரம் மாயிசநாதுகதசுரம் மேதோநாதுகதசுரம் அஸ்திநாதுகதசுரம் மச்சாநாதுகதசுரம் சுக்கிலநாதுகதசுரம் என ஏழுபிரிவாகிப் பலத்துக்கொண்டு, வனத்திற் பெருந்தீவிழுந்து தகிப்பதுபோல் ரோகியைத்தகிக்கும். மேற்கூறிய சுரமானது, ரசநாதுவைப்பற்றி ஏழுநாளக்குமேல் ரத்தநாதுவிலும் இருபத்தொருநாளக்குமேல் மாயிசநாதுவிலும், இரண்டுமாதத்திற்குமேல் மேதோநாதுவிலும், ஐந்துமாதத்திற்குமேல் அஸ்திநாதுவிலும், இரண்டு வருஷத்திற்குமேல் சுக்கிலநாதுவிலும் வியாபிக்குமென்று சிலநூலிற் சொல்லப்படுகின்றன.

1-வது ரசநாதுகதசுரம்.

வாயிற்சலமுறல் அதயிரியம் உடம்பெல்லாம் நோவுடன் கனத்தல் பெருங்கொட்டாவி அரோசகம் வாந்தி முகவிகாரம் பலவீனம் ரோமச்சிலிர்ப்பு என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். அன்றியும், அதிக எரிச்சல் மிகுதாகும் நித்திரைப்பங்கம் பிரமை இரைப்பு தலைவலி சுவாசம் உபாதிக்கம் கண்டத்தில் வியர்வையுடன் சீதளம், நாடி

வேகமாக நடக்குதல் ஈனத்தொனி நாவுவரளலுடன் முட்போலிருத் தல் என்னும் இக்குணங்களையு முண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

2-வது ரத்ததாதுகதசரம்.

உமிழ்நீரில் ரத்தம்வீழ்தல் தாகம் உடம்பெங்குஞ் சிவந்ததடிப்பு எரிச்சல் தேகம்சிவத்தல் பிரமை மதம் பிரலாபம் இரண்டுநெரியும் இடித்தல் கீல்களெல்லாம் நோவுதல் வியர்வை சரீரமெல்லாம் நோவுடன் கன்றுதல் மூர்ச்சை நாக்கு வழுவழுப்புடன் மஞ்சர்நிறமாயிருத்தல் நெஞ்சிற்கபாதிக்கம் நித்திரை மலபந்தம் என்னுமிக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் சீதளம் சோருதல் தலைபுரட்டல் தூர்ப்பலம் அவயவங்கள் சுருங்கல் நேத்திரங்களிற் சலம்வடிதல் மார்பெரிச்சல் தேகம் நருக்கித் துவைத்ததுபோல விருத்தல் உள்ளங்கை உள்ளங்கால் எரிச்சல் பேதியுடன் சீதக்கழிச்சல் உடம்பு சுறுகிறுவென்று சுழலல் சிரோபாரம் ஆடல் என்னும் இக்குணங்களையுமுண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

3-வது மாமிசதாதுகதசரம்.

தாகம் இளைப்பு உள்ளொரிச்சல் பிரமை கண்ணில் இருள்கம்மலுடன் நீர்க்கம்மல், வாய்நாற்றம் அசதியால் கைகால்களைத் தூக்கிப் போடுதல் சரீரத்தில் எதுவோ பூசினதுபோல் வரவரப்பாகவிருப்பதுமன்றிலுரல் பதைத்தல் நோதல் மினுமினுப்பு வயிறுப்பிசுத்ததுடன் நோவு சுவாசம் வியர்வை உதலிலுரல் ஆலாபித்தல் புளகித்தல் ரோமச்சிலிப்பு மனந்தடுமாறல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் சீதளம் வீக்கம் தூர்ப்பலம் ஈனத்தொனி ஏப்பம் வாந்தி கொட்டாவி விச்சல் வாதாதிக்கம் நாவுகசத்தல் என்னும் இக்குணங்களையு முண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

4-வது மேதோதாதுகதசரம்.

மாமிசதாதுகதசர குணத்தையெல்லா முண்டாக்கும். அன்றியும், பரிமாத்திலசங்கிதம் சிரசில்மிருகுத்தல் தலைபுரட்டல் நடுக்கல் கண்ணோவுடன் சலம்வடிதல் அந்நிமிந்தம் சலம்சாப்பிட்டால் சீரணமாகாமை அன்னத்திவேஷம் என்னும் இக்குணங்களையு முண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

5-வது அஸ்திதாதுகதசரம்.

ரத்தநரம்பு சன்னரம்பு எலும்பு கீல் இவைகளில் நோவு விக் கல் கள்ளச்சரம் சரீரம்வெளுத்துப் பஞ்சைப்போல் மெலிவதுமன்றி எரிச்சல் ஒருவேளை சிதளம் அடிவயிறுநோவு வேகமானபேதி என் னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். அன்றியும், அவயவங்கள் சுருங் கல் தூர்ப்பலம் சர்வாங்க வீக்கம் காந்தியினம் எழுந்திருக்கப் பிர யாசை தலைகிருப்பலுடன் நோவு கண்களில் மஞ்சள்வன்னம் கை கால்நகங்களில் ரத்தம்வற்றியுப்பல் அக்கினிமந்தம் அன்னத்திவே ஷம் அசீரணம் அரோசகம் ஏப்பம் வாந்தி சுவாசம் என்னுமிக்குண ங்களையு முண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

6-வது மச்சாதாதுகதசரம்.

தோஷாதிக்கம் மேல்முச்சு கீழ்முச்சு கண்டத்தில் குறுகுறு வென்னுஞ்சத்தம் உள்ளில்எரிச்சல் வெளியிற்குளிர்ச்சி விக் கல் இரு மல் பிரமை தேகஞ்சுட்கித்தலுடன்நோவு பிராணவாயுவும் அபான வாயுவும் ஸ்தம்பித்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன் றியும் தூர்ப்பலம் தொடையின்கீழும் முழந்தாளின்கீழும் வேதனை தலை முகம் கண் இவைகளில் நடுக்கல் காந்தியினம் ஏப்பம் கசப்பான வாந்தி அநிசாரம் ஈனத்தொனி மூர்ச்சை வயிறுப்பிசம் அக்கினி மந்தம் அன்னத்திவேஷம் அசீரணம் கொட்டாவி மறதி என்னு மிக் குணங்களையு முண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

7-வது சுக்னிலதாதுகதசரம்.

கண்களிலிருள் கம்மல் *மர்மஸ்தானமாகிய புருவம் உச்சி கண்டம் மார்பு மார்புக்குங்கீழ் உந்தி உதடு பீசம் முழங்கால் கணுக் கால் இடுப்பு காலின்பெருவிரல் சுட்டுவிரல் தோல் இப்பதினான்கு ஸ்தானங்களிலும் நோதல் ஆண்குறிசுருங்கல் இந்தியசீரணம் அதிகரித்திரை பிரலாபம் ஞாபகமறதி என்னும் இக்குணங்களையுண் டாக்கும். அன்றியும் அவயவங்கள் சுட்கித்தல் ஈனத்தொனி தலை

* மூன்று மூன்று முடிச்சுகளுள்ள நரம்புஸ்தானங்களை மர்மஸ்தானங்கள் என்று கூறினும் அமைபும்.

திருப்பல் பல்நோவு ஏப்பம் விக்கல் அசிரணம் அரோசகம் பேநி இருமல் சவாசம் பிரமை சர்வாங்கவெளிமலுடன் வீக்கம் தடித்தல் வாந்தி நடுக்கல் நித்திரைப்பங்கம் சோஷை அன்னத்திவேஷம் அக் கினிமந்தம் வாய்தித்திப்பு முகத்தில்வியர்வை கால்கை குளிர்ச்சி என்னுமிக்குணங்களை யு முண்டாக்குமென்பாருமுளர். மேற்சொல்லி வந்த சப்ததாதுக்குள் ரசம் ரத்தம் மாமிசம் மேதை அஸ்திஎன்னும் இவைகளைப்பற்றிய சுரமானது ஒன்றுக்கொன்று கஷ்டசாத்தியமாக உயரும். ஒருவேளை கஷ்டசாத்தியத்திலும் கஷ்டசாத்தியமாகிறது முண்டு. இதல்லாமல் மச்சையையும் சுக்கிலத்தையும் பற்றிய சுரமானது தப்பாமற்கொல்லும்.

இவைநிற்க சிந்தாமணி என்னும்சாஸ்திரத்தில் சருமதாதுகத சுரம் ஒன்று அதிகமாகச்சொல்லுகின்றது. அதனை இதன் அடியிற் காண்க.

சருமதா துகதசுரம்.

சரீரத்தின்மேல் காய்தல் நாடிசூடிப்பட்டு மந்தமாகநடத்தல் தலைநோவு சலத்தில் விருப்புடன்தாகம் தேகம்வெளிமல். எரிச்சல் பிரமையாகப்பேசல் வாய்நீருறல் மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது தோலைப்பற்றிவருவதால் சருமதாதுகதசுரமெ னப் பேர்பெற்றது.

மேற்சொல்லிவந்த ரசதாதுமுதல் ஏழுதாதுவையும்பற்றிச் சரீ ரத்தை மிகவும் தூர்ப்பலமாக்கிய சுரங்களுக்கெல்லாம் பலவித சிகிச் சைசுகள் இருந்தபோதிலும் அசுவகந்தபலாலாஶாதிதைமழதலிய அரக்குச்சேர்ந்த தைலச்சிகிச்சைகள் முக்கியமாம்.

அசாத்தியசுரலக்ஷணம்.

மேற்கூறிய வாதசுரம் ஆதியானசுரங்களை யுடைய ரோகிகட்கு தேகநடுக்கலுடன் நோவு மேல்மூச்சு மூர்ச்சை சற்றறநேரத்திற்கொ ருக்கால் இளைப்பு மார்புநோவு கண்ணில் நோவுடன்சூத்தல்-முகம் குங்குமம்போற்சிவத்தல் உசவாசநிசுவாசம் கழுத்துகுறுகுதல் அல் லது நீருதல் இரவில் எரிச்சல் பகலில்குளிர்ச்சி நாவுகறுத்தல் அல்

லதுசிவத்தல் ஆசனம் வெளிப்படல் ஈனத்தொனி சிலேஷ்மநாடி அதிகவேகமாக நடக்குதல் என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும் சுவாசஞ்சில்லிடல் வாயினால் குபிரென்றுவருஞ் சுவாசமாத்நிரம் சுடுதல் மார்பு உந்தி மூக்கு உள்ளங்கை உள்ளங்கால் ஆகிய இவ்வைந்து ஊடங்களில் மிகுளுளிர்ச்சி சிரசுமாத்நிரம் அக்கினிபோற் சுடுதல் என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும் வாதநாடி பித்தநாடியிற் சேர்ந்தும் பித்தநாடி சிலேஷ்மநாடியிற் சேர்ந்தும் சிலேஷ்மநாடி கண்டஸ்தானத்திற் சேர்ந்தும் குடிலமாகநடந்தாலும் தேகமுழுதுங் குளிர்ச்சி மேல்சுவாசம் இரண்டுதொடைக்கவட்டியிலும் வீக்கம் அசவுக்கியம் என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும்; விரோதமாகிய அபத்தியவஸ்துக்களில் அடிக்கடி மிகுந்தவிச்சையிருந்தாலும் ராத்நிரிகாலத்தில் சரீரமுழுதுமெரிச்சலும் பகற்காலத்திற் குளிர்ச்சியும் கண்டத்தில் சிலேஷ்மநிறைவு முண்டாயிருந்தாலும்; மார்புநோவு நாசி கை கால் ஆகிய இம்மூன்றிடங்களில் குளிர்ச்சி தலைநோவு என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும் சர்வாங்கநோவும் நடைதத்தனித்தலும் தேகநிறக்குறையும் வாசனாபங்கமு முண்டாயிருந்தாலும்; தன் முகத்தைத் தன்கையினுலடிக்கடி தடவிப்பார்த்தல் முழங்காலிரண்டையுஞ் சேர்த்துச் சேர்த்துத்தட்டுதல் பாதமிரண்டையுந் தூக்கித் தூக்கிப் பூமியிலடிக்கடியடிக்குதல் என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும் சுரமேலிடுதல் ரோமங்களெல்லாமுறைத்தல் சிறுநீர்க்குழம்பாயிற்றங்கல் அடிக்கடி அதிக நகைப்பு இருந்திருந்து கூக்குரல்செய்தல் தன்படுக்கையைக் காலினுலடிக்கடி தட்டுதல் அபத்தியவஸ்துக்களைக் கொண்டு வரும்படி தொந்தரவுசெய்தல் வறட்டிரும்பல் நகங்கனையும் மயிர்முனைகளையுந் துரும்புகளையும் பல்லினால்சுடித்தல் ஒருவோட்டின்பேல் மற்றொரு ஓட்டைவைத்து அடித்துக்கொண்டிருக்குதல் நிலத்தில் துரும்பைக்கொண்டெழுதுதல் என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும், ரோகங்கள் சம்பவித்து உடனே அதிக தூர்ப்பலமாக்கிவிட்டாலும் வைத்தியன் அலுஷதங்கொடுக்க எத்தனிக்கும்போது நினைத்த அலுஷதாதிகள் கிடைக்காவிட்டாலும்; இன்னரோகத்திற்கு இன்ன அலுஷதம் பண்ணும்போது அந்த அலுஷதத்தின்நிறமும் பரிமாணமும் கெடுதியானாலும் தைலாதிகிருதங்கள்செய்யும்போது அவைகள் அதிகமாகச்சீறிக்கொதிந்தாலும் அப்பாத்திரம்வெடித்தாலும் அசாத்தியக்குறிகளென்றே நிதானிக்கவேண்டும். மேற்கண்ட தூர்க்குண

விகாரமெல்லாம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து நற்குணங்களெல்லா மாறுபட்டிருக்கையில் அவைகட்கு வைத்தியஞ்செய்ய எண்ணங்கொள்ளும் பித்தனுக்கு வேறுவைத்தியன் உலகத்தில் இல்லவேயில்லை.

இரைப்பிருமலுடன் தேகமிகவும் சுட்கித்து வாதநாடி பல வீணப்பட்டு ஈனத்தொனியுண்டாகி வெகுநாளாகியும் அப்படியே யிருக்குமாயின், அதற்குவைத்தியம் பண்ணக்கூடாது. ஆயினும்; காலவேற்றுமையினால் சாத்தியம்போலிருந்து அசாத்தியமாகிறது அசாத்தியம்போலிருந்து சாத்தியமாகிறது உண்டென்பதினாலும் எதுவரையிலும் கண்டத்தில் பிராணனும் தேகத்தில் இந்திரிய வியாபாரங்களும் இருக்கின்றனவோ அதுவரையிலும், அவைகள் நீங்கியபின்பும், வைத்தியம்பண்ணச்சொல்லி முன்னோர்கள் வாக்கியங்களிருப்பதினாலும் அவைகளை நம்பி வைத்தியஞ் செய்யத்துணிந்த வைத்தியன் இது அசாத்தியமென்று முதலில் தெரியப்படுத்திப் பின்பு வைத்தியஞ்செய்யவேண்டும் என்பது மத்திமக்ஷமாம்.

முற்கூறிய அசாத்திய ரோகிகட்கு வைத்தியன் கைபார்த்துக் குணகுணங்களை யறியுங்காலத்தில் தான் அறிந்தவிதங்களை அந்தரோகிகளின் பந்துசனங்களுக்குள் சொல்லக்கூடாது; மிஞ்சிச்சொன்னால் அந்தரோகி திகிலடைவதுமன்றி அவனுக்கு நடத்துகின்ற வுபசாரங்களும் மட்டும். ஆகையால் அந்தவைத்தியத்தை ஒப்புக்கொள்ள வுங்கூடாது. ஒருவேளை துணிந்து ஒப்புக்கொண்டு மருந்துரைக்க வெத்தனித்தால் அந்த மருந்துகளின் வீரியங்களெல்லாம் அந்தரோகிகட்கு அக்காலத்தில் பிரத்தியக்ஷமான யமனூதர்களாலும் பசாக்களாலும் கெடுமென்றறிக.

இனி சுரத்தின் தசாவஸ்தைநிதானம்.

1-வது கொஞ்சம் ரூபகமிருக்குதல்; 2-வது முன்னிறந்தவர்களைக் கண்ணிற்கண்டு பேசுதல்போலிருத்தல்; 3-வது சித்தப்பிரமையாகுதல்; 4-வது மேல்முச்சுவாங்குதல்; 5-வது விழித்தவிழி விழித்தபோலிருக்குதல்; 6-வது வேற்றுக்குரலுண்டாகுதல்; 7-வது சரீரமுழுவது மாணாளிச்ச லெழும்புதல்; 8-வது தன்கையினால் முகத்தைத் தடவிக்கொள்ளுதல்; 9-வது சரீரமுழுவதும் சிலேஷ்ம வியர்வை காணுதல்; 10-வது தேகத்தைவிட்டு ஆவியானது நீங்குதல் என்றறிக.

இப்பத்தவஸ்தைக்குள் மூன்றாவதவஸ்தைவரைக்கும் வைத்தியஞ்செய்யலாமென்பது தன்வந்தரியார் கருத்து. சித்தர்களின்சில நூலில் ஒன்பதாவதவஸ்தைவரைக்கும் வைத்தியஞ் செய்யலாமென்று சொல்லுகின்றன.

அசாத்தியசுரவிதி முற்றிற்று.

இனி சாத்தியசுரலக்ஷணம்.

முற்கூறிய சுரரோகிகட்டுக் கண் பார்வை சரீரம் செந்திரியம்என்னும் இவைகள் சபாவமாக இருந்தாலும் மனம்சோகத்துடன் இளைக்காதிருந்தாலும் இரண்டு உள்ளங்கைகளும் இரண்டு உள்ளங்கால்களும் அதிகுடுபிறந்து கொஞ்சந்தாகம் உண்டாகி நாவில் துவளலோடு சலயிருந்தாலும் சரீரத்தில் வியர்வையிலலாமலே சுரங்கண்டு அந்தச்சுரம்விட்டபின்பு இரைப்பும் உப்பிசமும் இருமலும் உண்டாகி அந்த இருமலினால் கண்டத்தில் சுபங்கட்டிக்கே யூ ஹனிப்படாத சுருணம் இருந்தாலும் ராக்காலத்தில் அயர்ந்தநித்திரையும் எழுந்திருந்தாலும் உட்கார்ந்தாலும் சரீரங்கனத்த சிவ்மித் த்ரூவு உண்டாயிருந்தாலும் தேடியுங்கிடையாத மூலிசைமுதலிய அஷ்டதங்கள் எளிதில்கிடைத்தாலும் சாத்தியமென்றறிக.

வைத்தியன் தைலகிருதங்கள் காய்ச்சும்போது அவைகளில் உண்டாகிய கொடியானது சதங்கையோசையெயொத்துக் கலகலத்து அமர்ந்த சத்தத்தோடு கொதித்தாலும் அவைகள் சுண்டிவரும் போது பரிமளம் உண்டாயிருந்தாலும் சுசாத்தியகுறிகளென்றே நிதானிக்கவேண்டும்.

சுரசாத்தியவிதி முற்றிற்று.

விட்டசுரலக்ஷணம்.

எந்தச்சுரரோகிக்காலமும் எப்பதார்த்தங்களிலும் வீண் அபேஷை சரீர எரிச்சல் களைத்தல் முகதூர்க்கந்தம் அங்கவேதனை மனச்

சஞ்சலம் இவைவாளில்லாமல் தேகத்தில்சுருவு பஞ்சேந்திரியசபா வம் வியர்வை தும்மல் பசுபுடன் அன்னத்தில் மிகுந்த இச்சை சிர சில்நமைச்சல் என்னும் இக்குணங்களிருக்குமாகில் சுரம் விட்ட தென்றறியவும்.

இவைநிற்க, சிலஆயுள்வேதியர் சுரரோகத்தை அறுபத்துநான்கு விதமாகவுஞ் சொல்வர். அவையாவன: வாதசுரம் பித்தசுரம் சிலே ஷ்மசுரம் வாதபித்தசுரம் வாதசிலேஷ்மசுரம் பித்தசிலேஷ்மசுரம் சந்திரபாதசுரம் பூதசுரம் கோபச்சுரம் அபிசாரசுரம் பயச்சுரம் பைசா சசுரம் காமச்சுரம் விஷமசுரம் ஆமச்சுரம் (அல்லது) சாமச்சுரம் நிரா மச்சுரம் ரசநாதுகதசுரம் ரத்தநாதுகதசுரம் மாமிசநாதுகதசுரம் மேதோநாதுகதசுரம் அஸ்திநாதுகதசுரம் மச்சாநாதுகதசுரம் சுக்கி லநாதுகதசுரம் ஏகாங்கசுரம் துவியாங்கசுரம் திரியாங்கசுரம் சாதுர்த் திகசுரம் பஞ்சாங்கசுரம் தெய்வப்பிரகோபசுரம் காந்தர்வசுரம் தாந்திரிகச்சுரம் மூர்ச்சைசுரம் பிரலாபசுரம் சீதசுரம் வியர்வைச் சுரம் கிருமிச்சுரம் அரித்திராசுரம் உதயசுரம் மந்தியானசுரம் மாலைச் சுரம் நிசுசுரம் சோலைஷ்சுரம் தாபச்சுரம் விரணச்சுரம் ஆதபச்சுரம் ஈனத்தொனிகசுரம் அக்கினிமந்தசுரம் ஏப்பசுரம் வாந்திசுரம் கொட்டாவிச்சுரம் விக்கல்சுரம் அரித்திரைச்சுரம் காசச்சுரம் சுட்க சுரம் புராணசுரம் பக்ஷசுரம் மாதச்சுரம் வருஷசுரம் பிடகசுரம் போடகசுரம் கம்பச்சுரம் சோபைச்சுரம் ஆநாகசுரம் திரிகாலசுரமெ ன்பவையாம். இவற்றுள், வாதசுர மாநியாகப் பஞ்சாங்கசுரமீறாகச் சொல்லிய (28) சுரங்களும் முற்கூறிய சுரத்தொகை (276) ல் அடங் கலால், இவைதவிர மற்ற சுரங்கள் கூறப்படும்.

சித்தர்மதாந்தரம், 64, ல்-36.

29-வது தெய்வப்பிரகோபசுரம்.

தெய்வகுற்றத்தினால் பிறந்து, சயித்தியம் சிரோபாரம் வியர் வை சர்வாங்கசீதளம் ஏப்பம் விக்கல் தலைதிருப்பல்சடத்துவம் சூலை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

30-வது காந்தர்வசுரம்.

சர்வாங்கமுஞ்சுருங்கல் பலவீனம் அற்பகுலை கண்களில் மஞ்சள்நிறத்துடன் சலம்வடிதல் பரியாசம்பண்ணல் பாடல் தலைவலி சடத்துவம் சர்வசந்திஸ்தானங்களும் அசையக்கடாமை எழுந்தாற் சுற்றுதல் ஆலசியம் மதிப்பிரமை கோபம் பசியில்லாமை பெருமூச்சு சயித்தியம் அடிக்கடிமூர்ச்சை சர்வாங்க வீக்கம் கனவில்விந்துநஷ்டம் ஏப்பம் விக்கல் அடிக்கடிநீரிறங்கல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

31-வது தாந்திரிகசுரம்.

உடம்பு சமுழ் றுவருதலுடன் நோவு பிரலாபம் பலவீனம் நெற்றியிலுங்கழுத்திலும் வியர்வை நாடிசூட்சுமம் அல்லது அதிகவேகம் என்னுமிக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

32-வது மூர்ச்சைச்சுரம்.

மூர்ச்சை பலவீனம் தலைபுரட்டல் பேதி பிரலாபம் மிகுவார்த்தை வாதாதிக்கம் சோஷை சூலை ஒருவேளை பேசாமலிருத்தல் ஈனத்தொனி வாயிற்கசப்பு சுவாசம் சீதளம் கண்சிவந்து நீர்கம்மல் கைகால். சூளிர்ச்சி ரத்தமூத்திரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

33-வது பிரலாபசுரம்.

பிரமை சர்வாங்கமும் வெளிறல் வாழைத்தண்டைப்போற் சீதளம் நகங்களில் உதிரமின்மை நாக்குமஞ்சர்வன்னத்துடன் முட்போலிருத்தல் நெஞ்சு நோவு நித்திரைப்பங்கம் கழுத்திலும் நெற்றியிலும் வியர்வை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

34-வது சீதசுரம்.

கபாதிக்கம் வியர்வை பலவீனம் வாந்தி விக்கல் வீக்கம் இருமல் இரைப்பு தலைசுழற்றல் மார்புநோவு நாடியுள்ளடங்கல் கண்சிவத்தல் நாக்கு சிவப்போடு முட்போலிருத்தல் நித்திரைப்பங்கம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

35-வது வியர்வைச்சுரம்.

மிகுவியர்வை கபாதிக்கம் அதிவார்த்தை தூர்ப்பாஷை தேகம் சுற்றல்போலிருத்தல் குன்றல் அற்பசுரம் தலைதிருப்பல் சுவாசம் மூர்ச்சை சிரமை பிரமை நாவுமுட்போலிருத்தல் விகாரம் வேதனை ஏப்பம் விக்கல் வயிறுப்பல் தலையிலுங்காதினும்நோவு சோருதல் கை காலில் மஞ்சள்வன்னம் தலையில்சதாவேதனை நாடியானது சூட்சுமத்திலும் வேகமானநடை ஒருவேளை சபலநடை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

36-வது கிருமிச்சுரம்.

வயிற்றில்மிகுசூலை உப்பிசம் கனத்தல் ஏப்பம் வாந்தி இரைப்பு தேகபுழுக்கம் சர்வாங்கசீதளம் விக்கல் தலைசுழற்றல் மூர்ச்சை சோஷை தூர்ப்பலம் வாயினாலும் அபானத்தினாலும் 20, 30, 40, 50, 100, 200, 300, 400 (அல்லது) 500 பூச்சிரள்விழுதல், அக்கினிமந்தம் நித்திரைப்பங்கம் மனோதுக்கம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

37-வது அரித்திராசுரம்.

சர்வாங்கத்திலும் மஞ்சள்வன்னத்துடன் தடிப்பு சயித்தியம் சடத்துவம் முகத்தில் எண்ணெய்தடவினதுபோலப் பிசுபிசுத்தல் நகங்களிலும் கண்களிலும்நோவு கீல்களில் வீக்கம் ஏப்பம் கொட்டாவி விக்கல் கைகால் குளிர்ச்சி சிரோபாரம் தலைதிருப்பல் நாவுகசுத்தல் தாகம் நெஞ்சலர்தல் மார்பெரிச்சல் அக்கினிமந்தம் மலபந்தம் பலவீனம் அரோசகம் வாயில்நுரைவீழ்தல் அதிபேச்சு என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

38-வது உதயசுரம்.

உதயகாலத்திற் பிறந்துதாகம் தேகம்நருக்கித்துவைத்ததுபோல் நோவு கொட்டாவி ஏப்பம் அக்கினிமந்தம் நாவுகசுத்தல் பிரலாபம் மிகுபேச்சு உள்ளங்கை உள்ளங்கால்சில்லிடல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

39-வது மத்தியானசுரம்.

மத்தியானகாலத்திற்பிறந்து தாகம் சோருதல் நெஞ்சலர்தல் நாவறால் கண்டத்திலும் நெற்றியிலும் வியர்வை உமிழ்நீர் சிவத்தலுடன் தூர்க்கந்தம் மூர்ச்சை விக்கல் அதிவருத்தம் தினவு அதிகவார்த்தை அதிமூத்திரம் தூர்ப்பலம் ஏப்பம் கொட்டாவி தலையில்நோவுடன் நடுக்கல் அதிசீதனம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

40-வது மாலைச்சுரம்.

மாலைக்காலத்திற்பிறந்து குளிர் சோபம் தாகம் பிரலாபம் மலபந்தம் வயிறுப்பல் விக்கல் கொட்டாவி தலைவலி வாய்கசப்பு வாந்தி என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

41-வது நிசிகுரம்.

பாகிராத்திரிகாலத்திற்பிறந்து, அதிககுளிர்ச்சி வியர்வை தாகம் தேகஞ்சுற்றல்போலிருத்தல் பிரலாபம் தூர்ப்பலம் தலையிலுங் காதி லும் இரைச்சல் நித்திரைப்பங்கம் மிகுதாகம் கைகால்குளிர்ச்சிபேதி அதிமூத்திரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

42-வது சோஷைச்சுரம்.

சோஷை தபித்தல் மூர்ச்சை பிரலாபம் அதிவேதனை கண்களிற்புகை கம்மலுடன் சலம்வடிதல் தேகஞ்சில்விடல் வயிற்றிலுப்பலுடன் நோவு சுட்கித்தல் அடிக்கடி மிகுமூத்திரம் ரோமச்சிவிர்ப்பு அக்கினிமந்தம் சுவாசம் படுக்கைபொருந்தாமை வாந்தி வாயும்நாவும் உலர்ந்து சிவத்தல். என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

43-வது தாபச்சுரம்.

அதிகளரிச்சல் மிகுசீதனம் நீரருந்தினும் நாவுலரல் மார்பெரிச்சல் நித்திரைப்பங்கம்பிரலாபம் பலவீனம் சுவாசம் சீதாதிக்கம் அக்கினிமந்தம் அதிவேதனை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

44-வது விரண்சுரம்.

ரணங்களினாற்பிறந்து; அதிருலைபுடன் சர்வாங்கநோவு சயித்தியம் தலைவலி சுவாசம் தூர்ப்பலம் நித்திரைப்பங்கம் பிரமை சரீரமிளைத்தல் அரோசகம் வாய்க்கப்பு நெற்றியுங் காதும் வறட்டல் கண்ணோவு நடுக்கல் கால் கை குளிர்ச்சி என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

45-வது ஆதபச்சுரம்.

சித்திரை வைகாசி ஆனி ஆடி ஆசிய இந்நான்குமாதங்களின் வெய்யிலில் உதயமுதலிரண்டு சாமம்வரைக்கும் நிற்காமல் வழிநடப்பதினால் பிறந்து, எரிச்சல் பிரலாபம் அதிகவேதனை பல்நோவு தாகம் சோருதல் தலைவலி முகத்தில் குங்கும்வன்னம் வாயுலரல் பேதி தலைசுழலல் அடிக்கடி நித்திரை பிரமை மார்ப்படைப்பு கால் கை நடுக்கல் கண்களில் சலம் வீடிதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

46-வது ஈனத்தொனிச்சுரம்.

ஈனத்தொனி சோருதல் பிரலாபம் வியர்வை சர்வாங்கசீதளம் நருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல் நடுக்கல் கருநிறம் சூலை அதிகவுபாதி சடத்துவம் நாவு முன்போலிருத்தல் வாயில்கசப்பானறுரை அறிவின்மை நாடிசூட்சுமத்திலும் வேகநடை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

47-வது அக்கினிமந்தசுரம்.

ஏழுநாள் பத்துநாள் பசிதாகமின்மை தூர்ப்பலம் தேகத்தில் நிறக்குறைவுடன் எரிச்சல் சுடகல் மலபந்தம் சிலவேளைதாகம் தலைவலி இருமல் இரைப்பு அன்னத்திவேஷம் அரோசகம் ஏப்பம் வாந்தி விக்கல் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும், சிலநாளைக்குள் நானாவிதசுரம் விஷமசந்திபாதம் மருரிசம்பந்தமானவியாதி பேதி வாந்தி அமுக்கை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

48-வது ஏப்பச்சுரம்.

ஏப்பம் வாந்தி மார்பெரிச்சல் தலைவலி தாகம் நெஞ்சலர்தல் தேகத்தைத்திருப்பல்போலிருத்தல் பிரமை தலைவமைச்சலுடன்நடுக் கல் மந்தாக்கினி மலபந்தம் தலைக்குத்தல் கண்களில்நோவுடன் நீர் வடிதல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

49-வது வாந்திச்சுரம்.

புளித்தரத்தவாந்தி தடித்தல் மார்பில் தீப்பட்டதுபோ லெரிச் சல் கண்டத்திலும் நெற்றியிலும்வியர்வை பேதியிற் சிதம்பீழ்தல் சதாதாகம் தூர்ப்பலம் கைகால்குளிர்ச்சி உடம்பெல்லாம்துவைத்தது போலிருத்தல் நிறக்குறையு இந்நிரியநஷ்டம் என்னும் இக்குணங் களையுண்டாக்கும்.

50-வது கொட்டாவிச்சுரம்.

மிகுகொட்டாவி விக்கல் சீதளம் வயிறுப்பல் அக்கினிமந்தம் சர்வாங்கத்திலும் சயித்தியவியர்வை சசுப்பும்புளிப்புமானவாந்தி தலையிலுங்காகிலும் நோவுடன்இரைச்சல் இருந்திருந்து தேகம் நடுக்கல் அதிகதாகம் நித்திரைப்பங்கம் பல்நோவு தேகந்தடித்தல் ஈன வார்த்தை தலைசுழலல் நெஞ்சிற்கபாதிக்கம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

51-வது விக்கல்சுரம்.

அதிகவிக்கல் வாதமும் சிலேஷ்மமும் அதிகரித்தல் வியர்வை மந்தாக்கினி தாகம் மூர்ச்சை வாந்தி மேற்சுவாசம் தூர்ப்பலம் பிர லாபம் பேதி நித்திரைப்பங்கம் சிரோபாரம் மார்பெரிச்சல் கீல்க ளில் நோவு என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

52-வது அநித்திரைச்சுரம்.

நித்திரையின்மை தேகவெரிச்சல் தாகம் மயக்கம் தலைதிருப்பல் நாவும்வாயுமுலரல் மேற்சுவாசம் சீதளம்அதிகரித்தல் மிகுகுச்சல் அடித்தொடைச்சதையும் முழங்காற்சதையும்நோவு ஈனத்தொனி

யானவார்த்தை சதாஇருமல் மூர்ச்சை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

53-வது காசகரம்.

சதா இருமல் சிவந்தும் நுரைத்தும் வெளுத்தும் நானவிதமாகிய கோழைமீழல் தாகம் மூர்ச்சை வியர்வை சிரமை பிரமை ஏப்பம் வார்த்தி தலைநிருப்பல் நடுக்கல் தூர்ப்பலம் ஈனத்தொளி தலையிலும் கண்ணிலும் எரிச்சல் வயிற்றுநோவு பேதி கொட்டாவி விகல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். காசம் என்பது இருமல்.

54-வது சுட்கசரம்.

தேகமுலரல் அநிதவெப்பம் எரிச்சல் சிரசிலும் கண்ணிலும் நோவு சீதளம் வியர்வை பிரலாபம் பல்நோவு சவம்போற்கிடத்தல் சரீரம்நருக்கித்துவைத்ததுபோலிருத்தல் அக்கினிமந்தம் ரோமச்சிலிர்ப்பு அநித்திரை சோம்பல் தூர்ப்பாஷை கோபம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

55-வது புராணகரம்.

தேகஞ்சுட்கித்தல் தூர்ப்பலம் இருமல் கபாதிக்கம் தலைநிருப்பல் சூலை அக்கினிமந்தம் அன்னத்திவேஷம் அசீரணம் அரோசகம் விந்தாஷ்டம் சோஷை சர்வாங்கவியர்வை சிலேஷ்டமும் வாதமுங்குறைதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கி நெடுநாளாகியும் நீங்காதிருக்கும். இதுவே பழஞ்சரமாம். இது தைலங்களால் நீங்கும்.

56-வது பக்ஷாந்திரகரம்.

பக்ஷத்திற்கொருதரம்பிறந்து, சீதத்துடன்வெப்பம் தாகம் புத்தியில் ஒன்றுந்தோன்றாமையே தலைநோவு அசீரணம் அரோசகம் இருமல் காமாலை தூர்ப்பலம் சரீரம் வெளிமல் வீக்கம் அல்லது சுட்கல் சத்து வக்குறைவு மாறுவன்னம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

57-வது மாதச்சுரம்.

மாதத்திற்கொருதரம்பிறந்து, சுரக்குணங்களை யெல்லாம் ஒருங்கேண்டாக்கும். இதற்குப் பிறைக்காய்ச்சலென்றும் ஒருபேருண்டு.

58-வது வருஷசுரம்.

வருஷத்திற்கொருதரம்பிறந்து சுரக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

59-வது பிடகசுரம்.

சர்வாங்கத்திலுங் கடுகைப்போற் சிறிதாகவும் பெரிதாகவும் கட்டிகள் எழும்புதல் எரிச்சல் தாகம் சோருதல் தலைதிருப்பல் வியர்வை நாவுஉலர்ந்து முட்போலிருத்தல் பிரலாபம் நித்திரைப்பங்கம் அதிகவார்த்தை கண்களில்வேதனை வாயால் நுரைவீழல் ஈனத் தொனி சயித்தியம் நடுக்கல் தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு ஏப்பம் வாந்தி விக்கல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

பிடகம் என்பது கட்டி.

60-வது போடகசுரம்.

பயறுபிரமாணமாகச் சரீரமுழுவதிலும் விஸ்போடகமெழும்பல் தாகம் பிரலாபம் அதிகவேதனை தேகம் எரிச்சலுடன் பதறல் சிலவேளை மார்பெரிச்சல் பலவீனம் எழுந்திருக்கக்கூடாமை படுக்கை பொருந்தாமை வயிறுநோவு பேதி சுவாசம் நிறக்குறைவு ஆசியம் பாடல் நித்திரைப்பங்கம் கண்சிவத்தல் நாடி குழும்மாக நடக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

போடகம் என்பது சிறு கொப்புளம்.

61-வது கம்பச்சுரம்.

நடுக்கல், சர்வாங்கசீதளம் வியர்வை கொட்டாவி தலைப்பாரம் அருசி கண்ணிற் சலம்பெருகல் தாகம் சோருதல் தலைபூட்டல்

சுவாசம் அதிகவேதனை தூர்ப்பலம் கூச்சல் வாயிலும்நாவிலுங் கொப்புளமெழும்புதல் நித்திரைப்பங்கம் பேதி ஏப்பம் புளித்தவாந்தி சடத்துவம்கீல்களில்நோவு நாடிசூக்ஷுமமாகவும் வேகமாகவும் நடக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

கம்பம் என்பது நடுக்கல்.

62-வது சோபைச்சரம்.

கீல்களில் வீக்கம் அதிகசீதளம் சூலை தலையிலும் நெற்றியிலும் நோவு காதிரைச்சல் தூர்ப்பலம் வாந்தி வீக்கல் ரோமச்சிலிர்ப்பு மூர்ச்சை எரிச்சல் கால் கை கொதித்தல் மார்படைப்பு கண்களில் நோவுடன் சலம்பெருதல் பெருமூச்சு கொட்டாவி தலைபுரட்டல் வயிற்றிலுப்பிசத்தாடன் நோவு நடுக்கல் அக்கினிமந்தம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

சோபை என்பது வீக்கம்..

63-வது ஆநாகசரம்.

மலபந்தம் மலத்துவாரத்தில் சூலை அக்கினிமந்தம் சீதளம் சிரோபாரம் நடுநெற்றியிலிழைச்சல் தாகம் நெஞ்சுவறளல் தூர்ப்பலம் தேகம் கனத்து வெளிதல் கண்சிவத்தல் ரோமச்சிலிர்ப்பு அடிக்கடி நீரிறங்கல் நாடிநிலையற்று அலைவுற்று சூக்ஷுமமாகவும் வேகமாகவும் நடக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

ஆநாகம் என்பது கட்டுதல்.

64-வது திரிகாலசரம்.

காலை மத்தியானம் மாலை என்னும் இம்மூன்றுகாலங்களிலு மாறுபடுபிற்று பிரலாபம் பற்கடித்தல் பாடல் விகாரகுணம் முகத்தில் சூங்குமநிறம் பலவீனம் அற்பவெப்பம் உடம்புபதறல் கொஞ்சம் நித்திரை தாகம் நாக்குமுள்போலிருத்தல் மூர்ச்சை இளைப்பு பிரமை சுவாசம் வியர்வை வீக்கல் காதடைப்பு அதிகாரம் தாசம்

ஒக்காளம் பேதி கொட்டாவி என்னும் இக்குணங்களைபுண்டாக்கும். இதுவே சர்வகாலக்ரமுடாம்.

ஆக மதாந்தக்ரமம் அறுபத்துநான்கும் முற்றுப்பெற்றனவாம். இவைநிற்க: வாதக்ரம் (27) என்றும், இவற்றுள் சாத்தியம் (12) என்றும், பித்தக்ரம் (24) என்றும், இவற்றுள் சாத்தியம் (10) என்றும் சிலேஷமக்ரம் (20) என்றும், இவற்றுள் சாத்தியம் (10) என்றும் சிலுறங்கள் சொல்லுகின்றன.

இரண்டாவது சுரரோகபடலம் முற்றியது.

3-வது ரத்தபித்தரோகபடலம்.

ரத்தபித்தரோகலக்ஷணம்.

இது ரத்தவிருத்தியினாலும் ரத்தக்கெடுதியினாலும் வாதாதிகளின் கூட்டத்தினாலும் வெளிப்பட்டு அபாயத்தைத் தருகின்ற ரத்தத்திற்குத் தூக்கந்தமின்றிச் சபாவகந்தமாசுவும் சபாவவன்னமின்றி மாறுவன்னமாகவும் இருப்பதால், இதனை ரத்தபித்தரோகமென ஆயுள்வேதம் கூறுகின்றது. இந்தரோகம், ரத்தஸ்தானத்திலிருந்தாவது * பிலீகஸ்தானத்திலிருந்தாவது 0 யகிருதிஸ்தானத்திலிருந்தாவது பிறக்குமென்றறிக.

ரத்தபித்தரோகபேதம்.

மேற்கூறிய ரத்தபித்தரோகமானது வாதத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் சிலேஷமத்தினாலும் வாதபித்தத்தினாலும் வாதசிலேஷமத்தி

* பிலீகஸ்தானம் என்பது இருதயத்திற்குக்கீழ் இடப்புறத்திலிருக்கும் மாமிச கண்டம்.

0 யகிருதிஸ்தானம் என்பது இருதயத்திற்கு வலப்புறத்திலிருக்கும் மாமிச கண்டம்.

னாலும் சிலேஷ்மபித்தத்தினாலும் சந்திரபாதத்தினாலும் ஏழுவிதப்படும். இப்படி உற்பத்தியாகிய ரத்தபித்தமானது, ஊர்த்துவமுசும் அதோமுகம் உபயமுசும் என்னும் மூன்றுவிதமுகமாக மேல்நோக்கியும் கீழ்நோக்கியும் கூறிய இரண்டிடத்தைநோக்கியும் கண் காது நாசி வாய்ரோமம் சலத்துவாரம் மலத்துவாரம் என்னும் இவ்வேழுவாசல் வழியாக வெளிப்படும்.

ரத்தபித்தரோகபூர்வரூபம்.

ரத்தபித்தரோகமானது தலைப்பாரம் அரோசகம் சிதளம் புளிப்பு வஸ்துக்களிவிச்சை புகைபட்டாற்போல் தேகங்கறுக்குதல் இருமல் இரைப்பு ஈனத்தொணி பிரமை என்னும் இக்குணங்களையும், வாயில் சிவத்தலுடன் களிப்பு கவிச்சு புளிப்பு என்னும் இவ்வாசனங்களையும் கண்முதலிய இடங்களில் மஞ்சள் சிவப்பு பச்சிலையின் ரசம் வெண்மை என்னுமிவ்வன்னங்களையும் கறுப்பு சிவப்பு மஞ்சள் முதலிய வன்னங்களையும் இன்ன வன்னங்களென அறியக்கூடாத பார்வையையும், நித்திரையில் மேற்கூறிய ரத்தநிறங்களைப்போலக் காணுகின்ற கனவுகளையும் தனக்குப் பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கிறது. இக்குணங்கள் யாருக்கேனும் இருந்தால் அவர்களுக்கு ரத்தபித்தரோகம் காணுமென்றே நிதானித்து உடனே வைத்தியஞ் செய்ய வேண்டும்.

1-வது ஊர்த்துவமுகரத்தபித்தரோகம்.

கண் செவி நாசி வாய் என்னும் இந்நான்குவழிகளால் ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும். இது சாத்தியம்.

2-வது அதோமுக ரத்தபித்தரோகம்.

சலத்துவாரம் மலத்துவாரம் ரோமத்துவாரம் என்னும் இம்முன்று வழிகளால் ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும். இது கஷ்டசாத்தியம்.

3-வது உபயமுகரத்தபித்தரோகம்.

முற்கூறிய ஊர்த்துவ முகத்திலும், அதோமுகத்திலும், ஒரே காலத்தில் ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும். இதற்குத் தகுந்த அலுஷதம் ஈந்தக்கிரந்தங்களிலும் சொல்லாமையினால் இது அசாத்தியம்.

3-வது ரத்தபித்தரோகபடலம்.

73

4-வது வாதரத்தபித்தரோகம்.

நரையுடன் காந்தியானரத்தத்தை வெளியாக்கும். இந்தரோகத்தில் அற்பவாதமும் அதிகபித்தமும் இருப்பதால் இது அசாத் தியம்.

5-வது பித்தரத்தபித்தரோகம்.

கோமூத்திரத்தின் வன்னமாகவும், சுஷாயத்தின் வன்னமாகவும், குழம்பாகவும் ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும்.

6-வது சிலேஷ்மரத்தபித்தரோகம்.

வெளிதாகவும் தேய்த்துக்கழுவினால் வழுவழுத்திருப்பதாகவும் இருக்கின்ற ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும். இப்படியே கக்குகின்ற ரத்தத்தைத் தரையில் விழுவதுடன் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். அன்றியும், வாதபித்தங்கூடிய தொந்தரத்தபித்த ரோகங்களையும் வாதபித்தகப்பல் கூடிய சந்திரபாத ரத்தபித்தரோகத்தையும் அசாத் தியமென்றறிந்து தள்ளிவிடவேண்டும்.

அசாத் திய ரத்தபித்தரோகம்.

கிழுகின்ற ரத்தமானது மிகுசிவப்பாகவும் கறுப்பாகவும் இந்திர தனுவின் வன்னமாகவும் தாம்பிரவன்னமாகவும் மஞ்சள்வன்னமாகவும் பச்சிலைசவன்னமாகவும் காணப்பட்டாலும் தூர்க்கந்தமாறும் மலும் அதிகமாகவும் விரைவாகவும் விழுந்தாலும் ரோமக்துவாரம் செவி வாய் இருதயம் கண் என்னுமில்லிடங்களில் நின்று ஏககாலத்தில்லதிகமாக வெளிப்பட்டாலும் அது வஸ்திரத்திற்பட்டால் எப்படி கசக்கினாலும் எளிதில் விடாதிருந்தாலும் அசாத் தியம். அன்றியும், இந்தரோகம் விருத்தியானால் தேகம் வெளிநல் சுரம் வாந்தி கரகம் சோபை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கிப் பின்பு அதிசாரத்தைப்பிறப்பித்துமரணத்தைக் கொடுக்கும். இப்படிக்கு அசாத் தியம் எனச் சொன்னபோதிலும், ரத்தத்தை உள்ளில் தங்கும்படியான சிசிச்சைகளைச் செய்தால் சாத் தியம் ஆனலுமாகும்.

அசிர்க்கரரோகலக்ஷணம்.

மாதர்கட்குக் கருப்பாசயஸ்தானத்தில் சன்னரம்புகளில் நின்றும் உதிரமானது ஒழுக்கிச்சேர்ந்து அல்குல்வழியாகவெளிப்பிவிதே மாதார்த்தருதகாலமாம். அது உபவாசத்தினாலும், துக்கத்தினாலும், மிகுசையோகத்தினாலும், சாங்கைவஸ்துக்களினாலும் அநிகரித்தவாதாதி திரிதோஷங்களினால் கெடுதியையடைய ருதுகாலந்தப்பும்; அக்காலவித்தியாசத்தில் நின்றும் அசிர்க்கரரோகம் பிறக்கும் அதன்விவரம்: அல்குலுக்குள்ளிருக்குந்துவாரமானது ராத்நிரிகாலத்தாமரைப்புஷ்பம்போல் சுருங்கி மூடிக்கொள்ளும். இதனால் முன்பு நரம்புகளின் மார்க்கமாகச்சிரவித்துச் சேர்ந்திருக்கும் உதிரத்திற்கு வாயுவானது கரியநிறத்தையும் துர்க்கந்தத்தையுங்கொடுத்து இரண்டாவது ருதுகாலத்தில் அல்குல் மார்க்கமாக அதனை அகாலத்தில் உபத்திரவத்தையுண்டாக்கி வெளிப்படுத்தும். இதுவே அசிர்க்கரரோகமாம். இதற்குப்பிரதரரோகமென்றும் ஒருபேருண்டு.

அசிர்க்கரரோகபேதம்.

முன்புசொன்ன அசிர்க்கரரோகமானது, வாதாசிர்க்கரம், பித்தாசிர்க்கரம், சிலேஷ்மாசிர்க்கரம், சந்திரபாதாசிர்க்கரம் என நான்கு விதப்பிம். அன்றியும், இந்தரோகத்தைப் பெரும்பாடு பிரமேகம் பிரமியம் எனவும் சிலமதார்த்தத்தில் வழங்குகிறார்கள். இப்பிணியைக்கொண்டமாதர்கட்கு, அல்குல் மார்க்கத்தையும் அன்றி, வாயினாலும் ரத்தம் விழுமென்றறிக. அசிர்க்கு என்பது ரத்தம்.

1-வது வாதாசிர்க்கரரோகம்.

மாதர்கட்கு வயிற்றுநோயையுண்டாக்கி கறுத்தரத்தத்தை அல்குல்மார்க்கமாக வெளிப்படுத்தும். இந்தவாதத்தில் பித்தமுங்கூடினால் அந்தரத்தமானது கண்டவுடன் மறைந்துவிடும்.

2-வது பித்தாசிர்க்கரரோகம்.

மாதர்கட்குச்சுரத்தோடுங்கூட அல்குல்மார்க்கத்தில் நீலநிறமான ரத்தத்தைவெளிப்படுத்தும். இந்தப்பித்தத்தில் சிலேஷ்மமுங்கூடினால் அந்த ரத்தமானது உருண்டையுருண்டையாகவிழும்.

3-வது சிலேஷ்மாசிக்கரரோகம்.

மாதர்கட்கு அல்குல்மார்க்கத்தில் பிரேதநாற்றத்துடன் வெண்மையாகிய ரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும். இந்தச்சிலேஷ்மத்தில் வாதமும் கூடினால் அந்தரத்தமானது சீழைப்போலவேஷிழும்.

4-வது சந்நிபாதாசிக்கரரோகம்.

மாதர்கட்கு அல்குல்மார்க்கத்தில் மேற்கூறிய வாதபித்தசிலேஷ்மம் என்னும் மூன்று அசிக்கரரோகநிறங்களாகவும், மலமூத்திரநிறமும் நாற்றமும் உள்ளதாகவும் இருக்கின்ற ரத்தத்தையும் சரீரத்தில் சுரத்தையும் மூர்ச்சையையும் உண்டாக்கும். இதுவும் தொந்தமும் அசாத்தியம்.

மேற்சொல்லிவந்த அசிக்கரரோகங்களை, பலாசுகிருதம் பலாமட்குத்தயிலம் கட்டுவாங்கத்தயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் வசப்படுத்தவும்.

ம த ன் த ர ம்

அஸ்திசிராவோற்பத்திலக்ஷணம்.

ரசதாதுகொடுத்தலினால் ரத்தத்தின் சுபாவவன்னங்கெட்டால் இதை அஸ்திசிராவரோகமெனச்சொல்வது காசிபர்சம்மதம். அல்குல்மார்க்கமாக ரத்தமானது வெளுந்து அல்லது மிகவுஞ்சிவந்து தூக்கந்தத்துடன் விழுந்தால், இதைரத்தசிராவரோகமெனச்சொல்வது சில ஆயுள்வேதியர் சம்மதம். எலும்புகளின் மத்தியிலிருக்கிற மச்சையை யுருக்கிக்கொண்டு சூலையுடன் வெளிப்பட்டால், இதை அஸ்திசிராவரோகமெனச்சொல்வது ஆத்திரேயர் சம்மதம். இதனை எலும்புருக்கி ரோகமெனச்சொல்வது திருமூலர்முதலிய சித்தர்கள் சம்மதம். இது அசாத்தியம்.

மதாந்தரம்முற்றிற்று.

காசரோகபேதம்.

காசரோகமானது, வாதகாசம் பித்தகாசம் சிலேஷ்மகாசம் ரத்தகாசம் க்ஷயகாசம் என ஐந்துவகைப்படும். இவற்றுள், வாதகாசத்தினும் பித்தகாசம் அதிகபலன்; பித்தகாசத்தினும் சிலேஷ்மகாசம் அதிகபலன்; சிலேஷ்மகாசத்தினும் ரத்தகாசம் அதிகபலன்; ரத்தகாசத்தினும் க்ஷயகாசம் அதிகபலன் என்றறிக. இக்காசங்கள்தேகத் தைநாசம்பண்ணும். ஆதலால், இவைகட்கு உடனே வைத்தியம்பண்ணாவிடில் அசாத்தியமாம்.

காசரோகபூர்வரூபம்.

காசரோகமானது, முதல்முதல் கண்டத்திற்குட்புறத்திலநமைச்சலுடன் முட்சொருகல்போலிருத்தலையும் அரோசகத்தையும், அதோ முகமாகச் சஞ்சரிக்காநின்ற வாயுவு மேல்நோக்கி மார்பிலசேர்ந்து கொண்டு கண்டத்தில் இருமலையும் உண்டாக்கிச் சிரசினரம்புகளில் நிறைந்து பின்பு அவயவங்களுக்கெல்லாம் நருக்கித் துவைத்தது போல் அதிகவேதனையையும் பிறப்பித்துக் கண்களில் மின்மினிப்புச்சி பறப்பதுபோலச்செய்து முதுகு மார்பு விலாப்பக்கம் இவைகளில் நோவையுண்டாக்கி ஓட்டைவெண்கலத்தொனியைப்போல் கண்டத்தில் தொனியைப் பிறப்பித்துப் பின்பு தானும் வாயினால் உபுக்கலுபுக்கலாகப் புறப்படும். இப்படிக்கு வாயுவினால்செய்யப்படும் செய்கைகளையும் தனக்குப்பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. அன்றியும், பஞ்சகாசங்களைப் பிறப்பிப்பதற்கும், அவைகளில் கண்டத்தொனியைக் கெடுப்பிப்பதற்கும், வாயுவே கர்த்தாவாம்.

1-வது வாதகாசரோகம்.

வாதாதிக்கவஸ்துக்களினால் அதிகரிக்கின்ற வாதத்தைக்கொண்டு மார்பு கண்டம் முகம் என்னும் இவைகளைவற்றப்பண்ணிச் சிரசு விலாப்பக்கம் குண்டிக்காய் மார்பு இவைகளில் குத்தலையுண்டாக்கி, சோருதல் மனக்கலக்கம் ஈனத்தொனி அதிகவேதனை பொடிருமல் வேற்றுக்குரல் ரோமங்களெல்லாஞ் சிலிர்த்தல் என்னும் இக்குணங்க

னையும் உண்டாக்கும். அன்றியும், நெஞ்சில் இளநீய கோழையைக் கெட்டிப்படுத்திக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வெளிப்படுத்தும்.

2-வது பித்தகாசரோகம்.

கண்களும் நகங்களும் மஞ்சள் நிறமாயிருத்தல் வாய்க்கசப்பு கசந்தமஞ்சள்கோழை வீழல் ரத்தவாந்தி பிரமை தாகம் கம்பிய பேச்சு நெஞ்சிற்கமறல் புளியேப்பம் எப்போதும் பொடி இருமல் கண்களில் இருட்சம்மல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மகாசரோகம்.

மார்பில்கொஞ்சம்நோவு தலைநோவு இறுக்கிப்பிடித்ததுபோற் குண்டிக்காயில்நோவு தேகபாரிப்பு நெஞ்சுக்குள் எதுவோ பூசினது போல் அருவருப்பு எழுதலில் நடப்பதில் அசமாதானம் நாசியில் மாறாச்சலம் வாந்தி அரோசகம் மிகவும் ரோமமுறைத்தல் சரீரமினுமினுப்பு வெளுப்பாகிய கோழைவாந்தி என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

4-வது ரத்தகாசரோகம்.

யுத்தம் சேவகாவிராத்தி சிலம்பமுதலிய சாதகங்கள் இவைகளால் மெலிந்தவர்கட்கு, சரீரத்தில் முன்புள்ள சபாவபலமொடுங்கிய வாயுவானது மார்புக்குள்சேர்ந்து, பித்தத்துடன் கலந்து பலத்திருந்து கொள்ளும்; இப்படியிருக்கிற இந்தவாயுவைக்கொண்டு கண்டத்தில் வேதனையைஉண்டாக்கி, ரத்தத்துடன் மஞ்சள் அன்னமாகவும் உலர்ந்ததுபோலவும், உருண்டையுருண்டையாகவும் கபத்தைவாந்தியாக்கும். ஒருவேளைமார்பை விசுவாக்கிச் சத்தரத்தத்தையே வாந்தியாக்கும். ஒருவேளை ஊசிகளால் குத்துதல்போல் மார்பில் குத்தலையுண்டாக்கி ரத்தத்தை விழப்பண்ணும். அப்போது, கீல்களில் நோவு சுரம் சுவாசம் தாகம் ஈனத்தொனி நடுக்கல் நெஞ்சில் புறச் சத்தத்தைப்போல் சத்தம் பக்கநோவு என்னுமிக்குணங்களுண்டாவதன்றியும், இந்திரியம் பசி பலம் தேகவன்னம் இவைகள் குறைந்து ரத்தமுத்திரமும் முதுகுநோயும் உண்டாம்.

5-வது கூயகாசரோகம்.

வாதாதிக்கத்தால் சப்ததாதுக்களுமதிகரித்து கூயரோகத்திற் குப் பீநசம் சுவாசமுதலிய பதினொருரூபங்களையும் பிறப்பிப்பதற் குக்காரணமான அறுசுவை வஸ்துபேதங்களைக் கொண்டு, முதல் முதல் இருமலைப்பிறப்பித்துப் பின்பு தூர்க்கந்தச்சீழாகவும்; மஞ்சள் வன்னம் பச்சிலைசவன்னம் ரத்தவன்னம் என்னும் இவ்வன்னமாக வும், புளிப்புவாசனையாகவும் வாயினிற்கோழையைக் கக்கப்பண் னும். அப்போது பக்கங்களில் அடித்தல்போலநோவு மார்புபிளந்து போவதுபோலிருத்தல் காரணமின்றி உஷ்ணவஸ்துவில் சீதாவஸ்து வில் இச்சை அடிக்கடி அன்னத்தில்அபேகை தூர்ப்பலம் முகத்தில் தேஜச கண்களில் நல்லகாந்தி என்னும் இக்குணங்களுடன் கூயரூப குணங்களும் உண்டாகும். இது, கூயரூபத்தோடு இருமலைப்பிறப் பிப்பதால், கூயகாசரோகமெனப் பேர்பெற்றது. இந்தரோகம் மெலிந்தவர்களுக்கும் முதிர்ந்தவர்களுக்கும் வந்தால், கொல்வதே நிச்சயமென்றறிக. சரீரபலமுள்ளவர்களுக்குவந்தால், ஒருவேளை சாத்தியப்பிடும். ஆயினும், முற்கூறியரத்தகாசமும், இந்தக்காச மும் மருத்துவார்த்தித்தினாலும் மருந்தின்திறத்தினாலும் சாத்தியத் திற்கு வந்தாலும்வரும். மற்ற வாதகாசம் பித்தகாசம் சிலேஷ்ம காசம் இம்முன்றும் சாத்தியம். இரண்டிரண்டாகத், தொந்தித்த தொந்தகாசங்களும் கஷ்டத்தின்மேல் சாத்தியத்திற்கு வருமென் றறிக. ஒருவேளை கிழவர்கட்கு இருமலினாலும் இரைப்பினாலும் தேகமினைத்தல் வார்தி குரல்கம்மல் முதலிய ரோகங்கள் பிறக்கும். அவை சப்ததாதுக்களின் கெடுதியால் பிறந்ததென்றறிந்து, அதற் குத்தகுந்த அவுஷதங்கொடுத்து வசப்படுத்தவேண்டும்.

அசாத்தியகாசரோகம்.

இருமல் இரைப்பு சரம் வார்தி தாகம் பேதி என்னும் இக்கு ணங்களையுண்டாக்கும். இக்குணங்களையுடைய காசரோகி இறந்த வனே.

மேற்சொல்லிய காசரோகங்களை, ஆடாதோடைக்கிருதம், தாளகபஸ்மம், மகாவசந்த குசமாகரமாத்நிரை, கஜகர்னிகாதயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளைக்கொண்டு நிவிர்த்திசெய்யவேண்டும்.

காசரோகம்முற்றிற்று.

சுவாசரோகபேதம்.

இருமல்விருத்தியினாலும் வாதாதிக்கவஸ்துபேதங்களினாலும் அசீரணபேதியினாலும் வான்தியினாலும் விஷபாண்டு ரோகத்தினாலும் நாள்தோறும் அறுசரித்தசுரத்தினாலும் தானியச்சுணைகளினாலும் புகைகளினாலும் காற்றினாலும் மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டதினாலும் அதிகசீதளசலத்தினாலும் இரைப்பாகிய சுவாசரோகம்பிறக்கும். இது, கூுத்திரசுவாசரோகம் தமகசுவாசரோகம் விச்சின்னசுவாசரோகம் மகாசுவாசரோகம் ஊர்த்துவசுவாசரோகம் என ஐந்து விதப்படும்.

சுவாசரோகபூர்வரூபம்.

சுவாசரோகமானது, மார்பிலும் விலாப்பக்கங்களிலும் சூத்தல் திணறித்திணறி மூச்சுவருதல் வ்பிறுப்பிசம் இரண்டுநெறியிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாகப்பெற்றிருக்கின்றது.

1-வது கூுத்திரசுவாசரோகம்.

முற்கூறிய பூர்வலக்ஷணம் சண்டிருக்கும்போது வருகித்துக் கொண்ட ஆயாசத்தினாலும் அபத்தியத்தினாலும் அதிகரித்த வாயுவானது சபாவருணத்தோடமிருக்கிற பித்தகபங்களுக்குப்பலத்தைக் கொடுத்தவினால் பிறந்து அற்பசுவாசத்தைபுண்டாக்கும். கூுத்திரம் என்பது அற்பம்.

2-வது தமகசுவாசரோகம்.

சிலேஷ்மத்தில்கூடிக்கொண்டு நரம்புகளிந்துவாரங்களில் பிரதி கூலமாகப்பிரவேசித்துச் சிரசையும் கண்டத்தையும் பற்றிய வாயு

வைக்கொண்டு, மாப்பிலும் இருபக்களிலாவிலும் நோவையுண்டாக்கிக் கண்டத்தில் குருகுருவென்னும் ஒருசத்தத்துடன், இருமல் சோரு தல் அருசி பீரசும் தாகம் என்னுமிக்குணங்களை விரைவில் அதிகரிக்கச் செய்து மரணநாள் சுவாசத்தைப்போலச் சகிக்கக்கூடாதசுவாசத்தையுண்டாக்கும். அப்போது, இரைப்பினால் சரீரமெல்லாம் அதிர்ந்துகுலுங்கல் கண்டத்தில் அடைந்த கோழை விழுந்து விட்டால் கொஞ்சம் சவுக்கியம் பிரயாசத்துடன்படுக்குதல் படுக்கால் பெருமூச்சுவிடுதல் உட்கார்ந்தால் அற்பசவுக்கியம் மேற்பார்வை நெற்றியில் வியர்வையோடுநோவு சுவாசம் நீடுதலால் அடிக்கடி வாயுலர்தல் தேகம்நடுங்கல் உஷ்ணதிரவியத்தில் இச்சை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது, பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் இருள் மூடுவதுபோல் மயக்கத்தையுண்டாக்குவதால், தமகசுவாசரோகமெனப் பேர்பெற்றது. அன்றியும், சிதளமேகம் மிகுகுளிர்ச்சியானசலம் சிதளவஸ்து கீழ்த்திசைக்காற்று சிலேஷ்மாஈக்கவஸ்து ஆகிய இவைகளால் அதிகரிப்பதினால் இதற்கு மந்தாரகசுவாசரோகமென ஒருபேருண்டு. இதனை மந்தாரகாசமெனச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்தரோகமானது, முன்சொன்னமட்டிலேயேயிருந்தால், ஒருவேளைசாத்தியத்திற்கு வந்தாலும்வரும். இதற்குமேல் சுரமும் மூர்ச்சையும் உண்டாகில் அசாத்தியம்.

3-வது விச்சின்னசுவாசரோகம்.

சாதாரணமாகவராநின்ற சுவாசமானது உள்ளில்மறிபட்டுமறிபட்டுப்பெருஞ் சுவாசமாகவருதல், மர்மஸ்தானங்காசிய பதினாலுஸ்தானங்களிலுமதிகநோவு வியர்வை மூர்ச்சை மேல்வயிறுப்பிசம் அடியியற்றிலும் தேகத்திலுமளிர்ச்சல் மலமூத்திரச்சிக்கல் கவிழ்ந்த பார்வையோடு கலங்கியகண்களில் சிவப்பு வாயுலரல் பிரலாபம் தேகநிறமாதல் அதயிரியம் ரூபகமறதி என்னுமிக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது, சுவாசத்தை அறுபட்டதுபோல் திணறலுடன் விடுவிப்பதால் விச்சின்னசுவாசரோகமெனப் பேர்பெற்றது, இந்தரோகமியக்கத்துடன் சோர்ந்திருப்பானென்றறிக.

4-வது மகாசுவாசரோகம்.

கண்டத்தில் மேன்மேலும் களகளாவென்னும் ஒருசத்தம் பெருஞ் சுவாசம் வயிற்றில் அதிகவுப்பிசம் மழைக்கெதிர்ப்பட்ட மாட்டுத் தலைபோல் தலைகுனிதல் சாஸ்திரமுதலிய விபகாரங்களில் வழுவதல் முகத்திலும் கண்களிலும் காந்தியின்மை கையினால் மார்பில் அறைந் துகொள்ளல் மலமுத்திரச்சிக்கல் பிறருக்குத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடும் கூடாமையுமாகப் பேசுகின்ற வார்த்தை நெஞ்சுவறனால் அடிக்கடிசோருதல் காதிலும் நெறியிலும் சிரசிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்கையுண்டாக்கும். இது, பெருஞ் சுவாசத்தை யுண்டாக்கலால் மகாசுவாசரோகமெனப் பேர்பெற்றது.

5-வது ஊர்த்துவசுவாசரோகம்.

சாதாரணமாகவரானின்றசுவாசமானது நீண்டு மேல்நோக்கிவருதலால் தலைகுனியக்கூடாமல்நிமிரல் சிலேஷ்மரிறைவினால் முகத்து நரம்புகளெல்லாம் உப்புதல் அதிகசுவாசவருத்தத்தால் மேற்பார்வை மயக்கம் சுற்றிச்சுற்றிப்பார்த்துவிழித்தல் மர்மஸ்தானங்களின்றோவி லைமுதல் வார்த்தைசொல்லக்கூடாமை என்னும் இக்குணங்கையுண்டாக்கும். இது மேல்நோக்கிக் காணுதலால் ஊர்த்துவசுவாச ரோகமெனப் பேர்பெற்றது. இதற்கு வைத்தியம்பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது மேற்கூறிய குணங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் குறைந்தால் சாத்தியம்; விருத்தியானால் அசாத்தியம்.

அசாத்தியசுவாசரோகம்.

சுவாசரோகிக்கு, சுரம் வாந்தி தாகம் பேதி வீக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் காணுமாகில் அசாத்தியம்.

மேற்சொல்லிவந்த சுவாசரோகங்களை வமனமருந்து சங்குப்பி ரசம், தூதுளைக்கிருதம், திரிலோகரக்ஷாமணிமாத்திரைமுதலிய சிவ்சி சைசகளைக்கொண்டு நிவர்த்திசெய்யவேண்டும்.

சுவாசரோகம் முற்றிற்று.

விக்கல்ரோகபேதம்.

விக்கல்ரோகமானது அசனோற்பவவிக்கல் கூடத்திரவிக்கல் யமளவிக்கல் மகாவிக்கல் கம்பிரவிக்கல் என ஐந்துவிதப்படும். இவை கட்டுப்பொதுவாக இத்மரோகமென்றும் ஒருபேருண்டு.

1-வது அசனோற்பவவிக்கல்ரோகம்.

காரவஸ்து மிகுநீக்ஷணவஸ்து சீரணமாகாதவஸ்து கடினபதார்த்தம் அன்னபானாதி வித்தியாசம் ஆகிய இவைகாரினால்பிறந்து நோவிலலாமல் கண்டத்தில் அற்பத்தொனி அற்ப இருமல் என்னும் இக்குணங்களைபுண்டாக்கும். இது, அன்னபானாதி வித்தியாசங்களால் பிறப்பதால், அசனோற்பவவிக்கல் ரோகமெனப் பேர்பெற்றது. இது சாத்தியாசாத்தியம்.

2-வது கூடத்திரவிக்கல்ரோகம்.

ஆகாரகாலங்களில் அதிகரித்தவாயுவினால் அற்பவிக்கல் உண்டாகும். ஆனால், இந்தரோகிக்குப் பசு களை முதலியவற்றால் வருமாயாசகாலங்களில், நெஞ்சுக்குழியிலிருந்து அவ்விக்கலானது அதிகரிக்கும். அப்போது கொஞ்சம் போசனம்பண்ணினால் சற்றே சாந்தமாகும்.

3-வது யமளவிக்கல்ரோகம்.

ஆகாரம் சீரணிக்குந்தியில், சற்றுநேரம் பொறுத்துப்பொறுத்து இரண்டிரண்டாகப்பிறந்து, மிகுதாகம் வயிறுப்பிசம் பிரலாபம் வாந்தி பேதி கண்கலங்கல் மிகுந்தகொட்டாவி என்னும் இக்குணங்களைபுண்டாக்கும். இது இரண்டிரண்டா யதிகவேகத்துடன் வெளிப்படுதலால் யமளவிக்கல் ரோகமெனப் பேர்பெற்றது. யமளம் என்பது இரண்டு.

4-வது மகாவிக்கல்ரோகம்.

அதிகவிக்கலினால், இரண்டு கண்புருவமும் இரண்டுநெறிகளும் தெறித்து விழுவதுபோலிருத்தல், சலம் வடிதலுடன் கண்கலங்கல்

சர்வாங்கமுமரத்தல் நினைப்புமரதல் அன்னமிறங்கும் வழிமறிபடுதல் கால்களில்நோவு முதுகுவளைதல் நெஞ்சக்குழியுலர்தல் என்னுமிக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது, தேகத்தில் நன்றாகப்பற்றி மகாசத்தத்துடன் அதிக பலங்கொண்டு வேகமாகப்பிறப்பதால், மகாவிக்கல் ரோகமெனப் பேர்பெற்றது. இது விக்கல்ரோகம் ஐந்திற்குள் மிகவும் கொடிதென்றறிக.

5-வது கம்பீரவிக்கல்ரோகம்.

பக்குவாசய ஸ்தானத்திலாவது நாபிஸ்தானத்திலாவது பிறந்து, முன்புகூறிய மகாவிக்கல்ரோககுணங்களைப்பெற்று அடிக்கடி கொட்டாவி தேகமுறுக்குதல், அதிகசத்தத்துடன் நீண்டுநெருகின்ற விக்கல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். கம்பீரம் என்பது ஆழம்.

சாத்தியாசாத்தியவிக்கல்ரோகம்.

மேற்கூறிய விக்கல்ரோகம் ஐந்திற்குள், அசனோப்பவ விக்கல் ரோகமும் கூடத்திரவிக்கல்ரோகமும்சாத்தியம். யமளவிக்கல்ரோகம் கஷ்டசாத்தியம், மகாவிக்கல்ரோகமும் கம்பீரவிக்கல்ரோகமும்அசாத்தியம்.

சர்வசாதாரணவிக்கல்ரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய விக்கல்ரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் பெற்று, இடைவிடாமல்அடிக்கடி அலையடிப்பதுபோல் விக்கலுண்டாம். மேற்கூறிய ரோகங்களெல்லாம் இதனிடத்திலிருப்பதினால் சர்வசாதாரணவிக்கல்ரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இது அசாத்தியம். சகல ரோகங்களைப்பார்க்கிலும், விக்கல்ரோகம் அதிகசீக்கிரத்தில் கொல்லும்.

மேற்சொல்லிய விக்கல்ரோகங்களை, குளவிக் கூண்டுக் கஷாயம் நண்டுவினாச்சலம் மயிலிறகின் பஸ்மம் மகா வசந்தகுசுமாகா மாத்திரை முதலிய சிசிச்சைகளினால் விலக்கவும்.

விக்கல்ரோகம் முற்றிற்று.

கூயரோகலக்ஷணம்.

கூயரோகமானது, சுரரோகம் அரகனாகவும் காமாலை ரோகம் மனைவியாகவும் பாண்டிரோகம் சேனாதிபதியாகவும் ரத்தபித்தரோகம் புத்திரனாகவும் காசரோகமும் சுவாசரோகமும் மந்திரிகளாகவும் வாதபித்தரோகங்கள் காவற்காரர்களாகவும் வந்திரோகமும் அரோசகரோகமும் கட்டியக்காரர்களாகவும் சோபைரோகமும் அதிசாரரோகமும் சிநேகிதர்களாகவும் பிரசரோகம் பொக்கிஷத்திரவியமாகவும் கண்டத்தொனிகள் பேரிகை முதலிய வாதத்தியங்களாகவும் மற்ற ரோகங்கள் பரிசனங்களாகவும் பெற்றிருப்பதாவிடனை ராஜரோகமென்றே ஆயுள்வேதஞ்சொல்லுகின்றது. அன்றிபும், இதற்கு யக்ஷும் ரோகம் ராஜயக்ஷும்ரோகம் ரோகராஜம் கபரோகம் ஈனரோகம் எனவும் பெயர்களாம். இது தேகத்தை நாளுக்குநாள் குறையப்பண்ணும் காரணத்தால் கூயரோகமெனப் பேர்பெற்றது. இதனை * இளைப்புரோய் எனவுஞ் சொல்லுவர்.

கூயரோகபேதம்.

வன்மைபுள்ள கூயரோகமானது, வாதகூயரோகம் பித்தகூயரோகம் சிலேஷ்மகூயரோகம் திரிதோஷகூயரோகம் என நான்கு விதப்படும்.

கூயரோகபூர்வநடபம்.

கூயரோகமானது, பிரசம் அதிக இருமல் வாய்நீருமல் வாயிவிப்பு மந்தாக்கினி தேகம்வற்றல் அதிகபோஜனம் இன்பமான பதார்த்தங்களை இன்பமில்லாதுபோல்பார்க்குதல், அன்னபானாதிகளில் மயிர் துரும்பு ஈ எழம்பு இவைகளிருப்பதுபோற் றேற்றல் மார்பு அதிரல் வந்தி அரோசகம் எப்போதும்போல் புசித்தாலும் தூர்ப்பலம் கையைத் திருப்பித்திருப்பிப் பார்க்குதல் முன்காலில் வீக்கம் கண்கள்வெவிறல் இரண்டுகைகளும் இளைத்ததென்றும் இளைக்கவில்லையென்றும் பரிசைபார்க்குதல் தந்தேகத்தைத்தானே பார்த்துத் திரிசொனப் பயப்படுதல் மாதர்களிடத்தும் மாயிசாதிகளிட

* “இளைப்பான ரோகம்” பின் என்பது.

த்தும் மத்தியபானங்களிடத்தும் விருப்பம் வரந்தியிலும் கோழையிலும் அசங்கிதமில்லாதிருத்தல், வஸ்திரத்தினால் முக்காடிட்டுக் கொள்ளாதற்கே பிச்சை நகமும் மயிரும் சீக்கிரத்தில் வளரல் ஆகிய இக்குணங்களையும் நித்திரையில் ஓணன் பாம்பு குரங்கு நரி நாய் பெரும் பகி. சிறுபகி இவைகளினால் தனக்கு ஒருவேதனை யுண்டானதாகவும், மயிர் எலும்பு உமி சாம்பல் இவைமுதலிய குளியலின்மேல் தான் ஏற்றினதாகவும், நாடுதேசங்கள் பாழாயினவாகவும், ஏரி குளங்களில் தண்ணீர்வற்றியனவாகவும் நகத்திரங்களும் மலைகளும் கீழே மோதிவிழுந்தனவாகவும், வீதிகளொரிந்து விழுந்தனவாகவும் காணநின்ற கனவுகளையும் தனக்குப்பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இப்பூர்வரூபங்களைப்பெற்ற கூயரோகம் நாலுக்குள் பதினொரு ரூபங்களையுடைய ஐவகைத் தோஷங்களுண்டு. அவைகளையும் அவற்றற் பிறக்கும் உபத்திரவத்தையும் முறையே இதனடியிற் காண்க.

1-வது ஊர்த்துவகததோஷம்.

பித்தகபஸ்தானத்திற்குமேலாக வாயுவைச் சஞ்சரிக்கச்செய்து பிரசம் இருமல் இரைப்பு தோளில்நோவு அல்லது தலைநோவு குரம்கம்மல் அரோசகம் என்னும் ஆறு ரூபங்களையுண்டாக்கும்.

2-வது அநேகததோஷம்.

நாபிஸ்தானத்தின்கீழ் வாயுவைச்சஞ்சரிக்கச்செய்து அடிக்கடி மலம் நமுகல் வாயுலரல் என்னும் இரண்டுரூபங்களையுண்டாக்கும்.

3-வது கோஷ்டகததோஷம்.

வயிற்றிற்குள் வாயுவைச்சஞ்சரிக்கச்செய்து, வரந்தியாகிய ஒரு ரூபத்தைமாத்திரம் உண்டாக்கும். கோஷ்டகதம் என்பது வயிறு.

4-வது திரியக்கததோஷம்.

இருபக்கவிலாக்களிலும் குறுக்கேவாயுவைச்சஞ்சரிக்கச்செய்து அவ்விடங்களில் குலைநோய் என்னும் ஒரு ரூபத்தை மாத்திரம் உண்டாக்கும். திரியக்கு என்பது குறுக்கு.

5-வது சந்திகதோஷம்.

சகல கீல்களிலும் வாயுவைச் சஞ்சரிக்கச் செய்து, சுமமாகிய ஒரு ரூபத்தைமாதிரம் உண்டாக்கும். ஆகதோஷம் (5) ம் அவற்றுள் அடங்கிய பதினொரு ரூபங்களு முற்றுப்பெற்றனவாம்.

கூடியோபத்திரவநிதானம்.

கூயரோகத்தைக்கொண்ட ரோகிகளுக்கு முற்கூறிய பதினொரு ரூபங்களும் அதிகரிக்கும்போது கண்டத்திலும் மாப்பிலும் நோவு தேகவேதனை கொட்டாவி வாயால் கோழைவிழுதல் மந்தாக்கினி வாயில் தூர்க்கந்தம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

1-வது வாதகூயரோகம்.

சிரசு தோள் கண்டம் ஆகிய இவ்விடங்களில் நோவு விலாப்பக் கங்களில் குத்தல் குரற்கம்மல் சுருமை வெண்மை நிறங்கலந்த கோழைவிழுதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

2-வது பித்தகூயரோகம்.

கை கால் முகம் இவைகளில் எரிச்சல் ரத்தவாந்தி பேதி வாயில் தூர்க்கந்தம்வீசுதல் மஞ்சள்கோழை அல்லது சிவந்தகோழைவிழுதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மகூயரோகம்.

அரோசகம் வாந்தி இருமல் சிரசும் தேகமும் பாரித்தல் வாயிற் சலமுறல் பீரசம் இரைப்பு சனத்தொனி மந்தாக்கினி வெண்மைநிற மாசிய கோழைவிழுதல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

4-வது திரிதோஷகூயரோகம்.

அச்சிளிமந்தத்தினால், சிலேஷ்ம விருத்திகட்கேதுவான வாதா திரிதோஷங்கள் அதிகரித்து நரம்புகளின் துவாரங்களையெல்லாம் அடைத்துச் சப்ததாதுக்களிலும் இருக்கின்ற உஷ்ணத்தை அற்பமாக்கி அவைகளில் ஒன்றாயிருந்த ரசதாதுவைமாதிரம் அவ்வவ்விடங்

களிலேயே மிகவும் கொதிப்பித்து வற்றப்பண்ணும். அப்படி வற்றிய ரசநாதுவானது, மாமிசநாதுவில் பாயாமல் தனது ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு மற்றைய நானுக்களால் பிறக்கின்ற உபத்திரவங்களை யெல்லாம் பிறப்பித்து ரத்தத்தை மேல்நோக்கப்பண்ணும். அப்போது வாதாதி மூன்று கூயரோகங்களுக்குள்ள தூக்குணங்களெல்லாம் ஏககாலத்தில் உண்டாகும். இவைநிற்க, அன்னபானுதிகளால் உண்டாகிற ரசமானது, முன்பு கெடுத்தியையடைந்த ரசநாதுவில் சேர்ந்து நற்குணத்தைச் செய்யாதோவென்றால் ஒருக்காலஞ்செய்ய மாட்டாது. தூக்குணத்தையே செய்யும். அதன்விவரம்: நித்தியமும்புசிக்கின்ற அன்னத்தைத் தகிக்கப்பண்ணுகிறதெதுவோ அது அன்னத்தைத் தகிக்கப்பண்ணும்போதே, அந்த அன்னத்தால் உண்டாகிற ரசத்தையும் வயிற்றிலேயே தகிக்கப்பண்ணுதலால், அந்தரசமானது மலநுபத்தையடைந்து மலத்தால் மறிக்கப்பட்டுத் தானு விருத்தியையும் ரத்தவிருத்தியையும் கெடுத்து மாமிசநாதுவிற்குப் பலத்தைக் கொடாமல் தேகத்தைச் சுட்கப்பண்ணுகிற முயற்சியிலேயே மிகவுந்துரிதமாயிருக்கு மென்றறிக.

கூயரோகசாத்தியாகாத்தியலக்ஷணம்.

முற்கூறியகூயரோகங்கட்கு, பக்கநொவு வயிறுப்பிசம் ரத்தவாந்தி சீழானவாந்தி இருதோட்களும் அற்றுவிழல்போலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களிருந்தாலும், சீழாகவும் ரத்தம்போற் சிவப்பாகவும் கறுப்பாகவும் கோழைகண்டு இதனுடன் சுரமும் இரும்பும் உண்டாகிப், பின்பு தேககாந்தி பலம் தொனி என்னும் இவைகள் நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டாலும், அதிக திண்டி நாளுக்கு நாள் சரீரஞ்சுட்கல் பேதி பிசத்திலும் வயிற்றிலும் வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டானாலும் மேற்கூறிய தூக்குணங்களெல்லாம் அற்பமாகக்கண்டிருந்தாலும்; தேகஞ்சுட்கித்து அவுஷதஞ்சாப்பிடப்பலமில்லாதிருந்தாலும் அசாத்தியம். இவைகளில்லாதிருந்தால் சாத்தியம். இவைநிற்க, சில ஆயுள்வேதியர் கூயரோகத்தை வாதகூயம் பித்தகூயம் சிலேஷ்மகூயம் திரிதோஷகூயம் வாதபித்தகூயம் சிலேஷ்மவாதகூயம் சிலேஷ்மபித்தகூயம் சுட்ககூயம் சூலைகூயம் ராஜ்யகூயம் க்ஷயம் விவரனகூயம் மந்தாக்கினிகூயம் வாந்திகூயம் ஏப்பகூயம் சோஷகூயம் மூர்ச்சைகூயம் எரிச்சலகூயம்

விக்கல்கூயம் அரோசககூயம் பாண்டிகூயம் என இருபதாகச் சொல்வர். இவற்றுள், வாதமுதலானவான்கு கூயங்களும் முற்கூறியவைகளேயாம். மற் றை (16) கூயங்களும் அந்நான்கின் உறுப்புகளேயாம்.

ராஜரோகம் என்னும் கூயரோகங்களுக்கு, முத்துப்பஸ்மம் கூயகுலாந்தகமாத்திரை மகாராஜமிருகாங்கம் ஆதியானசிகிச்சைகளும் ஆகும்.

குரற்கம்மம்மல்ரோகபேதம்.

குரற்கம்மம்மல் ரோகமானது, வாதகுரற்கம்மம் பித்தகுரற்கம்மம்மல் சிலேஷ்மகுரற்கம்மம்மல் திரிதோஷகுரற்கம்மம்மல் கூயகுரற்கம்மம்மல் மேதோகுரற்கம்மம்மல் என ஆறுவிதப்படும். இவைகளுக்கெல்லாம் பொதுவாகச் சரஸாதரோகமென்று ஒருபேருண்டு.

1-வது வாதகுரற்கம்மம்மல்ரோகம்.

குரல்வளையானது, உள்ளீரம்வறண்டுசுட்கித்து ஒருவேளை முட்சொருகுதல்போல்கோதல், வழுவழுத்த பதார்த்தத்திலும் உஷ்ணபதார்த்தத்திலும் விருப்பம்நடுக்கலானதொளி என்னுமிக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

2-வது பித்தகுரற்கம்மம்மல்ரோகம்.

குரல்வளையிலும் தாழ்வாய்த்தாளிலும் எரிச்சலுடன் வறட்டல், பேச்சு பேச அசந்தெம், கம்மியபேச்சு என்னும் இவைகளை யுண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மகுரற்கம்மம்மல்ரோகம்.

குரல்வளைக்குள் கோலழ பூசினதுபோலிருத்தல், குறுகுறுவென்னும் அற்பசத்தம் கம்மல் வார்த்தை என்னுமிக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது திரிதோஷகுரற்கம்மம்மல்ரோகம்.

குரல்வளையை இறுக்கிப்பிடிப்பதுபோல விருப்பதுமன்றி வாதாதி மூன்று குரற்கம்மலுக்குள்ள குணங்களெல்லாமிருத்தல் தொளி

யை மறிப்பதுபோல் தோற்றல்* கிச்சுக்குரலென்னு மிக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

5-வது க்ஷயகுரற்கம்மல்ரோகம்.

குரல்வளையில் மிகவும் புகைகம்மிக்கொண்டதுபோலிருத்தல் குரற்கம்மல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

6-வது மேதோகுரற்கம்மல்ரோகம்.

குரல்வளையில் வழுவுழுப்புடன் முற்கூறிய சிலேஷ்மகுரற்கம் மல் ரோகத்திற்குள்ள குணங்களையெல்லாம் உண்டாக்கும்.

சாத்தியாசாத்தியகுரற்கம்மல்ரோகநிதானம்.

குரற்கம்மல்ரோகம் ஆறுக்குள், வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் க்ஷயம் என்னும் நான்கு குரற்கம்மல் ரோகங்களும் சாத்தியம். மற்றைத் திரிதோஷகுரற்கம்மலும் மேதோகுரற்கம்மலும் அசாத்தியம்.

இந்தக்குரற்கம்மல் ரோகங்களுக்கு ஏலாதிகுரணம் ஜெயரச பஸ்மம் அரக்குத்தயிலம் முதலிய வைத்தியங்களும் ஆகும்.

குரற்கம்மல்ரோகம் முற்றிற்று.

அரோசகரோகபேதம்.

நாவையும் மனதையும் அனுசரித்ததிரிதோஷங்களினால் அரோ சகரோகம் பிறக்கும். இது வாதாரோசகம் பித்தாரோசகம் சிலே ஷ்மாரோசகம் சந்திபாதாரோசகம் துக்காரோசகம் என ஐந்துவிதப் படும்.

1-வது வாதாரோசகரோகம்.

வாயைத் துவர்ப்பாக்குவதுமன்றி வாயில்வைக்கும் பதார்த்தங் களையும் வாயினுறுஞ் சலத்தையும் துவர்ப்பாக்கி ஓக்காளம் வருவது போற் செய்யும்.

2-வது பித்தாரோசகரோகம்.

வாயை வேப்பங்காயைப்போலக் கசப்பாக்குவதுமன்றி, வாயில் வைக்கும் பதார்த்தங்களையும் வாயிலுறுஞ்சலத்தையும் கசப்பாக்கிக் கசப்பான ஓக்காளம் வருவதுபோற் செய்யும்.

3-வது சிலேஷ்டாரோசகரோகம்.

வாயைத் தித்திப்பாக்குவதுமன்றி, வாயில்வைக்கும்பதார்த்தங் களையும் வாயிலுறுஞ் சலத்தையும் தித்திப்பாக்கி, இளகிய கோழை யுடன் இனிப்பான ஓக்காளம் வருவதுபோற் செய்யும்.

4-வது சந்நிபாதாரோசகரோகம்.

வாயையும் வாயில்வைக்கும் பதார்த்தங்களையும் வாயிலுறுஞ் சலத்தையும் நானாவித வரிசைகளாகவும் ஒருவேளை அவ்வுரிசைகள் ஒன்றுந் தெரியாமையாகவும், அவ்வாறே ஓக்காளம் வருவது போல வுஞ் செய்யும்.

5-வது துக்காரோசகரோகம்.

துக்கத்தினாலும் கோபத்தினாலும் அதிகரித்த வாதபித்த சிலே ஷ்டங்கள் எந்தப்பிரகாரம் விகாரத்தையடைந்திருக்குமோ அவைக ளுக்குத் தகுந்தபடி கோழையாகியசலம் ஊறும்; அப்படி ஊறியதை வாயுவானது உள்ளிவிருந்து வெளியில் தள்ளுவதாற்பிறந்து வாயில் கோழையாகிய சலத்தைமாறாமல் ஊறும்படிச் செய்யும். இதற்குக் கப்பிரஜேகமென்றும் ஒருபேருண்டு. இந்தரோகத்தை, மிருது திரவியத்தினாலும் உஷணதிரவியத்தினாலும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

பிரேஜகம் என்பது சரப்பு.

இந்த அரோசகரோகங்களுக்கு நிம்பஅலர்த்தித்திப்பு நவாசத் துவையல் தீபாக்கினிச்சூரணம் வில்வாதிலேகம் ஆதியான சிகிச்சை களை நடத்துவதும் அன்றி ரோகியைச் சந்தோஷப்படுத்தவும்.

அரோசகரோகம் முற்றிற்று.

வாந்திரோகபேதம்.

வாந்திரோகம் என்பது, வாதவாந்தி பித்தவாந்தி சிலேஷ்மவாந்தி திரிதோஷவாந்தி திருஷ்டான்னவாந்தி என ஐந்து விதப்படும். அன்றியும், கிருமிவாந்தி என்பது ஒன்றுண்டு. இவைகட்கெல்லாம் பொதுவாகச் சர்த்திரோகமென்றும், வமனரோகமென்றும் பெயராம்.

வாந்திரோகபூர்வரூபம்.

சுபாவகுணத்துடனிருக்கும் உதானவாயு வாதபித்தசிலேஷ்மங்களை மேல்நோக்கப்பண்ணுவதால் பிறந்த வாந்திரோகமானது, வாய் நீர்ஊறல் அரோசகம் துக்கம் வாயிலுப்புக்கரித்தல் என்னுமிக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

1-வது வாதவாந்திரோகலக்ஷணம்.

நாபிஸ்தானத்திலும் அடிமுதுதிலும் அதிக நோவையுண்டாக்கி இரண்டு விலாப்பக்கங்களிலும் நிற்கின்றவாயுவானது புகிக்குமாகாரத்தைக்கீழிறங்கவொட்டாமல்மேல்நோக்கச்செய்து, கொஞ்சம்கொஞ்சமாக வாயில் துரையோடுங்கூடத் துவர்ச்சலமாக வாந்திபண்ணச் செய்யும். அப்போது, கண்டத்தில் ஒருசத்தத்துடன் வேதனை கறுத்தசலமாகவும் நல்லசலமாகவும்வேகத்துடன் வாந்தியாகுதல், வாய் வறனால் மார்புநோவு தலைநோவு குரற்கம்மல் இருமல் இளைப்பு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

2-வது பித்தவாந்திரோகலக்ஷணம்.

உப்புநீராகவும் புகைநிறச்சலமாகவும் பச்சிலைசவன்னமாகவும் மஞ்சள் வன்னமாகவும் ரத்தத்தோடுபுளிப்பாகவும் காரமாகவும் சுடுகையாகவும் வாந்தியாகும். அப்போது, தாகம் தேகவெரிச்சல் காங்கை தலைசுழலல் மூர்ச்சை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்மவாந்திரோகலக்ஷணம்.

வழுவுழுப்பாகவும் தடிப்பாகவும் சீதளமாகவும் கோழையாகவும் ஊலைப்போல் கொடிகொடியாகவும் பூமியில்விழுந்தால் சிறுசிறு

குமிழ்களைப்போல் அனந்தங்கண்கள் விழுவதாகவும் இனிப்பாகவும் உப்பாகவும் ரத்தம் பூசினதுபோலும் விசேஷமாகவும் வார்த்தியாகும். அப்போது, ரோமச்சிவிர்ப்பு முகத்திற்கொஞ்சம் அதப்பு சோருதல் வாயில் மிகுந்த இனிப்பு மார்பு துடித்தல் இருமல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

4-வது திரிதோஷவாந்திரோகலக்ஷணம்.

இருபக்கத்திலும் இசிவு மார்பிலும் கண்டத்திலும் தலையிலும் நோவு கண்பிதுங்குவதுபோலிருத்தல் கண்ணிலும் நாசியிலும் சலம் பெருகல் சர்வாங்கத்திலும் பொறுத்துப்பொறுத்துக் குபீலென்று எரிச்சலுண்டாகுதல் அதிகநாகம் பிரமை மூர்ச்சை தலைசுழல்லை கால் விலவிலத்தல் நடுக்கல் தொண்டைக்குள் கொழுவைக்காய்ச்சி வைத்ததுபோல் வேதனைபிறக்குதல் உப்பாகவும் கசப்பாகவும் இனிப்பாகவும் வாயில் சலமுறி வார்த்தியாகுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும், வாதமுதலான மூன்று வாந்தி ரோக குணங்களும் அசாத்திய வாந்திரோக குணங்களும் இதில் உண்டாகும். இது சிச்சிச்சைகளுக்கு வசப்படாது.

5-வது திருஷ்டாந்நவாந்திரோகலக்ஷணம்.

கபடம் வஞ்சனை கெடுதிரினைப்புமுதலிய தூர்க்குணங்களைபுள்ளவர்கள் பார்க்கும்படியாகப் புசித்தவனுக்கும்; சகல பதார்த்தங்களோடு திருப்தியாகப் புசிக்கிறவனைப்பார்த்து, நமக்கில்லையென்று ஏக்கத்தையடைந்தவனுக்கும் அறுசுவை வருக்கத்தோடு குறைவில்லாமல் புசித்து வந்தவன் தான்புசித்ததைச் சொல்லக்கேட்டு நமக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று விசனத்தை அடைந்தவனுக்கும் வாந்திரோகங்காணும். அந்தவாந்தியில் நாற்றமும் அசுசியும் அதிதூர்க்கந்தமு முண்டாயிருக்கும். இதற்கு திருஷ்டிதோஷம் திருஷ்டார்த்தயோகசம் கண்ணேறு வாந்தி எனவும் பெயராம். இந்தரோகத்திற்குத் தந்திரசாந்தியான எரி எண்ணெய் முதலியவைகளால் வைத்தியம்பண்ணவேண்டும். திருஷ்டம் என்பது பார்வை.

கிருமிவாந்திரோகலக்ஷணம்.

வாதாதிகளினாலும் திரிதோஷத்தினாலும் கிருமிகள் உற்பத்தியாகி நெளிவதினால், வயிற்றுநோவு தேகம்நடுக்கல் மார்பில் துடித்தலுடன் மிகுந்தநோவு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகி வாந்தியாகும். இதில் கிருமிகளும் விழும். இதற்குக்கிருமிசம் என்றும் ஒரு பேருண்டு.

அசாதத்திய வாந்திரோகலக்ஷணம்.

மலமாகவும் ரத்தமாகவும் சீழாகவும் மலமுத்திர நார்மமாகவும் ரத்தப்புள்ளிகளிருப்பதாகவும் இடைவிடாமல் விசேஷம் விசேஷமாகவும் சிக்கிரஞ்சீக்கிரமாகவும் பூமியில்விழுந்தால் அவைகளில் சல்லடைக்கண்களைப்போல் துவாரங்கள் விழுவதாகவும் வாந்தியாகி இருமலும் இரைப்பும் உண்டாகித் திரிதோஷவாந்தியில் சொல்லிய குணங்களும் பிறந்து வைத்தியத்திற்குக் கட்டுப்படாமலும் இருந்தால் அசாதத்தியம்.

இவைகளுக்கு ஏலக்காய்த்தோலும் விலாமிச்சம்வேரும் சேர்த்திறக்கிய கஷாயத்தில் இஞ்சிச்சாறுகூடியரசாயனம் குங்குமப்பூக் குழம்பு பாவனகடுக்காய் மகாவில்வாநிலேதியம் முதலியசிகிச்சைகளும் ஆகும்.

வாந்திரோகம் முற்றிற்று.

மார்புரோகபேதம்.

மார்புரோகமானது, வாதமார்புரோகம் பித்தமார்புரோகம் சிலைஷ்மமார்புரோகம் திரிதோஷமார்புரோகம் கிருமிமார்புரோகம் என ஐந்துவிதப்படுமீ. இவைகட்குப்பொதுவாக இருத்திரோகமென்றும் ஒருபெயருண்டு. இதனைத் தம்வாதம் என்பது சிலர்ப்பேதம். இருத் என்பது மார்பு, தம் என்பது துவாரம். இது ருத்திரவாதமென வழங்கப்படுகின்றது.

1-வது வாதமார்புரோகம்.

மார்பில் சூலத்தால் சூத்துதல்போல் சூத்தல் நோவு அதிரல் உடைதல்போலிருத்தல் மாத்தல் மார்பில்லாதுபோல்தோற்றல் உள்

ளில் ஈரமில்லாதுபோலிருத்தல் ஆகிய இக்குணங்களை யுண்டாக்குவது மன்றி காரணமில்லாமலே அதயிரியம் துக்கம் பயம் புரளல் பேச்சில் அசங்கிதம் சரீரம்நடுங்கல் மூச்சுப்பிடிப்பு ஒருவேளை திணைலான மூச்சு அற்பநித்திரை என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கும்.

2-வது பித்தமார்புரோகம்.

மார்புக்குள் நோவுடன் எரிச்சல் தாகம் மனதிற்பிரமை மூர்ச்சை சரீரம்எரிச்சல் வியர்வை புளியேப்பம் இளைப்பு வாந்தி ஆமல பித்தரோசகுணங்கள் தாமா அசிரணரோசகுணங்கள் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குவதுமன்றி, எந்தப்பதார்த்தத்தையாவது புகிக்கவேண்டும் என்கிற இச்சையையும் சுரரோகத்தையும் உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மமார்புரோகம்.

மார்பைக் கெட்டியாக மூச்சுப் பிடித்ததுபோல் ஸ்தம்பமாகக் கிப் பிடித்தல் அவ்விடத்தில் பாராங்கல்லை வைத்ததுபோலிருத்தல் இருமல் மந்தாக்கினி வாயிற்கோழைபெருகல் நித்திரை சோம்பல் அரோசகம் சுரம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது திரிதோஷமார்புரோகம்.

மார்பில் ஈட்டியால் குத்துதல்போல் ஒடிஒடிக்குத்துதல் அவ்விடத்தில் பிளந்து போவதுபோலிருத்தல் எரிச்சல் கனத்தல் அமுகை பிரமை தாகம் சுரம் ஆகிய இக்குணங்களைப்பிறப்பிப்பதன்றியும், வாதாதிமூன்று மார்புரோக தூர்க்குணங்களையெல்லாம் ஏகசாலத்திலுண்டாக்கும். இது, மரணவேதனையைத்தருவதால், கஷ்டசாத்தியம்.

5-வது கிருமிமார்புரோகலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மாதிக்க வஸ்துக்களினாலும் கருணைசேம்புமுதலிய கிழங்குகளினாலும் ஆமாசயஸ்தானத்தில் பெரும் பூநாகத்தைப்போலும் நீர்ப்பாம்மைப்போலும் பெரிதாகவும் சிறிதாகவும் பூச்சிகள் உற்பத்தியாகிச் சாதாரணமாகப் பூயிற்சஞ்சரிப்பதுபோல் உள்ளேயே குடலில் ஒட்டிப் பின்னிக்கொண்டு இருதயஸ்தானத்திற்கு மேலும்

எதிர்த்தேறுவதால், மார்பில் துடித்தலுடன் அதிரல் அன்னிடத்தில் வீக்கம் அதிக நமைச்சல் ஒருவேளை மார்புதெறித்து விழுவதுபோலும் வாளாலறுபடுவதுபோலுமிருத்தல் கண்கள் சுறுப்பாகத்தோற்றல் சிலவேளை இருட்டிக்கொள்ளல் வாயில் கோழைவிழுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இந்த ரோகமானது சுவாசம் வருகின்றமாரக்கத்தையடைத்து அகாலமரணத்தைத் தருவதால் இந்ற்கு அதிகவிரைவில் கிருமிகள் விழும்படியான கசப்புள்ள விரேசன் அவுஷதம் கொடுக்கவேண்டும்.

சாத்தியாசாத்தியமார்புரோகநிதானம்.

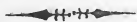
மார்புரோகம் ஐந்திற்குள், வாதமார்பு ரோகமும் பித்தமார்பு ரோகமும் சிலேஷ்மமார்புரோகமும் சாத்தியம். திரிதோஷமார்பு ரோகம் ஃஷ்டசாத்தியம். கிருமிமார்புரோகம் அசாத்தியம். உடனே தகுந்தசிகிச்சைகள் நடக்குமாகில் கஷ்டத்திலும் கஷ்டசாத்தியம்.

இந்தமார்பு ரோகங்களை, மது நீராகாரம் சுருமாரவிரேசனம் பன்னீர்ப்பூவாதிக்கஷாயம் மதுஸ் திரசாயனம் மகாவில்வாதிஸேஷியம் முதலிய சிகிச்சைகளைக்கொண்டு நிவிர்த்திசெய்யவும்.

மார்புரோகம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ரத்தபித்தரோகபடலம் முற்றிற்று.

4-வது தாகரோகபடலம்.

தாகரோகபேதம்.

வாதபித்த முயற்சியினால் தாகரோகம்பிறக்கும். இது வாததாகம் பித்ததாகம் சிலேஷ்மதாகம் திரிதோஷதாகம் ரசக்யதாகம் உபசர்க்கதாகம் என ஆறுவிதப்படும். இது சப்ததானுக்களும் எப்போது இளைத்து மெலியுமோ அப்போது அதிக பலத்துடன் மேலிடுமென்றறிக.

தா க ரோ க பூர் வ ரூ ப ம்.

தா க ரோ க மான து மன திற்குப் பிர மையுண்டாக்குதல் அதினால் அவயவங்கள் நடுக்கல் சரீரத்தில் எரிச்சலோடு காங்கை தாகம் சோ ருதல் நாவின்முலத்திலும் கண்டத்திற்குள்ளிலும் *குலோமத்திலும் நாடையிலும் சலத்தைத்தாங்கிப் பசையோடுமிருக்கின்ற நரம்புக ளெல்லாம் உலரல்-வாயுலரல் எவ்வளவுசலம் அருந்தினும் பூர்த்தி யடையாமை அன்னத்திவேஷம் குரம்கம்மல் நெஞ்சக்குழியிலும் நாவினும் உதட்டிலும் சலம்வறண்டு வறவறப்பு பாம்புநாக்கைப் போல் அடிக்கடி நாவானது வெளிப்படல் அந்தநாக்கினால் மாறாது உதடுகளைத்தடவல் இளைப்பு பிரலாபம் மனக்கெடுதி மலம் நமூகல் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாகப்பெற்றிருக் கின்றது.

1-வது வாததா க ரோ க ம்.

இளைப்பு அதயிரியம் நெறிகளதிரல் தலைநோவு வாசனாபங்கம் அரோசகம் காதுமந்தம் நித்திரையும் பலமும் குறைதல் குளிர்ந்த சலம் எவ்வளவு அருந்தினும் தாகமதிகரித்தல் என்னும் இக்குணங் களையுண்டாக்கும்.

2-வது பித்ததா க ரோ க ம்.

முர்ச்சை வாய்கசப்பு கண்கள்சிவப்பு மிகவும்நாவறளல் எரிச் சல் வாயிற்புகையெழல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மதா க ரோ க ம்.

நெஞ்சில் முட்சொருகல் போலிருத்தல் நித்திரை வாயினிப்பு வயிறுப்பிசம் தலைபாரம் தேகமரத்தல் வாந்தி அரோசகம் சோம்பல் அசீரணரோகக்குறி என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். கப மானது அதிகிரமித்து பசையுள்ளசலநரம்புகளில் வாயுவைச்செல்ல வொட்டாமல் மறித்து தானும் சேறபோற் சோஷிப்பதினால் இந்த ரோகம் பிறக்கும்.

*குலோமம் என்பது வலப்பக்கத்து ஸ்தனத்தின்கீழ் குடித்த சலமிறங்கி நிற்கும் இடமாகும்.

4-வது திரிதோஷதாகரோகம்.

வாதாதிகரோகங்களுக்குள்ள குணங்களைப்பெல்லா முண்டாக்கும்.

5-வது ரசக்ஷயதாகரோகம்.

நாக்கு உலரல் மதிப்பிரமை தேகஞ்சுட்கல் இளைப்பு எந்தச் சத்தத்திலும் அசங்கிதம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது ரசதாது சீரணப்படுங்காலத்தில் பிறப்பதென்றறிக.

6-வது உபசர்க்கதாகரோகலக்ஷணம்.

தித்திப்பு உப்பு முதலிய வஸ்துக்களைப் பிரமாணந்தப்பி அருந்துங்காலத்தும் களைத்தகாலத்தும் சோர்வு அடையுங்காலத்தும் தாபச்சுரகாலத்தும் சரீரத்தில் நெடுநாளாகப்பற்றிய ரோகங்களின் விஷமகாலத்தும் தாகரோகம்பிறக்கும். இதுவே உபசர்க்கதாகரோகமாம். இதற்குத்தந்திரசாந்திகளே முக்கியமாம். உபசர்க்கம் என்பது சேர்க்கை.

அசாத்தியதாகரோகம்.

அறிவழிந்தகாலத்தும் நாவானது தொழிற்படாமல். ரோகத்தால் வெளியில் நீண்டுவிட்டகாலத்தும் வாய்க்குள் உண்டான ரோகத்தால் தொண்டைக்குள் சலமிறங்காதகாலத்தும் தாகரோகம்பிறத்தால் கொல்லும்.

இவைகளுக்கு வாலுகாஷ்டிகக்கஷாயம் அமிர்தாதிச்சூரணம் தாககோபசமனமாத்திரை கர்ப்பூரக்குளிகை முதலிய சிசிச்சைகளும் ஆகும்.

தாகரோகம் முற்றிற்று.

மதாத்தியயரோகபேதம்.

சுக்கிலம் காமச்சலம் பலம் கொழுப்பு முதலியவைகளுக்கு மதம் என்பேர். இவைகளை அத்தியயம்பண்ணுவதால், இதுமதாத்தியயம் எனப்பேர்பெற்றது. அத்தியயம் என்பது நசம். இந்த

ரோகமானது வாதமதாதத்தியயம் பித்தமதாதத்தியயம் சிலேஷ்மமதாதத்தியயம் திரிதோஷமதாதத்தியயம் என நான்குவகிதப்பும். அன்றியும், தும்மிசகம் விசூயம் என இரண்டு ரோகங்கள் தனித்தனியே உண்டாம்.

மதாதத்தியயரோகபூர்வரூபம்.

மதாதத்தியய ரோகமானது மிகவுஞ் சோருதல் நானவிதமலம் நமுகல் இடைவிடாததாகம் உஷ்ணசரம் சீதசரம் அரோசகம் மார்பிலும் சிரசிலும் தோட்களிலும் விலாப்பக்கங்களிலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் தொடைகளிலும் அதிகநோவு நடுக்கல் கல்லடைத்துக்கொண்டதுபோல் மார்பில் அடைப்பு கண்களில் இருட்கம்மல் இருமல் இரைப்பு நித்திரைப்பங்கம் வியர்வை ஒருவேளை மலபந்தம் வீக்கம் சித்தப்பிரமை பிரலாபம் வாந்தி மார்பிறசங்கட்டம் மயக்கம் தூர்ச்சொப்பனம் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

1-வது வாதமதாதத்தியயரோகம்.

இரவுப்பகலும் நித்திரைப்பங்கம் இரைப்பு நடுக்கல் தலைநோவு தூர்ச்சொப்பனங்கண்டு பிரமித்தல் திடலென்று சரீரங்குலங்குதல் பைசாசத்தோடும் முன்பு இறந்தவர்களோடும் தான்பேசுவதாகவிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

2-வது பித்தமதாதத்தியயரோகம்.

தேகம் பச்சிலைசவன்னமாகவும் மஞ்சள்வன்னமாகவும் தோற்றல் கன்னமும் கண்ணும் சிவப்பாகவிருத்தல் எரிவு சரம் வியர்வை சோருதல் பேதி தாகம் பிரமை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மமதாதத்தியயரோகம்.

வாந்தி மார்பு அதிரல் அதிகநித்திரை சரீரத்தில் தடிப்புகளுடன் பாரிப்பு என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது திரிதோஷமதாத்தியயரோகம்.

இது வாதமுதலான மூன்று மதாத்தியய ரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் ஏககாலத்தில் உண்டாக்கும்.

தும்மிசக விசூயரோகபூர்வரூபம்.

வழக்கமாகப் புகிக்கின்ற வஸ்துக்களைவிட்டு நாள்தோறும் சாராயத்தையும் மாமிசத்தையும் அதிகவிரும்பமோடு மிகுதியும் குடித்துப் புகித்தவர்கட்கு தும்மிசகமென்றும் விசூயமென்றும் இரண்டுரோகங்கள் பிறப்பனவாம். இவ்விரண்டிற்கும் இச்செய்கைகளே பழைய ரூபமாம்.

1-வது தும்மிசகரோகம்.

வாயினால் கோழைகோழையாகக்கக்கல் வார்த்தைகேட்க அசங்கிதப்படுதல் நெஞ்சுவரல் அதிகரித்திரை சோம்பல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது தேகத்தைச் சீக்கிரத்தில் நாசம் பண்ணுவதால் தும்மிசகரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

2-வது விசூயரோகம்.

தேகம் சிரசு மார்பு ஆகிய இவ்விடங்களில் அதிகநோவு கண்டதையிறுக்கிப்பிடித்தது போலிருத்தல் சோருதல் இருமல் தாகம் வார்த்தி சுரம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இது பலத்தை யுஞ்சீரத்தையும் ஒடுங்கப்பண்ணும். விசூயம் என்பது குறைதல்.

அசாத்தியமதாத்தியயரோகநிதானம்.

எந்தமதாத்தியயரோகத்திலேனும் அதிகசீதளத்தினால் சொல்லக்கூடாத வருத்தம் உண்டாகிச் சீரமிகவுஞ்சுக்கித்து முகத்தில் எண்ணெய் தடவினதுபோல் தூர்க்குணமும் பிறந்தால் மரணமே.

இவைகளுக்குப் பூரணசந்திரோதயம் காமாங்குரரசம் திரிகடுகாதிமணீரம் முதலிய மருந்துகளும்; சீரத்திற்குப்பலத்தைக்கொடுக்கின்ற எவ்வித ஓஷதிஷாஷதங்களும் ஆகும்.

மதாத்தியயரோகம்முற்றிற்று.

மதரோகபேதம்.

மதத்தையுண்டாக்குவது மதரோகமாம். இந்த ரோகமானது வாதமதரோகம் பித்தமதரோகம் சிலேஷ்மமதரோகம் சந்நிபாதமதரோகம் ரத்தமதரோகம் மத்தியபானமதரோகம் விஷமதரோகம் என ஏழுவிதப்படும். மதம் என்பது அகங்காரம்.

1-வது வாதமதரோகம்.

ஈனத்தொனி இடைவிடாதவார்த்தை ஒன்றிருக்க ஒன்றைச் செய்கின்ற கெடுதிநடத்தை தேகத்தில் கறுத்தவன்னம் (அல்லது) சிவந்தவன்னமாகவிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

2-வது பித்தமதரோகம்.

கோபம் கலகப்பிரியம் சரீரம் மஞ்சள்வன்னம் (அல்லது) சிவப்பு வன்னமாகப்பேதிக்குதல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மமதரோகம்.

தியானஞ் செய்பவர்போலிருத்தல் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் அதிவிரைவாகப் பேசுகின்றவார்த்தை தேகம்வெளுத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது சந்நிபாதமதரோகம்.

வாதமுதலான மூன்று மதரோகங்களுக்குள்ள குணங்களை எல்லாம் ஏககாலத்தில் உண்டாக்கி விருத்திசெய்யும். இது அசாத்தியம்.

5-வது ரத்தமதரோகம்.

தேகமுங் கண்ணும் மரத்தலுடன் பித்தமதரோககுணங்களை யுண்டாக்கும்.

6-வது மத்தியபானமதரோகம்.

சரீரத்திற்பலவிதக்கெடுதி முகத்தில் ஒளிநீங்குதல் தொனிகெடல் எவர்களிடத்திலும் நிராசை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

7-வது விஷமதரோகம்.

முற்கூறிய மதரோகங்களின் குணங்களைப்பார்க்கிலும் அதிக தூர்க்குணங்களையும் பிறப்பிப்பதன்றியும் நடுக்கையும் மிகு நித்திரையையும் உண்டாக்கும். இவ்வேழுமதரோகங்களும் முன்பு (3-ம்) படலத்தில் சொல்லிய ரத்தபித்தரோகங்களின் குணங்களையெல்லாம் பெற்றிருக்கும்.

இவைசளுக்கு சீதோஷ்ணமானவிரேசனம் கார்ப்பாசசூரணம் கூவிளவேகம் விலாமிச்ச்சந்தனத்தயிலம் முதலிய சிசிச்சைகளும் உதவும்.

மதரோகம் முற்றிற்று.

மூர்ச்சாரோகபேதம்.

மூர்ச்சாரோகமானது வாதமூர்ச்சை பித்தமூர்ச்சை சிலேஷ்ம மூர்ச்சை திரிதோஷமூர்ச்சை என நான்குவகிப்பதும். அன்றியும் சந்திரியாசரோகம் என்பதும் ஒன்றுண்டு.

1-வது வாதமூர்ச்சாரோகலக்ஷணம்.

ஆகாயத்தைப்பார்த்தால் நீலவன்னம் கறுப்புவன்னம் சிவப்பு வன்னம்போல் தோற்றப்பட்டு மூர்ச்சையுண்டாகி உடன்தெளியும். பின்பு மார்புநோவு நடுக்கல் பிரமை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகித் தேகம் இளைக்கும். அப்போது சரீரங்குழத்து அல்லதுசிவந்து இருக்கும்.

2-வது பித்தமூர்ச்சாரோகலக்ஷணம்.

ஆகாயத்தைப்பார்த்தால் மஞ்சள் வன்னமாகவும் சிவப்புவன்னமாகவும் தோற்றப்பட்டு மூர்ச்சையுண்டாகி உடனே தெளியும். பின்பு தேகளரிச்சல் காங்கை தாகம் வியர்வை துண்டுதுண்டாக மலம் நழுவுதல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். அப்போது தேகம் மஞ்சள் வன்னம் அல்லது கறுத்தவன்னமாகத்தோற்றும். அன்றியும் இரண்டு கண்களும் கலங்கிச் சிவந்தாயது மஞ்சள்நிறத்தைப்பெற்றுவது இருக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மமூர்ச்சாரோகலக்ஷணம்.

ஆகாயத்தைப்பார்த்தால் மேகங்கள் கம்மினாற்போல் தோற்றம் பட்டு மூர்ச்சையுண்டாய் உடனே தெளியாமல் வெகுநேரம் பொறுத்துத்தெளியும். அப்போது, மார்பதிரலும் வாயில் சலம்வடிவது முண்டாகி அவயவங்களெல்லாம் அசைக்கக்கூடாமையாக நனைந்து தடித்த சருமத்தைப்போர்த்துக்கொண்டதுபோல் சரீரம் கனத்திருக்கும்.

3-வது திரிதோஷமூர்ச்சாரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய வாதாதிமூர்ச்சாரோககுணங்களெல்லாம் பிறந்து கோரசேட்டை தவிர்த்த பித்த அபஸ்மாரரோகத்தைப்போல் இந்திரியவியாபாரங்கெட்டு மூர்ச்சையுடன் விழுந்துகிடக்குந்தன்மை யுண்டாயிருக்கும். இந்தரோகத்திலும் முற்கூறிய சந்நிபாதமதரோகத்திலும் அதிகரித்ததோஷங்களினால் தனக்குத்தானே பிறந்த தூர்க்குணங்கள் சந்நியாசரோகச் செய்கையைச் செய்வனவாம். இவைகளுக்கு அலுஷதங்களாற் பயனில்லை.

மேற்சொல்லிவந்த மூர்ச்சாரோகங்களைத் திரிதோஷ பரிகாரமான வமன விரேசன ஆக்கிராண கலிக்கமருந்துகளினாலும் மகாவிஷமுஷ்டித்தயிலமுதலிய சிகிச்சைகளினாலும் பரிசுரிக்கவேண்டும்.

மூர்ச்சாரோகம் முற்றிற்று.

சந்நியாசரோகலக்ஷணம்.

வாதபித்த சிலேஷ்மங்களானவை பிராணஸ்தானங்களில் அதிபராக்கிரமத்தோடுசேர்ந்து அதிகரித்துச்சந்நிபாதமாகி மனம் வாக்குகாயம் என்னும் திரிகரணங்களின்செய்கைகளை அடக்கிவிட்டுப் பின்பு தாமும் அடங்கிச் சந்நியாசரோகத்தைப் பிறப்பிப்பனவாம். அப்போது இந்தரோகி திடீரென்று வெட்டிமுறித்த மரத்தைப்போலவே விழுவான். விழும்போது உயிரிருந்தாலும் உயிரில்லாத சுவத்தைப் போலவேகிடந்து இறந்துவிடுவான். இதுவே சந்நியாசரோகச்செய்கையாம். ஒருவேளை இவன் பிழைப்பானென்றெண்ணும் வைத்தி

யர்கள் எண்ணம் எதுவாமென்றால், மனிதர்கள் சஞ்சாரயில்லாமலும் பிடித்தேறுவதற்கு ஆதரவில்லாமலும் ஆழ்ந்து முதலைகளையுடையநாயிருக்கின்ற பெரியமடுவில் விழுந்தவனைப் பிழைப்பானென் றெண்ணுவதுபோலாம். இந்த உவமையின்கருத்து சிதள பிரபலத்தையும் அசாத்தியக்குறிகளையுந் தெரிவித்தது.

இப்படிக்குச் சொல்லியபோதிலும், சிசிச்சாசாரத்திற் சொல்லியபிரகாரம் சிசிச்சைசெய்தால் ஒருவேளை சாத்தியத்திற்கு வந்தாலும் வரும்.

சந்நியாசரோகம் முற்றிற்று.

மூலரோகபேதம்

இது, ஆசனவளையங்களில் கிழங்குமுனைகளைப்போலும் வேர்களைப்போலும் மாபிசமுனைகளைப்பெற்றிருக்குங் காரணத்தால் மூலரோகமெனும் பெயரும்; சூதகிலம் குதாங்கூரம் தூர்நாமம் அரசம் எனும் நான்கு பரியாயப் பேர்களும் உடைத்தாய்ப் பலவிதப் பிறப்பையும் பலவிதப் பேரையும் பெற்றிருந்தாலும் முடிவிவிருவிதப் பிறப்பினின்றும் மிருவிதப்பேரினும் அடங்கும். இதன்விவரம்: தாய்தந்தைகள் வழியாகத் தேகத்தில் கூடவே பிறப்பது ஒருவிதம்; இதற்குச் சகசமூலரோகமென்றுபேர். கொடிய காங்கை வஸ்துகள் முதலியவையால் சபாவதேகத்தில் பிறப்பது ஒருவிதம்; இதற்கு உத்தரசமூலரோகமென்று பேர். இவ்விரண்டில் உலர்ந்ததுபோல் சுருங்கியிருப்பது சுட்கமூலமென்றும் ரத்தமுதலியகசிவைத்தருவது ஆர்த்திர மூலமென்றும் பேர்பெறும். இவை நிற்க உத்தரஸ்தானம் என்கிற வைத்தியகிரந்தம் மூலரோகத்தை வாதமூலரோகம் பித்தமூலரோகம் சிலேஷ்மமூலரோகம் தொந்தமூலரோகம்திரிதோஷமூலரோகம் ரத்தமூலரோகம் என ஆறுவிதமாகச் சொல்லுகின்றது.

மூலரோகபூர்வரூபம்.

மூலரோகமானது, அக்கினிமந்தம் மலபந்தம் அடித்தொடைச் சுவையிலும் கணுக்கால் கண்டச்சுவையிலும் அதிகநோவு ஆயாசம் உடம்புநாளுந்குநாளினீத்தல் கண்அதைப்பு பேதியல்லது மலக்கட்டு ஆசனத்தில் மிகுநோவு அபானவாயுபறிதல் என்னும் இக்குண

ங்களையும் அவ்வாயு எந்நேரமும் நாபிக்குக்கீழ்வயிற்றில் ஒருசத்தத் தோடும் நோவையுண்டாக்கிச் சஞ்சரித்தலால், நோவுடன் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மலம் பிரயாசையாக வெளிப்படல் ஆசனம் குடல் இவற்றிலிரைச்சல் என்னுமிக்குணங்களையும் பின்னும் அவ்வாயுவே மேல் நோக்கலால் இளைப்பு ஏப்பம் அடிக்கடி நீரிறங்கல் சொற்பமலம் நமூகல் எந்தக்காரியத்திலும் புத்திசெல்லாமை சிரசு முதுகு மார்பு என்னும் இவ்விடங்களில் சூத்தல் சோம்பல் சரீரத்தில் மாறுவன்னம் பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு அயர்ச்சி தூர்ப்பலம் கோபம் மனோதுக்கம் என்னுமிக்குணங்களையும் கிரகணிதோஷம் பாண்டு குன்மம் மகோதரம் என்னும் இவைகளால் உண்டாகுந் தூர்க்குணங்களையுந் தனக்குப் பழையரூபமாகப்பெற்றிருக்கின்றது.

1-வது சகசமுலரோகம்.

முனையானது கடினமாகவும் யாரேனும் பார்க்கக்கூடாமையாகவும் உள்ளாக்குள்ளே முகங்காணப்பட்டு வெண்மையாய் அதிக உபத்திரவத்தை யுண்டாக்கும். சகசம் என்பது உடன்பிறப்பு.

2-வது உத்தரசமுலரோகம்.

அதிகஉஷ்ணத்தால் பிறந்தசீதளம் அமுலை கிரந்தி சகிக்கக்கூடாதவுஷ்ணம் மிகுசையோகம் கோபத்தைச்சகித்தல் அதிகஉப்புவந்து காரவஸ்து தனநஷ்டம் என்னும் இவைகளினால் சுபாவதேகத்திற் பிறந்து பலவிதமான முளைகளைக்கொண்டு உபத்திரவங்களையுண்டாக்கும்.

சுட்கமுலரோகம்.

முனையானது உலர்ந்ததுபோல் சுருங்கிக்கொண்டு நோவையுண்டாக்கும். இது வாதசிலேஷ்மத்தினால் பிறக்குமென்றறிக.

சுட்கம் என்பது சுருங்கல்.

ஆர்த்திரமுலரோகம்.

எந்நேரமும் ரத்தமுதலியகசுவையுண்டாக்கும். இது ரத்தத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் பிறக்குமென்றறிக.

ஆர்த்திரம் என்பது கசிவு.

1-வது வாதமுலரோகலக்ஷணம்.

முனைகள் உலர்ந்தும் வாடியும் நெறித்தும் பரபரப்புடன் சிவந்தும் கறுத்தும் மேடுபள்ளமாகவும் கடினமாகவும் சுறசுறத்தும் நெருங்கியும் வளைந்தும் முனைகூர்மையாகவும் முகம்விரிந்தும் குத்தலோடு நெருப்பிட்டதுபோல் எரிச்சலாகவும் இருக்குதல் அம்முனைகள் கோவைப்பழம் இலந்தைப்பழம் பேரிச்சங்காய் பருத்திக்காய் கடுகு கடப்பம்பூ இவைகளின் பிரமாணங்களையும் நிறங்களையும் ஒத்திருக்கும். மேலும் இந்தரோகிக்குச் சிரசு விலாப்பக்கம் தோள் இடுப்பு தொடை இருகவுட்டி ஆகிய இவ்விடங்களில் அதிகநோவு தும்மல் ஒக்காளம் மலபந்தம் மார்புஅதிரல் அரோசகம் இருமல் இரைப்பு விஷமாக்கினி காதிரைச்சல் பிரமை, என்னுமிக்குணங்களுண்டாவ தன்றியும் முக்கலிலை ஆசனத்தில் மிருநோவுண்டாகிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இரைச்சலோடுங்கூட அடிக்கடி வருவதுபோல் துண்டு துண்டாக நுரைத்துப் பிசின்போலவே மலம்விழும்; விழுந்தாலும் நடுவேயிருக்கின்ற மலம் மிகவுந்தீய்ந்து கெட்டப்பட்டதுபோலவே யிருக்கும். இந்த மலமும் மூத்திரமும் கண்களும் முகமும் சருமமும் நகங்களும் கறுப்பாகவேதோற்றும். இந்தரோகம் நாள்படத்தேகத்தில் பற்றுமாகில் குன்மரோகத்தையும் பிலீகரோகத்தையும் மகோதர ரோகத்தையும் அஷ்டிலாரோகத்தையும் உண்டாக்கிவிடும்.

2-வது பித்தமுலரோகலக்ஷணம்.

முனைகள் சிவந்தநிறமாகவும் மஞ்சள்நிறமாகவும் காந்தியாகவும் வெண்மையாகவும் முனைகறுத்துமெல்லியதாகவும் கொஞ்சம் ரத்தத் துடன் தூக்கந்தமாகவும் கொஞ்சமிருதுவாகவும் அசையப்படுவதாகவும் இருக்கும். முனைகள் *யக்ருதிகண்டம் அட்டைமுகம் இவை களையொத்திருக்கும் இந்தரோகிக்குத்தாகம் சீரணம் சுரம் வியர்வை உதலிரல் மூர்ச்சை அரோசகம் சோருதல் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டாகி உஷ்ணத்தோடு சலமாகவும் மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்த நிறமாகவும் கொதிப்பாகவும் சீதமாகவும் மலம்விழும். அன்றியும், சருமம் முகம் முதலான அவயவங்கள் கோதுமைச்சாராய் பச்சிலை ரசம் இளமஞ்சள் இவைகளின் வன்னமாகத்தோற்றும்.

* யக்ருதிகண்டம் என்பது கறுத்தமாயிசகண்டம்.

3-வது சிலேஷ்மமூலரோகலக்ஷணம்.

முனைகள்பெருந்து ஆழ்ந்தவேருள்ளதாகவும் வெண்மையாகவும் உப்பலாகவும் அடிபட்டதுபோல நைந்ததாகவும் மினுமினுப்பாகவும் முறைத்ததாகவும் வட்டமாகவும் கனத்ததாகவும் அசையாமையாகவும் எண்ணெய்க்கசிவாகவும் நீங்காதவழுபுழ்புள்ளதாகவும் அற்பநோவைத்தருவதாகவும் நமைச்சலுள்ளதாகவும் சொறிந்தால் இதவுள்ளதாகவும் இருக்கும். அம்முனைகள் மூங்கில்முனை பலாப்பிஞ்சு எலும்பு திராணுப்பழம் இவைகனையொத்திருக்கும். இந்தரோகிக்கு இரண்டுகவுட்டிலும் உப்பல் சூதஸ்தானத்திலும் அடிவயிற்றிலும் தொப்புளிலும் அறுப்பதுபோலநோவு இருமல் இரைப்பு மார்புதுடித்தல் வாய்நீரூறல் அரோசகம் பீநசம் சோர்வு ஒழுக்கு மூத்திரம் தலைநோவு குளிர்ச்சரம் விந்துநஷ்டம் அக்கினிமந்தம் வாந்தி அசீரணமுதலிய விகாரங்களுண்டாகி வசம்பு நாற்றத்தோடு சீதமும் துரையுங்கடியதாக அடிக்கடி அதிகமாக மலம் விழும். அன்றியும் தேகத்திற் சருமத்துடன் அவயவங்களெல்லாம் வெண்மையாகவும் மினுமினுப்பாகவு மிருக்கும். இது எளிதில் வசப்படாதென்றறிக.

4-வது தொந்தமூலரோகலக்ஷணம்.

முனைகளில் வாதமூலகுணமும் சிலேஷ்மமூலகுணமும் உண்டாயிருக்கும். இப்படியே மற்றையதொந்தங்களையும் அறியவேண்டும்.

5-வது திரிதோஷமூலரோகலக்ஷணம்.

முனைகளில் மேற்கூறியவாதம் முதலிய மூன்று மூலரோசகங்களுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் உண்டாயிருக்கும்.

6-வது ரத்தமூலரோகலக்ஷணம்.

இந்தமுனையானது பித்தமூலமுனைகளையும் ஆலந்தளிர்முகழையும் ஒத்திருப்பதும் அன்றி மலத்தினால் அடிபடுவதால் இம்முனையில் நின்றும் கெட்டிராநின்ற ரத்தமானது உஷ்ணத்தோடும் விசேஷமாயொழுகும். இந்தரோகிக்கு ரத்தப்போக்கு அதிகமாகையினால் தேகம் கொக்கைப்போல் வெளுத்துச் சகலவேதனையும் உண்டாகிப்

பிறகு சரீரநிறமும் பலமும் உற்சாகமும் ஒளிவும் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய பலமும் அதிகிக்கிரத்தில் கெடும். இவைநிற்க மூலரோகம் ஆறுக்குள் நான்காவது இலக்கத்தில் வாதபித்தம் வாதசிலேஷ்டம் சிலேஷ்டமபித்தம் என இரண்டிரண்டு தோஷமாக மூன்றுசேர்க்கையைப் பெற்றிருக்கும் தொந்தமூலம் ஒன்றையே சிலர் மூன்றாகக் கொண்டு மூலரோகம் எட்டுவிதமென்று சொல்லுகிறார்கள். அன்றியும் சிந்தாமணி என்னும் ரோகநிதானநூல், மேற்கூறிய ஆறுவிதத்துடன் மூலரோகம் இருபத்தொன்றென்று சொல்லுகிறது. இவ்விரண்டும் அவ்வவ்வாசரியர்களின் கொள்கைகளாம். ஆதலின் அவைகள் விடப்பட்டன. இஃதன்றியும் இது நவமூலமெனவும் சொல்லப்படுகின்றது. இன்னும் மூலரோக முனைகள் உள்ளில் மறைந்திருந்தால் உள்மூலமென்றும், வெளிப்பட்டிருந்தால் வெளிமூலமென்றும், செண்டுபோஷிருந்தால் செண்டுமூலமென்றும், அதில் சீழ்க்கிரந்தால் சீழ்மூலமென்றும், ரத்தங்க்கிரந்தால் ரத்தமூலமென்றும், சலங்க்கிரந்தால் சலமூலமென்றும் ஆணிபோலக்கடினமாயிருந்தால் ஆணிமூலமென்றும், கிரந்தியுடனிருந்தால் கிரந்திமூலமென்றும், அந்தமூலரோகம் ஆறையுமே பலபலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

வளையமூலசாத்தியாசாத்தியம்.

அபானவாசலுக்குள் அடிவளையம் நடுவளையம் மேல்வளையம் என மூன்றுவளையங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் அடிவளையத்தில் திரிதோஷங்களால் சுகசமூலமுனை ஆகியான முனைகள் பிறந்தால் அசாத்தியமென்றே சொல்லவேண்டும். ஆயினும் ஒருவேளை அக்கிரிக்குட்டிலும் கராசாரத்தினாலும் ஆயுதத்தினாலும் சாத்தியப்பட்டாலும்படும். இரண்டாம் வளையமான நடுவளையத்தில் உபயதோஷங்களினால் பிறந்த முனைகள் சாத்தியம் ஆவதுபோலாகி வருஷந்தோறும் கண்டு மறைவதாயிருக்கும். இது கஷ்டசாத்தியம். மூன்றாம்வளையமாகிய மேல்வளையத்தில் ஒரு ஒரு தோஷத்தால் பிறந்த முனைகள் அதிகிக்கிரத்தில் சுகசாத்தியமாம்.

அசாத்தியமூலரோகநிதானம்.

எந்த மூலரோகிக்கேனும் கை கால் நாபி ஆசனம் பீசம் முகம் என்னும் இவ்விடங்களில் வீக்கங்காணில் மரணமே,

மேற்சொல்லிய மூலரோகங்களை சூரணலேகியம் கச்சபலேகியம் கெந்தகவடகம் முதலிய அபுஷதங்களைக்கொண்டும் கூத்திரகூடாராக்கினி சிகிச்சைகளைக்கொண்டும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

மூலரோகம் முற்றிற்று.

உதாவர்த்தரோகலக்ஷணம்.

வாததேகிகட்குப் பயறு வாகு சோளம் மூங்கில்முளை கடலை காரவஸ்து மலபந்தவஸ்து ஆகிய இவைகள் விசேஷமாகச் சேருங்காலத்தில் தனதுஸ்தானத்தில் நின்ற வாயுவானது பராக்கிரமத்துடன் அதிகரித்து அதோகாயமான அடிவயிறுமுதல் பாதம்வரைக்குமிருக்கின்றநரம்புகளைத்தடுத்து முற்கூறிய அதோகாயத்தைச் சூம்பலாக்கி குதத்தில் நோயையும் மலபந்தத்தையும் மூத்திரச் சிக்கலோடு வெகு உபத்திரவத்தையும் உண்டாக்கும். இது குதகீலம் முதலிய பரியாய நாமங்களைபுடைய மூலரோகங்களுக்குள் மிகுதியும் உபத்திரவங்களைச் செய்வதினாலும் கொடிதாயிருப்பதினாலும் உதாவர்த்தம் எனப்பேர்பெற்றது.

உதாவர்த்தரோக அசாத்தியம்.

ரோகத்தினால் தேகம் மிகவும்மெலிந்தும் அதி உபத்திரவத்துடன் வயிறுபெருந்தும் கண்கள்குழிவிழுந்தும் இருந்தால் அசாத்தியம். இவை இல்லாதிருந்தால் சாத்தியம். இதற்கு மூலரோகச் சிகிச்சைகளும் உதவும்.

உதாவர்த்தரோகம் முற்றிற்று.

சருமகீலரோகபேதம்.

வியானவாயுவானது சிலேஷ்மத்தை உள்ளிழுத்துக்கொண்டு குதஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் இருக்கின்றசருமத்தின்மேல் வசியைப்போல் உறுதியாகவும் சுறசுறப்பாகவும் சிறுசிறு ஆணிகளைப்போல் முளைகளைப் பிறப்பிக்கும். இது வாதசருமகீலம் பித்தசருமகீலம்

சிலேஷ்மசருமகீலம் என மூன்றுவிதப்படும். இது சூதஸ்தானசருமத்தின் மேலாணிகளைப்போல் இருப்பதால் சருமகீலரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. கீலம் என்பது ஆணி.

1-வது வாதசருமகீலரோகம்.

முளைகள் பருத்துக் கெட்டியாயும் நோவையுடையனவாயுமிருக்கும்.

2-வது பித்தசருமகீலரோகம்.

முளைகள் கறுத்தும் சிவந்து முபத்திரவத்தைத் தருவனவாயுமிருக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மசருமகீலரோகம்.

முளைகள் வழுவழுத்து வெளுத்து ஊசியால் சூத்துவதுபோல் சூத்தலைத்தருவனவாயுமிருக்கும். இவைகட்கு அதிவினைவில் ரசத்தயிலம் கெந்தகசூரணம் ரஸபஸம்ம் முதலிய சிசிச்சகைகளைச் செய்ய வேண்டும். செய்யாவிடில் அம்முளைகள் அபானவழியை யடைத்து மலபந்தத்தையும் வயிறுபருத்தலையுஞ் செய்யும். இதனால் பலவித உபத்திரவம் உண்டாம்.

சருமகீலரோகம் முற்றிற்று.

அதிசாரரோகபேதம்.

நோயால் இளைத்த மிருகமாமிசம் கெட்டுலர்ந்தமாமிசம் வெந்தும் வேகாதபதார்த்தம் பிண்ணைக்கு கிழங்குமுதலிய மந்தவஸ்து மத்யபானம் காரவஸ்து அதிதிண்டி மூலரோகம் எண்ணெய் மிருகநடை வயிற்றில் கிருமிநிறைவு *பதினாலுவேகத்தை யடக்குதல் பேகியாகின்ற வஸ்து ஆகிய இவைகளால் வாயு அதிகரித்துச் சப்த தானுக்களையும் உதராக்கினியையும் கெடுத்து மலப்பையிற் சேர்ந்து கொண்டு கெட்டியாயிருக்கின்ற மலத்தைச்சலமாகக்கரைத்து அபா

*பதினாலுவேகத்தை தோஷாதிபேத படலத்தில் காண்க.

னவழியால் ஒழுக்கப்பண்ணும். இதுவே அதிசாரரோகமாம். இது வாதாதிசாரம் பித்தாதிசாரம் சிலேஷ்மாதிசாரம் திரிதோஷாதிசாரம் பயாதிசாரம் துக்காதிசாரம் என ஆறுவிதப்படும். இந்த ஆறு அதிசாரரோகங்களுக்கும் வாயுவேகர்த்தாவாம். இது மலத்தை விரைவில் சலரூப்படுத்தி அதிகமாகப்பேதியாக்கலால் அதிசாரரோகமெனப் பேர்பெற்றது.

அதிசாரரோகபூர்வருபம்.

அதிசாரரோகமானது மார்பு குதம் வயிறு ஆகிய இவ்விடங்களில் நோதல் உடம்புஇளைத்தல் மலபந்தம் வயிறுப்பிசம் அசீரணம் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

1-வது வாத அதிசாரரோகலக்ஷணம்.

மலமானது வாயுவினால்கரைந்து சலரூபமாகி அபானத்தில் பரபரவென்னும் இரைச்சலையும் நோவையும் உண்டாக்கிப்பேதியாகிறது மன்றி கட்டுப்பட்டதுபோல் விசுவாகவும் கொதிப்பாகவும் நுரையோடு சுபாவமாகவுந் துண்டுதுண்டாகவும் மலம்நழுகும். இதலைசனமானது பசையற்றுக்காய்ந்ததுபோல் தோற்றுவதாயும் கத்தியால் அறுப்பதுபோல் நோவைத்தருவதாயும் கொஞ்சம் சீதஞ் சுற்றிக் கொண்டதாயும் வெளிப்படும். அப்போது வாயுலரல் உரோமஞ் சிவிர்த்தல் அறிவுகெடுதல்என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். அன்றியும் வயிற்றிற் பொருமலுடன்நோவு சூலை அடிவயிற்றில் பிடுங்கல் சரீரமுழுதும் நோவுடன் மலமிறங்கல் சிலவேளை செரித்துஞ் செரியாமலுமாகிற்பேதி சிலவேளை இறுகலாயும் மஞ்சளாயும் கறுப்பாயும் தூர்க்கந்தத்துடன் வெளுப்பாயும் பேதியாகுதல் புளியேப்பம் வாந்தி மயக்கம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர்.

2-வது பித்த அதிசாரரோகலக்ஷணம்.

மலமானது மஞ்சள் கறுப்பு பச்சிலைசம் பசும்புற்றரை ரத்தம் ஆகிய இவ்வனங்களைப்பெற்று தூர்க்கந்தத்துடன் வயிற்றிலும் ஆசனத்திலும் நோவையுண்டாக்கி அசீரணத்துடன் இளகிப் பேதியாகும். அப்போது தாகம் மூர்ச்சை வியுர்வை எரிச்சல் என்னும்

இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் மலம் அதிகமாக வறண்டு துறைதூரையாய்ப் பேதியாகுதல் வாதாதிக்கம் தேகவாட்டத்திலும் கைகால்வீக்கம் அதிககாங்கை தேகம்வெளிநல் தலைவலி வாந்தி வயிற்றுவலி உழலை கழுத்தில் நோவுடன் விரணங்காணல் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டென்பாருமுளர்.

3-வது சிலேஷ்டமஅதிசாரரோகலக்ஷணம்.

மலமானது தடித்ததாகவும் எண்ணெய்கலந்ததாகவும் நூல் போல் கொடிக்கொடியாகவும் அதிக வெண்மையாகவும் மினுமினுப் பாகவும் அசீரணப்பட்டதாகவும் சிதைந்ததாகவும் பொறுத்துப் பொறுத்து வருவதாகவும் விடாதநோவுடன் தூர்க்கந்தமாகவும் ஆசனத்தில் மிகுந்த பளுவைபுண்டாக்கிப் பேதியாகும். அப்போது அதிகநித்திரை சோம்பல் அன்னத்திவேஷ்டம் ரோமச்சிலிர்ப்பு மனோ துக்கம் ஆசனத்திலும் கீழ்வயிற்றிலும் மேல்வயிற்றிலும் கனத்தல் மருந்து சாப்பிட்டாலும் சாப்பிடாது போலவே ஞாபகம் என்னு மிக்குணங்களுண்டாகும். அன்றியும் துறைதூரையாக வயிற்றுவலி யுடன் பேதியாகுதல் அடிவயிறுவலித்தல் அருசி இருமல் சவாசம் அஸ்திகனெல்லாம் கூசுதல் ஆசனங்கடுத்தல் சரீரமுழுதும் நமைச்சல் கபாதிக்கம் தும்மல் தேகம் வெளிநல் நீரடைத்தல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகுமென்பாருமுளர்.

4-வது திரிதோஷ அதிசாரரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய வாதாதிசாரரோகம் முதலிய மூன்று அதிசாரகுணங்களெல்லாம் இதில் உண்டாயிருக்கும். அன்றியும் சலம்சாப்பிட டால் அது செல்லவேண்டிய மார்க்கந்தப்பி நரம்புத்துவாரங்களில் விழுந்து அந்த நரம்புகளையழுகப்பண்ணி அபானவாயுவோடுகூடி மலப்பைக்குள் புகுந்து மூலாக்கினிக்குக் கீழேபொருந்திய அசனத்தைச் செரிக்கவொட்டாது. அப்போது உள்ளில் எரிச்சல் வெளியிற்குளிர்ச்சி கைகால் சில்லிடல் கண்டபேருடன் புலம்பல் எழுந்திருந்து ஓடல் ஆடல் கோபம் விக்கல் வயிற்றைச்சுருக்கியிழுத்துப் பிடிக்குதல் ரத்தமுஞ் சீதமுங்கலந்த கழிச்சல் தேகநடுக்கல் அநித்திரை அறிவின்மை நாவறளல் சரீரத்தில் திமிர்என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுளர்.

5-வது பயாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

பயத்தினால் மனதுகலங்கித் தபிக்கின்றகாலத்தில் பித்தம்பிறக்கும். அந்தப்பித்தத்தில் வாயுவுங்கூடிப் பலத்துக்கொண்டு மலப்பையைக் கலக்கிவிட்டு முன்சொன்ன பித்தவாத அதிசாரரோகங்களுக்குள்ள குணங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கும். அப்போது சலஞ் சலமாகவும் கொதிப்பாகவும் அடிக்கடி விசேஷமாகப் பேதியாகும்.

6-வது துக்காதிசாரரோகலக்ஷணம்.

துக்கத்தினால் மனதுதபிக்கின்றகாலத்தில் வாயுவானது அதிகரிக்கும்; அத்துடன் பித்தமுங்கூடிக்கொண்டு முன்புசொன்னபயாதிசாரரோக குணங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கும்.

சாமநிராமாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

அதிசாரரோகமானது முன்புகூறியபடி ஆறுவிதப்பிறப்பைப் பெற்றிருந்தாலும் முடிவில் சாமாதிசாரமென்றும் நிராமாதிசாரமென்றும் இருவிதப்பிறப்பினுள் அடங்கும். இவைகளை இதனடியிற்காண்க.

1-வது சாமாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

செரியாமல் பேதியாகுவது சாமாதிசாரமாம். இந்தரோகத்தில் மலமானது மந்தத்துடன் தூர்க்கந்தமாகப் பேதியாகுவதுமன்றி வயிற்றில் இரைச்சல் கொஞ்சமலபந்தம் இதனால் வயிற்றில்நோவு வாய்நீரூறல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். இதனை அசிரண பேதியென்றுஞ் சொல்வர். இது ரத்தத்துடன் கூடிப்பேதியானால் ரத்த அதிசாரரோகம் எனப்பேர்ப்பெறும்.

சாமம் என்பது அசிரணம்.

ரத்தாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

முன்பு அதிசாரபூர்வரூபத்திற் சொன்ன வஸ்துக்களை அல்லாமலும் பித்தாதிக்கவஸ்துக்கள்கூடிய அன்னபானாதிகளின் சேர்க்கையால் பித்தமானது அதிகரித்து ரத்தத்தைக்கெடுத்து அபானவழியினால் ஒழுக்கச்செய்து ரத்தாதிசாரரோகத்தை யுண்டிடுபண்ணும். அப்

போது தாகம் வயிறுநோவு சரீரளிச்சல் ஆசனம் வெளிப்படுதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது கனத்தரோகம் ஆகையால் ரோகியைக் கபத்தில் அழுத்துவதற்குமுன்னமே அடிவந்தக் கொடுக்கவேண்டும்.

2-வது நிராமாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

செரித்துப் பேதியாகுவது நிராமாதிசாரமாம். இந்தரோகிக்கு மலமானது செரித்து உஷ்ணத்துடன் பேதியாகும். இதனை உஷ்ண பேதி என்றுஞ் சொல்வர். இது அதிகரித்தால் கபத்தில் அழுத்திக் கொல்லும். நிராமம் என்பது அபக்குவம் அல்லாதது.

குதப்பிரம்ஸரோகலக்ஷணம்.

மலபந்தத்தினால் மெத்தவும் முக்குகிறவர்களுக்கும் அதிசார ரோகங்கண்டவர்களுக்குஞ் சரீரஞ் சுட்கித்து மிகவுந் துர்ப்பலமாய் இருக்கிறவர்களுக்கும் ஆசனம்வெளிப்படும். இதுவே குதப்பிரம்ஸ ரோகமாம். இதனை குதநெகிழ்ச்சிரோகம் ஆசனரோகம் ஆசனரூடி அடி எனவுஞ் சொல்வர். குதம் என்பது மலத்துவாரம். பிரம்ஸம் என்பது வெளிப்படல்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

சிந்தாமணி என்னுஞ் சாஸ்திரம் அதிசாரத்தை வாதாதிசாரம் பித்தாதிசாரம் சிலேஷ்மாதிசாரம்சந்திபாதாதிசாரம் தோஷாதிசாரம் திரிதோஷாதிசாரம் சுராதிசாரம் என ஏழுவிதமாகச் சொல்லுகின்றது. இவற்றுள் வாதமுதல் நான்கு அதிசாரங்களும் முற்கூறியவைகளேயாம். அந்நான்கில் ஒன்றாகத் திரிதோஷாதிசாரம் இருப்பதினாலும் சந்திபாதமென்றும் தோஷமென்றும் அந்தத்திரிதோஷத்திற்கே அர்த்தமாகையினாலும் இவ்விருண்டையும் நீக்கி சுராதிசாரமாதிரி மிதனடியிற் கூறப்படும்.

சுராதிசாரரோகம்.

சுரம் மூர்ச்சை பிரலாபம் அடித்தொடையுங்கில்களுந் கடுத்தல் தாகம் கடுப்பு சரீரங்காந்தல் நீரடைப்பு உஷ்ணம் இருமல் பேதியிலும் நானூவிதமான பேதி என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

மதாந்தர முற்றிற்று.

சாத்தியாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

பேதியில் பலநிறம் இல்லாமல் ஒருநிறமாகவிருத்தல் பஞ்சேச் திரியத்தன்மை கெடாதிருத்தல் முகத்தில் தேசசு குயிலோசைபோ ன்ற கண்டத்தொனி போசனத்தில் அபேகை தும்மல் தினவு பற் கள் முல்லையரும்பை ஒத்திருத்தல் வாய்சிவந்து மேல் நாக்கில் சல முறல் சாப்பிட்டவுடன் வியர்வையுண்டாகி உலரல் உள்ளங்கை உள்ளங்கால் சிவத்தல் நகக்கண்களில் ரத்தம் இருக்குதல் நித்திரை தூரப்பார்வை தோற்றல் சரீரஞ் சபாவமாகச்சிவந்து சவுக்கியமாக இருத்தல் நாடி சமநடையுடன் உறுதியாக நடக்குதல் என்னும். இக் குணங்களுண்டாகில் சாத்தியம்.

அசாத்தியாதிசாரரோகலக்ஷணம்.

அதிசாரரோகிகட்கு மாமிசம் *யகிருதிகண்டம் கரி மை எண் ணெய் நெய் பால் தயிர் ட வசாசலம் கள் என்னும் இவைகளைப் போல் பேதியானாலும் தயிர்ச்சலம் தலைமுளை சீழ் திராக்ஷிப்பழக் கிஷாயம் தேன் இவைகளைப்போல் பேதியானாலும் அதிக சிவப்பு மிகுகறுப்பு எண்ணெய்ப்பசை சபாவமலம் இவைகளைப்போல் தூர்க் கந்தத்துடன் அதிக வேதனையைத்தந்து பேதியானாலும் சப்ததாதுக் களும் குறைந்து பலவன்னமாகவும் கட்டுப்பட்டதாகவும் ஒருவேளை மிகுதியாகவும் பேரிச்சங்காய் வன்னமாகவும் அதிக வருத்தத்துடன் பேதியானாலும் பேதியானமலத்தில் குழிக்குழியா யனந்தந்துவாரம் விழுந்தும் இழுத்தாலறுபடாமல் பிசின்போல் நீண்டும் ஈக்கன்மொய் த்தும் மயிலிறகின் நிறத்தைப்போல் பலபலநிறம் தோற்றப்பட்டா லும் அஸ்திகளிலும் கீல்களிலும் மிக நொவு உண்டாகி பேதியும் நில் லாமலாசனம்வெளிகண்டு அவ்வாசனத்தின்மேல் சரித்தலான மடிப் புகளும் உண்டாயிருந்தாலும் சூதமானது வெளியில் நீண்டு புசித்த அன்னம் அப்படியே நித்தியமும் பேதியில்விழுந்து வெகுதூர்ப்பலம் உண்டானாலும் தாகம் மேற்சவாசம் சுரம் கோழை வார்தி விக்கல் வியர்வை சரீரளரிச்சல் வயிற்றுப்பொருமல் கனபேதி என்னுமிச்

* யகிருதிகண்டம் என்பது இருதயத்திற்கு வலப்புறத்தில் இருக்கும் கறுத்த மாமிசகண்டம். ட வசாசலம் என்பது மாமிசத்துடன் கலந்து பசை யோடுங் கூடியிருக்குஞ்சலமாம்.

குணங்களுண்டாயிருந்தாலும் அசாத்தியக் குறிகளென்றே நிதானிக் கவேண்டும். அதிக மந்தவஸ்துக்களை மிகவும் புசித்து அக்கினிமந் தப்பிவதால் மலமானது சீரணித்தும் சீரணிக்காமலும் அன்ன சீரணகாலந்தோறும் பேதி உண்டாகும். இது சபாவமாகவே அதிக மலத்தை விரைவில் தள்ளுங்காரணத்தால் அதிகாரரோகம் எனப் பேர்பெற்றது. இதற்கு தயிர்ச்சண்டிச் சூரணம் சப்தகபாட மாத் திரை லோகநாதரசம் நாகராதிபூஷணம் முதலியதகுந்தவைத்தியஞ் செய்யவேண்டும். செய்யாவிடில் இதிலின்றும் கிரகணிரோகம் உண்டாம்.

அதிகாரரோகம் முற்றிற்று.

கிரகணிரோகலக்ஷணம்.

மேற்கூறிய அதிகாரரோகத்தில் வாதாதிநிரிதோஷ விகற்பத் தால் சீரணகாலத்தும் அசீரணகாலத்தும் சபாவமலமாகவும் சீதந் கலந்ததாகவும் செரித்ததாகவும் ஒருவேளை செரியாததாகவும் காரண மில்லாமல் கட்டுப்பட்டதாகவும் நிரேதுவாகவே அதிகரித்ததாகவும் நானாவிதநிறமாகவும் அடிக்கடி விசேஷ மலமாகவும் பேதியாகும். இதுவே கிரகணிரோகமாம். இது அதிகாரரோகத்தைத் துணையா கப்பிடித்துவருதலால் கிரகணிரோகம்எனப் பேர்பெற்றது. இதனைக் கிராணிஎன்று சொல்வதுமல்லாமல் மலமாகப் பேதியாகில் கழிச்ச லென்றும் சீதமாகப்பேதியாகில் சீதக்கழிச்சலென்றும் ரத்தமாகப் பேதியாகில் ரத்தக்கழிச்சலென்றும் சலமாகப்பேதியாகில் சலக் கழிச்சலென்றும் பலவாறாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

கிரகண்: என்பது பிடித்தலையுடையது.

கிரகணிரோகபேதம்.

கிரகணிரோகமானது வாதக்கிரகணிரோகம் பித்தக்கிரகணிரோ கம் சிலேஷ்மக்கிரகணிரோகம் திரிதோஷக்கிரகணிரோகம் என (4) விதப்படும்.

கிரகணரோகபூர்வரூபம்.

அருந்தம் அன்னபானுதிகள் வெகுநேரம் பொறுத்துச்சீரணித் தல் புளியேப்பம் வாய்நீரூறல் முகவிகாரம் அரோசகம் உதடி உல ரல் பிரமை ஆயாசம் வயிறுவிசுத்தலுடன் பொருமிக்கொள்ளல் வார்த்தி காதிரைச்சல் குடலிரைச்சல் என்னும் இக்குணங்களைக்கிர கணரோகமானது தனக்குப் பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

சாமானியக்கிரகணரோகபூர்வரூபம்.

கிரகணரோகத்தில் உடம்பு இளைத்தல் கண்டத்திற்குள் புகை சும்மியதுபோலிருத்தல் மயக்கம்சரம் மூர்ச்சை தலைநோவு மலபந் தம் கைகால்வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டானாலும் உண்டா கும்.

1-வது வாதக்கிரகணரோகலக்ஷணம்.

தாடவற்றல் கண்களில் இருட்கம்மல் காதிக்கும்மென்ற சத் தம் விலாப்பக்கம் தொடைக்கவுட்டி கழுத்துப்பிடரி ஆகிய இவ்விட ங்களில் நோவு சகலவஸ்துக்களிலும்பேகை தாகம் அசனசீரண காலத்தில்வயிற்றில் உப்பிசம் உண்டாகிச்சீரணித்தல் புசித்தபின்பு ஆயாசம் அடிக்கடிபேதி வாயுவினால் மார்பிலும் வயிற்றிலும்நோவு ஆசனப்பிடுங்கல் நாபிக்குங்கீழ் அதிகநோவு வயிற்றில் வெகுநேரம் அதிகசங்கடப்படுத்தி சலமாகவும் உலர்ந்ததாகவும் சீதங்கலந்ததாக வும் இரைச்சலோடு நுரைத்ததாகவும் இடைவிடாமல் மலமானது வெளிப்படுத்தல் இதனால் ஆசனம் விரிந்து போவதுபோல் கடுத்தல் மேல்சவாசம் இருமல் தேசவெளப்பு என்னும் இக்குணங்களுண்டா கும். அன்றிபும் அற்பதீபனம் வயிற்றில் கட்டிகாணல் மலஞ்சிதறலு டன்கறுத்து வெல்லப்பாருபோலும் பனைவெல்லம்போலும் பேதியா குதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர்.

2-வது பித்தக்கிரகணரோகலக்ஷணம்.

மலமானது கறுத்தநிறமாகவும் மஞ்சளஞ்சிவப்புங் கலந்தநிற மாகவும் சுத்தமஞ்சள்நிறமாகவும் சலஞ்சலமாகவும் வெளிப்படல் அப்போது தூக்கந்தமாகவும் புளிப்பாகவும் ஓக்காளம்வருதல் மார்பிலும் கண்டத்திலும் எரிச்சல் ஏப்பம் வார்த்தி அரோசகம் என்னும்

இக்குணங்களுண்டாகும். அன்றியும் நடுவயிறுநோதல் தூக்கம் நரம்புகள்தளரல் உள்ளில் சுதித்தல் சாப்பிட்டமருந்து பேதியோடி மங்கல் உணர்ச்சியின்மை என்னும் இக்குணங்க ளுண்டென்பாரு முளர்.

3-வது சிலேஷ்மக்கிரகணி ரோகலக்ஷணம்

உண்ட அன்னபானாதிகள் வெகுநேரம் பொறுத்துச் செரித்தல் அரோசகம் வாந்தி முகத்தில்எதுவோ தடவினதுபோல் நினைப்பு எந்நேரமும் உமிழ்நீர் உமிழ்தல் மார்பில் அதிரலுடன்வறட்டல் இரு மல் பீசம் சாப்பிட்டதபோல் வயிறுகனத்தல் வப்பம் ரத்தக்கெடுதி உடம்பு கிறுகிறென்றுசுற்றல் மாதரிடத்தில் நிராஸை மலமானது சபாவமரகவும் அதிசீதங்கலந்ததாகவும் நழுதல் என்னுமிக்குணங்க ளுண்டாகும். இந்தரோகிக்குச் சரீரம் புஷ்டியாயிருந்தாலும் தூர்ப் பலமே நேரிடுமென்றறிக; அன்றியும் வயிறிரைச்சல் வாயுபரிதல் குளிர் நடுக்கல் அதிகாங்கையுடன் நாற்றமாயும் வெளுப்பாயும் மலம் இறங்கல் ஒருவேளை குடலைப்போலும் பாலைப்போலும் பேதியாகு தல் கைகால் தளர்ச்சியுடன் சும்பல் அறிவின்மை அசதி பரிதாபம் உழலை எரிதல் புறங்கால் வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டென் பாரு முளர்.

4-வது திரிதேவஷக்கிரகணி ரோகலக்ஷணம்.

முன்சொன்ன வாதக்கிரகணி பித்தக்கிரகணி சிலேஷ்மக்கிரகணி என்னு முன்றுரோகங்களுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் இதில் உண் டாகும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

முற்கூறிய வாதாதி நான்கு கிரகணிகளையும் அல்லாமல் உஷ்ண வாயுக்கிரகணி அந்தரவாயுக்கிரகணி மூலவாயுக்கிரகணி குன்மக்கிரகணி கருப்பக்கிரகணி ஒட்டுக்கிரகணி சங்கரக்கிரகணி என்னும் ஏழுவிதம் அதிகமாகச் சித்துப்புருஷர்கள் நூல்களிற்சொல்லப்படு கின்றன.

1-வது உஷ்ணவாயுக்கிரகணி ரோகம்.

வயிற்றில் கனத்தலுடன் உப்பிசம் இரைச்சல் கைகால் அசதி தேகங்கருகிமெலிதல் பேதிஎன்னும் இக்குணங்கையுண்டாக்கும்.

2-வது அந்தரவாயுக்கிரகணிரோகம்.

புசித்தவுடன் பேதியாகுதல் இரைச்சல் அசதி தாகம் தளர்ச்சி விலாவில் இசிவு சரீரவெளிமல் விக்கல் என்னு மிக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

3-வது மூலவாயுக்கிரகணிரோகம்.

அதி இரைச்சலாதி வயிற்றைப்புரட்டல் அடிவயிறுபொருமல் மலம்வறால் மந்தம் அடித்தொடையிற்குத்தல் சரீரந்தாரல் சூதத்திலும் கண்ணிலும் முளைபோற்காணல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

4-வது குன்மக்கிரகணிரோகம்.

வயிற்றில்குத்தல் அதிகஉறக்கம் வியர்வை தலைநடுக்கல் தேக எரிச்சல் உழலை வயிறுபொருமி இரைந்துபேதியாகுதல் சிலவேளை ஒருபக்கத்தில் இரைச்சல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

5-வது கருப்பக்கிரகணிரோகம்.

பேதி கடுப்பு கை கால் வற்றுதலுடன் ஓய்ச்சல் கண்ணில் மஞ்சர்நிறம் பலவிதக்கழிச்சல் அதிகதாகம் சாப்பிட்டால் வாந்தியாகுதல் உழலை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இக்குணங்கள் பிரசவித்தபின்பு மட்டிடும். இந்தரோகம் ஸ்திரீகளுக்கு மாத்திரம் காணுமென்றிக.

6-வது ஒட்டுக்கிரகணிரோகம்.

படுக்கையே இதவாகத்தோற்றல் இளைப்பு வயிற்றில் அதிக நோவு மார்பிலும்விலாவிலும் முதுகுலும் வலித்தல் மலமானது ஒரு தரமாக இறங்காமல் துட்டிடை துட்டிடையாக விறங்கல் தொப்புள் வளையம்போற் சுருங்குதல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

7-வது சங்கரக்கிரகணிரோகம்.

வயிறுபொருமல் செரியாக்கழிச்சல் அபானத்தில் சுடுகையுடன் எந்நேரமும்நனைதல் குறுவியர்வை உக்கிரமானசுரம் மனக்கெடுதி நெஞ்சிற்கபாதிக்கம் இருகண்களுஞ்சரிதல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

மதாந்தரமுற்றிற்று.

சாத்தியாசாத்தியக்கிரகணிரோகநிதானம்.

வாதக்கிரகணி பித்தக்கிரகணி உஷ்ணவாயுக்கிரகணி அந்தரவாயுக்கிரகணி மூலவாயுக்கிரகணி கருப்பக்கிரகணி ஒட்டுக்கிரகணி ஆகிய இவைகள் சாத்தியம் மற்றவைகள் அசாத்தியம். ஆயினும் இவைகள் சரபங்கிலிவாதிலேசியம் மதகஜகண்டரவமாத்திரை முதலிய சிவ்ச்சைகளால் வசப்படும்.

கிரகணிரோகம் முற்றிற்று.

அஷ்டமகாரோகபேதம்.

வாதரோகம் கல்லடைப்புரோகம் குஷ்டரோகம் மேகரோகம் மகோதரரோகம் பகந்தரரோகம் மூலரோகம் கிரகணிரோகம் ஆகிய இவைகளாம். இவ்வெட்டுரோகமும் எளிதில் வசப்படாதென்றறிக.

அஷ்டமகாரோகம் முற்றிற்று.

அலசரோகபேதம்.

பிரமாணத்திற்குக்குறைந்த அற்ப்போசனமானது சரீர பூஷ்டியையும் பலத்தையும் அழகையும் குறைப்பதும் லாமல் வாதத்தை யும் அதிகரிக்கச்செய்யும். பிரமாணத்திற்கு அதிகரித்தபோசனமானது சகல தோஷங்களை யுஞ் சீக்கிரத்தில் அதிகரிக்கச்செய்யும். அபக்குவமாகவுங் கெடுதியாகவுங் இருக்கின்ற அன்னமானது வாதபித்தசிலேஷ்மங்களை விகாரப்படுத்தும். இம்மூன்றுவிதத்தில் அபக்குவமென்ற அன்னத்தை அடிக்கடி புசிக்கின்ற அதிக தூர்ப்பலனுக்கும் மந்தாக்கினியனுக்கும் பதினானுவகத்தை அடக்கினவனுக்கும் ஆமாசயஸ்தானத்தில் அவ்வன்னத்தால் அதிகரித்ததிரிதோஷங்கள் அவ்வன்னத்தோடு கலந்துள்ளனும். அப்போது அந்த அசனகாதகனுக்கு அந்தஅன்னம் பித்தத்தை ஓடுக்கிய சிலேஷ்மத்தால் மறிபட்டு வாயுவினலைக்கப்பட்டு அவ்விடத்தில் பிரடைபோட்டது போலும் ஆப்படித்ததுபோலும் இருந்து வார்த்தியும் இல்லாமல் பேதி

பும் இல்லாமல் சீரணமும் இல்லாமல் ஸ்தம்பித்து அநந்தஞ்சங்கடத் தோடு சூலைமுதலிய உபத்திரவங்களை உண்டாக்கும்; இதுவே அலச ரோகமாம். இது ஆமாலசகம் தண்டாலசகம் விஷாலசகம் என மூன்றுவிதப்படும். இவைநிற்க அப்படி ஸ்தம்பித்த அன்னத்தை அவ்வாதபித்தங்கள் சீக்கிரத்தில் வாயினாலேனும் அபானத்தினாலே னும் வெளிப்படுத்துமானால் இதற்கு விஷாலசிரோகம் எனப்பேருண் டாகும் இது மிகவுங் கொடிது இவைகளை இதனடியிற்றாண்க.

அலசம் என்பது மந்தம்.

1-வது ஆமாலசகரோகலக்ஷணம்.

பிரமாணந்தப்பி மேன்மேலும் புசிக்கும் அசனகாதகனுக்கு அந்த அன்னமானது வாந்தியாகாமலும் பேதியாகாமலும் சீரணிக் காமலும் ஆமமாகியசிலேஷ்மத்தில்பிசறிக்கொண்டு மிகுவேதனையை யுண்டாக்கும். இது ஆமத்தால் பிறந்தமையால் ஆமாலசகரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

2-வது தண்டாலசகரோகலக்ஷணம்.

திரிதோஷமானது மிகவும் அதிகரித்துச் சீரணியாதிருக்கும் அன்னத்தைக்கொண்டு நரம்புகளுக்கு விசுவேற்றி அந்தநரம்புக னையே குறுக்காகப்பாச்சித் தந்திகளைச்சுற்றி இறுக்குவதுபோல் இறுக்கிச் சரீரத்தைத்தண்டத்தைப்போலவே நீட்டிவிடும் இந்தக் காரணத்தால் இது தண்டாலசகரோகம் எனப் பேர்பெற்றது இது அதிகச்சீரத்திற்கொல்லும்.

3-வது விஷாலசகரோகலக்ஷணம்.

அபக்குவமான அன்னத்தை போசனத்தின்மேல் போசனம் பண்ணினால் அசீரணம் உண்டாகும் இதில் விஷக்குணங்களைப் போல் மகாரோகங்களுண்டாயிருக்கும். இது விஷத்தைப்போலவே கொல்லுவதால் விஷாலசகமெனப் பேர்பெற்றது. இதற்கு ஆம தோஷமென்றும்பேர்.

இவைகளுக்கு தாளிசவடகம் வச்சிரவல்லிவடகம் கண்டாதிச் சூரணம் பஞ்சதீபாக்கினிலேகியம் முதலிய சீகிச்சசகளும் உதவும்.

அலசரோகம் முற்றிற்று.

விஷுஓசிரோகபேதம்.

அலசரோகத்தையுண்டாக்கி அடங்கியிருந்த ஆமதோஷமானது அதிகரித்து வெளிப்படுவதினாலும் அதற்கு உபபலமாகச்சூரியவெப்பம் அதிகரிப்பதாலும் விஷுஓசிரோகம்பிறக்கும். இது பேதி வாந்தி முதலான பலபல உபத்திரவங்களைக்கொண்டும் திரிதோஷமிகுதியைக்கொண்டும் சரீரம் முற்றிலும் ஊசியாற்றுக்துவதுபோல் சூத்துவதால் விஷுஓசிரோகம் எனப் பேர்பெற்றது. இதனை இக்காலத்தில் வாந்திபேதி ரோகம் எனச் சொல்லுகிறார்கள். இது வாதவிஷுஓசிரோகம் பித்தவிஷுஓசிரோகம் சிலேஷ்மவிஷுஓசிரோகம் என மூன்று விதப்படும். இது சீதாங்கசக்சந்திபாதத்தை யொத்ததால் உடனே வைத்தியஞ்செய்யவேண்டும்.

விஷுஓசிரோகபூர்வரூபம்.

வயிற்றில் இரைச்சல் மடைதிறந்ததுபோல் அடிக்கடி சத்தசலமானபேதி அப்படியே வாந்தி திரிதோஷங்களும் சப்ததாதுக்களை விகாரப்படுத்துவதால் ரத்தக்கெடுதி மாமிசங்கரைதல் சலத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் நரம்புகளைப் பித்தமும் வாதமும் உலர்த்துவதால் தொண்டைவறளல் அதிகதாகம் பிசிபிசிப்பானவியர்வை எரிச்சல் சிலேஷ்மாதிக்கத்தால் சர்வாங்கத்திலும் வாழைத்தண்டையொத்தசீதளம் நடுக்கல் கண்குழிவிழுதல் நெறிதளரல் சரீரநிறமாமல் ஈனத்தொனி கீல்களில் இருக்கின்ற சிலேஷ்மப்பசைகள் கரைவதினால் தேகமுழுதும் கட்டுவிட்டுப்போவதுபோலுமூசியால் சூத்தினது போலும் கடுக்குதல் புரளல் மூர்ச்சை மயக்கம் சீதக்கட்டுல்தானக் கெடுவதினால் வயிற்றுநோவு என்னும் இக்குணங்களை விஷுஓசிரோகமானது தனக்குப்பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இக்குணங்கள் சகலவிஷுஓசிரோகங்களுக்கும் உண்டென்றறிக.

1-வது வாதவிஷுஓசிரோகம்.

வயிற்றுப்பொருமல் பேதி பிரமை நடுக்கல் தேகமரத்தல் ஊசிகளினால் சூத்துவதுபோல் சூத்தல் முதலிய தூர்க்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் வாதநாடி அதிகரித்தலினால் வயிற்றிரைச்சல் தேகங்கறுத்தல் விழிதிறந்தபடியே யிருத்தல் மனக்கலக்கம் சராம்

குடல் குமிறலுடன் புரட்டல் என்னும் இக்குணங்களுண்டுன்பாருமுளர். இது அசாத்தியம்.

2-வது பித்தவிஷ்டிசிரோகம்.

சரம் பேதி உள்ளில் எரிச்சல் தாகம் கால் கை மரத்தல் ஊசியால் குத்துவதுபோல்குத்தல் முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் பித்தநாடி பகல்முழுதும் ஆக்கிரமிப்பதினால் தேகஞ்சும்பல் மூர்ச்சை விக்கல் பிதற்றல் வாந்தி மயக்கத்துடன் படுக்கைபொருந் தாமை பிரலாபம் என்னும் இக்குணங்களுண்டுன்பாருமுளர். இது கஷ்டசாத்தியம்.

3-வது சிலேஷ்டமவிஷ்டிசிரோகம்.

வாந்தி சலம்சலமாகப்பேதி தேகங்கனத்தல் தாள்பிடிப்பு உயிரீர் உயிழ்தல் ஊசிகளினால் குத்தல்போற்குத்துதல் முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் கையில் நாடிகள் விரைவில் அடங்குதல் குரக்குவலிவலித்தல் நடைகெடல் புரளல் மேல்நோக்கிய பார்வை சரீரம் வெளிறல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டுன்பாருமுளர்.

இவைகளைப் பிரளயகாலாக்கினி உருத்திரமாத் திரை பிரசண்ட மாருதக்கருக்கு முதலிய அவுஷதங்களினால் நிவிர்த்தி செய்யவேண்டும்.

விஷ்டிசிரோகம்முற்றிற்று.

அசிரணரோகபேதம்.

அசிரணரோகமானது வாதித்தகபங்களினால் முறையே ஆமாசிரணம் விதகத்தாசிரணம் விஷ்டம்பாசிரணம் என மூன்றுவிதப்படும். அன்றியும் விளம்பிகாசிரணம் ரசசேஷாசிரணம் உற்சுகாசிரணம் என மூன்று அசிரணங்களுண்டு. அவைகளையும் இதனடியிற் காண்க.

1-வது ஆமாசிரணரோகம்.

கண்களிலும் தாடைகளிலும் அழைப்பு சாப்பிடாதகாலத்தும் சாப்பிட்டதுபோல் ஏப்பம் வாய்நீருறல் வயிற்றில்சங்கட்டம் சரீரத்

தில் வேதனையோடுகனத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இதற்குச் சிலேஷ்மாசீரண ரோகமென்றும் ஒருபேருண்டு.

2-வது விதக்த்தாசீரணரோகம்.

சரீரத்திற்சடுகை தாகம் சோருதல் பிரமை புளியேப்பம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும் இதற்குப் பித்தாசீரணரோகம் எனவும் ஒருபேருண்டு. விதக்த்தம்என்பதுகாங்கை.

3-வது விஷ்டம்பாசீரணரோகம்.

சூலை மலபந்தம் வயிறுப்பிசம் மந்தாக்கினி சரீரம்இளைத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இதற்கு வாதாசீரணரோகம் எனவும் ஒருபேருண்டு. விஷ்டம்பம் என்பது ஸ்தம்பித்தல்.

1-வது விளம்பிகாசீரணரோகலக்ஷணம்.

கிணற்றில் போட்ட கற்போல வயிற்றில் அடங்கிக் கனத்து நாட்டட இருக்கும். இதுகபவாதத்தால் பிறப்பதால் இதற்குப் பூர்வ அசீரணரோக சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

விளம்பிகம் என்பது காலதாமதம்.

2-வது ரசசேஷாசீரணரோகலக்ஷணம்.

சுபாவ ஏப்பம் மாற்பிலும் தலையிலும் பொறுக்கக்கடாதநோவு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது ரசசேஷத்தால் பிறப்பதால் ரசசேஷாசீரணரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

3-வது உற்சுகாசீரணரோகலக்ஷணம்.

அறுசுவையுடன் ஒருவன்புசிக்க அதில் இச்சைப்பட்டு ஏக்க முற்றவர்கட்கு முன்புவழக்கமானபோசனம் அசீரணப்பட்டு வெகு நேரம் பொறுத்தும் சிரணிக்காமல் எனும்பைப்போலவே கிடக்கும். அப்போது புளியேப்பம் வயிற்றிலிரைச்சல் விசுத்தல் நோவுடன் அநேக உபத்திரவங்களான விகாரம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது கஷ்டசாத்தியம். உற்சுகம் என்பது இச்சித்தல்

சாமானியாசீரணரோகலக்ஷணம்.

மலபந்தம் அல்லதுபேதி ஆயாசம் அபானவாயு இன்மை வயிறு பொருமல் தேககனதி பிரமை என்னும் இக்குணங்களெல்லாம் சகல அசீரணரோகங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

அசீரணம் தூமாசீரணம் விதூமாசீரணம் வில்பஷ்டம்பாசீரணம் ரசசேஷாசீரணம் என நான்காகச் சிலநூலில் சொல்லப்படுகின்றது.

1-வது தூமாசீரணரோகம்.

அசீரணத்தோடு சபாவமான ஏப்பம் உண்டவஸ்துக்கள் தக்காமல் அடிக்கடிவாந்தியாகுதல் புளிவுப்பம் உதும் நாவும்வறளல் சரீர முழுதும் எரிச்சல் அல்லித்தண்டையொத்த குளிர்ச்சி ஒருவேளை கண்டத்தில் வியர்வை சரீரம்வாடல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

2-வது விதூமாசீரணரோகம்.

அசீரணத்தோடு புளியேப்பம் புசித்த அன்னம் வாந்தியாகுதல் வயிறுப்பலோடு பேதி ஒருவேளை இரைச்சலுடன் புளிப்பானபேதி முகங்கூறுத்தல் தேசம்வாடல் மயக்கம் முன்பின் தோன்றாமை மிகு வேதனை கிடையொருந்தாமை அதிதாகம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாகும்.

3-வது வில்பஷ்டம்பாசீரணரோகம்.

அசீரணத்தோடு சரீரமெல்லாம் மிகுநோவு அதிசயித்தியம் கோழை சரீரமும் கண்ணும் வெளிமல் வெளுத்தவாந்தி பெயர்ப்பசி அடிக்கடி துரைதுரையாகப்பேதி இருமல் சுவாசம் துயரம் தலைப் புரட்டல் வைத்தியனுக்கு வசப்படாமை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது ரசசேஷாசீரணரோகம்.

இது (123) வது பக்கத்திற் கூறியதுதான்.

இந்தரோகங்களுக்குப் போசனகுடாரிகுரணம் கண்டாத்திரி

சூரணம் அசுவகந்திலேகியம் காந்தச்செந்தூரம் முதலிய சிந்தச்சைகர் ஆகும்.

அசீரணரோகம், மதாந்தரம் முற்றிற்று.

நான்காவது தாகரோகபடலம் முற்றிற்று.

5-வது அஸ்மரிரோகபடலம்.

மூத்திராகாதரோகபேதம்.

பூர்வாசாரிகளால் ஏற்படுத்திய மூத்திராகாதரோகமானது கிரிச்சரரோகம் அஸ்மரிரோகம் மூத்திரதோஷரோகம் என மூன்று பிரிவாகி அதன் பேதத்தால் இருபதுவிதப்படும்.

கிரிச்சரோற்பத்திலக்ஷணம்.

இது அசாலபோஜனம் அகாலநித்திரை அமிதபோஜனம் அமிதஸ்திரீசங்கமம் பகலில்ஸ்திரீசங்கமம் வெய்யிலில் திரிதல் அக்கினிவெப்பத்திருத்தல் லாசிரிவஸ்துக்களைப் புசித்தல் முதலிய காரணங்களால் வாதமும் பித்தமும் மூத்திராசயத்தில் ப்ரகோபித்து நீரைத்தடுத்து பிரயாசையுடன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விழப்பண்ணுவதால் கிரிச்சரரோகமெனப் பேர்பெற்றது. கிரிச்சரம் என்பது அற்பம்.

கிரிச்சரரோகபேதம்

மேற்சொன்ன மூன்றுபிரிவில் கிரிச்சரரோகமானது வாதகிரிச்சரரோகம் பித்தகிரிச்சரரோகம் சிலேஷ்மகிரிச்சரரோகம் திரிதோஷகிரிச்சரரோகம் என நான்குவிதப்படும்.

1-வது வாதகிரிச்சரரோகம்.

கீழ்வயிற்றிலும் தொடைக்கவுட்டிலும் ஆண்குறியிலும் நோவையுண்டாக்கி அடிக்கடிக்கொஞ்சங்கொஞ்சமாக நீரிறங்கச்செய்யும்.

2-வது பித்தகிரிச்சரரோகம்.

நீர்த்துவாரத்தில் நோவையும் எரிச்சலையும் உண்டாக்கிப் பின்பு மஞ்சள் சிவப்பு வன்னங்களாக நீரை இறங்கச்செய்யும்.

3-வது சிலேஷ்மகிரிச்சரரோகம்.

அடிவயிற்றிலும் ஆண்குறியிலும் வீக்கத்தைபுண்டாக்கிப் பிசினிப்போல் வருவழுத்துக் கட்டுப்பட்டதான நீரை இறங்கச்செய்யும்.

4-வது திரிதோஷகிரிச்சரரோகம்.

வாத பித்த சுபம் என்னும் மூன்றுகிரிச்சரரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும்.

இவைகளுக்கு நவாகூரக்குழம்பு வெடியுப்புத்திராவகம் நீர்ப் பேதிமருந்து மகாவசந்தகுசுமாகரமாத்திரை முதலிய சிகிச்சைகளும் ஆகும்.

மூத்திரகிரிச்சரரோகம் முற்றிற்று.

அஸ்மரிரோகபேதம்.

கல்லுகளை உண்டுபண்ணுவது அஸ்மரிரோகமாகும். இது வாதாஸ்மரி பித்தாஸ்மரி சிலேஷ்மாஸ்மரி சுக்கிலாஸ்மரி என நான்குவிதப்படும். அன்றியும் சர்க்கராஸ்மரி என்பது ஒன்றுண்டு.

அஸ்மரிரோகபூர்வரூபம்.

கீழ்வயிறுப்பிசம் நாபியின் நாலுபக்கங்களிலும் நோவு நீரானது ஆட்டுமூத்திர வாசனையுடன் வருத்தத்தைபுண்டாக்கி இறங்கல் சுரம் அரோசகம் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

அஸ்மரிரோகசாமானியபூர்வரூபம்.

நாபிஸ்தானநரம்புகள் அடிவயிறு சிரசுஎன்னும் இவ்விடங்களில் நோவு மூத்திரம் சிதறிச் சிதறி விழுதல் சிலவேளைமறிப்பட்டதாகவும்

தாராளமாகவும் சவுக்கியமாகவும் கலங்கலில்லாமலும் இறங்கல் அதில் கோமேதகரத்தினவன்னமாகத்தோற்றல் சிலவேளை கலங்கி வருவதால் ரத்தம் கலந்ததுபோல் காணுதல் அவ்வேளையில் ஆயா சத்துடன் அநந்த உபத்திரவங்கள் உண்டாகுதல் என்னும் இக்குணங்களெல்லாம் சகல அஸ்மரிரோகங்களுக்கும் உரியவைகளாக இருந்தாலும் இருக்கும்.

1-வது வாதாஸ்மரிரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது கீழ்வயிற்றுமுகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு மூத்திரத்தை எப்போது உலர்த்துமோ அப்போது பயங்கரமான அஸ்மரிரோகம் உண்டாகும். அதன்விவரம்: அவ்வாயு அடிவயிற்றிற்கடியிருந்தமையால் வெளிப்படும்நீரானதுவாதத்தையும் பித்தத்தையும் சிலேஷ்மத்தையும் சக்கிலத்தையும் கூடினதாயிருக்கும்; அன்றியும் அதிக வருத்தத்தால் பற்கடித்தல் நடுக்கல் ஆண்குறியைக் கையால் தேய்த்தல் தொப்புளைப் பிசைதல் சதாஅழுதல் சத்திப்புடன் மலம் நமூகல் மூத்திரம் துளித்துளியாகக் கழத்திறத்துடன் விழுதல் வீணை தண்டுக்குள் முள்ளைச்சொருகினதுபோல் நோதல் தேகம் கருகிய நிறத்துடன் காங்கையாக இருத்தல் என்னும் இக்குணங்களுண்டு என்பாருமுளர்.

2-வது பித்தாஸ்மரிரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது வச்சிரத்திற்கேற்றும் சாயலைப்பெற்றிருக்கும் அன்றியும்அடிவயிற்றில் இரைச்சலும் கொதித்தலும் காங்கையுமாக இருத்தலினால் ஆண்குறியின் முனையானது சேரர்கொட்டைத்தோலைப்போலிருத்தல் நீரானது சிவப்பு மஞ்சள் வெண்மைநிறங்களாக இறங்கல் என்னும் இக்குணங்களுண்டு என்பாருமுளர்.

3-வது சிலேஷ்மாஸ்மரிரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது வாதபித்தாஸ்மரி ரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையும் பெற்றிருக்கும். அன்றியும் கீழ்வயிற்றில் அதிகநோவு கனத்தல் குளிர்ச்சி மிகுதியாகவும் வழுவழுப்பாகவும் தேன்வன்னமாகவும் வெண்மையாகவும் நீர் இறங்குதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டு என்பாருமுளர். இது பாலராதி சகலருக்கும் காணும். இந்தரோகம்

காணுகின்ற மார்க்கம் சிறிது ஆகையால் சலாகை முதலியவைகளால்
வவத்தியஞ்செய்தால் வசப்படும்.

4-வது சக்கிலாஸ்மிரோகலக்ஷணம்.

சையோககாலத்தில் வேகத்துடன் விழுசின்ற விந்துவை அடக்
குதலாலும் இன்னும் விந்துஸ்தம்பனத்திற்காகச் சாப்பிடுகின்ற
உஷ்ணவீரிய அவுஷதங்களினாலும் உண்டாகிய கனலில் நின்றும்
வியாபித்தெழுந்த சூடானது தன்ஸ்தானத்திலிருந்த சக்கிலத்தை
நழுகப்பண்ணி நழுகினதை நாளத்தின்வழியாகக் கீழே ஒழுகவொட்
டாமல் அண்டத்தினுடைய மத்யஸ்தானத்திலேயே மறிக்கும் அங்கு
மறிபட்ட சக்கிலத்தை அதற்குரிய வாயுவானது சுண்டவைத்து
உலர்த்தும்; அப்போது இந்தரோகம்பிறக்கும். இதனால் இந்தரோ
கிக்கு பிசத்தில் வீக்கம் கீழ்வயிற்றில்நோவு நீரானது வருத்தத்தின்
மேல் வெகுநேரம்பொறுத்து இறங்கல்என்னும் இக்குணங்களுண்டா
கும். இது சக்கிலம் உலரப்படுங்காலத்தில் உண்டானதாகையால்
சக்கிலாஸ்மிரோகம்எனப் பேர்பெற்றது.

சர்க்கரால்மிரோகலக்ஷணம்.

முன்சொன்ன சக்கிலாஸ்மிரோகம் பிறக்கும்போதுலரப்பட்டி
ருந்த விந்துவை வாயுவானது அணுவணுவாகப்பொடித்து மணல்
சிறுபயறு கடுகு கடலை சண்டைக்காய் இலந்தைக்காய் பேரிச்சங்காய்
இவைகளின் பிரமாணங்கனையொத்த கல்லுகளாகத்திரட்டி நீரோடு
சேர்த்து நாளத்தின் வழியாக வெளியில்தள்ளும். இதுவே சர்க்கரால்
மிரோகமாம். இந்த ரோகிக்கு வாயுவு சபாவவழியில்நடந்தால் மூத்
திரத்தோடு முன்சொன்ன கல்லுகள்விழுந்துகொண்டேயிருக்கும்;
அப்படிநடவாமல் தப்பிநடந்தால் பக்கநோவுண்டாகி ஒருதுளிமூத்தி
ரங்குட இறங்காமல் கட்டுப்பட்டு அதிக உபத்திரவங்க ளுண்டாம்.
இதற்குக் கல்லடைப்புரோகமென்றும்பேர். இவைகட்குப் பாஷாண
பேதிக் கஷாயம் மாலினிவசந்தமாத்திரை சலமஞ்சரி வெடியுப்புச்
சுன்னம் முதலிய மருந்துகளும் ஆயுதச்சிகிச்சைகளும் நன்மையைச்
செய்யும். இவைநிற்க சிலநூலில் இந்தரோகம் 4 - விதமென்றும்
சுதையடைப்புரோகம் 4-விதமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவை
களுக்கு விவரம் சொல்லாமையால் நிறுத்தலாயிற்று.

சர்க்கரா என்பது சுக்கான்கல்

அஸ்மரிரோக அசாத்தியநிதானம்.

எந்த அஸ்மரிரோகிக்கேனும் பீசங்களில் வீக்கமும் நோவும் நீர்க்கட்டும் உண்டாகில் அசாத்தியம்.

அஸ்மரிரோகம் முற்றிற்று.

மூத்திரதோஷபேதம்.

மூத்திரதோஷமானது வாதவஸ்தி வாதகுண்டவி வாதாஷ்டலம் மூத்திராதீதம் மூத்திரச்சடரம் மூத்திரோச்சங்கம் மூத்திரக்கிரந்தி மூத்திரசக்லம் மூத்திரவிட்விகாதம் மூத்திரஉஷ்ணவாதம் மூத்திரக்ஷயம் மூத்திரசாதம் எனப் பன்னிரண்டு விதப்படும். இவற்றுள் வாதவஸ்தி வாதகுண்டவி வாதாஷ்டலம் என்னுயிம்மூன்றிற்கும் வாயுவே அரசனும்; மூத்திராதீதம் மூத்திரசடரம் என்னும் இவ்வி ரண்டிற்கும் வாதபித்தங்களே அரசர்களாம்; மற்றைய ஏழுக்கும் பித்தகபங்களே அரசர்களாம்.

1-வது வாதவஸ்திமூத்திரரோகபேதம்.

வாதவஸ்திமூத்திரரோகமானது மூத்திர சங்கவாதவஸ்திரோக மென்றும் மூத்திரபிந்து வாதவஸ்திரோகமென்றும் இருவிதப்படும்.

மூத்திரசங்கவாதவஸ்திரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது கீழ்வயிற்றுமுகத்தை நன்றாக அடைத்து அவ்வி டத்தில் நின்றுகொள்ளுவதால் மூத்திரமானது விசேஷமாக உள்ளில் சேர்ந்து கட்டுப்படுவதும் அன்றி அந்தஸ்தானத்தில் நோவு நமைச்சல் என்னும் இக்குணங்களுமுண்டாகும். சங்கம் என்பது கூட்டம்.

மூத்திரபிந்துவாதவஸ்திரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது ஒருவேளை தன்ஸ்தானத்தை விட்டிறங்கிக் கீழ்வயிற்றை வட்டமாகவும் கருப்பத்தைப்போல் பருமனாகவும் உயர்வாகவும் செய்யும்; அப்போது சரீரநோவு தாகம் கொஞ்சம்புரளல் மூத்திரம் தாரையாக விழாமல் துளித்துளியாக விழுதல் என்னும்

இக்குணங்களுண்டாகும். இது வயிற்றில்நிறைந்த மூத்திரத்தைப் பிந்துபிந்தாகவிழும்பண்ணுவதால் மூத்திரபிந்துவாத வஸ்திரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனைச் சொட்டு மூத்திரம் என்றும் சொல்வார்கள். இது அசாத்தியம்.

2-வது வாதகுண்டலிமூத்திரரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது தொப்புளின் கீழ்வயிற்றில் தூர்க்குணத்தோடு அதிக வேதனையைச்செய்து பாம்பைப்போலச் சுற்றிக்கொண்டு மூத்திரத்தை மறிக்க சரீரத்தில் மரத்தலுண்டாகி மூத்திரம் துளித்துளியாக வெளிப்படும். அல்லது மலம் இறங்கியபின்பு மூத்திரம் இறங்கும். இது பாம்பைப்போலவே கீழ்வயிற்றில் இருந்துகொண்டு வேதனையைச் செய்யுங்காரணத்தால் வாதகுண்டலி மூத்திரரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

3-வது வாதாஷ்டலமூத்திரரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது மலமார்க்கத்திற்கும் மூத்திரமார்க்கத்திற்கும் நடுவில் நிலைத்திருந்து கொண்டு கீழ்வயிற்றை ஆமையோட்டைப்போலவே கெட்டியாய் அசையவொட்டாமல் உயர்வாக வீங்கும்படி செய்யும். அக்காலத்தில் வயிற்றில் உப்பிசமும் மலமூத்திரச்சிக்கலும் அபானவாயு இன்மையும் உண்டாகும்.

அஷ்டலம் என்பது வீக்கம்.

4-வது மூத்திராதீதரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது வெகுநேரம் கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற மூத்திரத்தை வெளிப்படுத்தாமலே யிருக்கும். ஒருவேளை கொஞ்சம் உபத்திரவத்தைக்கொடுத்து வெளிப்படுத்தும். அதீதம் என்பது காலங்கடத்தல்.

5-வது மூத்திரசடரரோகலக்ஷணம்.

மறிபட்டிருக்கு மூத்திரத்தால் அலைப்புண்டவாயுவானது எப்போதுசுழித்தெழுந்திருக்குமோ அப்போது கீழ்வயிற்றில் மூத்திரம் மிகுதியும் நிறையும்; இதனால் அதிகநோவு வயிறுப்பிசம் அசிரணம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாம். சடரம் என்பது வயிறு

6-வது மூத்திரோச்சங்கரோகலக்ஷணம்.

சலத்துவாரத்தின் தூர்க்குணங்களினாலும் வாயுவினாலும் மூத்திரம் மறிப்பட்டு அற்பமாக இறங்கும்; இறங்கினாலும் அது கீழ்வயிற்றிலேனும் கோசத்தின் துவாரத்திலேனும் அதன்முனையிலேனும் சுரந்துதங்கி நின்றுகொண்டு மெள்ளமெள்ளக்கொடியும், இதனால் ஆண்குறியானது நோவுள்ளதாகவும் நோயின்மையாகவும் கணப்பதாகவும் ஒருவேளை யந்தமூத்திரம் சிதறிச்சிதறி விழுவதாகவும் இருக்கும். இது மேற்சொன்ன இடங்களில்தங்கித்தங்கிக் கசிதலால் மூத்திரோச்சங்கரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. உச்சங்கம் என்பது இடம்.

7-வது மூத்திரக்கிரந்திரோகலக்ஷணம்.

நிலைபெற்று வட்டமாக இராநின்ற மூத்திரப்பையினது முகமானது பித்தசிலேஷ்மங்களினால் சுருங்கி முடிபோட்டதுபோல் ஆகிவிடும். அப்போது பலதூர்க்குணங்களும் உண்டாம்.

கிரந்தி என்பது முடிச்சு.

8-வது மூத்திரச்சுக்கிலரோகலக்ஷணம்.

நீர்க்கட்டுரோகிக்கும் அதிகசையோகிக்கும் வாயுவினால் அடிப்பட்ட சுக்கிலமானது தன்ஸ்தானத்தைவிட்டுநழுவி விழுதியைக்கரைத்ததுபோல் மூத்திரத்திற்கு முந்தியேனும் பிந்தியேனும் விழும்.

9-வது விட்விகாதமூத்திரரோகலக்ஷணம்.

சுரத்தில் மெலிந்தவனுக்கும் பலவீனனுக்கும் வாயுவினால் மலபந்தம் எப்போது உண்டாகுமோ அப்போது மூத்திரத்துவாரமானது மலத்தோடு சம்பந்தப்பிடும். இதனால் மலத்தினது தூர்க்கந்தமாகவே மூத்திரம் இறங்கும். இந்தக்காரணத்தால் விட்விகாதமூத்திரரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

விட்விகாதம் என்பது மலபந்தம்.

10-வது உஷ்ணவாதமூத்திரரோகலக்ஷணம்.

காரதீக்ஷண போசனத்தினாலும் வாதத்தையுண்டாக்கும் வஸ்துக்களினாலும் அதிகநடையினாலும் பித்தம்பிறந்து அதிகரிக்கும் அந்தப் பித்தமானது வாயுவினு லடிபட்டு கீழ்வயிற்றின் சமீபத்தில்

வேதனையையும் காங்கையையும் உண்டாக்கும். அப்போது ரத்தங் கலந்த நிறமாகவும் சுத்தரத்தநிறமாகவும் மஞ்சள்நிறமாகவும் உஷ்ணமாகவும் அடிக்கடி வெகு வருத்தத்துடன் மூத்திரம் இறங்கும்.

11-வது மூத்திரக்ஷயரோகலக்ஷணம்.

ஈரத்தினால் மெலிந்தவனுக்கும் பலவீனனுக்கும் பித்தமும்வாதமும் அதிகரித்துக் கீழ்வயிற்றிற் சேர்ந்துகொண்டு - அதிகவேதனையைப் பிறப்பித்து மூத்திரத்தை நாசப்படுத்தி அவ்விடத்தில்தோவையும் எரிச்சலையும் உண்டாக்கும். க்ஷயம் என்பது நாசம்.

12-வது மூத்திரசாதரோகலக்ஷணம்.

வாயுவினால் பித்தமும் சிலேஷ்மமும் அடிபட்டுக்கலங்குவதனால் மூத்திரமானது சங்கட்டத்தோடு மஞ்சள் ரத்தம் வெண்மை என்னும் இவ்வன்னமாகவும் சிலவேளை அதிககாங்கையுடன் கோரோசனவன்னமாகவும் சங்கபஸ்ம வன்னமாகவும் இன்னும் பலவித வன்னமாகவும் இறங்கும். அதனால் சுக்லதாதுவானது நீர்த்து நானு வித நிறமாக வெளிப்படும். சாதம் என்பது உபத்திரவம்.

இவைகளுக்குக் கரும்புரசம் திரிகண்டதிக்கஷாயம் செம்மணத்தக்காளிக்காய் வற்றலினதீரீர் மகாவசந்தருசுமாகரமாதிரைமுதலிய அபுஷதங்களும் ஆயுதச்சிசிச்சைகளும் உபயோகிக்கலாம்.

மூத்திரரோகம் முற்றிற்று.

மேகரோகபேதம்.

மேகரோகமானது வாதத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் சிலேஷ்மத்தினாலும் இருபது விதப்படிம். அவையாவன: வசாமேகம் மச்சாமேகம் அஸ்திமேகம் மதுமேகம் என்னும் இந்நான்கும் வாதத்தினால் பிறக்கும்; சாரமேகம் நீலமேகம் காளமேகம் அரித்திராமேகம் மஞ்சிஷ்டிமேகம் ரத்தமேகம் என்னும் இவ்வாறும் பித்தத்தினால் பிறக்கும்; சலமேகம் இட்சுமேகம் சாந்திரமேகம் சுராமேகம் பிஷ்டமேகம் சூக்கிலமேகம் சிகதாமேகம் சீதமேகம் சரைர்மேகம் லாலாமேகம்

என்னும் இப்பத்தும் சிலேஷ்மத்தினால்பிறக்கும். இவற்றுள் தேணைப்போல் நிறத்தைப் பெற்று எறும்புகள் மொய்க்கின்ற மேசுமுத்திரரோகங்களுக்கு உடனேயே நானூவிதமான வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். மேற்சொன்ன வாதமேகமாவது சிலேஷ்மமேகமாவது வாதபித்தகபங்கள் குறையுங்காலத்தில் பிறக்கின்றமையால் அவைகளைக் குறையவொட்டாமல் சந்தர்ப்பண விதியால் உபசரிக்கவேண்டும். பூர்வரூபங்களுடன் கூடியிராநின்ற இருபது மேகங்களுக்குள் வாதமேகங்கள் அசாத்தியம்; பித்தமேகங்கள் கஷ்டசாத்தியம்; சிலேஷ்மமேகங்களும் மேதோதாதுவைக் கெடுக்காதிருந்தால் சாத்தியம்.

மேகரோகபூர்வரூபம்.

மேகரோகமானது சரீரத்தில் வியர்வை துர்க்கந்தம் தளர்ச்சிகளத்தல் படுக்கையிலும் உட்காரலிலும் சுகத்திலும் நித்திரையிலும் இச்சை மார்பு கண் நா காது இவ்விடங்களில் எரிச்சல் தலைமயிரும் நகமும் விரைவில்வளரல் சீநளவஸ்துக்களில் இச்சை கன்னமும் நெஞ்சும் உலரல் தாகம் வாயினிப்பு சை கால் எரிச்சல் ஆண்குறி சுருங்கல் சக்கிலநாசம் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழைய ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

சாமானியமேகரோகநிதானம்.

சகலமேகநீரும் கலங்கலாக இருந்தாலு மிருக்கும். இம்மேகங்களில் தோஷங்களும் உபத்திரவங்களும் பிறந்தகாலத்தில் அந்தந்த முத்திரநிறங்களினால் இன்னின்ன மேகங்களென்றறியவேண்டும்.

இனி வாதத்தாற்பிறந்த வசாமேகரோகம் முதலிய நான்குவகை மேகரோகலக்ஷணங்களைச் சொல்லுவாம்.

1-வது வசாமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது கொழுப்பைக்கலந்ததுபோலும் சுத்தக்கொழுப்பைப்போலும் அடிக்கடி இறங்கும்; அன்றியும் நினைவாசனையுடன் வேளைக்குக் குறணி அளவு இறங்கும். காய்ச்சினாலும் அவ்வாசனையே வீசும் என்பாருமுளர். இது 114-வது பக்கத்தில் அசாத்தியாதிசாரரோகலக்ஷணத்தில் சொல்லிய வசாசலத்தைப்போல் இறங்கலால் வசாமேகரோகம் எனப் பேர்பெற்றது. நிறத்திலும் நாரற்றத்

நிலும் வசம்பை ஒத்திருப்பதால் இதனை வசாமேகம் எனச் சொல்வது சில ஆயுர்வேதியர் சம்மதம். வசா என்பது வசம்பு.

2-வது மச்சாமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது மச்சாஎன்னும் மாமிசநிறமாகவும் அதுகலந்தது போலவும் மோர்கலந்ததுபோலவும் அடிக்கடி இறங்கும். அது உறைந்த இடத்தில் பழம் பிழிந்ததுபோலும் மோரை ஊற்றினது போலும் நிறம் தோற்றப்படுகும்; அன்றியும் காய்ச்சினால் கிணவாசனையே உண்டாகும் என்பாருமுள்ளார்.

மச்சை என்பது எலும்புக்குள் இருக்கும் மூளை.

3-வது அஸ்திமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது யானைமூத்திரத்தை யொத்துத் தடைப்படாமலும் ஒருவேளை தடைப்பட்டிக் கலங்கியதுமாக இறங்கும். இது யானையின் மூத்திரம்போல் இறங்கலால் அஸ்திமேகம் எனப்பேர்பெற்றது. அஸ்தி என்பது யானை.

4-வது மதுமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது தடித்து ஈ ஏறம்பு மொய்ப்பதாய் தேனுக்குள்ள நிறம் வாசனை ருசி கனம்என்னும் இவைகளைப்பெற்றுக்காய்ச்சினால் பாகாகுவதாய் நாபியிலும் தேகத்திலும் குடிவந்தையுண்டாக்கி இறங்கும். அன்றியும் பசுமையாயும் மஞ்சள்நிறமாயும் பீசத்திலும் சோசத்திலும் கடுத்தலுடன் அடிக்கடி இறங்குதல் அதைப்பிடித்துப்பார்த்தால் அடியில் வெண்மைபற்றுதல் தேகம் வெளிற்றுடன் கன்றுதல் என்னுயிர்க்குணங்கர் உண்டென்பாருமுள்ளார். இது தேகத்தின் மதுரத்தை யுருக்கிக்கொண்டு வருதலால் மதுமேகம் எனப்பேர்பெற்றது, இதுவே சீரணமதுமேகம் பூரணமதுமேகம்என இருவகைப்படுகும். இவற்றுள் சீரண மதுமேகம் என்பது ஏழுதாதுக்களம்குறையப்படுகிங் காலத்திலாவது வாதாதிதோஷங்களினால் வாயு சஞ்சாரமார்க்கம் அடைபடுங்காலத்திலாவது வாயு அதிகரித்தவினால்பிறந்து வாதபித்தங்களின்குணங்களைப்பெற்று முற்கூறிய பூர்வ ரூபத்தை அடைந்து ரோகியைச் சீக்கிரத்திற்கெடுக்கும். இது

அசாத்தியம். ஒருவேளை இதுவே திரிதோஷகால விபரியாசத்தினால் ரோகியை நெடுநாளைக்கு வைத்திருப்பதும் உண்டு; அப்படிக்கு வைத்திருப்பதால் இது பூரண மதுமேகம் எனப் பேர்பெற்றது. இது கஷ்ட சாத்தியம். இவைநிற்க; மற்றைப்பத்தொன்பது மேக ரோகங்களுக்கு மவுஷதப்பிரயோக சாந்திஇல்லாமல் நெடுநாள்உடம்பில் ஊறிப்பலக்குமாயின் இம்மேகங்களைப்போலவே நீரையும்பெற்றுச்சரீரத்திற்குத் தேன்றிறத்தையுங்கொடுத்து மதுமேகம் என்கிற பெயரையும்பெறும்.

இனி பித்தத்தாற்பிறந்த சாரமேகரோகமுதலிய ஆறுவகை மேகரோகலக்ஷணங்களைச்சொல்லுவாம்.

1-வது சாரமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது அதிக உப்பாகவே இறங்கும் கையால் தொட்டுச் சோதித்துப்பார்க்கில் உப்புக்குள்ளு கசிவுமுதலிய குணங்கள் உண்டாயிருப்பதுமன்றி இது உறைந்த ஸ்தானங்களில் உவர்மண்சுண்ணம்பு இவைகளின் நிறமாகவும் தோற்றப்படும்.

சாரம் என்பது உப்பு.

2-வது நீலமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது இந்திரநீலத்தை அரைத்துக்கரைத்தசலம்போலவே இறங்கும். இந்தக்காரணத்தினால் நீலமேகம் எனப்பேர்பெற்றது.

3-வது காளமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது கொள்ளிக்கட்டைக்கரியை அரைத்துக்கரைத்து இறுத்த சலம்போலவே இறங்கும். காளம் என்பது கறுப்பு.

4-வது அரித்திராமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது மஞ்சளைக் கரைத்த சலம்போலவும் காரமாகவும் இறங்கும். இதில் நீர்ச்சுறுக்கும் உண்டாம்.

அரித்திரம் என்பது மஞ்சள்

5-வது மஞ்சிஷ்டிமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது மஞ்சிஷ்டிவேரைக் காய்ச்சிவடிக்கடிய கஷாயத்தினது நிறத்தையும் ஒருவித தூக்கந்தத்தையும்பெற்று எப்போதும் ஒழுக்காகவே இறங்கும். மஞ்சிஷ்டி என்பது சாயவேர்.

6-வது ரத்தமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது ரத்தநிறத்தையும் லவணத்தையும் தூக்கந்தத்தையும்பெற்று உஷ்ணரம்பமாய் அனலை வீசிக்கொண்டேயிறங்கும். அன்றியும் முசல்ரத்தத்தை யொத்து இரண்டுபடியளவு இறங்குதல் அனைக் காய்ச்சிச்சோதித்தால் புலால் நாற்றம்வீசுதல் இதுலைக் கோசமும் பீசமும்கடுக்குதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர்.

இனி சிலேஷ்டமத்தால் பிறந்த சலமேகரோகமுதலிய பத்துவகை மேகரோக லக்ஷணங்களைச்சொல்லுவாம்.

1-வது சலமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது சுத்தசலம்போலத்தெளிந்தும் வெளுத்தும் மிகுந்தும் குளிர்ச்சியுடன் யாதொரு தூக்கந்தமும் இல்லாமல் மினுமினுத்து கொஞ்சங்கலங்கலாகவே இறங்கும்; அன்றியும் கழுநீரைப்போல மிகு சிக்கலுடன் இறங்கல் காய்ச்சினால் சுண்ணம்பு சங்கு இவைகளைப்போல் வண்டல்படிதல் தேகத்தில் ஒருவிதநாற்றம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டென்பாருமுளர். வெண்மையால் இதனைச்சங்கமேகம் என்பர்.

2-வது இக்ஷுமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது கரும்பை நருக்கிப்பிழிந்து உடனே வடிக்கடிய சாறுபோலும் தென்னங்கள்னைப்போலும் மிகுந்த மதுமாக வீசேஷித்து துரைகளோடுங்கூட இறங்கும். இக்ஷு என்பது கரும்பு.

3-வது சாந்திரமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது ஒவ்வொருநாள் வயிற்றில் கட்டுப்பட்டது போல் இருந்து கலங்கலோடும் வழுவழுத்துக்குழம்பாக இறங்கும். இது ஒருநாள் வயிற்றில்தங்கி மறுநாள் இறங்கலால் சாந்திரமேகம் எனப் பேர்பெற்றது.

அன்றியும் பளிங்குநிறம் போலாவது தாழைவிழுதுச் சாறு போலாவது வேளைக்கு ஒருபடி அளவாக இறங்கும். இதனால் கோசமும் பீசமும் கடுக்கும். காய்ச்சினால் சிழைப்போல் நாற்றம் வீசும்.

4-வது சுராமேகரோகலக்ஷணம்

மூத்திரமானது ஒவ்வொருநாள் தென்னக்கள்ளைப்போலவே இறங்கும். அப்படி இறங்குவதிலும் முதல் தெளிவாகவும் பின்பு குழம்பாகவும் இறங்கும். அன்றியும் துரைத்தும் வெளுத்தும் வேளைக்கு நாழியளவு இறங்கல் காய்ச்சினால் கள்ளைப்போல மணக்கு தல் மாப்போல் வண்டல் படிதல் மயக்கம் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டென்பாருமுள்.

சுரா என்பது கள்.

5-வது பிஷ்டமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது பச்சரிசிமாவைக்கரைத்த தண்ணீரைப்போல வே வெளுத்தநிறத்துடன் அதிகமாக இறங்கும். அப்போது ரோ ம்ச்சிவிர்ப்பும் உண்டாம். பிஷ்டம் என்பது அரிசியின் மாவு.

6-வது சுக்கிலமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது சுக்கிலத்தைப்போலவே வெண்மையாகவும் அதில் பஞ்சைப் பண்ணிப்போட்டதுபோல் சுக்கிலம் மிதப்பதாகவும் இறங்கும். அன்றியும் இது தாழஞ்சாற்றைப்போல் இறங்கிப் பின்பு ஈரலைப்போல் தோய்வதுந்தவிரக்காய்ச்சினால் கட்டியாகும் என்பாரு முள்.

7-வது சிகதாமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது வெள்ளை மணல் கலந்த சலம்போல் ஒவ்வொரு முகூர்த்தத்திற்கு ஒருதரம் இறங்கும். சிகதா என்பது மணல்.

8-வது சீதமேகரோகலக்ஷணம்.

மூத்திரமானது மிகுந்த குளிர்ச்சியுடன் மதுரம் உள்ளதாகவும் ஷிசேஷமாகவும் இறங்கும். சீதம் என்பது குளிர்ச்சி.

9-வது சநைநர்மேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது பொறுத்துப் பொறுத்துக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக யிருதுவைப்பெற்றே இறங்கும். சநைநர் என்பது காலதாமதம்.

10-வது லாலாமேகரோகலக்ஷணம்.

முத்திரமானது கோட்டுவாய்ச் சலத்தைப்போலவே இறங்கும். அப்படி இறங்குவதிலும் மினுமினுத்து மெல்லியநூலிழை இறங்குவது போலத் தாரையாக இறங்கும்.

லாலா என்பது கோட்டுவாய்ச்சலம்.

ஆக மேகரோகலக்ஷணம் இருபதாம் முற்றிற்று.

இனி மேகரோகங்களின் உபத்திரவத்தைச் சொல்வாம்.

வாதமேகரோகஉபத்திரவநிதானம்.

நூற்றெட்டாவது பக்கத்திற்கொல்லிய உதாவர்த்தரோககுணங்களெல்லாம் இதில் உண்டாவதன்றியும் நடுக்கல் மாப்புநோவு மனச் சஞ்சலம் சூத்தல் அரைநித்திரை வாயுலரல் இருமல் இரைப்பு முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் பல் நா தொண்டை உதடு இவை கறுத்தல் படுக்கை பொருந்தாமை புரளல் நாடி குடிலமாயும் குணபேதமாயும் நடக்குதல் ஒருவித மணம்வீசல் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுள்.

பித்தமேகரோகஉபத்திரவநிதானம்.

கீழ்வயிறு ஆண்குறி இவைகளில் வியர்வை பீசம் சுருங்குதல் சரீரத்தில் காங்கையுடன் எரிச்சல் அதிகதாகும் புளியேப்பம் மூர்ச்சை பேதி முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் தேகவாட்டம் சரீரத்திலும் கோசத்திலும் கவிச்சநாற்றம்வீசுதல் சீழ் கற்றைழைச்சலம் தேன் இவைகளைப்போலவேரீரிறங்குவதுந் தவிரப் பீசத்திலும் கோசத்திலும் சூத்தல் ஈரலிலும் நாபியிலும் ஒருவிதமான நோவு ரணத்துடன் நாற்றம் சுரம் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுள்.

சிலேஷ்டமமேகரோகஉபத்திரவநிதானம்.

மந்தாக்கினி அரோசகம் வாந்தி மயக்கத்துடன் சோம்பலான நித்திரை இருமல் மூக்கடைப்பு முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் கோழையும் உழலையும் உண்டென்பாருமுளர்.

இனி மேகரோகதசாவஸ்தைநிதானம்.

1-வது கீழ்வயிற்றில் சங்கட்டந்தோற்றுதல்; 2-வது நீரிறங்கி ஓல் ஆயாசங்காணுதல் 3-வது வாயுபிரபலப்படுத்தல் 4-வது திரிதோஷங்கோபிக்குதல் 5-வது சக்கிலம்நசிக்குதல் 6-வது அதிகதாகமும் நீரில் மேகமும்உண்டாகுதல் 7-வது அரோசகமும்தேகசாட்டியமும் பிறக்குதல் 8-வது கட்டிகள் எழும்புதல் 9-வது பேதி அதிகரிக்குதல் 10-வது ஞாபகமறி உயிரீங்குதல் என்றறிக. இப்பத்து அவஸ்தைகளும் மேகரீருக்கு உபபலமாக இருப்பதால் இவைகள் உண்டாவதற்கு முன்னமே ஆவாரைப்பஞ்சாங்கத்திரீர் சிந்திப்பதற்கு மேககுலாந்தகமாத்திரை மேககஜ்கண்டரவமாத்திரை மேகபஞ்சாமிர்தம் பஞ்சானனாசம் வேதவித்தியாரசம் முதலிய சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

இனி மேகரோகஅசாத்தியநிதானம்

எந்த மேகரோகிகட்கானாலும் மிகுந்தகாற்றினாலும் அதிக சிதனவஸ்துக்களினாலும் இடைவிடாது உபசரித்தபோதிலும் சகிக்கக்கூடாத சரீரளரிச்சல் அளவுக்கடங்காத மூத்திரம் எவ்வளவு சலபானம் பண்ணினாலும் தணியாததாகும்மேன்மேலும் நாக்குவறளல் அரோசகம் சுரம் நுட்பமாகிய ஸ்தானங்களில் கட்டிகொழும்புதல் ஒருவேளை மிகுந்தபேதி என்னும் இக்குணங்களுண்டாகில் அசாத்தியமே.

மேகக்கட்டிகளின்பேதம்.

முன்புசொன்ன மேகரோகங்களை அலுஷதங்கால் நிவிர்த்தி செய்யாவிடில் அந்தநீரிலால் மெலிந்த ரோகிகுக்கு, சராவிசை கச்சபிகை ஜாவினி வினதை அலசை மஞ்சுகை சரஷ்பிகை புத்திரிணி பிதாரிகை வித்திரதி எனப் பத்துவிதப்பிடகங்கள் உண்டாகும். இவைகக்குமுறையே தமிழ்ப்பெயர்வருமாறு: மடக்குக்கட்டி ஆமை

யோட்டுக்கட்டி வலைக்கண்கட்டி அதோமுகக்கட்டி பேய்ச்சுரைக் காய்க்கட்டி கடலைக்கட்டி கடுகுக்கட்டி புத்திராதிக்கக்கட்டி நிலப்பூசினிக்குழங்குக்கட்டி வித்திராதிக்கட்டி என்பவைகளாம்.

பிடகம் என்பது கட்டி..

1-வது மடக்குக்கட்டிலசுண்ணம்.

கீல்களிலும் மாயிசஸ்தானங்களிலும் இருந்து உண்டாகி கறுத்து அடியகன்று முனையுயர்ந்து நடுவில் பள்ளம் விழுந்து வியர்வையுடன் நோவுள்ளதாய் மடக்குக் கவிழ்த்ததுபோலவே இருக்கும்.

2-வது ஆமையோட்டுக்கட்டிலசுண்ணம்.

குழிகள் விழுந்தும் மினுமினுத்தும் நோவைத்தருவதும் ஒரு வேளை தராததுமாய் அனேகவிதசிகிச்சைகளுக்கு வசப்படாமல் ஆமையோட்டைக்கவிழ்த்து மூடினதுபோலவே இருக்கும்.

3-வது வலைக்கண்கட்டிலசுண்ணம்.

மொத்தாகாரமாக எழும்பி மரத்தின் வேருகளைப்போல் வெகு நரம்புகள் குழப்பிவதும் குழம்பான சலத்தைச்சொரிவதும் நாளுக்குநாள் பரவுவதும் வலையைப்போல் கண்கள் விடுவதும் சிலவேளை உபத்திரவத்தைச் செய்வதும் சிலவேளை செய்யாததுமாக இருக்கும்.

4-வது அதோமுகக்கட்டிலசுண்ணம்.

வயிற்றிலேனும் இடுப்பிலேனும் கரியநிறத்துடன் பருமனாக எழும்பி அதிகவுபத்திரவத்தையும் வியர்வையையும் தருவதாயிருக்கும். இது ரோகியைக்கொஞ்சமேனும் நிமிர்வொட்டாமற் குணியப் பண்ணுகின்ற காரணத்தால் அதோமுகக்கட்டி எனப்பேர்பெற்றது.

5-வது பேய்ச்சுரைக்காய்க்கட்டிலசுண்ணம்.

முதல்முதல் எவ்விடத்தில் இது பிறக்கின்றதோ அவ்விடத்துச் சருமத்தின்மேல் நெருப்பால்சட்டதுபோல் எரிச்சலை உண்டாக்கி எழும்பிப்பின்பு கறுப்புசிவப்புநிறங்களையடைந்தகொப்புளங்களாகச் சரீரமெங்கும் வியாபித்துப் பார்வைக்குப் பேய்ச்சுரைப் பிஞ்சைப் போலவே இருக்கும். இதனால் அதிகபேதி தாகம் சோருதல் சுரம் மிகுந்த நோவுடன் வேதனை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது கடலைக்கட்டிலகூணம்.

சிறுகடலைப் பிரமாணத்தையும் அதன் ரூபத்தையும்பெற்று சரீரமுழுதும் கொப்புளம் கொப்புளமாகளமும்பி உபத்திரவத்தைச் செய்யும்.

7-வது கடுகுக்கட்டிலகூணம்.

சரீரமுழுதும் நெருக்கமாகக் கடுகுப்பிரமாணத்தையொத்துச் சீக்கிரத்திலுண்டாகி உடனேயுடைந்து அதிக உபத்திரவத்தைத் தரும்.

8-வது புத்திராதிக்கக்கட்டிலகூணம்.

விஸ்தரித்து வரிசைவரிசையாக ஏற்பட்டுப்பருத்தும் சிறுத்தும் ஒன்றையொன்றைச்சுற்றி அனேக கொப்புளங்கள் சூழ்வதாகப் பிறந்து அதிக எரிச்சலையும் மிகுசங்கட்டத்தைபுந்தரும். இது ஒன்றின்பின் ஒன்று பிறந்து கூட்டமாக இருப்பதால் புத்திராதிக்கக்கட்டிலுள்ளப் பேர்பெற்றது.

9-வது நிலப்பூசினிக்கிழங்குக்கட்டிலகூணம்.

நிலப்பூசினிக்கிழங்கைப்போல் வட்டமாகத் தடித்து அனந்த விதமான உபத்திரவங்களை விசேஷமாகத்தரும்.

10-வது வித்திரதிககட்டிலகூணம்.

இதை இப்படலத்தில் 145-வது பக்கத்தில் மேகரோககாலநிதானத்திற்குப்பின்பு சொல்லப்படும்.

சாத்தியாசாத் தியமேகக்கட்டிலுகளின் நிதானம்.

மேற்கூறிய கட்டில்களுக்குள் மடக்குக்கட்டி ஆமையோட்டுக் கட்டி வலைக்கண்கட்டி இம்மூன்றும் ரசதாதுமுதல் மாமிச தாது வரைக்கும் ஒட்டிப்பிறப்பதால் சாத்தியம், புத்திராதிக்கக்கட்டி நிலப்பூசினிக்கிழங்குக்கட்டி இவ்விரண்டும்மேதோதாதுவைப்பற்றிப் பிறப்பதால் கஷ்டசாத்யம். மற்றையகட்டில்கள் பித்தத்தால்பிறந்து மேதோதாதுவை ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருப்பதால் கஷ்டத்திலுங் கஷ்டசாத்தியம். ஆயினும் மேகரீரால் மெலிந்தரோகிக்கு

மார்பு அடிமுதுகு முலை தோள் குதம் சிரசு மையம் கில் கால் விரல் கைவிரல்கள் தற்சனிலிரல் அக்குள் புருவமையம் சுழுத்து இருதயம் ந்தித்தொப்புள் உதடு அண்டம் முழங்கால் கண்டச்சதை தொடைச் சதை கடிஸ்தானம் என்னும் இவ்விடங்களில் எவ்விதக்கட்டிகள் பிறந்தாலும் அசாத்தியமென்றே நிதானிக்கவும். ஒருவேளை மேற் சொல்லிய இடங்களைத்தப்பிப்பிறக்கில் சாத்தியம் ஆகும்.

இவைகளை கூத்திர கூர ரணச்சிசிச்சைகளைக்கொண்டும் பாத ரச உபரச லோகவருக்க அவுஷதங்களைக்கொண்டும் வசப்படுத்த வேண்டும்.

சோமரோகலக்ஷணம்.

துக்கம் ஆயாசம் மிகுந்தசையோகம் இடுமருந்து முதலியவைகளால் மூத்திரம் அதிகரிப்பதும் உண்டு. அந்த மூத்திரமானது கலங்கலுள்ளதாய்க்கீழ்வயிற்று முகத்திற் சேர்ந்துகொண்டு தனது சபாவநிறத்தைபும் நாற்றத்தைபும் ஒழித்து அதிகாரரோகத்தைப்போல் அடிக்கடியிறங்கும். இதனால் பூரணச்சந்திரனைப்போல் சரீரம் வெளுத்தல் நாளுச்சூநாள் பலவீனப்படுதல் முகம் கன்னம் உதடு இம் மூன்றுஞ் சுட்குத்தல் தலைநோதல் வாயும் நாவும் வறளல் அதிகதாகம் தேகம் இளைத்தலினால் அசதி சோம்பல் பலவித போசனபலகாரங்களை மிகுதியாகப் புகித்தாலும் திருப்தி அடையாமை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது பூரணச்சந்திரனைப்போலவே தேகம் வெளுக்கவும் நாளுச்சூநாள் இளைக்கவும் செய்கின்றமையால் சோமரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. ஒருவேளை இந்தரோகிக்குச் சரீரம் வெளுக்காமல் சபாவநிறம் அல்லது கருமைநிறம் உண்டாகி முன் சொன்ன தூர்க்குணங்களெல்லாம் பிறந்து அடிக்கடி மூத்திரமும் இறங்குமாயின் இது மூத்திராதிகாரரோகம் வெகுமூத்திரரோகம் எனவும் பேர்பெறும். சோமன் என்பது சந்திரன்.

இதற்குநிலப்பனங்கிழங்குருருவேர் பனங்கிழங்கு நெல்லிமுள்ளி இவைகளைற்செய்த ரசாயனம் வாழைப்பழஜெயரீர்சீந்தில்சருக்கரை தேற்றாங்கொட்டைலேசியம் முதலிய சிசிச்சைகளும் ஆகும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

சிந்தாமணிஎன்னுஞ் சாஸ்திரத்திலும் மேகரோகம் இருபது

வகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அவையாவன: 1-ஆச்சியகந்தி மேகம், 2-சுத்தமேகம், 3-வாதப்பிரமியமேகம், 4-மாமிசசிராவிமேகம், 5-அப்பியமேகம், 6-பித்தப்பிரமியமேகம், 7-சவிரணமேகம், 8-மதுமேகம், 9-சாந்திரமேகம், 10-ஆர்க்கமேகம், 11-வசாமேகம், 12-உத்தமமேகம், 13-மச்சைமேகம், 14-ஆதிக்கமேகம், 15-சாரமேகம், 16-சுக்கிலமேகம், 17-உதகமேகம், 18-பிரசமேகம், 19-சாரமேகம், 20-தைத்தியமேகம் என்பவைகளாம். இவற்றுள், 8-9-11-13 15-16-17-18.19 என்னும் இலக்கங்களைஉள்ள ஒன்பது மேகரோகங்களும் முற்கூறியவைகளேஆம். இவைஒழிந்த பதினொருமேகங்களும் முறையே இதனடியிற் கூறப்படும்.

1-வது ஆச்சியகந்திமேகரோகம்.

மூத்திரமானது நெய்யையொத்துச்சீலையிற்றேயுத்துக்கொளுத்தில் எரிவதும் நாளொன்றுக்குக் குறுணி என்னும் நாலுபடி அளவாக இறங்குவதுமாக இருக்கும். இதனால் சரீரம் சுட்க்கும்.

2-வது சுத்தமேகரோகம்.

மூத்திரமானது கோசலத்தைப்போல் வாசனையுள்ளதும் ஒரு நாளாக்கு நாலுபடி அளவாக இறங்குவதும் காய்ச்சிக்கொளுத்தினால் மிகுந்தபிரகாசத்துடன் எரிவதுமாக இருக்கும். இதனால் இளைப்புடன் மிகுந்த களையும் சரீரத்தில் மாறுநிறமும் உண்டாகும்.

3-வது வாதப்பிரமியமேகரோகம்.

மூத்திரமானது கொழுப்பையொத்துக்கனத்து மாமிசநாற்றத்துடன் வேளைக்கு ஒருநாழிஎன்னும் அரைப்படி அளவாக அடிக்கடி இறங்கும். இதைக்காய்ச்சினால் தேன்மணமே வீசும்.

4-வது மாமிசசிராவிமேகரோகம்.

மூத்திரமானது வெள்ளாட்டுக் கொழுப்பையொத்தும் காய்ச்சினால் அந்த ஆட்டினது நெய்நிறமும் கருப்பஞ்சாற்றுக்குள்ளமணமும் உண்டாய்வேளைக்குக் குறுணி அளவாக இறங்கும்.

5-வது அப்பியமேகரோகம்.

மூத்திரமானது யானையின் மதசலத்தைப்போல் அதிக விரைவாய் ஒவ்வொரு வேளைக்கு ஒருபடி அளவாக இறங்கும். காய்ச்சினால் உவர்மண்ணைப்போல் அடியில் வண்டல்படியும்.

6-வது பித்தப்பிரமியமேகரோகம்.

மூத்திரமானது கற்றாழஞ்சாற்றை யொத்தநிறமும் நாற்றமும் உள்ளதாய் ஒவ்வொரு நாழிகைக்கு இரண்டுபடி அளவாக இறங்கும். காய்ச்சினால் அதிக நாற்றம் உண்டாகும்.

7-வது சவிரணமேகரோகம்.

மூத்திரமானது சண்ணும்பையொத்த காரமும் தூக்கந்தமும் உள்ளதாய் வேளைக்கு ஒருபடி அளவாக இறங்கும். இதைக்காய்ச்சினாலும் சும்மாவைத்திருந்தாலும் அடியில் சண்ணம்பு நீறுபோல் வண்டல் படிவதும் ஏறம்பு மொய்ப்பதுமாக இருக்கும்.

8-வது ஆர்க்கமேகரோகம்.

இது முயல்ரத்தம்போன்ற சிவந்தநிறத்துடன் வேளைக்கு இரண்டுபடி அளவாய் இறங்கும். பிஜகோசங்கள் கடுப்பதுடன் அந்நீரைக்காய்ச்சினால் புலால்நாற்றத்தை வீசுவதாயுமிருக்கும்.

9-வது உத்தமமேகரோகம்.

மூத்திரமானது காய்ச்சினாலும் நல்லசலத்தைப்போல் இருப்பதும் அன்றி ஒவ்வொருவேளைக்குக் குறுணி அளவாக இறங்கும்.

10-வது ஆதிக்கமேகரோகம்.

மூத்திரமானது காய்ச்சினாலும் சும்மாவைத்திருந்தாலும் இந்நீர்ச்சலம் போலவே நிறமும் அந்தவாசனையும் உள்ளதாயிருக்கும். இதனால் அதிகதாகமும் தேகவாட்டமும் உண்டாகும்.

11-வது தைத்தியமேகரோகம்.

மூத்திரமானது இறைச்சியைக்கழுவினசலம்போலவே நீர்த்தாரையில் நின்றும் முறுக்குண்டு வெண்மையாய் வேளைக்கு முந்நாழி

அளவாக இறங்கும். அதைக்காய்ச்சினால் அக்கவுச்சுவாசனையே விசும்.

மேகரோகதசாவஸ்தைநிதானம்.

1-வது சரீரங்கனத்தல் 2-வது தேசசுகுறைந்து மழுங்குதல் 3-வது நாக்குராம் அற்றுவறளல் 4-வது தேகளிச்சல் 5-வது மூத்திரம் அதிகமாகுதல் 6-வது பிக்கைபொருந்தாமைபுடன் மூர்ச்சையு முண்டாகுதல் 7-வது சுவாசம் அதிகரிக்குதல் 8-வது ரணம்பிறக்குதல் 9-வது கிருமிசேருதல் 10-வது ஊயங்கண்டு உயிரீங்குதல்.

மேகரோக காலநிதானம்.

இவ்விருபதுமேகங்களில் 1-ஆச்சியசுந்திமேகம், 2-சுத்தமேகம், 3-வாதப்பிரமியமேகம், 4-மாயிசரோவிமேகம் ஆகிய நான்கும் வாதத்தாற்பிறந்தவைகளெனவும்; 5-அப்பியமேகம், 6-பித்தப்பிரமியமேகம், 7-சவிரணமேகம், 8-மதுமேகம், 9-சாந்திரமேகம், 10-ஆர்க்கமேகம் ஆகிய ஆறும் பித்தத்தாற் பிறந்தவைகளெனவும்; 11-வசாமேகம், 12-சுத்தமேகம், 13-மச்சமேகம், 14-ஆதிக்கமேகம், 15-சுராமேகம், 16-சுக்கிலமேகம், 17-உதகமேகம், 18-பிரசமேகம், 19-சாரமேகம், 20-தைத்தியமேகம் ஆகிய பத்தும் சிலேஷ்மத்தாற் பிறந்தவைகளெனவும்; இவற்றில் (1) வது 7-நாட்களுச்சூன்றும், (2) வது 15-நாளிலும், (3) வது 6-மாதங்களிலும், (4) வது 3-நாட்களில் அல்லது 8-நாட்களில் அல்லது 5-வது மாதத்திலும் (5) வது நோய்கண்ட 8-வது மாதத்திலும், (6) வது 3-வது ஆண்டிலும், (7) வது 2-வது ஆண்டிலும், (8) வது 5-ஆண்டிலும், (9) வது 5-ஆண்டிலும் (10) வது 9-வது மாதத்திலும், (11) வது 7-வது ஆண்டிலும், (12) வது 10-ஆண்டிலும், (13) வது 5-ஆண்டிலும், (14) வது 7-ஆண்டிலும்; (15) வது 7-ஆண்டிலும், (16) வது 3-வது ஆண்டிலும், (17) வது 1-ஆண்டிலும் (18) வது 5-மாதத்திலும் (19) வது 15-ஆண்டிலும் (20) வது 3-ஆண்டிலும் கொல்லும் என்றுரைப்பாருமுளர்.

ஆயினும் சிகிச்சாசாரத்திற்கூறிய முறைப்படி சிகிச்சை செய்யின் சாத்தியமாதலும் உண்டு.

மேகரோகம், மதாந்தரமுற்றிற்று.

வித்திரதிக்கட்டியின்பூர்வரூபம்.

வித்திரதிக்கட்டியானது முதல்முதல் தோல்ரத்தம், யாமிசம் மேதை எலும்பு சன்னநரம்பு கபநரம்பு என்னும் இவைகளில் பஞ்ச

சேருவதுபோல் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகச்சேர்ந்து தடித்து நிலைபெற்று எழும்புகின்ற வீக்கத்தையே தனக்குப்பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இது சூத்தலைத்தருவதால் வித்திரதிக்கட்டி எனப் பேர்பெற்றது. இதனை விப்புருதிக்கட்டி என வழங்குகிறார்கள்.

வித்திரம் என்பது சூத்தல்.

வித்திரதிக்கட்டிலகூணம்.

பூர்வரூபத்தில் தடித்த வீக்கமானது சரீரத்தில் வெளிப்புறத்திலேனும் உட்புறத்திலேனும் வேரூன்றி அதிகஉக்கிரமான, நோவோடு வட்டவடிவாகவும் நீண்டவடிவாகவும் புடைத்துக் கட்டியாய் ஏற்பட்டுக் காணும். இது நிலைபெற்றுக்கண்டவிடத்திலேயே இருந்தால் வித்திரதி என்றும்; நரம்பின்வழியாக ஓடிஓடித்தடித்தால் ஓடுவித்திரதி என்றும் பேர்பெறும். இது உள்வித்திரதி வெளிவித்திரதி என இருவிதப்படும்.

வித்திரதிக்கட்டிபேதம்.

வித்திரதிக்கட்டி என்பது வாதவித்திரதி பித்தவித்திரதி சிலேஷ்மவித்திரதி திரிதோஷவித்திரதி ரத்தவித்திரதி கூதவித்திரதி என ஆறுவிதப்படும். அன்றிபும்; ஸ்தனவித்திரதி என்பது ஒன்றுண்டு. இது அசாத்திய வித்திரதியைச் சொன்னவுடன் சொல்லப்படும். இவைநிற்க, முன்புலகூணவாக்சியத்தில் உட்புறத்திலேனும் வெளிப்புறத்திலேனும் பிறக்கும் என்றசொல்லிய வித்திரதிக்கட்டி ஒன்று தானே நாபி வஸ்தி யசிருதி பிலீகம் குலோமம் இருதயம் குக்ஷி வம் கூணம் முஷ்கம் அபானம்என்னும் இப்பத்து இடங்களைப்பற்றியே முக்கியமாகப்பிறக்கும். அப்போது அவ்வல் விடப்பெயர்கொண்ட வித்திரதிக்கட்டிகளெனப்பெயர்ப்பெறும். அவைகளையும் முறையே இதனடியிற்காண்க.

1-வது வாதவித்திரதிக்கட்டி.

கறுத்தும் சிவந்தும் அதிகநோவுடன் தாமதத்தின்மேல்விருத்தியடைவதும் அப்படியே பழுத்து உடைவதுமாயிருக்கும்; அப்

போது இரைப்பு இருமல் வியர்வை பிரமை வயிற்றுப்பொருமல் புரளல் சரீரத்தில் கொஞ்சம்வீக்கம் அழுதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

2-வது பித்தவித்திரதிக்கட்டி.

சிவந்தும் வெளுத்தும் தாம்பிரநிறத்தைப்பெற்றும் எரிவந்தத்துடன் எழும்பிச்சிக்கிரத்தில் விருத்தியடைவதும் அப்படியே பழுத்து உடைவதுமாக இருக்கும்; அப்போது தாகம் சோருதல் அதிகாரம் உடலெரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்மவித்திரதிக்கட்டி.

வெளுத்து அசைவற்று இருப்பதன்றியும் தினவு வியர்வை குளிர்ச்சிகளைப்பெற்றுத் தாமதத்தின்மேல் விருத்தியடைவதும் அப்படியே பழுத்து உடைவதுமாக இருக்கும்; அப்போது அசையக் கூடாமை கொட்டாவி அருசி தேகம்பாரித்தல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும்.

4-வது திரிதோஷவித்திரதிக்கட்டி.

மூற்கூறிய வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் என்னும் மூன்று வித்திரதிக்கட்டிகளுக்குள்ள குணங்களையும் மிகுஉபத்திரவத்தையும் பெற்றிருக்கும்.

5-வது ரத்தவித்திரதிக்கட்டி.

கறுத்தும் ஒருவேளை வெளுத்தும் சிறுசிறு கொப்புளங்களுடன் பிறக்கும்; அப்போது அதிகதாகமும் நோவும் பித்தவித்திரதிக்கட்டியில் காணுகின்ற குணங்களுமுண்டாகும். இது புருஷர்கட்குவெளிப்புறத்திலும் மாதர்கட்கு உட்புறத்திலும் காணும்.

6-வது சூதவித்திரதிக்கட்டிலகூணாட்டி.

சுத்தி முதலிய ஆயுதங்களால் வெட்டுக்காயம் உள்ளவனுக்கு அபத்தியத்தாலும் அக்காயத்தால் பிறந்த உஷ்ணத்தினாலும் அதிகரித்தவாயுவானது நரம்புகளில் அடிபட்டுக்கலங்கிக் கெட்டிருக்கின்ற

ரத்தத்துடன் சேர்ந்து அந்தரத்தத்தைத்தடித்து வீக்கங்களாகச் செய்து பித்தத்தைபுண்டாக்கி எழுபத்தொன்றாவது பக்கத்தில் சொல்லிய ரத்தபித்தரோகத்திற்குள்ள குணங்களையும் பிறப்பிக்கும் அப்போது பல உபத்திரவங்களுண்டாகும். இதுமாதர்கட்கு ஸ்தான பேதமாகக் கண்டால் உபத்திரவங்களுங் கொஞ்சம் பேதப்படும்.

ஊதம் என்பது விவட்டுக்காயம்.

நாபிஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி.

குனிய நிமிரக்கடாத உபத்திரவத்தைபும் விக்கலைபு முண்டாக்கும்.

வஸ்திஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி.

மூத்திரக்கிரிச்சாரோகத்திற்குள்ள துர்க்குணங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கும். வஸ்தி என்பது மூத்திரஸ்தானம்.

யநிருதிஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி.

இரைப்பையும் மார்பையசையவொட்டாதபிடிப்பையுமுண்டாக்கும்.

பிலீகஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி.

பெருமூச்சு தாகம் தேககனதி என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

குலோமஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி.

தொண்டையைப்பேசவொட்டாமல் நெருக்கிப்பிடித்ததுபோல் இருந்தலை உண்டாக்கும். குலோமம் என்பது பக்கவிலாவின்சவ்வு.

இருதாவல் தானவித்திரதிக்கட்டி.

அதிசோர்வு தாகம் இரைப்பு மார்பு பிளந்து போவதுபோல் இருத்தல் நோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

குக்ஷி வஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி.

வயிற்றிலும் விலாப்பக்கத்திலும் தோளிலும்நோவு வயிற்றிரைச் சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். குக்ஷி என்பது வயிறு.

வம்சுண வஸ்தான வித்திரதிக்கட்டி.

தொடைகளை மெத்தவும் பிசுவாக்கி அசைக்கக்கூடாமையாகச் செய்யும். வம்சுணம் என்பது தொடைக்கவுட்டி.

* முஷ்கவஸ்தான வித்திரதிக்கட்டி.

இடுப்பு முதலாக விலாப்பக்கம் ஆகிய இவ்விடங்களில் அதிக உபத்திரவத்தை உண்டாக்கும். முஷ்கம் என்பது பீசம்.

அபான வஸ்தான வித்திரதிக்கட்டி.

ஆசனத்தில் பலவித உபத்திரவங்களைபுண்டாக்கி அபானவாயுவையுங் கெடுக்கும். அபானம் என்பது மலத்துவாரம்.

வித்திரதிக்கட்டியின்பக்குவநிதானம்.

நாபிக்குமேல் உட்புறத்தில் பிறக்கின்ற வித்திரதிக்கட்டிகள் பழுத்து உடைந்தால் அந்தச் சீழ் ரத்தம் சினைத்தண்ணீர் முதலியவைகள் வாயால்விழும்; நாபியிலும் நாபிக்குக்கீழிடத்திலும் உட்புறத்தில் பிறக்கின்ற வித்திரதிக்கட்டிகள் பழுத்துடைந்தால் அந்தச் சீழ் ரத்தம் முதலியவைகள் ஆசனத்தால்விழும்; திரிதோஷவித்திரதிக்கட்டி சுபாவமாக உடைந்தால் மகாரணத்தைப்போல் விருத்தி அடைந்து அசாத்தியமாம்.

சாத்தியவித்திரதிக்கட்டி நிதானம்.

மார்பு நாபி கீழ்வயிறு என்னும் இடங்களில் உட்புறத்தில் பிறந்தபோதிலும் வெளியில்முதங்கண்டு சீழ் ரத்தம் முதலியவைகளை வெளிப்புறமாக விழப்பண்ணுகின்ற கட்டிகள் மேல்சிகிச்சையால் சாத்தியம்.

அசாத்தியவித்திரதிக்கட்டி நிதானம்.

உட்புறத்திலேயே பிறந்து, அப்படியே முகங்கண்டு உடைந்து அநேகவுபத்திரவத்தைக்கொடுத்து வாயால் சீழ் ரத்தம் முதலியவைகளை விழப்பண்ணுகின்ற கட்டிகள் அசாத்தியம்.

* வ்ருக்காஸ்தான வித்திரதி என்றும்பெயர். வ்ருக்க என்பது பீசம்.

ஆயினும் இவைகளைப் புன்கம்பால்தயிலம் சாறடைலேகியம் குக்குலாதிச்சூரணம் சாதிவிங்கபஸ்மம் முதலிய அவுஷதங்களினாலும் *க்ஷத்திரக்ஷாராக்கினி சிகிச்சைகளினாலும் பரிகரிக்கவேண்டும்.

வஸ்தனவித்திரதிக்கட்டி.

கருப்பஸ்திரீகளுக்கும் பிரசவித்தஸ்திரீகளுக்கும் மற்றஸ்திரீகளுக்கும் ஸ்தனத்தின் பால் இருக்கினும் இல்லாவிடினும் அந்தஸ்தனத்தின் சூக்ஷ்மநரம்புகளைப்பற்றி முன்பு பூர்வரூபத்திற்குரிய விதமாகவே தடித்துக் கெட்டிப்பட்டுக் கனத்து உண்டாகும். இது நரம்பைப்பற்றி யுண்டாகி வெளியில் ரணத்தைச்செய்வதால் வெளிவித்திரதியென்றும் சொல்லப்படும். இது ஸ்தனநரம்புகளின் துவாரம் அற்பமாக இருக்கின்ற ருதுவாகாக் கன்னியர்க்குக் காணாதென்றறிக. இதனை மார்புச்சிலந்தி எனவும் சொல்வர். இதற்கு எள்ளு மறதோன்றி மஞ்சள் இவைகளின் இலைமருந்து குமரிச்சீலை காணும் வாழைக்கற்கம் வவ்வால்சிறகுப்புகை சிலைத்தயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளை உடனேயே செய்யவேண்டும். இச்சிகிச்சை கருப்பவித்திரதிக்கட்டிகளுக்கும் ஆகும்.

வித்திரதிக்கட்டி முற்றிற்று.

குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

தனது சபாவமார்க்கம் அடைபடும்படியாக அதிகரித்தெழுந்த ஒருவாயுவானது அதோமுகமார்க்கமாக அண்டங்களுக்குள் சஞ்சரித்து அவ்விடங்களில் வீக்கத்தையும் சூலையையும்பிறப்பித்து பின்பு நாபியின் நரம்புகளின் வழியாகச்சென்று ஆண்குறியில் அதுசரித்து அதில்இருக்கும் நரம்புகளுக்கும் அண்டத்தில் இருக்கும் நரம்புகளுக்கும் உபத்திரவத்தைச்செய்து குடல்விருத்திரோகத்தை உண்டாக்கும்.

குடல்விருத்திரோகபேதம்.

குடல்விருத்திரோகமானது வாதக்குடல்விருத்தி பித்தக்குடல்விருத்தி சிலேஷமக்குடல்விருத்தி ரத்தக்குடல்விருத்தி யேதோகுடல்விருத்தி மூத்திரக்குடல்விருத்தி குடல்அண்டவிருத்தி என ஏழுவிதப்படும்.

* உள்வித்திரதிக்கட்டிக்குக் க்ஷத்திரக்ஷாராக்கினிச்சிகிச்சைகள் மரணத்தைத்தரும்.

1-வது வாதக்குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது குடலில் நிறைந்துகொண்டு அதைப்பருக்கப்பண்ணுவதால் அந்தக்குடலானது வயிற்றைப்பருக்கப்பண்ணி உபத்திரவத்தைபுண்டாக்கும். அப்போது அந்தக்குடலிருக்கும் ஸ்தானத்தைப்பிடித்துப் பார்க்கில் அது கடினத்துடன் தடித்துச் சுடுகையைப்பெற்று நிரேதுவாகப்பச்சைப் புண்போல் நோவைத்தருவதாக இருக்கும்.

2-வது பித்தக்குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

பித்தமானது குடலில்பூரித்துக்கொண்டு அதைப்பருக்கப்பண்ணும் அப்போது அந்தக்குடலிருக்கும் ஸ்தானத்தைப்பிடித்துப்பார்க்கில் அது அளிந்த அத்திப்பழத்தை யொத்திருப்பதும் அன்றி எரிச்சலுடன்கூட கதகதப்பைபுந் தருவதாக இருக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மக்குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மமானது குடலில் நிறைந்துகொண்டு அதைப் பருக்கப்பண்ணும் அப்போது அந்தக்குடல் இருக்கும் ஸ்தானத்தைப்பிடித்துப்பார்க்கில் கனத்தம் செட்டிப்பட்டும் குளிர்ந்தும் மினுமினுத்தும் இருப்பதன்றியும் நமைச்சலையும் மிகுசூலையையும் தருவதாக இருக்கும்.

4-வது ரத்தக்குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

ரத்தமானது குடலில் நிறைந்துகொண்டு அதைப்பருக்கப்பண்ணும் அப்போது அந்தக்குடல் இருக்கும் ஸ்தானத்தை நிதானித்துப்பார்க்கில் சிறுசிறு கொப்புளங்கள் இருப்பதாக யூகிகளுக்குத் தோற்றுவதும் பித்தக்குடல் விருத்திக்குள்ள குணம் உண்டாவதுமாக இருக்கும்.

5-வது மேதோகுடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

மேதோதாதுவினால் குடலானதுபருக்கும் அப்போது அந்தக்குடல் இருக்கும் ஸ்தானத்தைப் பிடித்துப்பார்க்கில் சிலேஷ்மக்குடல்விருத்திக்குணங்களுடையதாய் அளிந்தபனம்பழத்தை யொத்திருக்கும்.

6-வது மூத்திரக்குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்.

வழக்கமாகக் காலங்களில் பெய்கின்ற மூத்திரத்தை அடக்கி அடக்கி அகாலத்தில் பெய்வதினால் அந்த மூத்திரமானது சிலநாள்களுக்குள் சரியாகவிழாமல் உள்ளேயேமறிபட்டுப் பையிற்கட்டுண்ட நீரைப்போல் துளித்துளியாய்க் கலங்கிக் கொஞ்சம் சுறுக்குடன் வெளிப்படும்.

முன்பு வயிற்றில் தினந்தினமும் தேங்கிய மூத்திர ஓதமானது குடலைப்பருகப்பண்ணும் அப்போது அந்தக்குடல் இருக்கும் ஸ்தானத்தைப்பிடித்துப்பார்க்கில் மிருதுவாயும் நோவுள்ளதாயுமிருக்கும். அன்றியும் மூத்திரத்துவாரத்திற்குங்கீழ் குதஸ்தானத்திற்கும் பீச ஸ்தானத்திற்கும் நடுவில் ஒருநரம்பு வளையம்போல் சுருட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

7-வது குடல் அண்டவிருத்திரோகலக்ஷணம்.

வாதாதிக்க வுணவுகளை அருந்துதல் அதிகீதன தடாகத்தில் தினமும் ஸ்நானஞ்செய்வதமன்றிக் குதித்தல் பதினாலுவேகத்தை அடக்குதல் புத்தஞ்செய்தல் மிகுசுமைஎடுத்தல் வெகுநடை நடக்குதல் மேடுபள்ள ஸ்தானத்தில் பதித்துப்புள்ள எழும்பி எழும்பிக் குதித்தல் யானைமுதலிய வாகனங்களின்மேல் ஏறி அதிகவேகமாகச் செல்லல் ஆகிய இச்செய்கைகளினால் குடலானது அசைந்து கலைந்து நலங்கும் அப்போது அதில் நிற்கின்றவாயுவும் அப்படியே கலங்கி முன்பு இருந்ததைப் பார்க்கிலும் இரட்டிப்பாகப் பூரித்துப் பலத்துக் கொண்டு மேற்படிகுடலை அவ்விடத்தைவிட்டு அதோமுகமாக நழு கச்செய்து பின்புதொடைக்கவுட்டிகளில் இறங்கி அவ்விடங்களில் வீக்கத்தைப் பிறப்பிப்பதும் அன்றிப் பீசக்குழிக்குள் பந்துவந்து மோதுவதுபோல் மோதி விருவிருப்பானநோவை உண்டாக்கும். அதற்குச் சிற்றண்டமெழுக்கு போண்டச்சுன்னம் அப்பிரகபஸ்மம் முதலிய அவுஷதங்களால் உடனேயே சிகிச்சை செய்யவேண்டும். செய்யாவிடில் அது அண்டத்தில் இறங்கி நிலைபெற்று உபத்திரவத்தைச் செய்துகொண்டே இருக்கும். இதனால் அண்டம் நோவுடன் கூடிப் பருத்து மரத்திருப்பதமன்றிச் சிலவேளை துருத்தியாய்க்காற்றைப்போல்சத்தித்து ஏறுவதுமிறங்குவதுமாக இருக்கும். இவ்வா

யுவு முன்னிருந்தஸ்தானத்திற்போய்ச்சேர்ந்து முன்பு நமூகச்செய்த குடலை நிலையில் நிறுத்தாமையால் இது அசாத்தியம். ஆனால் கச்சப் பட்டை முதலியவைகளை இடுப்பில் இழுத்துக்கட்டில் கொஞ்சம் செளக்கியம். அதுகட்டாதகாலத்தில் இவ்வாயுவு அண்டங்களை உள்ளில் இழுத்துக்கொள்ளில் அபாயம்.

குடல்விருத்திரோகசாத்தியாசாத்தியநிதானம்.

வாதக்குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம் உண்டாய்ச் சமசுறப்பாய்க் கருமை செம்மை வெண்மை என்னும் இவ்வன்னங்களுடன் வலைக் கண்களைப்போல் கண்களும் உண்டாயிருக்கிற குடல் விருத்திரோகங்கள் அசாத்தியம். இப்படிக்கு இல்லாத குடல்விருத்திகள்சாத்தியம்.

சித்தம்நாந்தரம்.

அண்டரோகபேதம்.

தேரையர்காப்பியம் அண்டரோகத்தை குடல்அண்டம் குமுறல் அண்டம் நீர்அண்டம் தசைஅண்டம் என நான்குவிதமாகச்சொல்லுகின்றது. இவற்றுள் நீர்அண்டத்தில் ரத்தஅண்டம் ஒருபிரிவும் தசைஅண்டத்தில் வாதாதிகளால் மூன்றுபிரிவும் உண்டாயிருக்கின்றன. இதனை விரைவாதம் பீசுவாதம் அண்டவாதம் வளி எனவுஞ் சொல்வர்.

1-வது குடல் அண்டரோகம்.

முன்புசொன்ன குடல்அண்டரோகத்திற்குள்ள குணங்களை எல்லாம் பெற்றிருந்தாலும் வீக்கமில்லாமல் பருத்து ஒவ்வொருவேளை மிருத்த உபத்திரவத்தைத் தருவதாயிருக்கும்.

2-வது குமுறல் அண்டரோகம்.

கைத்துருத்தியைப்போல் பருப்பதம் அன்றி மேலேறினும் கீழிறங்கினும் சுமாவிருக்கினும் சமுத்திரகோஷம்போலும் தவளை யைப்போலும் இடைவிடாது இரைவதம் சிலவேளை இல்லாமையுமாக இருக்கும். இதனால் நடக்கும்போது அவ்விடத்தில் விசுத்தலும் கொஞ்சம் உஷணத்தினால் வாயுவு அதிகரிக்குங்காலத்தில் வேதனையும் உண்டாகும். இது குமுறலைத்தருவதால் குமுறல் அண்டம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனை ஏறண்டம் இறங்கண்டம் எனவுஞ் சொல்வர்.

3-வது நீர் அண்டரோகம்.

நரம்பின் வழியாகச் சரக்கின்ற தூர்நீரினால் பருத்துக் கெட்டிப் பட்டுச் சிலவேளை சரத்தை புண்டாக்குவதும் வேதனையைச் செய்வது மாயிருக்கும். இது ஆபுதங்களினாலும் காரங்களினாலும் சாத்தியமானாலும் முன்போல் நரம்பின் வழியில் சலத்தை இறங்கவொட்டாத சிசிச்சையைச் செய்யவேண்டும். இவைநிற்க, ரத்தஅண்டம் என்பது இவ்வண்டத்தைப்போலவே இருக்கும்; ஆனால் பருத்தும் கறுத்தும் தடித்தும் இருக்கும். இதனால் சிலவேளை மயக்கமும் வாந்தியும் பேதியும் நோவும் உண்டாகும். இதற்கு ஆபுதசிசிச்சைகள் சாத்தியாசாத்தியத்தைத் தரும்.

4-வது தசை அண்டரோகம்.

ஒரு அண்டத்திலாவது இரண்டிலுமாவது வாயுவினால் முதல் முதல் பலாக்கொட்டையில் வரம்புகட்டுவதுபோல் வரம்பு உண்டாகும்; அவ்வரம்பில்தசையானது கொஞ்சக்கொஞ்சமாகப் பஞ்சசேருவதுபோல் சேர்ந்து மிகுந்த உபத்திரவத்தைச் செய்யாமல்தடித்துக் கனக்கும். இதற்கு உடனேயே நானூறு சிசிச்சைகள் செய்யாவிடில் அவ்வண்டம் நானூற்றுநூர் தூர்மாயிசத்தால் நிறையப் பட்டுக்கொடியெலுமிச்சங்காய் கடாரநார்த்தங்காய் இளநீர் பருங்கருணைக்கிழங்கு ஆள்வள்ளிக்கிழங்கு பரும்பூசினிக்காய் நீண்டுப்ருத்த சரைக்காய் முதலிய பிரமாணங்களை யொத்துப்பருத்துப்பூமியில் புரளும்படியாய்த்தொங்கும். இது கறுத்துக்கடினமாக இருந்தால் வாதத்தசை அண்டம்; மஞ்சள் நிறத்துடன் மிருதுவாக இருந்தால் பித்தத்தசை அண்டம்; வெளுத்துக் கல்லுப்போலிருந்தால் சிலேஷ்மத்தசை அண்டம் எனச் சொல்லப்படும். இதனால் சாமுதலிய பலபல தூர்க்குணங்களும் உண்டாம். இந்தரோகிக்கு மூத்திரம் இறங்கலால் ஆன்குறியும் இருக்குமென்று நினைக்கவேண்டும். அன்றியும் இந்தரோகம் மாதர்களுக்குக் காணுவதுண்டு. அதன் விவரம்: முன்பு குடல் அண்டவிருத்திரோகத்தைப் பிறப்பித்த வண்ணமாகவே வாயுவானது குடலில் நின்றும் கீழிறங்கி அல்குலுக்குள் பூரித்துக் கொள்ளும். அவ்வல்குலின் இரண்டுபக்கத்துச்சுதையுமிதழும் புணர்ச்சிகொலத்தில் விந்துபோய்ப்பாய்வதற்கும் காமச்சலம் சோணி

தம் கருப்பம்முதலியவைகள் வெளிப்பட்டு வருவதற்கும் கருப்பாசயஸ்தானத்திருந்துரிதம்பத்துள் அடங்கி நீண்டிவந்திருக்கிற வங்குவாசல் என்னும் பூவும்தளர்ந்து ஆண்குறியைப்போல் நீண்டு வெளியில் தொங்குவதுமன்றி அத்துவாரத்தில் தசை விழுதுவிட்டதுபோலும் தேங்காய்க்குள்ளிருக்கும் முனையைப்போலும் தாமரைமொக்குபோலும் குமிளங்காயைப்போலும் துர்மாமிசமானது பருத்து அண்டங்களைப்போலவே தொங்குமென்றிக. இக்கொடிய ரோகங்கள் ஆரம்பத்திலேயே கஷ்டசாத்தியமாகமுடியும். இதுதப்பித்தேகத்திலும் ஊறி முதிர்ச்சியும் அடையுமாசில் சாத்தியப்படுவதுஅரிது. ஆயினும் திடச்சித்தமும்தேகவன்மையும் உள்ளவர்கட்குக்காணுமாகில் இவைகள் கூத்திர கூாராக்கினி என்னும் ரணச்சிகிச்சைகளினாலும் கார சார அபுஷதங்களினாலும் சாத்தியம் ஆவதும் உண்டு.

அண்டரோகம், மதாந்தரம்முற்றிற்று.

குன்மரோகபூர்வரூபம்.

குன்மரோகமானது அதிக ஏப்பம் மலபந்தம் வயிறுநிறைந்தது போலிருத்தல் துர்ப்பலம் குடலிரைச்சல் வயிற்றில் அற்பக்கூச்சலோடு உப்பிசம் நோதல் அசிரணம் அசுதி என்னு மிச்சுணைங்களைத் தனக்குப்பழையரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. குன்மம் என்பது புரளச்செய்தல்.

குன்மரோகபேதம்.

குன்மரோகமானது வாதகுன்மம் பித்தகுன்மம் சிலேஷ்டகுன்மம் வாதபித்தகுன்மம் வாதசிலேஷ்டகுன்மம் பித்தசிலேஷ்டகுன்மம் திரிதேஷ்டகுன்மம் ரத்தகுன்மம்என எட்டுவிதப்படும். இவற்றுள் ரத்தகுன்மரோகமாத்நிரம் மாதர்கட்கே உண்டாகுமென்றிக. அன்றியும் சாமானியகுன்மங்கொன மூன்றுவித குன்மரோகங்களுண்டு.

1-வது வாதகுன்மரோகம்.

கழுத்துநரம்புகளிலும் சிரசநரம்புகளிலும் நோதல் சரம் பிலீகஸ்தானத்திலும் குடலிலும் இரைச்சல் வயிற்றில் ஊசியாற்குத்து

தல்போல்குத்தல் மலபந்தம் திணறலானமூச்சு தேகமரத்தலுடன் இளைத்தல் முகச்சுருக்கம் விஷமாக்கினி வாரசஞ்சாரத்தால் சருமமும் சத்ததாதுக்களும் உலர்ந்து கறுத்தல் இவ்வித உபத்திரவமென்று சொல்லக்கூடாததயக்கம் வயிற்றில் அதிகநோவு சிலவேளையில் லாமை பலவிதசங்கட்டம் அக்குன்மஸ்தானத்தில் ஏறம்பு ஊறுதல் போல் தோற்றல் என்னும் இக்குணங்களைபுண்டாக்கி உபத்திரவத்தையே செய்யும். அன்றியும் நடைகுறைதல் சரீரங்கடுத்தல் கனத்தல் தூக்கம் உழலை அம்பலுண்டி நாக்குவறளல் என்னும் இக்குணங்களை புண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

இக்குன்மக்கட்டி வன்மையாகையால் இதனை நாபுருவி உப்பாதிக்குழம்பு வமனமருந்து பிரண்டையுப்பு பூநீற்றுச்செயநீர் பஞ்சலவணச்சன்னம் சுயமக்கினிக்குமாரம் செயரசபஸ்மம் தாம்பிரச்செந்தூர முதலிய அலுஷதங்களினாலும் சருமநிவர்த்திகளினாலும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

2-வது பித்தகுன்மரோகம்.

தாசம்புளியேப்பம் மூர்ச்சை பலநிறமானபேதி வியர்வை சரீர எரிச்சல் சுரம் சருமமெல்லாம் மஞ்சள்நிறம் வயிற்றறைக்கையாற்பிடிக்கில் பச்சைப்புண்போல் நோதல் அந்தக்குன்மஸ்தானத்தில் காங்கையுடன் கொளுத்துவதுபோல் எரிச்சல் இக்குணங்களை புண்டாக்கும். அன்றியும் முகத்தில் மஞ்சள்நிறம் வாந்தி மனக்கெடுதி மயக்கம் நெஞ்சில் கோழை சரீரகாங்கைகை கால் ஓய்ச்சல் வெய்யிலைக்காணில் தலைசுழலல் சிவந்தமுத்திரம் மந்தம் முக்கலுடன் மலஞ்சாரல் சவாசம் என்னும் இக்குணங்களை புண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

இதற்கு நாரத்தம்பழலேகியம் மகாவில்வாதிவேகியம் புளியாரைக்கிருதம் தேவதாரக்கட்டைச்சாம்பல் நன்னூரிவேர்சத்துகந்தகபஸ்மம் குன்மகுடாரம் முதலிய அலுஷதங்களும் ஆகும்.

3-வது சிலேஷ்டமகுன்மரோகம்.

வயிறு அசைக்கக்கூடாமையுடன் நிறைந்ததுபோலிருத்தல் அரோசகம் சிலவேளைசுரம் சிலவேளைகுளிர் நாசியிற்சலம்வடிதல் சோம்பல் மார்புதுடித்தல் இருமல் தேகம்வெளுப்பு என்னுமிக்குண

ங்களை உண்டாக்கும். இது பிடித்துப்பார்க்கில் மற்றகுன்மக்கட்டிகளைப்போல் கைக்குத்தட்டுப்படாமல் உள்ளஞ்சுள்ளே கட்டியாகக்கனத்து அசைவற்றுக்கொஞ்சம் உபத்திரவத்தைத் தருவதாயிருக்கும். அன்றியும் வாயில்சலம் ஊறல் இளைப்பு தேகம்வற்றுதல் காந்தியினம் தூர்ப்பலம் அன்னத்திவேஷம் தலைசமுலல் நெஞ்சிற்புகைகம் மியதுபோல் தோற்றல் பயம் நடுக்கல் சிரோபாரம் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

இது இளநீர்க்குழம்பு சாறடைலேகியம் முள்ளங்கியுப்பு பனம் பூச்சுட்டசாம்பல் தாம்பிரபஸம் முதலிய சிகிச்சைகளால் விளகும்.

4-வது வாதபித்தகுன்மரோகம்.

வாதகுன்மரோகம் பித்தகுன்மரோகம் என்னுமிவ்விரண்டினாலும் உண்டாகிற தூர்க்குணங்களையெல்லாம் உண்டாக்கும்.

இதற்கு முன்புசொல்லிய அவ்விரண்டுவிசைக் குன்மரோகச்சிகிச்சைகளையும் கலந்து உபயோகிக்கலாம், இவ்வண்ணமாகவே மற்றைய இருவகைத் தொந்தகுன்மரோகங்கட்டும் திரிதோஷகுன்மரோகத்திற்கும் சிகிச்சை அறியவேண்டியது.

5-வது வாதசிலேஷ்மகுன்மரோகம்.

வாதகுன்மரோகம் சிலேஷ்மகுன்மரோகமாகிய இவ்விரண்டினாலும் உண்டாகின்ற உபத்திரவங்களையெல்லாம் உண்டாக்கும்.

6-வது பித்தசிலேஷ்மகுன்மரோகம்.

பித்தகுன்மரோகம் சிலேஷ்மகுன்மரோகம் என்னுமிரண்டினாலும் உண்டாகின்ற வருத்தங்களையெல்லாம் உண்டாக்கும்.

7-வது திரிதோஷகுன்மரோகம்.

வாதகுன்மரோகம் பித்தகுன்மரோகம் சிலேஷ்மகுன்மரோகம் என்னுமிம்முன்றினாலும் உண்டாகின்ற உபாதிகளையெல்லாம் பிறப்பித்து அதிகநோவையும் மிகுதாகத்தையும் உண்டாக்கும். இக்கட்டிகனத்தும் உயர்ந்தும் ஆமைஒட்டைப்போல் செட்டிப்பட்டும் இருக்க

கும். அன்றியும் வயிறுப்பல் பேதி வாய்துவர்த்தல் மூச்சுச்சிதை தல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கு மென்பாருமுனர். இது அசாத்தியம்.

8-வது ரத்தகுண்மரோகபேதம்.

இது ரத்தவாதகுண்மரோகம், ரத்தவாதபித்தகுண்மரோகம் என இருவகைப்படும்.

ரத்தவாதகுண்மரோகம்.

இவற்றுள் ரத்தவாத குண்மரோகமென்பது மாதர்களுக்கு நுது காலத்திலும் முதற்பிரசவகாலத்திலும் அல்குல்ஸ்தானத்தில் மேக முதலிய ரோகங்கள் காணுங்காலத்திலும் பிறக்கும். அதன்விவரம் மாப்பண்டம் மாங்காய் முதலிய வாதவஸ்துக்களை மேற்குறித்த காலங்களில் மிகவும் புசித்தலினாலும் உபவாசத்தினாலும் தகாதகாரியங்களினாலும் வாயுவானது அதிகரித்து மாசாந்தரரத்தத்தை ஒரு துளியேனும் யோனிவழியில் வரவொட்டாமல் உள்ளேயே மறித்து வயிற்றைப்பருக்கப்பண்ணிக் கருப்பமாதருக்குள்ள சூறிகளை உண்டாக்கும்; அப்போது மார்பு அதிரல் மசக்கை தனத்தில் கொஞ்சம் பால் ஆயாசம் முதலிய குணங்களுண்டாகும். முன்புமறிப்பிட்டுத் தோய்த்து மாமிசமொத்தையைப்போல் கெட்டியாகத்திரண்டு கட்டின கெட்ட ரத்தக்கட்டி ஆகையால் இது வயிற்றில் கருப்பத்தைப்போலவே இருக்கும். இருந்தாலும் கரசரணிக் அவயவங்களைபுள்ள சிசுவைப்போலிராது. ஆயினும் அச்சிசுவைப்போலவே வயிற்றில் சூலைமுதலிய உபத்திரவங்களையுண்டாக்கிப் பக்கங்களில் பாய்வதும் மிகுந்து அசைவதும் சிலவேளை கொஞ்சமசைவதும் நாளுக்குநாள் சிசுவைப்போல் விருத்தியடையாததும் கருப்பத்தைப்போல் வயிற்றைப்பருக்கச் செய்யாததும் குண்மத்தையே விருத்தியடையச்செய்வதும் முன்புசொன்ன ஏழுவகைக் குண்மரோகங்களுக்கு உள்ள உபாதிகளை ஒரேகாலத்தில் தருவதும் நெடுநாட்சென்று அடிஷதங்களால் விழுவதும் ஒருவேளை விழாததுமாக இருக்கும். இதற்கு ஆயில்பட்டைக்குடிநீர் நவாக்ஷாரக்குழம்பு கலிங்காதி லேகியம் முதலிய சிகிச்சைகள் பொருந்தும்.

ரத்தவாதபித்தகுண்மரோகம்.

மாதர்களுக்கு முன்பு சொன்ன ரத்தகுண்மரோகத்தில் நின்றும்

பிறந்த வாயுவின் கூட்டுறவினால் அதிகரித்தபித்தமானது ரத்தவாத பித்தகுண்மரோகத்தை யுண்டாக்கும். அதன்விவரம்: இந்தரோகத்தில் பித்தமும் சேர்ந்தமையால் முன்புவாதத்தால் தங்கிய மாதாந்த ருதுகாலரத்தமானது வெளிப்படும்; அப்போது அதிக உக்கிரமான நோவு சரீரம் மரத்தல் எரிச்சல் பேதி தாகம் சுரம் அக்கெட்ட ரத்த மிருக்கும் ஸ்தானத்தில் மிகவுஞ் சித்திரவதையான சூத்தல் அல்குலில் மேகக்கசிவு அதில் தூக்கந்தம் அதிகநோவு அதிர்தல் எப்போதும் வேதனை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இதனைச் சூதக வாயுவு மதாந்தரகுண்மம் தூரச்சூலை எனவஞ்சொல்லுவார்கள். இவைநிற்க முன்பு வித்திரதிக்கட்டிகளைச் சொன்னவிடத்தில் மாதர்களுக்கு உட்புறத்திலேயே பிறக்குமென்ற ரத்தவித்திரதிக்கட்டியும் இதுவும் சீக்கிரத்தில் உடைந்தும் கரைந்தும் விழுசின்ற தன்மை ஒன்றாயிருப்பதால் இதையும் வித்திரதிக்கட்டியென்றே சிலமதாந்தரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது அப்படியானால் வித்திரதிக்கட்டியானது உடையாமல் உள்ளேயே அடங்கியிருக்கமாட்டாது: இந்தக்குண்மக்கட்டியோவென்றால் வாதாதிக்கத்தால் ஒருவேளை கரைந்து வெளிப்படாமல் உள்ளேயே அடங்கியிருப்பதும் உண்டு; அப்படி அடக்குங்காலத்தில் வயிறு கீழ்வயிறு மார்பு பிலீகஸ்தானம் ஆகிய இவ்விடங்களில் உட்புறத்தில் அதிகநோவு வெளிப்புறத்தில் அற்பநோவு முற்கூறிய ரத்தவாத குண்மத்தைபுடைய வயிற்றைப்பார்க்கிலும் அதிகமாக வயிறுபருத்தல் சிலநாள்கொண்டு சரீரநிமமாறுதல் அக்கினிமர்தம் பலவீனம் அடிக்கடி வாய்நீருறல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது அசாத்தியம்.

ஆயினும் சிகிச்சாதிபிகையில் சொல்லிய முன் முருக்கம்பூக்கிரதம் வெள்ளைச்சாறடை ரசாயனம் நிம்பகலிங்காதி யெண்ணெய்முதலிய சிகிச்சைகளை முறை பிசகாதுசெய்தால் சாத்தியமும் ஆகும்.

சாமானியவாதகுண்மரோகம்.

இது நித்தியமும் தனது அதிகாரமாகிய சூரிய உதய முதல் பத்துநாழிகை வரைக்கும் உபத்திரவத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டேயிருக்கும்.

சாமானியபித்தகுண்மரோகம்.

இது தனக்குரிய காலமாகிய பத்துநாழிகை முதல் இருபது நாழிகைவரைக்கும் உபாதியைச் செய்துகொண்டேயிருக்கும்.

சாமானியசிலேஷ்மகுன்மரோகம்.

இது தனது தனியரசு காலமாகிய இருபதுநாழிகைமுதல் முப்பதுநாழிகைவரைக்கும் உக்கிரமான நோவை விளைத்துக்கொண்டேயிருக்கும். இவ்வண்ணமாகவே ராத்திரி காலங்களுக்கும் அறியவேண்டியது. இதுநிற்க மேற்சொல்லிய இரண்டுகுன்மங்களும் இதுவும் நீடித்துத்தேகத்தில் ஊறி நிலைக்குமாயின் முற்கூறிய காலப்பிரமாணங்களைத் தப்பிச் சதாகாலமும் உபத்திரவத்தை உண்டாக்குவதும்உண்டு. ஆகையால் இவைகளுக்கும் குன்மரோகச்சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அசாத்தியகுன்மரோகநிதானம்.

எவ்விதக் குன்மரோகக் கட்டிகளானாலும் நான்குநாள் உப்திக் கனத்து உயர்ந்து ஆமையோட்டைப்போல் கெட்டிப்பட்டு நரம்புகளினால் கட்டுண்டிருந்து இத்துடன் சுரம் வாந்தி விக்கல் வயிறுப்பிசும் அதிகநோவு இருமல் இரைப்பு பிரசம் மாப்பு இடித்தல் பேதி சீரவிக்கம் என்னும் இக்குணங்களும் உண்டாயிருக்கில் அசாத்தியம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

குன்மரோகபேதம்.

குன்மரோகத்தை எட்டுவிதமாகச் சில நூலில் சொல்லியிருந்தாலும் அவற்றுள் வாதகுன்மமுதல் சந்திரகுன்மம் ஈறாக நான்கும் முன்புசொன்னவைகளேயாம். மற்ற நான்கும் இதனடியிற் கூறப்படும்.

1-வது பாயுருகுன்மரோகம்.

உண்டபதார்த்தங்கள் செரியாமை அன்னஞ்செல்லாமை துருத்தியைப்போல் வயிறுப்பல் அவயவங்கள் கடுக்குதல் சீரம் உல்ரல் நடைகுறைதல் ஓய்ச்சல் வியர்வை வயிற்றில் பந்து உருளல்போல் கட்டியிருளல் அவ்வயிறு வில்லைப்போல் விசுத்துக்கொள்ளல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது குதத்தையும் அடிவயிற்றையும் பற்றியதால் பாயுருகுன்மம் எனப்பேர்பெற்றது.

பாயுரு என்பது குதம்.

2-வது எரிசுன்மரோகம்.

அடிவயிற்றில் எரிச்சல் குடல் குமட்டல் வாய்நீருறல் தலைசுழலல் நோவு வயிறுப்பல் இரைச்சல் புளியேப்பம் ரோமத்து வாரங்களில் வியர்வைபெருகல் பேதி சரீரம்இளைத்தல் எரிச்சல்அன்னஞ்செல்லாமை இருமல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

3-வது சர்த்திகுன்மரோகம்.

வாந்தி அரோசகம் ஈரலுக்குள் எரிதல் ஏக்கம் தயக்கம் மயக்கம் வயிறுப்பல் அற்பவலி பலவீனம் மலபந்தம் மந்தாக்கினி நடைகுறைதல் சிறுநரம்புகள் உட்பல் தேகத்தில் திமிர்என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

4-வது வலிகுன்மரோகம்.

வயிற்றில் முள்ளைச்சொருகுதல்போலிருத்தல் உப்பிசம் குடைச்சல் நோவு சரீரந்திரைதலுடன் உலர்ந்து கறுத்தல் தூக்கம் அற்பவுண்டி விலாச்சொருகல் முதுகுத்தண்டில்வலி இடுப்புநோவு சரீரமெங்கும் கடுக்குதல் அதிகசரம் பொய்ப்பசி என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

இவைகளுக்கும் மேற்சொல்லிய சிகிச்சைகளேயாம்.

சுன்மரோகம் மதாந்தரமுற்றிற்று.

ஐந்தாவது அஸ்மரிரோகபடலம் முற்றிற்று.

6-வது ஆநாகரோகபடலம்.

ஆநாகரோகலக்ஷணம்

குதஸ்தானத்தையுடைய அபானவாயுவும் இருதயஸ்தானத்தையுடைய உதானவாயுவும் தங்களுக்குரிய தொழிலைவிட்டு இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டு வயிற்றை விசுத்தலுடன் இழுத்

துக்கொள்ளும் அப்போது வயிற்றில் இரைச்சல் மலச்சிக்கல் சுரம் சுவாசம் முதலிய உபத்திரவங்களுண்டாகும். இது வயிற்றை இழுத்துப்பிடிப்பதால் ஆநாகரோகமென்ப பேர்பெற்றது.

ஆநாகம் என்பது இழுத்துப்பிடித்தல்.

ஆநாகரோகபேதம்.

முன்சொன்ன ஆநாகரோகம் ஒன்றாயிருந்தாலும் அதன் விகற்பத்தால் அஷ்டிலாரோகமும் அதிலிருந்து பிரத்தியஷ்டிலாரோகமும் அதினின்று துனிரோகமும் அதில் பிரதிதுனிரோகமும் பிறக்கும். அன்றியும் சலகூர்மரோகம் என்பது ஒன்றுண்டு.

அஷ்டிலாரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய ஆநாகரோகத்தை மலக்குடாரமெழு வெண்கார மாத்திரை சோம்புத்திரீர் நீர்ப்பேதி முதலிய அஷ்டதப் பிரயோகங்களைக்கொண்டு நிவர்த்தி செய்யவேண்டும், செய்யாவிடில் அவ்வாயுக்களினால் வயிற்றிற்குள் திரட்சியுள்ளதாகவும் கெட்டிப்பட்டதாகவும் ஒருவீக்கம் உண்டாகும். அது பந்துபோல் எழும்புவதும் கட்டியாகத் தோற்றப்படுவதுமாயிருக்கும். அப்போது ஸ்வரோக குணங்களும் அதிகரிக்கும்.

இது பப்பிஸிப்பிஞ்சு ஆற்றுக்கலிங்கம் இவைகளின் ஊறுகாய் லவணவாழைக்குழிநீர் கடல்நீரால் சமைத்தபொங்கல் அன்னம் ஸ்ரீற்றுச்செய்நீர்ப்படங்கு கம்பியுப்புப்பஸ்மம் முதலிய அஷ்டதங்களால் சாத்தியமாகும். இச்சிகிச்சை பிரத்தியஷ்டிலாரோகத்திற்கும் சலகூர்மரோகத்திற்குமாகும்.

பிரத்தியஷ்டிலாரோகலக்ஷணம்.

மேற்சொன்ன ஆநாகரோககுணத்துடன் ஊர்த்தவமுகமாகவே எழும்புகின்ற கட்டியானது குறுக்காகவளர்ந்து இருபக்க விலாக்களிலும் குறுக்கே ஓடிஓடிப் பாய்ந்துகொண்டேயிருக்கும்.

துனிரோகலக்ஷணம்.

இந்தரோகத்தில் வயிறுவிசுத்தல் வீக்கம் முதலிய குணங்கள் உண்டாயிருப்பதுமன்றி இதில் அடங்கியவாயுவு பக்குவாசயஸ்தா

னத்தில் இருந்து ஆசனம் அல்குல் என்னும் இவ்விடங்களின் சமீப வரைக்கும் சீக்கிரத்தில் அதிகவுபத்திரவத்தை உண்டாக்கி யுண்டாக்கி அதோமுகமாகக் கீழிறங்கிக்கொண்டேயிருக்கும்.

துனி என்பது உபத்திரவம்.

பிரதி துனிரோகலக்ஷணம்.

மேற்சொன்ன துனிரோகத்திற்கு வேறுபாடாக வாயுவானது குதஸ்தானத்தில் சூடியாக நிலைத்திருந்துகொண்டு பக்குவாசயஸ்தான பரியந்தம் அலையடிப்பதுபோல் சீக்கிரத்தில் உபத்திரவத்தை யுண்டாக்கி யுண்டாக்கி ஊர்த்துவமுகமாக மேலேறிக்கொண்டே இருக்கும். இதுவும் மேற்சொல்லிய துனிரோகமும் கனத்தமருந்துகளினால் வசப்படும்.

சலகூர்மரோகலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மாதிக்கமான சீதளவஸ்துக்களினாலும் நீங்காத நிழலை யுடைத்தாய் விளக்கெண்ணெய்போல் தடித்திருக்கின்ற சுனைத்தண்ணீரினாலும் சிலேஷ்மமானது வயிற்றில் சேர்ந்துகொண்டேவரும். அதுவாயுவின் உபபலத்தைக்கொண்டு மீளவும் நன்றாக விருத்தியடைந்து தடித்துக் கெட்டிப்பட்டு நீண்டு ஆமையின் உருவத்தை யொத்த கட்டியாகி நோவில்லாமலும் சிசிச்சைக்கு இடங்கொடாமலும் வலப்பக்கத்திலேனும் இடப்பக்கத்திலேனும் ஒருவேளை அசைந்தும் அசையாமலுமாக இருக்கும். இதனால் தொடைகளுக்குத் தூர்ப்பலமும் சரீரத்திற்கு வெளுப்பும் உண்டாகும். இது நீரோடுங் கூடியிருப்பதால் நீராமையென்றும் ஊருவதால் ஊர்ஆமையென்றும் பெயர்பெறும், கெண்டைக்கட்டியென்றும் வல்லைக்கட்டியென்றும் சிலமதாந்தரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆநாகரோகம் முற்றிற்று.

சூலைரோகபேதம்.

சூலைரோகமென்பது வாதசூலைரோகம் பித்தசூலைரோகம் சிலேஷ்மசூலைரோகம் திரிதோஷசூலைரோகம் ஆமசூலைரோகம் சர்க்கரா

சூலைரோகம் குன்மசூலைரோகம் என ஏழுவிதப்படும். இது சூலத் தால் குத்துவதுபோல் குத்தலான நோவைத்தருவதால் சூலைரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

1-வது வாதசூலைரோகலக்ஷணம்.

அதிசலபானம் தினமும் காற்றில் அலைந்து திரிதல் வருத்தமான கனவுழைப்பு மிகுந்தசையோகம் ஆகிய இவைகளினால் வாபு அதிகரித்துச் சூலைரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் இடுப்பு தொடை முதலாக ஆசனம் ஆண்குறி அல்குல் கீழ்வயிறு என்னும் இவ்விடங்களில் குத்தலுடன் வேதனைபுண்டாகும். அன்றியும் கைகால் உளைதல் தடித்தல் திமிர் தாகம் அதிரல் கண் முழங்கால் விலா இவைகளில் கனத்தல் சிறீரீர் கடுத்துச்சிவந்து வீழல் சரீரம்முழுதும் வெப்பம் பளபளப்பு சூடைச்சல் நோவு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகுமென்பாரு முனார்.

2-வது பித்தசூலைரோகலக்ஷணம்.

காரம் புளிப்பு தீக்ஷணவஸ்து முதலியவைகளினால் பித்தமதிகரித்துச் சூலைரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் தேககாங்கை சுரம் வியர்வை குத்தல் மூர்ச்சை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். அன்றியும் சரீரவாட்டத்துடன் வேதனை கைகால் உளைப்பு நோவு தடித்தல் பார்வைமந்தம் தாதுமெலிந்து நடக்குதல் சுபாவநிறமாறல் மயக்கம் தூர்ப்பலம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகு மென்பாரு முனார். இந்தரோகம் பித்தசாரந்திசிகிச்சை சீதோஷ்ணஔஷதம் இவைகளால் வசப்படும்.

3-வது சிலேஷ்மசூலைரோகலக்ஷணம்.

கடலடுத்தநாட்டு மாயிசம் கிழங்குகள் சீழ்ப்பால்கட்டி களி முதலிய மந்தவஸ்துக்களை மிகப்புசித்தலினாலும் சேற்றுச்சலபானத்தினாலும் சிலேஷ்மமதிகரித்துச் சூலைரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் சரீரமாதல் மூர்ச்சை எந்தவஸ்துவினாலும் அசங்கிதம் குத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் தொண்டையிலே வேதனைபுடன் கபாதிக்கம் அடிவயிற்றில்நோவு வியர்வை

நகக்கண்களில் ரத்தம் இல்லாமை தேகம் பஞ்சைப்போல் மெலிதலுடன் வெளுத்துப் புண்போல் எரிதல் அடிவாயில் நீரூறல் எனலும் இக்குணங்கள் உண்டாகுமென்பாருமுளர்.

4-வது திரிதோஷசூலைரோகலக்ஷணம்.

வாதம் பித்தம் சிலேஷமம் என்னும் இம்மூன்று சூலைரோகங்களினாலும் உண்டாகின்ற தூர்க்குணங்களையெல்லாம் ஏககாலத்தில் உண்டாக்கும்.

5-வது ஆமசூலைரோகலக்ஷணம்.

அதிசலபானம் அகாலபோசனம் மலசலபந்தம் அசீரணவஸ்துக்களைப்புகித்தல் ஆகிய இவைகளினால் ஆமமாகிய அசீரணம் விர்த்தி அடைந்து சூலைரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் மார்பு விலாப்பக்கம் வயிறு முதலிய இடங்களில் ஈட்டியால் குத்துதல்போல் சூத்தல் உண்டாகும். சீதக்கட்டு விருத்தியினால் உண்டானதாதலால் இதனை ஆமசூலை எனினும் அமையும். அன்றியும் புளிப்பு தித்திப்பு கசப்பு இவையுள்ள வஸ்துக்களை மிகவும் புகித்தலினாலும் உபவாசத்தினாலும் ஆமாசயத்தில் சீதஞ்சேர்ந்து வயிற்றிலும் விலாப்பக்கங்களிலும் வேதனைபுடன் கடுத்தலையும் சூத்தலையும் உண்டாக்குமென்பாருமுளர். ஆமம் என்பது அசீரணம்.

6-வது சர்க்கராசூலைரோகலக்ஷணம்.

இப்படி முதலு விலாப்பக்கம் அடித்தொப்புள் சூதஸ்தானம் கீழ்வயிறு என்னுமில்விடங்களில் சூத்தலுண்டாகும். அப்போது மூத்திரம் ரத்தத்துடன் கூடிக் கிரிச்சரரோக குணத்தைப்பெற்று நீர்த்துவாரத்தில் சுறுக்குச்சுறுக்கென்று ஊசியால் குத்துதல்போல் வேதனையைப் பிறப்பித்து மணல்களைத்தள்ளிக்கொண்டே துளித்துளியாக இறங்கும். அன்றியும் முதலு விலாப்பக்கம் நெஞ்சு அஸ்தி நாபி சூதஸ்தானம் என்னும் இவ்விடங்களில் மாமிசம்வளர்தல் சலத்துவாரத்தில் பருக்கான் கல்லுகளைப்போல் மணல்கள் அடைத்துக் கொள்ளல் சரீரத்தில்வேதனை மனக்கலக்கம் மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

7-வது குன்மசூலைரோகலக்ஷணம்.

முன்பு 155-வது பக்கத்தில் சொன்ன குன்மங்களில் ஒன்றாகிய வாதகுன்மமானது தேகத்தில் நெடுநாள் நிலைப்பதினால் சூலைரோகம் பிறக்கும். இதனால் மலசலபந்தம் வாந்தி வியர்வை தாகம் ஏப்பம் மூர்ச்சைஎன்னும் இக்குணங்களுண்டாகும் அன்றியும் வயிறுபொரு மல் இரைச்சல் சூத்தல் வாய்நீரூறல் மாமிசதாதுவெதும்பல் சரீர முலரல் அரோசகம் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டாகு மென்பாரு முள்.

இச் சூலைரோகங்களை வெந்நீர்ஓற்றடம் சிறுமூலக்குடிநீர் சாற டைவேர்க்கற்கம் பஞ்சலவணபஸ்மம் சூலைக்குடாரண்ணெய் சூலை பூபதி நாராயணமண்டீரம் முதலிய அஷ்டதங்கனால் சாத்தியஞ் செய்யவேண்டும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

சூலைரோகபேதம்.

மனக்கவலை அதிகஓட்டம் மிகுசையோகம் சண்டை புகை பசி ஆகிய இவைகளினாலும் துவர்ப்புவஸ்து நெடுநாட்டுசென்றகாடி சரு கூறிய சலம் ரசமருந்தின்வேகம் இவைகளினாலும் சூலைரோகம் பிற க்குமென்றும் இது (15) விதப்படுமென்றும் சிலமதாந்தரங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. இவற்றுள் வாதசூலைரோகம் முதல் குன்ம சூலைரோகம் ஈறாகத்திரிதோஷ சூலைரோகம் ஒழிந்த ஆறுவகையும் முற்கூறியவைகளேயாம். மற்றைய ஒன்பதுவகைச் சூலைரோகங்க ளும் எடுத்துக்கூறப்படும்.

1-வது மேகசூலைரோகம்.

கைகால் கடுப்புடன் குடைச்சல் வியர்வை மலபந்தம் சிவந்த மூத்திரம் சரீரமெங்குஞ்சுட்சித்தல் சீதளம் எரிச்சல் சுரம் மந்தம் பிரமை மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களைபுண்டாக்கும்.

2-வது முறிச்சூலைரோகம்.

ஆண்குறியிலும் கீழ்வயிற்றிலும் சூகத்திற்கு மேலிலும் அடிச் சூடலிலும் ஓடிஓடிக்குத்தல் தேகமெங்கும் பரவிவலித்தல் தொப்பு

னைச்சுழித்துச்சுழித்து இழுத்தல் தலைவலி சுரம் கண்களில் சிவப்புடன் நீர்பெருகுதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

3-வது உலர்த்துசூலைரோகம்.

பித்த உஷ்ணத்தினாலும் அக்கினியினாலும் வறட்சியினாலும் சூடல்வாதத்தினாலும் குன்மத்தினாலும் பிறந்து சரீரத்திற்கு உட்புறத்தில் உலர்த்தலுடன் சூத்தல் வெளிப்புறத்தில் வீங்கித்தடித்தல் சர்வாங்கமும் நோதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது நிதம்பச்சூலைரோகம்.

பிரசவித்தகாலத்தில் அழுக்கை வெளிப்படுத்தாமையால் உள்ளேயே அடங்கிய ரத்தமும் சலமும் தேங்காய்க்குள் இருக்கும் முனையைப்போல் அல்குவின்வாயை அடைத்துக்கொள்ளும்போது பிறந்து அவ்விடத்தில் சூத்தல் அதை அசைத்தால் நீரிறங்கல் உள்ளிடுகனத்தல் சரீரம்தளர்ந்து ஊதலுடன் வெளுத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

5-வது கறைச்சூலைரோகம்.

உதிரம்பொங்கித் தோலைப்பற்றுவதினாலும் பற்றியது நரம்பின் துவாரத்தில் தடைபட்டுத் தங்குவதினாலும் உண்டாகிக் கீழ்முதுகை அதுசரித்து நின்று அவ்விடத்தில் மிகவும் வலிக்குதல் கை கால் உளைப்பு அறிவும் தேஜசம் மழுங்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

6-வது சுரசூலைரோகம்.

சுரம் வாயில்மாறாது சலம் ஊறல் வாந்தி ஒருவேளை அந்தவாந்தியில் ரத்தம்வீழல் இருபக்கவிலாக்களிலும் சூத்தல் சரீரமுழுதும் வேதனை உளைச்சல் வயிற்றை இழுத்துப்பிடித்தலுடன் நோதல் நெஞ்செரிவு அசிரணம் தயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

7-வது பக்கச்சூலைரோகம்.

பக்கத்தில் சூத்தல் திருகலுடன் அண்டத்தில் நோதல் சுரம் உடம்பு பச்சைப்புண்போலிருத்தல் கனத்தல் திமிர் கை கால் ஓய்ச்

சல் கண்ணிற்புகைகமம்பியதுபோலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

8-வது கருப்பச்சூலைரோகம்.

இடுமருந்து வஞ்சனை சூனியம் பெருங்காயச்சூடு பிரசவித்த காலத்தில் தங்ைய அழுக்கு ஆகிய இவைகளினால் கீழ்வயிற்றில் ரத்த மானது உறைந்து கருப்பத்தைப்போல் திரண்டு புரண்டுகொண்டு அடிவயிற்றில் அதிகசூலையையுண்டாக்கும். இதனால் அனந்தஞ் சங்கட்டம் பிறக்கும்.

9-வது தூரச்சூலைரோகம்.

கெடுதியான போசனத்தினால் உண்டாகி மாதாந்தர நுதுகாலத் தில் வாய்நீருறல் நெஞ்செரிவு ஈரலைப்பற்றிப் பக்கத்திற்குத்தல் சிர சும் வயிறும் வீங்குதல் அடிக்கடி ஏப்பம் கீழ்வயிற்றில் உதிரத்தங்கல் மலசலச்சிக்கல் என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும்.

சாத்தியாசாத்தியசூலைரோகநிதானம்.

சூலைரோகம் 15-ல் முறிச்சூலை சர்க்கராசூலை சிலேஷ்மசூலை குன்மசூலை ஆமசூலை நிதம்பசூலை இவ்வாறும் அசாத்தியம். மற்றவை சாத்தியம்.

சூலைரோகம், மதாந்தரமுற்றிற்று.

உதரரோகபேதம்.

உதரரோகமென்பது வாதோதரரோகம் பித்தோதரரோகம் சிலேஷ்மோதரரோகம் திரிதோஷோதரரோகம் பிளீகோதரரோகம் பந்தோதரரோகம் ஷ்தோதரரோகம் சலோதரரோகம் என எண்வகை ப்படும். இவற்றுள் பிளீகோதரரோகத்தில் யசூர்தோதரரோகம் ஒரு பிரிவும் சலோதரரோகத்தில் சலஸ்தம்போதரரோகம் ஒருபிரிவும் உண்டு. இது முதலில் வயிற்றைவிசாரப்படுத்திப் பின்பு சகலதூக் குணங்களையும் பிறப்பிப்பதால் உதரரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. இதற்கு மகோதரம் பெருவயிறு துந்திரோகம் என மூன்றுநாமங்க ளுண்டு. உதரம் என்பது வயிறு.

சாமானியஉதரரோகலக்ஷணம்.

கீழ்வாய்த்தாளின் அடியும் உதடும் வற்றிச்சுருங்குதல் கைகால் வயிறு இவ்விடங்களில் வீக்கம் நடை பலம் அசனம் ஆகிய இவைகள் குறைதல் சரீரம்உலரல் வயிறுமாத்திரம்பருக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் சகல உதரரோகிகளுக்கும் உரித்தாக இருந்தாலும் இருக்கும்.

உதரரோகபூர்வரூபம்.

வாததோஷத்தைப் பிறப்பிக்கின்ற வஸ்துக்களினால் முதல் முதல் வாயு அதிகரித்துச் சமாக்கினியைக்கெடுத்துப்புகுத்த அன்ன பாணதிகளை வெகுநேரம் பொறுத்துத்தாசத்தைக்கொடுத்துச் சீரணிக்கப்பண்ணும். இதனால் வயிற்றில் சீரணமாயிற்றென்றும் ஆகஇல்லை யென்றும் அறியாமை தேகத்தில் இன்னவித சங்கட்டமிருக்கின்ற தென்றும் தெரியாமை நாளுக்குநாள் தூர்ப்பலம் நெட்டுயிர்ப்பு அற்ப வேதனை என்னினும் புரளல் பெருமலச்சேர்க்கையால் சிலவேளை பேதி கால்களில் கொஞ்சம் வீக்கம் மிருதுபதார்த்தத்துடன் அற்ப போசனஞ்செய்யினும் கீழ்வயிற்றுச்சந்திகளில் நோவு அதிகரித்தது போலிருத்தல் அக்கீழ்வயிற்றிலும்மேல்வயிற்றிலும்மயிலிறகின் கண்களைப்போல் புடைகள் எழும்புதல் வயிற்று மடிப்புக்கெடுதல் சதா சோம்பல் இருந்தவிடத்திலேயே யிருக்குதல் மலபந்தம் அக்கினி மந்தம் தாகம் விக்கல் வயிறுஉப்பிசம் என்னும் இக்குணங்கள் கண்டு வயிற்றுப்புரையில் சலமிறங்க ஆரம்பமாகும்; அத்தருணத்தில் மேலெல்லாஞ்சிவந்து வீக்கம்இல்லாமல் கொஞ்சங்கனத்து மோதிர வணையங்களைப்போல் நரம்புகளால் சுற்றப்பட்டு அதில் எப்போதும் கடகடவென்னும் ஒரு தொனியுண்டாகிச் சலம் இறங்கிப் பூரித்துக் கொண்டபின்பு அவ்வாயுவானது நாபிஸ்தானத்தையும் குடலையும் இழுத்துப்பிடித்துக்கொண்டு மார்பு இடுப்பு நாபி குதம் தொடைக் கவுட்டி என்னும் இவ்விடங்களில் வேதனையைப் பிறப்பித்து உடனே தானும் அடங்கி இருந்துகொண்டு பின்பு வெகுநேரம் பொறுத்துச் சத்திப்புடன் அபானத்தால் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். இதனால் மலபந்தம் அற்பமூத்திரம் சொற்பாக்கினி அசையக் கூடாமை முகக்களைகுறைதல் முதலிய குணங்கள் பிறக்கும். இவைகளை உதரரோகபூர்வரூபமாம்.

1-வது வாதோதரரோகலக்ஷணம்.

வயிறுனது காரணமில்லாமல் பருத்தும் சிலவேளைவாடியும் சில வேளைநொந்தும் நோவாமலும் மேலில்கறுத்த சன்னநரம்புகளால் சுற்றப்பட்டும் உள்ளில் ஒரு ஆச்சரியமான சத்தம் எழும்புதலுமாக இருக்கும்; அப்போது கை கால் வயிறு சூதம் ஆகிய இவ்விடங்க ளில் வீக்கம், வயிறு ஷிலா இடுப்பு முதலாக கீல்களிவைகளில் நோதல் ஒருவேளை சர்வாங்கத்திலும் நோதல் வறட்டிருமல் கீழ்வயிறு கனத் தல் மலபந்தம் சருமமெல்லாம் கறுத்தாவது சிவந்தாவது தோற்றல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதில் வாயுவானது சத்திப் புடன் அதிகரித்து உபத்திரவத்தை உண்டாக்கி எங்குஞ்சஞ்சரிக்கும். அன்றியும் வயிறுதவிர மற்றிடம் வெளுத்து உலர்தல் தூர்ப்பலம் அன்னத்திவேஷம் அடிவயிற்றில் இரைச்சல் உப்பிசம் அசீரணத் தோடுபிசி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுள்.

2-வது பித்தோதரரோகலக்ஷணம்.

வயிறுனது பருத்து புலகநிறத்தைபும் பச்சிலைசகிறத்தைபும் பெற்று மேலில் சடுகையும் வியர்வையும் கடினத்துவமும் அழுத்தி னால் உபத்திரவமும் உண்டாகி நரம்புகள்சிவந்தாவது மஞ்சள்நிறத் துடனாவது சுற்றப்படுவதாக இருக்கும்; அப்போது வயிறு தவிர மற்றைய இடமெல்லாம் மஞ்சள்நிறம் சிவப்புநிறம் உண்டாகுதல் அருந்தும் போசனம் விரைவில் தகிக்கப்படுதல் சுரம் மூர்ச்சை தாகம் பிரமை பேதி வாயில்காரம் உதடுகருங்குதல் என்னும் இக்கு ணங்களுண்டாகும். இதில் பித்தமே அதிகரித்து அற்ப உபத்திர வத்தைபுண்டாக்கும். அன்றியும் கண்களில் 'காசாம்பூநிறம் உண்டா குதல் மோகம் தேகத்தில் காங்கை சருமத்தில் சுறசுறப்பு நரம்புகள் பலநிறத்துடன் இழுத்துக்கொள்ளுதல் அன்னம்செரியாமை என் னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுள்.

3-வது சிலேஷ்டமோதரரோகலக்ஷணம்.

வயிறுனது நாளாக்குநாள் கனத்துப் பருத்துக் கடினத்துடன் அழுத்தமாய் அசைவற்று வெளுத்த புலககளைப்பெற்று மினுமினுத் துக் குளிர்ச்சியையடைந்திருக்கும்; அப்போது தேகத்தில் கனத்தல்

நோவு நித்திரை அல்லது உறங்கிழுகல் சிடந்த இடத்திலேயே கிடப்பதற்குநினைப்பு வீக்கம் சருமமும் பஞ்சேந்திரியங்களும் வெளி மல் அரோசகம் இருமல் இரைப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் நடுக்கல் நித்திரை இல்லாமை நாக்கு உப்புறைத்தல் குளிர்சரம் கோபம் வயிறு உப்பிசம் நீரும் மலமும் கடுத்தலுடன் வெளிப்படுதல் கோழை என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுள்.

4-வது திரிதோஷாதரரோகலக்ஷணம்.

ஸ்திரீகள் புருஷனை வசியப்படுத்தும்பொருட்டு வாதாதிதோஷ காரிகளானசூரணகஷாயகற்கங்கள் இடுமருந்துமுத்திரங்களால் செய்கின்ற அவுஷதங்கள் விஷங்கள் ஆகிய இவைகளைக் கொடுக்கப்படுவதினால் வாதபித்த சிலேஷ்மமாகிய இம்முன்றுதோஷங்களும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டு அதிகரித்து வயிற்றில் அடையும். இதனால் வயிறுனது முன்புசொன்ன வாதம்முதலிய மூன்றுமகோதரரோகங்களுக்குள்ள குணங்களைப்பெற்றும்பார்ப்பதற்குப்பயங்கரரூபமாக இருக்கும்; அப்போது வீக்கம் மூர்ச்சை சுரம் முதலிய தூர்க்குணங்களும் விரைவில் சீரணமும் உண்டாகும். இது குளிர்காற்றினாலும் மழைமேகச் சூளிர்ச்சியினாலும் அதிகரித்து உபத்திரவத்தைச் செய்யும். அன்றியும் வெளுத்ததண்ணீர்பெருகுதல் கால் கை இளைத்தல் வயிற்றில்மாத்திரம் வீக்கம் தலைசுழலல் தயக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுள்.

5-வது பிலீகோதரரோகலக்ஷணம்.

பிரமாணம் இன்றிப் புசித்துப்புரளல் யானைகுதிரை ஒட்டை எருது சகடம் சிவிகை முதலிய வாகனாதிகளில் ஏறி வேகத்துடன் நடத்தி அலைவுறல் தகாதநடத்தைகளை யறுசரித்தல் குடல்குலுங்கு ம்படி அதிக சையோகஞ்செய்தல் ஓயாநடைநடக்குதல் நெரிந்தாரம் ஓடுதல் என்னும் இச்செய்கைகளினாலும் நோய்கள் அதிகரித்தலினாலும்: தேகம் இளைத்தலினாலும் இருதயத்திற்கு இடப்பக்கத்தில் இருக்கும் மாமிசகண்டமாகிய பிலீகம் தனது ஸ்தானத்தைவிட்டு நழுசு, அதில் இருந்துவருகின்ற ரத்தமும் அப்பிலீகத்தை அறுசரித்து அன்னரசாதிகளால் விர்த்தியடைந்து அஷ்டிலாரோகத்தைப்போலும் ஆமைமுதுகைப்போலும் கடினத்தையும் உயர்வையும்

நானூக்குநானதிகரித்து வயிற்றிற்குள்ப்பக்கத்திலேயே நிறைந்து பருகும். இதனால் வயிறுனது பருத்துச் சபாவநிறத்தை யொழித்துச் சிவந்தநிறத்தைப்பூண்டு மஞ்சள்புடைகள் கறுப்புப்புடைகள் உள்ளதாய்க் கெட்டிப்பட்டிருக்கும்; அப்போது தேகம் வெளிநல் இருமல் இரைப்பு தாகம் வாயும் உதடும் உலரல் வயிறுப்பல் சுரம் மூர்ச்சை வரந்தி உள்வெரிச்சல் மேவெரிச்சல் சோருதல் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். இது அசாத்தியம். அன்றியும் இருபக்கத்திலும் கூர்மையாய்த் தோற்றல் மல சலங் கட்டுப்படாமை வாயுபுறிதல் தேகத்தில் அற்பவீக்கம் அசனத்தில்விருப்பம் கண்களில் ரத்தம் உண்டாயிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களுண்டுன்பாருமுள்.

6-வது யகுர்தோதரோகலக்ஷணம்.

முன்பு பிலீகோதரத்தைப் பிறப்பித்த அப்பிரமாணபோசனம் முதலிய தூர்ச்செய்கைகளினால் இருதயத்திற்கு வலப்பக்கத்தில் இருக்கின்ற கறுத்தமாயிசகண்டமான யகுர்தி தனதுல்தானத்தைவிட்டு நழுதி மேற்சொல்லிய பிலீகோதரோகத்தைப்போலவே வயிற்றிற்குள் அப்பக்கத்தில் விருத்தியடைவதினால் வயிறுபருக்கும்; அப்போது இரைப்பு இருமல் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது பந்தோதரோகலக்ஷணம்.

கண் இமைமயிர் உதிர்ந்து கலந்திருக்கிற அன்னபானூதிகளை அருந்துவதால் மலபந்தம் உண்டாகும்; அக்காலத்தில் மூலரோகம் உதாவர்த்தரோகம் ஆநாகரோகம் குடலிலொட்டிக்கொள்ளும் அன்னம் இவைகளினால் அதிகரித்து வயிற்றைவிசாரப்படுத்துகின்ற வாயுவைப்போல் ஒருவாயுஅதிகரித்து பித்தத்தையும் சிலேஷ்மத்தையும் மலத்தையும் வெளிப்படுத்தாமல் வயிற்றிற்குள்பந்தித்துக் கீழ்வயிற்றிற்கும் குதஸ்தானத்திற்குமாக வீக்கத்தையுண்டாக்கும். இதனால் கீழ்வயிறுனது பருத்து வாயுவை வெளிவிடாமல் நிறைத்துக்கொண்டசைவற்றிருப்பதும் மேலில் நரம்புகளும் புடைகளும் கறுத்தாவது சிவந்தாவது மோதிரவளையம்போல் சுற்றிக்கொண்டிருப்பதுமாகப் பருத்திருக்கும்; அல்லது நரம்புகள் மாத்திரம் இருந்து புடைகள் இல்லாதிருந்தாறுயிருக்கும். இவைகள் மேல்வயிற்றில் கண்டால் பசுவின்வாலைப்போல் மேலில் வார்வாராய்த்தோற்றும்; அப்போது

அபானம் தொடை நாபி மார்பு சிரச ஆநய இவ்விடங்களிற்நோதல் தாசம் தும்மல் எரிச்சல் சுரம் இருமல் இரைப்பு மலபந்தம் அரோசகம் வாந்தி என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

8-வது கூத்தோதரரோகலக்ஷணம்.

கூர்மைபுள்ள சன்னளலும்பு பாணத்தின் முனை ஊசி உவா முள்ளு முள்ளு வால்நெல்லு முதலியவைகள் கிடந்தபோஜனத்தினாலும் அதிதிண்டிபினாலும் குடலுக்குள் துவாரம் உண்டாகும். அல்லது அவ்விடங்கள் நைந்திருக்கும்; அப்போது அம்மார்க்கங்களில் நின்றும் நித்தியமும் உண்ணுகின்ற போசனஞ் செரித்துஞ்செரியாமலும் பிதுங்க அத்துடன் அவ்வசீரணமும் குடலுக்கு வெளிப்புறத்தில்க்கியும்; இவ்வசீரணமே குடலுக்கு உள்ளிலும் இருக்கின்ற மையால் அது கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் மலத்துடன் கூடப் பிரேத நாற்றத்தைவீசுவதாய்ப் பிசுபிசுத்து சிவந்தநிறத்தையாவது மஞ்சள் நிறத்தையாவது பெற்று ஆசனவழியால் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும்; மற்றமிகுநிரசமோவென்றால் முன்பு கசியும் என்றுகூறிய வண்ணமே கோடைக்காலச்செயரீரைப்போல் மிருதுவாகக்கசிந்து வடிந்து உள்ளேயேதங்கி வயிற்றை மெத்தவும் பருக்கப்பண்ணும்; இதனால் கீழ்வயிறுனது பருத்துத் தண்ணீர்ப்பானையெய்திநருக்கும்; அப்போது மேற்சுவாசம் தாகம் பிரமை என்னுமிக்குணங்களுமுண்டாகும். இதுநிற்க அசீரணம் உஷ்ணம் வாயுஎன்னும் மூன்று தோஷங்களும் அதிகரித்துச்சபாவமாயிருக்கின்ற குடலில் துவாரம் விழச்செய்து மேற்சொல்லிய ரோகத்தைப் பிறப்பிப்பதும் உண்டென்று தேரையர் சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது. இந்நகூத்தோதரத்தைச் சிலர் சித்திரோதர மென்றும் பரிசிராவிெயன்றும் சொல்லுகிறார்கள். கூதம் என்பது காயம். சித்திரம் என்பது துவாரம், பரிசிராவி என்பது பெருகுதல்.

9-வது சலோதரரோகலக்ஷணம்.

நெய்யையாவது எண்ணெயையாவது மிதமில்லாமல் குடித்து உடனே சீதசலத்தை அடிக்கடி குடிப்பதினால் தாகம் உண்டாகும். இதனால் மேன்மேலும் சலபானம்பண்ணும்போது சமாக்கிநிமந்தப்பட்டுத்தேகமிகவுமிளைக்கும். அப்படியிளைத்தகாலத்தி லதிகரித்த

வாயுவும்சலவீர்த்தியினால் அதிகரித்தசிலேஷ்மமும் வயிற்றில் இருக்கின்ற சல நரம்புகளின் துவாரங்களையடைத்து அல்வயிற்றிற்றறங்கிக் கொண்டு முன்பு குடித்த சலத்தையே விருத்தியாக்குவதால் வயிறு எனது நாளுக்குநான் உயர்ந்து மினுமினுத்துத் தண்ணீர்ப்பானையை யொத்து அசைவற்றுத் தட்டினால் சத்திப்பதாய் மேலில் பலநரம்புகளால் சுற்றப்பட்டுப் பிதுங்கிய நாபியைச் சுற்றிலும் சுழியைப் பெற்றுப்பருத்திருக்கும். அப்போது சரீரம் நருக்கித்துவைத்தது போலிருத்தல் ஆசனத்தில் வியர்வைபோல் கலங்கிக் கசிதல் நோதல் நடுக்கல் தாகம் அரோசகம் இருமல் இரைப்பு என்னு மிக்குணங்களுண்டாகும். இது வாதமும் சிலேஷ்மமும் வயிற்றில் சேருங்காலத்தில் பிறக்கும். அன்றியும் சர்வாங்கத்திலும் நீர்கோத்துக்கொள்ளாத லுடன் மஞ்சர்நிறம் உழலை ஆண்குறிதளர்ச்சி முதுகிலும் வயிற்றிலும் வீச்சும் காதுமந்தம் ஐம்புலன் கலங்குதலாகிய இக்குணங்களுண்டென்பாருமுடர்.

சலஸ்தம்போதரரோகலக்ஷணம்.

சகல உதாரோகங்களுக்கும் ஆரம்பத்திலேயேவனமுருக்குச் சாம்பல் கள்ளிக்கரி சித்திரமூலமாச்சாதத்தேட்டை தீபாக்கினிச்சூரணலேகியம் அப்பிராகபஸ்மம் திரிலோகச்செந்துரமுதலிய அபுஷுதங்களைக்கொண்டு தகுந்தகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும். செய்யாவிடில் வாதபித்தங்கள் அதனிடத்தைவிட்டுப் பிலீகஸ்தானத்திற் சேர்ந்துகொண்டு கீல்களுக்கும் நரம்பின் வெப்பத்தைக் கொடுத்து அவ்விடங்களில் இருக்கின்ற சிலேஷ்மப் பசையையெல்லாம் இளக்கி வியர்வைச் சலம்போல் பெருக்கிக்கொண்டேயிருக்க அவ்வியர்வைச் சலம் வெளிவரம்புகளில் குறுக்காகப்பாய்ந்து வயிற்றுப்புரைக்குர் நிறைந்து அவ்விடத்த ரசங்களையும் பிசினிப்போல் குழம்பாக்குவதுமன்றி வயிற்றைப்பருக்கச்செய்யும். அப்போது வயிறுஎனது கனத்து அசைவற்று வட்டவடிவைப்பெற்றுத்தட்டினால் சத்தம்இல் லாமலும் ஒருவேளைமிருதுவாகியும் மேலிற்புடைகளும் நரம்புகளும் இல்லாமல் நாபிமுதல் முதுகுபரியந்தம் ஏற்றமும் இறக்கமும் உண்டாயிருக்கும். அன்றியும் முன்சொள்ள வியர்வைச்சலம் அடிக்கடி இறக்கலால் மிகவும் உயர்ந்து பருத்துச் சலம் நிறைந்த பாணையை யொத்து கிருஷ்ணபக்ஷத்தைப்போல் குறைவும்; சக்லபக்ஷத்தைப்

போல் விர்த்திபுமடைந்து சலோதரரோககுணங்களையும் பெற்றிருக்கும். இதில் மரணகால உபத்திரவம்போல் சகல உபத்திரவங்களும் முண்டாகும். ஆனால் வாதாதி மூன்றுதோஷங்களும் பிலீசுந்தானத்தில் சேருங்காலத்தில் இந்த ரோகம் பிறக்கும்.

சாத்தியஉதரரோகநிதானம்

சகல மகோதரரோகங்களும் பிறக்கும்பொழுதே கஷ்டசாந்தியம். ஒருவேளை பலமுள்ளவனுக்கு ஆரம்பத்திலாவது வயிற்றுப்புரைக்குள் சலம் நிறைபுமுன்னமாவது வைத்தியம்பண்ணில் சாத்தியம்.

அசாத்தியஉதரரோகநிதானம்.

உதரரோகிக்கு மலமூத்திரச்சிக்கல் இரைப்பு இருமல் வீக்கம் புசிக்கும்அன்னம் மார்பில்அடைத்தல் சுரம் பிரமை மூர்ச்சை வாந்தி சிலவேளை பேதிமுதலிய குணங்களினால் அதிகதூர்ப்பலம் கண்கள் உப்பல் வியர்வை எவ்விதப்பேதிக்கு வாங்கினும் வயிறுபொருமல் அடிக்கடி வயிறு பருத்து விரிந்து போவதுபோலிருந்தல், அல்குலியும் குதஸ்தானத்திலும் அதிகரோவு என்னும்க்குணங்களுண்டாகில் அசாத்தியம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

வாதோதரரோககுணமும் சிலேஷ்மோதரரோககுணமும் ஒரே காலத்தில் காணில் அது வாதசிலேஷ்மோதரரோகமென்றும்; பித்தோதரரோககுணமும் சிலேஷ்மோதரரோககுணமும் ஒரேகாலத்தில் காணில் அது பித்த சிலேஷ்மோதரரோகமென்றும் சித்துப்புருஷர் கன்சாஸ்திரல் சொல்லுகின்றது. இவைநிற்க முற்கூறிய எண்வகை உதரரோகத்துடன் அவைகளால் உண்டாகின்ற சின்னங்களையும் சுரம் பாண்டு சோபை குன்மம் காமாலை விஷமிவைகளால் வயிற்றில் வீங்குகின்ற வீக்கங்களையும் வயிற்றிற்குள் உண்டாகின்ற கட்டி பேதங்களையுஞ்சேர்த்து மகோதரரோகம் 32 விதமென்று யூசுமுனிசாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது. அன்றியும் சுருப்பமாதர்களுக்குக் கண்டால் சூல்மகோதரரோகம்; சுல்லுப்போல் இருந்தால் சுல்மகோதரரோகம்; வில்லேறிட்டதுபோலிருந்தால் வில்மகோதரரோகம் மேல் வயிறுபருத்தால் மேற்கவிகைமகோதரரோகம் கீழ்வயிறு பருத்தால்

கீழ்க்கவிகைமகோதரரோகம் பங்கத்தில் பருத்தால் பக்கமகோதர ரோகம் எனவும் முன்புசொல்லிய எண்வகை உதரரோகங்களையே பலவாறாகச்சொல்லுகிறார்கள்.

உதரரோகம், மதாந்தரமுற்றிற்று.

பிலீகரோகலக்ஷணம்.

மேடுபள்ளம் வாய்க்கால் முதலிய பூப்பிரதேசங்களை வேக மாககத்தாண்டல் அலுஷதத்தால் மிகுபேதியானகாலத்தில் அதிக நடைநடக்குதல் பூர்த்தியாகப்புகித்து அவ்வாறே தாகபானமுஞ் செய்து வெகு வேகமாக வோடுதல் ஆகிய இச்செய்கைகளால் உபத்திரவம் ஒன்றும் இல்லாமல் இருதயத்திற்கு இடப்பக்கத்தில் சபாவ மாக விருக்கின்ற பிலீகமானது குலுங்கும். அத்தருணத்தில் பேதி வஸ்து மாப்பண்டம் ஈரமில்லாத அன்னமுதலியவைகளைத்தனியே புகித்து உடனேநெய்யை அல்லது எண்ணெயை அதிகமாகக் குடித்தல் இன்னும் புகிக்கத்தகாதவஸ்துக்களைப்புகித்து உடனே மிகவுந்திரிதல் பெருந்திண்டி போசனத்தின்மேல் போசனம் பகல் நித்திரை அசீரணம் பதினாலுவேகங்களை அடக்குதல் ஆசனத்தின் வழியால் செலுத்திய விசேசன அலுஷதம்வராமை என்னும் இச்செய்கைநேர்த்தாலும் சந்ததாநிசரமுதலிய ரோகங்களினால் மெலிந் தாலும் முன்பு குலுங்கிய பிலீகமானது தனது ஸ்தானத்தைவிட்டுச் சரிந்து வயிற்றில் பலவிதவுபத்திரவத்தைச்செய்து கட்டிபோல் தோற்றப்படும்.

பிலீகரோகபேதம்.

பிலீகரோகமானது வாதபிலீகரோகம் பித்தபிலீகரோகம் சிலே ஷ்யபிலீகரோகம் திரிதோஷபிலீகரோகம் என நான்குவிதப்படும்.

1-வது வாதபிலீகரோகம்.

வாயுவானது எப்போதும் வயிற்றில் பூரித்துக்கொண்டேயிருப் பதால் தினந்தோறும் வயிறுப்புதல் அவ்விடத்தில் நிலைத்தகட்டி போல் தோற்றல் அதிகவேதனை என்னும் இக்குணங்களையும் முன்பு 108-வது பக்கத்தில் சொன்ன உதாவர்த்தரோககுணங்களையும் உண் டாக்கும்.

2-வது பித்தபிலீகரோகம்.

அந்த ஒருபக்கத்து வயிறானது மொத்தாகாரமாகத் தோற்றல் உப்பிசம் பித்தாதிக்கம் வெப்பம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களுடன் முற்கூறிய துர்க்குணங்களையும் உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்யபிலீகரோகம்.

மேற்சொன்ன குணங்களுடன் இருமல் இரைப்பு கபாதிக்கம் இரண்டுகாலுஞ்சும்பல் வயிறுபொருமல் அப்பக்கத்தில் கனத்துக் காணல் மலமூத்திரச்சிக்கல் முதலிய குணங்களையுண்டாக்கும்.

4-வது திரிதேதாஷ்யபிலீகரோகம்.

வாதம் பித்தம் சிலேஷ்யம் என்னும் மூன்று பிலீகரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும்.

அசாத்தியபிலீகரோகநிதானம்.

பிலீகரோகம் நாலுக்குள் வாதபிலீகம் அசாத்தியம்; மற்ற பிலீகங்கள் பிடிக்குள் அடங்குகின்ற கட்டியாயிருக்கில் சாத்தியம்.

மேற்சொல்லிய பிலீகரோகங்களை காய்ச்ச லவணச்சூரணம் யவாகூரக்குழம்பு ஸ்ரீவங்கேசுரமாத்நிரை சூலைக்குடாரக் குளிகை முதலிய அஷுஷதங்களினால் வசப்படுத்தவேண்டும்.

பிலீகரோகம் முற்றிற்று.

பாண்டிரோகபூர்வரூபம்.

பாண்டிரோகமானது மார்புஅதிரல் சரீரஞ்சுறகறத்தல் அரோசகம் மஞ்சள்நிறமான மூத்திரம் வியர்வை மந்தாக்கினி தேகம்இளைத்தல் ஆயாசம் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பழையரூபமாக கப்பெற்றிருக்கின்றது. பாண்டு என்பது வெண்மை.

பாண்டிரோகபேதம்.

பாண்டிரோகமானது வாதபாண்டு பித்தபாண்டு சிலேஷ்ய

பாண்டு திரிதோஷபாண்டு மிர்த்திகாபுத்தபாண்டு என ஐவகைப் படும்,

1-வது வாதபாண்டுரோகம்.

உடம்பு நருக்கித்துவைத்ததுபோல் இருப்பதுடன்நோதல் நடுக்கல் நரம்பு நகம் மலம் மூத்திரம் கண் இவைகள் கறுத்தும் சிவந்தும் தோற்றுதல் தேகவீக்கம் வயிறுப்பல் முகக்களைநீங்கல் மலந்தீதல் பக்கவிலாக்களிலும் சிரசிலும்நோவு என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். அன்றியும் குடல் புரட்டலுடன் அடிவயிற்றை வலித்தல் பசியும் தாகமும் நீங்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

2-வது பித்தபாண்டுரோகம்.

நரம்பு மலம் மூத்திரம் முதலியவைகள் மஞ்சள்நிறமாயும் பச்சிலைசநிறமாயு மிருத்தல் சூரம் கண்களில் இருட்கம்மல் தாகம் வியர்வை மூர்ச்சை சீதாவஸ்துக்களில் இச்சை தூர்க்கந்தத்துடன் வாயில் காரமாயிருத்தல் மலபந்தம் புளியேப்பம் சரீரகாங்கை என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். அன்றியும் சரீரமஞ்சளித்தல் அல்லது வெளுத்தல் வாயில்முள்ளுப்போலிருத்தல் நெஞ்சவலி சவாசபந்தம் கிறுகிறப்பு வாய்கசுத்தலென்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

3-வது சிலேஷ்மபாண்டுரோகம்.

நரம்பு முதலியவைகளும் வெளுத்தல் சோம்பல் வாயில் உப்புறைத்தல் ரோமச்சிலிர்ப்பு பேசும்போது கண்டத்தில்கமறல் இருமல் வாந்தி என்னும் இக்குணங்களையுண்டாக்கும். அன்றியும் அதிக தும்மல் கோழை மயக்கம் இடிப்பு அசுநி இந்திரியநஷ்டம் சோருதல் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

3-வது திரிதோஷபாண்டுரோகம்.

முன்சொன்ன வாதபாண்டு பித்தபாண்டு சிலேஷ்மபாண்டு என்னும்மூன்றினாலும் உண்டாகிற தூர்க்குணங்களையெல்லாம் ஏககால

த்தில் உண்டாக்கும் அன்றியும் இரைப்பு மார்புநோவு தயக்கம் தேகம்ஊறல் அசுதிஎன்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்குமென்பாரு முளர்.

5-வது மிர்த்தி காபுத்தபாண்டுரோகலக்ஷணம்.

துவர்மண் சவுட்டுமண் தித்திப்புமண் ஆகிய இம்மூவகை மண் களை நாள்தோறும் வழக்கமாக மிகவும் தின்னுவதால்முறையே வாத பித்தகபங்கள் அதிகரித்து பற்பலரோகங்களைவிளைக்கும். இதுநிற்க இம்மூன்றில், தித்திப்புமண்ணைது சிலேஷ்மதோஷத்தை விருத்தி அடையச்செய்வதும் அன்றி அறுசுவைவருக்க உண்டியினால் உதிக்கும் அன்னரசத்தைபும் அந்தரசத்தைத்தாங்கிப்பாதா திகேசம்வரைக்கும் வியாபிக்கும்படியாய்ச்செலுத்திச் சரீரத்திற்கு ஆகாரத்தைச் செய்கின்ற ரசநரம்புகளையும் தனது உஷ்ணகுணத்தினால் உலர்த்தி ஷ்டம். இதுபோலவே தினந்தினமும் புசிக்கின்ற உணவையும் அக்கினிமுகத்தில் விழுவொட்டாமல் மறித்து, அதிலிருக்கும் அன்னரச த்தையும் கவரப்பண்ணும். இந்தக்காரணத்தினால் ரசதாதுநசிக்கும். இதுநசிக்குவே மழையில்லாப்பிர்போல ரத்ததாதுவும் நசிக்கும். அப்போதுஒருவிதப்பாண்டுரோகம் பிறக்கும். இத்தால் நாடி பாதம் முகம் அல்குல் ஆண்குறிஎன்னும் இவ்விடங்களில் வீக்கமும் துண்டு துண்டாகக் கிருமிசேர்த்தமலமும் ரத்தங்கலந்தகோழைவாந்தியும் உண்டாகும். இதற்கு லகுவிரோசனமும் பாவனஜீவலோகமும் உத வும். மிர்த்திகை என்பது மண், புத்தம் என்பது புசித்தல்.

அசாத்தியபாண்டுரோகநிதானம்.

பாண்டுரோகிகட்கு வீக்கம் சோம்பல் தாகம் அரோசகம் வாந்தி விக்கல் இருமல்பேதி என்னும் இக்குணங்களுண்டாகி எந்தவஸ்து வைப்பார்த்தாலும் பார்வைக்கு மஞ்சள்நிறமாகத் தோற்றுவதும் அன்றி கண்களிலும் நகங்களிலும் மஞ்சள்நிறமும் உண்டாகில் அசா த்தியம். இக்குறிகள் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தால் சுகசாத்தியம்.

மேற்சொல்லிய பாண்டுரோகங்களை எருமைச்சாணம் கரிசாலை லேகியம் தீநீரயப்பாவனச்சத்து அயபிருங்கராஜகல்கம் சலசமாதி

சம்பீரகற்பம் மஹாராஜ மிருகாங்கக்ருளிகை மஹாவசந்தகுசுமாகர
மாத்திரைமுதலிய அபுஷதங்களால் நிவிர்த்திசெய்யவேண்டும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

பாண்டுரோகபேதம்.

சிந்தாமணி என்னும் வைத்தியநூலும் வாதம் பித்தம் சிலேஷ்
மம் திரிதோஷம் விஷம் என்னும் ஐவகைப்பாண்டுரோகம் உண்டெ
ன்றும் அவைகள்இளகிய அதிகாரமலம் நழுவுகையில் புளியும்உப்பும்
அதிகமாகச் சேருவதினாலும் மிகு மதுபானத்தினாலும் பகல் நித்தி
ரையினாலும் உண்டாகும் என்றும் சொல்லுகின்றது. இவற்றுள்
வாதபாண்டுமுதல் திரிதோஷபாண்டு ஈறாகிய நான்கும் முற்கூறிய
வைகளாதலால் அவை ஒழிந்தவிஷபாண்டுரோகம்மாத்திரம் எதித்
துக்கூறப்படும்.

விஷபாண்டுரோகம்.

தேகமும் நகமும் வெளுக்குதல் நரம்புகளில் நோவு காங்கை
தாகம் அரோசகம் விக்கல் வாந்தி இருமல் அதிகசுவாசம் வயிற்றை
ச்சல் அதிகாரதோஷம் மிகுசரம் மார்புகனத்தல் தேகவீக்கம் என்
னும் இக்குணங்களைபுண்டாக்கும். இது அசாத்தியம். ஆயினும்
சிகிச்சாசாரந்திற்கூறிய வசந்தகுசுமாகரம் முதலிய அபுஷதங்களால்
சாத்தியமும் ஆகும்.

பாண்டுரோகம், மதாந்தரமுற்றிற்று.

காமாலைரோகபேதம்.

வயிறு வயிற்றில் ஒட்டியநரம்பு சர்வரம்புஎன்னும் இம்முன்று
இடங்களை அறுசரித்துக் காமாலேரோகம் பிறக்கும். இது வீக்கத்
தையுண்டாக்குமாயின் சும்பகாமாலேரோகம் எனப்பேர்ப்பெறும்.

காமாலைரோகலக்ஷணம்.

பாண்டுரோகம் பிறந்திருக்கையில்பித்தாதிக்கவஸ்துக்களை மிக
வும் புசிக்கில் காமாலேரோகம் உண்டாகும். அதன்விவரம்: வயிற்

நிற்குள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நரம்புகளை அதுசரித்த பித்தமானது ரத்தமாமிசங்களைத் தடுத்து காமாலேரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் மூத்திரம் கண் சருமம் வாய் இவைகளில் மஞ்சள் நிறத்துடன் மலநாற்றம் தவளையின் சருமம்போன்ற தேகம், இதில் காங்கை அசீரணம் தாகம் பஞ்சேந்திரியத்தன்மைகுன்றல் பித்தாதிக்கம் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். இக்குணங்கள் பாண்டு ரோகங்களுக்கும் உரித்தாகும்.

கும்பகாமாலேரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய காமாலேரோகத்திற்கு உடனே பசும்பால் ஆட்டுமேர் எருமைமேர் துரைசீரகக்கண்டு நீலிகற்கோதனம் கீழ்வாய் நெல்லித்தயிலம் மஹாவசந்தகுசுமாகரம் மேகநாதரசம் நாராயணமணிரே முதலிய அபுஷதங்கொண்டு தகுந்த வைத்தியஞ்செய்யவேண்டும்; செய்யாவிடில் அது வீக்கத்தையுண்டாக்கி கும்பகாமாலேரோகம் எனப்பேர்ப்பெறும் இதனை ஊதுகாமாலேரோகம் எனச்சொல்வர். இது கஷ்டசாத்தியம். காமாலை என்பதுமாதர் இச்சையை ஒழிப்பதாம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

காமாலேரோகபேதம்.

பாண்டுரோக முதிர்ச்சியில் பித்தவஸ்துக்களைப் புசிப்பதாலும் புணர்ச்சியாலும் காமாலேரோகம்பிறக்கும். இது ஊதுகாமாலை வரட்காமாலை வாதகாமாலை பித்தகாமாலை சிலேஷ்மகாமாலை வாதசிலேஷ்மகாமாலை பித்தசிலேஷ்மகாமாலை திரிதோஷகாமாலை மஞ்சட்காமாலை அழகுசாமாலை, செங்கமலக்காமாலை கும்பகாமாலை குன்மகாமாலை என 13-விதமாம்.

1-வது ஊதுகாமாலேரோகம்.

சரீரம் வீக்கத்துடன் கனத்தல் துமிர் எரிச்சல் உலரல் உள்ளங்கை உள்ளங்கால் கண் சரீரம் இவைகளில் வெளுப்பு கால் கை ஓய்ச்சல் நடுக்கல் இளைப்பு மலபந்தம் முகத்தில் மஞ்சள்நிறம் காதுமந்தம் சிரோபாரம் கண்ணிலும் வாயிலும் சலம்ஷடதல் உளைப்பு அதிக

சிதனத்தால் வெப்பம் தலைசுழலல் தயக்கம் மஞ்சள்மூத்திரம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

2-வது வறட்காமாலைரோகம்.

கால் கை வற்றல் அசதி மூத்திரமானது கறுத்தாவது சுடுகையுடன் சிவந்தாவது இறங்கல் சரீரத்தில் சூலைபோற்குத்தல் அருசி பார்வைமந்தம் தேகங்கறுத்தல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

3-வது வாதகாமாலைரோகம்.

வயிறுபொருமல் வீக்கம் மலபந்தம் சிலவேளை தேகம் வீங்குதலுடன் திரைதல் புறங்காலும் முகமும் அதைத்தல் எந்தவேளையிலுஞ்சோம்பல் கண்பருத்தல் தூக்கம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

4-வது பித்தகாமாலைரோகம்.

மயக்கம் தயக்கம் நித்திரைப்பங்கம் சரீரசட்கம்படுக்கையாகக் கிடக்குதல் அசிரணம் வாதாதிக்கம் அதிகசுவாசம் சோறுசோறுகப்பேதி வயிறிரைச்சல் அசதிஎன்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

5-வது சிலேஷ்டகாமாலைரோகம்.

தலையிலும் முகத்திலும் வியர்வை சுவாசம் இருமல் தேகநடுக்கல் மார்புகனத்தல் தாம்பூலம் தரிக்குங்காலத்தில் செருக்கல் நடைதளரல் கண்சிவக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

6-வது வாதசிலேஷ்டகாமாலைரோகம்.

அசிரணம் செருமல் முகம் நாசி கண்இவைகளில் வியர்வை வயிறிரைச்சலுடன் பொருமல் நாவும் கண்ணும் வெளிநடல் நடந்தால் மேல்மூச்சு தேகவீக்கம் இருமல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

7-வது சிலேஷ்டமித்தகாமாலைரோகம்.

வாந்தி செருமல் தலைவலி மனக்கெடுதி வயிறுப்பிசம் அசிரணம்

பேதி தாகம் நெஞ்சுபுண்ணாக நோதல் மயக்கம் முகம் கால்கைகளில் வெளுப்பு தேகம் உலரல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

8-வது தொந்தகாமாலைரோகம்.

தேகத்தில் எரிச்சல் கடுத்தல் அசதி குளிர் அடிக்கடி இருமல் தாகம் புளியேப்பம்-நாவெல்லாம் அதிபுளிப்பாக இருக்குதல் பசி அடிவயிற்றில் வீக்கம் வியர்வை என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

9-வது மஞ்சட்காமாலைரோகம்.

முகம் கால் கை உண்ணாக்கு மூத்திரமாகிய இவைகளில் மஞ்சள் நிறம் முகத்தில் மினுமினுப்பு சரீரமுழுதும் ஊதல் தளர்ச்சி அன்னத்திவேஷம் அழுகை சுவாசத்தில் மஞ்சள்நாற்றம் வீசுதல் தாதுநஷ்டம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

10-வது அழுகுகாமாலைரோகம்.

சரீரவாட்டம் இல்லாமல் வெப்பத்துடன் மினுமினுத்தல் கை கால் அசதி புருவம் கண் மூத்திரம் இவைகளில் மஞ்சள்நிறம் ஆண் குறியில் எரிவு அசீரணம் உப்பிசம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

11-வது செங்கமலக்காமாலைரோகம்.

தாமதகுணம் தேகந்தளர்தல் சோம்பல் மூத்திரம் சிவந்தாவது மஞ்சள்நிறத்தைப்பெற்றுவது அருகிஅருகி யிறங்கல் உடலும் நகமும் வெளிறலுடன் சுட்சித்தல் சுரம் உண்ணாக்கு நாவு உமிழ்நீர் இவைகளில் மஞ்சள்நிறம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

12-வது சும்பகாமாலைரோகம்.

தேகம் கண்டெண்டாக வீங்குதல் அடிக்கடி களை தேகமும் சிறுநீரும் மஞ்சள்நிறமாயிருத்தல் மாலைக்காலத்தில் வியர்வைகாணல் வாதம் அதிகரித்தல் கண்சிவத்தல் சரீரஞ்சோருதல் மயிலுறக்கம் போலுறக்கம் இளகியமலம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

13-வது குன்மகாமாலைரோகம்.

அன்னசீரணகாலத்தி லடிவயிறுவலித்தல் வாந்தி கண்களில் மஞ்சள்நிறம் மஞ்சள்நிறத்துடன் குழம்பியமூத்திரம் வாய்வெளிதல் மனதிற்கு ஒன்றுந்தோன்றாமே இருமல் இரைப்பு மயிலுறக்கம்போ லுறக்கம் படுக்கையாகக் கிடக்கையிலும் புரளல் என்னுமிக்குணங்க ளையுண்டாக்கும்.

சாத்தியாசாத்தியகாமாலைரோகநிதானம்.

பித்தகாமாலை மஞ்சட்காமாலை சிலேஷ்மகாமாலை ஊதுகாமாலை வறட்காமாலை வாதசிலேஷ்மகாமாலை பித்தசிலேஷ்மகாமாலை என் னும் இவ்வேழும் சாத்தியம். மற்ற ஆறும் அசாத்தியம்.

காமாலைரோகம், மதாந்தரம்முற்றிற்று.

அலிமுகபாண்டுரோகலக்ஷணம்.

பாண்டுரோகத்தில் முதற்பிரதானமாகச் சோபையே உண்டா சிப் பின்பு வாதமும் பித்தமும் அதிகரிக்குமாகில் சரீரம் நீலநிறம் அல்லது மஞ்சள்நிறமாகும் அப்போது பிரமை தாகம் மாதர்மேல் வெறுப்பு அற்பசரம் சோம்பல் தூர்ப்பலம் அக்கினிமந்தம் வயிற்று ளையு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது நீலநிறத்தைத்தருத் தால் அலிமுகபாண்டுரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனைச்சிலர் அலசமென்றுஞ்சொல்வர். இதற்குப்பூர்வரூபம் வீக்கமேயாம். இது கஷ்டசாத்தியம். இதற்குச் சோபைரோகச்சிக்சிச்சையுடன் வாதாரி பித்தாரி அவுஷதங்களும் உதவும்.

சோபைரோகபூர்வரூபம்.

நரம்புகளில் வீக்கம் ஏறுகிறததையில் வாந்தியும் தேககனதியும் உண்டாகும். இதுவே சோபைரோகத்திற்குப் பூர்வரூபமாம். இத் தற்கு ஊதல் அதைப்பு சுரப்பு என மூன்று பரியாயநாமங்களுண்டு. இதனைச் சோகை சோலை எனவும் வழங்குகின்றார்கள். சோபை என்பது வீக்கம்.

சோபைரோகபேதம்.

சந்நிபாதசுரம் சித்தப்பிரமை அற்பனிலும் முதலிய சிலவிலுந்
கூள் தேகத்தில் ஊறுதல் சிறையிலிருக்குதல் அடிபிதல் நெரிந்துரம்
நடக்குதல் மலைவாசம் நீர்க்கரைவாசம் சாம்பல் மண் இவைகளைத்
தின்னுதல் ரத்தம்முறிதல் என்னும் இச்செய்கைகளினால் சோபை
ரோகம் பிறக்கும். இது வாதசோபை பித்தசோபை சிலேஷ்ம
சோபை வாதபித்தசோபை வாதசிலேஷ்மசோபை சிலேஷ்மபித்த
சோபை திரிதோஷசோபை அபிகாதசோபை விஷசோபை என
ஒன்பது விதப்படும். இவ்வீக்கம் நீளநீளமாகவும் முடிச்சு முடிச்சு
கவும் பருமனாகவும் சர்வாங்கத்திலும் ஒரேகாலத்தில் வியாபித்தால்
நிசசோபைரோகம் எனப்பேர்பெறும். இதுவே முதல்முதல் ஒரு
அவயவத்தில்பிறந்து பின்பு மற்ற அவயவங்களில் பரவுமாகில் ஆகந்
துகசோபைரோகம் எனப்பேர்பெறும்.

1-வது வாதசோபைரோகம்.

கறுத்தும் சிவந்தும் சுருங்கியும் லேபனாதி சிசிச்சைகளுக்கு
அதிகரித்தும் தீக்ஷண ஒத்திடத்திற்கடங்கியும் இருப்பதன் பிடித்
தால் மிகுந்து அசைவதும் சிலவேளை கொஞ்சம் அசைவதும் இர
வில் அற்பநோவுள்ளதும் பகலில் அதிகநோவுள்ளதும் ரோமங்களு
க்கு முறைப்பைத்தருவதுமாயிருக்கும். இதனால் சரீரங்குலங்குதல்
சிலவேளை நடுக்கித்துவைத்ததுபோலிருக்குதல் சுருமத்தின்மேல் கடு
கரைத்துப் பூசினுற்போலும் எழும்பூருவதுபோலும் தோற்றுதல்
உறங்குதல்போலிருத்தல் மனோதுக்கம் சிலவேளை சந்தோஷம் என்
னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்வீக்கம் சீக்கிரத்தில் பிறந்து
சீக்கிரத்தில் நீங்கும். அன்றியும் சரீரஞ்சுட்கித்து ரத்தநரம்புகளும்
வெளுக்குதல் அசிரணம் தூர்ப்பலம் நடுக்கல் சுரத்துடன் தேகம்
வெளிநல் உடைச்சல் மயிர்முனைகளைல்லாம் சிவத்தல் மந்தம்என்னும்
இக்குணங்களுண்டாகுமென்பாருமுனர்.

2-வது பித்தசோபைரோகம்.

மஞ்சள் சிவப்பு ரீலம் என்னும் நிறங்களைப்பெற்றுத் தொடில்
அசங்கியத்தையும் குளகுளப்பையும் ரோமங்களுக்குச்சிவந்தநிறத்

தையும் கொடுக்கும். இதனால் சீதாவஸ்துவிவிச்சை சிலவேளை வியர்வைகசிதல் உண்மத்தம் பிரமை தூர்க்கந்தபேதிஎன்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்வீக்கம் ஆரம்பத்தில் நடுமுதுகில் பிறக்கும். பிறந்ததுபோலவே சீக்கிரத்தில் சாந்தமாம். அன்றியும் இருமல் எரிச்சல் இளைப்பு தலைவலி தூர்ப்பலம் மயக்கம் கண் புருவம் மூக்குத்தண்டு ஆகிய இவ்விடங்களில் வேறு நிறம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகுமென்பாருமுளர்.

3-வது சிலேஷ்மசோபைரோகம்.

வெளுத்துக் கெட்டியாய்க் குளிர்ச்சியுடன் மினுமினுத்து வழுவழுத்து அசைவற்றிருப்பதுமன்றி ஆயாசத்தையும் இரவிலதி உபத்திரவத்தையும் கொடுப்பதாய் காய்ப்புடத்தால் கொஞ்சம் வசப்படுவதும் தருப்பைப்புல்லா லறுபடுவதும் ரத்தநரம்புகளைப்பிசின் போல் செய்வதும் தினைவைந்தருவதுமாக இருக்கும். இதனால் சருமமும் ரோமமும் வெளிநல் அருசி வாந்தி நித்திரை அக்கினிமந்தம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்வீக்கம் தேகமுற்றிலும் எளிதில் அதிகரிக்கும் எளிதில் வசப்படாது. அன்றியும் சரீரமுழுவதும் சுறசுறப்பு நித்திரைப்பங்கம் விழியில் அனல்வீசுதல் குரல்நோதல் அதிகபேதி தலைகிறுகிறுப்பு ரத்தஞ் சுரத்தலுடன் வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகு மென்பாருமுளர்.

4-வது வாதபித்தசோபைரோகம்.

வாதசோபை பித்தசோபை இவ்விரண்டினாலும் உண்டாகிற தூர்க்குணங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும்.

5-வது வாதசிலேஷ்மசோபைரோகம்.

வாதசோபை சிலேஷ்மசோபை இவ்விரண்டினாலும் உண்டாகிறகுணங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவையும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும்.

6-வது சிலேஷ்மபித்தசோபைரோகம்.

சிலேஷ்மசோபை பித்தசோபை இவ்விரண்டினாலும் பிறக்கிற உபத்திரவங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும்.

7-வது திரிதோஷசோபைரோகம்.

வாதம்முதலிய மூன்றுசோபைகளுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும். அன்றிபும் ஸ்திரீகளின்மேற்கோபம் சரீரத்தில் வீக்கத்துடனுபாதி சுரம் அதிசாரம் வயிற்றிலும் ஆசனத்திலுங் கடுப்பு அன்னத்திவேஷம் கை கால் துவளல் நடக்கையில் பெருமூச்சு வாய்நீரூறல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

8-வது அபிகாதசோபைரோகம்.

ஆபுதகாயம் அடிபடல் பணிக்காற்று எதிர்காற்று சேராம்கொட்டை பூணக்காஞ்சொறி ரசகந்தக பாஷாணவருக்கம் முள்ளுதைத்தல் முதலியவைகளாலுண்டாகி சரீரமுற்றிலும் வியாபித்து தாம்பிரநிறமும் தொட்டால் காங்கையும் உடையதாய் முன்புசொன்ன பித்தசோபைரோகத்திற்குள்ள குணங்களையும் பெற்றிருக்கும்.

9-வது விஷசோபைரோகம்.

விஷசெந்துக்கள் மேலேறுதல் அவைகளின்முத்திரம் தெறித்தல் விஷயில்லாச்செந்துக்களின் கோரத்த நகங்கள்பிதல் மலமுத்திரசுக்கிலத்தால் நனைந்த ஆடையுடுத்தல் சேராங்கொட்டை மரமுதலிய விஷமரங்களின்காற்றுப்பிதல் மருந்திபிதல் முதலியவைகளால் உண்டாகி குளகுளப்பதும் அசைவதும் விரைவில் எரிச்சலைத்தருவதுமாகவீருக்கும்.

சாத்தியசோபைரோகநிதானம்.

உபத்திரவம் இல்லாமல் வீச்சமாத்திரம் கண்டால் சுகசாத்தியம்.

அசாத்தியசோபைரோகநிதானம்.

சரீரமுழுதும் பூசினும்போல் வியாபித்த வீக்கமானது நெடுநாளாகியும் தொலையாமல் அதிகநோவைத்தருவதா யிருந்தாலும் புருஷர்கட்கு முதல்முதல் பாதத்திற்கண்டு சனவுபத்திரவத்துடன் மேலேறினாலும்; மாதர்கட்கு ஆரம்பத்தில் முகத்திற்கண்டதோமுகமர்க்கீழிறங்கினாலும் புருஷர்க்காவது மாதர்க்காவது வயிறு

குசம் அல்குல் ஆண்குறி என்னும் இவ்விடங்களிற் கண்டாலும் இவ்விக்கத்துடன்வாந்தி சரம் மேற்சவாசம் பேசி அக்காலத்தில் குதம்வெளிப்பட்டு அதில் புழுபூருதல்போலிருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டானாலும் வீக்கம்கண்டு வடிந்தவுடன்பேதியும் சர முங்கண்டு இவை நீங்கிய பின்பு வீக்கம் ஏறினாலும்; தூர்ப்பலகாலத்தில் பாதத்தை காத்திருந்த வீக்கமானது அப்பாதமுதல் பெருந் தொடை பரியந்தம் அறந்துவிழுவதுபோல் கடுத்தலான உபத்திர வத்தை உண்டாக்கி முன்காலில் சரந்து கொண்டாலும் அசாத்தி யம், அன்றியும் முகம் லக கால் என்னும் இவ்விடங்கள் சட்கித்து வீக்கம் ஏறினாலும்; அல்லது சேகம் சட்கித்து முன்சொன்ன அபய வங்களில் வீக்கம் ஏறினாலும்; ஒருமாதத்திற்குள் மரணத்தைக்கொடுக்கும்.

மேற்கூறிய சோபைரோகங்களை நீர்ப்பேதி அடைகஷாயம் சங்கபாயாசம் சயாபாவனமேஷமுத்திரம் பிருங்கலிகுசபாவனலோ கம் குடமணீரம் முதலிய அஷுஷதங்களைக்கொண்டு நிவர்த்திசெய்ய வேண்டும்.

சோபைரோகம் முற்றிற்று.

விசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்.

முன்சொன்ன விஷ்சோபைரோக குணந்தவிர மற்றளட்டுவிதச் சோபைரோககுணங்களுடன் பலநிறக்கொப்புளங்களையும் சரரோக குணங்களையும் அடைந்து தேசத்திற்கு உட்புறம் வெளிப்புறங்களில் ஒவ்வொருகாலத்திலாவது இவ்விருபுறத்திலும் ஒரேகாலத்திலாவது பிறக்கும். இது மர்மஸ்தானங்களைப்பற்றிச் சீக்கிரத்தில் பரவுத லால் விசர்ப்பிரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. மர்மஸ்தானம் என்ப தற்கு விவரம் 57-வது பக்கத்தில் காண்க. அது ஆர்த்திரேயமுனி வரது சாஸ்திரத்துணிபு.

விசர்ப்பிரோகபேதம்.

விசர்ப்பியானது வாதவிசர்ப்பி பித்தவிசர்ப்பி சிலேஷ்மவிசர்ப்பி வாதபித்தவிசர்ப்பி வாதசிலேஷ்மவிசர்ப்பி சிலேஷ்மபித்தவிசர்ப்பி திரிதோஷவிசர்ப்பி என ஏழுவிதப்படும். அன்றியும் கூதவிசர்ப்பி என்பதொன்றுண்டு இவைகள் வயிற்றில் ஈரமில்லாதகாலத்தில் மட் டப்படும்.

1-வது வாதவிசர்ப்பிரோகலக்யணம்.

உடம்பெங்கும் ஏககாலத்தில் தளதளப்பானவீக்கம் அவ்வீக்கத்தின்மேல் கறுத்த கொப்பிளங்கள் எழும்புதல் மிகுநோவு சரீரம் அடித்துத்துவைத்ததுபோலிருத்தல் ஆயாசம் இரைப்பு தாகம் வாதசுரத்திற்குள்ள குறி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது வாதத்தால் பிறக்கும்.

2-வது பித்தவிசர்ப்பிரோகலக்யணம்.

சரீரமுழுதும் விரைவில் வீங்குதல் அவ்வீக்கத்தின்மேல் மஞ்சள்நிறம் அல்லது சிவந்தநிறமுள்ள கொப்பிளங்கள்எழும்புதல் மிகுதுயரம் பித்தசுரக்குறி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது பித்தத்தால் பிறக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மவிசர்ப்பிரோகலக்யணம்.

தேகமுழுதும் மினுமினுப்பானவீக்கம் அவ்வீக்கத்தின்மேல் வெளுத்தகொப்பிளங்கள் எழும்புதல் தினவு சிலேஷ்மசுரத்திற்குள்ள குறி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது சிலேஷ்மத்தால் பிறக்கும்.

4-வது வாதபித்தவிசர்ப்பிரோகலக்யணம்.

சோபை சுரம் வாந்தி மூர்ச்சை பேதி தாகம் பிரமை எலும்பு நொறுங்கினதுபோல் நோதல் அக்கினிமந்தம் அரோசகம் அபத்திய வஸ்துக்களிவிச்சை சரீரத்தில் செத்தணலைக்கொட்டினதுபோலொரிச்சல் இவ்வொரிச்சல்பிறந்த இடங்கறுக்குதல் அவ்வொரிச்சல் இல்லாத இடத்தில் நீலநிறம் அல்லது ரத்தநிறமாயிருத்தல் நெருப்புக்கொப்பிளம்போல் சர்வாங்கத்திலும் கொப்பிளம் எழும்புதல் வாதாதிக்கத்தால் சரீரவேதனை அறிவும் நித்திரையும் கெடுதல் சிலவேளை மேல் சுவாசம் வீக்கல் பரிசமாகிய விஷயம் இன்மையால் பாயவென்றும் தரையென்றும் தெரியாமல் புரளல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். நெருப்புக்கொப்பிளங்கள்போல் கொப்பிளமும் எரிச்சலும் தருதலால் இது அக்கினிவிசர்ப்பிஎன்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆனால் இதுமனதையும் சரீரத்தையும்பற்றியதால் ரோகிக்குக்கலேசமும் அறிவுகுறைதலும் அறித்திரையும் அதிகரிக்கும்.

5-வது வாதசிலேஷ்மவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மத்தால் மறிபட்டவாயுவு அச்சிலேஷ்மத்தையே நானு விதமாகப்பேதித்து பலவுபத்திரவத்துடன் கொப்பிளங்களை யுண்டாக்கும். அல்லது ரத்தநாது விருத்தியடைந்தவனது சருமம் சன்னரம்பு மாமிசம்என்னும் இவைகளில் தங்நிய ரத்தத்தையாவது பேதித்துத்தடிக்கப்பண்ணி அதை நீண்டவடிவும் பருத்தவடிவும் சிறுத்த கொப்பிளவடிவும் புடைபோல் தடித்தவடிவுமாகத்திரட்டி விடும். பின்பு அவைகள் ரத்தநிறத்துடன் மேலெங்கும் மாலையைப் போல் வரிசை வரிசையாக அதிக உபத்திரவங்களைத்தரும்படியான அனேக கிரந்திகளாக எழும்பும்; அப்போது சருமஞ்சிவத்தல் சுரம் இரைப்பு இருமல் பேதி சரீரநோவு வாயுலரல் விக்கல் வாந்தி உள் ளெரிச்சல் சோருதல் மாறுநிறம் மூர்ச்சை அக்கினிமந்தம் முதலிய குணங்களுண்டாகும். கிரந்திகளையுண்டாக்கலால் இது கிரந்திவிசர்ப்பியென்றும் சொல்லப்படும்.

6-வது ஈலேஷ்மபித்தவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்.

இது சுரம் மாத்தல் நித்திரை சோம்பல் தலைநோவு உடம்பினைத் தல் திமிர்முறுக்கல் பிதற்றல் அரோசகம் பிரமை மூர்ச்சை அக்கினிமந்தம் அஸ்திகளில்நோவு தாகம் பஞ்சேந்திரியங்களுக்குக் கனத்தல் சேத்பேதி தேகம் கொஞ்சம் ஊதல் என்னும் இக்குணங்களைப் பிறப்பித்து நரம்புகளினும் வியாபித்து பின்பு ஆமாசயஸ்தானத்தில் இருக்குஞ் சேதத்தை ஏகதேசத்தில் அதுசரித்து அவ்விடத்திற்கொஞ்சம்வேதனையை எழுப்பித் தங்கிக்கொண்டு முதல் சரீரத்தில் காங்கையைக் கொடுத்துத் தடிப்புகளை யுண்டாக்கும்; அப்போது விக்கத்தால் பாரித்தசரீரத்தின்மேல் கறுத்தும் வெளுத்தும் மிணுமிணுத்தும் அழுக்கு நிறத்தைப்பெற்றும் அனந்தம் கட்டிகளுண்டாகும் அவைகள்; அதிகபிரயாசையின்மேல் பழுத்துடைவதமன்றி மிகுதூர்ப்பலத்தையும் உபத்திரவத்தையுஞ் செய்யும். மாமிசத்தைச் சேறுபோல முகச்செய்து சன்னரம்பையும் ரத்தநரம்பையும் கலக்கும்படி நையப்பண்ணி மேலில் பிரேதநாற்றத்துடன் சேற்றைப் பூசினது போல் நிறத்தைக் கொடுப்பதால் இது பங்கவிசர்ப்பி என்றும் சொல்லப்படும். இதுவே துணைக்காய்க்கிரந்தியாம்.

பங்கம் என்பதுசேறு.

7-வது திரிதோஷவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்.

இது வாதமுதலிய மூன்றுவிசர்ப்பிகளுக்கும் குணங்களைப் பெற்று விரைவில்சப்ததாதுக்களிலும்பரவும். இதனைச்சர்வவிசர்ப்பி என்பர்.

கூடிதவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்.

ஆயுதமுதலியவற்றால் காயம்பட்டவர்கட்கு அவ்வுதிர்ங்கெட்டுத் தடிக்கும்போதுவாத திரவியச்சேர்க்கையால் விஷமித்தவாயுவானது ரத்தத்தில் தங்கிய பித்தத்தையும் கோபிக்கச்செய்து கொள்ளுப்பிர மாணங்களாய்க் கருநிறம் செந்திறம் உள்ள கொப்பிளங்களை எழுப்பும். இதனால் சரீரவீக்கம் ஈரம் நோவு தாகம் முதலிய குணங்களுண்டாகும்.

சாத்தியவிசர்ப்பிராகறிதானம்

விசர்ப்பிவியாதி ஏழுக்குள் வாதவிசர்ப்பி முதலிய மூன்றுஞ் சாத்தியம். தொந்த விசர்ப்பிகள் மூன்றும் மாமிசத்தை அழுகப்பண்ணாமலும் உபத்திரவத்தைக் கொடாமலும் இருக்கில் தஷ்டசாத்தியம்.

அசாத்தியவிசர்ப்பிரோகறிதானம்.

திரிதோஷவிசர்ப்பியும் கூடிதவிசர்ப்பியும் அசாத்தியம். அன்றியும் எந்தவிசர்ப்பியாவது மர்மஸ்தானங்களிலுள்ள நரம்பு ரத்தநரம்பு மாமிசம் இவைகளைச் சேற்றைப்போல் குழையப்பண்ணிக் கிரந்திகளை எழுப்பி அவைகளில் நின்றும் தூர்க்கந்தசலத்தைப் பெருக்கினாலும்; சரீரநோவு அதிகளரிச்சல் நிறமாறல் ஈரம் மூர்ச்சை பிரமை வாயுலரல் மார்புஅதிரல் பேதி இருமல் என்னும் இக்குணங்களைச் செய்தாலும் அசாத்தியம்.

மேற்சொல்லிய விசர்ப்பிரோகங்கள் கடுக்காய் மஞ்சள் ஓம்பொட்டும் சேர்ந்த கோமூத்திரத்தேட்டை முதலிய அஷ்டதங்களால் வசப்படும்.

விசர்ப்பிரோகம் முற்றிற்று.

மசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

முதல்முதல் சுரத்தோடுங்கூடச் சிறுகடலைப் பிரமாணங்களை ஒத்துச்சர்வாங்கத்திலும் முத்துகளைப்போல் கொப்பினங்கள் எழும்பும். இதனால் வாயுலரல் சரீரநோவு கீல்கள் தளர்வதுபோலிருத்தல் அரோசகம் ரோமச்சிலிர்ப்பு தலைநோவு கண்ணோவு மூக்கடைப்பு என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் சிற்சில குறிகளினால் விசர்ப்பி லக்ஷணமும் அக்கொப்பினங்கள் ஒன்பதுநாள்பரியந்தம் காணுகின்ற கிரமமும் அவைகளில் எட்டிப்பூவாசனையும் உண்டாகும். இது இது கடலைப்பிரமாணத்தையும் அவ்வுருவத்தையும் பெற்றிருப்பதால் மசூரிகைரோகமென்பேற்பெற்றது. இதனைவசூரிரோகமென வழங்குவதும் அன்றி கொப்பின பேதங்களால் பெரியம்மை சின்னம்மை பனையேறி தட்டை பயறி ராமக்கம் எனவும் வழங்குகிறார்கள். இது பாலராதிவிருத்தர்பரியந்தங்காணும். இந்தரோகம் எலும்பைப்பற்றிப்பிறக்கும். மசூரிகா என்பது கடலை.

மசூரிகைரோகபேதம்.

மசூரிகையானது வாதமசூரிகை பித்தமசூரிகை சிலேஷ்மமசூரிகை வாதபித்தமசூரிகை வாதசிலேஷ்மமசூரிகை பித்தசிலேஷ்மமசூரிகை திரிதோஷமசூரிகை ஆகந்துகமசூரிகை ரத்தமசூரிகை என 9-விதப்படும்.

அவற்றுள் தொந்தம் 3-ம் தள்ளி 6-விதம் எனவுஞ்சொல்வர்.

1-வது வாதமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

உடம்பெங்கும் கருநிறமான கொப்பினங்களுண்டாகும் அவைகளில் அடிக்கடி உபத்திரவமும் நெய்கூடுவதுமாயிருக்கும்.

2-வது பித்தமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

தேகத்தில் எரிச்சலோடுங்கூடக் கடுகுப்பிரமாணங்களான கொப்பினங்களுண்டாகும். அவைகளில் உடனே நெய் கூடுவதாயிருக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

சர்வாங்கத்திலும் கருணைக்கிழங்கு முளைகளைப்போல் தடித்த கொப்பிளங்களுண்டாகும். அவைகளில் நாட்சென்று நெய்க்கூடுவதாயிருக்கும். இதனைச் சிலர் அசகரோகம் எனச்சொல்லுகிறார்கள்.

4-வது வாதபித்தமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

வாதம் பித்தம் என்னும் இருவிதமசூரிகை முத்துக்களும் கலந்திருக்கும்.

5-வது வாதசிலேஷ்மமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

வாதம் சிலேஷ்மம் என்னும் இருவித மசூரிகைக்குறிகளும் இதிலுண்டாகும்.

6-வது சிலேஷ்மபித்தமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மம் பித்தம் என்னும் இருவித மசூரிகைக் கொப்பிளங்களும் காணும்.

7-வது திரிதோஷமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

வாதம் முதலிய மூன்று மசூரிகைக்கொப்பிளங்களும் இதில் உண்டாகி அவைகளில் அந்தந்தக்குணங்களும் பிறக்கும். இது சஷ்டசாத்தியம்.

8-வது ஆகந்துகமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

இது திரிதோஷமசூரிகைக்கொப்பிளங்களைப்போலவேயிருந்தாலும் அதைப்போல் ஒரேகாலத்தில் பிறக்காமல் முதல் முதல் ஒரு அவயவத்தில் பிறந்து உடனே சரீரமுற்றிலும் வியாபிப்பதாயிருக்கும்.

9-வது ரத்தமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

மேலெங்கும் ரத்தநிறமான கொப்பிளங்களும் எரிச்சலும் உண்டாகும்.

இவைகளைச் சவுமியவிறேசனங்களினாலும் வல்லாரை செருப் படை கருப்பூரவல்லி நிலவேம்பு இவைகளின் சுரசுகஷாயகல்கூரணங்களினாலும் தயிர் வெங்காயம் இளநீர்வழுக்கை நெற்பொரி பேயன்பழம் பனங்கற்கண்டு முதலியதன்பண்டங்களினாலு முபசரித்து வசப்படுத்தவேண்டும்.

ம தாந் த ர ம்.

ஆயுள்வேதபாஷியம் பாரத்துவாசம் காசிபம் என்கிற கிரந்தங்கள் மசூரிரோகம் எட்டுவிதமென்று சொல்லுகின்றன. அவையாவன: மசூரிகை சரஷ்பிகை அசகை கோத்திரவம் கங்கு விஸ்போடம் அபாகி விசர்ப்பை என்பவைகளாம்; இவைகளைப் பலவித பரீக்ஷையினாலும் அதுபவத்தினாலும் லக்ஷணத்தினாலும் நிதானிக்கவேண்டும்.

1-வது மசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

உடம்பில் கடலையைப்போல் சிறுத்தும் சிவந்தும் அடுக்கடுக்காகக் கொப்பிளங்கள் எழும்பும். இதனால் சுரமும் வீக்கமும் தினவும் உண்டாகும்.

2-வது சரஷ்பிகாமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

சடுகைப்போல்திறமும் உருவமும் உள்ள கொப்பிளங்கள் எழும்பும். இதனால் உடம்பில் எரிச்சலுடன் நோவும் ரத்தமுத்திரமும் உண்டாகும். இது சஷ்டசாத்தியம். சரஷ்பிகா என்பது கடுகு.

3-வது அசகாமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

பருத்துத்தடித்தும் ரணத்தைத்தருவதாய் அனேககொப்பிளங்களெழும்பும். இதனால் சில்களிலும் முகத்திலும் வீக்கமும் தாகமும் பிசிபிசிப்பான சலக்கிவும் உண்டாகும். இது சிலேஷ்டமபித்தத்தால் பிறக்கும்.

4-வது கோத்திரவாமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

சர்வாங்கத்திலும் வரகுபோலக் கொப்பிளங்கள் எழும்பும். இதனால் ரத்தபித்த குணங்களுண்டாகும். கோத்திரவம் என்பது வரகு.

5-வது கங்குமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

சரீரமுழுதும் சாமைஎன்னும் ஒருவகைத் தானியத்தைப்போலவே கொப்பினங்கள் எழும்பும். கங்கு என்பது சாமை.

6-வது விஸ்போடமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

பாதமுதல் சிரசுபரியந்தம் நெருப்புக்கொப்பினத்தைப்போலவே பெரிதுபெரிதாகக் கொப்பினங்கள் எழும்பும். இதனால் சிலேஷ்ம குணங்களும் பித்தகுணங்களும் உண்டாகும். இது எளிதில் வசப்படாது.

7-வது அபாகிமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

சரீரத்தில் தூரந்தூரமாக உலர்ந்ததுபோலும் கருகினதுபோலும் கொப்பினங்களெழும்பும். இவைகள் நெடுநாளாகியும் இறக்கக் கொள்ளாமலே உபத்திரவத்தைச்செய்யும். இது அசாத்தியம்.

8-வது விசர்ப்பாமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

மயிலிறகின் கண்ணைப்போல் பலசிறமான கொப்பினங்கள் எழும்பும். இதனால் சரீரம் உலரல் ஊரல் வீக்கம் கடம் தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதில் சிலேஷ்மகுணங்களும் சத்தகுணங்களும் பிறக்கும்.

அசாத்தியமசூரிகைரோகநிதானம்.

சகலமசூரிகைரோகங்களிலும் முத்துக்களென்கின்ற கொப்பினங்கள் சீக்கிரத்தில்பிறந்து சீக்கிரத்தில் மறைந்தாலும் முதல்முதல் சிறுகடலைப்பருப்பைப்போல் கண்டு கண்டமட்டில் இராமல் பஙழக்குண்டுகளைப்போல் பருத்து அந்தந்தமுகங்களில் குழிகள் விழுந்தாலும் மச்சங்களைப்போல் கருக்கிறுத்தாலும் அசாத்தியமாம்.

மசூரிகைரோகம் மதாந்தரமுற்றிற்று.

ஒட்டுரோகபேதம்.

முன்பு சொல்லிவந்த மசூரிகை ரோகங்களாவது நமைச்சல் முதலிய சிரங்குகளாவது அபஸ்மாரோகமாவது கண்ணையாவது

ஒருவருக்குக் கண்டிருக்கையில் அவர்களை மற்றொருவர் தொடுதலாலும் பார்த்தலாலும் நினைத்தலாலும் அந்தரோகங்கள் இவர்களையும் ஒட்டுமென்றறிக; விஷுசிரோகங்களையும் ஒட்டுரோகமெனச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆறாவது ஆநாகரோகபடலம் முற்றிற்று.

7=வது விஸ்போடரோகபடலம்.

விஸ்போடரோகலக்ஷணம்.

பித்தவஸ்துக்களினால் அதிகரித்த பித்தமானது தனது உஷ்ண குணத்தினால் ரத்ததாதுவை மிகவும் கொதிப்பிக்கும். அப்போது சுரம் எரிச்சல் உதலரல் சரீரநோவுள்ளும் இக்குணங்கள் உண்டாவதும் அன்றிச் சர்வாங்கமும் மறையும்படி சிறிதும் பெரிதுமாக அனேக கொப்பிளங்கள் எழும்பும். இது பசுமூத்திரவிசேசனம் சிந்தில்நெய் முதலிய அவுஷதங்களால் விலகும்.

விஸ்போடம் என்பது அதிககொப்பிளம்.

விஸ்போடரோகபேதம்.

விஸ்போடரோகம் ஒன்றாயிருந்தாலும் இதில் வாதாதிகளின் விஷமத்தால் சீதபித்தம் என ஒருவிதரோகம்பிறக்கும். இதில்தங்கிய பித்தம் ஆமத்திற்கு வேறுபாட்டைச்செய்தலால் ஆம்பித்தம் ஆம்ல பித்தம் என இரண்டு ரோகம்பிறக்கும். அன்றியும் ஜூத்திரமஞரி என்பது ஒன்றுண்டு.

சீதபித்தரோகலக்ஷணம்.

வாயுவானது பித்தத்தையும் சிலேஷ்மத்தையும் அதன் அதன் மார்க்கங்களிற் செல்லவொட்டாமல் மறிக்குங்காலத்தில் உடம்பின் மேல் அகன்று பரவுவதாயும் வளையாகாரமாயும் ரத்தநிறத்தோடுங் கூடிய புடைகள் விஸ்தாரமாயெழும்பும். அவைகளில் இடைவிடாத நமைச்சல் உண்டாகும். இதனைத்தேன்கலந்த சிற்றமணக்குநெய்

ஜயரச பஸ்மம் முதலிய அஷ்டதங்களைக்கொண்டு நிவர்த்திசெய்ய வேண்டும்.

ஆமபித்தரோகலக்ஷணம்.

பித்தமாத்திரம் அதிகரித்து ஆமத்திற்சேர்ந்து அதைபுமதிகரிக்கச் செய்து பலபல உபத்திரவங்களைப் பிறப்பிக்கும்; அப்போது தேகம் கறுப்பதுமன்றிப் பலநிறமானபுடைகள் எழும்புதல் வியர்வை மூர்ச்சை தாகம் கோழை வாந்தி தலைநோவு மேலிச்சரவேகம்போல் இருத்தல் வயிறு மார்பு கண்டம் ஆகிய இவ்விடங்களில் எரிச்சல் ரசதாதுவற்றுதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது முலைப் பால்நெய் சந்தனதிக்கிருதம் முதலிய அஷ்டதங்களால் நீங்கும்.

ஆம்லபித்தரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறியரோகத்தில் ஆமத்தை விருத்தியாக்கிய பித்தமானது ஒருவேளை அதை மிகவுங் குறைத்து அவ்வாறே தானும் குறைந்து அனந்தம் உபத்திரவங்களைப்பிறப்பிக்கும்; இதனால் சரீரத்தில் வீணையாகாரமான புடைகளும் பலவிதரூபநிறங்களைப்பெற்ற கொப்பிளங்களும்எழும்பும்; அப்போது அவைகளில்மாறாத்திணவு புளிப்புங்காரமுமான வாந்தி அவ்வாறே ஏப்பம் வருவதுமன்றி வாயுமப்படியே இருத்தல் கண்டத்திலும் மார்பிலும் எரிச்சல் மார்புஅதிரல் தேகம் பாரிப்புடன் சுடுகை அரோசகம் மூர்ச்சை சோருதல் பிதற்றல் பிரமை இரைப்பு இளைப்பு துக்கம் வாய்நோவு கண்ணில் இருட்கம்மல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதற்கு ஜயரசபஸ்மம் முதல் ஊணங்கொடிக்கிருதமும் ஆகும்

ஷடத்திரமசூரிகைரோகலக்ஷணம்.

பித்தசிலேஷ்டங்களினால் சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சலோடுங்கூட வேர்க்குருபோலவே சிறிதுசிறிதாக அநேக கொப்பிளங்கள் எழும்பும். இந்தரோகத்தில் ஆகியில் சுரமும் அந்தத்தில் பேதியும் உண்டாகும். இதற்கு மசூரிகாரோகச்சிகிச்சைகளைச் செய்யவும்.

விஸ்போடரோகம் முற்றிற்று.

குஷ்டரோகபூர்வரூபம்.

குஷ்டரோகமானது சரீரம்பளபளப்பு மாறுநிறம் மிகுகடினத்

துடன் தடித்தசருமம் அச்சருமத்தின்மேல் தொட்டவிடத்தில்தினவு வியர்வை சிலவேளையில்லாமை நோவு எரிச்சல் ரோமச்சிலிர்ப்பு கொஞ்சங்காயம்படினும் பெரியரணமாகுதல் அதில் கறுத்த உதிரம் வடிதல் பேசும்போது கண்டம்வறளல் அதிரித்திரை மிருந்த ரணம் என்னும் இக்குணங்களையும் சீக்கிரத்தில்பிறந்து நெடுநாட்கழித்தும் ஆறாமல் குழிகள் விழுந்து கெட்டிப்பட்டுக் குத்தலைத்தருநின்ற பல பல உபத்திரவமுள்ள ரணங்களையும் தனக்குப் பழையருபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இதற்குக் குறைநோய் என்றும் பெருவியாதி யென்றும் பேர்.

குஷ்டரோகபேதம்.

வாதம் பித்தம் சிலேஷம் முத்தொந்தம் திரிதோஷம்என்னும் எழுவகைச்சம்பந்தத்தால் 18-குஷ்டம்பிறக்கும். அதன்விவரம் வாதத்தால் கபாலகுஷ்டமும் பித்தத்தால் அவுதம்பரகுஷ்டமும் சிலேஷம் த்தால் மண்டலகுஷ்டமும் விசர்ச்சிகாகுஷ்டமும் வாதபித்தத்தால் ருசியஜிம்மிகுஷ்டமும் சிலேஷம்பித்தத்தால் சருமகுஷ்டமும் ஏக குஷ்டமும் சிடிபகுஷ்டமும் சித்தமகுஷ்டமும் அலசகுஷ்டமும் சிலேஷ்வாதத்தால் விபாதிசாகுஷ்டமும் திரிதோஷத்தால் தத்துருகுஷ்டமும் சதாருகுஷ்டமும் புண்டீசு குஷ்டமும் விஸ்போடகுஷ்டமும் பாமாகுஷ்டமும் சர்மகலகுஷ்டமும் காசகுஷ்டமும் பிறக்கும். இவற்றில் அவுதம்பரம் மண்டலம் ருசியஜிம்மகம் புண்டீசும் கபாலம் காசம் என்னும் ஆறுகுஷ்டங்களையும் மஹாகுஷ்டங்கள் என ஆபுள்வேதம் கூறுகின்றது.

1-வது கபாலகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் ரணக்கொப்பிளங்கள் சிறிது சிறிதாகக் கபாலத்தினது காந்தியைப்பெற்றும் தடித்தும் கறுத்தும் சிவந்தும் சுறசுறத்தும் முகங்கள் வாடியும் ஒன்றைஒன்றைச்சுற்றி அநேககொப்பிளங்களொழும்பி ரணங்கள் ஆகும். அவைகளில் விஸ்தாரம் குழிகள் விழுவதும் சினைத்தண்ணீர் ஒழுகுவதும் அதில் ரோமங்கள் முளைப்பதும் நோவும் தினவும் பிரபலப்படுவதுமாக இருக்கும். இது கபாலம்போல் வெளுத்த நிறத்தைப் பெற்றிருப்பதால் கபாலகுஷ்டம் என்பீர்ப் பெற்றது. இது விரைவில் விருத்தியாகும்.

2-வது அவுதும்பரகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் அத்திப்பழத்தையொத்து விஸ்தரித்துச் சீக்கிரத்தில்பிந்து நசுங்கிக் குழிவிழுந்த ரணங்களாகும். அவைகளில் வெளுத்தநரம்புகள் நிறையப்படுவதும் சிவந்தரோமங்கள் முளைப்பதும் சினைத்தண்ணீரும் உதிரமும் ஒழுகுவதும் புழுக்கள் ஊருவதும் இதனால் தினவும் நோவும் எரிச்சலும் பிரபலப்படுவதுமாக இருக்கும். அன்றியும் சரீரம் உலர்ந்து கறுத்தல் உளைச்சல் சருமந்திரைந்துதொங்குதல் அதிகமயக்கம் என்னுமிக்குணங்களுண்டுன்பாருமுளர். இது அத்திப்பழத்தை ஒத்ததால் அவுதும்பரகுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது.

3-வது மண்டலகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் நிலைபெற்றும் கனத்தும்வெளுத்தும் சிவந்தும் மினுமினுத்தும் வட்டவட்டமாகத் தாமதத்தின்மேல் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைந்தும் துரிதமாக எழும்பி உடைந்து ஒன்றோடொன்று சேர்ந்துகொண்டு மண்டலாகாரமான ரணங்களாகும். அவைகளில் புழுக்கள் நெளிவதும் நமைச்சலும்நோவும் அதிகரிப்பதும் தொடிவழுவுழும்பாகத் தோற்றுவதும் சீழ் ஒழுகுவதுமாக இருக்கும். அந்த ரணத்தைச்சுற்றிலும் மஞ்சள்நிறமான சருமம் உண்டாகும். அன்றியும் சிரசிலும் சர்வாங்கத்திலும் பச்சைவன்னமாயும் ரத்தவன்னமாயுந் தோற்றல் ஒருவேளை சிரசில்மாத்நிரம் வெளுப்பு ரணங்கள் தடித்துக்கறுத்தல் அதில் ரத்தம்வடிதல்என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுளர். இது வளையாகாரமாக இருப்பதால் மண்டலகுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது.

4-வது விசர்ச்சிகாகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் சுறுப்புநிறமாக எழும்பிப் பின்பு உடைந்து ரணங்களாகும். அவைகளில் சினைத்தண்ணீர் ரொழுகுவதும் அதிகவூரல் உண்டாவதுமாக இருக்கும். அன்றியும் எண்ணெய்யைத் தடவினதுபோல் இருத்தல் வெளிநிலை எரிச்சல் வேதனை சிவந்தடிப்பு சருமமெல்லாம் உரத்தலுடன்சிவத்தல் சுறசுறப்பு வயிற்றிசிவு சஞ்சலம் கோபம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுளர். இது சொறிவதற்கே நினைப்பையுண்டாக்கலால் விசர்ச்சிகாகுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது.

5-வது ருசியஜிம்மிககுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சொப்பிளங்கள் முள்ளுகளைப்போல் மெல்லியதாய் நீண்டும் பிசுபிசுத்தும் சுறசுறத்தும் உள்ளில்கறத்தும் முனையிற்சிவந்தும் நெருக்கமாகளழும்பி ரணங்களாகும். அவைகளில் புழுக்கள்நெளிதலும் நோதலும் எரிச்சலுமுண்டாகும். சிலவேளை நோவுமாத்திரம் இருந்தாலும் இருக்கும், இது கடமை என்னும் ஒரு மிருகத்தின் நாக்குப்போல் நிறம் உள்ளதால் ருசியஜிம்மிககுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது. ருசியம் என்பது கடமை.

6-வது சர்மகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் தோலானது மஞ்சள்நிறமாயும் சிவந்தநிறமாயும் மீன்களின் சிதையொத்துச் சுறசுறத்துத் தடித்துக் கிள்ளினால் உபத்திரவ மில்லாமலும் காயப்பட்டால் தெரியாமலும் இருக்கும். இதனாலடிக் கடி சர்வாங்கத்திலும் வியர்வை உண்டாகும். அன்றியும் சருமம் பசுமை வெண்மை கருமைஎன்னும் இவ்வன்னங்களாகித் தினவுடன் தடித்தல் அதில் சீழ்வடிதல் வயிற்றிலும் சடிகுள்தானத்திலும் சொறி உண்டாகுதல் எரிச்சலுடன் காங்கைவயிற்றிற்கண்டிப்பு என்கிற துண்டுதுண்டாகிய தடிப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுளர். இதனை மேகப்புடையென்றும் திமிர்வாயுவென்றும் வழங்குகிறார்கள்.

சருமம் என்பது தோல்.

7-வது ஏகசர்மகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சீரத்தின்சர்மமெல்லாம் யானையின்துதிகைச் சருமம் போல் தடித்துக்கெட்டிப்பட்டு பிகுவுடன் சுறசுறத்துப்பார்ப்பதற்கு விகாரமாயிருக்கும். இதனால் வியர்வும் கைவிரல் கால்விரல் குறுகிக் குறைதலும் உண்டாகும். அன்றியும் தேகமுழுதும் தோலுரிந்து சிவத்தல் வறவறப்பு சொறி தினவு திமிர் கால்விரல்கள் கணத்தல் சர்வாங்கத்திலும் வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர். இது எல்லாச்சருமத்தையும் தடிக்கச்செய்தலால் ஏகசர்ம குஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனைச்சடைக்குஷ்டம் யானைக் குஷ்டம் பெருவியாதி எனவுஞ் சொல்வர்.

8-வது கிடிபகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் சுடுகையுடன் எழும்பி ரணங்களாகும். அவைகளில் அதிகநமைச்சலீருப்பதினால் சொறிந்தஇடத்தில் காய்ப்பேறினதுபோலச் சுறசுறத்துத் தடிப்புகள் உண்டாகும். அன்றியும் சர்வாங்கமும் பச்சைநிறம் கனத்தல் யானைத்தோலைப்போலிருத்தல் அடிக்கடி நீரிறங்கல் தேகத்தில் சினைத்தண்ணீர்வடிதல் நாற்றம் வாதாதிக்கம் என்னுமிக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர். இது பன்றி மாமிசத்தோலைப்போல் இருப்பதால் கிடிபகுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது. அன்றியும் மரங்களில் காயம் உண்டாகும்படி கொத்துகின்ற கிடிப்பப்ப்சியைப்போல் ரணத்தைப் பிறப்பிப்பதால் கிடிபகுஷ்டம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

9-வது சித்மாகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் மிகவும் புடைகள் பெரும்பான்மையும் ஊர்த்தவகாயமான நாபிக்குமேல் கொஞ்சம் வெளுத்தசிவப்புடன் பாலைப்பூவைப்போல்பிறக்கும். அவைகளின்மேல் மினுமினுப்பும் சொறிந்தால் சருமத்தூள்விழுவதும் அல்விடங்களில் வழுவழுப்பதும் காங்கையுண்டாவதுமாயிருக்கும். அன்றியும் சுரைப்பூநிறமாகச்சீரழுழும் ஸிமிருடன் தடித்தல் மஞ்சள்நிறம் அதில் ரத்தங்கசிதல் சகிக்கவொண்ணாதிமிர் மறதிஎன்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர். சித்மா என்பது புடைகள்.

10-வது அலசகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில்ரத்தநிறமாக ஆற்றிற்கிடக்கும் சிறுகிறகூழாங்கல்லுகளை யொத்தகொப்பிளங்கள் விஸ்தாரமாய்ப்பிறந்து உடைந்து ரணங்களாகும். அவைகளில் அதிகநமைச்சல் உண்டாயிருக்கும்.

11-வது விபாதி காகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சிவந்தநிறமாயும் கடினமாயும் கால்களிலும் கைகளிலும் அதிக கொப்பிளங்களுண்டாகி ரணங்களாகும். அவைகளில் மிக்க உபத்திரவமும் அற்பநமைச்சலுமுண்டாயிருக்கும். அன்றியும் தேகத்தில் வெடித்தலுடன் சகிக்கக்கூடாதஅருவருப்பு மிகுகாங்கை.

வகசால் கண் காது கண்டம் இவைகளில் வெடிப்புடன் வீக்கம் சர்ப்பத்தையொத்த தேககாந்தி என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுனர். இது பாதத்தை வெடிக்கச்செய்தலால் விபாதிாகுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது.

12-வது தத்துருகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் முதல்முதல் மண்டலாகாரமான கொப்பிளங்கள்எழும்பிப்பின்பு நசுங்கிக் கறுப்பகத்திப்பூ நிறத்தைப்பெற்ற ரணங்களாகும். அவைகள் சரீரமுற்றிலும் அறுகம்புற்கணுக்களைப்போல் தூர்த்தூரமாகப்பிறந்து அதிக நமைச்சலையுண்டாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும். அன்றியும் தேகத்தில் சிவந்ததடிப்பு வெளிறல் அதிகரோமம்முளைக்கினும் அவைகள்சருளுதல் பித்தசிலேஷ்மாதிக்கம் ஊதலுடன் திமிர் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுனர்.

தத்துரு என்பது தடிப்பு.

13-வது சதாருகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சிவந்தம்கறுத்தம் அடியகன்றும் அநேககொப்பிளங்கள் எழும்பிச்சர்வாங்கத்திலும் பரவப்பட்டரணங்களாகும். அவைகளில் எரிச்சலும் நோவும் இருமியும் அதிகரிக்கும். இதனால் மிகுந்ததுக்கமும் உண்டாகும். அன்றியும் ரத்தம் பீதம் வெண்மை என்னும் நிறங்களுடன் தடிப்பானரணங்கள்பிறக்கும். அவைகளில் எரிச்சலுடன் தினவு கரடுகட்டல் சருமம் பாம்புத்தோலைப்போல் திரைந்து தொங்குதல் நாசி கண் காது கன்னம் ஆகிய இவைகளில் மிகுதடிப்பு வாதசிலேஷ்மாதிக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுனர். இது விருக்ஷங்களில் உண்டாகின்ற கணுக்களையும் போறையை யும் நிகர்த்த ரணத்தைப்பிறப்பிப்பதால் சதாருகுஷ்டம் எனப்பேர்பெற்றது.

14-வது புண்டரீககுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் மிகவுமுயர்ந்து முனையிலரத்தநிறம் நசிவில் வெண்மைநிறம் உள்ளதாய் அரிப்பையுண்டாக்கிக்கொண்டே எழும்பித் தாமரைப்புஷ்பநிறத்தையொத்த ரணங்களாகும். அவைகளில் நோவு எரிச்சல் நமைச்சல் அதிகரிப்பதும் தாமரையிலேச்சலம்

போல ரத்தமானது ஓட்டாமல்நிற்பதும் குழம்பான சினைத்தண்ணீர் ஒழுக்குவதும் பின்பு குபீரென்று ரத்தம்சொரிவதுமாயிருக்கும், அன்றியும் சரீரம் முகம் கால் இவைகளில் பலவன்னமான ரணம் தினவு பன்னீர்போலச் சலம் வடிதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர். இதனைப் படர்தாமரை என்றுஞ்சொல்வர். புண்டரீகம் என்றதிலால் புலித்தோல் நிறத்தைஒத்தபுடைகள் உண்டாகும். என்பது சிலர் சம்மதம். இது அசாத்தியம்.

15-வது விஸ்போடகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில்கொப்பிளங்கள் சிவந்தும் வெளுத்தும் விஸ்தரித்து எழும்பி ரணங்களாகும். அவைகளில் தினவும் எரிச்சலும் உண்டாகும். இதில் சருமம் மிகவும் மிருதுவாக இருக்கும். அன்றியும் விஷ எரிச்சலையொத்த எரிச்சல் சருமந்தடித்தலுடன் வெளிநல் ஒருவேளை சிவத்தல் துக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர்.

16-வது பாமாகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில்கொப்பிளங்கள் சுறுத்தும் சிவந்தும் சிறுத்தும் பருத்தும் அடர்த்தி அடர்த்தியாக இரண்டுமுன்கைகளிலும் முழங்கால்களிலும் தொடைகளிலும் எழும்பி ரணங்களாகும். அவைகளில் நோவும் வறவறப்பும் மிகுதினவும் சினைத்தண்ணீர்க்கசிவும் உண்டாகும். அன்றியும் வெண்மையாய்த் தாமரைமுகையொத்த கொப்பிளங்கள் எழும்புதல், அவைகளில்எரிச்சல் சருமம் விரிதலுடன் வீக்கம் கால் கைகுறைதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டென்பாருமுளர்.

பாமா என்பது சிரங்கு.

17-வது சர்மதலகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் பிறக்கும் ஸ்தானங்களில் சிவந்தநிறமும் அதிகதினவும் தொடக்கடாதநோவும் உண்டாகப்பின்பு கொப்பிளங்கள் எழும்பி ரணங்களாகும். அவைகளில் குத்தலும் எரிச்சலும் உண்டாகும். - அன்றியும் தேகத்தில் கீற்றுக்கீற்றாக வெடித்தல் வேதனை தொடக்கடாமை அதில் ரத்தம்வடிதல் வயிற்றுவலி என்னும் இக்குணங்க ளுண்டென்பாருமுளர். சர்மம் என்பது தோல், தலம் என்பது இடம்.

18-வது காசகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் கொப்பிளங்கள் பிறக்கும்போது சிவந்தநிறத்துடன் பிறந்து பின்பு கறுப்பாகிக் கிராம்பு மொக்கின் உருவத்தைப்பெற்று உடைந்து ரணங்களாகும். அவைகளில் அதிக எரிச்சலும் நோவும் உண்டாயிருப்பதன்றியும் சமஸ்தகுஷ்டகுணங்களும் பலநிறங்களும் உண்டாயிருக்கும். இது காக்கையின் பிறப்பைப்போல் முதலில் சிவந்து பின்பு கறுப்பதால் காசகுஷ்டம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

மேற்சொல்லிவந்த குஷ்டங்களைத் தோஷாதிபேத படலத்தில் விருத்தி ரத்ததாதுவிற் சொன்ன குணங்களினாலும் பூர்வரூபத்திற் சொல்லிய லக்ஷணங்களினாலும் கூர்ந்தறியவேண்டும்.

அசாத்தியகுஷ்டரோகநிதானம்.

ஒவ்வொரு தோஷங்களால் பிறந்த குஷ்டரோகங்களில் இன் னொரு தோஷஞ்சேர்ந்து தொந்தமானாலும் மூன்றுதோஷஞ்சேர்ந்து திரிதோஷமானாலும் அசாத்தியம். அன்றியும் எவ்விதக்குஷ்டரோ கிகட்கேனும் சரீரமெல்லாம் அழுகும்படியான ரணங்கள் பிறந்து அவைகளில் சூடுமிகநிறைந்து இரண்டு கண்களுங் கோவைப்பழும் போலச்சிவந்து வேற்றுக்குரலும் அக்கினிமந்தமும் அதிசாரமும் தாகமும் உண்டாகில் அசாத்தியமே. இக்குணங்கள் இல்லாதிருக் கில் சாத்தியம்.

மேற்கூறிய குஷ்டங்களைச் சிவனார்வேம்புச்சூரணம் சிவனார் வேம்புத்தயிலம் துத்திரசவுண்டை கந்தகத்தயிலம் திரிரசபஸ்மம் தாம்பிரபஸ்மம் குஷ்டகஜகேஸரிமாத்திரைமுதலிய அபுஷதங்களைக் கொண்டு விலக்கவும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

மேற்சொல்லிய குஷ்டம் 18-ல், கபாலம் ருசியஜிம்மிகம் காச சம் அலசம் என்னும் இந்நான்கு குஷ்டங்களுக்கும் வேறாக காண் குஷ்டம் கிருஷ்ணகுஷ்டம் அபரிசகுஷ்டம் என்னும் மூன்றுடன் வெண்குஷ்டத்தைபுஞ்சேர்த்து 18-ஆகச் சிலமதாந்தரத்தில் கூறப் படுகின்றன. அந்தநான்கையும் முறையே இதனடியிற்கூறப்படும்.

கர்னகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சருமத்தில் பச்சை வன்னத்துடன் பொரிப்பொரியாக வெடிக்குதல் திரிதோஷாதிக்மம் தேகம்பாரித்துத்திமிருடன் காக்கடான் பூநிறமாகத் தோற்றுதல் தண்டிப்பு வீக்கம் சிலேஷ்மாதிக்மம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாயிருக்கும்.

கிருஷ்ணகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சர்வாங்கமும் கறுக்குதல் சருமத்தில் திமிருடன் நாற்றம் வீசுதல் நோதல் சப்ததாதுக்களும் உஷ்ணமாயிருத்தல் அரையிலும் புறங்காலிலும் கொஞ்சமாகவும் சிரசில் அதிகமாகவும் ரணங்காணுதல் புத்தி சஞ்சலமுறுதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாயிருக்கும்.

அபரிசகுஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இதில் சர்வாங்கத்திலும் கறுத்தரத்தம்வடிதல் நோவு தொடக்கடாமை வாதாதிக்கத்தால் அதிரல் உபத்திரவம் வீக்கம் வெடிப்பு என்னும் இக்குணங்களுண்டாயிருக்கும்.

வெண்குஷ்டரோகபேதம்.

தேகத்தில் விகாரமான வெளுப்பை உண்டாக்குகின்ற வெண்குஷ்டரோகமானது வாதவெண்குஷ்டரோகம் பித்தவெண்குஷ்டரோகம் சிலேஷ்மவெண்குஷ்டரோகம் என மூன்றுவிதப்படும்.

வாதவெண்குஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இது சுறசுறத்துச் சிவந்து கொஞ்சம் கருமைச் சாயலுடன் வெளுத்திருக்கும். வெளுக்காத இடங்களில் அழுக்குநிறம் உண்டாகும்.

பித்தவெண்குஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இது செந்தாமரைப்பூ விதழ்போல் சிவந்தவெளுப்பாகப் பரவும் அவ்விடங்களில் எரிவதும் ரோமங்கள் உதிருவதுமாயிருக்கும்.

சிலேஷ்மவெண்குஷ்டரோகலக்ஷணம்.

இது தும்பைமலரைப்போல் வெண்மையாக வெளுத்துக்கொஞ்சுந்தடித்துப்பரவும். இது பரவுமிடங்களில் நமைச்சலுண்டாகும். இக்குஷ்டங்கள் ரத்ததாதுவையும் மாமிசதாதுவையும் மேதோதாதுவையும் பற்றும்போது கண்ணுக்கு அசங்கியமான நிறங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும் இவைகளினால் தேகத்தில் வெடிப்பும் வீக்கமும் உண்டென்பாருமுளர்.

சாத்தியவெண் குஷ்டரோகநிதானம்.

ரோமங்களை வெளுக்கப்பண்ணாமலும் கையால் தடவில்மேடுபள்ளம் இல்லாமலும் சடைப்பின்னல்போலும் அக்கினியாஸ்ட்டாரிய வடுப்போலும் வெளுக்காமல் இருக்கிற வெண்குஷ்டம் சாத்தியம். அன்றியும் முவிதவெண்குஷ்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்று கஷ்டசாத்தியமாம்.

அசாத்தியவெண்குஷ்டரோகநிதானம்.

எந்தவெண்குஷ்டமானாலும் முற்கூறிய சாத்தியக்குறிக்கு மாறாகவிருந்தாலும் முதல்முதல் குதம் குய்யம் உள்ளங்கை உதழ் என்னும் இவ்விடங்களில் பிறந்து கோரமாகச் சீக்கிரத்தில் பரவினாலும் அசாத்தியம்.

இவைகளுக்குக் கஜசார்த்தாலவறமாஞ்சனம் மகிஷபல்லாதகிக்கிருதம் முதலிய மருந்துகளும் குஷ்டரோகச் சிகிச்சைகளும் ஆகும்.

குஷ்டரோகம் சித்தர்தம்தாந்தரமுற்றிற்று.

சிருமிரோகபேதம்.

நான்கு ஸ்தானங்களைப்பற்றி இருபதுவிதப்பூச்சிகள் உண்டாகும். அந்நான்கு ஸ்தானங்களாவன: சரீரத்தின்மேல் அழுக்குகள் சேர்ந்தஸ்தானம் சரீரத்திற்கு உள்ளில் சிலேஷ்மஸ்தானம் ரத்தஸ்தானம் மலஸ்தானம் ஆகிய இவைகளாம். இவ்விடங்களில் பிறக்கின்ற பூச்சிகளையும் இவைகளால் உண்டாகும் ரோகங்களையும் இதனடியிற் காண்க.

பாகியமலக்கிருமிலகூணம்.

முன்சொன்ன நான்குஸ்தானங்களில் ஒருஸ்தானமாகிய சரீரத் தின்மேல் சேருகின்ற அழுக்கினால், யூகா வீட்சா என இருவிதப் பூச்சிகள் பிறக்கும். இவற்றுள் யூகா என்னும் பூச்சி ரோமஸ்தானத்தில் எள்ளுப்போல் உருவமும் அந்நிறமும் மிருத்தகால்களுமுடையதாய்ப்பிறந்து சஞ்சரிக்கும். இது கடிப்பதினால் சிறுசிறு மச்சங்களும் வேர்க்குருப்போல் அணுக்கொப்பிளங்களும் உண்டாகும். யூகா என்பது பேன். இதுநிற்க வீட்சா என்னும்பூச்சி அழுக்குவஸ்திரங்களில் வெளுத்த எள்ளினது ரூபவன்னங்களை உடையதாய்ப்பிறந்து சஞ்சரிக்கும். இதுகடிப்பதினால் சிறுதடிப்புகளும் தினவும் உண்டாகும். வீக்ஷா என்பது சீலைப்பேன். பாகியம் என்பது மேல், மலம் என்பது அழுக்கு.

அந்தர்மலக்கிருமிரோகலகூணம்.

கபத்திலும் உதிரத்திலும் பிறக்கின்ற கிருமிகளுக்கும் மதுரான்னம் வெல்லம் பால் தயிர் மாவு மழைத்தண்ணீர் என்னும் இவ்வஸ்துக்களைத் தின்னுவதால் பிறக்கின்ற கிருமிகளுக்கும் அந்தர்மலக்கிருமிகள் என்றபேர். இவைகனால் குஷ்டரோகம்பிறக்கும்.

அந்தர் என்பது உள்.

சிலேஷ்டமமலக்கிருமிரோகலகூணம்.

பின்சொல்லப்படுகிற மலக்கிருமிப்பிறப்பைப்போல் சிலேஷ்டமத்தால் ஆமாசயஸ்தானத்திற்பிறந்து விருத்தியாகி உள்ளில் சஞ்சரிக்கின்ற கிருமிகள் ஏழுவிதப்படும். அவையாவன: பெரும்பூகாகக்கிருமி நீர்ப்பாம்புக்கிருமி நெல்முளைக்கிருமி சன்னரீளக்கிருமி அணுக்கிருமி வெண்கிருமி செங்கிருமி என்பவைகளாம். இவைகள் தனித்தனியே பெருங்கூட்டமாய் காலில்லாமலும் வட்டமாகச்சுற்றிய தூலைப்போலும் பார்வைக்குத் தோற்றமல் அணுப்போலும் தருப்பைப்பூவாசனையைப்பெற்று குடலில் சுற்றிக்கொண்டு மார்புமட்டும் ஏறி அதிகவுபத்திரவங்களை யுண்டாக்கும் அப்போது மார்பு அதிகரல் வாய்நீருறல் அசீரணம் அரோசகம் மூர்ச்சை வாந்தி சுரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது கபத்தால் பிறக்கும்.

ரத்தக்கிருமிரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய மதுரான்னம் முதலிய வஸ்துக்களினால் ஜனித்த உதிரம் ஓடுகின்ற நரம்புஸ்தானங்களில் அவ்வுதிரத்தால்பிறந்து விருத்தியாகிச் சஞ்சரிக்கின்ற கிருமிகள் ஆறுவிதப்படும். அவையாவன: அணுக்கிருமி வட்டக்கிருமி மிகுசூக்ஷ்மக்கிருமி காளீஸ்லாக்கிருமி செங்கிருமி தோற்றக்கிருமி என்பவைகளாம். இவைகள் தனித்தனியே பெருங்கூட்டங்களாகிச் சப்ததானுக்களிலும் பரவி ஏறி ரோமங்களை உதிரப்பண்ணுவதும்அன்றி ரோமக்கால்களில் அத்திப்பழக்கிருமிகளைப்போல் திரிந்துகொண்டு சவுரசம் என்னும் கிருமிபேதங்களுக்குத் தாயாயுமிருக்கும். இவைகளால் ஆறுவித குஷ்டங்களைப்போலவே தேகத்தில்தாறுநிறம் உண்டாகும்.

மலக்கிருமிரோகலக்ஷணம்.

அதிகமலஞ்சேரலினால் பச்சைத்தானியவஸ்து இலைக்கறி கருணை சேமை முதலிய கிழங்குகள் என்னுமிவைகளைப் புசிப்பதினாலும் பக்குவாசயஸ்தானத்தில் பிறந்துவளர்ந்து மலாசயத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற கிருமிகள் ஐந்துவிதப்படும். அவையாவன ககேருகம்: மகேருகம் சவுரசம் சலூனம் லேலிகம் என்பவைகளாம். இவைகள் தனித்தனியே பெருங்கூட்டங்களாகி மெத்தப்பருத்தும் சக்கரவடிவாயும் ரோமத்தைப்போல் மெல்லியதுகளாயும் கறுப்புநிறத்தையும் மஞ்சள் நிறத்தையும் கறுப்பும் வெள்ளையுங் கலந்த நிறத்தையும் பெற்று மலப்பையில் சஞ்சரிக்கும். இதனால் பேதி சூலை மலச்சிக்கல் உடம்பு இளைத்தல் தேகத்தில் சுறசுறப்புடன் வெண்மைநிறம் ரோமச்சிலிர்ப்பு அக்கினிமந்தம் சூத்தல் நமைச்சல் எரிவு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். ஒருவேளை அக்கிருமிகள் ஆமாசயஸ்தானத்தைப்பற்றி எதிர்த்து ஏறும்போது வாயில்நீர்ச்சராப்பு தூக்கந்த மலம் இரைப்பு இவைகள் உண்டாகும். இதற்குச்சுருச்சாலென்றும் பேர். சன்னக்கிருமிகளைக் கீரிக்கிருமி எரிகிருமி எனவும் வழங்குகிறார்கள்.

சாமானியகிருமிரோகலக்ஷணம்.

தேகநிறமாறுதல் சரம் வயிற்றுநோவு மார்புஎடுப்பாகத்தோற்றுவதும்அன்றி நோதல் அக்கினிமந்தம் அன்னத்திவேஷம் பேதி

பிரமை ஆகிய இக்குணங்கள் நிரேதுவாகச் சகல கிருமீரோகங்களிலும் உண்டாம்.

இவைகளுக்கு முருக்கம்விதைக்கற்கம் காரவல்லிவாய்விளக்கக் குடிநீர் வேப்பம்நெய் பூணைக்காலிச்சுனை முதலிய சிசிச்சைகளும் உதவும்

கிருமீரோகம் முற்றிற்று.

ஏழாவது விஸ்போடரோகபடலம் முற்றிற்று.

8-வது வாதரோகபடலம்.

வாதரோகபேதம்.

பிரிதிவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகியும், அப்பூதங்களைச் சிருஷ்டித்துக் காத்துச் சங்கரிப்பதால் பிரதானபூதமாகியும், பித்தகபங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்கும் சகலதோஷங்கள் பிறப்பதற்கும் மூலகாரணமாகியும் இருக்கின்றவாயுவு ஒன்றே தேகத்தைக்காக்கும்பொருட்டு பிராணவாயுமுதலிய பஞ்சவாயுக்களாய்ப் பிரிவுற்று நின்றது. அப்பிரிவைத்தோஷாதிபேதபடலத்தில் 2-வது பக்கத்திற்காண்க. உண்ணுகின்ற ரசாதி வஸ்து பேதங்களினாலும் தகாத நடக்கைகளினாலும் அந்த ஐந்துவாயுக்களும் ரோகமுகமாகத்திரும்பி பாதாசுபகவாதரோகம் முதல் பரிஸ்போடவாதரோகம் ஈறாக 80-விதப்படுகின்றன. அவைகளின் பிறப்பையும் பெயரையும் செய்கைகளையும் இதனடியில் முறையே காண்க.

1-வது பாதாசுபகவாதரோகம்

இது, அதிக சிதாவஸ்துக்களைமாத்திரம் நாள்தோறும் அதிகமாகப்புகித்து அதற்குச்சரியாக உஷணவஸ்துக்களைப் புகியாமையினால் பிறந்து இருபாதங்களிலுமிருக்கின்ற சப்ததாதுக்களையும் அநுசரித்து அப்பாதங்களை ஒன்றோடொன்று அடித்துக்கொள்ளச்

செய்யும்; அப்போது எழுந்தால் தொடையில் நோவுடன் அதிக வேதனையும், நின்றாலும் நடந்தாலும் சுற்றி விழுதல்போலிருத்தலும் உண்டாகும். இதுவே உதறுவாதமாம்.

பாதம் என்பது கால், ஆஷேபகம் என்பது தடை.

2-வது பாதலகவாதரோகம்.

இது, அதிக சீதளஸ்தானவாசத்தினாலும் மிகுசீதளக்காற்றினாலும் பிறந்து உள்ளங்காலீற் சேர்ந்துகொண்டு பாதத்தைத் தூக்கும் போதும் வைக்கும்போதும் அவைகளில் களிமண்ணை அரைத்துப்பூசினதுபோலும் செத்தைமுதலானவைகள் ஒட்டிக்கொண்டதுபோலும் தோற்றச்செய்யும்; அப்போது கால்களில் மரத்தலும் கனத்தலும் நோதலும் ஒன்றோடொன்று அடித்துக்கொள்ளுதலும் அதிகவுறக்கமும் உண்டாகும். இது, நெடுநாளாகியும் நீங்காமலேயிருக்கும். இவ்வாயுவில் பித்தமாவது சிலேஷம்மாவது சேர்ந்தால் சாத்தியம். இவ்விரண்டும் ஏகமாகச்சேர்ந்தால் அசாத்தியம்.

லகம் என்பது பற்றுதல்.

3-வது பாதஹரிஷ்வாதரோகம்.

இது, பாதத்தில் மிகவும் அறுசரித்த சீதளத்திற்குச் சூடான ஒற்றடம்போடுவதனாலும் அக்கினியில் காய்ச்சுவதனாலும் அவ்வள்ளங்காலிலின்ற சீதளத்தினால்பிறந்து அதிகரிக்கும்; அப்போது கால்களின் ரோமமெல்லாம் சிவிர்த்தல் மரத்தல் கனத்தல் நடுக்கல் குத்தல் அசைத்தலில் நீட்டலில் முடக்க லில் நோவுதெரியாமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாவதுமன்றி நடையும் மந்தப்படும். இவ்வாயுவில் தொந்தோஷகுணங்களும் திரிதோஷகுணங்களும் உண்டாயிருக்கும்.

4-வது அபிகாதவாதரோகம்.

இது, அதிகவழிநடக்குதல் வாகனங்களின்மேல் ஏறிக்கொண்டு வேகமாகச்செல்லல் மல்லயுத்தஞ்செய்தல் சீதளவஸ்துக்களைப் புசித்தல் என்னும் இச்செய்கைகளினால் பிறந்து சர்வாங்கத்தினும் வியாபிக்கும்; அப்போது உடம்பில் அசதி நோவு பக்கஇசிவு நியிர் முறுக்குதல் சுழலல், சர்வாங்கமும் அடித்துத்துவைத்ததுபோலும் உள்ளில்

வெட்டுவதுபோலுமிருத்தல் ஆயாசம் நீட்டலில் முடக்கடலில் மிகுந்தனோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அபிகாதம் என்பது அடிபடல்.

5-வது புச்சாவர்த்தவாதரோகம்.

இது, பாதத்தில் சீதளம் அறுசரித்திருக்கும்போது மீளவும் சீதள வஸ்துக்களைப்புசித்து உடனே நித்திரைசெய்வதனால் பிறந்து கை கால்களின் விரல்களை அறுசரிக்கும்; அப்போது விரல்களில் சிவந்த நிறமும் நோவும் மரத்தலும் உண்டாகும். இது விர்த்தியடையில் விரல்கள் நீட்டமுடக்கக்கூடாமையாகும். புச்சம் என்பது விரல்கள், ஆவர்த்தம் என்பது குழல்.

6-வது சீதகண்டுவாதரோகம்.

இது, பாதநரம்பில் மிகுசீதளஞ் சேருங்காலத்தில் பிறந்து உள்ளங்காலில் அடிக்கடி சீதளத்துடன் நமைச்சலைப்பிறப்பிக்கும். அப்போது பாதங்களில் கனப்பும் நோவும் குத்தலும் மிகுந்தனையும் உண்டாகும்; இது அதிகரிக்கில் தேகத்தில் வீக்கமும் கனத்தலும் நித்திரையுமதிகரிக்கும். இது சாத்தியம் சீதம் என்பது குளிர்ச்சி, கண்டு என்பது தினவு.

7-வது சுப்திவாதரோகம்.

இது, சீதளகாலத்தில் சீதளவஸ்துக்களைவிரும்பி மிகவும் புசித்தல் பகல்நித்திரை ஆழ்ந்தபள்ளத்தில் உட்காரல் ஆகிய செய்கைகளினால் பிறந்து குதிக்கால் பாதம் விரல்கள் முழங்காலுக்குக்கீழ் மேல் சிறுதொடை கவுட்டி என்னும் இடங்களுக்குள் எந்த இடத்திலாவது நிலைத்துவிடும்; அப்போது அதிவுறக்கமும் தேகத்தில் மரத்தலும் கனத்தலும் வீக்கமும் நோவும் குத்தலும் உண்டாகும். இது அதிகரிக்கில் சர்வாங்கமும் நீட்டல் முடக்கலில் நடுக்கலதிகரிக்கும். இதற்கு உடனே சிகிச்சைசெய்யில் கஷ்டசாத்தியம்; செய்யாவிடில் அசாத்தியம். சுப்தி என்பது உறக்கம்.

8-வது பாதகண்டகவாதரோகம்.

இது, உள்ளங்காலில் சீதளம் அறுசரித்தகாலத்தில் உஷ்ண

ஓற்றடம்போடுவதனாலும் காய்ச்சுவதனாலும் பிறந்து கணுக்கால் களில்தங்கிக் கால்விரல்களின் சந்துக்களிற் பரவும். இதனால் காலேத் தூக்கும்போதும் வைக்கும்போதும் முள்ளு சிராய் ஊசியுனை கல்லு நகம் இவைகளால் சூத்துவதுபோல் ஒருவேதனை பிறப்பதன்றியும் நோவும் வருத்தமும் உண்டாகும். இது அசாத்தியம். கண்டகம் என்பதுமுள்ளு.

9-வது களாயகஞ்சுவாதரோகம்.

இது, சீதளகாலத்தில் சீதளமாகியபூமியில் மிகச்சஞ்சரிப்பதாலும் சதாஉட்கார்ந்திருத்தலாலும் மிகுந்திரையாலும்பிறந்து சகல கீல்களிலும் தங்கியிருக்கும்; அப்போது தேகத்தில் நோவு வீக்கம் எழுந்திருந்தால் நடுக்கல் நொண்டியைப்போல் நொண்டுதல் கீல்கள் பலமற்றுத்தளரல் மரத்தல் கனத்தல் என்னும் இத்துக்குணங்கள் உண்டாகும். இதுசாத்தியம். களாயம் என்பது கீல்; கஞ்சம் என்பது ஊனம்.

10-வது சம்பூகசீரிஷ்வாதரோகம்.

இது, வெகுசீதளகாலத்தில் சிலேஷ்வமவஸ்துக்கள் பிண்ணைக்கு வாயுயள்ளவற்றல் முதலியவைகளைத் தனித்தனியேயாவது கலந்தாவது புசித்தலாலும் அதிகநடை பகல்நித்திரை மிகுசையோகம் இவைகளாலும் பிறந்து முழங்காலின் கீல்களில் தங்கிவிடும். அப்போது முழங்காலின்வீக்கம் தடித்தல் மரத்தல் நோவு சூத்தல், மலபந்தம் நித்திரை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இதுவே நரித்தலைவாதமாம். இது சாத்தியம். சம்பூகம் என்பது நரி; சீரிஷம் என்பது தலை.

11-வது பாதோபகாதவாதரோகம்.

இது, அதிக சீதள மந்தவஸ்துக்கள் சிலேஷ்வமவஸ்துக்கள் உட்காந்து உறங்கல் மிகுசஞ்சாரம் புல்கல் கட்டை முதலானவைகள் காலிப்பட்ட வேதனை ஆகிய இவைகளினால்பிறந்து தொடைகளிற் பரவித்தங்கியிருக்கும்; அப்போது நீட்டினகாலை முடக்கில் நிமிர். மரத்தல் கனத்தல் விரல்களில்நோவு காலில் எதுவோ பூசினதுபோலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதற்கு உடனேயே பண்டிதர்கள் பற்பல சிசிச்சைகளைச்செய்தால் சாத்தியமாம். உபகாதம் என்பது அறைபுண்டல்.

12-வது கிருத்திரசிவாதரோகம்.

இது, சதா காலமும் நடையின்றி இருத்தல் பகல்நித்திரை பதினாலுவேகத்தை மறித்தல் ஆகிய செய்கைகளாலும் கடற்சுரை மாமிசம் மாப்பண்டம் தயிர் பால் வெல்லம் கள் பிண்ணுக்கு மதுரவஸ்து மந்தவஸ்து லவணவஸ்து அதிகசிதளவஸ்து எண்ணெய்வஸ்து கந்தமூலபலாதி ஆகிய இவைகளை மிதமின்றிப்புசித்தலினாலும் பிறந்து தொடைகளின் நரம்பை அறுசரித்துப் பாதவீரல்முதல் அடிமுதுகு வரைக்குமிருக்கின்ற நரம்புகளின் துவாரத்தில் சேர்ந்துகொள்ளும்; அப்போது தேகத்தில் சூத்தல் கனத்தல் நோவு வேதனை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது கண்டவுடன் சிசிச்சைசெய்தால் சாத்தியம்; செய்யாவிடில் முற்கூறிய பாதோபகாத வாதத்தைப் போல் தொடைகளுக்கு அதிகவேதனையும் கால்களுக்கு ஸ்மரணை நீங்குதலும் உண்டாகும். கிருத்திரசி என்பது தொடைநரம்பு.

13-வது சோணிதவாதரோகம்.

இது, உஷ்ணவஸ்துக்கள் காந்தியஅன்னம் உலர்ந்தபதார்த்தம் இவைகளைப்புசித்தலினாலும் பகல்நித்திரை மிகுசையோகம்பதினாலுவேகத்தைமறித்தல்ஆகிய செய்கைகளினாலும் சாதாரணமாக நரம்பின் துவாரங்களில் ஓடப்பட்ட உதிரமானது மறிப்பிடுவதனாலும் பிறந்து கைகால்களின் கீல்களிலேனும் சுகலகீல்களிலேனும் தங்கி விடும்; அப்போது அவைகளில் வீக்கம் சூத்தல் நோவு தினவு சரீரத்தில் கருமைகிறம் சிதளம் சிரசில் உபத்திரவத்துடன் பாரிப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் அதுபோலவே பித்த சோணிதவாதரோகம் சிலேஷ்மசோணிதவாதரோகம் என இரண்டு ரோகம் பிறக்கும். இவற்றுள் பித்தத்தால் பிறந்த வீக்கமானது மிருதுவாக இருக்கும்; இதனால் தேகம் இளைத்து ரத்தம்வறலும். சிலேஷ்மத்தால் பிறந்த வீக்கமானது கீல்கள் தோறும் கண்டுகண்டாகக்கூடியக்கொண்டு வெகுஉபத்திரவத்தைச்செய்யும். சோணிதம் என்பது ரத்தம். இதுவே உதிரவாத ரோகம்.

14-வது ஊருஸ்தம்பவாதரோகம்.

இது, சீதவீரியவஸ்து உஷ்ணவீரியவஸ்து சலவஸ்து வதங்கின

பதார்த்தம் இவைகளைப் புசித்தலினாலும் சீரணசீரணகாலத்தில் யானைமுதலிய வாகனாகி வேகம், பகல்நித்திரை இரவில் அநித்திரை ஆகிய இவைகளினாலும் முற்கூறிய கிருத்திரசிவாதத்தைப் பிறப்பித்தவஸ்துக்களினாலும்பிறந்து ஆமத்தைக்கிரகித்துத்தொடைகளில் வியாபித்து அவைகளை ஸ்தம்பத்தைப்போலவேசெய்யும். அன்றியும் ஆழ்ந்ததாமரைக்குளத்து நீரைப்போல் அசைவற்றுத் தொடைகளிலிருக்கும் சிலேஷ்மநீரிலும் மேதோதாதுவிலும் மற்ற இதரதோஷத்திலும் அவ்வாறு வியாபித்து வெவ்வேறுபெயரைப்பெற்று உபத்திரவங்களை புண்டாக்கும். அதன்விவரம்: சிலேஷ்மநீரிலதுகூடுங்காலத்தில் சிலேஷ்மவாதவ்யூருஸ்தம்பம் எனப்பேர்ப்பெறும்; அப்போது தொடைமரத்தல் கனத்தல் நடையில்லாமை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். அது பித்தகபத்தோடும் மேதோதாதுவோடும் கூடுங்காலத்தில் அவைகளின் பேர்கொண்ட ஊருஸ்தம்பவாதம் எனப்பேர்பெறும் அப்போது தொடையில்லாதுபோல் தோற்றல் தியானிகள் போலிருத்தல் மரத்தல் கனத்தல் நடுக்கல் அசைதல் குத்தல் சீதளம் பொறுத்துப் பொறுத்துக்குலங்குதல் விசுத்தல் நமைச்சல் எரிச்சல் இழுத்தல் நடத்தல் உட்கார்தலில் கோபம் நடைகெடல் தேகம் சுட்குத்தல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இவைகளுக்கு எவ்வளவு வைத்தியஞ்செய்யினும் அசாத்தியமாகவே முடியும். ஊரு என்பது தொடை. இதனை ஆட்டியவாதம் என்றுஞ் சொல்வர்.

15-வது சகனுவர்த்தவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்ம பிரதானமானதயிர் அதிசீதளம் மாப்பண்டம் கிழங்கு கீரைக்கட்டை கனிவருக்கம் மந்தமாமிச மச்சங்கள்முதலியவைகளை மிதமின்றிப் புசித்தலினாலும் சீரணகால சையோகத்தினாலும் கனநடையினாலும்பிறந்து இடுப்பில் வாசமாய்த்தங்கி இரண்டு சகனத்திலும் தொடைக்குக்கீழிலும் மேலிலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டே இருக்கும்; அப்போது தொடைகளில் குடைச்சலும் நோவும் மரத்தலும் குனியக்கூடாமல் ஸ்தம்பத்தைப்போலவே நிமிரலும் ஊருஸ்தம்பவாதகுணங்களு முண்டாகும். இது, இடுப்பில் தங்கிச் சமுன்றுவருவதால் சகனுவர்த்தவாதம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. சகனம் என்பது இடுப்பு.

16-வது துனிவாதரோகம்.

இது, சிலேஷம் மந்தவஸ்துக்களினாலும் பதினாலு வேகத்தை மறித்தலாலும்பிறந்து கீழ்வயிறு குதம் அல்குல் பிட்டம் இவ்விடங்களில் வியாபித்து வேதனையைச் செய்யும்; அப்போது வயிற்றில் மிருந்தவுபத்திரவம் அறுத்தல்போலும் இழுத்துப்பிடித்தல்போலும் இருத்தல் மரத்தல் கனத்தல் மலமுத்திரச் சிக்கல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

17-வது பிரதிதுனிவாதரோகம்.

இது, முற்கூறிய துனிவாதத்தைப்பிறப்பித்த வஸ்துக்களினாலும் பதினாலுவேகத்தை மறித்தலினாலும்பிறந்து முன்சொன்ன இடத்தைத் தாண்டி மேல்நோக்கி வியாபித்து வேதனையைச்செய்யும்; அப்போது மேற்கூறிய வாதஉபத்திரவத்தைப் பார்க்கிலும் அதி உபத்திரவமுண்டாகும்.

18-வது மூடவாதரோகம்.

இது, சீதளவஸ்துக்களினாலும் பிரமாணந்தப்பிய போஜனத்தின் மேல் போஜனஞ்செய்வதனாலும் அக்கினிமந்தத்தினாலும் பிறந்து நாபிஸ்தானத்தில் மொத்தையாகக்கட்டியைப்போல் கட்டிக்கொண்டு வேதனையைச்செய்யும்; அப்போதுமலசலபந்தம் வயிறுப்பல் நோதல் குத்தல் தேகமரத்தல் குடலையீழுத்துப்பிடித்தல் போலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது உள்ளேயே உபத்திரவத்தைச் செய்தலால் மூடவாதம் எனப் பேர்பெற்றது. இது கஷ்டசாத்தியம்.

19-வது ஆத்மானவாதரோகம்.

இது, சீதளமலபந்தவஸ்து சிலேஷமவஸ்து புளிப்புவஸ்து மாப்பண்டம் பனிக்காற்று இலவகளினால் பிறந்து அடிவயிற்றில் தங்கி வேதனையைச் செய்யும்; அப்போது குடலின் துவாரத்தில் நோவு கொஞ்சம் மலமும் மூத்திரமும் கட்டுப்படல் வயிற்றில் கடகட வென்னும் ஒருசத்தம் வயிறுப்பல் வாதசரக்குறிஆகிய குணங்கள் உண்டாகும். இது வயிற்றில் சத்தத்தையும் உப்பலையும் தருதலால் ஆத்மானவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

20-வது பிரத்தியாத்மான வாத்ரோகம்

இது, மலபந்தவஸ்து மந்தவஸ்து நடையில்லாதிருத்தல் எந்நேரமும் ஈரத்தில் உட்சாரல்ஆகிய இவைகளினால்பிறந்து முன்சொன்ன ஆத்மானவாதத்தைப்போலவே குடலின்துவாரத்தில்தங்கி அதிகரித்து வயிற்றில் மேல்நோக்குக்கொண்டே பயங்கரமான இரைச்சலையுமுபத்திரவத்தைபும் இடைவிடாது சதாகாலத்திலும் செய்யும். அல்லது ஒவ்வொரு காலத்திலாவது செய்யும்; அப்போது வயிற்றிலடக்கடி நோவு எச்சாலமும் மரத்தல் மூத்திரப்பையில் மிகுந்தநோவுடன் குத்தல் மலமூத்திரபந்தம் வாயுவு ஆமாசயஸ்தானத்துச் சிலேஷ்மத்தைக் கலைப்பதினால் வயிற்றைக் கையால் அரக்குவதுபோலிருத்தல் மேல்மூச்சு பக்கநோவு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது மேல்நோக்கு வயிற்றில் இரைச்சலையுண்டாக்கலால் பிரத்தியாத்மான வாத்ரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

21-வது அபதந்திரகவாத்ரோகம்.

இது, மந்தவஸ்து இலைக்கறி மாமிசம் ஆகியான பதார்த்தம் பால் என்னு பிண்ணாக்கு பயறு இவைகளை அதிகமாகப்புகித்தலினாலும் பயம் துக்கம் பகல் நித்திரை உபவாசம் ஆகிய இச்செய்கைகளினாலும் பிறந்து சிலேஷ்மநரம்பு வாதநரம்பு பித்தநரம்பு ரத்தநரம்பு என்னும் இவ்விதநரம்புகளின் துவாரங்களிலும் குடலிலும் தேகத்திலும் வியாபித்துஅவைகளில் நின்றும் அதோகாயத்தை அதுசரித்துப்பின்பு மேல்நோக்கு மாப்புநரம்புகளில்பரவி அம்மாப்பிலும் சிரசிலும் நெற்றியிலும் நோவைப்பிறப்பித்து பிறகு சர்வாங்கத்திற்கும் வேதனையைக்கொடுத்து அவ்வங்கத்தை வில்லைப்போலவே வளைத்து வருத்தமுற நெட்டுயிர்ப்பை எழுப்புவதுமன்றி, ஊர்த்துவகாயத்திலிருந்து அதோகாயத்தைமரத்தல் அடையச்செய்தும் அதோகாயத்திலிருந்து ஊர்த்துவகாயத்தை மரத்தல் அடையச்செய்தும் மிகுந்த உபத்திரவத்தைவிளைக்கும்; அப்போது கண்விழி கீழேசரிந்தது போலிருத்தல் அல்லது மூடிக்கொள்ளுதல் புறச்சத்தத்தைப்போல் நெஞ்சில் ஒருசத்தம் எழும்புதல் ஞாபகமறதி விசையாக நடக்கும் போது தடுக்கிவிழுதல் நடுக்கல் இளைத்தல் பிரமைமுதலிய குணங்களுண்டாகும். இதுமார்பைவிட்டுக் கீழிறங்குமாயின் சஷ்டத்தின்

மேல் சாத்தியம்ஆகும். இறங்காவிடில் அசாத்தியம். இது மாதநுக் குக் கருப்பங்கரைந்த காலத்திலும் மாதாந்தர ருதுகாலத்திலும் சரீரம்நலங்கிய காலத்திலும் உற்பத்தியாகில் மிகவுங்கஷ்டசாத்தியம். இது தேகத்தைப்பராநீனம் ஆக்கலால் அபதந்திரகவாதம்எனப் பேர்பெற்றது. இதற்கு அபதானகவாதம் என்றும் ஒருபேருண்டு.

22-வது மனோவிருத்திவாதரோகம்.

இது, அனலாதிவெய்யல் கோபம் மனதுதழித்தல் அதிநடை பயம் துக்கம் குத்துப்படல் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து மனோ வியாபாரத்தைக்கெடுத்துக் கீழ்வயிற்றிலும்பக்கத்திலும் மூத்திரநரம் புகளிலும் சிலேஷ்மநரம்புகளிலும் வாதநரம்புகளிலும் அதுசரித்துக் கொள்ளும்; அப்போது நினைத்தாலும் நினையாதிரந்தாலும் மலமூத் திரம்வருதல் தேகங்கட்டுவிட்டதுபோலிருத்தல் மனக்கெடுதி என் னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது மனோவியாபாரத்தைக் கெடுப்ப தால் மனோவிருத்திவாதம்எனப் பேர்பெற்றது. இது ஒருவருஷத் திற்குமேல் அசாத்தியம்.

23-வது ஆந்திரிபித்வாதரோகம்.

இது, வாதவஸ்து சீதளவஸ்து மிகுசீதளமான வழுவழுத்த வஸ்து மச்சம் மாமிசம் வெல்லம் அதிரசம் முதலிய பண்டம் பின் ணைக்கு தயிர் காந்தியஅன்னம் இவைகளை அதிகமாகப்புகித்தலினால் பிறந்து வயிற்றில் பெருங்குடலின்துவாரத்தில் வியாபிக்கும்; அப் போது வயிற்றில் கலக்குதல்போலும் அறுக்குதல்போலும் இருத் தல் பொறுத்துப்பொறுத்து உப்பல் நோதல் வருத்தத்தின்மேல் மல மூத்திரங்கட்டுப்படல் மிகுவார்த்தை வாந்தி ஏப்பம் மூர்ச்சை பிரமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். ஆந்திரம் என்பது குடல்; பித் என்பது பேதித்தல். இதனைக் குடல் வாதம் என்றும் சொல்வர். இது கஷ்டசாத்தியம்.

24-வது அபதானகவாதரோகம்.

இது, சீதளவஸ்து வாசனைவஸ்து மதுரவஸ்து மந்தவஸ்து முத லியவஸ்துக்களை மேன்மேலும் புகித்தலாலும் பயம் உபவாசம் பகல் நித்திரை இவைகளினாலும் பிறந்து சரீரத்தில் சப்ததாதுக்களிலும்

நரம்புகளிலும் வியாபிக்கும்; அப்போது அடிக்கடி திடீலென்று எழுந்திருக்குதலும் பேச்சுக்குப்பேச்சு நகைக்குதலும் முற்கூறிய அப்தந்திரகவாதரோகவுபத்திரவமுமுண்டாகும். இது சகலநரம்புகளிலும் பரவுதலால் அபதானகவாதரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. இதில் இன்னுஞ் சில துர்க்குணங்கள் உண்டானாலும் அல்லது நெடுநாட்சென்றாலும் கஷ்டசாத்தியம்.

25-வது நாளாவர்த்தவாதரோகம்.

இது, அதிக சீதள சலபானம் மிகுந்தநடை பதினாலுவேகத்தை மறித்தல் வெகுசையோகம் ஆகிய இவைகளினால்பிறந்து ஆண்குறியின் துவாரத்தினடியிலும் நடுவிலும் முனையிலுந்தங்கி நிலைத்துவிடும்; அப்போது மூத்திரமானது மாமிசம் மேதை எலும்பு மா இவைகளின் நிறங்களைப்பெற்றுக்கலங்கிய சக்கிலம்போலும் நாளத்தின்வழியில் பொறுத்துப்பொறுத்து ஒழுக்கிக்கொண்டேயிருக்கும். அன்றியும் இவ்வாயுவு அதிகரிக்க அதிகரிக்க அடிநாளம்முதல் முனைநாளம் வரைக்கும் நோவும் குத்தலும் உண்டாகும். நாளம் என்பது ஆண்குறியின் துவாரம்.

26-வது மூத்திரசரவாதரோகம்.

இது; உலர்ந்தபதார்த்தம் காந்தியஅன்னம் உஷ்ணவஸ்து லவணவஸ்து காங்கைவஸ்து முதலியவைகளைப் பிரமாணந்தப்பித்தினந்தினமும் புகித்தல் அதிகசையோகம் மலமூத்திரவிருத்தி மிகுந்தநடை ஆகிய இவைகளினால்பிறந்து ஆண்குறியின் துவாரத்தில் வியாபித்து மூத்திரத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவும் அதிகம் அதிகமாகவும் இடைவிடாமல் ஒழுக்கச்செய்வதும் அன்றி மூத்திரப்பைக்குள் தங்கிக்கொள்ளும்; அப்போது அவ்விடத்தில் ஒவ்வொருவேளை கனத்தல் எரிச்சல் நோவு திமிர்என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகி மூத்திரம் இறங்கும். இது மூத்திரத்தைச் சரம்போல் இறக்கலால் மூத்திரசரவாதம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

27-வது மேட்டரசுநீயவாதரோகம்.

இது, வாதவஸ்து சீதளவஸ்து களி இவைகளை மிகவும்புகித்தல் மிகுபோகம் பதினாலுவேகத்தைமறித்தல் பகல்தித்திரை வேகநடை

ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து ஆண்குறியின் வன்மையைக்குறைத்து அத்துவாரத்தை அறுசரித்து அவ்விடத்தில் எரிச்சலாவது நோவாவது கனத்தலாவது உண்டாகும்படிச்செய்யும். இதனால் சையோக வெறுப்பும் பீசக்கெடுதிலும் பிறக்கும். இதுஅதிகரிக்கில் பீசகோசங்களில் வீக்கமும் அவ்வீக்கத்தினால் நீர்க்கட்டும் உண்டாகும். மேடரம் என்பது ஆண்குறி; சுஷ்யம் என்பது பலநாசம். இது உடனே அசாத்தியம்.

28-வது இருதாவிருதவாதரோகம்.

இது, லவணம் உஷ்ணம் சிலேஷ்மம் மந்தமானகிழங்கு ஆகிய இவ்வஸ்துக்கள் வரகரிசிச்சோறு முதலியவைகளை மிகவும் புசிப்பதினால்பிறந்து இருதயத்தில்தங்கிச் சுற்றிக்கொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்யும் அப்போது மார்பில் வாளால் அறுப்பது போலிருத்தல் தேகங்கனத்தல் நோவு சீதளம் அரோசகம் வாந்தி பிரமை வியர்வை புரளல் எரிச்சல் இளைப்பு கீல்களில் நோவு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது மார்பு விலா முதலாக என்னும் இவ்விடங்களில் வியாபித்துப் பின்பு வெளிப்புறத்தில் வியாபிக்கும். இருத என்பது மார்பு; ஆவிருதம் என்பது சூழல்.

29-வது சுரோணிகுலைவாதரோகம்.

இது, வாதப்பிரதானபோஜனம் மந்தவஸ்து மலபந்தவஸ்து பதினாலுவேகத்தைமறித்தல் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து இடிப்பின்பக்கங்களில் தங்கிவிடும். அப்போது அவ்விடத்தில் அதிக குத்தல் வயிற்றில் சங்கட்டத்துடன் அறுப்பது போலிருத்தல் பிரமை மலமூத்திரக்கட்டு வயிற்றிலும் பக்கத்திலும் நாபிக்குள்ளிலும் கனத்தல் வயிறுப்பல் வாந்தி ஏப்பம் எரிச்சல் உதடுலரல் இளைப்பு நடுக்கல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். சுரோணி என்பது பிட்டம்; குலை என்பது குத்தல்.

30-வது நாபிசாருவாதரோகம்.

இது, அதிக வாதவஸ்து வயிறுப்பிசவஸ்து மலபந்தவஸ்து இவை சேர்ந்தபோஜனம் மிகுந்த சையோகம் பதினாலுவேகத்தை

மறித்தல் அதிகநடை ஆகிய இவைகளினால்பிறந்து நாபியை அது சரித்து அவ்விடத்தைப்பற்றிய வாதநரம்புகளிலும் சிலேஷ்மநாப்பு களிலும் வியாபிக்கும். இதனால் நாபிஸ்தானத்தில் குத்தல் சர் வாங்கநோவு சைத்தியம் நடுக்கல் கனத்தல் வாந்தி கொட்டாவி கீழ் வயிற்றில் சூலை வயிற்றிலும் சூதச்சந்துகளிலும் ஆண்குறியிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது தொப்புளைப்பற்றியதால் நாபிசாருவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

31-வது அஷ்டிபலாவாதரோகம்.

இது, நாபிசாருவாதத்தைப்பிறப்பிக்கும் வஸ்துக்களினால் பிறந்து அதைப்போல் நாபிஸ்தானத்தின்கீழ்நின்று அதிகரித்து முத்திரப் பையின் துவாரத்திலும் அம்முத்திரப்பைக்குள்ளிலும் வெளியிலும் பக்கங்களிலும் கட்டிபோல் வீக்கத்தைப்பிறப்பிக்கும்; அப்போது வயிற்றில் கனத்தல் உப்பல் மலமுத்திரக்கட்டு நோவு அரோசகம் நானாவிதவேதனை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அஷ்டிபலம் என்பது வீக்கம்.

32-வது பிரத்தியஷ்டிபலாவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்மவஸ்து சீதவீரியவஸ்து தயிர் கடலோரமாமி சோதகம் நூலிழைந்து சலம்உண்டாகியஅன்னம் அசீரணதோஷம் அதிககாற்று பதினாலுவேகத்தை மறித்தல் சஞ்சாரம்இன்மைஆகிய இவைகளினால் முன்சொன்ன அஷ்டிபலாவாதத்தைப்போலவேபிறந்து நாபிஸ்தானத்திற்கு மேலேனும் கீழேனும் கட்டிபோல் வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும்; அப்போது அவ்விடத்தில் குத்தல்முதலிய உபத்திரவங்கள் உண்டாகும். இவ்வீக்கமும் முற்கூறிய வீக்கமும் நிலைபெறும் என்பது சிலர்பகும்.

33-வது ஸ்தனருக்குவாதரோகம்.

இது, முறுக்குப்பலகாரம் மந்தமாமிசம் சிலேஷ்மவஸ்து சேற்றூ நீர் இவைகளின் சேர்க்கையால் பிறந்து ஸ்தனத்தின் அடியில் வியாபிக்கும்; அப்போது முலைக்கு உள்ளிலும் வெளிபிலும் முலைக்கு நேர்முதுகிலும் வேதனை உண்டாவதன்றியும் முலைக்காம்பைவாளால்

அறுப்பதுபோல் இருக்கும்; அல்லது அடிக்கடி வார்த்தியாவது உண்டாகும். ஸ்தனம் என்பது முலை; நுக்கு என்பது அதிகநோவு.

34-வது பக்ஷகாதவாதரோகம்.

இது, மந்தவஸ்து மலபந்தவஸ்து மயக்கவஸ்து குளிர்ச்சியிடத்தில்நித்திரை குளிர்ச்சியூசனம் தேகத்தில் சீதளச்சேர்க்கை ஆகிய இவைகளால்பிறந்து உதிர ஓட்டங்குறைந்த பாதிச்சீரத்தில் தங்கி அப்படியே சப்ததாதுக்களிலும் வாதசிலேஷ்மநரம்புகளிலுமதுசரிக்கும்; அப்போது பாதிஉடம்பில் கனத்தல் நோவு மரத்தல் வேதனை அப்பக்கத்துக்காலும்கையும் உதவாதிருத்தல் அவைகளுக்கு அசைவில்லாமை இளைத்தலோடு சும்பல் பிரமை சபாவ அறியின்மை நானாவிதநோவு பயங்கரம் என்னும் இக்குணங்கள்உண்டாகும். பக்ஷம் என்பது பக்கம்; காதம் என்பது அடித்தல். இது ரத்தநரம்பையும் சன்னநரம்பையும் உலர்த்திக் கீல்களைத்தளரப்பண்ணி பிரபலப்படுவதால் இதற்கு ரத்தம் முன்போல் நரம்புகளில் ஓடும்படிக்குச்சிசிக்சை செய்யவேண்டும். இதனை பக்ஷவாதம் ஏகாங்கவாதம் அர்த்தாங்கவாதம் பாரிசவாதம் பக்கவாதம் இளம்பிள்ளை வாதம் எனவும் பலவாறாகச் சொல்வர்.

35-வது உதாவர்த்தவாதரோகம்.

இது, வேகத்துடன் வருகிற மலமுத்திராதிக்களையடக்கல் மந்தவஸ்து மலபந்தவஸ்துக்களைப் புசித்தாலாகிய செய்கைகளினால் பிறந்து கீழ்வயிற்றில்நிலைத்துவிடும்; அப்போது அடிவயிற்றில் கனத்தல் நோவு உப்பல் மலசலக்கட்டு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது அதோங்கத்தில் இருக்கின்ற நரம்புகளையும் மலமுத்திரங்களையும்மேலாக இழுத்துப்பிடித்துச் சுழலுவதால் உதாவர்த்தவாதம் எனப் பேர்பெற்றது. இதில் கண்களுந் குழிவிழுந்து முற்கூறிய குணங்களு மேலிடில் அசாத்தியம்.

36-வது தண்டகவாதரோகம்.

இது, எண்ணெய்வஸ்து மந்தவஸ்து சிதவீரியவஸ்து தயிர் அதிகலவணம் பகல்தித்திரை பதினாலுவேகத்தை மறித்தல் ஆகிய இவை

கனிஇல்பிறந்து சப்ததாதுக்களிலும் வியாபித்து அவைகளைக் கலைத்துவிட்டு ஆமாசயஸ்தானத்தை அறுசரித்துச் சிலேஷ்மபித்தங்களைத் தன் னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு அவயவங்களின் செயலோற்றி விடும். இதனால் ரசாதிதாதுக்களில்மரத்தல் சீதாம் உள்வொரிச்சல் சரீரங்கனத்தல் ரூபகமறதி பிரமை சுழலல்போலிருத்தல் இளைப்பு அதிகவேதனை நீர்க்கட்டு என்னும் இக்குணங்களோடு தேகமானது தண்டத்தைப்போல் விழுந்து அசைதலும் நீட்டல் முடக்கலும் எழுதலும் இல்லாதிருக்கும். இது தேகத்தை தண்டத்தைப்போல் நீட்டிவிடுதலால் தண்டகவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

37-வது தனுஸ்தம்பவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்ம மதுரவஸ்து மந்தவஸ்து சஞ்சாரம் இன்மை சீதாச்சேர்க்கை இவைகளினால் பிறந்து சப்ததாதுக்களிலும் வியாபித்து உள்ளிலேனும் வெளியிலேனும் முன்புவியாபித்ததுபோலவே அதிகரித்து சரீரத்தை முன்புமாவது பின்புமாவது வில்லைப்போல் வளைக்கும்; அப்போது தேகத்தில் கனத்தலும் மரத்தலும் நோவும் கண்டு பின்பு ஒருசாமம்பொறுத்து அதிகவேதனையும் இளைப்பும் உண்டாகும். இது சரீரத்தை வில்லைப்போல் வளைப்பதால் தனுஸ்தம்பவாதம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனை முன்னிசுவு பின்னிசுவு எனவுஞ் சொல்வர்.

38-வது ஆக்ஷேபகவாதரோகம்.

இது, சீதாஞ்சேர்தகாலத்தில் மந்தசீதவீரியவஸ்துவைப்புசித்தல் கடினமான வில்லைவளைத்தல் யானையேற்றம் இவைகளினால் பிறந்து இரண்டு பிட்டம் அக்குள் தோள் உள்ளங்கை முன்கைஆகிய இவ்விடங்களிலிருக்கின்ற வாதகபரத்த நரம்புகளில் வியாபித்து தேகத்தை முன்னும் பின்னும் உதைத்துக்கொள்ளச்செய்யும்; அப்போது கையை அசைத்தாலும் ஒன்றையெடுத்தாலும் நீட்டினாலும் முடக்கினாலும் அதிகநோவு சர்வாங்கத்திலும் வாளால் அறுத்தல் போலிருத்தல் நடுக்கல் பிரமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதுதேகத்தின்கொழிலைத்தடுத்தலால் ஆக்ஷேபகவாதரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

39-வது பாகியாயாமவாதரோகம்.

இது, அதிகசீதன்வஸ்து மந்தவஸ்து சலபதார்த்தம் அசீரண போஜனம் விரோதரசம் சஞ்சாரம் இன்மை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து சரீரத்திற்கு வெளிப்புறத்தில் இருக்கின்ற ரத்தநரம்பு சன்ன நரம்பு வாதநரம்பு சிலேஷ்மநரம்பு இவைகளின் மத்தியஸ்தானத்திலும் ஆமாசயஸ்தானத்திலும் வியாபித்துக்கொண்டு சரீரம் முற்றும் இருக்கின்ற சகல அவயவங்களுக்கும் நீட்டி முடக்கும்போது மரத்தல் குத்தல் சீதளம் கனத்தல் உள்நில்வாளால் அறுத்தல் போலும் திருகுவதுபோலும் இருத்தல் இடைவிடாத குடைச்சல் முதலிய துர்க்குணங்களைச்செய்யும். இதனால் தேகமும் சிரசும் பின்புறமாகவளைதல் மார்புஉயர்தல் கழுத்துத்திருகல் முகத்திலும் பல்விலும் நிரமாறுதல் மலமூத்திரக்கட்டு மரத்தல் தாழ்வாய்ப்பிடித்தல் நோவு கம்பியவார்த்தை நகைத்தல் வியர்வை எரிச்சல் என்னு மிக்குணங்களுண்டாகும். இவ்வாயுவு மாநார்களுக்குப் பிரசவகாலத்திலும் பிரசவித்த தற்காலத்திலுங்காணும்; கண்டால் அசாத்தியம், இது சரீரத்தின் வெளிநரம்புகளில் சஞ்சரிப்பதால் பாகியாயாமவாத ரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இது அடிக்கடி வேகத்துடன் காணு மாகில் தநுர்வாதம் என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆயாமம் என்பது சஞ்சரித்தல்.

40-வது அந்தராயாமவாதரோகம்.

இது, முற்கூறிய பாகியாயாமவாதத்தைப் பிறப்பித்தவஸ்துக்களை நாள்தோறும் திகமமாக அறுசரித்தலினால் பிறந்து முன்போலவே சரீரத்தின் உட்புறத்து நரம்புகளில் சேர்ந்துகொள்ளும்; அப்போது உட்புறத்தில் ஒருசத்தம் எழும்புவதும் அன்றிக் குத்தல் சீதளம் மல மூத்திரபந்தம் பிரமை வியர்வை நிலைக்கண்டல் கொட்டாவி பற்க டித்தல் விலாஎலும்புகளில் நோவு பேச்சையும் முதலையும் சிரசையும் இழுத்துப்பிடித்தது போலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது தேகத்தின் உட்புற நரம்புகளைப்பற்றியதால் அந்தராயாமவாதம் எனப் பேர்பெற்றது. அந்தாம் என்பது உள்; இதுவே ஒருவேளை சரீரத்தை வில்லைப்போல் இழுத்து இழுத்து வளைப்பதும் அப்படியே சற்றேரெம் நிமிரூட்டாமல் ஸ்தம்பிக்கச் செய்துபின்பு விடுஷிப்பதுமாயிருக்கும். இதனால் இமையாட்டா

திருத்தல் தாழ்வாய்க்கட்டைபிடிப்பு விலாஎலும்புச்சந்துக்களில் தளர்ச்சி வாயில் கோழையுடன் நீர்சுரத்தல் வார்தி பகலில் சுரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இந்தக்காரணத்தால் இது ஆகருஷணத்தம்பனவாதரோகம் எனப்பேர்ப்பெறும்.

ஆகருஷணம் என்பது இழுத்தல்.

41-வது சந்நியாசவாதரோகம்.

இது, தேகத்தில் மகாசிதளச்சேர்க்கையினாலும் சீதளவஸ்துக்களைத் தினம்புசித்தலினாலும் சதாசிதளஸ்தானத்தில்கடப்பதினாலும் பிறந்து சப்ததாதுக்களிலும் சகலகீல்களிலும் அநுசரித்துச்சீரீர வியாபாரத்தை நீக்கிச் சர்வாங்கத்திலும் பரவும்; அப்போது அவை களுக்கு அசையக்கூடாமை தேகம்மரத்துக் கட்டுப்பட்டதுபோல் அசைவற்றுக் கிடக்குதல் சர்வாங்கநோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். ஒருவேளை நோவில்லாதிருக்கில் நடுக்கலாவது உண்டாகும். இது தேகவியாபாரத்திற்குப் பலவீனத்தைச்செய்தலால் சந்நியாசவாதரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

42-வது அபிநியாசவாதரோகம்.

இது சிலேஷ்மபித்தவஸ்து புராதனம் அகாலபோஜனம் பதினாலுவேகத்தைமறித்தல் அதிசுரவேகமாகிய இவைகளினால் பிறந்து அதிகரித்து பித்தசிலேஷ்மங்களையும் தன்னைப்போலவே சமமாக அதிகரிக்கச்செய்து உபத்திரவத்தைப்பிறப்பிக்கும்; அப்போது பிராணவாயுவும் அபானவாயுவும் அதிதோஷங்களோடுகூடி இருதயத்தில்நிற்கும். இதனால் மனம்வாக்குக்காயங்களின் தொழில்கள் ஒழிவதும்அன்றிச் சுரத்தின் ஆரம்பத்திலாவது அந்தத்திலாவது காதடியில்வீக்கமும் உண்டாகும்.

43-வது ஆட்டியவாதரோகம்.

இது, அதிக இனிப்புலஸ்து எண்ணெய்வஸ்து மச்சம் மாமிசம் மந்தரசம் தயிர் பால் இவைகளை மிகவும்புசித்து எக்காலத்திலும் நடையும்இன்றிப் பகலித்திரையும் செய்வதினால் பிறந்து சப்தாதுக்களில் இருக்கின்ற வாதமார்க்கங்களையும் சிலேஷ்மமார்க்கங்களையும் அடைத்து சிலேஷ்மத்தோடு கூடிக்கொண்டு உபத்திரவத்தைச்

செய்யும்; அப்போதுதேகத்தில் மரத்தல் கணத்தல் நோவு உறக்கம் இளைத்தல் விரல் அழுந்தும்படியான வீக்கம் சரீரத்தைக் கட்டிப் போட்டதுபோல் இருத்தல் புரளல் மலமூத்திரச்சிக்கல் பிரமை தாழ்வாய்நோவு என்னு மிக்குணங்களுண்டாகும். இதுசிலேஷ்மத்துடன் கூடியதால் ஆட்டியவாதம் எனப்பேர்பெற்றது. ஆட்டியம் என்பது கூடல். இது சிலேஷ்மத்துடன் கூடும்போது தேகத்தில் வியர்வை பிறக்காதிருக்கில் சாத்தியம்; பிறந்தால் அசாத்தியம்.

44-வது வில்வபித்வாதரோகம்.

இது, தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றல் கல்முதலியவைகளை விசையாக விட்டெறிதல் வில்வளைத்தல்முதலிய செய்கைகளினால் பிறந்து, உள்ளகுகயிலும் விரல்களிலுமிருக்கின்ற வாதசிலேஷ்ம ரத்தநரம்புகளை அறுசரிக்கும்; அப்போது கைகள் அசைக்கவும் முடக்கவும் நீட்டவும் கூடாமையாகக் கட்டுப்பட்டதுபோல் இருத்தலும் தேகத்தில் மரத்தலும் உண்டாகும்.

வில்வம் என்பது சமஸ்தம்; பித் என்பது பேதித்தல்.

45-வது சுவாலிதவாதரோகம்.

இது, வாதவஸ்து அதிகிதளசலபானம் சேற்றநீர் உபவாசம் காந்தியஅன்னம் மிகுந்தசையோகம் கடும்வெய்யில் தபசாயாசம் சதாவேலை இவைகளினால் பிறந்து, சடராக்கினிச்சுவாலையால் அதிகரித்து, வயிறுமுற்றிலும் எரிச்சலைப்பிறப்பிக்கும். இதனால் சரீர எரிச்சல் மேலில் அறியக்கூடாத காங்கை வாயுலரல் சுழல்லப் பெறத்து. பொறுத்துக் குத்தல் பித்தாதிக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது, உடனே அசாத்தியம்.

சுவாலிதம் என்பது மிகுந்த எரிச்சலை யுண்டாக்குவது.

46-வது அவபாகுகவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்மவஸ்து மதுரவஸ்து மந்தசிதளவஸ்து இவைகளைப் புகித்தலாலும் சற்றேனும் சஞ்சாரம் இன்மையாலும் பணிக் காற்றள்ள இடத்தில் சதா ஸ்திரீபோகஞ் செய்தலாலும் பிறந்து, தோள்களிலிருக்கும் ரத்தநரம்பை அறுசரித்து அவைகளை மெலியச் செய்யும்; அப்போது கைகளில் சூம்பலும் மரத்தலும் குத்தலும்

உண்டாகும். இதனைச் சிலர் பாசுதோஷம் எனச்சொல்வர். இது கைகளைச் சும்பச்செய்தலால் அவபாகுகவாதரோகம் எனப்பேர் பெற்றது. பாகு என்பது கை.

47-வது அநாயாசகவாதரோகம்.

இது, வேகமானவோட்டம் மலசலமுதலிய பதினாலுவேகத்தை அடக்கிவிடுதல் சீதளவஸ்து க்ஷயபோசனம் இவைகளினால் பிறந்து சகலதாதுக்களிலும் வியாபிக்கும்; அப்போது, தேகத்தில் அதிக வேதனை மரத்தல் குத்தல் கணத்தல் நானூவிதவருத்தம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அநா என்பது பிராணன்; ஆயாசம் என்பது வருத்தம்.

48-வது அவுஷ்மாபகவாதரோகம்.

இது, சீதவீரியவஸ்து உஷ்ணவீரியவஸ்து லவணவீரியவஸ்து மலபந்தவஸ்து கிழங்குவஸ்து அகால்போஜனம் விரோதபோஜனம் அசீரணபோஜனம் கோபம் துக்கம் ஆகிய இவைகளினாலும் சடராக்கினி மிகுதியினாலும் பிறந்து சரீரத்தின் மத்தியில்தங்கிப் பித்தத்துடன் கூடி அந்தச் சடராக்கினியின் உஷ்ணத்தைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு உபத்திரவத்தைச்செய்து சிரசிலும் கபாலத்திலுஞ்சஞ்சரிக்கும்; அப்போது நடுநெற்றியிலும் மார்பிலும் எரிச்சல் தலையிலும் முதுகிலும் நோவு நடுக்கல் வாந்தி வியர்வை பிரமை ஒரு வேளைகண்டத்திலும் நெற்றியிலும் நெறியிலும் புருவத்திலும்விடாத வேதனை; இதனால், பொறுத்துப்பொறுத்துக் கூவுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது உஷ்ணத்தை வரவழைத்துக்கொண்ட மையால் அவுஷ்மாபகவாதம் எனப்பேர்பெற்றது. இது ஒருவருஷத்திற்குள் அசாத்தியம். இதற்குமேல் சாத்தியம்.

49-வது *ஊர்த்துவாம்மிசசரவாதரோகம்.

இது, முற்கூறிய அவபாகுகவாதத்தைப் பிறப்பித்த வஸ்துக்களினால் பிறந்து தோளிலிருக்கின்ற சப்ததாதுக்களையு மறுசரித்துப் பாம்பைப்போல் திரியும்; அப்போது தோளில் மரத்தல் நோவு கணத்தல் வரவரத்துர்ப்பலம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

*ஊர்த்துவம் என்பது மேல், அம்மிசம் என்பது தோள், சரம் என்பது ஓடல்.

50-வது ஆயாசாவர்த்தவாதரோகம்.

இது, பிரமாணந்தப்பி உண்ணுகின்ற பித்தகபவஸ்துக்களி னாலும் பலவித அன்னத்தினாலும் பிறந்து பித்தத்தோடுகூடிச் சப்த தாதுவிலும் அதுசரித்து ஆயாசத்தைப் பிறப்பித்து வேதனையைச் செய்யும்; அப்போது சர்வாங்கனோவும் குத்தலும் பிரமையும் உண்டாகும். இது ஆயாசத்தை உண்டாக்கிச் சமுலுவதால் ஆயாசாவர்த்தவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

51-வது அர்த்திதவாதரோகம்.

இது, சைத்தியவஸ்துக்களைப் புசித்தல் வெகுநேரம் உரத்துப் பேசுதல் தலைமூட்டடைதல் மிகவும் நகைத்தல் பயப்படல் கழுத்தைச் சாய்த்துத்தும்மல் வளையாவிலைவளைத்தல் திண்டுதிவாக்ஷியிற் படுத்துறங்கல் பாக்குமுதலிய கடினவஸ்துவைக் கடித்தல் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து பாதிமுகத்தில் சஞ்சரிக்கும்; அப்போது அவ்விடத்தில் நோவும் குத்தலும் அதிரலும் மரத்தலும் கனத்தலும் உண்டாவதன்றியும் கண்டம் நெறி நெற்றி நாசி செவி புருவம் சிரசு ஆகிய இவ்விடங்களில் நோவு தலையில் நடுக்கலுடன் வேதனை கம்மலுடன் குளறியவார்த்தை பேச்சுத்தவறுண்டு வருதல் நாவமரத்தலுடன் உள்ளில் சுருங்கல் ஒருகண் மூடல் ஒருகண் விழித்தல் அக்கண்களில் நீர்வடிதல் முகமும் நகைப்பும் பார்வையும் கோணுதல் தந்தங்கள் அடித்துக்கொள்ளுதல் அற்பநகைப்பு சிறியதும்மல் காது கோளமை வாசனாபங்கம் அறிவுநீங்குதல் நித்திரை அதிகரித்தல் முதுகந்தண்டெலும்பிலும் பாதிஉடம்பிலும்நோவு உமிழ்நீரானது விசையுடன் தூரத்தில் ஒழுங்காகவிழாமல் சமீபத்தில் ஒருக்களித்து விழுகுதல் பயம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது பாதிமுகத்தை விகாரப்படுத்தலால் அர்த்திதவாதரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இது மூன்றுமாதத்திற்கு மேல் செய்கின்ற சிகிச்சைகளினால் சாத்தியமாகும். ஒருவருஷத்திற்கு மேற்பட்டால் அசாத்தியமாகும்.

52 வது அனுஸ்தம்பவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்மமந்தபதார்த்தம் கிழங்குகள் கீரைக்கட்டை முதலிய வேர்கள் சீதளசலம் அவ்விதக்காற்று பகல்நித்திரை ஆகிய

இவைகளினால் பிறந்து வாயினுடைய இரண்டுதாளின் மூலங்களிலும் காதின் அடிகளிலும் அறுசரிக்கும்; அப்போது தாள்கள் மரத்து இறுகினதுபோலிருத்தல் நாவு உள்ளில் சுருங்கிக்கொள்ளுதல் முகத்தின் தொழில் அடங்குதல் சீதளம் இவ்வாயுவு அதிகரிக்கில் சிலேஷ்ம குணம் மேலிடுதல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அனு என்பது தாலடை.

53-வது உக்கிராக்கிரகவாதரோகம்.

இது, தயிர் பால் இலைக்கறி துவரை கருணைக்கிழங்கு மச்ச மாமிசம் அகாலபோஜனம் பகல்நித்திரை சீதள இடத்தில் சீதளப் பாயலில் படுக்குதல் பதினாலுவேகத்தை மறித்தல் மிகுசையோகம் இவைகளினால் பிறந்து சிரசு சுண்டம் மார்பு கீழ்வயிறு திரிகஸ்தானம் மர்மஸ்தானம் ஆகிய இவ்விடங்களில் சஞ்சரிக்கும்; அப்போது தேகத்தில் நோவு இளைத்தல் மரத்தல் கனத்தல் எரிச்சல் தலையிலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் சூத்தல் குடைச்சல் இவ்விடந் தவிர்ந்த மற்றைய இடங்களில் நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது அந்தத்தில் உக்கிரத்தைச் செய்தலால் உக்கிராக்கிரகவாதரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இது, முன்சொன்ன தூர்க்குணங்களுடன் பித்த சிலேஷ்மங்களில் தொந்தப்பட்டு அதனதன் குணங்களைப் பிறப்பித்துச் சுகிக்கக்கூடாத எரிச்சலை உண்டாக்கிக்கொண்டு நெடுநாள் நீங்காதிருக்குமாயின் அசாத்தியம்; இதனைச் சிலநூலில் ஐந்து வருஷத்திற்குமேல் அசாத்தியம் எனச் சொல்லப்படுகின்றன.

54-வது வில்மாரியகவாதரோகம்.

இது, விரோதரசம் சீதவீரியவஸ்து மிகுஉஷ்ணவஸ்து பித்த வஸ்து லவணவஸ்து பலவிதவஸ்து உலர்ந்தபதார்த்தம் ஆகிய இவை களினால் பிறந்து சரீரத்தின்மத்தியகண்டத்தை அறுசரித்து அவ் விடத்துச் சமானவாயுவைப் பித்தத்துடன் சேர்த்துவிட்டுத் தான் மாத்திரம் நாபிக்குமேல் நின்றகொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்யும்; அப்போததிகமறதி மார்பிலும் சிரசிலும் எரிச்சலுடன் நோவு நெற்றி நெறி காது சிரசு முதுகு விலா இவ்விடங்களில் மரத்தல் கனத்தல் வியர்வை தேகம் இளைத்தல் தாகம் தலைசுழலல் இளைப்பு புத்தி தெளிவின்மை எத்தொழிலிலும் மனது செல்லாமை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இதுபசியென்றும் தாகமென்றும் இன்னவித

உபத்திரவமென்றும் தெரியவொட்டாத மறதியை உண்டாக்க
லால் விஸ்மாரியசுவாதரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

55-வது களாவர்த்தவாதரோகம்.

இது, அன்னபானூதிகளை அருந்துங்காலத்தில் தாள் விரியும்படி
யாக வாயை மிகவும் திறத்தலினாலும் சீதாவஸ்துவினாலும் அசீரண
போஜனத்தினாலும் பிறந்து களத்தின் நரம்புகளை அறுசரிக்கும்; அப்
போது கழுத்தில் நோவு கனத்தல் மரத்தல் ஆல்விடந்து நரம்புகள்
விசுத்துக்கொள்ளல் சகிக்கக்கூடாத வேதனை என்னும் இக்குணங்கள்
உண்டாகும். இது கழுத்தின் நரம்புகளில் கழலலால் களாவர்த்த
வாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

56-வது பிரமோன்மந்தவாதரோகம்.

இது, குதிரைமுதலிய வாகனங்களில் ஏறுவதால் வந்த காங்கை
யினாலும் பித்தவஸ்துக்களினாலும் சரீரத்தை உலர்த்துகின்ற பதார்த்
தங்களினாலும் பிறந்து பித்தத்துடன் கூடிக்கொண்டு உபத்திரவத்
தைச்செய்யும்; அப்போது கிழவர்களுக்குண்டாகுங்குறிகளைப்போல்
கண்களில் இருட்கம்மல் மயக்கத்துடன் தரிமாறி விழுதல் உடனே
தெளிந்தெழுந்திருக்குதல் சரீரளிச்சலென்னு மிக்குணங்கள் உண்
டாகும். இது பித்தத்துடன் கூடி நேத்திரத்திற்கு மயக்கத்தையும்
நடைக்கு மந்தத்துவத்தையும் உண்டாக்கலால் பிரமோன்மந்தவாத
ரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

57-வது அதிநாபகவாதரோகம்.

இது, சீதவீரியமந்தபதார்த்தம் கிழங்குவகை தயிர்பால் மாமிச
ரசம் வாதவஸ்து பித்தவஸ்து சிலேஷமவஸ்து அசீரணபோஜனம்
விரோதபோஜனம் போஜனத்தின்மேல் போஜனம் ஆகிய இவை
களினாலும் சதா சீதாஸ்தானத்தில் நடப்பதினாலும் சராந்தவிஷம்
காலத்தில் நின்றும் அல்லது பித்தரோக முதிர்ச்சிகாலத்தில் நின்றும்
உதிரத்தைச்சொரிகின்ற ரத்தபித்தரோகத்தில்நின்றும் பிறந்து சர்
வாங்கத்தையும் அறுசரித்துத்தபிக்கப்பண்ணும்; அப்போது தேகத்
தில் பதறல் மரத்தல் விழித்தபடியேயிருத்தல் தலைசுழலல் கடைக்
கண் துடித்தல் கொட்டாவி மிகுதித்திரை இன்னவிதவேதனை என்று

சொல்லக்கூடாமை ஆயாசம் தலைமடங்கல் கையுதறல் விரல்முடங்குதல் இரைச்சலில்லாத பேதி ஒருவேளை அதிகபேதி முத்திரம்பெருகுதல் வாந்தி வயிறுப்பல் ஞாபகமறதி என்னுயிக்குணங்கள் உண்டாகும். இது தேகத்தைப் பலவிதத்தினாலும் தபிக்கப்பண்ணலால் அதிதாபக வாதரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. இதில் சொல்லிய தூர்க்குணங்களெல்லாங் கண்டாலும் அல்லது சிலதூர்க்குணங்கள் மாத்திரம் கண்டாலும் கண்டமுன்றூராளில் மரணம். அந்நாள்தப்பில் சாத்தியமாகும்.

58-வது ஆசியாக்ஷேபவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்மமந்த பதார்த்தம் சிழங்குவகைகள் இலைக்கறி கீரைவேர் கனிவகைபித்தவஸ்துவிலும் எண்ணெய்வஸ்து தயிர் மச்ச மாமிசம் இவைகளினால் பிறந்து காநிலும் நாசியிலும் தாடையிலும் அறுசரித்து வாயின் நடுவிலும் அதற்குக் கீழிலும் மேலிலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டே இருக்கும்; அப்போது நாக்குஸ்தம்பித்தல் தழுதழுத்தவார்த்தை பல்லைக்கடித்தல் சிரசிலும் முகத்திலும்பாதத்திலும் தடித்தல் பிரமை கழுத்தில் நோவுடன் நரம்புகள் விசுத்துக் கொள்ளுதல் ரத்தக்கக்கல் பார்வைசுதறல் மறதி தேகம்மரத்தல் நாசியில் நோவு பீநசம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது அதிகரித்துச் சர்வாங்கத்திலும் நடுக்கலை உண்டாக்கில் அசாத்தியம், ஆசியம் என்பது வாய்.

59-வது தொனிவிச்சின்னவாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்மவஸ்து வாதவஸ்து சீதவீரியவஸ்து மந்தபதார்த்தம் அசீரணபோஜனம் பிண்ணாக்கு பயம் அதிகலங்கனம் இவைகளினால் பிறந்து அடிநாவை அறுசரித்துக் கண்டத்தில் இருக்கும் சிலேஷ்மத்தில் கூடிக்கொண்டு கண்டத்தொனியைத்துண்டிக்கும்படி செய்யும். இது அதிகரித்தால் நாவை அசைக்கக்கூடாத குணமும் உண்டாகும். தொனி என்பது சத்தம்; விச்சின்னம் என்பது துண்டித்தல்.

60-வது திரக்குபிராந்திவாதரோகம்.

இது, உலர்ந்தபதார்த்தம் லவணகாரவஸ்து மந்த மச்சங்கள் சிலேஷ்மபித்தவஸ்து பிண்ணாக்கு ஆசிய இவைகளினால் பிறந்து

விழிகளின் மூலத்தில் அறுசரித்து அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற சிலேஷமத்தில் கூடிக்கொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்யும்; அப்போது கண்களில் நீர்க்கம்மல் கலங்கல் நோவு பிரமை எரிச்சல் விழிக்கும் போது மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். திர்க்கு என்பது கண்; பிராந்தி என்பது மயக்கம். இதனை நேத்திரஉபத்திரவவாதம் கண்மயக்குவாதம் எனவுங் கூறுவர்.

61-வது தொநோபகாதவாதரோகம்.

இது, விரோதரசம் மலபந்தவஸ்து மந்தவஸ்து சேதவிரியவஸ்து எண்ணெய்வஸ்து அதிகலங்கனம் வேகநடை மிகுந்த வார்த்தை துக்கம் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து பாதிவாயிலும் நாசியின் மூலத்திலும் அறுசரித்து அவ்விடத்துச் சிலேஷமத்தில் கூடிக்கொண்டு தொனியைக்கெடுக்கும்; அப்போது கம்மியவார்த்தையும் மூச்சுத்திறைலும் உண்டாகும். இதுகீச்சுக்குரல் உள்ளவர்பேசும் வார்த்தையைப்போல் பேச்சைக் கம்மும்படிக்குச்செய்வதால் தொநோபகாதவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

62-வது திர்க்குஸ்தம்பவாதரோகம்.

இது, அதிக போஜனம் அகாலபோஜனம் பகல்தித்திரை மந்த சீதளவஸ்து மாப்பண்டம் கிழங்குவகை மச்சமாமிசம் வெகுநடை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து விழிகளின் மூலத்தில் பித்தத்துடன் சேர்ந்துகொண்டு அதிகரிக்கும். அப்போது நெற்றியிலும் நெறியிலும் முகத்திலும் மரத்தலுண்டாகிப் பின்பு கண்ணிலும் புருவத்திலும் இமையிலும் கனத்தல் மரத்தல் அக்கண்விழியைக் கையால் தடவிப் பார்க்கில் ஓட்டாங்கிளிஞ்சில்போல் தோற்றுதல் நீர்க்கம்முதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது கண்ணை ஸ்தம்பிக்கச்செய்வதால், திர்க்குஸ்தம்பவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

இதுவே நேத்திரஸ்தம்பவாதமாம்.

63-வது விவுர்தாசியவாதரோகம்.

இது, சிலேஷமவஸ்து சேதவிரியவஸ்து போஜனத்தின்மேல் போஜனம் பகல்தித்திரை மிகுந்தநடை இவைகளினால் பிறந்து

வாயின் நரம்புகளை அறுசரித்து நிற்கும். அப்போது வாயானது மூடாமல் திறந்தபடியே இருக்கும். விவர்தம் என்பது திறத்தல்.

64-வது சம்விருதாசியவாதரோகம்.

இது, மச்சமாமிசம் மந்தரசம் அகாலபோஜனம் தயிர் அதிக லவணம் சதாநித்திரை வெகுநடை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து விவர்தாசியவாதம்போல் நரம்புகளில் அறுசரித்துக் கபத்தில் கூடித் துன்பை விளைவிக்கும். இதனால் மூடினவாயைத் திறக்கக்கூடாமலும் அவ்வாயில் மரத்தலும் தடித்தலும் நோவும் உண்டாகும். இது வாயை மிகவும் மூடும்படி செய்தலால் சம்விருதாசியவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

சம் மிகுதி: விருதம் மூடல்.

65-வது புருவாடோபகவாதரோகம்.

இது, மந்தவஸ்து மலபந்தவஸ்து சிலேஷ்மவஸ்து கிழங்குவகை அகாலபோஜனம் ஈரவஸ்திரத்தைத் தலையிற் கட்டிக்கொள்ளுதல் மிகவும் சீதள இடத்தில் சஞ்சரிக்குதல் பகல்நித்திரை ஆகிய இவை களினால் பிறந்து நெற்றியிலும் புருவங்களிலும் கண் இமைகளிலும் அறுசரித்து நிற்கும். அப்போது புருவங்களில் ஓயாது துடித்தல் உண்டாகும். இது, புருவத்தை அடிக்கடித் துடிக்கும்படிச் செய்த லால் புருவாடோபகவாதம் எனப் பேர்பெற்றது.

அடோபகம் என்பது துடித்தல்.

66-வது பாதிரியவாதரோகம்.

இது, மச்சமாமிசத்தையும் மந்தவஸ்துவையும் பிரமாணந்தப்பி மிகவும் புசித்தவினால் பிறந்து காதின் உள்ளிலும் அடியிலும் இருக் கின்ற சிலேஷ்மத்தோடு கூடி நாதநரம்புகளை அறுசரித்துச் சத்த மாரக்கத்தை அடைத்துச் செவிடாக்கும். அப்போது பெருங்கூச்ச லிட்டாலும் காதில் சத்தங் கேளாமை சமுத்திரகோஷம்போல் இரைச்சல் சலம்வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். பாதிரியம் என்பது கடினத்திற்கும் செவிட்டிற்கும் பேர்.

இதனைச் செவிபிவாதம் எனச் சொல்வர்.

67-வது கர்ன்னசூலைவாதரோகம்.

இது, அநிக சீதள தடாகத்தில் மூழ்கி மயிரை யுலர்த்தாமல் முடிந்துகொள்ளல் சூளிர்காற்றில் அடிபடல் உடனே சிலேஷம் வஸ்துக்களைப்புகிததல் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து காதுகளில் சேர்ந்துகொள்ளும். அப்போது செவிகளின் மூலத்தில் குத்தலுடன் நோவு சிரசு பிடரி நெற்றி நெறி கண் புருவம் நாசி தந்தங்களினவேர் தாடை கண்டம் ஆகிய இவ்விடங்களில் வாளால் அறுப்பதுபோல விருத்தல் தேககனதி குடைச்சல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

கர்ன்னம் என்பது காது.

68-வது அவபேதகவாதரோகம்.

இது, மதுரான்னம் போஜனத்தின்மேல் போஜனம் உலர்ந்த பதார்த்தம் பகல்நித்திரை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து சிலேஷம்தினால் மறிபட்டுக் கண்ணிலும் புருவத்திலும் நெற்றியிலும் வியாபிக்கும். அப்போது ஒருமத்தியானமாவது அல்லது ஒருநாள் முழுவதமாவது மூன்றுநாள் இராவும் பகலுமாவது நெற்றி பிளந்து போவது போல் சிக்கக்கூடாத வேதனை உண்டாகும்.

அவபேதகம் என்பது பிளக்குதல்.

69-வது ஊர்த்துவமுகவாதரோகம்.

இது, மலபந்தவஸ்து சீதளவிரோத உண்டி பகல்நித்திரை சதா படுக்கை அல்லது உட்கார்ந்திருக்குதல் மலசலம் அடக்கல் இவைகளினால்பிறந்து மேல்வயிற்றையும் மார்பையும்பற்றி அபான சமான வாயுக்களுடன் கூடி விஷமரூபமாக அதிகரித்து மிகுவேகத்துடன் மேல் எழும்பிக்கொண்டே இருக்கும். அப்போது எலும்புகளெல்லாம் நொறுங்கியதுபோல் வேதனை குடல் விலா கண் முகம் இவைகளில் அதிக நோவு வயிற்றில் உப்பிசம் கனத்தல் மரத்தல் தான்வாய்ப் பிடிப்பு நடுக்கல் அறிவின்மை பிரலாபம் வாயில் நுரை நுரையாகவிழுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

70-வது அதோமுகவாதரோகம்.

இது, அசீரணபோஜனம் மலபந்தசீதளவஸ்து துஷ்டவாகன வேகத்தால் குலுங்கி மெலிதல் பதினாலுவேகத்தை யடக்கி மிதந் தப்பிவிடுதல் இவைகளினால் பிறந்து, நாபியிலிருக்கும் சமானவாயு வேடும் குதத்திலிருக்கும் அபான வாயுவோடுங் கூடிப் பின்பு பித்தத்தை அதுசரித்து எரிச்சலைப் பிரதான குணமாக வைத்துக் கொண்டு மார்பிலும் வயிற்றிலும் கீழ்வயிற்றிலும் கவுட்டியிலும் கீழாக இறங்கி இறங்கி வேதனையைச் செய்யும். அப்போது ஒரு பக்கத்தப் பீசத்திலாவது இரண்டிலுமாவது கனத்தலும் நோவும் வீக்கமும் நமைச்சலும் உண்டாகும். அன்றியும் ஆண்குறியின் துவாரம் அடைபட்டுச் சக்கிலம் மறிபடும் முத்திரம் பிரயாசையுடன் துளித்துளியாயிற்றங்கும்; இவ்வாயுவு குதஸ்தானத்திலும் இறங்கலால் ஆசனத்தில் சுருக்கமும் மலபந்தமு முண்டாகும். இந்த ரோகம் மாதர்கட்குக் காணுங்காலத்தில் முற்கூறிய கிரமமாகவே அல்குலில் சேர்ந்துகொண்டு அத்துவாரங்களைச்சுருக்கி மலசலத்தைப் பந்தித்து மிகுவேதனையைச்செய்யும். இது கீழ் இறங்கலால் அதோமுகவாதம் எனப் பேர்பெற்றது. இதில் சொன்ன தூர்க்குணங்கள் வரவர அதிகரிக்கில் அசாதத்தியமாம்.

71-வது ஆசியக்குவாதவாதரோகம்.

இது, முற்கூறிய ஆசியவாதங்களைப் பிறப்பித்த வஸ்துக்களினால் பிறந்து வாயிற் சேர்ந்துகொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்யும். அப்போது வாயில் ஒருவஸ்துவையும் போடக்கூடாமல் ரணம்போல் இருப்பதும் அன்றி நாவில் மேடும் பள்ளமுமாகவிருத்தல் மார்பு நோவு கண்டத்தில் குருகுரு என்னும் ஒருசத்தம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது வாயைக் கொதிக்கும்படிச் செய்தலால் ஆசியக்குவாதவாதம் எனப் பேர்பெற்றது. இதனை ஆசியபாகவாதம் என்றுஞ் சொல்வர்.

72-வது சிதிலாவர்த்தவாதரோகம்.

இது, சீதளவஸ்து மந்தவஸ்து வழுவமுத்தவஸ்து மலபந்தவஸ்து உலர்ந்தபதார்த்தம் வெகுநடை கனவுழைப்பு ஆசிய இவை

களினால் பிறந்து கீல்களிலும் வாதநரம்புகளிலும் மற்றநரம்புகளிலும் சேர்ந்துகொண்டு வேதனையைச்செய்யும்; அப்போது அர்த்திதவாத குணங்களும் ஆயாசமும் கொஞ்சம் இரைப்பும் நிலைக்கண்படுதலு முண்டாகும். இது சகலகீல்களையும் கலகலக்கப்பண்ணிச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதால் சிதிலாவர்த்தவாதமென்பேர்பெற்றது. சிதிலம் என்பது தளரல். இவை நிற்க முற்கூறிய மூடவாதரோகாந்தத்தில் தூர்ப்பலம் ஞாபகமறதி மூர்ச்சை அம்மூர்ச்சையால் அடிக்கடிமயங்கி விழுதல் விழுந்தாலும் உடனே தெளிதல் கீல்களெல்லாந் தளரல் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டாகுமென்றும் அதற்குக் கோரவாத மெனப் பெயரென்றும் அதுவே இந்தச் சிதிலாவர்த்தவாதமென்றும் கூறாபாணிமுதலிய ஆயுள்வேத பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

73-வது சர்வாங்கவாதரோகம்.

இது, அதிகீதளவீரியவஸ்து மலபந்தவஸ்து மந்தவுஷ்ணவஸ்து விரோதஉண்டி அகாலஉண்டி துரிதமாக வருகின்ற மலசலத்தை அடக்கிவிடுதல் அதிகநடை இரவில் அரித்திரை பகலரித்திரை லங்கனம் பாரமான சமைசமந்து வழிநடக்குதல் நித்தியசையோகம் செய்தல் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து சர்வாங்கத்திலும் பரவி மேலில் வேதனையைச்செய்து உள்ளில் கீல்களைத் தளரப்பண்ணி எலும்புகளிலையடிப்பதுபோல் அடித்துக்கொண்டே இருக்கும். இதனால் ஏப்பம் மிகுவாந்தி வயிற்றுநோவு பேதி பிரபை வாயில் அனல்விசுதல்போலிருத்தல் விஷமாக்கினி மூர்ச்சை இரைப்பு ஆயாசம் சரீரநோவு அசதியாகக்கிடக்குதல் என்னுமிக்குணங்க ளுண்டாகும். இது சரீரம் முற்றிலும் பரவியதால் சர்வாங்கவாதம் எனப்பேர்பெற்றது. இது ஒருவருஷத்தின்மேல் அசாத்தியம்.

74-வது சிரச்சால்லியவாதரோகம்.

இது, நூலிழைந்துநொந்து சலம்பிறந்தஅன்னம் மதுரவஸ்து வழுவழுத்தவஸ்து மந்தவஸ்து சிலேஷ்மவஸ்து சீதாவஸ்து ஆகிய இவைகளினால்பிறந்து சிரசை அதுசரிக்கும்; அப்போது தலைநடுக் கலும் நெறி செவியின்மூலம் கண் இவைகளில் நோவும் உண்டாகும். சிரசு என்பது தலை; சால்லியம் என்பது அசைதல். இதனைச்

சிரக்கம்பவாதம் தலைநடுக்குவாதம் எனவும் சில நூலில் சொல்லப் படுகின்றன.

75-வது கராசேஷ்பகவாதரோகம்.

இது, அதிசுவாதவஸ்துக்களை மிகவும் புசித்தலினால் பிறந்து சர்வாங்கத்திலும் வியாபித்துப் பின்பு கைகளை அறுசரிக்கும்; அப்போது நிரேதுவாகவே கைகளுக்கேசுழற்றல் உண்டாவ தன்றியும் அசைதலும் நீட்டமுடக்கக் கூடாமலுமாக இருக்கும். சுரம் என்பது கை, இதனை அஸ்தகம்பவாதம் எனச் சிலநூலிற் சொல்லப்படுகின்றன.

76-வது அங்கசலனவாதரோகம்.

இது, வாதத்தைப் பிறப்பிக்கின்ற வஸ்துவையும் பதினாறுவது பக்கத்திற்குரிய வாதசோபவஸ்துவையும் மிகவும் புசித்தலினால் சர்வாங்கத்திலும்பிறந்து வாதநரம்புத்துவாரங்களிலும் கபநரம்புத் துவாரங்களிலும் வியாபித்து உடம்பெங்கும் பாவி வேதனையைச் செய்யும்; அப்போது ஊர்த்துவாங்கத்திலாவது அதேநாங்கத்தி லாவது நடுக்கல் உண்டாகும். அங்கம் என்பது தேகம்; சலனம் என்பது அசைதல். இவ்வாய்வு, ஒரு அங்கத்தில் இருக்கில் சாத்தியமாம், இரண்டிலும் இருக்கில் அசாத்தியமாம்.

77-வது அந்நியேத்துகவாதரோகம்.

இது, கனஉப்புவஸ்து காங்கைவஸ்து உஷ்ண பதார்த்தம் சிலேஷ்ம சீதளபதார்த்தம் இலைக்கறிஆகிய இவைகளினால் பிறந்து, தோள் முதுகு சுழுத்து சிரசு விலா இவ்விடங்களில் வேகமாக வியாபித்துப் பித்தத்துடன்கூடி ஒருநாளிட்டு மறுநாளில் மிகு வேதனையைச் செய்வதா யிருக்கும். இதனா ல்விடங்களில் மாத்தலும் கனத்தலும் நோவும் உண்டாவதன்றியும் தாகம் வாயில் அனல் வீசுதல்போலிருத்தல் பிரமை சுரம் மூர்ச்சை என்னு மிக்குணங்களும் உண்டாகும். இது, நாளுக்குநாள் அசாத்தியமாம்,

78-வது தொனிகத்தவாதரோகம்.

இது, அதிகசிதளபதார்த்தம் மந்தமதுரபதார்த்தம் சிலேஷ்ம வஸ்து எண்ணெய்வஸ்து விரோதரசம் கந்தமூலவருக்கம் எள்ளு பிண்ணாக்கு ஆகிய இவைகளை விசேஷமாகப் புசிப்பதினால் பிறந்து, தொனோபகாதவாதத்தைப்போல் நாசியிலும் காதுமூலத்திலும் வியாபித்துச் சிலேஷ்மத்துடன் கூடி அதிகரிக்கும். அப்போது நாசியால் பேசுவதுபோலப் பேச்சுண்டாகும். இது தொனியை அடக்கலால்தொனிகத்தவாதம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

கத்தமம் என்பது அடக்குதல்.

79-வது கம்பீரவாதரோகம்.

இது, வாயுவைப்பிறப்பிக்கும் வஸ்துக்களினால்பிறந்து முதல் முதல் ஊர்த்துவாங்கத்திலாவது அதோங்கத்திலாவது சர்வாங்கத்திலுமாவது இருக்கின்ற ரசகாதுவைப்பற்றி ஒவ்வொரு தாதுக்களாகத் தாண்டிக்கொண்டே உள்ளில் ஆழ்ந்து அஸ்திதாதுவிற்கு உள்ளிருக்கும் மச்சைகாதுவை அதுசரித்துத் துன்பைவினாக்கும்; அப்போது சர்வாங்கவேதனை மரத்தல் கை கால் முடங்குதல் வார்தி மூர்ச்சை என்னுமிக்குணங்க ளுண்டாகும். இது மச்சைகாது வரைக்கும் ஆழ்ந்திருப்பதால் கம்பீரவாதம் எனப்பேர்ப்பெற்றது. கம்பீரம் என்பது ஆழம்; ஒருவேளை தோலைமாத்நிரம் பற்றினின்றால் உத்தானவாதம் எனக்கூறப்படும். உத்தானம் என்பது ஆழமல்லாமை. இது சகலவாதரோகங்களைப்பார்க்கிலுங் கொடிது.

80-வது பரிஷ்போடவாதரோகம்.

இது, வாதவீரியம் பித்தவீரியம் என்னும் பதார்த்தங்களை மிதமின்றி நாள்தோறும் புசிப்பதினால்பிறந்து பித்தத்துடன்கூடிச் சரீரமுற்றிலும் பரவி பரவியமறுநாளில் கொப்பிளங்களை உண்டாக்கும். இதனால் பாதாதிசேசம்வரைக்கும் சிறிதாகவும் நெருக்கமாகவும் மிகு கொப்பிளங்கள் உண்டாகும்.

பரிஸ்போடம் என்பது மிகுந்த கொப்பிளம்.

ஆக வாதரோகம் 80-ம் முற்றுப்பெற்றன.

இவற்றுள், துனி பிரதிதுனி அபிநியாசம் அந்நியேத்துகம் ஆநய நான்குவாதரோகப் பெயர்க்குப்பொருள் 215, 224, 236 என்னும் பக்கங்களிற் கண்டுக்கொள்க. இப்பேதங்களை யெல்லாம் ஆயுள்வேத பண்டிதர் நிதானிக்கவேண்டும். அன்றியும், பாரத்துவாசர் போஜர் கிருஷ்ணர் ஆத்திரேயர் என்னும் மகாமுனிவர்கள் அருளிய சாஸ்திரங்களும் வாதரோகத்தை 80-விதமாகவே சொல்லப்படுகின்றன.

சித்தர்மதாந்தரம்.

சிந்தாமணி என்கின்ற நூல் வாதரோகம் 84-விதமெனக்கூறு கின்றது. இவற்றுள் சிரோரோகம் கர்ன்னரோகம் குன்மம் மேகம் சூலை இவைகளைச் சார்ந்ததாக விருக்கின்றவாதம் 21. இவைகளை அவ்வவ்விடங்களிற் சொல்லியிருப்பதினாலும் மற்ற 63-ல், 59. முன் சொன்ன வாதரோகங்களே யாகையாலும் அவையொழிந்த நான்கும் கூறப்படும்.

1-வது மூத்திரஉதிரவாதரோகம்.

மூத்திரவாந்தி நெஞ்சலர்தலுடன் நோவு வீக்கம் நித்திரைப் பங்கம் தேகளிச்சல் வயிற்றுநோவு அதிகவிக்கல் இருமல் அடிவயிற் றில் கனத்தலுடன் நோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது வச்சிரரூபகவாதரோகம்.

கழுத்துப் பிடரியில் அதிகநோவு விழிகள் அசைவின்மை கொறுக்கை என்கிற ஒருவித ஆண்குறிப்புண் தலைநோவு நடுக்கல் குதிகால் நரம்புகளில் நோவுடன் திமிர் கொட்டாவி சோம்பல் பிரலாபம் மலசலக்குறைவு என்னும் இக்குணங்களை உண் டாக்கும்.

3-வது அசுவவாதரோகம்.

குதிரைக்குட்டியின் பாய்ச்சலைப்போல் தேகம் முழுதுக்குலங் கும்படியாகப்பாய்ந்து மேல்நோக்கிவறி அவ்வாறே கீழிறங்கி அண்டத்தை வீங்கச்செய்து அவைகளில் தங்கிக் கோசத்தைச்

சுருங்கப்பண்ணி அக்கோசத்திலும் அடிவயிற்றிலும் அளவிடக் கூடாத நோவை உண்டாகும்.

4-வது பேய்வாதரோகம்.

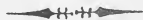
கால் கை விரல்கள் வயிறு நெஞ்சுக்குழி கண்டம் மூக்கு ஆகிய இடங்களில் எரிச்சல் நோவு வீக்கம் நிமிரவும் ஒன்றை எரிக்கவும் கூடாமையாக இருத்தல் வாய்க்கப்பு மயக்கம் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாகும்.

மதாந்தர முற்றிற்று.

மேற்சொல்லி வந்தவாதரோகங்களை, தழுதாழைக்குளிநீர் வெந்நீர் முதலிய ஒத்திடம் வாதாரியடைக் கஷாயம் யவ்வகைச்சரசம் விரோசனகற்கம் உஷ்ணவீரியலேபனம் அஸ்வகெந்திச்சூரணம் மதுஸ் மிகுவெந்தை நறுக்கு மூலரசாயனம் மகோஷதிக்கிருதம் வாதகுடாரி விரோசனம் சாறடைமூலலேகியம் வாதகேசரித்தயிலம் அற்கக்ஷீரா தித்தயிலம் வாதாந்தத்தயிலம் வாதநாசத்தயிலம் மெருகுள்ளியெண் ணெய் வச்சிரபிஜத்தயிலம் மயனத்தயிலம் மகாவிஷமுஷ்டித்தயிலம் வாதராக்ஷசமாத்திரை வடவானரசம் ரசபஸ்மம் தாம்பிரச்செந் தூரம் முதலிய அவுஷதங்களையும் கூத்திரகூராக்னிச் சிசிச்சை களையுங் கொண்டு வசப்படுத்தவேண்டும்.

எட்டாவது வாதரோகபடலம் முற்றிற்று.

9-வது மகாவாதரோகபடலம்.

மகாவாதரோகபேதம்.

மகாவாதம், 24-விதப்படும். அவையாவன, (பாதஹரிஷ்வாதம் பாதகண்டகவாதம் களாயகஞ்சவாதம் சம்பூகசிரிஷ்வாதம் சிருத்திரசிவாதம் ஊருஸ்தம்பவாதம் அபதந்திரகவாதம் பக்ஷகாதவாதம் தண்டகவாதம் ஆக்ஷேபகவாதம் பாகியாயாமவாதம் அந்தராயாமவாதம் விஸ்வபித்வாதம் அவபாகுகவாதம் அர்த்தித்வாதம் சர்வாங்கவாதம்) அதுசிரம்சவாதம் ஜிக்குவாஸ்தம்பவாதம் விரணாயாமவாதம் சிராக்கிரகவாதம் கஞ்சவாதம் கல்லிவாதம் பங்குவாதம் பாததாகவாதம் என்பனவாம்.

இவறறூள், பாதஹரிஷ்வாதம் முதல் சர்வாங்கவாதம் ஈறாகிய 16-ம், முற்கூறியபடலத்தில் வாதரோகம் 80, என்னும் தொகையுள் சேர்ந்து 210, 211, 212, 213, 216, 221, 222, 223, 225, 227, 235 என்னும் பக்கங்களில் லக்ஷணபூர்வமாகச் சொல்லப்பட்டு இந்த மகாவாதரோகங்களைப்போலவே மகா அபுஷதங்களை நஷ்டப்படுத்தலாலும், சிகிச்சகருக்கு எளிதில் சாத்தியப்படாமையாலும், ஒருவேளை சாத்தியமானபோதிலும் அந்தரோகியின் உறுப்புகளில் ஏதேனும் ஒரு உறுப்பினைப் பங்கப்படுத்தலாலும், மகாவாதரோகங்கள் எனப்பேர்பெற்றன. இந்தப்பதினாறும் ஒழிந்த, மற்ற எண்வகை மகாவாதரோகங்களையும் இப்படலத்தில், முறையே எடுத்துக்கூறப்படும்.

1-வது அநுசிரம்சவாதரோகம்.

இது, வெகுநேரமாக நாக்கைநீட்டிவழித்தல் உலர்ந்தபதார்த்தத்தைப் புசித்தல் கடினவஸ்துக்களைக்கடித்தல் என்னும் இச்செய்கைகளினால் பிறந்து, தாடையின் பூட்டை அதுசரித்து எந்நேரமும் வாயைத்திறந்துகொண்டு இருக்கும்படிச்செய்யும். அல்லது முடிக்கொண்டு இருக்கும்படிச்செய்யும்; அப்போது எந்தவஸ்துவையாவது மெல்லுதற்கும் ஒருவார்த்தை பேசுதற்கும் அதிக பிரயாசையாக இருக்கும். சிரம்சம் என்பது தளரல்.

2-வது ஜிக்குவாஸ்தம்பவாதரோகம்.

இது, தொனியை எழுப்புதிற நரம்பிற்சேர்ந்துகொண்டு, நாவை ஸ்தம்பிக்கும்படிசெய்யும். இதனால், புசிப்பதற்கும் சலபானஞ்செய்தற்கும் பேசுவதற்கும் கூடாமையாக இருக்கும்.

ஜிக்குவா என்பது நா.

3-வது விரணயாமவாதரோகம்.

இது, மரம்ஸ்தானங்களில் உண்டாகும். விரணங்களினால்பிறந்து, பாதாதிசேசம் வரைக்கும் அநேக தூர்க்குணங்களோடு வியாபிக்கும். இதனால், தாகமும் தேகவெளுப்பும் உண்டாகும். இவ்வாழினால் அவயவங்களில் யாதொரு தூர்க்குணங்களும் இல்லாதிருக்கில், சாத் தியமாம். இருந்தால், அசாத்தியமாம். விரணம் என்பது ரணம்.

4-வது சிராக்நிரகவாதரோகம்.

இது, ரத்தத்தை அதுசரித்து சிரசின் நரம்புகளிற் சேர்ந்து கொண்டு, அவைகளுக்குச் சூட்டையும் அவ்விடத்தில் நோவையும் நீலநிறத்தையும் உண்டாக்கும். இது, அசாத்தியமாம்.

சிரா என்பது நரம்பு.

5-வது கஞ்சவாதரோகம்.

இது, வாதப்பிரதான மந்தவீரிய வஸ்துக்களைத் தினர் தினமும் விஸ்தாரம் புசிப்பதினால் பிறந்து, கடிசஸ்தானத்தில் நின்றெழும்பி விரைவில் தொடைகளின் நரம்புகளை அதுசரித்து நொண்டியைப் போலவே நடக்கச்செய்யும். கஞ்சம் என்பது நொண்டுதல்.

6-வது கல்லிவாதரோகம்.

இது, கிருத்திரசிவாதத்திலாவது, விஸ்வபித்வாதத்திலாவது சகிக்கக்கூடாத உபத்திரவம் உண்டாகும். இதுவே கல்லிவாதரோகமாம்.

7-வது பங்குவாதரோகம்.

இது, இரண்டு தொடைகளின் நரம்புகளை இழுத்துக்கொண்டு முடமாக்கி உபத்திரவத்தைச் செய்யும். பங்கு என்பது முடம்.

8-வது பாததாகவாதரோகம்.

இது, பித்த ரத்தத்திற் கூடிக்கொண்டு, பாதத்தில் வியாபித்து எரிச்சலை யுண்டாக்கும். தாகம் என்பது எரிச்சல்.

மகாவாதரோகம் 24-ம் முற்றப்பெற்றன.

அசாத்தியவாதரோகம்.

எந்தவாதரோகத்திலாவது, அதிகநடுக்கல் வீக்கம் சகிக்கக்கூடாத நோவு சருமம்முற்றிலுந்திமிர் சரீரஞ்சுட்கித்துக்குன்றுதல் என்னும் இக்குணங்கள் இருந்தால், அசாத்தியம். அன்றியும்; வாதரோகம் அபஸ்மாரரோகம் ரத்தவாந்திரோகம் காயரோகம் குன்மரோகம் மேகரோகம் என்னும் இவ்வாறுவகை ரோகங்கள் அற்பமாகக் கண்டிருந்தாலும், வரவரப்பிரபலப்பட்டு அசாத்தியத்தைத் தரு மென்றறிக்.

பித்தரோகபூர்வரூபம்.

இது, தோஷாதிபேதபடலம் 16-வது பக்கத்திற்கூறிய பித்தப் பிரகோபத்தினால், அரோசகம் அன்னத்திவேஷங் கசப்பு புளிப்பான வாந்தி வெள்ளோக்காளம் வாய்நாற்றம் தேகத்தில் நிறக் குறைவு குளிர் சுரம் தபித்தல் பதறல் எரிச்சல் சித்தப்பிரமை நாவுலரல் மயக்கம் மூர்ச்சை தலைசுழலலுடன் கனத்தல் நோவு கண் சிவக்குதல் சுழலல் விழித்தபடி இருக்குதல் அதில்சலம்வடிதல் நடுக்கல் சொட்டாவி விக்கல் பல்லைக்கடித்தல், கூவுதல் சோம்பல் தேகம் கண் நகம் மலம் மூத்திரம் ஆகிய இவைகளில் மஞ்சள் நிற முண்டாயிருத்தல் தூக்கந்தம், அதிக உஷ்ணத்தினால், சீதளமும் கோழையும் வியர்வையும் சிலேஷ்மமும் மேலிடுதல் அச்சிலேஷ்மத் தால், இனித்தவாந்தி வாயும்நாவும்உமிழ்நீரும்கசப்புபுளிப்புதித்திப் பாக இருத்தல், நீக்ஷணக்கினி அவ்வக்கினியில் நின்றும் சலம்பிறப்ப தால், மந்தாக்கினி அசீரணம் மலபந்தம் வயிறுபொருமல் பேதிஇருமல் இரைப்பு கோபம் துக்கம் பயம் ஆசியம்பேசுதல் வெறித்தபார்வை வாயும் சுவாசமும் நாறுதல் திடுக்கிடல் கிலேசம் சருமந்திரைதல் என்னும், இக்குணங்களைப் பித்தரோகமானது தனக்குப் பழைய ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இக்குணங்கள் சகலபித்த ரோகங் களுக்கும் பொதுவாயிருக்குமென்றறிக்.

பித்தரோகபேதம்.

பித்தரோகமானது, ரத்தபித்தரோகம் ஆகியாக மருத்திபித்தரோகம் ஈறாக 40-விதப்படுகின்றது. அவைகளின் பெயரையும் செய்கைகளையும் முறையே இதனடியிற் சொல்லப்படும்.

1-வது ரத்தபித்தரோகம்.

இது, ரத்தவாந்தி வயிறுப்பல் வியர்வை தூர்ப்பலம் குளிர் சுரம் சதாசிதாம் கால்சை நேத்திரயிவ்விடங்களில் எரிச்சல், இரைப்பு கோழை கொட்டாவி விக்கல் தலைதிருப்பல் கூவுதல் மந்தாக்கினி அரோசகம் நிறக்குறைவு தேகம் நருக்கித்துவைத்தது போலிருத்தல் வயிறுநோவு நாவலரல் அருசி அசிரணம் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும். இது உபயாங்கத்திலும் ரத்தத்தை விழச் செய்தால் உடனே அசாத்தியமாம்.

2-வது ஆய்மலித்தரோகம்.

இது, மஞ்சளைக் கரைத்ததுபோல் புளித்தவாந்தி சூலை அக்கினிமந்தம் நடுக்கல் மாறுறும் இருமல் சோம்பல் தாகம் தூர்ப்பலம்வியர்வை நித்திரைப்பங்கம் கீல்களில்நோவு துக்கம் தேகத்தில் வளையம்போல் புடைகள் எழும்புதல் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது ஆவரணபித்தரோகம்.

இது, தலைதிருப்பலுடன்நோவு ஏப்பம் வாந்தி கோழை சோருதல் தாகம் மலபந்தம் தேகம் வாட்டத்திலும் ஸ்தம்பித்தல் எரிச்சல் வியர்வை தளர்ச்சி நெஞ்சவறால் அசிரணம் கசப்பும் புளிப்புமான வாந்தி மூர்ச்சை விக்கல் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது உன்மாதபித்தரோகம்.

இது, அறிவேனம் மந்தபுத்தி வெட்கமும் சாதிபேதமும் விடுதல் ஒருவேளை அதிகவார்த்தை ஏப்பம் வாந்தி வயிறுப்பல் அக்கினி மந்தம் கூச்சல் அழுதல் தூர்ப்பலம் நித்திரைப்பங்கம் அதிகதாகம் மூர்ச்சை சோஷி எரிச்சல் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்

5-வது விஸ்மிருதிபித்தரோகம்.

இது, ஞாபகமறதி மந்தவசனம் பிரமை ஓக்காளம் சூலை மலபந்தம் பொருடல் தூர்ப்பலம் வியர்வை சீதளம் கீல்களில் அசதி தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு சோருதல் தாகம் தலையில் நோவுடன் பாபிப்பு மார்புளரிச்சல் நாவிலும்வாயிலும் கசப்பு புளிப்பு தித்திப்பாயிருத்தல் நித்திரைப்பங்கம் வீரியநஷ்டம் தொடையிற் சூத்தல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

விஸ்மிருதி என்பது மறதி.

6-வது தித்திபித்தரோகம்.

இது, வேப்பங்காய்போல் வாய்கசத்தல் நாவலரல் தாகம் மோகம் சுரம் சிரசுகனத்தல் சுழலல் கபாலத்திலும் காதினும் இரை ச்சல் தூர்ப்பலம் அவயவங்கள் சுட்கித்தல் இருமல் நெஞ்சிற்கபம் ரூபபேதம் தேகம் ஸ்தம்பித்தல் கோபம் ஆஸியம் கம்பிரமான வசனம். கண்குழலல் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

தித்தம் என்பது கசப்பு.

7-வது ஆசியபாகபித்தரோகம்.

இது, வாயில்கொப்புளங்கள் எழும்பிப்பழுத்துடைதல் தூர்க் கந்தம் மார்பில் நெருப்புப்பட்டதுபோல் எரிதல் சகலவஸ்துவிலும் அரோசகம், வியர்வை வயிறுப்பல் மலபந்தம் பலவீனம் ஏப்பம் சுரம் சீதளம் மந்தாக்கினி தொடைநோவு கோபம் கொட்டாவி விக்கல் சூலை அற்பபோஜனம் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது ஜிம்மிகபித்தரோகம்.

இது, நாவில் என்னுப்போல் கொப்புளங்கள்எழும்புதல் இனிப் புடன் குழம்பாகவாய்நீருறல் அசீரணம் அன்னத்திவேஷம்பலவீனம் தலையிலும் சுண்ணிலும் உபத்திரவம் நடுக்கல் கபாலத்திலும் செவியிலும்இரைச்சல், தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு வியர்வையுடன் சர்வாங்க சீதளம் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுவே மதுரபித்தமாம்.

9-வது துர்க்கந்தபித்தரோகம்.

இது, ஒருவிதநாற்றமுள்ள லேகியத்தையொத்த வாந்தி சர்வாங்கத்திலும் கொப்புளம் எழும்புதல் நாவில் துர்க்கந்தத்துடன் வேலின் முர்ளைப்போலிருத்தல், வியர்வை சண்ணீர்வுதல்மண்டையிலும் காதிலுமிரைச்சல் கண்டத்தில் நமைச்சல் திமிர் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10-வது தத்துருபித்தரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் தடித்தலுடன் நமைச்சல் நாவும் வாயும் உலரல் ரோமச்சிவிர்ப்பு சுரம் வியர்வை நிறமாறல் இருமல் சோருதல் ஆலசியம் பிரமை கோபம்என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11-வது சோகபித்தரோகம்.

இது, துக்கம் தலைதிருப்பல் சோஷை உள்ளங்கால் உள்ளங்கை எரிச்சல் சிரசிலும் காதிலும் இரைச்சல், நாவும் வாயும் சிலவேளை கசந்தும் புளித்தும் தித்தித்தும் இருப்பதுமன்றி டுலரல், தேசத்தில் தடிப்பு சைத்தியம் வாந்தி அசீரணம் அதிகஞுலை வயிற்றப்பல் தொடைகளில் நோவுஎன்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்

சோகம் என்பது துக்கம்.

12-வது மூர்ச்சைப்பித்தரோகம்.

இது, மூர்ச்சை மார்பின்பள்ளத்திலும் நாயியிலும் நெருப்புப் பட்டது போலெரிதல், துக்கம் ஸ்தம்பித்தல் அதிகதாகும் வியர்வை இரைப்பு கபாலத்திலும் காதிலும் ஒருவிதநாதம் நிறக்குறைவு மேலில் தினை அரிசி வரகரிசிகளைப் போல் கொப்புளம் எழும்புதல் நாவில் படலம் திமிர் நமைச்சல் உலரலுடன் கசப்பு புளிப்பு தித்திப்பாக இருத்தல் தேகத்திலும் அவ்வகை வாசனையே வீசுதல் நடிக்கல் சிரசிலும் வயிற்றிலும் குத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்

13-வது கண்டுபித்தரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் திமிருடன் தினைவு தடிப்பு சாமை அரிசிப்பிரமாணத்தையொத்த கொப்புளங்கள் எழும்புதல் சோருதல்

நடுக்கல் பலவீனம், வார்த்தி அசிரணம் தலைநோவு மார்புளரிச்சல் சீதாநிக்கம் வியர்வை சூலை நித்திரைப்பங்கம் விக்கல் ஸ்தம்பித்தல் தொடையிலும் முழந்தாளிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

14-வது பிடகபித்தரோகம்.

இது, தேக முழுதும் தடித்துச் சிறுசிறுகட்டிகள் எழும்புதல் அவைகளில் சுடுகையான ஜலம் வடிதல் மேலில் தொழில் சுறசுறப்பு பலவீனம் அதிக உஷ்ணம் ஒருவேளை குளிர்ச்சி உள்ளங்கால் உள்ளங்கை எரிச்சல் காதடைப்பு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

15-வது அனலபித்தரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் காங்கையுடன் தடிப்பு நித்திரைப்பங்கம் தலைவலி ஸ்தம்பித்தல் வயிற்றிற்கூலை நாவில், திமிருடன் படலம் எழும்புவதும் அன்றிச், கசப்பும் புளிப்புமாக இருத்தல் விக்கல் அவயவங்கள் இளைத்தல் எரிச்சல் சோஷை மூர்ச்சை தாகம் தொடையிலும் முழந்தாளிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

16-வது சுவேதபித்தரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் வியர்வை அதில் கசந்தவாசனை நாவும் வாயும் கசத்தல் பலவீனம் ஸ்தம்பித்தல் விக்கல் சுரம் சைத்தியம் சிரோபாரம் தாகம் அக்னிமந்தம் அரோசகம் தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு நடுக்கல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும். சுவேதம் என்பது வியர்வை. இதுவே வியர்வைப்பித்தமாம்.

17-வது இத்மாபித்தரோகம்.

இது, மாறாதவிக்கல் சோஷை ஏப்பம் மூர்ச்சை வியர்வை உள்ளங்கையிலும் உள்ளங்காலிலும் கொப்புளம் எழும்புதல் சுறசுறப்பு இருமல் சுவாசம் தலைநோவு சுரம் தேகம் சில்லிடலுடன் ஸ்தம்பித்தல் மதிப்பிரமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இத்மா என்பது விக்கல், இதனை விக்கல் பித்தம் என்றுஞ்சொல்வர்.

18-வது இக்காபித்தரோகம்.

இது, ஓயாதகொட்டாவி சர்வாங்கத்திலும் வியர்வை துருக் கல்போல் சுறசுறப்பு கொப்புளம் எழும்புதல் சீதளம் ரோமச் சிவிர்ப்பு சுரம் சோஷை நடுக்கல் அதிகசூலை நடுமார்பில் எரிச்சல் சிரோபாரம் நித்திரைப்பங்கம் கண்ணீர்வடிதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இக்கா என்பது கொட்டாவி. இதுவே கொட்டாவிப்பித்தமாம்.

19-வது சூலைப்பித்தரோகம்.

இது, நாயியில்குத்தல் ஏப்பம் அதிகதாகம் தூக்கந்தத்துடன் கசப்பான வாந்தி ரோமச்சிவிர்ப்பு வியர்வை தடிப்பு திமிர் தினவு தலை சுழலல் நடுக்கல் குத்தல் இரைச்சல் அவயவங்கள் சுட்குத்தல் உள்ளங்கை உள்ளங்கால் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

20-வது விஷ்டம்பித்தரோகம்.

இது, தேகம் சுட்டுப்பட்டது போலிருத்தல் மார்பைச் சுற்றி லும் எரிச்சல் தலைதிருப்பல் சுரம் குளிர் பலவீனம் ஈனத்தொனி ஞாபகமறதி பிரமை அதிகமயக்கம் முர்ச்சை சோஷை மிகுதாகம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

விஷ்டம்பம் என்பது ஸ்தம்பித்தல்.

21-வது விரண்பித்தரோகம்.

இது, தேகத்தில் சிறிதும் பெரிதுமாக அதிக ரணம்பிறக்குதல் திமிர் கனத்தல் நமைச்சல் நாவுகசுத்தல் கறுத்தல் கோசஞ்சிவக்கு தல் நித்திரையில் திடுக்கிட்டெழுந்திருக்குதல் வாய்நீருறல் கையில்நாடியானது படபடத்துத் தடிக்குதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

22-வது ஊர்த்துவபித்தரோகம்.

இது, அதிககோபம் சதாசண்டைசெய்தல் இரைந்துகவுதல் ஆக எம் பூயியிற் குழிவிழும்படியானபேதி பிரமை கண்சிவத்தல் அரித்திரை சரீரநூலித்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

23-வது சுவாசபித்தரோகம்.

இது, அதிகசுவாசம் வயிறுகனத்தலோடுபொருமல் தேகமிளைத் தல் அதிகமாக வாய்நீருறல் கண்கலங்கலுடன் பார்வைமந்தம் மார்பு வலித்தல் இருமல் பசிஇன்மைஎன்னும்இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

24-வது செம்பித்தரோகம்.

இது, தேகம்சிவத்தல் செம்பின்களிம்புநிறமாயும் சிவந்த நிறமாயும் வாந்தியாகுதல் மலம் இறுகலோடு சிவந்துநழுகல் மயக்கம் முத்துமுத்தாகச்சிவந்தவியர்வைகசிதல் மிருந்ததாகம் தலைநிருப்பல் தயக்கம் திடுக்கிடல் பயந்தெழுந்திருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

25-வது கரும்பித்தரோகம்.

இது, சுறுத்தநிறமானவாந்தி தயக்கம் சிரசிலும்சீரத்திலும் நடுக்கல் தலைவலி நித்திரை கடைக்கண்சிவந்து மினுமினுத்தல் தேகங்கனத்து வற்றுதல் அருசி பசியின்மை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

26-வது கரப்பான்பித்தரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலுஞ்சொறி உபத்திரவத்துடன் கட்டிகள் எழும்புதல் குழம்பானபேதி வயிற்றில் இரைச்சலுடன் பொருமல் இசிய கால்களில் விலவிலப்பு இடுப்புநோவு திமிருடன் சீரத்தில் இடைவிடாத கார்த்தல் நிறக்குறைவு என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

27-வது எரிபித்தரோகம்.

இது, அடித்தொடை பாதம் கண் உள்ளங்கால் உள்ளங்கை இவ் விடங்களில் எரிச்சல், காது முதுகு இவ்விடங்களில் வறவறப்பு, முழங்கை முழங்கால் இவ்விரண்டிலும் விருவிருப்பு. சீதாஸ்தானத் திலும் குளிர்ந்த காற்றிலும் விருப்பம் என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

28-வது துடிப்பித்தரோகம்.

இது, தேகத்தில் துடித்தலுடன் வெளிறல், பசுமையான நிறம், அரோசகம், சற்றுநேரமாவது நிலையில்லாத அலைச்சல், அரிசிமீதிலும் மாதர்மீதிலும் விருப்பம், யாருடனாவதடிக்கடி சண்டாசெய்தல், சுறு சுறுப்பு, எந்த வஸ்துவிலும் இச்சை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

29-வது விஷமபித்தரோகம்.

இது, சோர்ந்துவிழுதல், கடிந்துபேசுதல், தேகம்முற்றிலும் விஷம்போல்பரவி விஷமிக்குதல், சரீரநோவு, வீக்கம், அன்னத்திவேஷம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது அசாத்தியம்.

30-வது மூலபித்தரோகம்.

இது, வயிற்றில் இரைச்சலுடன்பேதி, மனச்சலிப்பு, தாறு மாறான கோபம், மூலவளையத்தில் நின்று முளைதொங்குதல், அடித் தொடையிலும் மேல்தொடையிலும் நோவு, தேகத்தில் வெளிறலுடன் வீக்கம், அதிகநித்திரை, சோம்பல், கண் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

31-வது களப்பித்தரோகம்.

இது, குரல்வளை கனத்தல், கசந்தவாந்தி, கழுத்துக்குள் புண் போலிருத்தல், நாவில் வழுவழுப்புடன் வறட்டல், பாதத்தில் வீக்கம், காதிரைச்சல், சிவந்தமயிர் முளைத்தல், புறஇசிவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

32-வது ஓடுபித்தரோகம்.

இது, எழுந்தெழுந்து ஓடுதல், பிதற்றல், யாரையுந் தாஷித்தல், பல்லைக் கடித்தல், கண்சிவத்தலுடன் மூடி மூடி விழித்தல், கூச்சல், கொக்கரித்தல், கூத்தாடுதல், குதித்தல், அகங்காரம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

33-வது மூடுபித்தரோகம்.

இது, ஆபரணம் பொன்முதலிய வஸ்துக்களை ஒருவருக்குந்தெரி யாமல் கண்டவிடத்தில் மறைக்குதல், யாரையுந் தூஷணித்துப் பேசு தல், மொணமொணப்பு, கையினாலும் காலினாலும் வீண்செய்கை களைச் செய்தல், அன்னத்திவேஷம் என்னும் இக்குணங்களை உண் டாக்கும்.

34-வது நடுக்குப்பித்தரோகம்.

இது, சிரசு நெற்றி பிடரி முதுகந்தண்டு கண்டம் தாடை ஆகிய இவ்விடங்களில் நடுக்கல், கனத்தல், எரிச்சல், கசப்பாகியவாந்தி, பொடியிருமல், நித்திரைப்பங்கம், வாய்கீரானது மார்பில் விழும்படி வடிதல், எந்நேரமும் நாவுதுடித்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண் டாக்கும்.

35-வது கபாலபித்தரோகம்.

இது, கபாலமும் சிரசும் அதிரலுடன் அம்புபட்ட புண்போலக் கடுக்குதல், நோவு, சர்வாங்கத்திலும் சீதளத்துடன் மஞ்சள் நிறம், முதுகந்தண்டில்நோவு, முகத்தில் வீக்கம், மூர்ச்சை, அடிக்கடி எழுந் திருக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

36-வது தாகபித்தரோகம்.

இது, அதிகசலபானம், அடிவயிறுதுடித்தல், சர்வாங்கத்திலும் அனல்விசுதல்போல் இருத்தல், சீதளவஸ்துவிலும் புளிப்புவஸ்து விலும் இச்சை, கண்டத்தில் மிகுவியர்வை, பிடரியையும் அடிநாவை யும் இழுத்துக் கொள்ளுதல் போலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

37-வது திமிர்ப்பித்தரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் திமிர், கனத்தல், கிறுகிறென்று சுழலல், வயிறுபொருமலுடன் முள்ளைச்சொருகினது போலிருத்தல், உதய காலந்தோறும் வாந்தி, மறதி, அசந்த நித்திரை, மேலில் தூசுநிறம், நடையின்மை, பிடித்த பிடி விடாமை என்னும் இக்குணங்களை உண் டாக்கும்.

38-வது வலிப்பித்தரோகம்.

இது, அடிவயிற்றில் இசிவுடன் நோவு, இரைச்சல், நாவுவறளல், சிரோபாரம், கீல்களில் நோவு, ஈரலும் குடலும் வலிக்குதல், பசுமஞ்சள்நிறம்போன்றமலம், சர்வாங்கமும் துடிப்புடன் முடங்குதல், மார்பை அடைக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

39-வது கிருமிப்பித்தரோகம்.

இது, மலத்தில் கிருமிவீழ்தல், வயிற்றைப் புரட்டிப்புரட்டி வலித்தல், சர்வாங்கத்திலும் தினவு, நோவு, மலமும் சலமும் வறளல், கை கால் வாழைத்தண்டைப்போல் சில்லிட்டுக் கனத்துக் கடுக்குதல், தேகத்தில் ஒருவித நாற்றம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

40-வது மருந்திடுபித்தரோகம்.

இது, அடிக்குடலில் வியாபித்துத்தங்கிக்கொண்டு, ரோகிக்கு மவுனம், மனக்கலக்கம், தேகம் ஊதல், நெஞ்சுவறளல், அசதி, வயிறு வெளுக்குதல், நித்திரை பிடியாமை, போஜனத்தில் வெறுப்பு, உழலல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

ஆ பித்தரோகம், 40-ம் முற்றியது.

அசாத்திய பித்தரோக நிதானம்.

சகலபித்தரோகங்களிலும் வாதமாவது சிலேஷ்மாவது சேர்ந்தால், கஷ்ட சாத்தியமாம். இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தால், அசாத்தியமாம்.

இப்பித்தரோகங்களை அகத்திலீரைசச் சுத்தோதகஸ்நானம், அவ்விலைக்குடிநீர், பேய்ப்புடல்கஷாயம், கார்ப்பாசச்சூரணம், நவரச ரசாயனம், சம்பிரக்குழம்பு, தாமரைப்பூமணப்பாகு, பன்னீர்ச் சந்தன லேபனம், சுகதேவித்தலைம், பெருங்குமித்தலைம், பிருங்காமலத் தலைம், பத்தூரத்தலைம், சீரகத்தலைம், சந்தைதித்தலைம், மகா வில்வாதி லேகியம், ரசிதபஸ்மம், மகாவசந்தகுசமாகரமாதிரை முதலிய அபுஷதங்களினாலும், இன்னும் சீதோஷ்ண சாந்திகளினாலும் நிவர்த்திசெய்யவேண்டும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

சிந்தாமணி என்னுஞ் சாஸ்திரத்தில் பித்தரோகத்தை 42, விதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது, இவற்றுள் நாற்பது பித்தரோகங்களும் முற்கூறியவைகளேயாம். மற்ற இரண்டு பித்தரோகங்களையும் இதனடியிற் காண்க.

1-வது அழல் பித்தரோகம்.

இது, இளமையில் தலை நரைத்தல், தேகவெளுப்பு கடைக்கண் சிவப்பு, பலவகை ஞானங்களை அதிகமாகப் பேசுதல், அவதூறுகிய வார்த்தைகளைக்கூறல், மாதர்களின் இன்பங்களை வெளிப்படுத்திச் சொல்லல், அனேக சாஸ்திரங்களை மொழிதல் பாடல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது மார்க்க பித்தரோகம்.

இது, சகல நூல்களின் வகைகளைப் பேசுதல், விரைவில் உட்கார்த்து விரைவில் ஓடுதல், சீலையைக்கழித்தல், புலம்புதல், வாயில் வந்ததைப்பாடுதல், சிரசிலும் பிடரியிலும் நரம்பைப்பற்றி இழுத்தல், பிறரைப் பழித்தல், பல தொழிலைச் செய்தல், தேகம் வாடுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

சித்தர்மதாந்தரம் முற்றிற்று.

சிலேஷ்மரோக பூர்வரூபம்.

தேகங்களத்து நருக்கித்துவைத்ததுபோல் இருத்தல், அத்தேகத்திலும் முகத்திலும் மினுமினுப்புடன் குடைச்சல், இருமல், இரைப்பு, ஆலசியம், நடுக்கல், சிரோபாரம், நெஞ்சிற்க்பாதிக்கத்துடன் சத்திப்பு, குளிர்ச்சி, வியர்வை, கீல்களெல்லாங் கட்டுவிட்டுப்போவதுபோலிருத்தல், விக்கல், சூரம், குளிர், மந்தாக்கினி, வாயில் வழுவழுப்புடன் கோழை உண்டாதல், கண்ணில் சலக்கோவை, நாசியில்சலம் பெருகல், அடைப்பு, தும்மல், மந்தம், நாற்றம், வாந்தி என்னும் இக்குணங்களைச் சிலேஷ்ம ரோகமானது தனக்குப் பழைய ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இக்குணங்கள் சகல சிலேஷ்மங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்குமென்றறிக.

சிலேஷ்மரோகபேதம்.

சிலேஷ்ம ரோகமானது, வாதசிலேஷ்மரோகம் ஆதியாக இக்கா சிலேஷ்மரோகம் ஈராக இருப்பது விதப்படுகின்றது. அவைகளின் பெயரையும் செய்கைகளையும் முறையே இதனடியிற்காண்க.

1-வது வாதசிலேஷ்மரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் நருக்கித்துவைத்தது போலிருப்பது மன்றி, வியர்வை, குளிர்ச்சி, நடுக்கல், மார்பில்குத்தல், தலைநோவு, நெஞ்சிற் கபாதிக்கத்துடன் வறளல், வயிறுப்பல், வார்தி, கொட்டாவி; விக்கல், வாதாதிக்கத்தால் சந்திகளில்பிடிப்பு, சுரம், தாகம், துற்பலம் அவயவாதிகள் சுருங்குதல், தொடையிலும் முழந்தாளிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும் கடுத்துக்கடுத்து மலசலம் இறங்குதல், சர்வாங்கத்திலும் பள்ளம் வீழ்தல், நோவு, உதேம் பல்லும் சுறுக்குதல், மேகநீரையொத்த நீரிறங்கல், வெள்ளை காணுதல், தந்தங்களில் பொறுக்கக் கூடாதகுத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

2-வது பித்தசிலேஷ்மரோகம்.

இது, தலைசுழலல், விக்கல், ஒருவேளை ரத்தங்கக்குதல், நாவும் வாயும் முள்ளைப்போல் உறுத்தல், மஞ்சள் கோழைவீழ்தல், கண்டத்தில் கபங்கட்டுதல், சீதளம், பலவீனம், மேல் மூச்சுவிடுவதிலும், வேதனை, சுரம் வியர்வை சோம்பல் தாகம் நித்திரையின்மை ஒருவேளை உறக்கம் கண்ணீர்பெருகுதல், மார்புநோவு வயிறுப்பல் வார்தி இருமல் இரைப்பு என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும், மயக்கம், பித்தாதிக்கம் அன்னத்திவேஷம் வாய் நீருறல் தேகத்தில் மஞ்சள் நிறம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

3-வது ரத்தசிலேஷ்மரோகம்.

இது, தினந்தினமும் ரத்தவார்தி அதில் தூர்க்கந்தமான கோழை வீழ்தல் பலமுந் காந்தியும்கெடல் அவயவங்கள் சுருங்கல் சுரம் எரிச்சல் அதிகசுவாசத்தோடு வேதனை, உள்ளங்கால் உள்ளங்கை காந்தல் மார்பிலுந் தலையிலுந் குத்தல், வயிறுப்பல் வார்தி தேகம் மரத்தல் சிரோபாரம் காதிரைச்சல், சோஷை மூர்ச்சை கண்குழலலுடன்

மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும் முழங்கால் முதுகு விலா முழங்கை கணுக்கை கீல் இவ்விடங்களில், கடினமான வீக்கத்துடன் குடைச்சல், சளி இருமல் நாக்குவறட்டலிலுந் தித்திப்பாக இருக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்குமென்பாருமுள்.

4-வது சுஷயசிலேஷ்டமரோகம்.

இது, நாளுக்குநாள் அவயவங்கள் சும்பல், சுரம் எரிச்சல் கண்டத்தில் கபாதிக்கம், வயிறுப்பல் மேல்சுவாசம் ஈனத்தொனி கொட்டாவி விக்கல் ஸ்தம்பித்தல், சிரசிலும் செவியிலும் ஒருவித இரைச்சல் தொடையிலும் முழந்தாளிலும் நோவு, அரோசகம் அசிரணம் மலபந்தம் நிறக்குறைவு சரீரவேதனை பிரலாபம் சோஷை மூர்ச்சை, சோம்பல் தாகம் நித்திரைபிடியாமை என்னும், இக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும், நெய்யை ஒத்த சளி விழுதல், முகத்தில் பளபளப்பு குளிர் நாசியிற் சலம்வடிதல், தேகத்தில் பாண்டு நிறம் அதில் அற்ப உஷ்ணம் சிதங்கலந்தமலம் மஞ்சள் நிறத்துடன் மெதுவாகமுத்திரம் இறங்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கு மென்பாருமுள்.

5-வது மூர்ச்சைச்சிலேஷ்டமரோகம்.

இது, மூர்ச்சை அதிககோழை சரீர எரிச்சல் சோஷை சுரம் சைத்தியம் தலைநோவுடன் கனத்தல், சுழலல் நடுக்கல் சுவாசவேதனை கண்களில் உபத்திரவம், சோருதல் ஆலசியம் பிரமை அன்னத்திவேஷம் அசிரணம், தொடையிலும் முழந்தாள் முட்டிலும் நோவு, வயிறுப்பல் இரைச்சல் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது சுட்கசிலேஷ்டமரோகம்.

இது, சர்வாங்கமும் சும்பல், கபாதிக்கத்துடன் இருமல், மேல் மூச்சுசுரம் பலவினம் வேறுநிறம் அன்னத்திவேஷம் அசிரணம் வியர்வைதாகம் மாப்புநோவு நித்திரைப்பங்கம் அதிக எரிச்சல் கழுத்து நேர்ந்து மெலிதல், கண்டத்தில் ஒருசத்தம், ஈனத்தொனி தலை சுற்றலுடன் நோவு மலபந்தம் வயிறுபொருமல் அக்கினிமந்தம் கண்களில் நோவுடன் குத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது சுரசிலேஷ்மரோகம்.

இது, சுரம் எரிச்சல் தாகம் கபாதிக்கத்துடன் சீதளம், வியர்வை கீல்களில் தூர்ப்பலம் ஏப்பம் கொட்டாவி அசனக்கெடுதி அசீரணம் இருமல் தேகவன்மைகுன்றல் குத்தல் கண்டத்தில் கோழை நிறை தல் மார்பில் சூலை, சோர்வு ஆலசியம் பிரமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும், தேகங்கனத்தல் வலித்தல் வயிறுநீர்ச் சல் நாவறளல் தாகம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்குமென்பாருமுள்.

8-வது மூகைச்சிலேஷ்மரோகம்.

இது, கழுத்திற்குள் ஊமையைப்போல் சத்திப்பு, தினம் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொருபடி கோழை வீழ்தல், மார்புநோவு சுரம் வாதாதிக்கம் சீதளம் தூர்ப்பலம் காந்தியீனம் நாவும் வாயும் உலர்ந்து கசப்பு புளிப்பு தித்திப்பாக இருத்தல், கொட்டாவி ஸ்தம்பித்தல் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். மூகை என்பது ஊமை.

9-வது துக்கச்சிலேஷ்மரோகம்.

இது, துக்கம் கண்டத்தில் கோழை கட்டிக்கொண்டு சத்தித்தல், எரிச்சல் சூலை தூர்ப்பலம் சர்வாங்கமும் மெலிதல் முழங்கால் நோவு வயிறுபொருமல், மலபந்தம் தீபனக்கெடுதி இரண்டு தொடைகளுஞ் சும்பலுடன் நோதல், நித்திரைப்பங்கம் சிரோபாரம் இருமல், சவாசம் எப்போதும் கபமேபெருகுதல், வாயில் கசப்பு புளிப்பு தித்திப்பாக இருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10-வது தொனிச்சிலேஷ்மரோகம்.

இது, ஈனத்தொனி கபாதிக்கம் எரிச்சல் சுரம் குளிர் தலைவலி மண்டைக்குள்ளும் காதுக்குள்ளும் இரைச்சல், சர்வாங்கத்திலும் வாட்டம் மார்புகனத்தல், வியர்வை தொடைக்குள்ளும் முழந்தாளுக்குள்ளங்குடைச்சல், நித்திரை இன்மை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11-வது கோஷசிலேஷ்மரோகம்.

இது, கண்டத்தில் கோழை நிறைவினால் ஓட்டை வெண்கலத் தொனிபோல் சத்தமும் தினவும் பிறக்குதல், சிரோபாரம் தேகம்கும் பல் தூர்ப்பலம் அக்கினிமந்தம் கொட்டாவி விக்கல் இருமல் தேகம் சில்லிட்டு ஸ்தம்பித்தல், குளிர் வியர்வை சகலகில்களிலும் நோவு தாகம் வரவரக்கண்டத்தில் அதிகசத்தம் உண்டாதல், சிரசுமுலலுடன் நடுக்கல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

கோஷம் என்பது சத்தம்,

12-வது சுவேதசிலேஷ்மரோகம்.

இது, தேகம்முற்றிலும் வியர்வை, சூம்பல் கண்டத்தில் சுபம் அடைதல், மார்பு உலர்தல், நித்திரையும் சமாக்கினியும் கெடல், மலக் கட்டு விக்கல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

சுவேதம் என்பது வியர்வை.

13-வது மகாசிலேஷ்மரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் வாயுவுவியாபித்தல், சூம்பல் அதிக கோழைவிழுதல், நெஞ்சக்குழியில் களகளப்பு, சுரம் குளிர்சிரோபாரம் வியர்வை சகலகில்களிலும் நோவு வயிறுப்பல் அக்கினிமந்தம், பித்தா திக்கம் காசசுவாசம் தலைத்திருப்பல் அன்னத்திவேஷம் அசீரணம் தூர்ப்பலம், என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது அசாத் தியமாம்.

14-வது பேனசிலேஷ்மரோகம்.

இது, தினந்தினமும் நுரை நுரையாக ஒருபடி இரண்டுபடி கோழை வாந்தியாகுதல், மார்பில் எரிச்சல் குத்தல் ஊர்த்தசுவாசம் வேதனை சுரம் குளிர் வியர்வை சீதளம் தேகம் சூம்பல் தூர்ப்பலம் காந்தியினம் இருமல் தலைவலி ஒக்காளம் அரோசகம் அசீரணம் மல பந்தம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

பேனம் என்பது நுரை

15-வது லாலாசிலேஷ்மரோகம்.

இது, நாளொன்றுக்குச் சொள்ளுவடிதல்போலக் கோழைச்சலம் ஒருபடி அளவுவிழுதல் கண்டத்திலும் மார்பிலும் கோழைக்கட்டு மார்பில் குத்தல் சுவாசம்நீடல் இருமல் வேதனை அக்கினி நஷ்டம் மலபந்தம் சரம் குளிர் அசீரணம் வியர்வை சர்வாங்கசீதளம் கொட்டாவி பலவீனம் வீக்கம், விவரன்னதேகம் ஏதேனும் ஒரு அவயவ ஜனம் தலைத்திருப்பதுடன் நடுக்கல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

16-வது வமனசிலேஷ்மரோகம்.

இது, மாறாதவாந்திபுடன் கோழைவடிதல் கண்டத்தில் சுபம் அடைத்துக்கொள்ளல், மார்பிற்குத்தல் தேசஞ்சூம்பலிலும் எரிச்சல், ஏப்பம் வீக்கல் கொட்டாவி வாதாதிக்கம் அக்கினிமந்தம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். வமனம் என்பது வாந்தி.

17-வது சுஷீணசிலேஷ்மரோகம்.

இது, பலக்குறைவு சரம் குளிர் சிரோபாரம் தேகம் இளைத்தல் அதிகதாகம் வீக்கல் தொண்டைநோவு இருமல் இரைப்பு தலைத்திருப்பல் நடுக்கல் நித்திரைப்பங்கம் நாவும் வாயும் கசக்குதல் மலபந்தம் மார்பில் குத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

18-வது சோஷசிலேஷ்மரோகம்.

இது, பித்தமும் வாயுவும் அதிகரித்தலினால் பிறந்து, சோர்ந்து விழுதல் சரம் குளிர் வியர்வை வீக்கம் அதிகசீதளம் சர்வமாமீசல் தானங்களிலும் நோவு கொட்டாவி தொடைகளிலும் முழந்தாள்களிலும் வேதனை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.
சோஷம் என்பது சோர்வு.

19-வது உத்காரசிலேஷ்மரோகம்.

இது, மாறாத ஏப்பம் அதிகவாந்தி தலைவலி தினந்தினமும் ஒரு படி கோழைவிழ்தல் மலபந்தம் அக்கினிமந்தம் வயிறுகல்லைப்போல்

இருத்தல் சூலை பொருமல் அதிக எரிச்சல் ஈனத்தொனி தலைத்திருப் பல் கண்ணீர்பெருகல் அசிரணம் தேகவேதனை ஆலசியம் தாகம் என் னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். உத்காரம் என்பது ஏப்பம்.

20-வது இக்காசிலேஷ்மரோகம்.

இது, விக்கல் கொட்டாவி சிரோபாரம் சர்வாங்கவேதனை மார் பிற்குத்தல் சிதளம் ஒருவேளை இன்மை துற்பலம் இரைப்பு தொண் டைக்கம்மல் வயிறுகற்போல இருத்தலுடன் நோதல் கண்ணீர் வடி தல் வாயும் நாவும் புளித்தல் நெஞ்சு உலர்தல் என்னும் இக்குணங் களை உண்டாக்கும். இக்கா என்பது விக்கல்.

ஆசிலேஷ்மரோகம் 20-ம் முற்றியது.

அசாத்தியசிலேஷ்மரோக நிதானம்.

சகல சிலேஷ்மங்களும் சுபாவத்திலேயே நீடித்து உபத்திரவஞ் செய்பத்தக்கவைகள். இவைகளுடன் பித்தமாவது வாதமாவதுகூடில் கஷ்டசாத்தியமும் அசாத்தியமும்ஆம் இச்சலூபமாகிய சிலேஷ்மரோ கங்களை, காகமாசிச்சரசம் கிராம்பாதி ஐங்கூட்டுக் கஷாயம் ஏலாதித் துவிதச்சூரணம், சிறியநீர்க்குண்டித்தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களைக் கொண்டும், 79,81,88-ம் பக்கங்களில், காச சுவாச க்ஷயரோகங்களுக் குச் சொல்லிய சிகிச்சைகளைக்கொண்டும் பரிசரிக்கவேண்டும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

சிந்தாமணி என்னுஞ் சாஸ்திரத்தில், சிலேஷ்மரோகத்தை 21 விதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இவற்றுள், வாதம் பித்தம் ரத்தம் க்ஷயம் சரம் என்னுமில்வவந்து சிலேஷ்மங்களும் முற்கூறியவைகளே யாம். மற்றைய 16 சிலேஷ்ம ரோகங்களையும் முறையே இதனடியிற் காண்க.

1-வது காசசிலேஷ்மரோகம்.

இருமல், சீதளம் தேகம்பூரிப்புடன் கனத்தல், நாடி அற்பவேகத் திலுஞ் சிலேஷ்மகதியாக நடக்குதல், வாய்வறளல் அதிக உஷ்ணம். மூக்குத்தண்டின் அடியிற்கனத்தல் தினவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது சுவாசசிலேஷ்மரோகம்.

அதிகசுவாசம் நெஞ்சிற் கபாதிக்கம் இருமல் மூக்கடைப்பு குற ட்டடைவீடுதல் குளிர் சுரம் மயக்கம் நெஞ்சிற் பபிழைதல் வாயும் நாசி யும்வறளல் அதிகதாகம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது தீபனசிலேஷ்மரோகம்.

அதிகதீபனம் சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சல் நோவு அழலை அழுகை நெஞ்சடைப்பு கைகால்களிற் சீதளம் தேகங்கனத்தல் உண்ணாக்கில் பசுபட்பாகிய தினவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது மந்தச்சிலேஷ்மரோகம்.

மந்தம் அடிவயிறு கல்லைப்போல் இருத்தலுடன் மலசலவ் கட டுப்படுதல் வார்தி வியர்வை ஓக்காளம் மேல்சுவாசம் தொண்டைக் குள்காறல் இருமல் வாய்கசுத்தல் துவர்த்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5-வது தொந்தச்சிலேஷ்மரோகம்.

சர்வாங்கத்திலும் அழலை, விக்கல் இருமல் சுவாசம் அதிக சுரம் அசதி எரிச்சல் தாகம் தலைவலி மனச்சஞ்சலம் மார்புநோவு குளிர் ரோமச்சிவிர்ப்பு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது சந்நிபாதசிலேஷ்மரோகம்.

நாக்குக்கறுத்தலுடன் வறளல் சுரம் எரிச்சல் சர்வாங்கத்திலும் வலி அசதி மறதி கன்னம் காது புருவம் நாசி சிரசு உச்சி இவைகளிற் பபடப்பாகிய துடிப்பு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது அதிகாரசிலேஷ்மரோகம்.

சிவந்தபேதி வயிற்றில் இரைச்சல் குத்தல் இரண்டுவிடிலாவ்னும் சூலை பொருமல் மாப்பிலும் நெஞ்சிலும்நோவு, வாய்வறஸ் இரும்ல் சுவாசம் தாகம் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது சலசிலேஷ்மரோகம்.

அதிகதாகம் சிக்கலாய்த் தடிப்பாய் அடிக்கடி நீரிறங்கல் அழலல் குரற்கம்மல் கோழைபாகிய சிலேஷ்மம்விழுதல் பல்லுகளெல்லாமசை தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

9-வது அக்கினிசிலேஷ்மரோகம்

சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சல், அல்லது கால் கை கண் முக்கு இவ் விடங்களிலாவது எரிச்சல் இரும்ல் கோழை மிகுந்ததாகம் கைகால் களில் சிதளம் அதிகசிபனம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10-வது முசல்சிலேஷ்மரோகம்.

சர்வாங்கத்திலும் நோவு அசதி தூர்ப்பலம் கண்ணில் சிவப்புடன் சலம்வடிதல் சருமமுழுதும் கண்ணுதலுடன் கருகல் உணர்வின்றிமல சலம்முகல் சுவாசம் இரும்ல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11-வது வெறிச்சிலேஷ்மரோகம்.

மீசையை முறுக்குதல் கோபித்தல் எழுந்திருந்து ஒழிதல் பல்லை இளித்துக்காட்டுதல் பாடல் ஆடல் கண்சிவத்தல் தேகத்தில் கறுத்த நிறம் உதடுவறஸ் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

12-வது விகாரசிலேஷ்மரோகம்.

விகாரப்பார்வை, ஸ்திரீகளிடத்தில் மிகுந்த இச்சை தேகஞ் சுட்கித்தல் சங்கீதம்பாடுதல் அதிகமோகம் துக்கம் அன்னத்திலே ஷம் மயக்கம் மாறுபாடானவார்த்தை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

13-வது விரணசிலேஷ்மரோகம்.

நெஞ்சில்விரணம் சீழ்கலந்த சளிவிழுதல், கழுத்து பிடரி கன்
னம் இவ்விடங்களில் வீக்கம் சுரம் குளிர் எரிச்சல் இருமல் கூச்சல்
கண்டத்தில்புண்போலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

14-வது தூர்க்கந்தசிலேஷ்மரோகம்.

இருமனூல்சீழும் ரத்தமும்விழுதல், அதில் கவிச்சமணம் வீசு
தல் அன்னமும் அவுஷதமும் செல்லாமை அடிவயிறு கால் கை இவை
களில் வீக்கம் தாகம் தேகசுட்கம் சுடுகை என்னும் இக்குணங்களை
உண்டாக்கும்.

15-வது நித்தியசிலேஷ்மரோகம்.

வெள்ளோக்காளம், சுரம் இருமல் தேகம்சுட்கித்தல் எரிச்சல்
கிறுகிறுத்துக் கீழேவிழுதல் குரற்கம்மல் வார்த்தை இன்மை என்னும்
இக்குணங்களை உண்டாக்கும். நித்தியம் என்பது கெடாமை.

16-வது பூதசிலேஷ்மரோகம்.

கண்களால் உருட்டியுருட்டிப் பார்க்குதல், மவுனமாகஉள்ளேயே
பேசுதல் நெடுமுச்சு குறட்டைவிடுதல் கொடிகொடியாகச் சளி
விழுதல் இருமல் தேகத்தில்வெறிவலுடன் வியர்வை நறநறெனப்பல்லக்
கடித்தல் சந்தோஷம் கோடம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

இவைகளும் முற்கூறிய சிலேஷ்மரோக சிகிச்சைகளால் வசப்படும்.

சித்தர்மதாந்தர முற்றியது.

வாதசோணிதரோகபேதம்.

இது, வாதத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் சிலேஷ்மத்தினாலும்
தொந்தங்களினாலும் திரிதோஷத்தினாலும் ஏழுவிதப்படும். ஆனால்
இவைகள் உத்தானவாதசோணிதரோகம், கம்பிரவாதசோணிதரோ
கம் என இருவிதப்பெயர்ப்பெறும்.

உத்தானம் என்பது மேல் கம்பிரம் என்பது ஆழம்.

வாதசோணிதரோக பூர்வரூபம்.

தேக மிளைத்துத்தளருதல், தொடை இடுப்பு முழங்கால்கணுக்கால் பாதம் தோள் கை கீல் ஆகிய இவ்விடங்களில்தினவு, மினுமினுப்பு குத்தல் அதிர்தல் கனத்தல் திமிர் என்னும் இக்குணங்கள் அடங்கி அடங்கி, சண்டைஎலிகள் கடித்ததினால் பிறக்கும் விஷரோகம் போலவே தேகமுற்றிலும் கோரமாக வியாபிக்கும், இதுவே வாதசோணிதபூர்வரூபமாம்.

உத்தான வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

வாதசோணித ரோகத்தினால் பிறக்கின்ற நமைச்சல் குத்தல் முதலிய தூர்க்குணங்கள், முதல்முதல் மாமிசதானுவில் நின்றும் உண்டாகி, அம்மாமிச தானுவைக்கடந்து கீழ்முகமாக ஆழாமல், வெளிமுகமாகச் சருமமுற்றிலும் வியாபித்துக்கொண்டே இருக்கும்; அப்போது அச்சருமமானது கறுத்தும் சிவந்தும் தாம்பரநிறத்தைப் பெற்றும் அக்கனிச் சுவாலையின் ஆவியைப்போல் அதிகவெப்பத்தைத் தருவதுமாக இருக்கும்.

கம்பீர வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

முன்பு மாமிசத்தையும் சருமத்தையும்பற்றிய நமைச்சல் முதலிய தூர்க்குணங்கள் சில நாள் பொறுத்து உள்ளில் ஆழப்பாய்ந்து சப்த தானுக்களிலும் வியாபிக்கும் அப்போது உத்தானவாத சோணிதரோகத்தைப்பார்க்கிலும் அதிக உபத்திரவம்பிறக்கும். இது, முதிருங்காலத்தில் உடம்பில் பூசினதுபோல் வீக்கம் உண்டாகும். அன்றியும் வாயுவானது தொடை எலும்பு மச்சை இவைகளில் சஞ்சரித்துக் கொண்டு பிளந்து போவதுபோல் நோவை எழுப்பி, எதுவோ யூருவது போல் தோற்றுவித்துத் தேகத்தை வளைத்துச் சப்பாணியைப்போல் அல்லது ரொண்டியைப்போல் செய்யும்.

1-வது வாதாதிக்க வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

இது, அதிகசூலை அதிரல் குத்தல் வீக்கம் சரீரத்தில் சுறசுறப்பு மரத்தல் நடுக்கல் வாதநரம்புகளும் வீரல்களும் கீல்களும் முடங்குதல் சர்வாங்கத்திலும் சகிக்கக்கூடாத வேதனை சிதளவஸ்துவில் விரோதம்

போஜனம் அபுஷதம் நடை இவைகளில் வெறுப்பு உறக்கம் சருமத்தின்மேல் கறுத்தநிறம், ஒருவேளை கறுப்புஞ் சிவப்பும் கலந்தநிறம் என னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். சிலவேளை இக்குணங்களில்லாததுபோலும் அதிகரித்ததுபோலும் இருக்கும்.

2-வது பித்தாதிக்க வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

இது, சோருதல் மூர்ச்சை தாசம் மதம் சருமத்தின்மேல் எரிச்சல் வியாவை தொட்டாற் சகிக்கக்கூடாதநோவு சிவந்தவீக்கம் அதிக காங்கை என்னும் இக்குணங்களை மிகவும் அதிகரிக்கச்செய்யும்.

3-வது சிலேஷ்மாதிக்க வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

இது, சரீரம்மரத்தல் கனத்தல் கொஞ்சம்நோவு நமைச்சல் குளிர்ச்சி உறக்கம் சருமத்தின்மேல் மினுமினுப்பு என்னுமிக்குணங்களை விசேஷமாக அதிகவிரைவில் உண்டாக்கும்.

4-வது தொந்தவாதிக்க வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

இது, வாதபித்தாதிக்க வாதசோணிதரோகங்களுக்கும் குணங்களை யெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் பிறப்பிக்கும். இவ்வாறேமற்றை இரண்டு இரண்டாகத் தொந்திக்குந் தொந்தங்களையும் அறியவேண்டும்.

7-வது திரிதோஷாதிக்க வாதசோணிதரோகலக்ஷணம்.

இது, வாதாதிமூன்று சோணிதகுணங்களுடன் மோககுணம் மதாத்தியகுணம் மதரோககுணம் சொற்பனகுணமாகிய இக்குணங்களைப் பிறப்பிப்பதன்றியும் தலைநோவு அரோசகம் இரைப்பு தேகம் முடங்குதல் வீக்கம் கொப்பிளம்எழும்புதல் பேதி அல்லது மலக்கட்டு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதனால், அற்புதரோகங்களும் பிறக்கும். இது, வயிற்றுநரம்பின் சந்திகளில் வாயுவு நிறைந்து ரத்தமார்க்கத்தை அடைத்துப் பித்த சிலேஷ்மங்களில் கலந்துகொண்டு அதிகவேதனையைப் பிறப்பித்து மரணத்தைக்கொடுக்கும்.

வாதசோணிதரோக அசாத்தியநிதானம்.

ஒவ்வொருதோஷத்தால்பிறந்த வாதசோணிதரோகங்கள், ஆரம்பமாகவீருக்கில் சிகிச்சையினால் சாத்தியம். தொந்தவாத சோணிதரோகங்கள் கஷ்டசாத்தியம். திரிதோஷவாத சோணிதரோகம் அசாத்தியம்.

மேற்சொல்லிய வாதசோணிதரோகங்களை, சிறுமுத்துத்தயில விரோசனம் விழிதியிலைக்குடிநீர் தசமுலரசாயனம் சீந்திச்சருக்கரை சிற்றமுட்டித்தயிலம் கருப்பூச சிலாசத்துப் பஸ்மம் கடைந்துதுரையெடுத்த கோ முத்திரம் முதலிய அவுஷதங்களினால் விலக்கவும்.

வாதசோணிதரோகலக்ஷணம் முற்றியது.

பஞ்சவாயுக்களின் விசுணாநிதானம்.

1-வது பிராணவாயுவின் விசுணலக்ஷணம்.

காங்கைவஸ்து, அதிகநடை, மிருந்தசையோகம், லங்கனம், வெகு திண்டி, அதிகவேலை, சதூர்த்தசவேகத்தையடங்கி விடுக்கும்போது கிரமந்தப்பி விடுக்குதல், அல்லது மறிக்குதல் ஆகிய இவைகளால்பிராண வாயுவு அதிகரிக்கும். இதனால்கண்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் உபத்திரவம் பிரசம் தாகம் இருமல் இரைப்பு அர்த்திதவாதகுணம் முதலியரோககுணங்களும் உண்டாகும். விசுணம் என்பது கெடுதி.

2-வது உதானவாயுவின் விசுணலக்ஷணம்.

தும்மல் ஏப்பம் வாந்தி நித்திரைப்பங்கம் அதிகசுமை எடுத்தல் மிருந்த அழுகை நகைப்பு முதலியவைகளால் உதானவாயுவு அதிகரிக்கும். இதனால் கழுத்தைவிசுவாக யிழுத்துப்பிடித்ததுபோலிருத்தல் தாழ்வாய்க்கட்டையில் ரோகம் பிரமை வாந்தி அரோசகம் பிரசம் களரோகம் முதலிய ரோகங்களும் உண்டாகும் அதுவே ஊர்த்தவமுகமான நரம்புகளில் வியாபிக்கில் செவியமுதலியரோகங்களும் உண்டாகும்.

3-வது வியானவாயுவின் விசுணலக்ஷணம்.

அதிகநடை, சதாவுட்கார்திருத்தல் விரோதபோஜனம் காங்கை வஸ்து பயம் அதிகந்தோஷம் சையோகம் விஷமசேட்டை விஷம் முதலியவைகளால் வியானவாயுவு அதிகரிக்கும், இதனால், புருஷத்துவம் உற்சாகம் பலம் இவைகள் நஷ்டப்படுவதுமன்றி, பித்தசரம் சர்வாங்கநோவுடன் வீக்கம் குத்தல் ரோமச்சிலிர்ப்பு மந்தாக்கினி குஷ்டம் விசர்ப்பி சந்தியாசரோகம் சரீரர் தபிக்கின்றரோகம் முதலியவைகள் உண்டாகும்.

4-வது சமானவாயுவின் விசுணலக்ஷணம்.

அபக்குவபோஜனம் அசீரணசீதளபோஜனம் சங்கரபோஜனம் அகாலநித்திரை அகாலவிழிப்பு முதலியவைகளால் சமானவாயுவு அநிகரிக்கும். இதனால், சூலை குன்மம் கிரகணிமுதலிய ரோகங்களும் பக்குவாசய ஸ்தானரோகங்களும் விரைவில் உண்டாகும்.

5-வது அபானவாயுவின் விசுணலக்ஷணம்.

உஷ்ண அன்னம் மந்தஅன்னம் வாசனூதியால் வருகின்ற மெலிவு நடையிலும் அதிகநடை அசைவற்றிருத்தல் வேகமாகத்திரிதல் ஆகிய இவைகளினால் அபானவாயுவு அநிகரிக்கும். இதனால் பக்குவாசய ஸ்தானத்திற் பிறக்கின்ற ரோகங்களுடன் மூத்திரரோகம், சுக்கிலமேகம் மூலரோகம் குதப்பிரம்சரோகம் முதலிய ரோகங்களும் உண்டாகும்.

வாதசாமலக்ஷணம்.

முன்சொன்ன ஐந்துவாயுக்களும் ஆமத்தோடு கூடும்போது, சோர்வு சரீரம்மரத்தல் கனத்தல் மினுமினுத்தல் அரோசகம் மந்தம் சீதளம் வீக்கம் அக்கினிமந்தம் காரவஸ்துக்களிலும் காங்கைவஸ்துக்களிலும் அபேகை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

வாதநிராமலக்ஷணம்.

பஞ்சவாயுக்களும் ஆமத்தோடு கூடாதகாலத்தில், மேற்சொன்ன தூர்க்குணங்களில் ஒன்றேனும் இராதின்றறிக.

ஆவிருதவாதபேதம்.

பிரணவாயுமுதலிய வாயுவுக்கள் 5, பித்தம் 1, சிலேஷ்மம் 1, ரத்ததாதுமுதலியதாதுக்கள் 6, அன்னம் 1, மூத்திரம் 1, மலம் 1, ஆகிய 16-ம் தனித்தனியே ஒன்றை ஒன்று மாறிமாறி ஆவரணமாகச் சூழும் போது, அவைகளாலுண்டாகின்ற ஆவிருத பேதங்களைச் சொல்லப் புகுந்தால், அளவைக்கடங்காத தொகையில் நின்றும் பெருகும். அது பற்றி, அப்பேதங்களில், பித்தாவிருதம் முதல் சிலேஷ்மஅபான ஆவிருதம் வரைக்கும் 22-ம், பிரண உதானாவிருதம் முதல் அபானசமானாவிருதம் வரைக்கும் 20-ம் எடுத்துக்காட்டப்படும். இதுபோல்வேற்ற ஆவரணபேதங்களை ஆயுள்வேத பண்டிதர்கள் கூர்ந்தறியவேண்டும்.

1-வது பித்தஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பித்தமானது, வாயுவை ஆவரணமாகச் சூழும்போது, பாதி உள எங்கால் உள்ளங்கைகளில் எரிச்சல், தாகம் சூலை பிரமை கண்ணில் இருட்கம்மல் கார உஷ்ண புளி லவணவஸ்துக்களால் நாவுலரல், சீதள வஸ்துக்களில் இச்சை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது சிலேஷ்ம ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மமானது, வாயுவை ஆவரணமாகச் சூழும்போது தேகத்தில் சீதளம் கனத்தல் சூலை காரவஸ்துவில் விருப்பம் சந்தோஷம் மேலில் எறும்பு ஊருதல்போல் இருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது ரத்தஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

ரத்ததாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, தாகம் ஆயாசம் சருமத்திலும் மாமிசத்திலும் நோவு வீக்கம் மேலில் ரத்த நிறம், அவ்விதப்புடைகள் எழும்புதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

4-வது மாமிசஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

மாமிசதாதுவை வாயுவு சூழும்போது, மயக்கம் தேகந்தடித்து நிறமாறுதல் கட்டிகள் எழும்புதல் தாண்டல்போலிருத்தல் களை கார உஷ்ணவஸ்துக்களில் இச்சை இருமல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

5-வது மேதோஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

மேதோதாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, சரீரங் குலுங்கல் இளைத்தல் ஸ்திரம் மிருது சீதளம் அருசி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது கஷ்டசாத்தியம். இதனை ஆட்டிய வாதம் என்பர்.

6-வது அஸ்தி ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

அஸ்திதாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, தேகத்தைக் கையால்கொடில் அதிஉஷ்ணம் நோவு சந்தோஷம் நீங்குதல் ஊசியால் குத்துதல்போல் குத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது மச்சா ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

மச்சைதாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, சரீரங் குங்குதல் கொட்டாவி புரளல் வயிற்றில்சூலை அச்சூலைநோவைக் கையாலழுத்திப் பிசைந்தால் அடங்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

8-வது சுக்கில ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சுக்கிலதாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, சுக்கிலம் வேகமாக ஒழுக்குதல், அல்லது இல்லாதிருக்குதல், இதனால் புருஷத் துவம் நீங்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

9-வது அன்ன ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

அசிரணப்பட்டு நோவைத்தருகின்ற அன்னத்தை வாயுவு ஆவரணமாகச்சூழும்போது, அவ்வசிரணசூலை கொஞ்சம் சமனமாக இருக்கும்.

10-வது மூத்திர ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

மூத்திரத்தை வாயுவு ஆவரணமாகச்சூழும்போது, சாதாரண மாணுமூத்திரங் கட்டுப்படுவதுமன்றிக் கீழ்வயிற்றில் உப்பிசமும் உண்டாகும்.

11-வது மல ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

மலத்தை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, மலங்கட்டுப்பட்டு இரண்டுமூன்று தினத்துக்கொருதரம் வருத்தத்துடன் ஆட்டுப்புழுக் கையைப்போல் வீழுதல்; குதத்தில் வாளால் அறுப்பதுபோலிருத்தல், புசித்த தற்காலத்தில் தேகமெல்லாம் மினுமினுப்பு, திரைந்த மேனி யுடன் சூழவணப்போல் கிடந்தஇடத்திலேயே கிடக்குதல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

12-வது சகலதாதுக்களின் ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சகலதாதுக்களையும் வாயுவு ஏககாலத்தி லாவரணமாகச் சூழும் போது, பிட்டபாகம் கவுட்டி முதலு இவ்வீடங்களில் நோவும், இவ் வாயுவு அதிகரிக்கில் மாப்பில் ஓயாதவேதனையும் உண்டாகும்.

13-வது பித்தபிராண ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பித்தத்தைப் பிராணவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, பிரமை மூர்ச்சை நோவு எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

14-வது பித்தஉதான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பித்தத்தை உதானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, புசித்த அன்னம் வாந்தியாகுதல் பிரமை மூர்ச்சை நோவு மேலிலும் உள்ளிலும் எரிச்சல் மினுமினுப்புஇன்மை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

15-வது பித்தவியான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பித்தத்தை வியானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, சர்வாங்க எரிச்சல் இளைப்பு தேகவியாபாரங்கெடல் வியர்வை எவ்வஸ்துவினும் அசங்கிதம் தாகம் உள்ளங்கால் உள்ளங்கைகளில் எரிச்சல் என்னு மிக்குணங்களுண்டாகும்.

16-வது பித்தசமான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பித்தத்தைச் சமானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது தேக சபாவ உஷ்ணம்நீங்குதல், மிருவியர்வை, சகலவஸ்துவினும் வெறுப்பு தாகம் கை கால்களில் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

17-வது பித்தஅபான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பித்தத்தை அபானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, மலத்தில் மஞ்சள் நிறமும் யோனி காமியம் குதம்ஆசிய இவ்விடத்தில் நோவும் எரிச்சலும் உண்டாகும். காமியம் என்பது ஆண்குறி.

18-வது சிலேஷ்டம்பிராண ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சிலேஷ்டத்தைப் பிராணவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, கண்டத்தில் ஒருசத்தம் சோம்பல் அரோசகம் வாந்தி சதாஉமிழ்நீர் உமிழ்தல் தும்மல் ஏப்பம் மூச்சுத்திறைநல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

19-வது சிலேஷ்மஉதான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மத்தை உதானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, தேகங்கனத்தல் அரோசகம் ஈனத்தொனியோடு வார்த்தைகுறைதல் தூர்ப்பலம் நிறமாறுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

20-வது சிலேஷ்மவியான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மத்தை வியானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, சில்களும் எலும்பும் வாக்கும் ஸ்தம்பித்தல், சகல அவயவங்களுக்களத்தல், நடக்கும்போது கால்சறுக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

21-வது சிலேஷ்மசமான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மத்தைச் சமானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, வியாவை நீங்குதல், சிதளம் மந்தாக்கினி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

22-வது சிலேஷ்மஅபான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

சிலேஷ்மத்தை அபானவாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும்போது, கோழையைப்போல் மூத்திரமும் மலமும் இறங்கும்.

ஆ ஆவிருதவாதம் 22-ம் முற்றியது.

—

இனிப்பிராணன்முதலிய பஞ்சவாயுக்களும் ஆவரணமாகச் சூழுகின்றபோதம் 20-ம் இதனடியிற் சொல்லப்படும்.

—

1-வது பிராணஉதான ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

பிராணவாயுவு உதானவாயுவை ஆவரணமாகச் சூழும்போது உசவாசம் நிசவாசம் மறிபடல், இதனால்வருத்தம் பிரசம் தலையும் மார்பும் நோதல் வாய்வறஸ் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது உதானபிராண ஆவிருதவாதலக்ஷணம்.

உதானவாயுவு பிராணவாயுவை ஆவரணமாகச் சூழும்போது, தேகநிறமும் ஒளிவும்குறையும். இப்படியே மற்றைநான்கு வாயுக்களின் ஆவரணபேதங்களை யறிந்துகொள்க.

ஆகஆவரணபேதம் 42-ம் முற்றியது.

(இப்பேதம் 420-எனச் சொல்லுகிறார்கள்.)

ஆவிருதவாத உபத்திரவநிதானம்.

சகல ஆவிருதவாதங்களையும், துஷிதபஞ்சமூலகஷாயம், சிந்தி லாதிச்சூரணம், திப்பலிக்கஷாயம், அயிலேயலேகியம் முதலிய அபுஷ தங்களைக்கொண்டு வசப்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில், அவைகளில் நின்றும் வித்திரிதி, பிலீகம், குன்மம், மார்புரோகம், மந் தாக்கனி என்னும் ரோகங்கள்பிறந்து பலவித உபத்திரவங்களைச்செய் வனவாம்.

சருவ ஆவிருதவாத அசாத்தியநிதானம்.

எந்த ஆவிருதவாயுவினாவது, நீங்காதசிரோபாரம், அரோச கம், அதிக இளைப்பு, ஞாபகமறதி, மலபந்தம், மிகுதாகம், பிரமை முத லிய பற்பலரோகங்கள் பிறந்தாலும், அல்லது சப்ததானுக்களும் தீபாக் கினியும் பலமும் நாளுக்குநாள் குறைந்தாலும், அசாத்தியமாம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

விஷபாகரோகபேதம்.

செம்பின்களிம்பு மீன்முள்ளு நெல்வாலின்முள் முதலியவைகள் சேர்ந்தபோஜனம் அருந்தல், காந்தியஅன்னம், மழைச்சலம், காடித் தண்ணீர், நித்தியசையோகத்திலும் நோய்மாதர் சையோகம், முதல் நாளில் சமைத்தபாதார்த்தம், அமுகியமாயிசம், உஷ்ணமாயிசம் என்னும் இவைகளால், வாத விஷபாகரோகம் முதல் கந்தவிஷபாகரோகம் ஈறாக எண்வகை விஷபாகரோகம் உண்டாகும். அவைகளை இதனடியிற் காண்க.

1-வது வாத விஷபாகரோகம்.

ஒரூபக்கத்தில் வீக்கம், சரீரம் வாட்டத்திலும் வெளிறல், கனதி, உறக்கம். பசியின்மை, மலசலச்சிக்கல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது பித்த விஷபாகரோகம்.

சர்வாங்கத்தினவு, வெடிப்பு, கிரந்தி, பாரிப்பு, எரிவு, சுரம், ஊரல், அசதி, அநித்திரை, மேல்முச்சு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்டம் விஷபாகரோகம்.

தேகமுற்றிலும் மிருகாடைச்சல், வெளிறல், வீக்கத்துடன் வெடித்தல், வறவறப்பு, அழலல் தாபச்சுரம், குளிர், அற்பஇருமல், கோழை சுடுகையுடன் சிறுநீரிறங்கல், மேல்முச்சு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது தொந்த விஷபாகரோகம்.

மூர்ச்சை, மிருந்ததாகம், அடிக்கடிநீரிறங்கல், வீக்கல், மயக்கம் தேகம்வெளுத்துக் கண்ணுதலுடன் வீக்கம், அருசி, பேதி பிரமை, வாய் நீரூறல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

தொந்தம் என்பது இரண்டு.

5-வது சந்நிபாத விஷபாகரோகம்.

சேறபோல்பேதி, குதத்தில்விரணத்துடன் ரத்தங்கசுதல், சுவாசம் சுரம், மயக்கம், காந்திய கொள்ளினம்ணம்போல் சரீரவாசனை, முகவீக்கம், வியர்வை, அசதி, பித்தறல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது அக்கினி விஷபாகரோகம்.

வாதபித்தாதிக்கம், தேகம் இளைத்தல், வீக்கம், கிடைபொருந்தாமை, புரளல், கோழை, இருமல், சர்த்தி, மூர்ச்சை, வாய்நீரூறல், வயிறுநீரூறல், மலசலச்சிக்கல், பக்கநோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது எரிச்சல் விஷபாகரோகம்.

வாயினால் ரத்தம்வீழ்தல், எரிச்சல், கோழை, சுவாசம், மார்பில் அடைப்பு விரணம், அதில்மாமிசம்வளரல், குத்தல், சுட்டிபோல்நெஞ் சிற்புரளல், பேதி, வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது கந்தவிஷபாகரோகம்.

உடம்பில் பிணநாற்றம்விசுதல், சுரம், மயக்கம், சோம்பல், சர்வாங்கமுங் கனதி, மூர்ச்சை, தலைவலி, சிலேஷ்மாதிக்கம், தாகம், அதிகவார்த்தை, குளிர், வயிற்றில்சூத்தல், கிரகணி என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

சாத்தியாசாத்திய விஷபாகரோக நிதானம்.

விஷபாகரோகம் எட்டுக்குள் வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் தொந்தம் என்னும் நான்குவிஷபாகரோகங்கள் சாத்தியமாம். மற்ற நான்கு விஷபாகரோகங்களும் அசாத்தியமாம்.

சித்தர்மதாந்தரம் முற்றியது.

மேற்கூறிய விஷபாகரோகங்களைக் கடுக்காய் ஊறிய கோழுத்தி ரத்தேட்டை, மகாமண்டிரச்சிந்தூரம் முதலிய அஷ்டதங்கலினாலும், 179, 188, என்னும் பக்கங்களில், பாண்டுரோகங்களுக்கும், சோபாரோகங்களுக்கும் சொல்லிய அஷ்டதங்கலினாலும், பரிகரிக்கவேண்டும்.

ஒன்பதாவது மகாவாதரோகபடலம் முற்றியது.

10-வது அதிகூலரோகபடலம்.

அதிகூலரோகலக்ஷணம்.

தேகத்தில் சுபாவமாக இருக்கின்ற மாமிசபேதங்கள் அதிகரித்து வளருங்காரணத்தால் சரீரம்பருப்பதுமன்றி, ஸ்தனமும் வயிறும் தொடையும் பிரமாணமின்றிப் பருத்து அசைவற்றுக் கடினமாயிருக்கும். இதனால் சந்தோஷமுதலிய சவுக்கியங்களும் அறிவும்குறைதல், நடந்தால் அவ்வவ் இடத்துச் சதைகளெல்லாங் குலுங்குதல், ஆயாசம், இரைப்பு, கபாதிக்கம், பொடியிருமல், மேல்சுவாசம் முதலிய தூர்க்குணங்கள் உண்டாகும். தூலம் என்பது பருத்தல்..

இது சுக்கில சோணிதங்களில் தோஷத்தை உண்டாக்கிக் கருப்ப நாசத்தைச் செய்யும்.

இதனை கோமுத்திரம், நல்லெண்ணெய், தேனிற்கலந்த அசுவ கந்திச் சூரணம் முதலிய அபுஷதங்களால், வசப்படுத்த வேண்டும்.

அதிகுஷ்கரோகலக்ஷணம்.

சமாக்கினியின்சகுணத்தால் செழித்துவளர்ந்த மாமிசங்களா னவை அவ் அக்கினிக்குறைவால் சீரணிக்குங் காரணத்தால், சரீரம் சுஷ்குவதுமன்றி, நரம்புகளும், கில்களும், கழுத்தும், வயிறும், தொடைகளும், தாடைகளும், புயங்களும் உலர்ந்துகும்பலாகும்; அப் போது ஆயாசமும், தூர்ப்பலமும், தேவாங்கு என்னும் ஒருவிதமிரு கத்தையொத்த உருவமும் உண்டாகும். சுஷ்கம் என்பது இளைத்தல்.

இதற்கு, எருமைத்தயிர், சுத்தோதகத்தூறியவெந்தயம், நிலக் குமிள் சூரணம், கூஷ்மாண்டகிருதம் முதலிய அபுஷதங்களும் நன்மையாம்.

மலட்டுரோகபேதம்.

சுக்கிலசோணிதங்களில், வாதாதிகளால் உண்டாகின்ற தோஷங் களினாலும், சன்மாந்தரபாவத்தினாலும், மலட்டுரோகம் உண்டாகும்.

அது, ஆண்மலடு, பெண்மலடு என இருவகைப்படும். இவற்றுள், பெண்மலட்டில், ஆதிமலடு, காசமலடு, கதலிமலடு, கருப்பமலடு என 4 பிரிவுண்டு.

ஆண்மலட்டுரோகலக்ஷணம்.

புருஷர்களின் விந்துவானது, தித்திப்பு இல்லாததும், சலத்தில் விட்டால்கரைந்து மிதப்பதும், உயிர்ப்பற்றதும், மூத்திரத்தில் துரை கட்டுவதுமாயிருக்குமாயின் அதனால் ஒருக்காலும் கருப்பந்தரிக்க மாட்டாதென்றறிக.

இதனைப் பால் நெய் முதலிய மதுரவஸ்து, மதனகேசரிச்சூரணம், மன்மத சிந்தாமணிவடகம், சுவர்னபூரணதிலேகியம், பூரண சந்திரோக்யம் ஆதியான வீரியவிருத்தி அபுஷதங்களைக்கொண்டு போஷிக்கவும்.

பெண்மலட்டுரோகலக்ஷணம்.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்தர ருதுகாலத்தில் சிரவிக்கின்ற ரத்தமானது, சிவந்தும் கறுத்தும் விழுந்து, தேகத்தில் வாதகுணத்தை யுண்டாக்கும்; இது வாததோஷமாம். மஞ்சள் நிறமாயும் நீல நிறமாயும் விழுந்து, தேகத்தில் பித்தகுணத்தை யுண்டாக்கும்; இது பித்ததோஷமாம். சிழைப்போல் வெளுப்பாக விழுந்து, தேகத்தில் மந்தாக்கினி முதலிய சிலேஷ்ம குணத்தை யுண்டாக்கும்; இது சிலேஷ்மதோஷமாம். பிரேத ரத்தம்போலும் உருண்டையுருண்டையாயும் விழும்; இது வாதசிலேஷ்மதோஷமாம். சுத்தசிழ்ப்போல்விழும்; இது ரத்தபித்தரோகதோஷமாம். கண்டுமறையும்; இது வாதபித்ததோஷமாம். மலமூத்திரநிறமாகவிழும்; இது சந்திபாகதோஷமாம். இவற்றுள், தனித்தனியான மூன்றுதோஷங்களும் தொந்ததோஷங்களும் முறையே சாத்தியமும் கஷ்டசாத்தியமுமாக இருப்பதால், சிகிச்சையினால் மலடு நீங்கிக் கருப்பம் உண்டாகும். திரிதோஷம் அசாத்தியமாகையால், எவ்விதச் சிகிச்சைகள் செய்யினும் கருப்பந்தரியாதென்றறிக. சக்கிலத்தையும் இவ்விதமாகவே நிதானிக்கவேண்டும்.

முற்கூறிய வாதாதிமூன்று தோஷங்களுக்கும், வாதபித்தசிலேஷ்மங்களுக்குரிய அபுஷதமும்; பிரேதரத்தநிறச் சோணித்தந்திற்கு, ஆரைப்பூ, கருங்காலிப்பூ, மாதளம்பூ, மருதம்பூ, செம்பரத்தம்பூ இவை

களின் ரசங்கூட்டிக்காய்ச்சிய கிருதமும்; உருண்டையான சோணிதத் திற்கும், சீழ்போன்ற சோணிதத்திற்கும், முருக்கஞ்செடியைச் சமூல மும் பல்மஞ்செய்து அந்தப்பல்மத்தைபும், பீனோப்பூவையும் இடித்துச் சேர்த்துக்காய்ச்சிய கிருதமும்; கடினசோணிதத்திற்கு, ஈச்சம்பானை ஆல் முதலிய பஞ்ச பல்லவ ரசங்கள் கூட்டிய கிருதமும் இன்னும் வீரிய விர்த்தியைச் செய்கின்ற பற்பல அபுஷதங்களும், மலமுத்திரத்திற்கு ஒப்பாகிய சோணிதத்திற்கு, பெருங்காயம், வெட்டிவேர் முதலியவை களிநாற் செய்த கிருதமும் நன்மையைச் செய்யும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த 1500-ல் சொல்லியிருக்கிற, மலட்டுரோகம் ஏழுவிதப்படுகின்றன. அவைகளின் விவரம்:— 1-வது, புருஷன் புணரும்போது அந்தஸ்திரீக்குத்தலைநோவுகாணுமாகில், கருக் குழியில் பாரம் அல்லது பாசிபற்றி விளக்கமற்றிருக்கும்; 2-வது அந்த ஸ்திரீக்கு அக்காலத்தில் சர்வாங்கத்திலும் நோவு காணுமாகில், கருக் குழியில் வாயுவு வியாபித்திருக்கும்; 3-வது, நெஞ்சவலிகாணுமாகில், யோனியைச் சுருக்கித் தசைவளர்ந்திருக்கும்; 4-வது, முதுகுநோவுண்டாகில் யோனியில் கருமடிறைந்திருக்கும்; 5-வது, கண்டச்சதை வலிக்குமாகில், யோனியில் ரத்தங்கூட்டியிருக்கும்; 6-வது, ஏப்பங்காணுமாகில், யோனிமதத்துக் கொழுப்படைந்திருக்கும்; 7-வது, விந்துசேராமல் நஷ்டப்படுமாகில், பேயினாலும், பயத்தினாலும், யோனிக்குள் விரோத வியாதிபுண்டாயிருக்கும். இவைகளே மலட்டுரோகங்களாம். இவைகளுக்கு, ஷெமுனிவர் கூறிய சிகிச்சைகளைச் செய்யில், கருப்பம் உண்டாகும்.

சித்தர்மதாந்தரமுற்றியது.

1-வது ஆதி மலட்டுரோகலக்ஷணம்.

வயிற்றில் மூன்று மடிப்பும் வீழுந்து இடுப்பும்பருத்துச் சரீரமும் ஸ்தூலித்தால், இவர்கள் தேவஸ்திரீகளா யிருந்தாலும், கருப்பந்தரிக்க மாட்டாது. இதனைச் சன்மமலட்டு என்று சொல்வர்.

2-வது காகமலட்டு ரோகலக்ஷணம்.

முதல் முதல் இரண்டு பிள்ளையைப்பெற்று, பின்பு கருப்பம் இல்லாதிருப்பது காகமலடாம்.

3-வது கதலிமலட்டு ரோகலக்ஷணம்.

வாழைமரத்தில் உண்டாகும் தாறுபோல் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று, பின்பு கருப்பம் இல்லாதிருப்பது கதலிமலடாம்.

4-வது கருப்ப மலட்டு ரோகலக்ஷணம்.

வயிற்றிலேயே செத்துச் செத்து விழுகின்ற பிள்ளையைச் சாதா ரணமாக வருஷந்தோறும் பெறுவது கருப்பமலடாம். இவைகளுக்குக் கருமசாந்தியுடன் நாகப்பிரதிட்டையும் செய்து, சாரீரம் என்னும் சாஸ்திரத்தில் கூறிய பிரகாரம் சிகிச்சைகளையும் செய்தால், நல்ல கருப்பம் உண்டாகும்.

அழிகருப்பலக்ஷணம்.

வயிற்றில் உருவம்ஏற்படாத இளங்கருவாயிருக்கும்போது, விலா, கீழ்வயிறு, மேல்வயிறு, பிட்டம் ஆகிய இவ்விடங்களில், அதிக உக்கிரமான வேதனையும், மார்பினோவும், முகவெளுப்பும், நாபியின்கீழ் உபத்திரவமும், ஆயாசமும், வயிற்றில் வாளால் அறுப்பதுபோல் இருத்தலும் உண்டானால், கருப்பங்கரைந்து விழுமெனரிதானித்துச் சிகிச்சைசெய்யவும்.

கருப்பபேதம்.

அறிவதற்கு அருமையாகிய கருப்பமானது உபவிஷ்டக கருப்பம், நாகோதரகருப்பம், லீகாக்கியகருப்பம் என மூன்றுவிதப்படும்.

1-வது உபவிஷ்டக கருப்பலக்ஷணம்.

சில ஸ்திரீகளுக்கு, அக்கருப்பந்தரித்து நாளுக்குநாள் விருத்தியடையும்போது, மாதம்மாதம் ருதுகாலத்தில் வெளிப்படுவதுபோல் சோணிதம் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே யிருக்கும்; அப்படி இருந்தாலும் அச்சிசவுக்குக் கெடுதி இராது; ஆனால் அது காத்திரமாயிராமல் மிகவும் இளைத்து மரப்பாவையெய்துத் தாய்க்கும்பெறியாமல்

வயிற்றுக்குள் ஒவ்வொருவேளை கொஞ்சம் அசைவதாயிருக்கும் இதனால், வயிறுபருக்க மாட்டாதென்றறிக. இதனை உபவிஷ்டகம், தங்குபிண்டம், சுப்திபிண்டம் எனவும் சொல்வர். இது, அல்குல்வழியாக ரத்தம் விழுகிற காலத்தும் பிரவிருத்தியாகிற காலத்தும் கருப்பஸ்தானத்தில் கொஞ்சம் அதிரலை உண்டாக்கும்.

உபவிஷ்டகம் என்பது பிண்டப்பிரவேசமாதிரம் உடையதாம்.

2-வது நாகோதர கருப்பலக்ஷணம்.

துக்கம், உபவாசம், உஷ்ணதிரவிய போஜனம், அல்குலில்மாறும் ரத்தம்வடிதல், வாதாதிக்கம் ஆகிய இவைகளினால், கருப்பமானது விருத்தியடையாமல் இருப்பதுமன்றி, வயிற்றில் ஒவ்வொரு வேளை கொஞ்சம் அதிரலை உண்டாக்கும். அந்த மாதற்குச் சிலநாள் வயிறு பருத்ததுபோலிருந்தாலும் பின்பு வாடும். நாகம் என்பது பாம்பு, உதரம் என்பது வயிறு.

மேற்கூறிய உபவிஷ்டி, நாகோதரம் என்னும் கருப்பங்களுக்கு, வாதஹரங்களான திரவியங்கள், நெய், பால், தயிர், மாமிசரசம் இவைகளினால் திருப்திசெய்வதும் அன்றி, சீனையாயிருக்கின்ற மிருகமாமிசரசத்தினாலும் திருப்திசெய்து, சரீரத்தைப்புஷ்டியாக்கி, அந்த ஸ்திரீயைப் பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களிலேற்றி உடம்பு குலுங்கும்படிச் செய்யவும்.

3-வது லீநாக்கிய கருப்பலக்ஷணம்.

இது, முற்கூறிய கருப்பத்தைப்போலவே இருந்தாலும், அசைவு மாத்நிரம் இல்லாமல் மூன்று வருஷத்திற்குமேல் பிரயாசத்தோடு சிசுவுபிறக்கும், அல்லது மறைந்தாலும் மறையும். இது, வயிற்றுக்குள் அந்தர்ப்பூதமாக இருக்குங் காரணத்தால், லீநாக்கியகருப்பம் எனப்பேர்பெற்றது. இதனை மும்மாங்காய் எனவும் வழங்குவருகிறார்கள்.

இக்கருப்பத்தை ராஜாளிப்பட்சி, கோவு, மச்சம், கத்திக் கொண்டே திரிகிற மிருகம் முதலியமாமிசங்களில் அதிக நெய்கூட்டிப் பாகஞ்செய்துக் கொடுத்துக், கருப்பத்தைச் சவுக்கியஞ்செய்யவும்.

கருப்பகாலத்தில் ஆகாத வஸ்துக்களைப் புசித்தலினாலும், சிற்சில ரோகங்களினாலும் காரணம் இல்லாமல், நுதுவாவது சூலையவது உதா

வர்த்தவாபுவாவது காணுவதுண்டு. அதற்கு உடனேயே சீதோஷ்ணமான சிசிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிக்குச் செய்யாவிடில், கருப்பம் சிதைவதும் அன்றித் தாய்க்கும் அபாயம் நேரிடுமென்றறிக.

கருப்பம் மரிக்கும்லக்ஷணம்.

கருப்பஸ்திரீகளுக்கு மலமூத்திரபந்தம், வளையல் ஓட்டைப் போல் தேசங்கறுக்குதல், வாயில் அதிக தூர்க்கந்தம் வீசுதல், கையும் காலும் மிகவும் கறுக்குதல், தலைபிலும் முகத்திலும் வீக்கம், அடிக் கடி நெட்டுயிர்ப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகில், சிசுமரிக்கு மென்றறிக. இதனைக் கருப்பவியாப்தி என்றுஞ்சொல்வர்.

அகமரித்த கருப்பலக்ஷணம்.

தேயவச்செயல், திரிதோஷவிஷமம், அபத்தியம் ஆகிய இவைகளினால் வயிற்றுக்குள் சிசுவு இறக்கும். இதனால், தொப்புளைச் சுற்றிலு மாவது வயிறுமுற்றிலுமாவது தேசமுற்றிலுமாவது சீதளம், வயிறு கெட்டியாக வுப்புதல், அதிகங்கட்டம், பிண்டம் அசையாதிருத்தல், மிகுந்ததாகம், ஸ்தனம்தளரல், பிரயாசத்தின்மேல் சுவாசம்வருதல், இளைப்பு, எந்த வஸ்துவிலும் அருவருப்பு, தூர்க்கந்தத்துடன் குழும் பாக மூத்திரம் இறங்குதல், மயங்கிய நித்திரையில் இறந்தவர்களைக் காணுகின்ற கனவு, கண்வட்டமிட்டுச் சுழலல், பிரசவநோவுநீங்கு தல், மிகுந்தவேதனை எந்தப்பக்கர் திரும்பினாலும் அந்தப்பக்கத்தில் பிண்டமானது கணமாகத்தோற்றல், பிரமை, துக்கம், மரத்தல், வெந் நீர் ஆவிபிடித்த கையை வயிற்றின்மேல் வைக்கில் அதிரல் இல்லா திருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்; அப்போது சிசுவு மரித்ததென்றறிந்து தாய்க்குச்சேதம் இல்லாமல் அந்தச்சிசுவைக் கைப்பழக்கத்தினாலாவது ஆயுதங்களினால் சேதித்தாவது மருந்தினாலாவது நஞ்சுக்கொடியுடன் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

அகம் என்பது உள்; மரித்தல் என்பது சாதல்.

தருணப் பிரசவலக்ஷணம்.

வயிற்றில் கருப்பநிறைந்து இன்றைக்கோ நாளைக்கோ பிரசவம் என்றிருக்குங்காலத்தில், ஆயாசம், வயிறுதளரல், கண்கள் குழி விழு தல், பலவித இளைப்பு, சோஷை சிழ்வயிறுகனத்தல், அரோசகம், வாய் நீளுதல், அடிக்கடி நீரிறங்கல், தொடை வயிறு இடுப்பு முதுகு மாப்பு

கீழ்வயிறு இருகவுட்டி அபானம் என்னும் இவ்விடங்களில் நோவு, அல் குல்விரிதல், அவ் அல்குலில் அதிரல், வேதனை, ஒருவேளை ஊசியால் குத்துவதுபோல் குத்தல், சலம்பெருகுதல் என்னும் இக்குணங்களும், வயிற்றிற்பெரிய நோவென்னும் மிகுநோவும், சலோதயமும் உண்டாகும். இதுவே தருணப்பிரசவமாம். இதனை ஆசன்னப் பிரசவமென்றாள் சொல்லப்படும்.

மல்கலாக்கிய சூலைலக்ஷணம்.

பிரசவித்தவுடனே அந்தஸ்திரீகளுக்கு, அழுக்கினால் மாப்பி லாவது சிரசிலாவது கீழ்வயிற்றிலாவது, சகிக்கக்கடாத குத்தலும் நோவும் உண்டாகும். இதனை மண்குத்துநோவென்று சொல்லுகிறார்கள். மல்கலம் என்பது அழுக்கின் சேர்க்கையால் பிறக்கும் வேதனையாம். இது, திரிகடுகு, லவங்கப்பட்டை, லவங்கப்பத்திரி, ஏலம் இவைகளைச் சுத்திசெய்து வெய்யிலில் உலர்த்தித் தனித் தனியே பொடித்து வஸ்திரகாய்செய்து, வகைக்கு ஒருவரானிடை நிறுத்துக் கழுநீரிலாவது வெல்லத்திலாவது கலந்து, இரண்டுவேளையுள் கொடுக்கந்வித்தியாகும்.

அசாத்திய கருப்பலக்ஷணம்.

சிசுவு வெளிப்படாதிருக்குதல், அல்குல் தடித்து மூடிக்கொண்டு கொஞ்சம் வெளியில் சரிந்ததுபோலிருக்குதல், மல்கலசூலைகாணுதல், ஊர்த்தகவாசம், தூர்க்கந்தஏப்பம், தேகஞ்சில்லிடல் என்னு மிகுணங்களாண்டாயிருந்தால், அந்த ஸ்திரீகளுக்கு வைத்தியத்தாற் பயன் இல்லை யென்றாக: இதுநிற்க வஸ்திஸ்தானத்தில் சிக்கிக்கொண்ட கருப்பத்தினால் தாயிறந்தும், வயிறுமாத்திரம் வெந்நீர் ஆவிக்கு அதிருமாதில், அவ்வயிற்றைக்கீறி உபாயமாக அச்சிசுவைமாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு வளர்ப்பிக்கவும்.

மூடவிஷ்டம்ப கருப்பங்களின் லக்ஷணம்.

மேடு பள்ள ஸ்தானப்படுக்கைமுதலிய தூர்ச்செய்கைகளினாலும், அபானவாயுவின் விகுணத்தினாலும், பிரசவகாலத்தில் தாறுமாறாகப் புரண்ட விசுர்ப்பத்தினாலும், வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவினது சிரசும், கையுமும், பாதமும் ஸ்தானத்திப்பி ஸ்தானத்தில் சிக்கிக்கொள்ளும். இதனால் அப்பிண்டம் வெளிப்படாமல் இருக்கும். இதுவே மூடகருப்பமாம். யோனிஸ்தானத்தில் ஒருகாலும், குதஸ்தானத்தில் ஒருகாலும்

மாட்டிக்கொண்டு ஸ்தம்பித்துப் பிரசவமுகங்காணுதிருக்கும். இதுவே விஷ்டம்ப கருப்பமாம். இவற்றுள், எந்தக்கருப்பமாவது பிரசூதவாயு வினால் முருக்குண்டு அடிபடும்போது தாய்க்கு அதிக கருப்பவேதனை உண்டாகி, அச்சிசவானது அவ் ஆயாசத்தினால் ஸ்தம்பித்து மயங்கிக் கிடக்கும்போது அவ்வேதனை திடென்று நின்றவிடம். இதனால் அந்த ஸ்திரீக்கு இரண்டுநாள் மூன்றுநாள் வரைக்கும் பிரசூதவேதனை காண்பதும், சிசவு வெளிப்படாமல் இருக்க அவ்வேதனை நின்றபோவதும் உண்டு; அத்தருணத்தில் உயிர்த்திருக்கின்ற சிசுவைக் கைச்சாதகத்தினாலும் ஆயுதத்தினாலும் முபாயமாக வெளிப்படுத்தவேண்டும். அதை விட்டு மரித்ததை நினைத்து அச்சிசுவைச் சேதிப்பார்களாகில், 'அத்துடன் கூடத் தாய்க்கும் சேதம் வருமென்றிக. இக்கருப்பங்கள் உள்ளில் உபத்திரவஞ் செய்வதும் ஸ்தம்பிப்பதுமாக இருக்குங்காரணத்தால், மூடவிஷ்டம்ப கருப்பங்கள் எனப்பேர் பெற்றன.

பிரசவித்து மூன்றுமாதமான ஸ்திரீகளுக்கு ஆமாசய ஸ்தானத்தில் ரூட்சைகாணுவதும் உண்டு அதற்கு, வெட்டிவேர், சீந்தில்தண்டு கொத்துமல்லிவிதை, பூனைப்புழுக்கம்வேர், பற்பாடகம், சந்தனக் கட்டை அதிவிடையம், சிற்றமுட்டிவேர் இவைகளை வகை 1-க்குப் பலம் 1/4-ஆக நிறுத்து நய்ய நருக்கி, ஒருபடி நல்லசலத்தில் சேர்த்து, அத்தொகையில் 4-ல் ஒருபங்காகக்காய்ச்சிய கஷாயத்தை அவ்வெப்பம் தணியும்பரியந்தம் காலையிலும், மாலையிலும் கொடுக்கவும். இதற்கு இச்சாபத்தியம்.

எந்த ஸ்திரீகளுக்கும் கருப்பமடைந்த மாதம் முதல் ஏழுமாதம் வரைக்கும் இளநீர்வழக்கையின் தன்மையை யொத்து வளருகின்ற இளங் கருவாகையால், அது வாதாதிகளினாலும் தகாத நடத்தைகளினாலும் ஒருவேளை கரைந்தும் கரையாமலும் விழும். அப்படிக்கு விழ ஒட்டாமல் அந்தந்த மாதங்களுக்கும் தனித்தனியே சாரீரசூத்திரம் என்னும் சாஸத்திரத்திற் சொல்லியபிரகாரம் அடிஷதங் கொடுக்க வேண்டும். அந்த ஏழுமாதத்திற்குமேல் வயிற்றில் பிண்டஞ்சிக்கிக் கொள்ளாமல் சுகப்பிரசவம் ஆகும்பொருட்டுப் பத்துமாதம்வரைக்கும் ஆமணக்கின் ரெய் கூட்டிய சகுமாரவிரேசன அடிஷதமுதலிய சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

சில ஸ்திரீகளுக்குக் கருப்பஸ்தானத்தில் வாதாதிக்கத்தால் கட்டுப் பட்டிருக்கின்ற ரத்தமானது, கார சார உஷ்ணமுள்ள வஸ்துக்களி னால் கரைந்து விழுவதுண்டு. அதைச்சிலர் பிண்டமென நினைத்துப் பைசாசு அறைந்ததினால் கரைந்து விழுந்ததென வீண் தூறுசொல் வர்.

வஷ்டி ரோகலக்ஷணம்.

பிரசவித்துச் சரீரமுழுதும் பச்சைப்புண்போல் இருக்கின்ற ஸ்திரீ களுக்கு, எந்நேரமும் உடம்பு அதிரும்படியான அதிக சையோகத்தி னாலும், சதுர்த்தசவேகத்தை மறித்தலினாலும், கருப்பகால அபத்தி யத்தினாலும், கருப்பஸ்தானத்தில் இருக்கும் வாயுவானது அதிகரித்து, இழிப்பு, பிட்டம், திரிகஸ்தானம், கவுட்டி, யோனி, சீழ்வயிறு, தொப் புள், முலைக்காம்புக்குங் சீழ்ப்பக்கம் ஆகிய இவ்விடங்களில் சகிக்கக் கூடாத பிரசவ நோவையார்க்கிலும் அதிக நோவை யுண்டாக்கும். இதை, ரத்தக்குண்மக்கட்டி, அஷ்டி.லிகாவாதக்கட்டி எனவுஞ் சிலர் சொல்வர். இவ்விரண்டும் அல்லவேயல்ல. இது, சையோகம் ஆத்யாக வரும் உபத்திரவத்தால் பிறந்த சுத்தவாதக்கட்டி எனவே ஐயமறச் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில், இது பக்கங்களில் குத்தலையும் நோவையும் தடுத்தலையும் உண்டாகச்செய்வது மன்றி, தான் அது சரித்த பக்கத்தில் மிகுந்த வேதனையைக் கொடுத்துச் சமுத்திரத் தவ னையைப்போல் கருப்பமுகத்தை அடைத்துக்கொள்ளுவதால் என் றறிக. முற்கூறிய கட்டிகளே ஆயின், அதுகளுக்குச் சுதாவில் கரைந்து விழுகின்ற தன்மை இராது. இதுவோ வென்றால், மாதாந்த ருதுகாலத்தில் அதிகரித்த வாயுவின் வேகத்தால் அடிபட்டு அல்குல் வழியாகப் பட்டைக் கஷாயத்தைப்போலும் மாமிசங் கலந்த சலத்தைப் போலும் கரைந்து ஒழுக்குவதும் அன்றி, தெளிந்தும் குழம்பியும் கறுத் தும் குறைந்தும் அதிகரித்தும் உத்திரமாகப் பெருகும். இச்சையால் உண்டாவதற்கு, வஷ்டிரோகம் என்று பேராம். இதில் வாயுவு் அதி கரிக்கில், துவஷ்டி ரோகமாம்.

இதனை மந்த்ரசானியின் லேபனாங்குலிச் சாதகத்தினாலும், கார சாரத்தினாலும், வாதாரி எண்ணெய்களினாலும், தேகபுஷ்டிக்காகப் பிறந்த அவுஷதமுதலிய சிகிச்சைகளினாலும் பரிகரிக்கவேண்டும்.

கருப்ப பேத ரோகலக்ஷணம் முற்றிற்று.

இனி, பாலரோக நிதானம்.

பாலரோகபேதம்.

பால்குடிக்கும் சிசுக்கள், பாலும் அன்னமும் அருந்தும் சிசுக்கள், அன்னமாத் திரம் புசிக்கும் சிசுக்கள் ஆகிய மூன்றுவிதச்சிசுக்களுக்கும் அசிரணம் என்கின்ற அலஜரோகம் உண்டாகும். இதனை, மந்தம், மாந்தம், பால்கட்டு, புளிப்பு எனவுஞ்சொல்வர். இவை நிற்க, வாதம், பித்தம், சிலேஷ்டம் என்னும் மூவகைத் தோஷங்களால் கெடுதியை யடைந்த முலைப்பாலின்வழியாகப் பால்குடிக்கும் சிசுக்களுக்குப் பால் மாந்தம் என்கின்ற கூர்ராலஜரோகம் பிறக்கும். அது பாலூட்டிய தாய்க்கு ஒத்தபடியே வாதா திகளால் மூலிதப்பும். இதனால், ஆமாசய ஸ்தானத்தைப்பற்றி வாதகுண்டாலம், பித்தகுண்டாலம், சிலேஷ்டம குண்டாலம், தாலுசண்டசம், நிருஸிகாசிரணம், பாலசோஷம், தூர் தம், குதக்கூடம், விஷமசிரா, முகனூஷிகம் எனப் பத்துவிதரோகம் உண்டாகும்.

கூர்ரோகபேதம்.

வாத பதார்த்தஞ் சேர்ந்த அன்னம், விரோதபலகாரம் முதலியவை களைப்புசிக்குதல், பசியால் வருந்தல், சித்தப்பிரமை, பற்பல ரோகம், கருப்பம் ஆகிய இவைகளையுடைய ஸ்திரீகளின் முலைப்பாலால், பரிசுத்த மாக இராநின்ற பால்களுக்கு அநேகரோகம் உண்டாகும். இவற்றுள், கருப்பஸ்திரீகளின் முலைப்பாலானது எவ்வளவுண்டாது. அது சேர்ந்தால், அக்கருப்ப வயிற்றைப்போலவே சிசுக்களுக்கும் வயிறு பருக்கும் என்றறிக. இதுநிற்க, சிசுக்கள்தங்களுக்கிருக்கும் சங்கடத்தை இவ்விதமெனச் சொல்ல ஞானமில்லாமையால், அச்சங்கடத்தையும், உள்காய்ச்சலையும், சிதளத்தையும் இன்னும் பலவிதநோவையும், அவ் அமுகையினால், மருத்துவர் அநிதூட்பத்துடன் யூகித்து நிதானிக்கவும்.

கூர்ரம் என்பது பால்.

கூர்ராலஜரோகலக்ஷணம்.

திரிதோஷத்தால் கெடுதியை அடைந்த முலைப்பாலைக் குடிக்கும் பாலர்க்கு, மலமானது தூர்க்கந்தத்துடன் அசிரணப்பட்டு, சுத்தசலம் போலும் கலங்கல் சலம்போலும் கட்டுப்பட்டதுபோலும் சிதறிச் சிதறி நானுவித நிறமாகவும் பேதியாகும். அன்றியும் மூத்திரமானது

மஞ்சள் வெண்மை நிறத்துடன் குழம்பாச இறங்கும், இதனால், சுரம், அரோசகம், தாகம், வாந்தி, சபாவஏப்பம், கொட்டாவி சர்வாங்க நோவு, குத்தல், நடுக்கல் வயிற்றில் இரைச்சல், பிரமை கண் நாசி வாய் என்னும் இவ்விடங்களில் தூக்கந்தம் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். இது, வாதாதி மூன்று தோஷங்கள்சேர்ந்த முலைப்பாலால் பிறப்பதால், அந்தந்தப் பேதங்களை அறிந்து உசிதமான சிகிச்சைகளைத் தகுந்த படிக்குச் செய்யவும்.

குண்டாலரோகபூர்வரூபம்.

இது, 1-45-வது பக்கத்தில் கூறிய வித்திரதிக்கட்டிகளைப்போல வே ஆரம்பித்து, மாமிசநாதுவை ஒட்டிக் கட்டிகள் பிறக்கும். பழுக்குங் காலத்தில் அதுகளில் சிறுகல்சத்தைப்போல் பள்ளம்விழும் இதுவே குண்டாலக்கட்டியின் பூர்வரூபமாம்.

குண்டாலம் என்பது செவ்வாப்புக்கட்டி.

1-வது வாதகுண்டாலக்கட்டி.

இது, கறுத்த நிறத்துடன் எழும்பும்; அப்போது அதில் குத்தலும் தேகத்தில் சுரமும் உண்டாகும். இதுவே, வாதசெவ்வாப்புக்கட்டியாம். இதற்கு வச்சிரபீச எண்ணெய்ப்பும் பிரயோகஞ்செய்யலாம்.

2-வது பித்தகுண்டாலக்கட்டி.

இது மஞ்சள் சிவப்பு நிறங்களை உடைத்தாய், நீங்காத எரிச்சலைக் கொடுத்துச் சிக்கிரத்தில் பழுத்து உடையும், அப்படி உடைந்தால், அக்கட்டிகளில் நின்றும் வெலும் ரத்தமாத்திரம் வடியும். இதுவே பித்த செவ்வாப்புக்கட்டியாம். இது பஞ்சாங்குலப் பாவனத்தபிலத்தாலும் வசப்படும்.

3-வது சிலேஷ்டகுண்டாலக்கட்டி.

இது, கனத்தும் வெளுத்தும் நமைச்சலுடன் அசைவற்றும் புடைகள் உள்ளதாய் வெகுசோரமாக எழும்பும். இதுவே, சிலேஷ்ட செவ்வாப்புக்கட்டியாம். இக்கட்டி கஷ்டசாத்தியமாம்; ஆயினும் ஆகாயத்தாமரை எண்ணெயினால் சாத்தியம் ஆனாலும் ஆகும்.

4-வது தாலுகண்டகரோகம்.

இது, சிலேஷ்மதோஷம் அதிகரித்துத் தாடைகளில் இருக்கும் மாபிசத்தை அநுசரித்து அவ்விடத்திலும் தலையிலும் குழிவிழும்படிக்குச் செய்யும்போது பிறக்கும். இதனால், சிசுக்களுக்கு முலைப்பாலில் அசங்கியம், பிரயாசத்தின்மேல் கொஞ்சம்பாலுண்ணல், தாகம், வாயில் நமைச்சல், கண்ணோவு, கழுத்துவிசுத்தல், வாந்தி, பச்சைநிறத்துடன் சஞ்சலமானபேதி என்னு மிக்குணங்கள் உண்டாகும். இது, தாடையில் முள்ளுறுத்தல்போல் உபத்திரவத்தை யுண்டாக்கலால், தாலுகண்டகமெனப் பேர்பெற்றது. இதனைத் தாலுபாகரோகமெனவுஞ் சிலமதாந்தரத்தில் சொல்லப்படும்.

இதனை, கருந்துளசிவேர்க்கஷாயம், அமுதாதிக்குளிகை, சண்ணா நீராலரைத்த அயகார்த்தச் செந்துரம் முதலியவற்றால், நிவர்த்தி செய்யவும்.

5-வது நிகுளிகாவிரணரோகம்.

இது பித்தத்தினால் நமைச்சலுடன் கூடப்பிறக்கும்; அப்போது உடம்பெங்குஞ் சிறுசிறு கொப்பிளங்கள் எழும்பி அடங்கும். அடங்கினது இரவிலாவது பசலிலாவது முன்பு உண்டானதுபோல் மிகு நெருக்கமாகப்பரவும். இது சரீரமுற்றிலும் வேர்க்குருக் கொப்பிளங்களினால் சட்டைப் போட்டதுபோல் மறைப்பதால் நிகுளிகா விரணமெனப் பேர்பெற்றது. நிகுளிகை என்பது சட்டை.

இது ஜெய ரசபஸ்மஞ்சேர்ந்த ஆமணக்கு நெய் முதலியவற்றால் விலகும்.

6-வது பாலசோஷரோகம்.

இது, குளிர்ந்தசலம், சிலேஷ்மப் பிரதானமானபால் இவைகளைக் குடித்துப் பசலில் நித்திரையுஞ்செய்து அதின்மேல் முலைப்பாலையுங் குடிக்கின்ற சிசுக்களுக்கு, ரசதாது ஓடுகின்ற சிலேஷ்ம நரம்புகளின் மார்க்கத்தை அச்சிலேஷ்மமேநிறைந்து அடைத்துக்கொள்ளும்போது பிறக்கும். இதனால், சரீரசல்கம், முகத்திலும் கண்ணிலும் காந்தி நீங்குதல், பிரசம், அரோசகம், சரம், இருமல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும், இதனை உள்ளுருக்கி, உடலுருக்கி எனவும் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குச் சிலேஷ்மாரிக் குடித்தயிலமும், தேக புஷ்டிக் கிருதமும் ஆகும்.

7-வது துந்தரோகம்.

இது, வாயுவினால் பிறக்கும்; அப்போது சிசுக்களுக்கு வயிறுப்பு தலும் நாபியில் நோவும் உண்டாகும். துந்தம் என்பது அசிரணவயிறு.

இதனை வாதாரிக்கருக்கு முதலியவற்றால் நிவர்த்திசெய்யவும்.

8-வது குதக்கூடரோகம்.

இது, பாலர்கட்குவயிற்றிற் புளித்தமலஞ்சேருவதினாலும் அதிக சாரரோகத்தினாலும் பிறக்கும்; அப்போது, குதந்தானத்திற் சிவந்த சிலேஷ்மமொத்தையைப்போல் சிவந்த நிறத்தைபுடைய விரணமும், உள்ளில் அதிக நமைச்சலும், இதனால் மிகுந்த உபத்திரவமும் உண்டாகும். இதனைச்சிலர் மாதுருதோஷம், ஏதுகம், பிரஷ்ட்டருக்கு, சதனம் எனவஞ் சொல்வர். குதம் என்பது ஆசனம்; கூடம் என்பது புற்று.

இதற்குச் சீதோஷ்ணகாரசாரம் முதலிய சிகிச்சைகளும் உதவும்.

9-வது விஷமசிராரோகம்.

இது, அசிரணத்தினால் சிசுக்களுக்கு ரத்தநரம்புகளில் எந்நேரமும் காங்கையும் அதிக நமைச்சலும் உண்டாகும்போது பிறந்து, மிகுந்த உபத்திரவத்தைச் செய்யும். சிரா என்பது நரம்பு.

இதற்குக் கபாரிவீரேசனமும், சுரைவித்தாதிச் கல்கப்பூச்சக் குளியலும் ஆகும்.

10-வது முகதூஷிகரோகம்

இது, சிலேஷ்மவாதம் அதிகரித்ததினால் பிறந்து, சிசுக்களுக்கு வாயில் இலவமுள்ளுகளைப்போலவே முள்ளுகளையுண்டாக்கும். முகம் என்பது வாய்; தூஷிகம் என்பது விகாரம். இதனை நாய் முள்ளு என்பர்.

இது செக்கான் கைதுவட்டும் எண்ணெய்ச் சீலையாலும் விலகும்.

தந்தோற்பவரோகம்.

இது, பஞ்சினது நூல் சரடு கழிவு முதலியவைகளைச் சிசுக்கள் விழுங்குங்காரணத்தால் பிறக்கும். இதனால், அதிகசூரம், ஓயாதபேதி,

இருமல், வாந்தி, தலைநோவு, ஒருவேளை மலபந்தம் முதலிய ரோகங்களும்கூடாகும் தந்து என்பது நூல்; உற்பவம் என்பது உண்டாகுதல்.

இதற்குச் சுகவிரேசனம் நன்மையைச் செய்யும்.

உல்பகரோகலக்ஷணம்.

பிரசவீத்தமறுமாத நறுகாலாந்தத்திலேயே புருஷனைச் சேர்ந்து மறுகருப்பத்தைக்கொண்ட வாலிந்தி என்கிற ஸ்திரீகளுக்குக் கருப்பாசயத்தில் பிண்டோற்பத்திக்குக் காரணமான கருப்பச்சலத்தினால், கண்டகமென்கிற சிலேஷ்மம் இருக்கின்ற பையானது விருத்தியடையும் போது, அன்றாசமானது சிசுபோஷகங்களான நாடிமார்க்கங்களில் விருத்தியடையும். இதனால், முன்பு பிறந்திருக்கின்ற சிசுவானது மயக்கத்துடன் கைகளை முஷ்டிபந்தமாக மூடிக்கொள்ளும். அன்றியும் மார்பினோவு, கால்கைகளைச் சொறிதல், இருமல், இரைப்பு, வாந்திசுரம் முதலிய ரோகங்களினால் இளைக்கும். இது, தாயினது கருப்பத்தால் பிறந்தமையால், சகசரோகமெனவும், அம்புபூரணரோகமெனவும் சொல்லப்படும்; இது, முலைமார்க்கச் சலத்தால் பிரவேசித்துச் சிசுவை மூடிதலால், உல்பகரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

உல்பகம் என்பது மறைப்பதாம்.

இதற்கு வேறுமுலைப்பால் ஊட்டுவதுந் தவிர, அப்பிரசவம் ஆகும் பரியந்தம் இச் சிசுவைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

பாலவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்.

பாலர்கட்கு விசர்ப்பிக்கொப்பினமானது கீழ்வயிற்றிலும் தலையிலும் வியாபிக்கில் மரணத்தைக்கொடுக்கும். அன்றியும், திரிதோஷத்தாற் பிறந்த விசர்ப்பிக்கொப்பினமானது செந்தாமரை இதழையொத்திருப்பதால், இதனைமகாபதும் விசர்ப்பி எனவுஞ்சொல்வர். இது; முதல் முதல், நரம்பின் வழியாக நெற்றியில் கனத்து மார்பிலிறங்கும். பின்புமார்பில் இருந்து குதஸ்தானத்திலிறங்கும்; இப்படிக்கு அதோ முகமாக இந்தரோகம் இறங்கி இறங்கிச் சுற்றுவதால், அசாத்தியமாம். ஆயினும், 191-வது பக்கத்தில் இவ்வித ரோகத்திற்குச் சொல்லிய சிகிச்சைகளில், சுகுமார அஷ்டதங்களை எடுத்துப் பிரயோகிக்கில், சாத்தியம் ஆனாலும் ஆகும்.

மிருத்திகாபக்ஷணரோகலக்ஷணம்.

தினந்தினமும் மண்ணைத் தின்னுகின்ற சிசுக்களுக்கு, தேகம் வெளிறலுடன் வீக்கம், இருமல், இரைப்பு, பேதி, வயிற்றிற்கிரும்பி சேருதல், வாந்தி, மூர்ச்சை, மந்தாக்கினி, முலைப்பாலில் அசங்கியம், சரீரநோவு பிரமை முதலிய ரோகங்கள் உண்டாகும். இதற்கு, ரத்த விரூத்தி அவுஷதமு முதலாம்.

பாரிகர்க்கிகரோகலக்ஷணம்.

கருப்பஸ்திரீகளின் பாலைக்குடிக்குள் சிசுக்களுக்கு, இருமல், மந்தாக்கினி, அரோசகம், வாந்தி, சோம்பல், இளைத்தல், பிரமை என்னும் இக்குணங்கள் பிறப்பதும் அன்றி, வயிறும்பருக்கும். பாரிகர்க்கிகம் என்பது சர்வாங்கத்திலும் சகிக்கக்கூடாத உபத்திரவத்தைச் செய்வதாம். இது, கபாரிச்சிசுச்சைகளால் நீங்கும்.

பாலரோகஞாபகம்.

மலபந்தம், வாந்தி, முலைப்பாலில் அசங்கியம், குடல் இரைச்சல், வயிறு பொருமலுடன் பருத்தல், சரீரங்கூன் வீழ்தல் என்னும் இக்குணங்கள் இருந்தால், அச்சிசுவுக்கு வயிற்றைப்பற்றிய ரோகமென்றறியவும்.

வஸ்திரூபரோக ஞாபகம்.

மல சல பந்தம், தூக்கெனப்பயப்படல், வெருட்சியாக விழித்தல் என்னும் இக்குணங்கள் இருந்தால், அச்சிசுவுக்குக் கீழ்வயிற்றையும, சூயஸ்தானத்தையும் பற்றியரோகமென நிகாணிக்கவும்.

சகலரோகஞாபகம்.

சீறிச்சீறி அழுகின்ற விகாரக்கூச்சலினாலும், தேக மெலிவினாலும், ரோக சபாவகுணங்களினாலும், இன்னும் பலவித அநுபவக்குறிகளினாலும், இன்னவிதரோகமென யூகையுடன் நிதானித்துச் சிசுக்களுக்குத் தகுந்தபடி சிகிச்சைசெய்பவரே பண்டிதர்களாம்.

சி த் த ர் ம தா ந் த ர ம்.

ஊழ்வினை, தாய்தர்லைகளின் சோணிக சுக்கிலங்களைப் பற்றிய ரோகம், கெடுதியை அடைந்த முலைப்பால், அதிகதிண்டி-ஆகிய இவைகளால், சிசுக்களுக்குக் கணரோகம் முதலிய பலவிதரோகம் உண்டாகும்.

கணரோக பேதம்.

கணரோகம் என்விதம் ஆவன:—சூலிகணம், முக்குகணம், ஆமகணம், தேரைக்கணம், மகாகணம், சுழிகணம், சுழிகணம், வறள்கணம் என்பதாம். மாதா பிதாக்களின், நாதவிந்துக்குள் அடங்கிய வாதாநிதோஷங்களில் நின்றும் உற்பத்தியாகிக் கருப்பாசயத்துச் சிசுவைப் பற்றி அச்சிசுவினது சப்ததானுக்களும் வன்மையை யடைபுங் காலத்தில் விருத்தியை அடைவதால், இதுகணரோகம் எனப்பெயர்பெற்றது.

கணம் என்பது கூட்டம்.

சாமானியகணரோக லக்ஷணம்.

மாற்பிலும் முலைபிலும் குண்டுபோல்விக்கம் எழும்புதல், தேகவாட்டம், வாய்நாற்றம், தலைச்சற்றல், உள்சுரம், ஒருவேளை வெளிச்சுரம், சிலவேளை வயிற்றின்மேல் சுடுகை, மயக்கம், வறண்டமலம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இக்குணங்கள் சகல கணரோகங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்குமென்றறிசு. இது 12 வயதுவரைக்கும் துடரும்.

1-வது சூலிகணரோகம்.

மேல்முச்சு, இரும்பல், நெஞ்சம் நாவும் நாபியும் புன்போலிருத்தல், பாலுண்ணாமை, முகநாற்றம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது முக்குகணரோகம்.

வயிற்றுக்கடுப்பு, நாவில்வெடிப்புடன் வெந்ததுபோலிருத்தல், வறளல், சுரம், தலைவலி, எரிச்சல், ஆசனம் வெளிப்பட்டு முக்கலுடன் ரத்தமும் சீதமும் ஒழுகுதல், தேகவாட்டத்திலும் கறுத்திறம், முடிசோறுதல், தாகம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுவே மூலகணமாம்.

3-வது ஆமக்கணரூகம்.

நெஞ்சில் துடித்தல், சிறுநீர்மஞ்சளாக இறங்குதல், தேகத்தில் புகை கப்பினதுபோல் மாறுநிறம், ஒருவேளை சர்வாங்கத்திலும் வெதும்பல், இரும்பல், வயிறிரைச்சல், புகைந்துபுகைந்து மேல்மூச்சு உண்டாகுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது தேரைக்கணரூகம்.

வாதநாடி மற்றநாடிகளில் பின்னிக்கொண்டு நடக்குதல், புளிப்பு துவர்ப்புள்ள வஸ்துக்களில் வெறுப்பு, அன்னத்திவேஷம் திரிதோஷா திக்கம், நாபியில் புண்போலிருத்தல், உட்காய்ச்சல் தேகவாட்டம், எரி குன் மக்குணம், பித்தவெட்டை, தாதுநஷ்டம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது, 6-வயதுக்குள் நீங்காவிடில் 32-வயது வரைக்கும் இருக்கும்.

5-வது மகாகணரூகம்.

முகம் புறங்கால் புறங்கை இவ் இடங்களில் மினுமினுப்பு, நக மும் விழியும்வெளிநல், மயக்கம், மிகுந்தவெதும்பல், உத்புண்போல் சிவந்திருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது கழிகணரூகம்.

சிதஞ்சி தமாயும் மலமாயும் பாலீப்போலவும் சலம் சலமாகவும் பேதியாகுதல், உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் சிதளம், ஒருவேளைக் காங்கை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது சுழிகணரூகம்.

கண்சொருகுதல், மார்புநோவு, வயிறு ஈரல் நெஞ்சு நரம்பு இவைகள் வெந்ததுபோலிருத்தல், பால்உண்ணமை, அலறுதல், இரும்பல், செருமுதல், மேல்மூச்சு, கைகால்களில் சிதளம், வயிற்றுப்பொருமல், நோவு, சூரம், நாக்குவறளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது வறள்கணரூகம்.

மேனிவறளல், நெஞ்சு துடித்தல், புகைந்திருமல், மாறுநிறம், விட்டு விட்டு வயிற்றில் இரைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

இவைகளைப் பஞ்சாங்குல பாவனத்தயிலம், வலப்பக்கல்சேர்ந்த கணத்தெண்ணெய், தாரோஷ்ணம் முதலிய உபாயச் சித்ச்சைகளைக் கொண்டு நிராகரிக்கவேண்டும்.

ஆகணரோகம் 8-ம் முற்றியது.

சித்தர்மாந்தரோகபேதம்.

வெல்லம், தேங்காய், மாங்காய், சுண்டற்கறி, வழக்கைக்கீரை, வாளைமீன், வரால்மீன், கெட்டுலர்ந்தபள்ளை ஆட்டின் இறைச்சி, புளிப்பு மோர், பாசற்காய், முதிர்ந்தவாழைக்காய், கிழங்குவகை மந்தவஸ்து, எருமைப்பால், தினசையோகம், சரகுஊரியசலம், சலதோஷம், பசி, துயரம் என்னுயிவைகளை அதுசரிக்கும் ஸ்திரீகளின் முலைப்பாலைக் குடிக்கும் சிசுக்களுக்கு மாந்தரோகம் உண்டாகும். அது, செரியா மாந்தம், பிரீமாந்தம், சரமாந்தம், விஷமாந்தம், கழிமாந்தம், ஊதுமாந்தம், நீர்மாந்தம், தலைமாந்தம் என 8-விதப்படும். அன்றியும், சிங்கி மாந்தரோகம் என்பது ஒன்றுண்டு.

மாந்தரோகக்குறி.

பசியில்லாமை, சீதங்கலந்த நானூவித நிறத்துடன் பால்போலவும் தெளிந்த சலம்போலவும் தூக்கந்தமாகவும் பேதியாகுதல், சுரம், மயக்கம், கையும் காலும்சில்லிடல், கண்களில் வெதுப்பம், ஒருவேளை குளிர்ச்சி, சோருதல், முகத்தில்பல நிறத்துடன் பளபளப்பு இவை முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். இக்குணங்கள் சகலமாந்தத்திற்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்றறிக.

1-வது செரியாமாந்தரோகம்.

வயிறு உட்பலோடு மாவைக்கரைத்ததுபோல் கண்டலும் கரைசலு மானபேதி, விக்கல், சுரம், தலைவலி, அரைக்கண்முடியபார்வை, தூர்ப்பலம், துயரம், சோருதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது பிரீமாந்தரோகம்.

வயிறு பொருமலுடன் பால்நிறமானபேதி, புகைந்திருமல், பால் உண்ணாமை, வாந்தி, கண்களில் குழிவிழுதல், தாகம், அதிகவெப்பம்,

மார்புநூவு, தலைநடுக்கல், வயிற்றுவுவி, சிறிச்சிறி அழுதல், பெரு மூச்சு, சுரம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். பீர் என்பது பால்.

3-வது சுரமாந்தரூகம்.

சுரம், முலையை வாயில்வைத்து ஊட்டுகினும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்ணுதல், அடிக்கடி அழுகை, பொடி இருமல், மலசலக்கட்டு, பசியில்லாமை, மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது விஷமாந்தரூகம்.

அரைக்குங் கீழ்ச்சி தளம், வயிறிரைச்சல், பயந்தபார்வை. தாய் கையிலுந்தங்காமை, சோருதல், மயக்கம் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5-வது கழிமாந்தரூகம்.

நானூவிதமான கழிச்சல், வாந்தி, மயக்கம், சுவாசம், வாயும் குர லும் சில்லிட்டதுபோல் தோற்றுவதுமன்றி, வயிறு கைகால் இவ் இடங் களில் சிதனத்துடன் வியர்வை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது ஊதுமாந்தரூகம்.

கால் கை வீக்கம், சோர்வு, சுரம், அன்னபானூதிகள் இறங்காமை, நாவில் புண்போலிருத்தல், மிகுந்தசுவாசம் எழும்புதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இது, 12-வயது வரைக்கும் போராடும்.

7-வது நீர்மாந்தரூகம்.

சர்வாங்கவியர்வை, சிதனம், குளிர், முகத்தில் பளபளப்பு, தேகத் திலாவது கை கால்களிலாவது தினவுடன் வீக்கம், தலைநூவு, முக்க லுடன் நீரிறங்குதல், இரைந்திரைந்து வயிறுகழிதல், வாய்நீறல், ஓக் காளம், மெலிந்தவார்த்தை, உறக்கம், நகைப்பு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது தலைமாந்தரூகம்.

தலையிலும் கழுத்திலும் ஊதல், கை கால்களில் குளிர்ச்சி சர்வாங்க நூவு, ஒருவேளை சூலைநூவு, இதலை துள்ளித்துள்ளிவிழுகுதல், குளிர்சுரம், முகத்தில் வியர்வை, புருவவேதனை, பலவித நிறமானபேதி,

வயிறு பொருமல், வலி, விழித்தபார்வை, எப்பம், நாசியிற் புண்போல் நோவுடன் நீர்வடிதல், மார்புவலி, பற்கிட்டலுடன் நெறநெறென்று கடித்தல், இசிவு, கைகால்களில் இசிவு, எழுந்திருக்கக் கூடாமை, அன்னபானாதிகளில் வெறுப்பு, அசதி, கொட்டாவி இளைப்பு என்னு மிக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

சிங்கிமாந்தரோகம்.

நாபியில் தீயெழும்புதல்போலும் ஈரலில் புண்போலும் இருக்கு தல், திணறலானமேல்முச்சு, சரம், திமிர்என்னும் இக்குணங்களை உண் டாக்கும். இதனை மாந்தசரமென்பர். அன்றியும் உள்ளில் வெப்பம் இருந் தால், கணமாந்தம்; கண்சொருகினால், சொருகுமாந்தம்; உச்சியில் குழி விழுந்தால், குழிமாந்தம்; கைகாலை இழுத்தால், இழுப்புமாந்தம்; வயிறு உப்பினால், உப்புமாந்தம்; இரைத்தால், இரைப்புமாந்தம்; பேதியில்லா விட்டால், கட்டுமாந்தம்; விலாவைத்துக்கினால், அள்ளுமாந்தம்; விக்க லிருந்தால், விக்கல்மாந்தம்; வாதபித்த சிலேஷ்மங்களின் சேஷ்டைகள் அதிகரித்தால், அவைகளின் பேர்கொண்டமாந்தம்; சந்திபாதக்குறிகள் இருந்தால் சந்திமாந்தம் எனவும் பலவாறுகச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆ மாந்தரோகம் 8-ம் சிங்கிமாந்தம் 1-ம் முற்றியது.

இவைகளை உத்தாமணிச் சமூலக்கருக்கு, மிளகுக்கவச நுண யிலைப் பஸ்மக்கஷாயம், காடிச்சாதப்பஸ்மக்குடிநீர், மூலவிஷம் சேர்ந்த மாத்திரை, மாந்தத்தயிலம் முதலிய உபாயச் சிகிச்சைகளைக்கொண்டு நிவர்த்தி செய்யவேண்டும்.

இனிச் செங்கிரந்திரோகம் முதல் கக்கிரமலரோகம் ஈராகிய ஆறுவகைரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1-வது செங்கிரந்திரோகம்.

முழங்கால் முழங்கை வரைக்குமாவது தேகம் முழுதுமாவது சிவந்த நிறமானவிக்கம், அவ்விக்கம் ஓடியோடிக்கட்டுதல், வாய்தடித் தல், மலமுத்திரபந்தம், பூணக்குரலோசையையொத்து விம்மிவிம்மி அழுதல், பிரேதம்போல் கிடக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண் டாக்கும்.

2-வது கருங்கிரந்திரோகம்.

தேகம் முழுதாவது முழங்கால் முழங்கை வரைக்குமாவது நீலம்போல்கறுக்குதல், வெளிச்சரம், முலையுண்ணமை அல்லது வலது முலையுண்ணமை, நாவலுறால், உடலிலாவது தோளிலாவது சடுகை மலர்விழித்து விழித்துப்பார்க்குதல், மேல்முச்சு, மாறுகுணம், அலறல், இரும்பு, குரல்கம்மல், வயிற்றில்வேதனை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இக்கிரந்தியும் செங்கிரந்தியும், பச்சைச் சிசுவுகளுக்கே முக்கியமாக உண்டாகும். இதுகள் கண்டவுடனேயே மூலயோககிரந்தி எண்ணை முதலிய அலுஷதங்களைக்கொண்டு தகுந்த சிகச்சைகளைச் செய்பில் சாத்தியமாம். செய்யாவிடில் ஐந்துநாளில் அசாத்தியமாம்.

3-வது பால்சுரப்பாந்திரோகம்.

சர்வாங்கத்திலும் பரபரப்பான ஊரல், பலநிறத்துடன் சாரைப் பாம்பின் தோலையொத்த சொறி, அதில்சிவந்த சலங்கசுதல், கண்டத்தில் விஷக்கடிரோகம்போல் வெடித்துச்சலம்வடிதல், விகாராரும், தாது நஷ்டம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும், கறுத்தால், கருங்கரப்பான், சிவந்தால் செங்கரப்பான், வரிவரியாக இருந்தால் வரிக் கரப்பான், சொறிஎழும்பினால் சொறிகரப்பான், தினவுண்டானால் ஆனந்தக்கரப்பான், தலையில் கண்டால் மண்டைக்கரப்பான் எனவும் பலவாறுகச்சொல்வர். இது இடுப்பில் படாந்தால், கடுவென்கிற ரோகமாம். இதற்கு உள்ளுக்குக் கரப்பான் எண்ணையும் மேலுக்குப் பூச்சுமருந்தும் பிரயோகப்பதுந் தவிர பாலூட்டுவாக்கு மிச்சிகச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

4-வது மலவாதிரோகம்.

மலபந்தம், வயிறு முற்றிலும்நோவு, கையும் காலும் நாவும் தடித்தல், புருவத்தில் கரப்பான்படரல், பாலுண்ணமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது மலத்தில் வாயுவுசேர்ந்தால் பிறக்கும். இதற்கு, விரேசனமருந்தும், தீபாக்கினி அலுஷதமும் ஆகும்.

5-வது தசனோற்பவரோகம்.

இது, சிசுக்களுக்குப் பல்முளைக்கும்போது பிறக்கும், இதனால், மிகுந்தபேதியும், சரீர இளைப்பும், அற்பசுரமும், மயக்கமும், தாகமும், உண்டாகும். இது சாத்தியமாம். தசனம் என்பது பல்.

இதற்குத் தடங்கற்பட்டிருக்கிற பல்லின் சிரசுகள் சிக்கிரத்தில் வெளிப்படும்படிக்கு நெல்லின்முனையைக் கொண்டாவது, ஈறினதுதலை யில் ரோமம் அழுந்தும் கீற்றுப்போல் கொஞ்சம் கீறிவிட்டாலும் விடலாம்.

6-வது கக்குவான் என்கிற கக்கிரமல் ரோகநிதானம்.

இது, பாஷிந்தோஷத்தினாலும் சலதோஷத்தினாலும் வாயுவு அதி கரித்து மார்பில் இருக்கின்ற சிலேஷமத்தை ஒவ்வொருவேளை இளக்குந் தருணத்தில் பிறக்கும்; அப்போது மிகுசத்திப்புடன் பிரபலமான துரித இருமல், அதிலரத்தம் வீழல், திணறலானமூச்சு, விழிபிதுங்குவது போலிருத்தல், ஆயாசம், வியர்வை, குடித்தபாலும்புசித்த அன்னமும் கக்குதல், மலமும் மூத்திரமும் நழுசுதல் என்னும் இச்சுணைங்கள் உண்டாகும். இது 90-நாள் வரைக்கும் பேய்ப்பிடித்து ஆட்டுவதுபோல் சிசுக்களை ஆட்டுவிக்கும்.

இது, வியாக்கிரியாதிரசாயனம், சிங்கமுகிபாணிதம் முதலிய அஷ்ட தங்கனாலவிலகும் இவற்றுள், வியாக்கிரியாதி ரசாயனத்தின் முறையை மாத்திரம் இங்கு கூறப்படும். கண்டங்கத்திரிசம் பலம்-1 $\frac{1}{4}$, கருந் துளசிரசம் பலம்-2 $\frac{1}{2}$, ஆடாதோடைசம் பலம் 3 $\frac{3}{4}$, இம்மூன்றிற்கும் சமபாகம் தேன்கூட்டி ஒருசிறிய புதுசட்டியில்விட்டு, இதில் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய், லவுங்கம், லவுங்கப்பட்டை, ஏலம், சிற்றரத்தை, பேரரத்தை, அகிமதுரம், தாளி சம், ஜாதிக்காய், ஜாபத்திரி என்னும் 15-வகைச் சரக்குகளையும், தனித் தனியே சுத்தித்து ரவியிலுலத்தி, வஸ்திரகாயப்பொடிசெய்து, வகை 1-க்கு $\frac{1}{2}$ -விராகனிடை நிறுத்துச்சேர்த்து, அப்பாத்திரத்தை அடுப்பின் மேல்வைத்து மிருதுவாகத்துழாவிடுபித்து, விரலமுந்தும் பக்குவமான பாகுபதத்தில் இறக்கிப்பதனம் பண்ணிக்கொண்டு, இதைக் காலே மாலை மத்தியானம் என்னும் மூன்றுவேளையும், இவ்வாறே இரவில் மூன்று வேளையும் ஒவ்வொரு விரலில் தோய்த்துக்கொடுத்துக் கொண்டுவரில், கேவல்முதலிய சகலவுபத்திரவங்களும் நாளுக்குநாள் குறையப்படுவது மன்றி 90-நாளுக்குச் சென்றபின்பு பரிஷ்காரப்படும். வியாக்கிரி என்பது கண்டங்கத்திரி, சிங்கமுகி என்பது ஆடாதோடை, பாணிதம் என்பது பாகு? இச்சாபத்தியம்.

இனி நாய்முள் தோஷம்முதல் தேரைத்தோஷம் ஈராகிய
ஒன்பது விதத் தோஷங்களைச் சொல்லப்படும்.

1-வது நாய்முள் தோஷம்.

இது, தாயின்பசியினாலும், துயரத்தினாலும், சிசுவின் சநந்தோஷத்
தினாலும் பிறக்கும். இதனால், வாயிலும் தொண்டையிலும்முள்ளீப்
போல் தூர்மாமிசம் எழும்புதல், முலையுண்ணாமை, சுரம், மேல்முச்சு,
கண்ணில் சலம்வடிதல், கால்வலி, அள்ளெடுக்குதல், கபத்தால் அழக்
கூடாமை, தலை நடுக்கல், கனவு- பொறிகலங்குதல் என்னு மிக்குணங்
கள் உண்டாக்கும்.

2-வது எச்சில்தோஷம்.

தலையெடுக்கக்கூடாத மயக்கம், சரீரவாட்டம், அதில் பல நிறத்
துடன் நாறுதல், முலையுண்ணாமை, அற்ப்பேதி, இமையொட்டிக்கொள்
ளலால் கண்களை நிமிண்டிக்கொண்டு மண்ணிற்புரண்டு அழுதல், பூத
சுரம், ஒருவேளை தாயைக்கண்டு சீறியழுதல் என்னும் இக்குணங்களை
உண்டாக்கும்.

3-வது குளிசதோஷலக்ஷணம்.

கருப்பம்வேண்டின ஸ்திரீகள் குளிசங்கட்டிக் கொள்ளும்
பொழுது, அவ்விடத்தில்நேரிட்ட குழந்தைகளுக்கு, உச்சியிற்பள்ளம்,
கண்ணில் குழிவிழுதலுடன் சலம்வடிதல், தேகமிளைத்தல், அதிகசுரம்,
நோவு, குய்யத்தில் விரணம், பேதி, அடிக்கடிதாகம், நெஞ்சலரல்,
வெருட்சியாக அழுகுதல், கால்களில்வீக்கம், வாந்தி என்னும் இக்
குணங்கள் உண்டாகும்.

4-வது தூரஸ்திரீபரிசதோஷம்.

தேகம் இளைத்துப் பலநிறமாகத்தோற்றல், தூக்கந்தம், பால்சுடித்
தாலும் அடிக்கடி கக்குதல், தாய்மீதில் இச்சையில்லாமை, கொஞ்சம்
கொஞ்சம்பேதி, சுரம், உச்சந்தலையில் சீதளம், கண்முடல், பிளைசாரல்
என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுவே முட்டுத்தோஷமாம்.
ஆகையால் தூரஸ்திரீகள் பிறர்குழந்தைகளைத் தொடலாகாது.

5-வது சையோகபுருஷபரிசுதோஷம்.

கண்ணிலும் உச்சியிலும் குழிவிழுதல், தேகத்தில் பச்சைநிறம், அல்லது வயிரநிறம் தோற்றல், சிறிச்சிறியழுதல், அவ் அழுகையின்சத்தம் பக்கிகளின் குரல் ஓசைபோல் இருக்குதல், குடித்தபால் எடுக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதனை விஷதோஷமென்பர்.

6-வது சையோகஸ் திரீபரிசுதோஷம்.

நெஞ்சுவறளல், கண்குழிவிழுதல், வெளிறல், பெருமூச்சு, பால் குடியாமை, இரவிலும் பகலிலும் அதித்திரை, வியர்வை, மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். ஆதலால், சையோகஞ் செய்தவர்கள் அந்த அசுகியுடன் எந்தக்குழந்தைகளையும் தொடலாகாதென்றறிக.

7-வது அளிதோஷம்.

குடித்தபால் தங்காமை, தலையில்ரோமக்காலெல்லாம் நோவுதல், நெஞ்சில் புகையெழும்பி அடைக்குதல்போலிருத்தல், தேகத்தில் ஒரு விதநாற்றம், கை கால்களில் நோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது குளித்தவள் எடுத்ததோஷம்.

சரீரவாட்டம், பால்தங்காமை, உச்சியில் குழிவிழுதல், வாந்தி, கண்ணில் நீர்க்கம்மலுடன் குழிவிழுதல், வாயுலரல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். தூரஸ்திரீ ஸ்நானஞ்செய்தவுடன், ஏதேனும் ஒன்றை அருந்தாமல் சிசுக்களை எடுப்பதால், இந்தத்தோஷம் பிறக்கும். மேற்சொல்லி வந்ததோஷபேதம் எட்டும், மாந்திரிகசிகிச்சைகளால், விலகும்.

9-வது தேரைத்தோஷம்.

காலுங்கையும் சும்பலுடன் கட்டிப்போட்டதுபோல் கிடக்குதல், சரீரவாட்டம், வெளிறல், மாறுநிறம், குரல்நெரிதல், பால்குடியாமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது தேரைகள் குழந்தையின் மேல்விழுந்து பீச்சுவதினாலுண்டாகும். இதற்குக் கூஷ் மாண்ட கிருதமும் ஆகும்.

சித்தர்மதாந்தர முற்றியது.

பாலகிரகஉற்பத்திநிதானம்.

முற்காலத்தில், கயிலாசபதியால் படைக்கப்பட்ட கந்த, விசாக மேஷ, சுவான, பிதூர் என்னும் இவ் ஐந்து புருஷகிரகங்களும்; சகுனி பூதன, சீதபூதன, அதிர்ஷ்டபூதன, முகமண்டலிகா, ரேவதி, சுஷ்க ரேவதி என்னும் இவ் ஏழு பெண்கிரகங்களும், சூழந்தையாகிய சுப்பிரமணியருக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருந்து, பின்பு ஆக்கினைப்படியே அன்னாதிபலி, ரத்த, கந்த, அட்சதை இவைகளை விரும்பிப் பூலோகத்திற் பிரவேசித்து, அநிதிபிசை, பிதூர்தேவதாவிரதம், தேவபூசனை, ஓமாதி கருமங்கள் முதலியவைகளை த்தவிர்த்து, அனாசாரமாக ஓட்டைக் கலத்தில் புசிக்கப்பட்டவர்களுடைய அசுசிமாதரின்பாலைக்குடிக்கின்ற சிசுக்கள், அசுசியான அமங்கலமாதரின் பாலைக்குடிக்கின்ற சிசுக்கள் ஆகிய இச்சிசுக்களின் ஆரோக்கியம், சுகம், வயசு இவைகளில் பாதிபாதியை அபகரிக்கும்பொருட்டு சிசுக்கள் அழுங்காலத்தும், மலசலத்தால் அசங்கியமாகக் கிடக்குங்காலத்தும், நித்திரைகாலத்தும், அநித்திரை காலத்தும் பருவகாலத்தும், வருஷசந்தி மாதசந்திகாலத்தும், கரடி, ஆந்தை, பூனை, பக்ஷி முதலியவைகளைப்போலும், முன்பு சேனாதிபத்தியத்தைப்பெற்ற கந்தகிரகம் ஆதியான 12-கிரகங்களும் அப்பாலர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு பலவிதரோகங்களினாலும் வருத்தும்; ஆகையால் தாயானவன் சாந்தருவமாதரைப்போல் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும். அவைகளின் செய்கைகளை இதன் அடியில்காண்க.

கிரகதோஷபூர்வரூபம்.

சிசுக்களுக்குக் கிரகதோஷ ஆரம்பத்தில் ஓயாத அழுதை, ஒரு வேளை ஈனசரமன அழுதை, சுரம், விகாரரூபம், சரீரங்குலங்கல், கொட்டாவி, புருவம்நெறித்தல், வாயில் துரைவீழல், மேல்பார்வை, உதட்டையும் பல்லையும் கடித்தல், அநித்திரை, சீறிச்சிறி அழுதல், விகாரக் கூச்சல், நெஞ்சிற் குறுகுறுவென்னும் ஒருசத்தம், முலைப்பாலில் அசங்கியம், உடம்பைக் கீறிக்கொள்ளுதல், முலைகொடுக்கிறவனை நகத்தால் புரண்டல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதுவே பூர்வ ரூபமாம்.

1-வது கந்தகிரகதோஷம்.

இது, ஒருகண்ணில் நீர்க்கம்மல், அடிக்கடி தலையாட்டல், அடிபட்டதுபோல் ஒருபக்கமாகவேகிடக்குதல், கழுத்தில்தலையிடுவது, தலையைத் தூக்கித் தூக்கிப்பார்க்குதல், பற்கடித்தல், பாலுண்ணுமை, பயந்து பயந்து ஈனசுரமாக அழுதல், ஒருபக்கம் கோட்டுவாய்ச்சலம் வடிதல், மேல்பார்வை, ரத்தக்கவிச்சாக வாய்நீரூரல், உளறல், இரண்டுக்கையும் முஷ்டி பந்தமாகப்பிடித்தல், மலபந்தம், ஒருபக்கத்துப் புருவமும் கண்ணும் தாழ்வாய்க்கட்டையும் துடித்தல், இரண்டுக்கண்களுஞ் சிவத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுமெலியச்செய்யும், அல்லது மரிக்கச்செய்யும்.

2-வது விசாககிரகதோஷம்.

இது, தேகமறதி, தலைமயிரைக் கையால் பிக்குதல், தலை தொங்கலிடல், அக்காலக்கொட்டாவிடால் மலமும் முத்திரமும் நழுக்கல், நுரைத்தவாந்தி, ஊர்த்துவதிஷ்டி, காலும் கையும் ஆடுதல், பால் குடிப்பதுபோல் முலையைச்சப்பித்தல், சுரம், நித்திரைப்பங்கம், சீழ்ரத்தம்போல் வாயில் தூக்கந்தம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது மேஷகிரகதோஷம்.

இது மேலில் ஆட்டுமொப்பு அடித்தல், வயிறுப்பல், கையும் காலும் அசைவறக்கிடக்குதல், நுரைத்தவாந்தி, தாகம், மூர்ச்சை, முஷ்டிபந்தனம், பேதி, ஈனத்தொனி, மாறுரூபம், நெஞ்சில் ஒருசத்தம், வாந்தி, இருமல், விக்கல், நித்திரைப்பங்கம், உதட்டைக்கடித்தல், திமிர் முறுக்குதல், நடுமேட்டைப் பார்த்துநகைத்தல், இடுப்புவளைதல், சுரம், ஒருகண் வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். மேஷம் என்பது ஆடு.

4-வது சுவானகிரகதோஷம்.

இது, நாயைப்போல் குலைத்தல், நடுக்கல், ரோமச்சிவிர்ப்பு, வியர்வை, கண்மூடல், அடிக்கடி எழுந்திருக்குதல், நாக்கைக்கடித்தல், நெஞ்சில் குறுகுறுவென்னும் ஒருசத்தம், தேகத்தில்மலவாசனையுடன் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். சுவானம் என்பது நாய்.

5-வது பிதூர்கிரகதோஷம்.

இது, தேகத்தில் பிணநாற்றம் வீசுதல், மயிர்க்கூச் செறிதல், அடிக்கடி பயப்படல், விடாத அழுகை, சுரம், இருமல், பேதி, வாந்தி, கொட்டாவி, தாகம், கையும் காலும் உதைத்துக்கொள்ளுதல், தேகம் மெலிதல், மரத்தல், நிறமாறல், கண்முழிவிழுதல், இரண்டுகையும் முஷ்டிபந்தமாக முடிக்கொள்ளுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது சகுனிகிரகதோஷம்.

இது, மேலில் பக்ஷிநாற்றம் வீசுதல், கீல்கள் தளரலுடன் நோதல், பேதி, நாவு கழுத்து தாடை இவ்விடங்களில் விரணங்களுடன் கொப்பிளம் எழும்புதல், அக்கொப்பிளமும் எரிச்சலும் பகலில் அதிகரிக்குதல், இரவில் அடங்குதல், முகத்திலும் ஆசனத்திலும் எரிச்சல், பயப்படல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். சகுனிம் என்பது பக்ஷி.

7-வது பூதனாகிரகதோஷம்.

இது, வாந்தி, நடுக்கல், சோர்வு, இரவில் அறித்திரை, விக்கல், வயிறுப்பல், மலபந்தம், தாகம், நீர்க்கட்டு, கீல்கள்தளரல், ரோமச்சிலிர்ப்பு, கழுத்தில் பக்ஷிநாற்றம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது சீதபூதனாகிரகதோஷம்.

இது, நடுக்கல், அதிகமாக அழுகுதல், ஒருக்களித்த பார்வை, தாகம், குடலிரைச்சல், பேதி, ஒருபக்கத்தில் குளிர்ச்சி, ஒருபக்கத்தில் சுடுகை, சரீரத்தின்மேல் கொழுப்பு, மலம், இவைகளின் நாற்றத்தைப் போல் தேகத்தில் நாற்றம்வீசுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

9-வது அதிர்ஷ்டபூதனாகிரகதோஷம்.

இது, அற்பபார்வை, வாந்தி, சுரம், இருமல், மலத்துக்கு மலம் பேதமாகத்தோற்றல், தேகநிறமாறல், அத்தேகத்தில் தூக்கந்தக்கவிச்சுவீசுதல், அல்லது அசங்கியநாற்றம், இளைத்தல், சொற்பரித்திரை, உதடுநோவு, தினவு, விக்கல், பயம், முலைப்பாலில் அசங்கியம், ஈனத்தொனி நடுக்கல், நகைத்துப் பேசுவதுபோலிருந்து திடீலென்று பேச்சு நிற்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

இது குருட்டுக் கிரகமாம்.

10-வது முகமண்டலிகா கிரகதோஷம்.

இது, முகமும் கையும் காலும் முன்பு இருந்ததைப்பார்க்கிலும் அதிக தேசசுண்டாகி இளைக்காதிருத்தல், உடம்பின்மேல் கறுத்த நரம்புகள்தோற்றல், பயம், சரம், அரோசகம், எரிச்சல், சரீரத்தில் கோழுத்திரநாற்றம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11-வது ரேவதிகிரகதோஷம்.

இது, தேகத்தில், கருமைபுடன் கழுகுகளின் நாற்றம் வீசுதல், கண்டத்திலும் நாசியிலும் கண்களிலும் நோவு, பலநிறமலத்திலும் மஞ்சள் நிறமே அதிகரிக்குதல், மிகுந்த அழகை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

12-வது சுட்கரேவதி கிரகதோஷம்.

இது, தேகமுழுதும் சும்பி இளைத்தல், ஈனத்தொனி, நிறமாறல், ரோமமெல்லாம் முறைத்தல் பேதி, சரீரத்தின்மேல் தேன்வாசம் வீசுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

கிரகதோஷ அசாத்தியநிதானம்.

எந்தக் கிரகதோஷத்திலாவது, சிசுக்களுக்கு, வட்டம் வட்டமான கொப்பிளம் எழும்புதலும், பேதியில் பலநிறமானமலங்களும் நாக்கு நடுவில் வெடிப்பான பள்ளங்களும், தாயையில் கறுப்பும் உண்டாகில், அசாத்தியமாம். அன்றியும், நானாவித போஜனம் பண்ணப்பட்ட பிள்ளைகளாயிருந்தாலும், அதுகளுக்குக் கண்சிவந்து, அதிகதாசமும் உண்டாகித் தேகமும் இளைக்குமாகில், சுட்கரேவதிகிரகத்தால் மரணமே. ஆயினும் இதுகளுக்கு, நல்லபாம்புத்தோல், பசுமாட்டின் கொம்பு, அதன்குளம்பு, கோஷ்டம், கறிமஞ்சள், கருஞ்சிவதைவேர், பருத்தி விதை, புஜபத்திரம், தேவதாரி விதை, சிறுகடுகு, வேப்பிலை, நறுநெய் என்னும் பன்னிரண்டுவகைச் சரக்கையும், சமபாகமாக நிறுத்து, நெய்தவிர மற்றவைகளை நன்றாக இடித்துப் பின்பு ஷ்டை நெய்யை விட்டுப் பிசறிவைத்துக் கொண்டதூளில், கொஞ்சம் எடுத்து, அந்நி சந்தி ஆகிய இரண்டுவேளையும் புகைபோடுவதுந்தவிர விளா, நாவல், பாலை, புரசு, சிற்றமுட்டி என்னும் ஐவகைப் பட்டைகளையும், வகை-1-க்கு பலம்-

4-ஆ நிறுத்து இடித்துப் பத்துப்படி நல்லசலத்தில்போட்டு, 4-ல் ஒன் றுகக்காய்ச்சிய வெந்நீரால் ஸ்நானம் செய்வித்து, பிரயோகசாரம் என் னும் வைத்திய சாஸ்திரத்தில், அந்தந்த மாதத்திற்காகச் சொல்லிய பலி முதலிய சிகிச்சைகளை முறைமைப்படிக்குச் செய்யில், அச்சிசுக்கள் பூரணயுளைப்பெற்றிருக்கும்.

கிரகக்கிரகணகாரணம்.

உலகத்தில் கொலை, போகம், பலி என்னும் மூவிதத்தொழிலினால் கிரகமானது மூன்றுவிதப்படும். அதன் விவரம்; கொலையை இச்சிப்பதால், கொலை இச்சைக்கிரகமென்றும்; போகத்தை இச்சிப்பதால், போக இச்சைக்கிரகமென்றும்; பலியை இச்சிப்பதால், பலி இச்சைக்கிரகமென் றும்பெயராம். இவைகள் பாலராதி விருத்தர் பரியந்தந்தொடர்வனவாம்.

1-வது கொலை இச்சைக்கிரகம்.

இது, நாசி உயரல், நாக்கைக்கடித்துக்கொள்ளல், வெறிக்கவெறிக்கப் பார்க்குதல், ஒருவேளை தலையைத் தூக்கிப்பார்க்குதல், கண்களில் சலம்வடித்தல், மாறுநடபம், முகவிகாரம், தேகத்தில் மெலிவுடன் தூக்கந்தம், மலமுத்திரத்தைப் பிசைதல், மார்பில் அடித்துக்கொள்ளுதல், எதிரில் வருவாரையும் அடித்தல், கத்திகள் தடிகள் முதலியவைகளால் எறிதல் அக்கினியில் குளத்தில் கிணத்தில் விழுதற்கே ஒடுதல் முதலிய தூர்ச்செய்கைகளை உண்டாக்குவதன்றியும், தாகம், வயிற்றில் எரிச்சல், ஞாபகபங்கம், சலதாரைக்கும்பி நாற்றம்போல்வாந்தி, நவத்துவாரங்களிலும் ரத்தம்வீழல் என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கும். இது அசாத்தியமாம்.

2-வது போக இச்சைக்கிரகம்.

இது, தங்கள் புருஷருடனே ஸ்திரீகள் ஏகாந்தமாக இருந்தாலும் தனித்திருந்தாலும் கூட்டமாக இருந்தாலும் அவர்களை இழுத்துப் புணர்ச்சிசெய்தல், எந்த ஸ்திரீகளுடனையும் நயமாகப்பேசுதல், சுகந் தாதிமாலைகளிலும் ஆபரணங்களிலும் அதிவீரூப்பம், சந்தோஷம், ஒரு வேளை கனகோபம் என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கும். இது கஷ்ட சாத்தியம்.

3-வது பலி இச்சைக்கிரகம்.

இது, அதைரியம் எந்நேரமும் முகத்தைக் கையால் துடைத்தல், உதரி உலரல், கன்னத்தில் பள்ளம்விழுதல், திகிலானபார்வை, தியானமாக இருக்குதல், இருந்த இடத்தில் இராமல் திரிதல், அன்னம்பிசிக்க வேண்டுமெனக் கேழ்க்குதல், கொடுக்கும் அன்னத்தை வாங்கி எறிதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். பலி என்பது பிசை. இது சாத்தியமாம்.

பாலகிரகதோஷ மதாந்தரம்.

உலகத்தில் கிரமாலங்காரமாகப் பாலர்களைத் தொடருகின்ற பெண்கிரகங்கள் பனிரண்டையும் இதனடியிற்காண்க.

1-வது நந்தகிரகம்.

இது, குழந்தை பிறந்த முதல் நாளிலாவது, முதல் மாதத்திலாவது, முதல்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது ஆரம்பத்தில் சுரம், தேகம்இளைத்தல், வீக்கம், நானுதி நிறமானபேதின்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது அசாத்தியமாம்.

2-வது சுநந்தகிரகம்.

இது, குழந்தை பிறந்த இரண்டாம் நாளிலாவது, இரண்டாம் மாதத்திலாவது, இரண்டாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது சுரம், பல்லைக்கடித்தல் வயிறு உப்பல், அன்னத்திவேஷம், கண்மூடல், எப்போதும்மூகை, என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும் இது சிசுக்களின் உடம்பைக்குலுக்கும்.

3-வது பூதகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த மூன்றாம் நாளிலாவது, மூன்றாம்மாதத்திலாவது, மூன்றாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது சுரம், ரோமச்சிலிர்ப்பு, உடம்புநோவு, அன்னத்திவேஷம், கண்களை மூடிக்கொள்ளுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

4-வது முகமண்டலிகாகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த நாலாம்நாளிலாவது, நாலாம்மாதத்திலாவது, நாலாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும் அப்போது சுரம், சரீரநோவு, தலைசுழற்றலோடு தலையிறங்கக்கூடாமை, கண்களை மூடிக்கொள்ளுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

5-வது பிடாலிகாகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த ஐந்தாம்நாளிலாவது, ஐந்தாம்மாதத்திலாவது, ஐந்தாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது பூனைப்போல்கத்தல், சுரம், இளைத்தல், சுவாசம், இருமல் சூலை, விக் கல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பிடாலிகா என்பது பூனை.

6-வது சகுனிகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த ஆறாம்நாளிலாவது ஆறாம்மாதத்திலாவது, ஆறாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும், அப்போது சுரமும், சரீரமெலிவும், நோவும் உண்டாகும்.

7-வது சஷ்கரேவதிகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த ஏழாம்நாளிலாவது ஏழாம்மாதத்திலாவது, ஏழாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது அன்னத்திலேஷமும், கொட்டாளியும், சரீரநோவும் உண்டாகும்.

8-வது அந் நிய்வோடாலிகாகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த எட்டாம்நாளிலாவது, எட்டாம்மாதத்திலாவது, எட்டாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது அன்னத்திலேஷம், அடிக்கடி நாவைரிட்டுதல், இளைத்தல், நோவு, சதா அழுகை, கண்மூடல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

9-வது மதபேதனாகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த ஒன்பதாம்நாளிலாவது ஒன்பதாம்மாதத்திலாவது, ஒன்பதாம்வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும், அப்போது சுரம், வார்தி, சரீரநோவு, பேதி, வயிறுப்பல், இருமல், அன்னத்திலேஷம், காதுகுத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

10-வது ரேவதிகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த பத்தாம்நாளிலாவது, பத்தாம்மாதத்திலாவது, பத்தாம்வருஷத்திலாவது சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும் அப்போது சுரம், வாந்தி, அன்னத்திவேஷம், இரூமல், இரைப்பு, வயிறுப்பலோடு, சகிக்கக்கூடாத சூலை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

11-வது அர்ச்சகாகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த பதினொன்றாம் நாளிலாவது, பதினொன்றாம் மாதத்திலாவது, பதினொன்றாம் வருஷத்திலாவது, சிசுவை அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது தேகம் இளைத்தல், சுரம், சர்வாங்கத்திலும் மிகுநோவு, அன்னத்திவேஷம், விழித்தவிழி விழித்தபடியிருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அர்ச்சகா என்பது நாட்பட அநுசரித்தல்.

12-வது அற்புதாகிரகம்.

இது, குழந்தைபிறந்த பனிரண்டாம்நாளிலாவது, பனிரண்டாம் மாதத்திலாவது பனிரண்டாம் வருஷத்திலாவது சிசுவை, அல்லது தாயைப்பிடிக்கும்; அப்போது அறிவின்மை, பல்லைக்கடித்தல், அழுகை, கண்ணோவு, ரோமம் முறைத்தல், ஏதாவது தரச்சொல்லி அழுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இம்மதாந்தரம், ராவணேசுவரன் கோகர்ன ஸ்தலத்தில், தவஞ்செய்து பிரமதேவர் வரத்தினால் உண்டாக்கிய குமாரத்திரம் என்கிற வைத்தியகிரந்தத்தில் இருக்கிற கிரக தோஷபேத நிதானங்களைச் சுருக்கப் பராசமகாரிஷி அருளிய தென்றறிக.

மதாந்தரமுற்றியது.

சி த் த ர் ம தா ர் த ர ம்.

பக்ஷிதோஷபேதம்.

அந்திசர்சி, நடுப்பகல் பாதிராத்திரி ஆகியகாலங்களில் தெருக்கடக்கத்தெருக்களில் எடுத்துக்கொண்டு போவதினால் சிசுக்களுக்கு, ஞான்குவிதப் பக்ஷிதோஷம் உண்டாகும். அவையாவன : ஆண்பக்ஷி

தோஷம், பெண்பக்ஷிதோஷம், மலட்டுப்பக்ஷிதோஷம், அலிப்பக்ஷிதோஷம் என்பவைகளாம்.

பக்ஷிதோஷசமுதாயகுணம்.

சிசவுக்கு வாந்தி, பேதி, தாகம், சரம், அவயவங்கள் இளைத்தல், பலவீனம், பால்சூடியாமை, நடுக்கல், அரித்திரை, தோள் இடிப்பு நடுநெற்றி ஆகிய இடங்களில் குழிவிழுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும், குடித்த பால் நெஞ்சில் எதிர்த்தல், மயக்கம், சிறிச்சிறி அழுதல், தலைநோவு, வயிற்றில் கடுப்புடன் காந்தல், கபாதிக்கம், உச்சியிலும் முலைமார்பிலும் சுடுகை, நாக்குவறளல், தலை எடுத்துப் பார்க்கக்கூடாமை, கண் வெளிறல், அதில் பிளைசாரல், முகத்தில் பச்சையும் மஞ்சளும் கலந்த நிறம்போல் தோற்றல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும் என்பாருமுளர்.

1-வது ஆண்பக்ஷிதோஷம்.

இது, தாகம், பேதி, சரீரம் உலரல், கண்கள் குழிவிழுதல், நாக்கைநாக்கை நீட்டுதல் என்னும் இக்குணங்களை யுண்டாக்கும்.

2-வது பெண்பக்ஷிதோஷம்.

இது, சர்வாங்கநடுக்கல், காங்கை, தாகம், பேதி, பால்சூடியாமை என்னு மிக்குணங்களை யுண்டாக்கும். அன்றியும், கண் சொருகுதல், சீதபேதி, கடுப்பு, ஆசனம்பிதுங்கல், சீறியழுதல், தேகங்கறுத்தல், கண்ணோவு, விக்கல், வாய்நீருறல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும் என்பாருமுளர்.

3-வது மலட்டுப்பக்ஷிதோஷம்.

இது, ஆயாசத்துடன் இளைப்பு, உச்சியில் குழிவிழுதல், வாந்தி பேதி, தாகம், தேககாங்கை என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது அலிப்பக்ஷிதோஷம்.

இது, தோள், முதுகு, கண்டம், முழங்கை ஆகிய இடங்களில், குழிவிழுதல், வாந்தி, பேதி, தாகம் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

பகழிதோஷ சித்தர் மதாந்தரம்.

சிலநூலில், பகழி தோஷத்தை, வரப்புள்தோஷம், நீர்ப்புள் தோஷம், தூங்குபுள்தோஷம், அனாமத்துப்புள்தோஷம், காண்புள்தோஷம் என ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளை எடுத்துக்காட்டப்படும்.

1-வது வரப்புள்தோஷம்.

இது, பாலைப்போல் தேகம்வெளிதல், கண்கலங்கல், அக்கண்களில் துளித்துளியாகச் சலம்வடிதல், தொண்டையும் நாவும் வறளல், வேப்பம்பழச்சாற்றையொத்த பேதி, தலைநடுக்கல், தேகத்தில் சுடுகை, யானை வீரிடல்போல் குரலோசை, கைகால்களில் குத்தல், விக்கிவிக்கி அழுதல், அன்னதவேஷம், களைத்தல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது நீர்ப்புள்தோஷம்.

இது, நெஞ்சுவறளல், சுவாசம், கண் குளிர்ந்துவெளிதல், முலையுண்ணமை, சீராம்வெளுத்து இளைத்தல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது தூங்குபுள்தோஷம்.

இது, உறக்கம், மயக்கம், வாந்தி, பேதி, உச்சியிற்பள்ளம், மேல் மூச்சு, தேகவாட்டம், மாறுமுகம் என்னு மிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது அனாமத்துப்புள்தோஷம்.

இது, நெஞ்சிலும் உண்ணாக்கிலும் தடித்தலானவீக்கம், பால்தங்காமல் கக்குதல், அதில் கசப்பான நாற்றம் வீசுதல், தேகத்தில் நோவு, கால் கை நாசி இவைகளில் எரிச்சல் என்னு மிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

5-வது காண்புள்தோஷம்.

இது, உச்சியிலும் கண்ணிலும் குழிவிழுதல், முலையுண்ணமை, பச்சுப் பச்சென்று பேதியாதல், பறவைக்குரல் ஓசையைப்போல்

சீறிச்சீறி அமுதுதல், தாகம் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும் இதுகளை, மிருத்தியஞ்சயமந்திரம் ஒதிச் சலம் இறைத்தல், வலம் புரிக்காய்க் குளிசம் கட்டல், பூதப்புகைபோடல் முதலிய சிசிச்சைகளால் வசப்படுத்தவும்.

மதாந்தரம் முற்றியது.

தூரவஸ்திரி பார்வைத்தோஷ லக்ஷணம்.

எந்தஸ்திரிகளாவது, மாதாந்தரமுழுக்கு முழுமியவுடன், கருப் பத்தைவிரும்பி, மற்றொரு குழந்தையின் முகத்தில் விழித்து, அன்றிரவில் புருஷனைச்சேர்ந்து கருப்பமானால், முன்பு இவர்கள் பார்வைக்குள் அகப்பட்ட குழந்தை அன்னம் சாப்பிடுவதாயிருந்தாலும், அதற்குத்தேகம் நாளுக்கு நாள் நேர்ந்து இளைத்தல், வயிறுப்பல், தலைதொக்கலிடல், ஞாபகபங்கம், வாயுலரல், தலைமயிர் உதிரல், அரைக்கண் பார்வை, காலும் கையும் சும்பல், எழுந்திருக்கக்கூடாத தூப்பலம், பேதி என்னு மிக்குணங்கள் உண்டாகும். அந்தஸ்திரிகளுக்கு ஆண்குழந்தையைப் பார்ப்பதனால் ஆண்கருப்பமும் பெண்குழந்தையைப் பார்ப்பதினால் பெண்கருப்பமும் தரிக்கும். அக்கருப்பம் விருத்தியடைய விருத்தியடைய முன்பு தோஷந்தாங்கிய குழந்தைக்கு அளவிடக்கூடாத வேதனைகளும் விருத்தியடையும். இச்சிசுவு வெளிப்பட்டவுடன், அக்குழந்தையானது பிழைத்தாலும் பிழைக்கும் அல்லது இறந்தாலு மிறக்கும். இதனைச் சவலைரோகம் எனவும் சொல்வர். அன்றியும், பேதி, வார்த்தி தேகத்தில் ஒரு விதநாற்றம் வீசுதல், மயக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும் என்பாருமுள்ளர்.

பாலகிரகதோஷமும் பக்ஷிதோஷமும் முற்றியது.

இனிப் பூதகண பேதம்.

மாந்திரிக சாஸ்திரத்தில் அடங்கிய பூதகணபேதம் 18-வகைப் படும். அவையாவன:—தேவ, அசுர, காந்தருவ, யக்ஷ, சர்ப்ப,

ராக்ஷச, கூஷ்மாண்ட, காம, கிரண, வேதாள, பிரமராக்ஷச, யதா காரிஷ, அர்த்தபிதா, பைசாச, ரூசு, விருத்த, சித்த, முனி என்பவைகளாம். இவைகளின் பரிவாரங்களையும் குணாதிசயங்களையும் கூறில், கோடி கோடி சங்கத்திற்கும் அதிகமாகப்பெருகும். இவைநிற்ச, இப்பூதகணங்கள் அந்தந்தத் தலைவர்களின் நாமத்தையும், அச்செய்கைகளையும் பெற்றுப் பயங்கரமான உருவத்தோடு மாமிசம், கொழுப்பு, ரத்தம் முதலிய ஆகாரங்களை விரும்பி, பூலோகத்தில் பாதிராத்திரிவேளையிற் சஞ்சரித்து மனிதரை வருத்து மென்றறிக.

பூதப்பிரவேச பூர்வரூபம்.

பூதம்பிடிக்குந்ததியில், புத்தியும் அறிவும் கெடுதல், மிகுசையோக விருப்பம், லோபம், மோகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அதுபிடித்தபின்பு, தருமக்கெடுதி, ஆசாரவிரதாதிகளைக் கைவிடல், அசசி, துன்மார்க்கம், பெரியோரை வணங்காமை, மனதின்படி நடக்குதல், புத்தியைக் கெடுத்துக் கொள்ளுதல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பூதவேஷாந்தரலக்ஷணம்.

தேவாதி பூதங்கள், ரோகவடிவங்கொண்டு உன்மாதிரோகங்களினால் வேதனையை யுண்டாக்கிச் சுராதிரோகங்களால் திடச்சித்தம் இல்லாத மானிடர்களைப் பயப்படுத்தும் அல்லது கொல்லும், இதுகள், உயிருள்ளபிணமாகிய மனிதரைப்போலவே தருமவிரோத காரியங்களைச் செய்வீத்து, தேகத்தில் சீழுவாசனையான தூர்க்கந்தத்தை யுண்டாக்கி வாசஞ்செய்யும்.

பூதாதிகாரியநிதானம்.

தேவபூதங்களும், அசுரபூதங்களும், அவைகளின் பரிசனங்களும் தொடருமாகில், மனதில் எந்நேரமும் பயங்கரமுண்டாகும். காந்தருவ பூதம் தேகத்தைத்தொட்டு அசைக்கும். சர்ப்பபூதம் தேகத்தில் வாசமாகவே இருக்கும். யக்ஷபூதம், தேகவாசனையைப் பற்றிப் பின் தொடரும். ராக்ஷசபூதம் மனிதரை வாகனமாக ஏறிக்கொண்டேதிரியும். கூஷ்மாண்டம், காமம், கிரணம், வேதாளம், பிர

மராஷ்சம், யதாகாரிஷம், அர்த்தபிதரம், பைசாசம், ஆகிய 8-பூதங்களும் எடுத்து விழுங்கவருவதுபோல் எதிரில் தோற்றப்படும். குரு, வீருத்த, சித்த, முனி என்னும் 4-பூதங்களும் சபிக்கும்.

காணுவேசநிதானம்.

குணப்பிரதானத்தையுள்ள தேவாதிபூதங்கள், மனிதரிடத்தில், படிசுத்தில் பிரதிபலிக்கின்ற சூரியகிரணத்தைப்போலும், வீட்டுக்குள் நிழலிடத்தில் ரந்திரவழியாக இறங்கும் வெய்யிலைப்போலும் பிரவேசிக்கு மென்றறிக.

பூதகிரகணகாலநிதானம்.

ஒருவருக்குக் கேடுசெய்ய நினைக்குங்காலம், ஊழ்வினை யறுபவ காலம், சூரியசந்திர கிரகணகாலம், மாலைமயங்கூங்காலம், அசுசிகாலம், சக்கிலபக்ஷ கிருஷ்ணபக்ஷசந்திகளில் சையோககாலம், தூரஸ்திரீபுணர்ச்சி காலம், துன்மார்க்கக் கூடத்திரபிரயோககாலம், வேள்வி, வேதம், சுபகாரியம், பிரமசரியணீரதம், மகாவிரத முதலியவைகளை அறுஷ்டித்துத் தவறியகாலம், மகாயுத்தகாலம், விடியச் சாமநேரத்திற்கு முன் துஷ்டகிரக மாலிகா யோகத்தில் ஸ்திரீகளோடு ஊர்ப்பயணம் போருங்காலம், அசுசி இடத்தில் சஞ்சாரகாலம், வார்த்தியிலும் ரத்தவார்த்தி காலம், விந்து கலிதகாலம், மாதாந்தர முழுக்குத் தப்பியகாலம், பாழுங்கோயில் பாழுஞ்சாவடிகளிற் சயனகாலம், ஒருவர் எச்சிலான மது, மாமிசம், வெல்லம், எள்ளு முதலியவைகளைப் புசித்து எச்சிற் கையோடு இருக்குங்காலம், நிருவாணகாலம், நாறு சந்தி கூடிய ஊர் அடுத்த வனத்திலும் மசானத்திலும் பாதிராத்திரியில் செல்லுங்காலம், தேவர்கள், குருக்கள், பிராமணிகரேஷ்டர்கள், இருபுகள், பெரியோர்கள் என்னும் இவர்களை இழிவாகப் பேசுங்காலம் ஆகிய இக்காலங்களில், முன் சொன்ன 18-வகை பூதகணங்களும் பிடிக்கும். அதன் விவரம்:—தேவபூதங்களும் அசுரபூதங்களும் அமாவாசைக்குப் பின்பு வருகின்ற திரையோத்சி, சதுர்த்தசி, பூரணை என்னும் இத்தினங்களில், எருதேற்றம், சூலக் கைப்பிடித்தல், சலவைச்சல்லா தரித்தல், சிவதவ வேதாத்தியயனத்தைத் தவறுதல் ஆகிய இச்செய்கையுள்ளவர்களைப் பிடிக்கும். கார்த்தவியூதம்

சதுர்த்தி, அஷ்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி என்னும் இத்தினங்களில் இதவஞ்சகம், சுகந்தாதிபுட்பத்துடன் திவ்விய வஸ்திராதிகளைத் தரித்தல், விநாயாடல், ஸ்திரீகள் கூட்டத்தோடு கேளிவிவாசம், எருதேற்றம் ஆகிய இச்செய்கை யுள்ளவர்களைப் பிடிக்கும், யக்ஷபூதம், சதா நகைப்பும் அதிக அழகும் பலமும் உள்ளவர்களைப் பிடிக்கும். சர்ப்பபூதம், பஞ்சமியிலும், திரிசந்தி காலத்திலும், நீங்காதரித்திரை, அதிககோபம், சபலசித்தம் ஆகிய இச்செய்கை யுள்ளவர்களையும், சங்கராசாதியரையும், மிகுந்த திரவிய ஸ்தரையும் பிடிக்கும். ராக்ஷசபூதம், கிருஷ்ணபக்ஷ நவமியிலும் துவாதசியிலும் பொறமைக்குணத்தர், குரூரவார்த்தையர், பூனைக்கண்ணர், பிரியமில்லாத வஸ்துக்களைப் புசிப்பவர் ஆகிய இவர்களைப் பிடிக்கும். கூஷ்மாண்டபூதம், சக்கிலபக்ஷ அஷ்டமி பஞ்சமி சந்திரோதயகாலம், சந்தியாகாலம் என்னுமிக்காலங்களில் பலாட்டியமும் மிகுந்த அபிமானமு முள்ளவர்களைப் பிடிக்கும். காமபூதம், பாக்கியம் சவுரியம் மிகுந்தபலம் புஷ்பசுகந்தாதி சிங்காரம் அழுக்கு வஸ்திரம் புனைதல் ஆகிய இச்செய்கை யுள்ளவர்களையும், அதிக பாக்கியவந்தரையும் பிடிக்கும். கிரகணபூதம், சப்தமியிலும், ஏகாதசியிலும் அதிக பாபகருமிகளைப் பிடிக்கும். வேதாள பூதம் கிருஷ்ண பக்ஷ துவாதசியிலும், சந்தியாகாலத்திலும், தற்புகழ்தல், கோள்சொல்லல், குலத்தினலும் உருவத்தினலும் தானே சிரேஷ்டனாகத் தன்னை மதித்தல் ஆகிய இச்செய்கை யுள்ளவர்களைப் பிடிக்கும். பிரமாசக்ஷ சம், யதாகாரிஷம், அர்த்தபிதரம் என்னும் இம்முன்று பூதங்களும் அர்த்தராத்திரியிலும் தருணம் நேரிட்ட காலத்திலும், வேதம், தபசு, ஆசாரம், நல்ல திடச்சித்தம், குருபூசை, பெரியோர்கள் பூசை, கிரகாதி தேவதாபூசை ஆகிய இவைகளில் நின்றும் தவறிய அசுத்த முள்ள பிராமணர்களையும், மற்றைச் சாதியாரையும், நெறி வழுவாத வேதயர்விடு, தேவாலயம், தண்ணீர்த்துறை முதலிய இடங்களில் சையோகஞ்செய்பவரையும் பிடிக்கும். பைசாசம், குரு, விருத்த, சித்த, முனி, என்னும் இவ் ஐந்துபூதங்களும், அஷ்டமி, துதியை, திரிதியை என்னும் இத்தினங்களில், பொன்னை அபகரிப்பவர், தூப்பலர், கோளர் முதலியவர்களைப் பிடிக்கும். மற்றைச் சாயானிய கிரக பூதங்கள், ராக்காலங்களில் சமயம் நேரிடும்போதெல்லாம் பிடிக்கும். ஆதலால் தூர்ச்செய்கை கூடாது.

சர்வபூத கிரகணபூர்வருபம்.

சகல பூதங்களும், தேகம் இளைத்து நிறமாறுதல், தேசசகுறைதல், தூர்ப்பலம், ஆயாசம், கொலை செய்வதற்கே இச்சை, எவ்வஸ்துக்களிலும் அசங்கியம், மனக்கெடுதி, நித்திரா காலத்திலும் அநித்திரா காலத்திலும் பயந்தவர்போல் திடுக்கிட்டெழுந்து ஓடியாவரையும் அடித்துத் திட்டி அளவிடக்கூடாத ஆர்ப்பாடம் பண்ணுதல் என்னும் இக்குணங்களைத் தங்களுக்குப் பழையருபமாகப் பெற்றிருக்கின்றன.

1-வது தேவபூதம்.

இது, குளிர்ச்சியான சமபார்வை, பரிசுத்தம், கோபம் இல்லாமை, நாசியால் பேசுவர்போல் பேசுகின்றவார்த்தையிலுங் கொஞ்சவார்த்தை, சயனவைபோகம், அற்பமலமூத்திரம்சாருதல், லோபகுணம், வெகுசூலச் சமாச்சாரத்தை யெல்லாஞ்சொல்லுதல், பிராமணர்க ளிடத்தும் தேவர்க ளிடத்தும் பக்தி, வெள்ளைவஸ்திரம், சுகந்தபுஷ்பம், நதி, மணற்குன்று, மலை, மெத்தைவிடு, பால், தயிர் ஆகிய இவைகளில் இச்சை, மிகுந்ததேசசு, அலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவை ஒத்த முகவிலாசம், ஒருவேளை கண்களை மூடிக்கொள்ளுதல் எப்போதும் சுகந்தாதிக்களைத் தரித்தல், யாவருக்கும் வரங்கொடுக்கின்ற தன்மை என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது அசுரபூதம்.

இது, பிராமணர்களிடத்தில் அபகாரநோக்கம், பிரமாதிகேவர்களும் நான்தானென்றுகூறுதல், விகாரவார்த்தை, அதிக பராக்கிரமம், யாவருக்கும் பயப்பட்டாமை, சரீரத்தில் மிகுதியர்வை, கோபம், சஞ்சலப் புத்தி, அபிமானம்விடுதல், மத்தியபானத்திலும் மாமிசத்திலும் விருப்பம், தேவர்கள் பிராமணர் ஆசிரியர் ஆகிய இவர்களிடத்தில் மகாவிரோதம், பெரியோரைக்கண்டு நகைத்தல், வாயினாலும் பல்லினாலும் நகத்தினாலும் யாவரையும் சேஷ்டை செய்தல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது காந்தர்வபூதம்.

இது, மிகுந்த ஆசாரவொழுக்கம், நீங்காதசந்தோஷம், மேலில் சுகந்தபரிமளம்விசுதல், அற்பவார்த்தை, பூஞ்சோலையிலும் ஆற்று

மணற்குவையலிலும் சிவந்தபுஷ்பத்திலும் இச்சை, அடிக்கடி நகைப்பு, சேளிவிவாசம், சங்கீதம்பாடல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது யக்ஷபூதம்.

இது, குந்திக்கொண்டு நிற்குதல், நகைத்தல், ஆடல், பாடல், அழுதல், யார்வந்தாலும் அவர்சளுடைய துணியைப் பிடித்துப் பிடித்து இழுத்தல், துர்ப்பாஷையாகத் தீட்டுதல், பரிசாசஞ்செய்தல், கைகளை யாட்டுதல், ஸ்நானம் போஜனம் பானம் ரத்தம் சந்தனம் தூபம் வஸ்திரம் மது மாமிசம் வேட்டையாடுதல் ஆகிய இவைகளில் இச்சை, கண்சிவந்து கலங்குதல், அதில் சலம்வடிதல், மதத்த நடை, சந்தோஷம், அதிகவார்த்தை, ஸ்திரிகளிடத்தில் கோலாகலம், வீகாரமூசம், அற்பசோபம் அல்லது அதிககோபம், மிகுபலம், அறிவின்மையாக எந்தவஸ்துக்களையும் ஈதல், தானே பேசிக்கொள்ளுதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5-வது ராக்ஷசபூதம்.

இது, புருவநெறித்தல், சிவந்த நேத்திரம், குரூரபார்வை, பேய்க்கூச்சல், பிரமித்து ஓடுதல், அறித்திரை, அசனவெறுப்பு அல்லது புசிக்கையில் நகைத்தல், சலமுள்ள ஏரி மடுக்களில் திரிதல், இளைத்தல், துர்ப்பலம், ஆடல், சண்டவர்களை அடித்தல், அசங்கித உருவம், நாணமின்மை, அதயிரியம், அழுதல், மது மாமிசம் ரத்தம் சையோகம், புஷ்பகந்தவருக்கம், பவி இவைகளில் விருப்பம், சூரன் போல் உதட்டை உதட்டைக்கடித்தல், சற்றுநேரம் பேசாதிருத்தல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது கூஷ்மாண்டபூதம்.

இது, முகத்தைப் பார்ப்பதற்கே பயங்கரம்தோற்றல், அதிக கோபம், தாமதவார்த்தை அல்லது மிகுவார்த்தை, நடந்தால் இரண்டு பீசங்களும் கனத்து தளர்ந்து தொங்குதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது காமபூதம்.

இது, தானே அடித்துக்கொள்ளுதல், பலவிததொனியாகப்பேசுதல், கம்மியவார்த்தை, அடிக்கடி நாவை நீட்டுதல் செயம்பண்ணுதல்

அசைவரத் திக்குகளைப்பார்த்தல், சசி என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8 -வது கிரணபூதம்.

இது, ரத்தநேத்திரம், உக்பார்வை, பயங்கரவார்த்தை, அதிகதிண்டி, துன்மார்க்கச் சாவகாசம் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

9 -வது வேதாளபூதம்.

இது, பொய்யில்லாதவார்த்தை, தேகநடுக்கல், தாடையுலரல் சுகந்தாதி வஸ்துக்களைத் தரித்தல், பூமலைபுனைதல், அகில் முதலிய தூப வருக்கத்தில் இச்சை, நித்திரை என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10 -வது பிரமராக்ஷசபூதம்.

இது, கெடுதிச்சேஷ்டை, அதிகதிண்டி, வேதசாஸ்திரியர், தேவர், வைத்தியர், மந்திரவாதியர், தபோதனர் ஆகிய இவர்களிடத்தில் மகாவிரோதம், கத்தி தடிமுதலிய ஆயுதங்களினால் தானே அடித்துக்கொள்ளல் எவர்களையும் அவமரியாதையாக அழைத்தல், சமயம்பார்த்து அடித்தலென்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11 -வது அர்த்தபிதரபூதம்.

இது, கண்ணிமைகள் சரிந்துதொங்குதல், தலைமயிர் முறைத்தல், தாடையுலரல், முகக்களைநீங்குதல், துக்கித்தமுதல், உருட்டி உருட்டிப்பார்க்குதல், அகாலநித்திரை மந்தாக்கினி, சபாவவார்த்தை, சொப்பனத்தில் இறந்தவர்களைக்கண்டு பேசுதல், கறுப்பாகிய வஸ்து, வெல்லம், பால், மாமிசம் இவைகளில் விருப்பம் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

12 -வது பைசாசபூதம்.

இது, மனது துன்மார்க்கத்தில் செல்லுதல், நகைத்தல், அறிவு நீங்குதல், நகத்தால் கீறிக்கொள்ளுதல் அல்லது அடித்துக் கொள்ளுதல், யாரையும் மதிப்பில்லாமல் பேசுதல், தேசசநீங்கிச் சங்கையுள்ளவர்போல் இருக்குதல், தெரிந்துந தெரியாதவார்த்தை, தனது

துக்கத்தை ஒருவரோடுசொல்லுதல், சரீரத்தில் விசுவடன் தூக்கந்தம் வீசுதல், தலையிறக்கம், குரல்கம்மல், நிதமும் பயங்கரத்தோடு கூவுதல், அசுசியான நடைநடக்குதல், எச்சில், கள், மாமிசம், கீதம், நாட்டியம், பாழ்விடு ஆகிய இவைகளில் இச்சை, கல், முள், பாம்பு இவைகள் இருக்கும் வழிகளில் ஓடுதல், உட்கார்ந்து தலைசுற்றியாடுதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

13 - வது சித்தர் முதலிய நான்கு பூதங்களின் லக்ஷணம்.

சித்தர், முனிவர், குரவர், விருத்தர் ஆகிய இவர்களால் சபிக்கப் பட்டவர்களுக்கு அந்நால்வர்களின் தியானங்களும் உருவங்களும் வரும். இதனால், அவர்கள் புசிப்பதுபோல் புசித்தல், ஞானம், விசேஷ அறிவு, மிகுவார்த்தை, சேஷ்டை, பலம், வீரம், வீரிய விருத்தி முதலியகுணங்கள் அதிகரிப்பதும் அன்றி, அவர்களின் செய்கைகள் எல்லாம் உண்டாகும். இந்த வாக்கியத்தில் நான்கு பூதங்களின் குணங்களடங்கி இருக்கின்றன. என்றழிக. இவைநிற்க. 307-வது பக்கத்தில், தொகுத்துக் காட்டிய 18-வகைப் பூதகணங்களின் குணங்களை எடுத்துக்கிரமமாகவிரித்துச் சொல்லிவந்த இடத்தில், சர்ப்பம், யதாகாரிஷம் என்கிற இரண்டு பூதகணங்களுக்கும் குணங்களை முதலாவற்ற சொல்லாமையால், இதிலும் சொல்ல வில்லை.

பூதகணமதாந்தரம்.

சிலநூலில், பூதகணத்தை, ஈசரபூதகணம் ஆகியாக கசுமலபூதகணம் ஈறாக 16-வீதம் எனக் கூறப்படுகின்றன. அவைகளையும் இதனடியில் முறையே எடுத்துக்காட்டப்படும்.

1 - வது ஈசரபூதம்.

இது, விகாரமில்லாத நேத்திரம், பித்த முகத்தேசு, சதா சிவ சரித்திரங்களையே சொல்லிக்கொண்டிருத்தல், கம்பிரமான கண்டத் தொனி என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது தோத்திரத்தால் விலகும்.

2 - வது இந்திரபூதம்.

இது, கோடைஇடி இடித்தல்போல் மிகுந்த வார்த்தையை

உண்டாக்குவதன்றியும் நல்லபோகங்களையும் விரும்பும்படிக்குச் செய்யும்.

3 - வது குபேரபூதம்.

இது, யார்கேட்கினும் உடனே வேண்டியபொருளைக் கொடுப்பிக்கும்.

4 - வது வருணபூதம்.

இது, சுகந்தம், கள், சாராயம் ஆகிய இவைகளில் விருப்பம், ஏதேனும் ஒருகொம்பை வில்லாகவும் அதற்குப் புற்களைநாணாகவும் எண்ணிக் கையில்பிடித்துத்திரிதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5 - வது யாகசேனபூதம்.

இது, பிரமக்கியானத்தோடு பிரமநிலையைக் கூறுதல், பெரியவர்களுக்கு நல்ல வெகுமானங்கொடுத்தல், தொனிபேதமாகச் சமஸ்கிருத வார்த்தைகளைப் பேசுதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6 - வது விருபாக்ஷபூதம்.

இது, பச்சைமாய்சம் கனிவருக்கம் அதிரசம் மாப்பண்டம் பாயசம் ஆகிய இவைகளில் இச்சை, ரோமச்சிவிர்ப்பு, தேகம்புஷ்டியாகக் கெட்டிப்பட்டிருத்தல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7 - வது வித்தியுன்மாலிபூதம்.

இது, மேகம் குமுறும்போதும், மின்னல் மின்னும்போதும், இடி இடிக்கும்போதும், மிருந்த பயங்கரத்தை உண்டாக்கும்.

8 - வது சுகபூதம்.

இது, கால் கை முதலிய அவயவங்களை யெல்லாம் நடுக்குதல், அடிக்கடி ஓடல், பயப்படக்காட்டுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

9 - வது நிஸ்ததேச பூதம்.

இது, கோபம்வந்தால் தனக்குவேண்டியவஸ்துக்களைப்பிடித்தல், வழிமறித்து ஸ்திரீகளை வெருட்டல், சாம்பலிலும் குப்பையிலும் கஷ்டத்திலும் படுக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10 - வது சாகோர்த்தபூதம்.

இதுகொம்புகளையும் கற்களையுமெடுத்துக்கொண்டு தெருவிலும் மசானத்திலும் சுற்றிச்சுற்றித்திரிதல், புல், செத்தை, இலை முதலியவைகளை வஸ்திரமாகத் தரித்தல், ஒருவேளை நிர்வாணமாக இருத்தல், யாவரிடத்திலும் மதிப்பில்லாமை, பட்டமரங்களின்மேல் ஏறிக்கொள்ளுதல், எள் கலந்த அன்னத்திலும், மதுபானத்திலும், மாமிசத்திலும் மிகுவிருப்பமென்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11 - வது நகுபூதம்.

இது, நகைத்தவார்த்தையாடல், நன்மைதீமைஎண்ணுதுநினைத்தபடியே நடக்குதல், மத்தியபாணஞ்செய்து எந்நேரமும் பிறரைச் சண்டை மூட்டல், ஆறுசத்திலும் இச்சை, முகவாத்தியம் பண்ணுதல், டலைக்குகை டலைச்சாரல் தடாகம் சாவடி இவ்விடங்களில் சஞ்சரித்தல், தூந்துமி பேரிகை மேகம் ஆகிய இவைகளின் சத்தத்தைக்கேட்டுச் சந்தோஷப்படுதல், குப்புறப்படுத்தல், உட்காரலில், தலைகுனிதல், பால் தயிர் மத்தியபானம் ரத்தம் இவைகளில் ஆபேகைஷ, தேகக் குலுங்குதல், எந்த வஸ்துக்களையாவது பல்லினற்கடித்தல், தானே தனித்துப் பேசுதல், அதில் எதிராளிக்கு உத்தரவு கொடுப்பதுபோல் கொடுத்தல், எப்போதும் சலத்திற்கிடத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

12 - வது மணிவரபூதம்.

இது, அதிககோபம், மேல்பார்வை, தேகத்தின்ரோமமெல்லாஞ்சிலீர்க்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

13 - வது நிகடபூதம்.

இது, ரகசியத்தில் சங்கீதம்பாடல், ஆடல், மவுனமாயிருத்தல், நகைத்தல், ஆட்டிலும் பாட்டிலும் இச்சை கொள்ளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

14 - வது விசாகபூதம்.

இது, அடிக்கடி நகைத்தல், பூமியைக்கையால் அறைதல், கம்மியவார்த்தை, நிரேதுவாக அழுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

15-வது பித்தபூதம்.

இது, மல சலங்களைக் கையால் பிசைதல், நகத்தால் துரும்பைக் கிள்ளிக்கொண்டேயிருத்தல், அசனவெறுப்பு, பயம், பித்தன் போல் சேஷ்டை செய்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

16-வது கசுமலபூதம்.

இது, போஜனத்தைக்கண்டு நகைத்தல், கீச்சுக்குரலால் கூப்பிடுதல், திடுக்கெனப்பயப்படுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

ஆக பூதகணம் பதினாறாண்டு மதாந்தரமும் முற்றியது.

அசாத்திய பூதநிதானம்.

எந்தப்பூதம் பிடித்திருந்தாலும், அம்மனிதர்கட்கு மனம் நானாவீதமாகக் கலங்குதல், தலைமயிரை விரித்துக்கொண்டு திரிதல், நிர்வாணமாக அலைதல் என்னு மிக்குணங்கள் இருந்தாலும், நெடுநாளாழிகியும் இக்கிரகசங்கை நீங்காவிட்டாலும், அவர்கள் பின்னால் சிறுவர்கள் கும்பலாகக் கூடிக்கொண்டு கூச்சலிட்டுத் தொடர்ந்தாலும், அசாத்தியமே.

மேற்சொல்லிய பூதகணங்களை ஓட்டிவிடுதற்கு எண்ணங் கொண்ட அலுஷதவினோதன் என்கின்ற மகாசிகிச்சகன், வீரபத்திர நசியம், நந்தீசர் ஆக்கிராணம், பூதகலிக்கம், ருத்திர கபாலவுருண்டை, அஷ்டகாளித்தாமம், பூதநாசத்திரி, காலபிரவத்தீபம், அகத்தீசர் குழம்பு, விஷமுஷ்டித்தயிலம் முதலிய அலுஷதப்பிரயோகங்களையும், வேப்பிலை, வசம்பு, மைசாட்சி, மான்சொம்பு, யானைக்கொம்பு, வெண்கடுகு, மஞ்சள், மயிலிறகு என்னும் எட்டுச் சரக்குகளையும் சமமாகச் சேர்த்திடித்துத் தூபம்போடுகின்ற புகைச் சிகிச்சைகளையும்; நிலக்கடம்பு, கோஷ்டம், செருப்படை, நெட்டைப்பேய்மிரட்டி, இலவுங்கப்பட்டை ஆகிய இவ் ஐவகைச் சரக்குகளையும் வகை 1-க்கு, பலம் 1/2-ஐவிழக்காடு ஒருபடி நல்லசலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் 1-ஆகக்காய்ச்சிய குடிநீரை, அந்திசந்தி கொடுப்பிக்கின்ற வஸ்தி சிகிச்சைகளையும்,

இன்னும் சிகிச்சாசாரத்தில் கூறியபற்பல சிகிச்சைகளுடன் மாந்திரிகச் சிகிச்சைகளையும் செய்யவேண்டும்.

பத்தாவது, அதிதூல ரோகபடலம் முற்றியது.

11 - வது உன்மாதரோகபடலம்.

உன்மாதரோகபேதம்.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் ஆகிய இம்மூன்றும் அதனதன் மார்க்கந்தப்பி நடக்கும்போது மனதில் ஒருவிதமதம் பிறக்கும். அதவே உன்மாதரோகமாம். இது, வாதோன்மாதம், பித்தோன்மாதம், சிலேஷ்மோன்மாதம், திரிதோஷோன்மாதம், வியாத்தியோன்மாதம், விஷோன்மாதம் என ஆறுவிதப்படும். உன்மாதம் என்பது மதம்.

1 - வது வாதோன்மாதரோகம்.

இது, கைகளைச் சேர்த்துத் தட்டுதல்; நகைத்தல், ஆடல், ஒரு வளைப்பிடிக்க எழுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2 - வது பித்தோன்மாதரோகம்.

இது, யாவரையும் பயப்படுத்தல், எழுந்தெழுந்து ஓடுதல், சீதளபதார்த்தத்திவிச்சை என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3 - வது சிலேஷ்மோன்மாதரோகம்.

இது, அறித்திரை, யாவரையும் பயமுறுத்தல், ஸ்திரீகளிடத்தில் மிகுந்த விருப்பம், சகலபதார்த்தங்களையும் வேண்டிமனக் கேட்டல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4 - வது திரிதோஷோன்மாதரோகம்.

இது, வாதம் முதலிய மூன்று உன்மாத ரோகங்களுக்குள்ள குணங்கள் யாவையும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும்.

5-வது வியாத்தியோன்மாதரோகம்.

இது, மிகுந்ததிரவியத்தைப் போக்கடித்த விசனத்தினாலும், மனைவியை இழந்த துக்கத்தினாலும், இன்னும் பற்பல மனோவியாதி களிாலும் பிறந்து, அதயிரியம், அடிக்கடி வியாசுலப்படல், தேகம் வெளிறல், தெய்வமே தெய்வமே எனப்பிரலாபித்தல், காரணம் இல் லாமலே கண்ணீர்விட்டு அழுதல், தானே ஆச்சரியப்படுதல், பெண் சாதியின் குணத்தை நீனைத்து விசாரப்படுதல், மனது சிறுத்தல், ஒருவேளை தியானிகள்போலிருத்தல், நித்திரைப்பங்கம், புரளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது விஷோன்மாதரோகம்.

இது, இமெருந்து முதலியவைகளால் உண்டாகி, முகங்கறுத்தல், தேசசும் பலமும் பஞ்சேந்திரியங்களும் நசிக்குதல்; திகைத்துத்தி கைத்துத்திரிதல், முன்புசாப்பிட்டமருந்தினதுவிஷம் தேகத்தில் ஊறலுறக் கண்கள் சிவக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக் கும். இது அசாத்தியமாம்.

மேற்சொல்லிய உன்மாதரோகங்களை, முலைப்பாலினாலும் செங் கரும்பு ரசத்தினாலும், முந்திரிப்பழம், கோரைக்கிழங்கு, அதிமது ரம், தண்ணீர்முட்டாங்கிழங்கு, சந்தனம் இவைகளின் கஷாயத்தி னாலும், கூஷமாண்ட சூருத்தினாலும், முசறுமுட்டைப்பாலால் செய் கின்ற நசியம் முதலிய சிகிச்சைகளினாலும் பரிகரிக்கவேண்டும்.

அபஸ்மாரரோகபேதம்.

சிந்தித்தலினாலும், துக்கத்தினாலும், பயத்தினாலும் மனதுமிக வும் பதைத்துத் தபிக்குங்காலத்தில், வாத பித்தங்கள், அதிகரித்து மனதிற்குத் தெளிவைத்தருகின்ற நரம்புகளை யுலர்த்தி, அம்மார்க் கங்களை மேகம் கம்யிபதுபோல் இருள் அடையச்செய்து, புத்தி யின் தெளிவைக்கெடுத்துச் சத்துவகுணத்தை நீக்கித் தகாதநடத் தையை நடப்பித்து, உன்மாதரோகத்தைப்போலவே இந்த அபஸ்மாரரோகத்தைப்பிறப்பிக்கும். இது, வாத அபஸ்மாரம், பித்த அபஸ்மாரம், சிலேஷம் அபஸ்மாரம், திரிதோஷ அபஸ்மாரம் என நான்கு விதப்படும். அபஸ்மாரம் என்பது புத்தித்தெளிவு நீங்குத

அபஸ்மாரரோகபூர்வரூபம்.

அபஸ்மாரரோகமானது, மார்புதுடித்தல், புத்திக்குத்தெளிவின்மையால் ஒன்றும் தோன்றாதிருத்தல். பிரமை, கண்களில் இருட்கம்மல், கிடந்த இடத்திலேயே கிடக்குதல், கண்ணிமை நோதல், விகாரப்பார்வை, காதுகேளாமை, ஊமைபோலிருத்தல், சர்வாங்கவியர்வை, சொள்ளுவடியுஞ் சலத்தைச் சப்புதல், நாசியிற்சலம்வடிதல், அசீரணம், அரோசகம், மூர்ச்சை, வயிற்றில் இரைச்சல், தூர்ப்பலம், சரீரநோவு, தாகம், அநித்திரை, ஒருவேளை அற்பரித்திரை, அந்த நித்திரையில் தான் ஆடினதுபோலும் பாடினதுபோலும் சாராயம் கள் எண்ணெய் இவைகளைக் குடித்தது போலும் தோற்றல், பின்பு அவைகளில் இச்சைப்படல் என்னும் இக்குணங்களைத் தனக்குப் பூர்வரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

அபஸ்மாரரோக சாமானியலக்ஷணம்.

பல்லைக்கடித்தல், னுரைநுரைபாகக் கக்குதல், கைகால் உதறுதல் பார்க்கு முருவெமல்லாம் கண்ணுக்குத்தோற்றமை, நடக்கும் போது கால்கள் பின்னிக்கொள்ளுதல், நாக்கு கண் புருவம் ஆகிய இவைகள் விகாரப்படல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இக்குணங்கள் சகல அபஸ்மாரரோகத்திற்கும் பொதுவாம். இந்தரோகத்தில் வாதசஞ்சாரம் மட்டிட்டிருக்கில், அறிவு கொஞ்சம் தெளிவடையும். அது அதிகரிக்கில், சிலநாள்பொறுத்து முன்பு சொன்ன குணங்களெல்லாம் அதிகரிக்கும்.

1 - வது வாத அபஸ்மாரரோகம்.

இது, இரண்டுதொடைகளும் ஒடிந்து விழுந்துபோவதுபோலிருத்தலுடன் அதிரல், அறிவுரீங்குதல், ஞாபகமறதி, அழுமை, கண்ணீரழித்தபடியே நித்திரைசெய்தல், னுரைநுரையாகக் கக்குதல், நடுக்கல், தலையில் அடித்துக்கொள்ளுதல், பற்களை நெறநெறென்றுகடித்தல், தலைதொங்கலிடல், திமிர்முறுக்குதல், குரக்குவலி போல் விரல்களெல்லாம் வளைதல், கண் முகம் நகம் சருமம் ஆகிய இவைகள் தேசச நீங்கிக்கறுத்தல், ஒருவேளை சிவத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இந்தரோகத்தில், சரீரமெல்லாம் துடிப்பும்தேசச மங்குதலும் விகாரமு முண்டாகும்.

2 - வது பித்தஅபவ்ஸ்மாரரோகம்.

இது, தேகமறதி, உடனேதெளிதல், கண் சருமம் முகம் ஆகிய இவைகள் மஞ்சள்நிறமாகுதல், ஒருவேளை கண்கள்வெளுத்தல், அல்லது சினங்கொண்டவன் கண்போல்சிவத்தல், வெறித்தபார்வை, பூமியைக் கையால் அறைதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3 - வது சிலேஷ்டமஅபவ்ஸ்மாரரோகம்.

இது, சகலகாரியங்களிலும் மறதி, வெகு நேரம் பொறுத்துத் தெளிதல், வெறிச்சேஷ்டை அதிகரித்தல், ஒருவேளை குறைதல், சதா சொள்ளுச் சலம் வடிதல், கண் முகம் நகம் ஆகிய இவைகள் வெளிறல், தேகம் பழுத்ததுபோல் ஒருவிதவெளுப்பு என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4 - வது திரிதோஷ அபவ்ஸ்மாரரோகம்.

இது, வாதம் முதலிய மூன்று அபஸ்மாரரோகங்கட்குள்ள குணங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும். இது அசாத்தியமாம்.

முற்கூறிய அபஸ்மாரரோகங்களைத், திரிகமுகு, திரிபலை, பூண்டு, புங்கம்பருப்பு, எட்டிப்பழத்தசை இவைகள் ஊறிய பச்சிலை ரசநசியம்: சிங்கம், யானை, குதிரை, ஓட்டை, கீரி, பூனை என்னும் இச்செந்துக்களின் ஆண்பிச்சுக்கருவினால் கூட்டிய ஆக்கிராணநசியம் மகாபூதகலிக்கம்; மலகுடாரி, வமனவிசேசனம், கருங்காக்கட்டான், பிரமியவழுக்கை, நன்னூரிவேர், சதாவரி, அகத்தியிலை இவைகளின் கஷாயம், கூவினிலேகியம், ஆலகாலவிஷத்தயிலம், கோட்டான், வலியான் ஆகியான பசுபிகளின் இறகுப்புக்கை முதலிய அபுஷுதங்களினாலும் கூத்திர கூராக்கினிச் சிசிச்சைகளினாலும் ஆயுள் வேதியர் நிவர்த்திசெய்யவேண்டும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

வலியின்பேதம்.

வலியானது, அமாகண்டவலி, குமாகண்ட வலி, பிரமகண்ட வலி, காக்கைவலி, முயல்வலி, என ஐந்து விதப்படும்.

1 - வது அமரகண்டவலி.

இது, வரும்போது தேகத்தில் நோவுண்டாகி மூர்ச்சைகாணல் கையுங்காலும் அடித்துத் துவைத்ததுபோல் அசைவறக்கிடத்தல், குடைச்சல்; பல்லை இளிந்துமூடல், கழுத்திலும் சிசிசிலும் மிகு வியர்வை, நெஞ்சிலும் தோளிலும் முதுகிலும் உதிரத்தைப்பற்றிய உபத்திரவம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுவே குதிரைவலியாம்.

2 - வது குமரகண்டவலி.

இது, வாதசிலேஷ்மத்தால் பிறந்து, முன்கழுத்தையும் முகத்தையும் முறுக்கித் தோள்பக்கத்தில் வைக்குதல், தாடை உதடு செவிகண் இவைகள் கோணுதல், அப்பக்கத்தில் அதிகஉபத்திரவம், சந்திபாதகுறிகள் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது, மாதர்களுக்குக்கண்டால், கருப்பலாயுவைப்போல் வயிற்றில் உதிரத்தைப் பிதுங்குவொட்டாமல் கட்டிக்கொண்டு கருப்பாசயத்தில் அடங்கி இருந்து, சிலநாள் பொறுத்துச் சந்திபாதம் போலவே காணும். இது திரிதோஷத்தால் பிறக்கும்.

3 - வது பிரமகண்டவலி.

இது, கை கால் நீட்டினபடியே இருந்து தடிக்குதல், ஆகாயத்தைச் சிமிட்டாமல் பார்க்குதல், தேகத்தில் அதிக உபத்திரவம் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது சத்தசிலேஷ்மத்தினால் பிறக்கும். இதனைக் குரங்குவலி எனச் சிலர் கூறுவர்.

4 - வது காக்கைவலி.

இது, கண்களை மலரமலர விழித்தல், அவ்வேளையில் மலசலம் நழுதல், இரண்டு கால்களும் முறைத்துக்கொள்ளுதல், தொண்டையும் நாவும் உலரல், சிலேஷ்மத்தினால் வாயிலிருந்து கோழைவிழுதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது வாதசிலேஷ்மத்தால் பிறக்கும்.

5 - வது முயல்வலி.

இது, உடலில் வாயுவுகிறைந்த காலத்தில் எழும்புதல், வயிற்றில் நோவு, வாயால் துரைதள்ளுதல், கை கால் கண் இவைகள் முறைக்கு

தல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இந்தரோகம் தண்ணீரைக் கண்டாலும், தண்ணீரைச் சிரசில் தெளித்தாலும், அல்லது அக்கினியைக் கண்டாலும், அக்கினிச் சடுகைபட்டாலும் சனப்பெருக்கத்தைக் கண்டாலும் அடிக்கடி உண்டாகும்; இது வாயுவினால் பிறக்கும்.

முற்கூறிய வலி 5-ல், பிரமகண்டவலி அசாத்நியம்; மற்ற 4-ம் அர்க்ககூராதித்தயிலம், நசியம், ஆக்கிராணம், கலிக்கம், விரேசன அவுஷதம், மந்திரம் முதலியவைகளினால் சாத்நியமாம். இவ்வலிகளில் இன்னும் சிலருணங்களுண்டு. அவைகளை 101-வது பக்கத்தில் மூர்ச்சாரோகத்தில் காண்க. இவைகளையும் அப்பேதங்களென்றே கூறப்படும்.

மதாந்தரம் முற்றியது.

இனி ஊர்த்துவாங்கரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

நேத்திரரோகபேதம்.

வயிற்றில் பிண்டம்வளரும்போது தாயானவள் கிருமியையாவது, கிருமி சரிக்கும் வஸ்துக்களையாவது புசித்தல், அல்லதுகருப்பம் அடைந்த ஏழாம்மாதத்தில் அக்கினி கீட செந்துக்களின் மாயிசம், கண்ணுக்கு ஆகாதிரவியம் ஆகிய இவைகளை அருந்துதல், பாஷாணம் முதலிய புகைபடுதல் சிரசிலும் கண்ணிலும் அடிபடல், மிகுசுமைஎடுத்தல், பாதஞ்சும்படியாகக் கரேவெய்யிலில் அலைதல் அப்பியங்கல்நர்னம் தவறுதல், அல்லது, அந்தஸ்நானத்தில் எண்ணெய்ச்சிக்கு விடாமை, உள்ளங்காலில் உஷ்ணஓத்திடம் அவ்வித லேபனம் முதலியவைகளைச்செய்தல் என்னும் இச்செய்கைகளினால்திகரித்த வாதம் பித்தம் சிலேஷ்டம் என்னும் மூன்றும் தனித்தனியேயாவது, இரண்டிரண்டாகத் தொந்தித்தாவது, மூன்றுங்கூடிய திரிதோஷமாக ஆவது, மூவிதநரம்புகளின் துவாரவழியால் சிரசில் வியாபித்தக் கண்களில் சேரும்போது; அக்கண்களில் ஆறுஸ்தானங்களைப்பற்றி 94-விதரோகம் பிறக்கும். அவையாவன:— இமைகளில் 24-ம், வெள்ளிழிச் சந்திகளில் 9-ம், வெள்கிழியில் 13-ம் கருவிழியில் 5-ம், பாவையில் 27-ம், கண்கள் முற்றிலும் 16-ம், ஆம்;

வர்த்தமம் என்கிற இமையைப்பற்றிய ரோகபேதம்.

இமைகளில் கிருச்சிரோன்மீலனம் ஆதியாக அரிசோவர்த்தமம் ஈறாக 27 விதரோசம் பிறக்கின்றது. அவைகளின் பெயரையும் செய்கைகளையும் இதனடியிற்காண்க. வர்த்தமம் என்பது கண்ணிமை.

1-வது கிருச்சிரோன் மீலனவர்த்தமரோகம்.

இது, அபத்தியவஸ்துக்களைப் புகிப்பதினால் வாயுவு அதிகரித்துக் கண்களின் இமைகளில் ஒட்டியிருக்கின்ற நரம்புகளை அறுசரிக்கும்போது, பிறக்கும். இதனால், நித்திரை தெளிந்த உடன் கண்வே தளையுடன், விழிக்கக்கூடாமை, தூசிவிழுந்ததுபோல் உறுத்தல், மூடிக்கொள்ளாதல், பிரயாசத்தின்மேல் விழித்தல், நீர்க்கம்மல், இமைகனத்தல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். ஆனால் கண்ணை நிமிண்டில் கொஞ்சம் சாந்தப்படும்.

கிருச்சிரம் என்பது பிரடாசை; உன்மீலனம் என்பது விழித்தல்.

2-வது அருந்நிமேஷவர்த்தமரோகம்.

இது, வாயு இமைச்சந்திகளில் நிற்கும்போது பிறந்து, இமைகளை ஓயாது ஆட்டுவித்து ஒருவேளை ஆடவும் மூடவும் திறக்கவும் செய்யும். அருந் என்பது நோவின்மை; நிமேஷம் என்பது இமைக் கொட்டல்.

3-வது சிக்தாவர்த்தமரோகம்.

இது, வாயுவானது இமைச்சந்திகளிலிருக்கும் நரம்புகளைத் தடிக்கப்பண்ணும்போது பிறக்கும். இதனால், அவைகளில் காங்கையுடன் அணுவினும் அணுத்துவமான சிறுசிறுகொப்பிளங்கள் எழும்புதலும், அந்த நிமைகளுக்குள் மணல்விழுந்து உறுத்துவதுபோல் இருத்தலும் நீர்முட்டலும் உண்டாகும். சிக்தா என்பது மணல்.

4-வது வாதாஹதவர்த்தமரோகம்.

இது, வாயுவானது கண்களை மூடும் போது பிறக்கும். இதனால் இமைகள் சந்தில்லாமல் ஒட்டிக்கொள்ளலுடன் அசைக்கக்கூடாமையாக இறுக்குதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். ஹதம் என்பது அடித்தல்.

5-வது சும்பிகாவர்த்தமரோகம்.

இது, பித்தமானது. இமைகளின் உள்நரம்புகளையும் வெளிநரம்புகளையும் அதுசரிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், அவைகள் பிரமாணத்திற்கு உயராமல் கெட்டியாகத்தடிக்கும், அந்த தடிப்பானது நீலோற்பலத்தின் வித்துக்களைப்போலவே சிறுகட்டிகளாக ஏற்பட்டு உட்புறத்திலேயே அடங்கியிருக்கும். சும்பிகம் என்பது நீலோற்பலவிதை.

6-வது போதகிவர்த்தமரோகம்.

இது, சிலேஷ்மமானது இமைநரம்புகளில் சேரும்போது பிறக்கும். இதனால், அந்தநரம்புகளில் சீரகத்தைப்போலும் கடுகைப்போலும் சிறுசிறு கட்டிகள் எழும்பும். அவைகள் கெட்டிப்பய்டும், உயர்ந்தும் வெளுத்தும் இருக்கும். போதகி என்பது சீரகம்.

7-வது அஞ்சனைநாமிகாவர்த்தமரோகம்.

இது, இமைகளின் நடுமையத்திலாவது, முனைகளிலாவது, பயறுகளின் பிரயாணமாகத் தாம்பர நிறத்தடன் உதிரத்தைக் கக்குவதான கட்டிகளை எழுப்பும். அக்கட்டிகள் தினவுடன் நோவைத்தருவதுகளும் ஸ்திரம் உள்ளதுகளுமாக இருக்கும். அஞ்சனை என்பது தீபச்சிகை.

8-வது அற்புதவர்த்தமரோகம்.

இது, கண் இமையின் ஓரங்களில் மாமிச மொத்தையைப் போல் தடித்தலை உண்டாக்கும். அது உருண்டையாகத்திரண்டு நோவில்லாமல் நீர்க்கம்மலைத்தருகின்ற கட்டிகளாகும். அவைகள் சில தோஷங்களினால் விஷமித்துப் பருத்துக் கண்ணுக்கு வெளிப்புறத்தில் பிதுங்கித் தொங்கி அசையப்படுவதாக இருக்கும். அற்புதம் என்பது அதிகரித்தல்.

9-வது பிசவர்த்தமரோகம்.

இது, வாதாதிகளால் பிறந்து, இமைகளின் வெளிப்புறத்தில் கட்டிகளை எழுப்பும், அவைகள் உப்பலுடன் கனத்து உட்புறத்தில்

சிறியதுவாரத்தை வைத்துக்கொண்டு நீர்க்கம்மலைத்தரும். இதனால், கண்ணில் கொஞ்சம் வச்சிரம் உண்டாகிச் சலம்வடிபும்; அது தாமரை தூலைப்போல் உறைந்தும் பிசுபிசுத்தும் இருக்கும், பிசும் என்பது தாமரை வளையம்.

10 - வது கிலிஷ்டவர்த்தமரோகம்.

இது, கபத்தினால்பிறந்து, இமைச்சந்துகளில் சிவந்தவீக்கத்தை உண்டாக்கும். அவ்வீக்கம் கட்டிகளாகத் தோன்றித் தினவையும், உபத்திரவத்தையும் கொடுக்கும். கிலிஷ்டம் என்பது உபத்திரவம்.

11 - வது அலஜிவர்த்தமரோகம்.

இது, கருவிழிக்குவெளியில் சிவந்தகட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக்கட்டிகள் கெட்டிப்பட்டு உயர்ந்து அடிக்கடி உப்புவதும் ஓயாத பீனையைத்தருவதுமாக இருக்கும். அலஜி என்பது வீக்கத்தை யுடையது.

12 - வது கர்த்தவர்த்தமரோகம்.

இது, இமைச்சந்திகளில் உண்டாகின்ற கட்டிகள் உடையும் போது பிறக்கும். இதனால், அவ் இடம் சேற்றறைப் பூசினதுபோல் இருக்கும்.

13 - வது பக்ஷுமசாதரோகம்.

இது, இமைமுனைகளி லெரிச்சலைப் பிறப்பித்து அவ் இமை மயிர்களை உதிரப்பண்ணி, அவ் இடத்தில் மஞ்சள்நிறத்தை யுண்டாக்கும். பக்ஷும என்பது இமை; சாதம் என்பது உபத்திரவம்.

14 - வது சகணவர்த்தமரோகம்.

இது, சிலேஷ்மத்தினால் பிறந்து, இமைச்சந்திகளில் கட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக்கட்டிகளிலந்தைக்கொட்டைப் பிரமாண முள்ளதகனும், ஒருவேளை அதிகரித்தும் குறைந்தும் கெட்டிப்படும் வெளுத்தும் வட்டவடிவுடன் தினவைத் தருவதுகளுமாக இருக்கும். அவைகள் பழுத்து உடையுங்காலத்தில் மிகுநோவுண்டாடாகும்.

சகணம் என்பது உபத்திரவக்கூட்டத்தை உடையவிரணமாம்.

15-வது பித்தோத்கிலிஷ்டரோகம்.

இது, பித்தத்தினால் பிறந்து, இமைச்சந்திகளில் எரிச்சல், நீர்க் கம்மல், சூத்தல், ரத்தம்போல் சிவக்குதல், தொடக்கூடாத நோயு என னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். உது என்பது அதிகரித்தல்.

16-வது கபகிலிஷ்டரோகம்.

இது, சிலேஷ்டமதோஷமானது இமைகளில் அதிகமாகச் சேருங் காலத்தில் பிறந்து, அவ் இடங்களில் நீர்க்கம்மல், ஒரு வேளை மரத் தல் எரிச்சல் என னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

17-வது ரத்தகிலிஷ்டரோகம்.

இது, ஒருகாரணமும் இல்லாமலே கண்களுக்கு மிகுந்த ரத்த நிறத்தையும் புட்பம் வாடுவதுபோல் வாட்டத்தையும் உண்டாக்கும்.

18-வது திரிதோஷகிலிஷ்டரோகம்.

இது, கண்களில் திரிதோஷம் அதிகரித்துச் சேருங்காலத்தில் பிறந்து, அக்கண்களைச் சிவப்பாக்கிக் கலங்கும்படிக்குச் செய்யும்.

19-வது சியாவவர்த்தமரோகம்.

இது, திரிதோஷமானது இமைகளில் இருக்கின்ற ரத்தத்த டன் கூடும்போது பிறந்து, அவைகளில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால் அம்மார்க்கத்தில் கறத்தநிறமும் நோவும் நீர்க்கம்மலும் உண்டாகக்கொண்டே இருக்கும். சியாவம் என்பது கறுப்பு.

20-வது உச்சங்கவர்த்தமரோகம்.

இது, பாலர்களின் கண் இமைக்குள் சிவப்பு கறுப்பு நிறங்க ளான கொப்பிளத்தைப் பிறப்பிக்கும். மீளவும் அவைகளைச் சுற்றி அந்நிறங்களை உள்ள அனந்தங்கொப்பிளங்கள் உண்டாகிக்கொண்டே யிருக்கும். உச்சங்கம் என்பது மிகவுஞ் சேர்க்கையையுடையதாம்.

21-வது குகூனவர்த்தமரோகம்.

இது, சிசுக்களுக்குக் கபத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் ரத்தத்தி னாலும் பிறந்து, கண்களில் வீக்கம், சிவப்பு, சூத்தல், நீர்க்கம்மல், பார்ப் பதற்குப் பிரயாசை, காது மூக்கு கண் ஆகிய இவைகளைக் கையால்

தேய்த்துக்கொள்ளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இந்த ரோகம் குழந்தைகளுக்குப் பல் முளைக்கும்போதுதான் காணும்.

22-வது பருளவர்த்தமரோகம்.

இது, நாளுக்குநாள் புதிது புதிதாகத் தூர்மாமிசத்தை வளர்ப்பித்து இமைகளைப் பருக்கப்பண்ணும். பருளம் என்பது அதிகம்.

23-வது வர்த்துமோபரோதரோகம்.

இது, இமைகள் தடித்து வீங்கும்போது பிறக்கும். இதனால் கண்வழிமூடுதல், இமைமயிர் முறைத்து ஊசிமுனைபோல் விழிக்குள் குத்தல், அப்போது கண்கள் கலங்குதல், இதில் வாயுவும் சேருவதால் நோவோடு நீர்க்கம்முதல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். இத்தூர்க்குணங்களால் நேத்திரப்பார்வைகெடும். அம் மயிர்களை வாங்கி விடல் கொஞ்சம் அறுகூலமாக இருக்கும். உபரோதம் என்பது மூடுதல்.

24-வது அரிசோவர்த்தமரோகம்.

இது, இமைச்சந்திகளில் தூர்மாமிசம் வளரும்போது பிறக்கும். இதனால், கண்களில் மரத்தல், மினு மினுப்பு, எரிச்சல், அதிரோவுடன் சிவப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அத் தூர்மாமிசஸ்தானத்தில் ரத்தம்வாங்கில், அது கரையும் கரைந்தாலும் மறுபடியும் வளர ஒட்டாத சிசிச்சை செய்யவேண்டும்.

ஆக இமைரோகம் 24-ம் முற்றியது.

நேத்திரசந்திரோகபேதம்.

வெள்விழிக்கும் இரைச்சந்திக்கும் நடுவில் சலசிராவம், கபசிராவம், ரத்தசிராவம், பருபணி, பூபாலஜம். பூபசிராவம், கிருமிக்கிரந்தி, உபநாகம், அலஜி என ஒன்பதுவிதரோகம் பிறக்கும்.

1-வது சலசிராவரோகம்.

இது, இமைச்சந்திமார்க்கத்தில் ஒட்டி இருக்கின்ற சன்னநரம்புகளில் வாயுயியாபித்துப் பின்பு கண்களுக்குச் சலத்தைத் தாங்கிச்

கொண்டு இருக்கும் நரம்புகளில்சேரும்போது பிறக்கும். இதனால், வெள்ளிழிக்குச் சந்திஸ்தானமாகிய கருவிழியிலிருந்து கொஞ்சம் சிவந்த நிறமுள்ள சலம் ஒழுகுதல், கண் ணோவுடன் சிவத்தல் வீக்கம், நீர்க்கம்பல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். சலம் என்பது நீர், சிராவம் என்பது ஒழுகுதல்.

2-வது கபசிராவரோகம்.

இது, முன்சொன்ன வாயுவைப்போல் நரம்புகளில் சிலேஷ்டம் வியாபிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், கண்களிலிருந்து வெளுப்பாயும் பிசுபிசுத்த குழப்பாயும் விஸ்தாரமாயும் சலம் ஒழுகும்.

3-வது ரத்தசிராவரோகம்.

இது, முற்கூறிய கபத்தைப்போல் நரம்புகளில் ரத்தமானது வியாபிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், கண்களில் நின்றும் சுத்தஉதி ரம்போலவே சிவந்தும் அதிகரித்தும் குறைந்தும் உஷ்ணசலம் ஒழுகும்.

4-வது பருவணிரோகம்.

இது, வெள்ளிழிச் சந்திகளில் பயறுகளின் பிரமாணங்களை ஒத்து வெளுத்திருக்கின்ற கட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும்; அவைகள் பழுத்துஉடைந்தால், ரத்தம் ஒழுகுதல் கண்ணில் வரிச்சல், குத்தல் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். இது, பருவகாலந்தோறும் மாறாது உதிரத்தை ஒழுகும்படிக்குச் செய்வதால், பருவணிரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

5-வது பூயாலஜரோகம்.

இது, வெள்ளிழிச் சந்திகளில் நோவையும் வீக்கத்தையும் தரு கின்ற வெளுகுக்ஷுமயான கட்டிகளை எழுப்பும். இதனால், கண்க ளில்மாறாத பிணைஉற்பத்தியும் மிகுந்த வேதனையும் கருவிழி உப்புத லும் உண்டாகும். பூயம் என்பது பிணை, அலஜம்என்பது மந்தம்.

6-வது பூயசிராவரோகம்.

இது, திரிதோஷங்களானவை கண்களுக்கு ரத்தத்தைப் பாய்ச் சுகின்ற நரம்புகளில் வியாபித்துச் சந்தி ஸ்தானக் கருவிழியைப் பற்

றும்போது பிறக்கும். இதனால், அவ்வழியின் சமீபத்திலிருக்கும் சருமமும் மாமிசமும் நையப்படுவதுமன்றி, ரத்தத்தோடு கூடின பிளையும் சாரும்.

7-வது கிருமிக்கிரந்திரோகம்.

இது, வெள்விழிச் சந்தியிலும் கருவிழிச் சந்தியிலும் கிருமி நெளிகின்ற விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். அதில் பிளையும் நோவும் உண்டாகும்.

8-வது உபநாகரோகம்.

இது, கபத்தினால் வெள்விழிச் சந்தியில் தாமரைக் கொடியினது அடித்தண்டைப்போல் கட்டியை எழுப்பும். அது வெளுந்து அடியில் கெட்டிப்பட்டு முனையுயர்ந்து மிருதுவுடன் நோவில்லாமல் பருத்து நீர்க்குமிழியை ஒத்து உப்புக்கரிப்பதும், நமைச்சலோடு பிக்பிகப் பைத்தருவதும், அசைவதுமாக இருக்கும். இதனால், வீக்கமும் வேதனையும் உண்டாகும். இது அசாத்நியமாம். உபநாகம் என்பது தாமரை அடித்தண்டு.

9-வது அலஜிரோகம்.

இது, கருவிழிக்குள் வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், கண்களில் வீக்கம் நோவு குத்தல் எரிச்சல் என்னுமிக்குணங்களுண்டாகும். அன்றியும், கருவிழியிலாவது கடைவிழியிலாவது நமைச்சலும் இமைகளில் வெடிப்பும் பிறக்கும்.

ஆக நேத்திரசந்திரோகம் 9-ம் முற்றியது.

சுக்கிலமண்டலரோகபேதம்.

வெள்விழிகளில், சிரோத்பாதம், சிராஹரிஷம், சிராஜாலம், சுத்திகம், சுக்கிலார்மம், பிஷ்டகம், சிராபிடகம், சோணிதார்மம், பிரஸ்த்தாரியார்மம், அதிமாமிசார்மம், பலாஜகிரதிதம், சிராயுவார்மம் அருச்சனம் எனப்பதின்மூன்று வித ரோகமும் பிறக்கும்.

1-வது சிரோத்பாதரோகம்.

இது, வெள்விழிமேல் வளையாகாரம்போல் சிவந்த வீரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், அவ் இடத்தில் வெந்ததுபோல் இருப்பதுமன்றி வீங்குதல், நீர்க்கம்மல், ரத்தகிறம், எரிச்சல், வேதனை என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். உத்பாதம் என்பது காரணம் இன்றிவருதலாம்.

2-வது சிராஹரிஷுரோகம்.

இது, முற்கூறிய சிரோத்பாத ரோகத்திற்கு வைத்தியம் பண்ணாவிடில், அந்த ரத்தவளையமானது விருத்தி அடையும்போது பிறக்கும். இதனால், நீர்க்கோவையும் எரிச்சலும் உண்டாகிப் பார்வையும் கெடும். சிரா என்பது நரம்பு; ஹரிஷம் என்பது சிவிர்த்தல்.

3-வது சிராஜாலரோகம்.

இது, வெள்விழிகளின்மேல் இருக்கின்ற நரம்புகளைப் பருக்கவும் சிவக்கவும் கனக்கவும் உப்பவும் செய்யும். இதனால், பற்பல வேதனைகளும் உண்டாகும். சிரா என்பது நரம்பு; ஜாலம் என்பது கூட்டம்.

4-வது சுக்திகரோகம்.

இது, பித்தத்தைக் கொண்டு வெள்விழிகளின்மேல் புடைகளை எழுப்பும்; அப்போது அவைகள் மஞ்சள் கறுப்பு வெளிமான் இவைகளின் நிறமாக இருப்பதன்றியும், வாயினால் அவைகளின்மேல் ஊதில் புடை கம்மியதுபோல் முழுமையும் வெளுப்பாகத் தோற்றுவதுந் தவிர, நோவும் எரிச்சலும் இல்லாமலிருக்கும். இதனால், பேதி, சரீர நோவு, தாகம், சுரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். சுக்திகம் என்பது முத்துச்சிப்பி.

5-வது சுக்கிலாரம்ரோகம்.

இது, கபத்தைக்கொண்டு வெள்விழிமேல் வெண்புடையை உண்டாக்கும். அது தாமதத்தில் விருத்தி அடைந்து மாமிச சிறத்தைப் பெற்று மிருதுவுடன் பரவி நோவின்றித் தடித்திருக்கும்.

சுக்கிலம் என்பது சிலேஷம்மும்; அர்மம் என்பது படலம்.

6-வது பிஷ்டரோகம்.

இது, வெள்விழி முற்றிலும் நெருக்கமாக மாவைக் கரைத்துத் தெளித்ததுபோல் பரவுகின்ற புடையை உண்டாக்கும். பிஷ்டம் என்பது மாவு.

7-வது சிராபிடகரோகம்.

இது, வெள்விழிநரம்பின்மேல், கடுகுப்பிரமாணத்தை ஒத்துக் கறுத்த நிறத்தைப்பெற்ற கொப்பிளங்களைப் பிறப்பிக்கும்; அப்போது அவைகளின்மேல் கன எரிச்சலும் நிமிண்டவேண்டும் என்ற கிற நினைப்பும் உண்டாகும்.

8-வது சோணிதார்மரோகம்.

இது, வெள்விழிகளின்மேல் ரத்தநிறத்தை உடைய புடையைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அது வழுவழுத்தும் சதைமேல்சதை வளர்ந்ததுபோலும் பாணுகாரமாகவும் இருக்கும். சோணிதம் என்பது ரத்தம்.

9-வது பிரஸ்தாரியார்மரோகம்.

இது, வெள்ளைவிழிகளின்மேல் படலத்தை உண்டாக்கும்; அப்போது அது கறுப்பதும் சிவப்பதும் மிருதுவாகிப் ரத்தப் பீளையைத் தருவதும் விழிகளுக்கு ஒரு உபத்திரவமும் இல்லாமல் வெகு சீக்கிரத்தில் பரவுவதமாக இருக்கும். பிரஸ்தாரியம் என்பது பரவுதல்.

10-வது அதிமாமிசார்மரோகம்.

இது, வெள்விழிமேல் அதிமாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். அப்போது அது உலர்ந்த ரத்த உண்டைப்போல் கறுத்தும் பருக்தும் இருக்கும்.

11-வது பலாஜுகிரதிதரோகம்.

இது, வெள்விழிமேல் கபமொத்தையைப்போல் சதையை வளர்ப்பிக்கும்; அப்போது அது உலர்ந்தும் மிணுமிணுத்தும் நீர் துளியை ஒத்தும் இருக்கும்.

பலாஜம் என்பது கபம்; கிரதிதம் என்பது மொத்தை.

12-வது சிநாயுவார்மரோகம்.

இது, வாசு பித்த சிலேஷ்மங்கள் ரத்தத்தோடுகூடும் காலத்தில் பிறந்து, வெள்ளிழிமேல் படலத்தை உண்டாக்கும்; அப்போது அது அங்குள்ள சன்னரம்புகளையெல்லாம் அறுசரித்துப் படர்ந்து கண்களில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும், சிநாயு என்பது சன்ன ரம்பு.

13-வது அருச்சுனரோகம்.

இது, வெள்ளிழிமேல் கடப்பம் பூ நிறமான படலத்தைப் பிறப்பிக்கும். அப்படலமானது முசலினது ரத்தம்போல் துளித் துளியாக நோவில்லாமல் வழுவழுப்பை உடையதாயிருக்கும்.

அருச்சுனம் என்பது கடப்பம்பூ,
ஆக சக்கிலமண்டலரோகம் 13-ம் முற்றியது.

சக்கிலமண்டலரோக சாத்தியாசாத்தியநிநானம்.

சக்கிலமண்டலரோகம் 13-ல், சிரோத்பாதம், சிராஹரிஷம், சிராஜாலம், பிஷ்டகம், பலாஜுகிரதிதம், அருச்சுனம் இவ் 6-ம் சவ்வீராஞ்சன முதலிய அஷ்டதங்களால் சாத்தியம்; மற்ற 7-ம் சலாகை முதலிய ஆயுதசிகிச்சைகளினால் சாத்தியம்; இவற்றுள், தூதனமாகப் பிறந்ததுகள் மூலிகை ரசங்களினால் சாத்தியம்; அன்றியும், அர்மம் எனச்சொல்லிய ஐந்துரோகங்களும், வெள்ளிழிமாயிசம், நரம்பு, சிநாயு ஆகிய இவைகளில் சிபாபித்துச் சருமத்தை உட்பச் செய்து தர்மாயிசத்தை வளர்ப்பிப்பதால், அவைகளை ஆயுதங்களால் அறுத்துவதித்தியம் செய்பவும். பார்வை தெரிந்தவுடனே ஷே சிகிச்சையை நிறுத்தி உபசரிக்கவேண்டும்.

சிருஷ்டணமண்டலரோகபேதம்.

கருவிழியில், க்ஷதசக்கிலம், சுத்தசக்கிலம், சிராகக்கிலம், ஆஜிகம், பாகாத்தியயஜசக்கிலம், என ஐந்துவித ரோகம்பிறக்கும்.

1-வது க்ஷதசக்கிலரோகம்.

இது, கருவிழியிலாவது பார்வையிலாவது காயம்படுவதனால் கிரணம் பிறக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், சூத்தலும் எரிச்சலும்

உண்டாகி, அக்கருவியியில் கொஞ்சம் குழிவிழுவதும் அன்றி, அவ் இடம் அளிந்த நாவல்பழத்தை ஒத்திருக்கும் இந்தரோகமே கஷ்ட சாத்தியம். இவ்விரணம், முதல்புரையைப்பற்றினால், இன்னும் கஷ்ட சாத்தியம்; இது இரண்டாம் புரையைப்பற்றி நோவுடன் ஊசியால் குத்தவதுபோல் குத்தலை எழுப்பி, அவ்விழிபை மிகவும் கறுக்கச் செய்தின், கஷ்டசாத்தியத்திலும் கஷ்டசாத்தியம்: அது மூன்றாம்புரையைப்பற்றினால் சுத்த அசாத்தியமே.

2 - வது சுத்தசுக்கிலரோகம்.

இது, சிலேஷ்மத்தினால் கருவிழிமேல் நோவில்லாமல்வலம்புரிச் சங்கைப்போல் வெளுப்பைமாத்திரம் உண்டாக்கும். இது சாத்தியமாம்.

3 - வது சிராசுக்கிலரோகம்.

இது, சன்னநரம்புகளைப் பற்றிப்பிறந்து, கருவிழியில் ரத்தப் பிளசாரூதல், குத்தல், எரிச்சல் சிவப்பு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதனால் காரணம் இல்லாமலே சடுகையும் சீதளமும் குழம்பியரத்த ஒழுக்கும் உண்டாகும். இது அசாத்தியமாம்.

4 - வது ஆஜிகரோகம்.

இது, ரத்தத்தைக்கொண்டு, கருவிழியில், ஆட்டினதுபுழுக்கையைப்போல் உயர்ந்தும் பளபளத்தும் இருக்கின்ற விரணக்கொப்பினத்தை உண்டாக்கும். அதைச்சுற்றிலும் சிறுசிறுகொப்பினங்கள் நிறையப்படும்; இதனால் அக்கண்ணில் அதிகநோவும் உதிரம்போல் சிவந்தசலொழுக்கும் உண்டாகும். இது, ஆட்டின்புழுக்கையைப்போல் கரடானகொப்பினங்களை எழுப்பலால், ஆஜிகரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

5 - வது பாகாத்தியயஜசுக்கிலரோகம்.

இது, வாத பித்த கபங்களானவை ரத்தத்தோடுகூடிக்கருவிழியை வெண்மையாக்கும்போது பிறக்கும். இதனால் அவ் இடம்மேகங்கம்மியதுபோல் படலக் கம்முயறுத்தவிர, மொச்சை இலைபின் வெண்புரைபோல் புரைவிழுந்து பழுக்குதல், நோதல், இமையுப்புதல், கண்சிவத்தல், வீங்குதல், வேதனையதிகரித்தல் என்னு மிக்

குணங்களுண்டாகும். இது முதிருங்காலத்தில், திஷ்டிக்ஞாசத்தை உண்டாக்கலால், பாகாத்தியயஜ சக்கிலரோகம் எனப்போப்பெற்றது. இது அசாத்தியமாம்.

ஆ கிருஷ்ணமண்டலரோகம் 5-ம் முற்றியது.

கிருஷ்ணமண்டலரோகசாத்தியாசாத்தியநிதானம்.

இதரவஸ்துக்களைத் தெரிய ஒட்டாமல் திரைபோட்டதுபோல் மறைத்தல், கறுத்தல், சிவத்தல், உப்புதல், குழிவிழுதல் என்னும் இவ்ஐங்குணங்களைக் கருவிழியில் உண்டாக்குகின்ற ரோகங்கள் சாத்தியம்; இவைநிற்க, ரத்தம் கம்முதல், விரணம்நீடித்திருக்குதல், நடுவில்விஷமமாய் இருத்தல், வின்னப்படுதல் என்னும் இவ்ஐங்குணங்களை வெளிழியிலாவது கருவிழியிலாவது உண்டாக்குகின்ற ரோகங்கள் அசாத்தியம்.

திமிரரோகாதிபேதம்.

பார்வையில் திமிர், காசம், லிங்ககாசம், கம்பிரம்என்னும்நான்கு வகைப்பிரிவினால் 27-வித ரோகம்பிறக்கும். அவையாவன:—திமிரத்தில் 6-ம் காசத்தில் 6-ம், லிங்ககாசத்தில் 6-ம், கம்பிரத்தில் 9-ம் ஆம். இவைகளின் பெயரையும், செய்கைகளையும் இதனடியிற்காண்க.

சாமானியதிமிரரோகலக்ஷணம்.

கண்புரைகளில் வாயு அதுசரித்துத் திமிரரோகத்தை யுண்டாக்கும். அதன்விபரம்.—வாயுவானது சன்னநரம்புகளின் துவார வழியாகக் கண்களின் 1-வது புரையில் இறங்கிச் சஞ்சரிக்குமாயின், நன்றாகத்தெரியப்பட்ட உருவங்கள் ஒருகாரணமு மில்லாமலே மறையப்படும்; அது 2-வது புரையைச்சேருமாயின், இல்லாதவஸ்து எதிரில் இருப்பதுபோலவும், சமீபவஸ்து தூரத்தில் இருக்கிற மெல்லிய வஸ்துவைப்போலவும், தூரவஸ்து சமீபவஸ்துவைப்போலவும், சமீபவஸ்து தூரவஸ்துவைப்போலவும் தோற்றம். அந்த வாயுவே கருவிழியைச் சாருமாயின், சகலவஸ்துக்களும் சக்கிரா

சாரமாவே தோற்றம்; அது பார்வையை ஒட்டினின்றால், ஒரு வஸ்து இரண்டு வஸ்துவாகத்தோற்றம்; அது விழிக்கு உட்புறத்தில் நின்றால், பார்வையானது சூக்ஷ்மமாசத்தோற்றம்; அது விழிக்குக் கீழ்ப்புறத்தில் நின்றால், அண்டையில் இருக்கிற வஸ்துக்கள் தோற்றது; அது விழிக்கு மேற்புறத்தில் நின்றால்; தூரத்திலிருக்கிற வஸ்துக்கள் தோற்றது; அது விழிக்குப் பக்கங்களிலின்றால், பக்கங்களில் இருக்கிறவஸ்துக்கள் தோற்றது என்றழிக. இக்குணங்கள் சகல நிமிரோகங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும்; இது, பார்வைக்கு இருளைக்கொடுப்பதனால், நிமிரோசம் எனப் பேர்பெற்றது. திமிரம் என்பது இருள்.

இனி ஆறுவகைத்திமிரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1-வது வாததிமிரோகம்.

இது, கண்கலங்கிச் சிவக்குதலுடன் பார்வைசிறதல், புகைகம்மி யதுபோல் தெளிவின்மை, காரணம் ஒன்றுமில்லாமலேகொசு, வலைக் கண், ரோமம், கயிறு ஆகிய இவைகளைப்போல் ஒவ்வொருவேளை தோற்றுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது பித்ததிமிரோகம்.

இது, பார்வைக்குள் மின்னல்மின்னுதல், மின்மினிப் பூச்சியும் ஊர்க்குருவியும் பறக்குதல், சானற்சலம் ஒடுதல், பயிலிறகைப்போல் பலநிறத்தோற்றுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதனால் எவ்வகைப் பொருள்களும் கறுப்பாகவே தோற்றம்.

3-வது சிலேஷ்மதிமிரோகம்.

இது, விழிகளை மினுமினுப்புடன் வெளுப்பாக்குவது மன்றிப் பார்வையினுமினுத்தல், வெளுத்தல், சங்கு, சந்திரன், மல்லிகை மொக்கு, வெள்ளைப்புஷ்பம் ஆகிய இவைகள் குப்பல்குப்பலாகக் கிடக்குதல் போல்தோற்றல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது தொந்ததிமிரோகம்.

இது, பார்வையில், வாததிமிரம், பித்ததிமிரம் ஆகிய இவ்விரண் டினால் உண்டாகும் குணங்களையெல்லாம் ஒரேகாலத்திலுண்டாக்கும். இவ்வாறே மற்ற இரண்டு திமிரோகங்களையும் ஆறியவேண்டும்.

5-வது திரிதோஷ்திமிரரோகம்.

இது, பார்வைக்குள் வாதாதி மூன்று திமிரரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் பிரகாசமாக உண்டாக்கும்.

6-வது ரத்ததிமிரரோகம்.

இது, கண்களைச் சிவப்பாக்குவதுமன்றிப் பார்வையிலும் அவ் வண்ணமாகவே தோற்றுவிக்கும். ஆக திமிரரோகம் 6-ம் முற்றியது.

இத்திமிரரோகத்தினால் காசரோகமும் குருடாகிய லிங்கநாச ரோகமும் உண்டாகும்; ஆகையால் இதற்கு உடனேயே பண்டிதர்கள் நானாவித சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும். செய்யாவிடில் அசாத்தியமே.

சாமானியகாசரோகலக்ஷணம்.

முன்பு சொன்ன திமிரரோகத்தினது ஆதிக்கத்தால், வாயு வானது கண்களின் மூன்றும்புகாரை அறுசரித்துக் காசரோகத்தைப்பிறப்பிக்கும். இதனால், மேற்பார்வைதெரிதலும், சிழ்ப்பார்வை திரைபோட்டதபோல் மறைதலும் உண்டாகும். இந்தரோகமானது, எந்தத் தோஷத்தை அறுசரிக்குமோ அந்தத் தோஷத்தையேபார்வையும் அறுசரிக்கும். இக்குணங்களெல்லாம் சகலகாசரோகங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும். இது, கருவனையல் ஒட்டிநிறத்தைப் பெற்றிருப்பதால், காசரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. காசம் என்பது வனையல்.

இனி ஆறு வகையாகிய காசரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1 - வது வாதகாசரோகம்.

இது, கண்களைச் சிவப்பாக்குவதுமன்றி, எதிரிலிருப்பவர்களுக்கு மூக்கின்மைபோலவும், சந்திரனும் தீபமும் அநேகங்களாகவும், நேரில் இருக்கிற கனத்த பொருள்களை மெல்லிய உருவாகவும் தோற்று விக்கும்.

2-வது பித்தகாசரோகம்

இது, கண்களில் வெண்கலம் நீலம் இவைகளின் கார்த்தியப் போல் பிரகாசத்தை உண்டாக்குவதுமன்றி, பார்வையில் சூரியன்

சந்திரன் பரிவேடம் அக்ஷிணிச் சுவலை இர்திர தனு ஆகிய இவைகளை, முன்பு வாதகாசரோகத்திற் சொன்னதபோல், அனேகங்களாகத் தோற்றுவிக்கும்.

3-வது சிலேஷ்டகாசரோகம்.

இது, பார்வைக்குள் வெளுப்பை உண்டாக்குவதமன்றிச் சூரியனைத் தீபத்தைப் பார்க்கும் அளவில், அவைகள் ஒளிமழுங்கி அநேக உருவங்களாகத் தெரியும்படிக்குத் தோற்றுவிக்கும்.

4-வது தொந்தகாசரோகம்.

இது, கண்களிலும் பார்வையிலும், வாதகாச குணத்தையும் பித்தகாசகுணத்தையும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும். இவ்வாறே மற்ற இரண்டு தொந்தகாசரோகங்களையும் அறியவேண்டும்.

5-வது திரிதோஷகாசரோகம்.

இது, பார்வைக்குள் வாதம் பித்தம் சிலேஷ்டம் என்னும் மூன்று காசங்களுக்குள்ள குணங்களை யெல்லாம் விரைவில் உண்டாக்கும்.

6-வது ரத்தகாசரோகம்.

இது, கண்களைச் சிவப்பு கறுப்பு நிறமாகச் செய்வதமன்றிப் பார்வையிலும் அவ்வாறே தோற்றுவிக்கும்.

ஆக காசரோகம் 6-ம் முற்றியது.

சாமானிய லிங்கநாசரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய காசரோகத்தைச் சீக்கிரத்தில் நிரீர்த்தியெய்யா விடில், வாயுவானது கண்களின் நாலாப்புரையை அதுசரித்து, லிங்க நாசரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், திஷ்டிமண்டலமாகிய பாவை திரைபோட்டதுபோல் மறையப்படும், இது, பாவையைப் பலவாறுகக்கெடுத்தக் கொஞ்சமேனும் ஸ்தூல ரூபவஸ்துவையும் தெரியவொட்டாமல்செய்வதால், லிங்கநாசரோகம் எனப் பேர்

பெற்றது. லிங்கம் என்பது கருவிழியின் நடுவிலிருக்கும் பாவை; நாசம் என்பது கெடுதல்.

இனி ஆறு வகையாகிய லிங்கநாசரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1 - வது வாதலிங்கநாசரோகம்.

இது, முன்புசொன்ன காசரோகவிறுத்தியினால் வாயுபாவது கண்களின் நாலாம்புரைக்குள் சஞ்சரிக்கும்போது பிறந்து, அக் கண்களில் மிகவும் தூசிபடிந்தது போலவும், புகைகம்மியது போலவும் செய்வதுமன்றிக் குருளி ரத்தம்போல் சிவந்தநிறத்தையும் உண்டாக்கும். இதனால் விழிகளின் நரம்புகள் முடங்கிக்கொள்ளுதலும், எதிரிலிருக்கிற வஸ்துவும் உருவமும் கொஞ்சமேனும் தெரியக்கூடாமையுமாக இருக்கும்.

2 - வது பித்தலிங்கநாசரோகம்.

இது, கண்களைக் கருவண்டைப்போல் மிகுந்த கறுப்பாக்குவதுமன்றி, எவ்வளவேனும் பார்வையைத் தெரியவொட்டாமற்செய்யும்.

3 - வது சிலேஷ்மலிங்கநாசரோகம்.

இது, விழிகளின்மேல் சங்கு, மல்லிகைமொக்கு, சந்திரன், வெள்ளை அல்லிப்பூ, பச்சம், பல்லிமுட்டை ஆகிய இவைகளைப் போல் சதையை வளர்ப்பிக்கும்; அப்போது நிழலில் திரிவதற்கே இச்சை உண்டாகும்.

4 - வது தொந்தலிங்கநாசரோகம்.

இது, வாதலிங்கநாசம் பித்தலிங்கநாசம் ஆகிய இவ்விரண்டினால் உண்டாகின்ற குணங்களைபெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும் இவ்வாறே மற்ற இரண்டு தொந்தலிங்கநாசங்களும் அறியவேண்டும்.

5 - வது திரிதோஷலிங்கநாசரோகம்.

இது, வாதலிங்கநாசரோகம் முதலிய மூன்று ரோககுணங்களை பெல்லாம் கண்களிலும் பார்வையிலும் நிரம்ப உண்டாக்கும்.

6 - வது ரத்தலிங்கநாசரோகம்.

இது, பாவையை ரத்தநிறம் ஆக்குவதும் தவிர அப்பாவையையும் கண்களின் ஒளியையுந் கெடுக்கும்.

ஆக லிங்கநாசரோகம் 6-ம் முற்றியது.

இனி கம்பீரரோசம் முதலிய ஒன்பதுரோகங்களை யுந் சொல்லப்படும்.

1 - வது கம்பீரரோகம்.

இது, முன்புசொன்ன லிங்கநாசரோகங்களில் நின்றும் அது கரித்தவாயுவின் விருத்தியினால் கண்களின் நரம்புகள் முடங்கிப்பார்வைக்குள் உருவி ஆழ்ந்துவிடும்போது பிறந்து, கொஞ்சமேலும் பார்வையைத்தெரியவொட்டாத விதத்தைச்செய்யும்.

கம்பீரம் என்பது ஆழம்.

2 - வது இரசுவரோகம்.

இது, பித்தத்தினால்பிறந்து, கண்களின் பாவையை மறைக்கும். மறைத்தாலும் அற்பமாகத்தெரியும். இரசுவம் என்பது அற்பம்.

3 - வது நகுலாந்தரோகம்.

இது, இரண்டுகண்களையும் கிரிப்பிள்ளைக்கண்களைப்போல் சிவப்பாக்கிப் பிளையைநிறைப்பிக்கும் இதனால், எதைப்பார்த்தாலும் பகல்காலத்தில் விந்தைவிந்தையாகத் தோற்றுவதும், இராக்காலத்தில் எவ்வளவேனும் பார்வைதோற்றாததுமாக இருக்கும். இது, கிரிப்பிள்ளைக்கண்களைப்போல் இருத்தலால், நகுலாந்தரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. நகுலம் என்பது கிரி, அந்தம் என்பது குருடு.

4 - வது நத்தாந்தரோகம்.

இது, வாத பித்த கபங்களினால்பிறந்து, சூரியஅஸ்தமானகாலத்தில் நிஷ்டியைமறைத்து, அச்சூரியன் உதித்தவுடன் அம்மறைப்பை விட்டுவிடும். இதனால், இரவில் பார்வைதெரியாமலும் பகலில் நன்றாகத்தெரிதலுமாக இருக்கும். நத்தம் என்பது இரவு; அந்தம்

என்பது குருடு. இதனை மாலைக்கண், இராக்குருடுஎன்பர். இது, சுத்தி பண்ணியமிளகை வெள்ளாட்டுப் பிச்சுப்பை கொண்டமட்டுங் கொட்டி, அச்சலம் வெளிப்படாமல் வாயைத்தைத்து நிழலில் தூக்கிக் கட்டி, அம்மிளகுநன்றாக உலர்த்திப்பின்பு, அதில் ஒன்றைச் சுத்த சலத்திலுரைத்து ஒரு மண்டலகாலம்வரைக்கும் இரண்டு வேளையும் கண்ணிலிட்டுக்கொள்ள விலகும்.

5-வது உஷ்ணவிதக்தரோகம்.

இது, கணதீக்ஷண வெய்யிலில் அடிபட்டு உடனே மிகுசீதள சலத்தில் ஸ்நானம்செய்தலால் பிரகோபித்த திரிதோஷத்தில் நின்றும் ஒருசவாலை எழும்பிச் சன்னரம்புகளின்வழியாகச் சிரசில் ஏறி விழிகளைப் பற்றும்போது பிறந்து, உபத்திரவத்தைச்செய்யும். இதனால், கண்களில் எரிச்சலுடன் மயிலைபாய்தல், இமைக்குள் வெளிறல், பகலில்கலங்கியபார்வை, இரவில் அதுவுந்தெரியாமை என் னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது பித்தவிதக்தரோகம்.

இது, பித்தத்தினால் பிறந்து, கண்களில் மஞ்சள்நிறத்தை உண்டாக்கும்.

7-வது ஆம்லவிதக்தரோகம்.

இது, மெத்தவும் புளிப்புள்ள வஸ்துக்களைப் புசித்தலினால் தத்தோடுகூடிய திரிதோஷங்களானவை கண்களின் பார்வையைச் சேரும்போது பிறந்து, உபத்திரவத்தைச்செய்யும். இதனால், விழிகளில் வீக்கமும் நமைச்சலும் கலங்கலும் உண்டாகும்.

8-வது தூம்பிரரோகம்.

இது, துக்கம் சுரம் தலைநோவு ஆகிய இவைகளால் வருந்துங்காலத்தில்பிறந்து, கண்களிற் புகைகம்மியதுபோல் கம்மலைச்செய்யும். இதனால் எந்தவஸ்துக்களும் புகைநிறமாகவே தோற்றும். தூம்பிரம்என்பது புகை.

9-வது அவுபசர்க்கிகரோகம்.

இது, தூர்ப்பலகாலத்தில் சூரியவிம்பம் முதலிய தீக்ஷண ஒளி களைத்தினர்தினமு முற்றுப்பார்ப்பதனால் வாத பித்த கபங்கள் கண்

களில் வியாபிக்கும்போது பிறந்து, அவ்விழிகளின் ஓளியைக்குறைத்துப் பார்வை இல்லாதது போல் செய்யும்; அல்லது வைநூரியத்திற் சொலிக்கும் நிறங்களைப்போல் தோற்றவிக்கும். இதனால், அங்குநோவின்மை, தெரிந்துந் தெரியாதபார்வை, யார் பார்த்தாலும் விழிகளில் யாதொரு தோஷங்களும் இன்மையாக மயக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது, மற்றொரு ஓளியினால் பிறந்து, நேத்திர ஓளியைக் கெடுத்தலால், அபுபசர்க்குகரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

ஆகம்பிராகிரோகம் 9-ம் முற்றியது.

பார்வையோக சாத்தியா சாத்திய நிதானம்.

பார்வையில் பிறக்கின்றரோகம் 27-ல், வாததிமிரம், பித்ததிமிரம் சிலேஷ்மதிமிரம், தொந்ததிமிரம், திரிதோஷதிமிரம், ரத்ததிமிரம் சிலேஷ்மலிங்கநாசம், நத்தாந்தம், உஷ்ணவிதக்தம், பித்தவிதக்தம். ஆம்லவிதக்தம், தூம்பிரம், அபுபசர்க்குகம் ஆக 13-ம் சாத்தியம்; காசம் 6, நகுலாந்தம் 1 - ஆக 7-ம் கஷ்டசாத்தியம்; வாதலிங்க நாசம், பித்தலிங்க நாசம், தொந்தலிங்கநாசம், திரிதோஷலிங்கநாசம் ரத்தலிங்கநாசம், கம்பிரம், இரகவம் ஆக 7-ம் அசாத்தியம்.

ஆக பார்வையோகம் 27 ம் முற்றியது.

சர்வநேத்திரோகபேதம்.

கண்கள்முற்றிலும், அபிஷந்தம், அதிமந்தம், சங்கரம் என்னும் மூன்றுவகைப்பிரிவினால், 16-விதரோகம் பிறக்கும். அவைகளின்விபரம்:—அபிஷந்தத்தில் 4-ம், அதிமந்தத்தில் 5-ம், சங்கரத்தில் 7-ம் ஆம்.

இனி அபிஷந்தரோகம் நான்கும் சொல்லப்படும்.

1-வது வாதாபிஷந்தரோகம்

இது, கண்களில் உப்பல், உலர்ந்தபினைகூருதல், அற்பநோவு, பூச்சி பறப்பதுபோல்தோற்றல், சிறுஎலும்புகளால் குத்துதல்போல்

குத்தல், குளிர்ச்சியாகக் கொஞ்சஞ் சலம்வடிதலுடன் அவைகளை முடுதற்குக் திறப்பதற்கும் பிரயாசை, நாசியில்உப்பலோடு சிறிய வீக்கம், நெறி, கண், புருவம் ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்ற எலும்புகளிலும் நரம்புகளிலும் குத்தல், அவைகளில் அடித்ததுபோலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்குர். அபிஷந்தம் என்பது ஒழுகுதல். இது, உஷ்ண திரவியத்தினாலும், மதுர திரவியத்தினாலும் உபசரிக்கில், சாந்தமாகும்.

2-வது பித்தாபிஷந்தரோகம்.

இது, கண்களில் எரிச்சல், அருகுதலுடன் உஷ்ணசலம்வடிதல், புகைகம்மியதுபோலிருத்தல், நீர்முட்டுதல், கடைக்கண்கறுத்தல், சிவத்தல், எதிரில் இருக்கும்வஸ்து மஞ்சள்நிறமாகத்தோற்றல், உப்பு நீரைத் தெளித்ததுபோல் கரித்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மாபிஷந்தரோகம்.

இது, கண்களில் நீர்க்கோவை, வீக்கம், தினவு, தடித்துவெளுத்து மிணுமிணுத்து நார்நாராகப்பினைவடிதல், தேகசாட்டியம், அசன வெறுப்பு, நித்திரைப்பங்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது ரத்தாபிஷந்தரோகம்.

இது, கண்கள் கோவைப்பழம்போல் சிவக்குதல், ரத்தநிறத்தை ஒத்தசலமும் பீனையும் ஒழுகுதல், கருவிழிவெளிநல் என்னுமிக் குணங்களை யுண்டாக்கும்.

ஆ அபிஷந்தரோகம் 4-ம் முற்றியது.

இனி அதிமந்தரோகம் ஐந்தாம் சொல்லப்படும்,

1-வது வாதாதிமந்தரோகம்.

இது, கண் புருவம் நெறி ஆகிய இடங்களில் மத்தைக்கொண்டு மத்தித்தல்போல் இருத்தல், வாயுவினால் செவிக்குள் ஓயாத இரைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். மந்தம் என்பது மத்து.

2 - வது பித்தாதிமந்தரோகம்.

இது, கண்களைக் கருங்காலிக்கட்டையினது நெருப்பைப் போலும் காய்ந்து சிவந்த இரும்புக் கட்டியைப்போலும் சிவக்கச் செய்யும்.

3 - வது சிலேஷ்மாதிமந்தரோகம்.

இது, வெள்விழி எல்லாம் சுருங்கிக்குழிவிழுதல், கருவிழி உயர்ந்து உப்புதல், அதில் தூசிபடிந்ததுபோலிருத்தல், சலம்வடிதல் நாசியின் பக்கங்கள் புடைக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4 - வது ரத்தாதிமந்தரோகம்.

இது, கண்கள்சிவத்தல், சிலவேளை செம்பரத்தம்பூப்போல் மிகவும்சிவத்தல், திறக்கும்போதும் தொடும்போதும் நோதல், கருவிழியானது ரத்தத்தில் மூழ்கினதுபோல் தோற்றல், நெறி, தந்தம் தாடை மண்டை ஆகிய இடங்களில்வேதனை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5 - வது அதாதிமந்தரோகம்.

இது, கண்களில் விரணத்தைப்பிறப்பித்துப் பார்வையைக் கெடுக்கும். இதற்குத் தீவிரமாக வைத்தியம் பண்ணாவிடில், அநேக வித வேதனைகளும் உண்டாகும். ஆக அதிமந்தரோகம் 5 - ம் முற்றியது.

இனிச் சங்கரரோகம் - ஏழும் - சொல்லப்படும்.

1 - வது அன்னியதோவாதரோகம்.

இது, கண் நெறி வாதநரம்புமற்றையநரம்பு ஆகிய இந்த இடங்களில் வாயுவுதங்கிச் சஞ்சரிக்கும்போது பிறந்து, கண்களில் சிவப்பு, வீக்கம், அதிகநோவு, நீர்க்கம்மல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். வாயுவானது தனக்கு அன்னியஸ்தானமாகிய பித்தசிலேஷ்மநரம்புகளிலும் வியாபித்து நேத்திரத்திற்கு உபத்திரவத்தைக் கொடுப்பதால் இது அன்னியதோவாதரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

2 - வது வாதபரியாயரோகம்.

இது, முன்புசொல்லிய அன்னியதோவாதரோக குணங்களுடன் வக்கிரபார்வையையும் சதாவீக்கத்தையும் உண்டாக்கும். இந்த ரோகம் மேற்கூறிய ரோகத்தைப்போல் இருந்தாலும், கொஞ்சம் பேதப்படுதலால், வாதபரியாயரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

3 - வது சுட்காக்ஷிபாகரோகம்.

இது, வாத பித்தசேர்க்கையினால்பிறந்து, கண்களில் சுட்கம் இடுக்கம் பிடித்தல்போலிருத்தல் ஆகிய இக்குணங்களைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், நிமிண்டல், நோதல், அதிர்ந்தல், எரிதல், தேசசரீங்குதல், சிவக்குதல், மூடலில்லாததலில் பிரயாசை, சீதளவஸ்துவில் இச்சையென்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இந்தரோகம் முதிர்ந்தால் குத்தல் அதிகரிக்கும். சுட்கம் என்பது உலருதல்; அக்ஷி என்பது நேத்திரம்; பாகம் என்பது முதிருதல்.

4 - வது சோபாக்ஷிபாகரோகம்.

இது, திரிதோஷங்களின் சேர்க்கையால்பிறந்து, கண்களில் வீக்கம், சிவப்பு, நோவு, எரிச்சல், சதாமூடல், வெள்விழி அத்திப்பழம் போலிருத்தல், அதில்நின்றும் சுடுகையாயும் சீதளமாயும் தெளிவாயும் பிசிபிசிப்பாயும் விஸ்தாரம் சலம் ஒழுகுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5 - வது அற்பசோபாக்ஷிபாகரோகம்.

இது, முன்புசொன்னரோகத்தின் குணங்களையெல்லாமுண்டாக்கும். ஆனால் கண்களில் அற்ப வீக்கம் இருக்கும்.

6 - வது அக்ஷிபாகாத்தியயரோகம்.

இது, கண்கள்வீங்குதல், கலங்குதல், நீர்க்கம்முதல், பிளைவடிதல், கருவிழி வெள்விழிசிவத்தல், எரிச்சல், பார்வைகெடுதல், பொறுத்துப்பொறுத்து நோதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7 - வது ஆம்லோஷிதரோகம்.

இது, பித்தரத்தம் முதலிய வாதாதிதோஷங்களானவை அசீரணவஸ்துக்களைக் கூட்டிப்புசிக்கப்பட்ட அன்ன சாரங்களைவயிற்றுக்குள் புளிக்கவைத்து, அந்தநீவரக் கண்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கின்ற நரம்புகளின் தவாரவழியாக நேத்திரங்களிற்செலுத்தி நிறைப்பிக்கும்போதுபிறக்கும். இதனால், கண்கள் கறக்குதல், சிவக்குதல், வீங்குதல், எரிதல், மாறுதலீரொழுதுதல், கலக்குதல், பார்வைவெடுதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். ஆம்லம் என்பது புளிப்பு; உஷிதம் என்பது பழையது; ஆம்ல உஷிதம் ஆம்லோஷிதம் எனலாயிற்று. ஆக சங்கரரோகம் ஏழுடன், சர்வநேத்திரரோகம் 94ம் - முற்றியது.

சர்வநேத்திரரோக அசாத்தியநிதானம்.

கண்ணின் முற்றிலும் பிறக்கின்ற பதினாறு ரோகங்களுக்குள் அதாதி மந்தரோகமும், அக்ஷிபாகாத்தியரோகமும், அசாத்தியமாம். அன்றியும் வாதத்தினற்பிறந்த அதிமந்தரோகம் ஐந்துநாளிலும், சிலேஷ்மத்தினற்பிறந்த அதிமந்தரோகம் ஏழுநாளிலும், ரத்தத்தினற்பிறந்த அதிமந்தரோகம் மூன்றுநாளிலும், பித்தத்தினல் பிறந்த அதிமந்தரோகம் கண்டநாளிலும் பார்வையைக்கெடுக்கும். மேலும், இந்த அதிமந்தரோகங்களை எல்லாம் அசாத்தியமென்றே நிதானிக்கவேண்டும்.

அன்றியும், சிலேஷ்ம பித்தரத்தங்களால் பிறந்த குகரகம், பக்ஷுமாபரோதம், சுட்காக்ஷிபாகம், பூயாலஜம், பிசுவர்த்தமம், போதகி, ஆம்லோஷிதம், அற்பசோபாக்ஷிபாகம், அபிஷேந்தம், அதிமந்தம், அதாதிமந்தம் அக்ஷிபாகாத்தியயம் ஆகிய 18 ரோகங்களுக்கும் பில்லரோகம் என்றபெயர். இவைகள், வச்சிரரத்தினுகாமரத்தினார, சவ்விராஞ்சனம், சுவேதச்சிறுமா, நேத்திரோதகம் முதலிய அஷ்டதங்களைக் கொண்டு, சிகிச்சைசெய்யில், சிலநாள்பொறுத்துச் சாத்தியமாம்.

தன்வந்தரிமுதலிய பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்ட

நேத்திரரோகம் 94ம் முற்றியது.

சித்தர்மதாந்தரநேத்திரரோகம்.

நயனவிதி நானூறு என்கின்ற சாஸ்திரத்திலுள், இன்னும் சில கிரந்தங்களிலும், கருவிழி, வெள்ளிழி, இமை, கடைக்கண் என்னுமிந்நான்கு ஸ்தானங்களைப்பற்றி வருகின்றரோகம் 96-விதம் எனச் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளின் விவரம்:—கருவிழியில், காசம், படலம், குமுதம், விழியுந்தல், நெரிசல், வரி, குந்தம், திமிரம், சுக்கிரன், பூ என்னும் 10-வகைப்பிரிவினால் 45-விதரோகமும்; வெள்விழியில், எழுச்சி, படாத்தி, நெரிசல், புற்று, குமிளம், வரி என்னும் 6-வகைப்பிரிவினால் 20-விதரோகமும்; இமைகளில், பில்லம், தடிப்பு, கழலை, நீர்ப்பாய்ச்சல், பற்பம் என்னும் 5-வகைப்பிரிவினால், 16-விதரோகமும்; கடைக்கண்களில் கண்ணெடுப்பு, பூசாந்தரம், படாத்தி, நீர்க்குவை, விழிவாதம், விரணப்பரு, வித்திரதி, இமைக்குரு, குமிள், நகூத்திரவாயு, கண்ணேறு என்னும் 11-வகைப்பிரிவினால் 15-விதரோகமும் உண்டாகும்.

கருவிழிரோகத்தில் முதற்பிரிவாகிய காசரோகபேதம்.

காசரோகமானது, வாதகாசம், பித்தகாசம், சிலேஷ்மகாசம், வாலகாசம், நீலகாசம், மந்தாரகாசம், விரணகாசம், கருப்பகாசம் என எட்டு விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது வாதகாசம்: இது கண்மணியில் வண்டைப்போல் கருமைநிறத்தை உண்டாக்கி, அதில் நின்றும் கறுத்த சலத்தை ஒழுகுவிக்கும். 2-வது பித்தகாசம்: இது மஞ்சள் நிறமான சலம் வடியும்படிக்குச்செய்யும் 3-வது சிலேஷ்மகாசம். இது, சுத்தவெண்மை நிறமான சலத்தைப்பெருக்கும். 4-வது வாலகாசம், இது கருவிழியில், புகைகமம்மியதுபோல் செய்யும், 5-வது நீலகாசம். இது கருவிழியில் கருவிளம்பூ நிறத்தை உண்டாக்கும். 6-வது மந்தாரகாசம். இது, கருவிழியில், செம்பஞ்சு அல்லது மேகமிவைகளின் நிறத்தைப்பிறப்பிக்கும். 7-வது விரணகாசம். இது, கருவிழியில், முத்தைப்போல் தளதளப்பான நிறத்தை உண்டாக்கும். 8-வது கருப்பகாசம், இது கருவிழியில் சுத்தக்கருமை நிறத்தைக் காண்பிக்கும். ஆககாசரோகம் 8-ம் முற்றியது. இவற்றுள், பித்தகாசம், நீலகாசம், மந்தார

காசம் ஆகிய 3-ம், வில்லவேர்த்தயிலம், சந்தனகித்தயிலம், சங்கு மாத்திரை, ஞாயந்த கரைக்குழம்பு முதலிய அவுஷதங்களினாலும், ஆயுதகிச்சைககளினாலும் நிவிர்த்தியாகும். மற்ற ஐந்தாம் அசாத்திய மாம்; ஆயினும், இச்சிகிச்சைகளைச் செய்யில், சாத்தியம் ஆனாலும் ஆகும்.

கருவிழி 2-வது பிரிவாகிய படலரோகபேதம்.

படலரோகமானது, சதைப்படலம், ரத்தப்படலம், நீர்ப்படலம் வரிப்படலம், கருநாகப்படலம், மாமிசப்படலம், பசுவிழிப்படலம் என 7-விதப்படுகிறது. இவற்றுள், 1-வது சதைப்படலம், இது, கருவிழியில், குத்தலுடன் நோவை உண்டாக்கி மேலில் சிவந்தசதையை வளர்ப்பிக்கும். 2-வது ரத்தப்படலம், இது கண்மணியில், கரித்தல், குமுறல், காந்தல், கன்றுதல், பிளேசால், எரித்தல், ரத்தக்கட்டுதல், நெறிக்குங்கீழ்ப்புருவம் நெற்றி பிடரி உச்சி ஆகிய இடங்களில் குத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். 3-வது நீர்ப்படலம், இது, கருவிழியின்மீது மேகம் கம்மியதுபோல் இருத்தல், கனத்தல், மிகுந்தசலம் வடிதல், கண்மயக்கம், சிரசிக்குத்தலுடன் சலக்கோவை என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும். 4-வது வரிப்படலம், இது, கருவிழியின்மீது கயிறுபோல் வரிகளால், காந்தலும், குத்தலும் அகண்டரோவுடன் உறுத்தலும், புகைச்சலும் உண்டாகச்செய்யும். 5-வது கருநாகப்படலம், இது, கருவிழியில், இரத்திரதனுவைப்போல் பலநிறமும், குத்தலும், நோவும், உறுத்தலும், சலப்பெருக்கு முண்டாகச்செய்யும். 6-வது மாமிசப்படலம், இது, விழிமணியின் முனையில் சதைவளர்ப்பித்து, அதில் ஊரல், கூசுதல், இடித்தல், சலம் வடிதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்குவதன்றியும், பிடரியில் நோவையும் உண்டாக்கும். 7-வது பசுவிழிப்படலம், இது, கருவிழியில் பசுமை நிறமான சதையைவளர்ப்பித்து, அதில் இடித்தலான குத்தல், நீ இருக்குமிடம்போல் காந்துதல், பார்வை மந்தம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். ஆக படலம் 7-ம் முற்றியது. இவற்றுள் சதைப்படலம் ரத்தப்படலம், நீர்ப்படலம் வரிப்படலம் என்னும் 4-வது படலம் மட்டும் அசாத்தியமாகும். இவைகள், படி காரமாதியானமருந்து, நத்தைச் சிட்டுறெய் முதலிய அவுஷதங்களால் வசப்படுகிறது.

கருவிழி 3-வது பிரிவாகியகுமுதரோகபேதம்.

குமுதரோகமானது, செங்குதமும், கருங்குதமும், வெண்குமுதம் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது செங்குமுதரோகம். இது கருவிழியில் செங்கமுநீர்ப்பூவைப்போல் சிவந்த சதையை வளர்ப்பித்து, அதில் நெருப்பினால்சட்டப் புண்போல் எரிச்சலையும் குத்தலையு முண்டாக்கும்.

2-வது கருங்குமுதரோகம்: இது கருவிழியில் கருங்குவளைப்பூவைப்போல் விரணத்தை எழும்பிப்பார்வையில் இருள்கம்மியது போல் செய்யும். 3-வது வெண்குமுதரோகம்: இது கண்களில், பஞ்சுபோல் வெளுத்த புள்ளி வீழ்த்துபரவுதல், குத்தல், மிகுந்து நோதல், பார்வைமழுங்கல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். ஆக குமுதரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவற்றுள், செங்குமுதம் சாத்தியம். மற்ற 2-ம் அசாத்தியம்.

கருவிழி 4-வது பிரிவாகிய விழியுந்தல்ரோகபேதம்.

விழியுந்தல்ரோகமானது, செஞ்சதைவிழியுந்தல், வெண்சதைவிழியுந்தல், சருவநேத்திரவிழியுந்தல் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது செஞ்சதைவிழியுந்தல்: இது, குமுதரோகத்தினாலும், மற்றும் நேத்திரரோகங்களினாலும், கருவிழியில் சிவந்தசதையைப் படரச்செய்து அதில் உறுத்தலை உண்டாக்கும். 2-வது வெண்சதைவிழியுந்தல். இது வெண்மைச்சதையைப் படரச்செய்து, அதில் நோவைமாத்திரம் உண்டாக்கும். 3-வது சருவநேத்திரவிழியுந்தல், இது கண்முழுமையும் தற்றுக் கொள்ளும்படிக்குச் சதையைப்படரச்செய்யும். ஆக விழியுந்தல்ரோகம் 3-ம் முற்றியது. இம்முன்றும் அசாத்தியமே.

கருவிழி 5-வது பிரிவாகிய நெரிசல்ரோகபேதம்.

உஷ்ணம், வெகுநடை, அவுஷ்ணவேகம், மிகுசமை எடுத்தல், கண்சிவத்தல், நீர் ஒதுங்கல் என்னும் இச்செய்கைகளினால், நெரிசல்ரோகம் பிறக்கும். இது, உஷ்ணநெரிசல், சோணிநெரிசல், நீர்நெரி

சல் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது உஷ்ணநெரிசல். இது, கரு விழியில் விருத்தமான வெளுப்பை உண்டாக்கும். 2-வது சோணித நெரிச்சல், இது விழிமையத்தில், ரத்தநிறத்தையும், சுடுகையையும் உண்டாக்கும். 3-வது நீர்நெரிசல், இது, விழிநிலவில், மாந்தளிர் நிறத்தையும் குளிர்ச்சியுடன் நீர்க்கோவையையும் உண்டாக்கும்.

ஆக நெரிசல்ரோகம் 3-ம் முற்றியது.

கருவிழி 6-வது பிரிவாகிய வாரோகபேதம்.

வாரோகமானது, நீர்வரி, இமைவரி, சோரிவரி என 3-விதப் படும். இவற்றுள், 1-வது நீர்வரி. இது வெளுத்து, நீண்டிருக்கும் 2-வது இமைவரி. இது, பிறைப்பைப்பால் வளர்த்திருக்கும். 3-வது சோரிவரி இது, இரண்டு கடைக்கண்வரைக்கும் ரத்தநிறத்துடன் படர்ந்திருக்கும். ஆக வாரோகம் 3-ம் முற்றியது.

கருவிழி 7-வது பிரிவாகிய குந்தரோகபேதம்.

குந்தரோகமானது, சதைக்குந்தம், ரத்தகுந்தம், மோர்க்குந்தம் என மூன்றுவிதப்படும். இவற்றுள், ரத்தகுந்தம் 1-ம் அசாத்திய மாம். மற்ற 2-ம் சாத்தியமாம் ஆக குந்தரோகம் 3-ம் முற்றியது.

கருவிழி 8-வது பிரிவாகிய திமிரரோகபேதம்.

திமிரரோகமானது, வெள்ளெழுத்து, மாலேக்கண், மந்தாரதிமிரம், வறட்சித்திமிரம், நீர்த்திமிரம், சிலேஷ்மதிமிரம், மேகதிமிரம் என 7-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது வெள்ளெழுத்து. இது, அகாலத்தினாலும் காலத்தினாலும், இருவிதப்படும். இவற்றுள், அகால வெள்ளெழுத்து என்பது, 11-வது பக்கத்தில் கூறிய ஆலோசக பித்தத்தினது பிரகாசம் சில பித்தவஸ்துக்களினால் அதிகரிக்கும்போது சிறுவர்களுக்கும் உண்டாகும். இதனால், எழுத்துமுதலிய சிறிய வஸ்துக்களும் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதுபோல் இருந்து காரணில் லாமலே மயங்கிமறையப்படும். காலவெள்ளெழுத்து என்பது 37 வயதிற்குமேல் செல்லாவின்ற பித்ததோஷ ஒளியானது விரிகின்ற போது பிறந்து, ஒவ்வொருவேளை கொஞ்சம் வயிற்றுநேரவைத்

தருவதுமன்றி, கருவிழியில் அர்ப்புகை மேகம்கம்மியதுபோல் செய்து துட்ப்பொருள்களைத் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும்; இந்தரோகம் பாலர்முதல் விருத்தர்பரியந்த முண்டாயிருக்கும். ஆனால், நாற்பத்தைந்து வயதிற்குமேல் மேற்படி பித்தஒளி மட்டுப் படுகலத்தில், சபாஹாகத் தோற்றம். அல்லது மேற்படி வயதிற்குமேலும் நீங்காவிடில், இதில்வாயுவின் கூட்டுறவினால், திமிரரோகம் ஆரம்பமாகும். 2-வது மாலைக்கண். இது, மாலைக்காலத்தில் பார்வைக்குள் இருளடையும்படிச்செய்வது, உதயகாலத்தில் அவ்விருள் நீங்கும்படிக்குச் செய்வதுமாக இருக்கும். 3-வது மந்தாரதிமிரம். இது, கருமணியில் பஞ்சுபோல் புகையையெழுப்பி அந்திரேரத்தில் இருளை யுண்டாக்குவதும், பின்னும் ஒருசாமத்திற்குள் தெளிவைத் தருவதுமாக இருக்கும். 4-வது வறட்சிதிமிரம். இது, கருவிழியில் மந்தமும், நடுநரம்பில் குத்தலும் பிளையுடன் சலப்பெருக்கும் உண்டாகும்படிக்குச்செய்யும். இது, கபாலமுளையைப் பித்தம்வறட்டும்போது பிறக்கும். 5-வது நீர்த்திமிரம். இது, நா, நாசி செவி, கண் ஆகிய இவ்விடங்களில் விரணத்தை உண்டாக்குவதும் அன்றி, கருவிழிப்பக்கங்களில் குத்தலையும், நடுவில் புகைச்சலையும் உண்டாக்கும். 6-வது சிலேஷம் திமிரம் இது கருவிழியை வெளுப்பாக்கிப் பார்வைக்குள்ளும் அப்படியே தோற்றுவிக்கும். 7-வது மேகதிமிரம். இது கருவிழியில் மேகம் கம்மியதுபோல் இருள் அடையச்செய்யும். ஆக திமிரரோகம் 7-ம் முற்றியது.

இவற்றுள், வெள்ளெழுத்து, மாலைக்கண், மந்தாரதிமிரம் என்னும் 3-ம் சாத்தியமாம். மற்றவை அசாத்தியமாம்

கருவிழி 9-வதுபிரிவாகிய சுக்கிரரோகபேதம்.

சுக்கிரரோகமானது, விரணசுக்கிரன், கருஞ்சுக்கிரன். விழிவிழுங்கிச் சுக்கிரன், வெண்சுக்கிரன், கனற்சுக்கிரன் என ஐந்துவிதப்படும். இவற்றுள், 1-வது விரணசுக்கிரன்: இது கருமணியின்மீது மிகுந்தவிரணத்தை உண்டாக்கும். 2-வது கருஞ்சுக்கிரன்; இது விழியைச்சுற்றிலும் உளுந்துபோல் துவாரங்களை உண்டாக்கும். 3-வது விழிவிழுங்கிச்சுக்கிரன்: இது கருவிழியின் கீழ்ச்சந்தியில் நின்

றாம் வெள்ளெழுச்சிபோல் படர்ந்து விழியைமறைக்கும். இதனால் அதிகவேதனையும் எரிச்சலுமுண்டாகும். 4-வது வெண் சுக்கிரன், இது குழந்தைகளின் கருவிழியைவிட்டுச்சுற்றிலும் அக்கினிநிறத்தை உண்டாக்கும். 5-வது கனற்சுக்கிரன்; இது விழியில் நோவையும் உள்ளில் அணல்போல காந்தலையும். உண்டாக்கும். ஆக சுக்கிரன் 5-ம் முற்றியது. இவற்றுள் விரணசுக்கிரன் ஆதியான 3-ம் அசாத் தியமாம். மற்ற 2-ம் சாத்தியமாம்.

கருவிழி 10-வது பிரிவாகியபூரோகபேதம்.

மசூரிசை ரோகத்தினாலும், உஷ்ணரோகத்தினாலும், மிருநீர்க்கோவையினாலும், கருவிழியில், ஆணி உந்தல் புகை என்னும் 3-விதப் பூ உண்டாகும். இவற்றுள், புகை சாத்தியம். மற்ற 2-ம் அசாத்தியம்.

ஆக பூ ரோகம் மூன்றுடன் கருவிழிரோகம் 45-ம் முற்றியது.

வெள்விழிரோகபேதம்.

வெள்விழியில், எழுச்சி, படாத்தி, நெரிசல், புற்று, குமிழம், வரி என்னும் 6-வகைப்பிரிவினால் 20-விதரோகம் பிறக்கும்.

வெள்விழி 1-வது பிரிவாகிய எழுச்சிரோகபேதம்.

எழுச்சிரோகமானது, வரி எழுச்சி, விரண எழுச்சி, குவை எழுச்சி, நீர்எழுச்சி, உந்தெழுச்சி என 5-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது வரி எழுச்சிரோகம்: இது, வெள்விழியில், தேமலைப்போல் வட்டமாகத்தசையைப்பரவச்செய்யும் 2-வது, விரண எழுச்சி: இது, வெள்விழியில், கருங்குன்றியைப்போல் மாமிசத்தைவளர்ப்பிக்கும், 3-வது குவைஎழுச்சி: இது உழுந்தினது பிரமாணமான சதையைப்பிறப்பிக்கும், 4-வது நீர்எழுச்சி: இது, நீர்த்துளியைப்போல் தளதளப்பான சதையை உண்டாக்கும். 5-வது உந்தெழுச்சி. இது, பருத்திக்காயைப்போல் தூர்மாமிசத்தை வளர்ப்பண்ணும். ஆகஎழுச்சிரோகம் 5-ம் முற்றியது. இவற்றுள், வரி எழுச்சி, நீர்எழுச்சி, குவை எழுச்சி ஆகிய 3-ம் சாத்தியமாம். மற்ற 2-ம் அசாத்தியமாம்.

வெள்விழி 2-வது பிரிவாகிய படாத்திரோகபேதம்.

படாத்திரோகமானது, சதைப்படாத்தி, வரிப்படாத்தி, சோரிப் படாத்தி என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது சதைப்படாத்தி; இது, வெள்விழியில் மிருதுவானசதையைத் தடிக்கும்படிச்செய்யும். 2-வது வரிப்படாத்தி; இது, வெள்விழியில் வலைக்கண்களைப்போல் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். 3-வது சோரிப்படாத்தி; இது, வெள் விழியில் ரத்தம் குழம்பும்படியாகிய செந்நிறச்சதையை வளர்ப்பிக்கும். ஆக படாத்திரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவற்றுள், வரிப்படாத்திரோகம் சாத்தியமாம். மற்ற 2-ம் அசாத்தியமாம்.

வெள்விழி 3-வது பிரிவாகிய நெரிசல்ரோகபேதம்.

நெரிசல்ரோகமானது, துளிநெரிசல், உந்துநெரிசல், வீரண நெரிசல் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது துளிநெரிசல்; இது வெள்விழியில் வீந்துவினது துளியைப்போல் பாமிசத்தை உண்டாக்கும். 2-வது உந்து நெரிசல்; இது துர்மாமிசத்தை எழுப்பும். 3-வது வீரண நெரிசல்; இது, வீரணத்தை உண்டாக்கும். ஆக நெரிசல்ரோகம் 3-ம் முற்றியது. இம்மூன்றும் சாத்தியமாம்.

வெள்விழி 4-வது பிரிவாகிய புற்றுரோகபேதம்.

புற்றுரோகமானது, சதைப்புற்று, நீர்ப்புற்று, அழற்புற்று என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது சதைப்புற்று. இது, வெள்விழியில் ரத்தத்தினால் சிவந்த சதையைவளர்ப்பிக்கும். 2-வது நீர்ப்புற்று; இது, வெள்விழியில் நீர்க்குமிழிபோல் சதையை எழுப்பும். 3-வது அழற்புற்று. இது வெள்விழியில் காந்தலுடன் விம்மலானசதையை உண்டாக்கும். ஆக புற்றுரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவற்றுள் அழற்புற்று அசாத்தியமாம். மற்ற 2-ம் சாத்தியமாம்.

வெள்விழி 5-வது பிரிவாகியகுமிழரோகபேதம்.

குமிழரோகமானது, மாமிசக்குமிளம், ரத்தக்குமிளம், நீர்க்குமிழம் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது சதைக்குமிழம்; இது வெள் விழியில் கறுத்தகொப்பிளத்தை உண்டாக்கும். 2-வது ரத்தக்

குமிளம்; இது வெள்விழியில், செக்குன்றியைப்போல் சிவந்த கொப்பிளத்தை உண்டாக்கும். 3-வது நீர்க்குமிளம்; இது வெள்விழியில் சங்கப்பழம்போல் கொப்பிளத்தை உண்டாக்கும். ஆக குமிளரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவற்றில், மாமிசக்குமிளம் அசாத்தியம். மற்ற 2-ம் சாத்தியம்.

வெள்விழி 6-வது பிரிவாகிய வாரிரோகபேதம்.

வாரிரோகமானது, வெள்வரி, நீலவரி, ரத்தவரி என 3-விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது வெள்வரி; இது வெள்விழியில், மீனின் சிலாம்பைப்போல் வரையை உண்டாக்கும். 2-வது நீலவரி; இது, மிகுந்த பசுமை உள்ள துரிசினது நிறத்தை ஒத்த வரையைக் காண்பிக்கும். 3-வது ரத்தவரி; இது, செந்நிறவரையைப் பிறப்பிக்கும். இவற்றுள், நீலவரி சாத்தியமாம். மற்ற 2-ம் அசாத்தியமாம்.

ஆக வாரிரோகம் மூன்றுடன் வெள்விழிரோகம் 20-ம் முற்றியது.

இமைரோகபேதம்.

இமைகளில், பில்லம், தடிப்பி, பதுமம், கழலை, நீர்ப்பாய்ச்சல் என்னும் 5-வகைப் பிரிவினால் 16-வித ரோகம் பிறக்கும்.

இமை 1-வது பிரிவாகிய பில்லரோகபேதம்.

பில்லரோகமானது, நீர்ப்பில்லம், அமரபில்லம், இடர்ப்பில்லம் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது நீர்ப்பில்லம்; இது, இமை முறைத்தலுடன் கணத்தல், கண்ணில்மிகுந்த சலம்வடிதல், அக்கண்ணைச்சுற்றிலும் புருவத்திலும் உச்சியிலும் திமிருடன் சில்லிட்டு நோதல்என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். 2-வது அமரபில்லம்; இது, இமையில் ரத்தம்போல்சிவந்த தசைதடித்தல், கீழ் இமை ஒட்டிக்கொள்ளுதல், கண்ணொளி யயக்குதல், அதிகசலம்வடிதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். 3-வது இடர்ப்பில்லம். இது, இமைபின் அடியிலுள், புருவமத்தியிலும் இருக்கின்ற நரம்புகளை மஞ்சள் நிறமாக்கித் தடிக்கப்பண்ணும். ஆக பில்லரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவற்றுள் நீர்ப்பில்லரோகம் அசாத்தியமாம். மற்ற 2-ம் சாத்தியமாம்.

இமை 2-வது பிரிவாகிய தடித்தலாதிரோகபேதம்.

தடித்தல் ரோகமானது, இமைத்தடித்தல், இளிச்சக்கண், முடமயிர் என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது இமைத்தடிப்பு. இது, கண்களில் பரபரப்பான தினவு, நீர்த்ததும்பல், இமையில் விருவிருப்புடன் திமிர், விம்மல், ஓரமெல்லாங் கனத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். 2-வது இளிச்சக்கண். இது, இமைவிளிம்பில் தடித்தல், விரணம், மிகுந்த சலக்கோவை, கண்கூசுதல், இதனால் வியசனம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதனைப் புளிச்சக்கண்ணென்றும் சொல்வர். 3-வது முடமயிர். இது இரண்டு இமைகளும் சரிந்து ஒட்டிக்கொண்டு நீர்ப்பெருக்கினால் அவ்விடத்தில் விரணம் பிறக்கும்போது பிறக்கும். இதனால் இமைமயிர் உள்ளில் தைத்துக்கொள்ளல், வேதனை, கருமணி வெளிநல், அதில் திமிர் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். ஆக தடித்தலாதிரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவற்றுள், முடமயிர் அசாத்தியம். மற்ற 2-ம் சாத்தியம்.

இமை 3 - வது பிரிவாகிய கழலைரோகபேதம்.

கழலைரோகமானது, நீர்க்கழலை, ரத்தக்கழலை, சதைக்கழலை என 3-விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது நீர்க்கழலை. இது, இமைக்குமேல்புறத்தில் கல்மழையாகிய ஆலாங்கட்டியைப்போல் கட்டியை உண்டாக்கும். 2-வது ரத்தக்கழலை. இது முன்புசொன்ன இடத்திலேயே ரத்தநிறக்கட்டியை எழுப்பும். 3-வது சதைக்கழலை. இது, மாயிசநிறமுள்ள கட்டியைப் பிறப்பிக்கும். ஆக கழலை 3-ம் முற்றியது. இவற்றுள் ரத்தக்கழலைரோகம் அசாத்தியமாம். மற்ற 2-ம் சாத்தியமாம்.

இமை 4- வது பிரிவாகிய நீர்ப்பாய்ச்சல்ரோகபேதம்.

நீர்ப்பாய்ச்சல் ரோகமானது, இமைநீர்ப்பாய்ச்சல், சுற்றுக்குலைவு, புழுவுண்டு, இமையிறைச்சி என 4-விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது இமைநீர்ப்பாய்ச்சல். இது சிசுநீரை இமைநரம்பி லிறங்கும்படிக்குச் செய்யும். இதனால் இமைகனத்தல், மதத்தல், திமிர், வீக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். 2-வது சுற்றுக்குலைவு; இது இமையினது ரோமம் உதிரலுடன் அந்த இடத்தில் விரணம், நீர்வுடிதல், வீக்கம், நோவு, குத்தல், கண்மயக்கம், மிகுந்த பிளைசாரசல்

என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். 3-வது புழுவெட்டு. இது இமையிர் உதிரலுடன் அந்த இமையில் விரணம், அனல்போல் காந்துதல், ரத்தம்வடிதல், வீக்கம், தடிப்பு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். 4-வது இமையிறைச்சி; இது இமையைச் சருமம் இல்லாத இறைச்சியைப்போல் செய்வதன்றியும், அதில் நின்றும் சலப்பெருக்கை உண்டாக்கும். இது, வாததோஷம், மசூரி, உண்ணவியாதி என்னும் ரோகங்களினால் உண்டாகும். ஆக நீர்ப்பாய்ச்சலாகிய ரோகம் 4-ம் முற்றியது. இந்த 4-ரோகமும் சாத்தியமாம்.

இமை 5-வது பிரிவாகிய பதுமரோகபேதம்.

பதுமரோகமானது, நீர்ப்பதுமம், ரத்தப்பதுமம், சதைப்பதுமம் என 3- விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது நீர்ப்பதுமரோகம். இது இமையில் தடிப்பையும், அதிக நீர்ச்சரப்பையும் உண்டாக்கும். 2-வது ரத்தப்பதுமரோகம். இது, இமையில் சிவந்தநிறத்தையும் ரத்தநீரையும் உண்டாக்கும். 3-வது சதைப்பதுமரோகம். இது இமைக்குள் தூர் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். இவற்றுள், சதைப்பதும ரோகம் அசாத்தியம். மற்ற 2-ம் சாத்தியம்.

ஆக பதுமரோகம் மூன்றுடன் இமைகளில் பிறக்கின்ற

ரோகம் 16-ம் முற்றியது.

கடைக்கண்ரோகபேதம்.

கடைக்கண்களில், கண்ணெடுப்பு, பூசாந்திரம், படாத்தி, குவை, விழிவாதம், விரணப்பரு, வித்திரதி, இமைக்குரு, குமிழ், நகூத்திரவாயு, கண்ணோவு என்னும் 11-வகைப் பிரிவினால் 15-வித ரோகம் பிறக்கும்.

கடைக்கண் 1-வது பிரிவாகிய கண்ணெடுப்புரோகம்.

இது, கடைக்கண்ணில் உப்பலை உண்டாக்கிக்கொண்டே இருக்கும்.

கடைக்கண் 2-வது பிரிவாகிய பூசாந்திரரோகம்.

இது, கடைக்கண்ணில், பிணைசாரும் இடத்திற்கு எட்கடை இடம் விட்டு, பருத்தி விதையைப்போல் உப்பலை உண்டாக்கும்.

கடைக்கண் 3-வது பிரிவாகிய படாத்திரோகபேதம்.

படாத்திரோகமானது, நீர்ப்படாத்தி, சதைப்படாத்தி, ரத்தப் படாத்தி என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது நீர்ப்படாத்தி. இது, கடைக்கண்ணில் சலத்தை ஒழுகுவிக்கும். 2-வது சதைப்படாத்தி. இது, கடைக்கண்ணில் துர்ச்சதையைவளர்ப்பிக்கும். 3-வது ரத்தப் படாத்தி. இது, கடைக்கண்ணில் வெப்பத்துடன் ரத்தத்தைவடியப் பண்ணும். ஆகபடாத்திரோகம் 3-ம் முற்றியது. இவை 3-ம் சாத்தியமாம்.

கடைக்கண் 4-வது பிரிவாகிய குவைரோகபேதம்.

குவைரோகமானது, நீர்க்குவை, சதைக்குவை; ரத்தக்குவை என 3-விதப்படும். இவற்றுள், 1-வது நீர்க்குவை. இது, கடைக்கண்ணில் சிலேஷ்டமொத்தையைப்போலவே துர்மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். 2-வது சதைக்குவை; இது கடைக்கண்ணில் கருங்குன்றியைப்போல்தசையைப்புடைப்பிக்கும்விவதாரத்தக்குவை. இது, கடைக்கண்ணில் ரத்தநிறத்துடன் கடினத்துவமான சதையை உண்டாக்கும். ஆக குவைரோகம் 3-ம் முற்றியது. இம் மூன்றும் சாத்தியமாம்.

கடைக்கண் 5-வது பிரிவாகிய விழிவாதம்.

இது, வாயுபுவைக்கொண்டு இமைகளை ஆட்டுவித்துக்கண்களைச்சுருக்கும்

கடைக்கண் 6-வது பிரிவாகிய விரணப்பரு.

இது, கடைக்கண் விளிம்பில் கற்கண்டுருவமுள்ள விரணத்தை யுண்டாக்கும்.

கடைக்கண் 7-வது பிரிவாகிய வித்திரதி.

இது, கடைக்கண்ணில் நரம்பின் வழியாகத் தடித்தலை உண்டாக்கும்.

கடைக்கண் 8-வது பிரிவாகிய இமைக்குரு.

இது, கடைவிழியில் சிறிய கட்டிகளை எழுப்பும். இதனைக் கண் கட்டி என்பர்.

கடைக்கண் 9-வது பிரிவாகிய குமிழ்ரோகம்.

இது, கடைக்கண்ணில் குமிழ்போல் சவ்வைப் புடைப்பிக்கும்.

கடைக்கண் 10-வது பிரிவாகிய நகூத்திரவாயு.

இது, நயனத்திலும் புருவத்திலும் சூத்தலுடன் விரணத்தை எழுப்பி, நாசியில் சலப்பெருக்கை உண்டாக்கிக்கொண்டே இருக்கும்.

கடைக்கண் 11-வது பிரிவாகிய கண்ணோவு.

இது, கண்கள்முற்றிலும் சிவத்தல், உறுத்தல், நீர்முட்டல், வெளிச்சத்தைப் பார்க்கக்கூடாமை, மாதர்மேல்விரும்பு என்னுயிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

ஆக கடைக்கண்ரோகம் பதினாறுடன் நேத்திரரோகம்

96, எனக்கூறிய மதாந்தரமும் முற்றியது.

வியியுந்தலுக்கு, ரகசியமும். நெரிசலுக்கு, முருங்கைப் பூவாதி கிருதமும். வரிகளுக்கு, அஞ்சனாதிப்பொடியும். சுக்கிரரோகங்கட்கு, தாரநெய்யாதி படிசாரப்பொடியும். படாத்தி, திரிமீர்இவைகட்கு பசுவின்பாலும், இந்துப்பாதிநெய்யும், பச்சைத்தாம்பர உண்டையும். பூரோகங்களுக்கு, பச்சை உண்டை, யானைப்பல்லாதி மாத்திரையுடன் கடல்துரையும். எழுச்சிகளுக்கு, தேத்தாங்கொட்டையாதி கிருதமும். படாத்திகட்கு, அமுதாஞ்சனப்பொடியும். நெரிசலுக்கு, இந்துப்பும், திரிகுகாதிநெய்யும் ஆகும். அன்றியும், மேற்கூறிய நேத்திரரோகங்களுக்கெல்லாம் கிரமமாகச் சிகிச்சாசாரம் என்னும் சாஸ்திரத்தில் விவரித்திருக்கும் அமிர்தாமலக தயிலம், பீதரோகணித் தயிலம், கருஞ்சிறுமா, வெண்சிறுமா, லீசுசுவரீத பாவனலவுங்காஞ்சனம், கோகிலாக்ஷி மூலாஞ்சனம், நாரிகேளாஞ்சனம், வச்சிர ரத்திகராமாத் திரை முதலிய அவுஷதங்களையும், கூத்திர கூராக்கினி சிகிச்சைகளையும் முறைமைப் படிக்குச் செய்யில், அவைகள் நிவர்த்தியாகும்.

பதினொன்றாவது உன்மாதரோகபடலம்.

முற்றியது.

12-வது கர்ணரோகபடலம்.

கர்ணரோகபேதம்.

கர்ணம் என்கிற காதுக்குள், வாதகர்ணசூலை ஆகியாக ரத்த கர்ணசூலை ஈராக 5-விதரோகம் பிறப்பதுபன்றி, சங்கராசாதியாக 20-வித ரோகம் பிறக்கும். ஆள், கந்நம், கர்ணம், கேள்வி, சிரவணம், சிரவம், கருதி, கரோத்திரம், செவி, வள் ஆகிய 10 ம். காதின் பெயராம்.

1-வது வாதகர்ணசூலைரோகம்.

இது, பிரசம், நீர்வினையாடல், தினவினாள் செவியைக் குடைந்து சொறிதல் ஆகிய இவைகளால் பிறந்து, அதிகரிக்கின்ற திரிதோஷங்களினால் செவிநரம்புகளில் வியாபித்து, அம்மார்க்கத்தில் வேதனையைச்செய்யும். இதனால், சாதசனில்குத்தல், குறும்பிக்குள் நோவு, அந்த இடத்தில்மரத்தல், குளிர்ச்சியாகிய வஸ்துக்களைப் பிழிந்தால் ஸ்பரிசுரானந்தெரியாமை, நாட்சென்றுபக்குவப்படல், நோவுநிற்கில் கொஞ்சம் சலங்கம்முதல், சத்தங்கேளாமை, உள்ளில் பூச்சிகள்பறப்பதுபோல் ஒரு விகாரமாகத்தோற்றுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது பித்தகர்ணசூலைரோகம்.

இது, சாதுகளில் எரிச்சல், வீச்சம், சீதளவள்தலைப் பிழிந்தால் இதவு, கடுகை, சீக்கிரத்தில் பக்குவப்படல், அதில் நின்றும் குளிர்ச்சியாகிய சலம்வடிதல், அதுவெடியாமல் உள்ளில் கம்பியகாலத்தில் நோவுநிற்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மகர்ணசூலைரோகம்.

இது, சிரசு, தாடை, கழுத்துப்பிடரி ஆகிய இடங்களில் கனத்தல், உஷ்ணவஸ்துவில் இச்சை, காதுகளில் அற்பநோவு, நமைச்சல், வீக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது பக்குவப்பட்டு உடையுங்காலத்தில், குழம்பாயும் வெண்மையாயும் சலம் வடியும்.

4-வது திரிதோஷகர்ணசூலரோகம்.

இது, சுரம், கொஞ்சம் உஷ்ணவஸ்துவில் இச்சை, காது வீக்கம். அதிகநோவு, சத்தங்கேளாமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்,

5-வது ரத்தகர்ணசூலரோகம்.

இது, பித்தகர்ணசூலியனுபத்திரவத்தையும், வாதகர்ணசூலைக் குரிய சில குணங்களையும் உண்டாக்கும். அன்றியும், செவியானது கல்லு முதலியவைகளால் அடியுண்டகாலத்தில், உள்ளில் சீழ்ரத்தஞ் சேர்ந்து சூத்தல்பிறந்தால், அபிகாதசூலை எனப்பேர்ப்பெறும். அதற்கும் இக்குணங்களெல்லாம் உண்டு. ஆக கர்ணசூலரோகம் ஐந்தும் முற்றியது.

இனி கர்ணநாதரோகம் முதல், கர்ணலிசியரோகம் ஈறாக

இருபது விதச் சங்கரரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1-வது கர்ணநாதரோகம்.

இது, காதுகளில் சத்தத்தை உண்டாக்குகின்ற நரம்புகளில் வாயுவு சேருங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், காரணம் இல்லாமலே காதுக்குள் நாலுவித சத்தமான நாதங்கள் உண்டாகும்.

2-வது பாதிரியரோகம்.

இது, வாயுவு, சிலேஷ்மத்துடன்கூடி, சத்தநரம்பில் வியாபிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், காதுக்குள் சகல சத்தத்தையும் தெரிவிக்கின்ற நாதமானது கெடுதி அடையாதிருந்தாலும், அதற்கு வெளி ஓட்டம் இல்லாமையால் அதிகக்கூச்சலிட்டு உரக்கக்கூவினாலும் கிணற்றுக்குள் பேசுவதுபோல் பிரயாசத்தின்மேல் கொஞ்சம் சத்தங்கேட்கும்.

3-வது பிரதிநாகரோகம்.

இது, வாயுவினால் சிலேஷ்மம் உலர்ந்து சத்தநரம்புகளில் சுற்றிக்கொள்ளும் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், காதுகளில் அதிகநோவும், சத்தக்கெடுதியும் உண்டாகும். இது, சத்தத்தை மிகவும் வெளிவிடாமல் கட்டுதலால் பிரதிநாகரோகம் எனப்பேர்ப்பெற்றது.

நாகம் என்பது கட்டுதல்.

4-வது கர்ணகண்டரோகம்.

இது, காதுக்குள் அதிக கபத்தினால் நமைச்சலையே உண்டாக்கும்.

5-வது கர்ணசோபைரோகம்.

இது, காதுக்குள் அதிக வீக்கத்தை மாத்திரம் உண்டாக்குவர்.

6-வது கர்ணபூதிரோகம்.

இது, பித்தத்தினால் கபமானது கெடுதியை அடையுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், காதுக்குள் இருக்கும் குறுப் பியின்சருமத்திலேநேவு ஒருவேளை இன்மை, மிகுந்த தூக்கந்தம், வியர்வைபோல் ஓயாது சலம் வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். பூதி என்பது தூக்கந்தம்,

7-வது கர்ணவித்திரதிரோகம்.

இது, செவிக்குளுண்டாகின்ற நமைச்சலால் சில கருவியைக் கொண்டு குடைவதனால் புண்ணாகுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், முழ்கூறிய வித்திரதிக்கட்டிகளுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் உண்டாகும்.

8-வது கர்ணரேசோற்புதரோகம்.

இது, காதுகளின் மூலத்தில் மூலரோக உபத்திரவம்போல் உபத்திரவமும், தூக்கந்தமும், செவிமும் உண்டாகும்படிக்குச் செய்யும்.

கர்ணம் என்பது காது ; அரசம் என்பது மூலம் ; அற்புதம் என்பது உள்ளில் மிகுந்தநோவுடன் கூடியவீக்கம்.

9-வது கர்ணாற்புதரோகம்.

இது, காதுகளில் முன்புசொன்ன கர்ணரேசோற்புத ரோககுணங்களுடன், செவிப்பிரதேசமெல்லாம் ஏகவீக்கத்தையும் உண்டாக்கும்.

10-வது கர்ணகிருமிரோகம்.

இது, காதுகளில் திரிதோஷச்சேர்க்கையால் பிறக்கும். இதனால் கிருமிகள்ஐனித்து, அந்த இடத்துச் சீழ், ரத்தம், மாமிசம் இவைகளைப் புசித்துக்கொண்டு அதிக ஊரலையும் நோவையும் உண்டாக்கும்.

11-வது கர்ணகூசிகாரோகம்.

இது, காதுக்குள்வாயுவு தங்குங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், செவியினது உட்கருவியாகிய குறும்பி முடங்கிக்கொண்டு, மிகுந்தஉபத் திரவத்தை உண்டாக்கும். கூசிகா என்பது முடங்குதல்.

12-வது கர்ணபிப்பலிரோகம்.

இது, மாமிசத்தைப்பற்றிப்பிறக்கும். அப்போது, காதுக்குள் தூர் மாமிசமானது, திப்பலிக்காயைப்போல், ஒன்றாயேனும் பலவாயேனும் உண்டாகிக்கொண்டே இருக்கும். பிப்பலி என்பது திப்பலிக்காய்.

13-வது கர்ணபிநாரிகாரோகம்.

இது, திரிகோஷத்தினால் காதுக்குள் சிறிய நிலப்பூசினிக்கிழங் கைப்போல் மாமிசத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் நோவு, மரத்தல், வீக்கம், சுடுகுத்திலும்போல் சலம்வடிதல், பொறுத் துப் பொறுத்துக் குத்துதல், குறும்பிமுடங்குதல் என்னும் இக்குணங் கள் உண்டாகும். இதனைச்சஷ்சூலிரோகம் என்பர். சஷ்சூலி என்பது முறுக்கு.

14-வது கர்ணபாலசோஷரோகம்.

இது, காதுக்குள்ளிருக்கும் நரம்புகளில் வாயுவுதங்கிச் சஞ்சரிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், நெற்றியானது மிகவும் உலர்ந்து சுட்கத்தை அடையும். பாலம் என்பது நெற்றி; சோஷம் என்பது சஷ்கம்.

15-வது கர்ணதந்திரிகாரோகம்.

இது, காதுக்குள் பிசினைப்போல் நெகிட்சியாயும், இழுத்தால் அருமல் தந்தியைப்போல் நீளுவதாயும் இருக்கின்ற சிழை உண்டாக்கும்.

16-வது கர்ணபரிபோடகரோகம்.

இது, வாயுவினால் காதுக்குள் எற்பவீக்கத்தைபுடைய கொப்பினத் தைப் பிறப்பிக்கும். அது நெடுநாள் அப்படியேபிறக்கும். பின்பு விருத்தி அடைய ஆரம்பித்தால் சீக்கிரத்தில் விருத்தியடையும். இதனால் அம் மார்க்கத்தில் மிகு சிவப்புநிறமும் நோவும் உண்டாகும்.

17-வது கர்ணோற்பாதரோகம்.

இது, ரத்த பித்தரோகத்தினாலும், மெத்தவும் கனத்த காதணிகளி
னாலும், காதுகளில் வேர்க்குருபோல் சிறிய கொப்பிளத்தை உண்டாக்க
கும்; அது பழுத்து உடைகையில், வீக்கம், அத்துடன்பரும் பருங்கொப்
பிளங்கள் விஸ்தாரம் எழும்புதல், அவைகளில் வியர்வையும் ரத்தமும்
சடுகையும் பிறக்குதலுடன திகரோவு, எரிச்சல் என்னு மிக்குணங்களை
உண்டாக்கும். உற்பாதம் என்பது அதிக உபத்திரவம்.

18-வது கர்ணோன்மந்தரோகம்.

இது, வா தசிலேஷ்மங்களினால் பிறக்கும். இதனால், செவிமார்க்
கத்தில் நிலைபெற்றவீக்கம், அதில் நோவின்மை, அதிகநமைச்சல், சீக்கி
ரத்தில் வசப்படாமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது, வீக்
கத்தைக்கொண்டு மந்தத்தை உண்டாக்கலால், கர்ணோன்மந்தரோகம்
என்ப போப்பெற்றது. இதற்குக் கல்ஸிகம் என்றும் ஒரு பேருண்டு.

19-வது துக்கவார்த்தரோகம்.

இது, காதுகுத்தும்போது கைவசமநியாமல் நரம்பின் மார்க்கங்
களில் குத்துவதனால் பிறந்து, வேதனையைச்செப்பும்; அப்போது நமைச்
சல், எரிவு, வீக்கம், பக்குவகாலத்தில் நோவு என்னு மிக்குணங்களுண்
டாகும். வர்த்தனம் என்பது அதிகரித்தல்.

20-வது கர்ணலிகியரோகம்.

இது, சிலேஷ்மத்துடன் கூடிய ரத்தத்தினால் காதுக்குள் கிருமிக
ளைப்பிறப்பிக்கும். அக்கிருமிகள் சிறுசிறுகொப்பிளங்களை உண்டாக்கும்.
இதனால், காதுகளில் வெகு தினவு, வியர்வை, வேதனை, அம்மார்க்கத்
தில் எந்நேரமும் ஒரு கருவியைக்கொண்டு குடைதற்கே நினைப்பு என்
னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். லிகியம் என்பது துழாவிக்குடைதல்.

கர்ணரோக அசாத்தியாசாத்திய நிநானம்.

கர்ணரோகம் 25-ல், கர்ணபிப்பலி, கர்ணபிதாரிகை, கர்ணகுகை
இம்முன்றும் அசாத்தியம். கர்ணநந்திரிமுதல் கர்ணலிகியம் ஈராகிய
6-ம் கஷ்டசாத்தியம். மற்ற 16-ம் சாத்தியம். இவைகளை, வேளேசம்,

தும்பரசம், உள்ளிரசம், அபினி, பெருங்காயபாவனத்திரீர், சுக்கடைப் பஞ்சு, நாகராதித்தயிலம், லாக்ஷாதித்தயிலம், மரீசித்தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களினாலும் ஆயுதசிகிச்சைகளினாலும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

ஆக கர்ணரோகம் 25-ம் முற்றியது.

நாசிகாரோகபேதம்.

நாசிகளில் வாதபீநசரோகம் ஆகியாக நாசிகாற்புதரோகம் நராக பதினெட்டுவிதரோகம் பிறக்கும்.

நாசிகாரோகலக்ஷணம்.

பனி, அப்பனிக்காற்று, எதிர்காற்று, நாசியில்தாசி அடைதல், உரத்தவார்த்தை, மிகுதித்திரை, நித்திரைப்பங்கம், தினமும் சீதளசலத்தில் மூழ்குதல், கண்ணீரை அடக்குதல், மேடுபள்ள ஸ்தானத்தில் படுக்குதல், தேசபேதசலபானம், வெகுதாகபானம், அதிக ஸ்திரிசையோகம், வார்தியை அடக்குதல் ஆகிய இச்செய்கைகளினால், வாதபித்தசிலேஷ்மங்கள் அதிகரித்து, நாசியிற்சேர்ந்து பீநசரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இது, விருத்தி அடைந்தால், நாசியானது சுஷ்கத்தை அடையும். அன்றியும், சகலபீநசரோகங்களில் நின்றும் பிரயாசத்தின்மேல் சுவாசம்வருதல், அதி தும்மல், நாசியால் பேசுவதுபோல் பேசுதல், மூக்கில் தூக்கந்தம் வீசுதல், தலைநோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதனைச் சலதோஷம், சளி, நீரேற்றம், நீர்க்கோவை எனவும் சொல்வார்கள். மேலும் இந்த ரோகத்தினால் உண்டாகின்ற கோழைபானது உமிழும் படிக்கு வெளிப்படின், முன்னீர்க்கோவை என்றும், அதுவே உண்ணாக்கு வழியாக விழுங்கும்படிக்கு விழுந்தால், பின்னீர்க்கோவை என்றும் சொல்லப்படும்.

1-வது வாதபீநசரோகம்.

இது, வாயுலால், தும்மல், நாசி அடைப்புடன் அவ்விடத்திலும் பல்விதும் காதிலும் சிரசிலும் நோவு, புருவங்களில் பூச்சி ஊருவது போல் இருத்தல், குரங்கம்மல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இக்குணங்கள் வெகுநாள்பொறுத்து முதிரும். அப்போது நாசித்துவாரத்தின்வழியாய்க் குளிர்ந்தும் கறுத்தும் சலம் வடிவதாக இருக்கும்.

2-வது பித்தபீ நசரோகம்.

இது, தாகம், சுரம், பிரமை, ராசிபிற்கொப்பினம், அடைப்பு, அத்துவாரத்தில் நின்றும் சுடுகையுடன் மஞ்சள் நிறத்தையும் தாம்பர நிறத்தையும்பெற்றுச் சளிவிழுதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்டமபீ நசரோகம்.

இது, இருமல், அரோசகம், இரைப்பு, வார்தி, தேககனதி, வாயி னிப்பு, நமைச்சல், ராசி அடைப்புடன் அத்துவாரவழியாகத் தூய வெண்மையான சளிவிழுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது திரிதோஷபீ நசரோகம்.

இது, முற்கூறிய வாதபீ நசரோகம் முதலிய மூன்று பீ நசரோக குணங்களையும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாக்கும். இக்குணங்கள் காரணம் இல்லாமலே அதிகரிப்பதும் குறைவதுமாக இருக்கும்.

5-வது ரத்தபீ நசரோகம்.

இது, ராசிக்குள் நமைச்சலுடன் திமிர், சிவந்தசனியும் ரத்தமும் ஒழுகுதல், கண்ணிலும் காதிலும் தினவு, சருமம் கண் முதலியவைகள் சிவக்குதல், உரிசைதெரியாமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது துஷ்டபீ நசரோகம்.

இது, முற்கூறிய ஐவகைப்பீ நசங்கனையும் தகுந்த சிசிச்சைகளி னால் நிவர்த்திசெய்யாது வளர்த்திபகாலத்தில் பிறந்து, அவைகளுக் குள்ள வேதனைகளைப் பார்க்கலும் அதிகவேதனைகளையும், இத்திரியங்க ளுக்கு எல்லாம் மிகு அயர்ச்சியையு முண்டாக்கும். அப்போது, அக்கி னிமந்தம், சுரம், இருமல், இரைப்பு, மார்பிலும் பக்கங்களிலும் நோவு, வாய்வறாலுடன் தூக்கத்தம், ராசிபில் விபர்வை, அதன் உட்புறம்வற ளல், வீக்கம், அம்மார்க்கத்தில் நின்றும் சிதைப்போல் வெளுத்தும் சிவத் தும் உருண்டை உருண்டையாகச் சளிவிழுதல், அவ்விடத்தில் வெளுத் தும் மிணுமிணுத்தும் ிண்டும் இராபின்ற சிறுசிறு கிருமிகள் பிறக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது முதிர்ந்தல், தேகம்சருபாக

இருத்தல், இருமல், ஆயாசம், சளி மஞ்சள்நிறத்துடன் கட்டியாகனிமுதல், நாவில் உரிசையும் மூக்கில் மணமும்மெதிரிதல் ஆகிய இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது அதிதும்மல்பீ நசரோகம்.

இது, தீசுஷண ஆக்கிராணம், சுவாசத்தைநிறுத்தல், சூரியனைச் சிமிட்டாது பார்க்குதல், வா தவஸ்துவைப்புசித்தல் ஆகிய இவைகளினாலும், நாசித்தண்டாசிய எலும்பில் கயிறு வைக்கோல் முதலியவைகளால் அடிபடுவதிலும் வாபுவானது அதிகரித்து, நாசி, வாய், கண், செவி, ஆகிய இடத்து நரம்பின் துவாரங்களை அடைக்குங்காலத்தில் பிறந்து, எந்நேரமும் தும்மலை உண்டாக்கும். இதனைப் புரிசட்சவபீ நசம் எனக் கூறுவர்.

8-வது நாசிகாசோஷரோகம்.

இது, வாபு அநிகரித்து நாசியில் சேருங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், நாசித் துவாரங்கள் வறளல், அத்துவாரங்களின் பக்கத்துத் தண்டுகளில் முள்ளால் குத்துவதுபோல் குத்தல், கபாதிக்கம், பிரயாசத் தின்மேல் மூச்சுவருதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

9-வது நாசிகாநாகரோகம்.

இது, சிலேஷ்மமானது அதிகரித்து வாபுவை விசைகொண்டெழுப்பி நாசித்துவாரங்களை அடைப்பிக்குங்காலத்தில்பிறக்கும். அப்போது மூக்கடைப்பும், உசவாச நிசவாசத் தடங்கலும் உண்டாகும்.

10-வது கிராணபாகரோகம்.

இது, பித்தத்தைக்கொண்டு துனி மூக்குப்பக்கங்களின் உட்புறத்தை வெந்ததுபோல் செய்விக்கும். இதனால், அச்சுருமத்திலும் மாமிசத்திலும், எரிச்சலுடன் கனநோவு உண்டாகும்.

11-வது நாசிகாசிராவரோகம்.

இது, சிலேஷ்மத்தைக்கொண்டு நாசிவழியாகக் கலங்கலில்லாத தெளிவை உடைய சூத்தரலத்தை விஸ்தாரம் வடியப்பண்ணும்.

12-வது அபிநசரோகம்.

இது, சிலேஷ்மத்தைக்கொண்டு முக்கினரம்புகளை அடைப்பிக்கும். இதனால், முன்புசொன்ன பிரசங்களைப்பார்க்கிலும் அநி உபத்திரவம் பிறக்குதல்; சுவாசர்விடும்போது குருகுரு என்னும் ஒருசத்தம், நாசியில் எந்நேரமும் வியர்வை என்னு மிக்குணங்களுண்டாகும். இது பழுத்தால், நாசியில் பிசிபிசித்துக் குழம்பிய மஞ்சள் நிறமான சளி விழும்.

13-வது நாசிகாதீபிகைரோகம்.

இது, நாசியை, அக்கினிச்சுவலையில் பட்டவஸ்துவைப்போலவும், ரத்தங்குழம்பியதுபோலவும் செய்யும். இதனால், அந்தஇடம் சிவக்குதல், உள்ளிலும் வெளியிலும் தொடக்கூடாத வேதனை, மூச்சானது புகையைப் போல் வெப்பத்துடன்வருதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

14-வது பூதிநாசிகாரோகம்.

இது, வாதபித்த சபங்களானவைதாடையின் மூலத்தைப்பற்றுங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், நாசியிலும் வாயிலும் தூக்கந்த முண்டாகும்.

15-வது பூயாசிரநாசிகாரோகம்.

இது, திரிதோஷத்தினாலும் அபிகாதத்தினாலும் பிறக்கும். இதனால், நாசியில்நின்றும் சீழானது ரத்தநிறமாக விழுதலும், சிரசில்நோவுடன் எரிச்சலும் உண்டாகும். பூடும் என்பது சீழு, ஆசிரம் என்பது ரத்தம்.

16-வது நாசிகாபுடகரோகம்.

இது, பித்தசிலேஷ்மங்களினால் நாசித்துவாரம் அடைபடுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், சளி என்கிற சிலேஷ்மமானது மெத்தவும் வறண்டு சுட்டியாசனிழுவதமன்றி, அவ்விடத்தில் கொப்பிளமுண்டாகும்.

17-வது நாசாரசரோகம்.

இது, நாசியின்மூலத்தில், அங்குரம்போல் தூர்ம்மாழிசத்தை வளர்ப்புரிப்பதம்கவிர, வாத சப பிரசுகுணங்களையும் உண்டாக்கும்.

18-வது நாசிகாற்புதரோகம்.

இது, நாசியில் வீக்கத்துடன், பித்த கப பீநசக்குறிகளைபு முண்டாக்கும். ஆக நாசிரோகம் 18-ம் முற்றியது. மேற்கூறிய நாசிகாரோகங்களை, க்ஷீரதாடிமிபுஷ்பபாவனகிருதம், துலவத்திரி, கோமயச் சூரணம், சவாசாக்கிரணம், செளரிமெழுக்குப்புக்கை முதலிய ரந்திர சிகிச்சைகளினாலும், இஞ்சித்தயிலம், சொப்பரசுத் தயிலம், நாசிகாரோகநாசத் தயிலம் முதலிய தயில சிகிச்சைகளினாலும், க்ஷத்திரக்ஷாராக்கினி சிகிச்சைகளினாலும், நிவிர்த்திசெய்யவேண்டும்.

முகரோகபேதம்.

எட்டு ஸ்தானங்களைப்பற்றி முகத்தில் 15-விதரோகம் பிறக்கும். அவையாவன:— உதட்டில் 11-ம், தாடைக்கு நடுவில் 1-ம், பல்லுகளில் 10-ம், அப்பல்லுகளின்வெளில் 13-ம், நாளில் 6-ம், தாடைகளில் 8-ம், தொண்டையில் 18-ம், முகம்முற்றிலும் 8-ம் ஆம். முகம் என்பது வாய்.

முகரோகநிதானம்.

மீன், எருமை மாமிசம், பன்றிமாமிசம், சைத்தியவஸ்து, முள்ளங்கிக்கிழங்கு, உளுத்தம்பருப்பு, தயிர், பால், காடி, லவணவஸ்து, கரும்புரசம், கார்தியஅன்னம் இவைகளை இடைவிடாது விஷேமாக அகாலத்தில் புசித்தலினாலும், ஒருக்களித்துப்படுத்தல், பல்விளக்காதிருத்தல், சலத்தைக் கொப்பிளித்துக் கொப்பிளித்து விசையாக உமிழல், புகைபிடித்தல், வார்த்திசெய்தல், விடாததலைநோவு ஆகிய இவைகளினாலும், வாதபித்தங்கள் சிலேஷம்பிரதானமாகி அதிசரித்து, முகத்தில் இருக்கின்ற சப்ததாதுக்களிலும் பரவி, அந்தந்த இடங்களில் ரோகங்களைப்பிறப்பிக்கும்.

ஒஷ்டரோகபேதம்.

உதட்டில், கண்டோஷ்டம் ஆகியாக, சலாற்புதோஷ்டம் ஈரகபதிருவித ரோகம் பிறக்கும். ஒஷ்டம் என்பது உதடு.

1-வது கண்டோஷ்டரோகம்.

இது வாயுவு உதட்டில் சேரும்போது பிறந்து, அவ் வுதடுகளில் வெடிப்பை உண்டாக்கும். கண்டம்என்பதுவெடிப்பு. இதற்கு, அந்தோஷ்டம் என்றும் ஒருபெயர் உண்டு. அந்தம் என்பது நாசம்.

2-வது வாதோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில், கத்தியின் வாயைப்போல் கருக்கானவெடிப்பு களும், மரத்தலும், அதிகநோதலும் உண்டாகும் படிக்குச் செய்யும்.

3-வது பித்தோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில், அதிகநீச்சுணத்தடன் கடுகுப்பிரமாணத்தை யொத்து மஞ்சள்நிறத்தைப்பெற்ற கொப்பிளங்களை நிறைப்பிக்கும், அப்போது அவைகளில் நின்றும் வியர்வைக்கசிவு உண்டாகும், அக்கொப்பிளங்கள் சீக்கிரத்தில் உடைவதாக இருக்கும்.

4-வது சிலேஷ்டமோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில், அதிக சீதளத்தைக்கொண்டு சசிக்கக்கடாத நோவையும், வீக்கத்தையும், வெளுப்பான சிறிய கொப்பிளங்களையும் உண்டாக்கும். அவைகளில் நின்றும் வியர்வை நீர்பெருகும்.

5-வது சந்திபாதோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில் வெடிப்பு, அதிகநோவு, மரத்தல், நானூவித கொப்பிளங்கள் எழும்புதல், அதில் மாறாதுசலம்வடிதல், தூக்கந்தம், ஒருவேளைவாடுதல் ஒருவேளை உப்புதல், வறளல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதில், வாதுதிகளுக்குள்ள குணங்களும் இருக்கும்.

6-வது ரத்தோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில் ரத்தம்பூசினதுபோல் நிறத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அவ்வுதடுகள் ரத்தத்தைக் கக்குவதுபோலவே இருக்கும்.

7-வது அற்புதோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில், சிறியபேரீச்சங்காயை ஒத்த வீக்கத்தை எழுப்புவதும் தவிர அவைகளின்மேல் சிவந்தநிறத்தையும் உண்டாக்கும்.

8-வது மாமிசோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில், சிவந்தமாமிசநிறத்தை ஒத்த விரணத்தை உண்டாக்கும். அப்போது, அதில்நின்றும், அந்நிறத்தைப்பெற்ற கருமி நெளிதலும், நமைச்சலும், நோவும் உண்டாகும்.

9-வது மேதோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில் எண்ணெயைத் தடவினதுபோல் மினுமினுத்த வீக்கம், அதில் கொழுப்பைப்போல் நல்லமிருதுவு, வியர்வை, மிகுந்த தினவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10-வது க்ஷதோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில் காயங்கள் படுங்காலத்தின்பிறந்து, அந்தஇடங்களில் கட்டிகளைப்பிறப்பித்து, அவைகளை உடையும்படிக்குச் செய்து விரணமாக்கும், அல்லது வெடிப்பை ஆவது உண்டாக்கும். அப்போது அவ்வெடிப்புகள்கெட்டிப்பாகக் கூடிக்கொண்டு தினவைத்தருவதாக இருக்கும்.

11-வது சலாற்புதோஷ்டரோகம்.

இது, உதடுகளில் வாத சிலேஷ்மங்களினால் நீர்க்குமிழியைப்போல் மாமிசத்தை வளர்ப்பண்ணும். இதனால், சலமும் சீமும் கசிந்தாலும் கசியும். ஆக ஓஷ்டரோகம் 11-ம் முற்றியது.

மேற்கூறிய ஓஷ்டரோகங்களை எல்லாம், நவரீதக்களிம்பு, சுத்த நவரீதம், கனகமிருதாரபஸ்பம் இவைகளைப் பூசுவதிலும், கீல் தீநீர், வலாதிச் சூரணம் முதலிய சிகிச்சைகளினாலும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

1-வது கண்டாலஜிரோகம்.

இது, எந்தப்பக்கத்துத் தாடைபிலாவது, நீங்காத வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், சூமும், தாகமும் உண்டாகும்.

தந்தரோகபேதம்.

தந்தங்களில் தந்ததாளனரோகம் ஆகியாக தந்தப்பிரணானரோகம் ஈறாக 10-விரோகம் பிறக்கும். தந்தம் என்பது பல்.

1-வது தந்ததாளனரோகம்.

இது, உண்ணுகின்ற ரசாதிவஸ்துக்களின் பேதத்தால், வாயினிடத்தில் சிதளவாயு வியாபிக்கும்போது பிறந்து, உபத்திரவத்தைச் செய்யும். இதனால், பல்லில் உஷ்ணவஸ்துக்கள் படிவ் இதவும், சிதளவஸ்துக்கள் படிவ் வேதனையும், சூத்தலினால் அப்பற்கள் பிளந்துபோவதுபோல் இருத்தலும் உண்டாகும்.

தாளனம் என்பது பிளத்தல்.

2-வது தந்தஹரிஷரோகம்.

இது, பல்லுகளில், புளிப்புவஸ்துவாவது, சீதளவஸ்துவாவது, காற்றுவது படிஸ், சகிக்ககடாத கூசுதல், சிலவேளை அல்வஸ்துக்களைப் புசிக்கில் மிருந்த உபத்திரவம், அப்பல்லுகள் அசைவதுபோலிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுகோசலப்புக்கையால் நீங்கும்.

3-வது தந்தபேதரோகம்.

இது, பல்லுகளில், குத்தலும் நோவுமுண்டாகும்படிக்குச்செய்யும். இதனால், தந்தங்கள் விழுந்துபோவது போலவே இருக்கும்.

தந்தம் என்பது பல், பேதம் என்பது வேறுபாட்டையுடையதாம்.

4-வது தந்தசலரோகம்.

இது, வாயுவைக்கொண்டு தந்தங்களை அசையும்படிக்குச் செய்வதும் அன்றி, எவ்விதமான மிருதுவஸ்துக்களைப் புசித்தபோதிலும் அதிக நோவையுண்டாக்கும். சலனம் என்பது அசைதல்.

5-வது தந்தகராளரோகம்.

இது, ஈறுகளைத் தேயும்படிக்குச்செய்து, தந்தங்களை வெளிப்புறத்தில் சாய்த்துவிடும். கராளம் என்பது தீக்குணம்.

6-வது அதிதந்தரோகம்.

இது, பல்லுகளுக்கெல்லாம் உபத்திரவத்தை உண்டாக்கி, அப்பல்லுகளின்சந்தில் ஒரு சிறிய பல்லை முளைப்பிக்கும். அது, நன்றாக முளைத்து வெளியில்வந்தால், முன்பு இருக்கும் உபத்திரவம் நீங்குவதாயும், மற்றைப்பற்களுக்கெல்லாம் வன்மை வருவதாயும் இருக்கும்.

7-வது தந்தசருக்கராரோகம்.

இது, தந்தங்களைத் துலக்கமுற விளக்காமையால், அச் சந்துக்களில் தூர்க்கத்தத்தோடு சிலேஷ்மமலத்தைச் சேர்ப்பிக்கும். அம் மலமானது, வாயுவால் உலரப்பட்டு, மணற்போல் உதிர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

8-வது தந்தகபாலிகாரோகம்.

இது, பற்களின் முனைகளைத் தேயப்பண்ணுவதுந்தவிர, அவைகள் வெடித்துப் பொடிபொடியாக உதிரும்படிக்கும் செய்யும். இது, பற்களின் சிரசைக்கெடுப்பதால், தந்தகபாலிகாரோகம் எனப் போப்பெற்றது.

9-வது தந்தசியாவரோகம்.

இது, ரத்த பித்தரோகத்தைக் கொண்டும், வாததோஷத்தைக் கொண்டும், சிற்சில தந்தங்களை நீலநிறத்தைப்போலவும் கரிநிறத்தைப் போலவும் செய்விக்கும். சியாவம் என்பது கருமை நிறமாம்.

10-வது தந்தபிரலூனரோகம்.

இது, வாதாதிகள் அதிகரித்துத் தந்தங்களிலும் அவைகளின் வேர்சளிலும் வியாபித்து, அங்குள்ள தசையைச் சட்கித்து உலர்த்தும்போதுபிறக்கும்; அப்போது அச்சந்துக்களில் அன்னரசும் அடைந்துசெடுவதால், தூக்கச்சந்தம் வீசுதல், சிறுசிறு கொப்பிளங்கள் எழும்புதல், காரணம்இன்றி நோவு அதிகரித்தல், கிருமிகள்நெளிதல், அக்கிருமிகள் ரெளியாத காலத்தில் நோவும் தினவும்மட்டிடல், ஈறுவீங்குதல், பல்லுகள் அசைதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். பிரலூனம் என்பது மிசவும் குறைதல். இது, பல்லுகளை விழாமல் நிருத்தி உயத்திரவத்தையும் கிருமிகளையும் பிறப்பித்து, ஈறுகளில் சீழும் ரத்தமும் வடியும்படிக்குச் செய்வதால், கிருமித்தந்தரோகம் எனவும் சொல்லப்படும்.

ஆக தந்தரோகம் 10-ம் முற்றியது.

இவைகளை, ஓமத்தீநீர், அர்க்கக்ஷாரநாளிகாசூரணம், கல்நார்பல்மம், தசனப்பொடி, செங்கல், உளுத்தமாவு முதலிய சிகிச்சைகளைக் கொண்டு விலக்கவேண்டும்.

தந்தமூலரோகபேதம்.

பல்லுகளின் வேரில், முற்கூறிய காரணங்களினால், சிதாதரோகம் ஆதியாகக் க்ஷத்தந்தமூலரோகம் ஈறாக 13-வீதரோகம் பிறக்கும்.

1-வது சிதாதரோகம்.

இது, சிலேஷ்மமும் ரத்தமும் பல்லின்வேரில் சேரும்போது பிறந்து, அவ்வேர்வழியாகத் தூக்கந்த ரத்தத்தை ஒழுகச்செய்யும். இதனால் அங்குள்ள மாமிசம் கரைவதன்றியும், அவ்வேர்கள் வெளுத்து வெளியில் பிரகாசமாகத்தெரியும். சிதம் என்பது வெண்மை; அதம் என்பது நாசம்.

2-வது உபகிருசரோகம்.

இது, ரத்தபித்தங்கள் பல்லின்வேரில்சேர்ந்து அங்குள்ளமாமிசத்தைச் சுடுகையாக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், அவ்விடத்தில் நடை

யுடன் ரத்தம் சுரக்குதல், அந்த ரத்தம் வெளியிவ்வராமல் உள்ளிடெங்கி நின்றால் ஈறுவீங்குதல், பல்லுகள் அசைதல், வாயில் தூக்கந்தம் விசுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். கிருசம் என்பது இளைத்தல்.

3-வது தந்தப்புடரோகம்.

இது, இரண்டு டல்வின் டெவீலாவது, மூன்றுபல்வின் டெவீலாவது இலந்தைச்சொட்டைப் பிரமாணமாக ஈறை வளர்ப்பித்து, அதை வெந்த மாமிசம்போற்செய்து நோவை உண்டாக்கும். புப்புடம் என்பது வீக்கம்.

4-வது தந்தவித்திரதிரோகம்.

இது, ரத்தத்தினாலும் திரிதோஷத்தினாலும்பிறந்து, தந்தங்களின் உட்புறச் சதைபிலாவது வெளிப்புறச் சதைபிலாவது வீக்கமான சட்டிசனைப் பிறப்பிக்கும்; அப்போது அவைகள் நோவதும் எரிவதும் பழுத்து உடைவதும் சீழ் ரத்தம் ஒழுசுவதுமாக இருக்கும்.

5-வது தந்தகஷீரோகம்.

இது, ரத்த பித்தத்தினால்பிறந்து, ஈறுசனை வீங்கப்பண்ணி, அவைகளில் சிறு சிறு துவாரங்களை உண்டாக்கும். அப்போது அந்த இடத்தில் நின்றும் சொள்ளுச்சலம்போல் சலம்படிதலும், அம் மாமிசத்தில் கெடுதியும் உண்டாக்கும். சுஷீரம் என்பது துவாரம்.

6-வது தந்தமகாகஷீரோகம்.

இது, முன்புசொல்லிய குணங்களை உண்டாக்குவதற் தவிர, உடம்பில் சுரம், டல்வின்மாமிசம் ராயுதல், அவ்விடத்தில் நின்றும் சீழும் ரத்தமும் வடிதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது அதிமாமிசரோகம்.

இது, பல்வின் வேர்ச் சந்துச்சளில், ஆணியையொத்த சட்டிசனைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், காதினும் தாடையினும் நோவுண்டாகும். பின்பு சுரமும் பிறக்கும். அச்சட்டிசன் உடைந்தால் மரணமே.

8-வது தந்தவிதர்ப்பரோகம்.

இது, தந்தமூலச் சதையைக் கரையப்பண்ணும். இதனால், பற்கள் அசைவதும் நோவதுமாக இருக்கும். விதர்ப்பம் என்பது வித்தியாசம்.

9-வது வாததந்தமூலரோகம்.

இது, பல்லின் வேர்க்கையும் அங்குள்ள ரத்தங்க்களையும் கறுக்கப் பண்ணும். இதனால் அந்த இடத்தில் காற்றுப்படிவல், கூசுவதாக இருக்கும்.

10-வது பித்ததந்தமூலரோகம்.

இது, பித்தமானது தந்தங்களில் வேரில் பிரவேசிக்கும் போது பிறந்து, அவ்வேர்க்களையும் அதில் உள்ள ரத்தத்தையும் மஞ்சள்நிறமாக்குவதுந்தவிர, எரிச்சலையும் உண்டாக்கும்.

11-வது சிலேஷ்டமதந்தமூலரோகம்.

இது, பல்லின்வேர்க்களை வெளும்பாக்கி அவ்விடத்தில் மாறாது சீழ் வடியச்செய்யும். இதனால், சிஸிஸிப்பும் உபத்திரவமும் உண்டாகும்.

12-வது திரிதோஷதந்தமூலரோகம்.

இது, வாதமுதலிய மூன்றுரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையும், அவைகளால் பிறக்கும் உபத்திரவங்களையும் உண்டாக்கும்.

13-வது க்ஷததந்தமூலரோகம்.

இது, பல்லுகளைப் பிடுங்குதல், அல்லது அவைகள் வேறுமுகார்தமாக அடியுண்டு முறியுதல் முதலியவற்றால், அவ்வேர்களறுபட்டுக் காயம் உண்டாகும்போது பிறக்கும்; அப்போது ஈறிலும் தாடையிலும், நோவுடன்விக்கம் குத்தல் நரம்பின்வழிகளில் சிலையோடல், சரம்புதலிய குணங்கள் உண்டாகும்.

ஆக, தந்தமூலரோகம் 13-ம் முற்றியது.

அசாத்தியதந்தரோகநிதானம்.

எவ்விதத் தந்தரோகத்திலாவது நீண்டிருக்கின்ற வேரின்துணிகளில் விரணம் பிறந்தாலும், சீழ்வடிந்தாலும், சிலைஓடினாலும், சருமமும் மாமிசமும் அழுக்கிமுந்தாலும், அசாத்தியமாம். இக்குணங்கள் இல்லாத ரோகம் சாத்தியமாம். இதனைத் தந்தநாடி எனவுஞ்சொல்வர்.

மேற்சொல்லிய தந்தமூலரோகங்களைக் கண்டங்கத்திரி வித்துப்புக்க, லவுங்கப்பட்டடைத்தபிலம், மாக்காரை ஆதியான சப்ததிரவியக் குடிநீர் முதலிய சிகிச்சைகளினால் நிவிர்த்திசெய்யவேண்டும்.

ஜிக்வாரோகபேதம்.

நாவில், வாதஜிவா கண்டகரோகம் ஆதியாக உபஜிக்வாரோகம்
சுருக 6-விதரோகம் பிறக்கும். ஜிக்வா என்பது நாக்கு.

1-வது வாதஜிக்வாகண்டகரோகம்.

இது, நாக்கு முழுவதும் வெடித்தல், அவ்வெடிப்புகளில் முள்ளுகள்
தைத்துபோல் அருகுதல், மரத்தல், பழுத்த இலையைப்போ லிருத்தல்
என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது பித்தஜிக்வாகண்டகரோகம்.

இது, நாக்கு முற்றிலும் காங்கையைக்கொண்டு சிவப்பாக்கி, அதில்
மாபிசிறமான சிறுசிறுகொப்பிளங்களை உண்டாக்கும்; அப்போது
நாவில் மழுங்கியமுள்ளுகள் நிறைந்ததுபோல் இருக்கும். இதனை அகத்
தியர் முதலிய பதினெண்ணாட்டுச் சித்தர்கள்செய்த சாஸ்திரங்களில்,
கந்ததாளி ரோகமென்றும்; இது, மூலாதாரம், நாபி, இருதயம், கண்டம்,
நாக்கு ஆகிய இவ்வவைத்துஸ்தானங்களைப்பற்றிப் பிறக்கின்றதென்றும்;
அவ் அவ் இடங்களைப்பற்றி, ஐந்துவிதப் பெயர்பெறுமென்றும் சொல்லப்
படுகின்றன. இது அட்சரம் என உலகத்தில் சாதாரணமாக வழங்கப்
படுகின்றது. இந்தரோகம் கந்ததாளி ரெய்பினால் நிவிர்த்தியாகும்.

3-வது சிலேஷ்டமஜிக்வாகண்டகரோகம்.

இது, நாவெல்லாம் இலவ முள்ளுகளைப்போல் தடித்தும் வெளுத்
தும் நெருங்கியும் நோவைத்தருகின்றதான கொப்பிளங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது ஜிக்வாலஜகரோகம்.

இது, சிலேஷ்டம் பித்தங்களைக்கொண்டு, நாவின்சீழ் வீக்கத்தை
உண்டாக்கும். இதனால், நாவுமரத்துத்தடித்து உபருவதுமன்றி, அவ்வீக்
கம்பழுத்தால் புலால்நாற்றம் வீசுவதும் மாபிசங் கரைவதுமாக இருக்கும்.

5-வது அதிஜிக்வாரோகம்.

இது, அடிநாவின்சீழ் துளிநாவைப்போல் தடித்த வீக்கத்தை உண்
டாக்கும். இதனால், மரத்தல், விசுத்தல், அந்த இடத்தில் சிறுசிறு
முளைகளைப்போல்கொப்பிளம் எழும்புதல், தினவும் நோவும் அதிகரித்தல்,

வாயில்காங்கையான சொள்ளுச்சலம்வடிதல், புகிக்கக்கூடாமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இந்த ரோகத்தினால் வார்த்தையும் கெடும்.

6-வது உபஜிவாரோகம்.

இது, உண்ணாக்கில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும்; அப்போது முன்பு சொல்லிய அதிஜிவாரோககுணங்களும், இரும்பும், அருகுதலும், உண்டாகும். இதனை உண்ணாக்கென்பர். ஆக ஜிவாரோகம் 6-ம் முற்றியது. இது குங்குமம், வெள்ளள்ளித்தபிலம் முதலிய அஷ்டதங்களால் தீரும்.

தாளுரோகபேதம்.

தாடைக்கு உட்புறத்தில், தாளுபிடகம், தாளுகாசண்டி, தாளுசம்ஹதி, தாளாற்புதம், தாளுகச்சபம், தாளுப்புடம், தாளுபாகம், தாளுசோஷம் என 8-வித ரோகம்பிறக்கும். தாளு என்பது தாடை.

1-வது தாளுபிடகரோகம்.

இது, வாதாதிக்கத்தைக்கொண்டு, தாடைக்கு உட்புறமாயிசத்தில் சுறசுறப்பான தடிப்பையும், வெளியில் கடினத்துவமான வீக்கத்தையும் உண்டாக்கும். இதனால், வாயில் சொள்ளுச்சலம் வடிதலும், அவ்விடத்தில் கொப்பிளம் எழும்புதலும், தாளின் அடிபில்நோதலும் உண்டாயிருக்கும்.

2-வது தாளுகாசண்டிகாரோகம்.

இது, தாடையின் உட்புறமூலத்தில் உண்ணாக்கைப்போல் தடித்தலை உண்டாக்கி, புலால்வாசக்கோழையை விழப்பண்ணும். இதனால், தாடையீது மிணுவினுப்புடன் மிருதுவானவீக்கம் எழும்பித்தொங்குதல், புகித்த அன்னபானுதி நாசியால்விழுதல், கண்டத்தின்மார்க்கம் அடைபடல், தாகம், வார்தி, இரும்பல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

3-வது தாளுசம்ஹதிரோகம்.

இது, தாடையினது உட்புறமூலத்தில் நோவில்லாமல் தூர்மாயிசம் வளரும்படிக்குச் செய்யும். இது தாடையின் உட்புறத்தைபல்லாம் தூர்மாயிசத்தைக்கொண்டு நிறைப்பதால், தாளுசம்ஹதிரோகம் எனப்பேர்பெற்றது. சம்ஹதி என்பது சமூகம்.

4-வது தாளாற்புதரோகம்.

இது, தாடைக்கு உப்புறத்தில், விரிந்த தாமரைப் பூவைப்போல் வட்டவடிவான சிவந்தவிக்கத்தை உண்டாக்கும்.

5-வது தாளகச்சபரோகம்.

இது, சிலேஷ்மத்தைக்கொண்டு, தாடையின் நடுவில் ஆமைபிந்து உருவத்தைப்போல் தடிப்பை உண்டாக்கும். அது நாளஞ்சூராவ் கபத்தினால் அதிகரிப்பதும் நோவதுமாக இருக்கும்.

6-வது தாளபுப்புடரோகம்.

இது, தாடையின் உப்புறநடுவில், சிலேஷ்மத்தினாலும், மேதோ தாதுவினாலும். இலந்தைப்பழப் பிரமாணரூபங்களை ஒத்த தாய்நோவின்மையான விக்கத்தை உண்டாக்கி, அதனை நிலைக்கப்பண்ணும்.

7-வது தாளபாகரோகம்.

இது, பித்தத்தைக்கொண்டு, தாடையின் உப்புறத்தை விரணமாக்கி, அதில் நின்றும் சீழும், நோவும் உண்டாகும்படிக்குச் செய்யும்.

8-வது தாளநசோஷரோகம்.

இது, வாதத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் சுரத்தினாலும் தேகம் மிகவும் மெலிந்தகாலத்தில் பிறந்து, ஒரு தாடையையாவது இரண்டு தாடையையுமாவது உலர்த்தி, ஒடுக்குவிழுந்ததுபோல் செய்யும். இதற்குப் பாதரசமருந்து நன்மையைத்தரும். ஆக தாடைரோகம் 8-ம் முற்றியது.

கண்டரோகபேதம்.

கழுத்தில், கண்டவாதரோகணிரோகம் ஆதியாக நாதக்கினரோகம் ஈராக 18-வித ரோகம்பிறக்கும். கண்டம் என்பது கழுத்து.

1-வது கண்டவாதரோகணி.

இது, கழுத்திற்கு உப்புறத்தில் தூர்ம்மாமிசமுளைகளை முளைப்பித்து அம்மார்க்கத்தை அடைத்து, நாவை ஆட்வொட்டாமற் செய்யும். இதனால், நெஞ்சம் வாயும் உலரல், கண்டத்திலும் செவியிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். ரோகணி என்பது முளைக்குதல்.

2-வது கண்டபித்தரோகணி.

இது, கழுத்திற்கு உட்புறத்தில், மூங்கில்போத்தைப்போல் தூர் மாமிசத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் அதிகநோவுடன் புணைகம்பியதுபோலிருத்தல், மேலில் தொடக்கூடாத உபத்திரவம், சரம், காங்கை, தாகம், சோருதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது கண்டசிலேஷ்மரோகணி.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில், தடித்த தூர்மாமிசத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், ஆமணக்கின் நெய்யைப்போல் வாயில்மாறாது சலம்வடிதலும் தேகவெளப்பும் உண்டாகும்.

4-வது கண்டரத்தரோகணி.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில் தூர்மாமிசத்தைப் பிறப்பித்து அதில் சரி ரொருட்பை ஒத்த கொப்பிளங்களை நிறைப்பிக்கும், இதனால், காதுக்குள் நோவும் பித்தரோகணி ரோககுணங்களும் உண்டாகும்.

5-வது கண்டதிரிதோஷரோகணி.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில் கண்ட வாதரோகணி, கண்ட பித்தரோகணி, கண்ட சிலேஷ்ம ரோகணி என்னும் இவைகளுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் உண்டாக்கும், இந்த ரோகம் நாட்சென்று பழுத்துடையும்.

6-வது கண்டசாலிகரோகம்.

இது, சிலேஷ்ம கதியை அடைந்த வாதபித்தத்தைக் கொண்டு கழுத்திற்கு உட்புறத்தில் சாதிக்காயைப்போல் திரட்சியான வீக்கத்தை உண்டாக்கி, அதன்மேல் நெல்வாலை ஒத்த முள்ளுகளை முளைப்பித்து, கழுத்தைத் திருப்பக் கூடாமையாகச் செய்யும். சாலிகம் என்பது நெல் முள்ளு.

7-வது களபிருந்தரோகம்.

இது, கழுத்தி லிரண்டு பக்கங்களிலும், சமூகமாயும் வட்டவடிவாயும் உயர்ந்ததாயும் இராநின்ற தூர்மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். இதனால், அக் கண்டத்துவாரம் அடைபடுதல், தாகம், சரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். பிருந்தம் என்பது கூட்டம்,

8-வது துண்டகோகாரோகம்.

இது, கண்டத்திற்கு குட்புறத்து அருசந்திகளில் பருத்திக்காயைப் போல் கெட்டியாய் மினுமினுத்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அற்ப உபத்திரவம் உண்டாகும். துண்டகோகா என்பது பருத்திக்காய்.

9-வது களஒகரோகம்.

இது, கண்டத்திற்கு உள்ளிலும் வெளியிலும் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அம்மார்க்கத்தில் ஆப்பு அடித்ததுபோல் இருத்தல், சிரோபாரம், சோம்பல், சொள்ளுச் சலம் வடிதல், சுரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். ஒகம் என்பது சமுகம். இதுவே, இன்னும் நீளமாக உயர்ந்து அதிக நோவில்லாமல் கழுத்தைச் சுற்றிலும் வீங்கினால், வலையரோகம் எனப் பெயர்பெறும்.

10-வது அலாபுகரோகம்.

இது, கழுத்திற்கு குட்புறத்தில் திரிதோஷத்தால் புடைகள் பிறப்பதுபோல் அடியகன்ற சிறிய சுரைப்பிஞ்சை ஒத்த மாமிச கண்டத்தை ஒன்றாயேனும் பலவாயேனும் பிறப்பிக்கும். இதனால், அதினோவும், பிரயாசையின்மேல் சவாசமும் உண்டாகும். அலாபுகம் என்பது சுரைக்காய்.

11-வது சதக்கினிரோகம்.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில் விருத்தியடைந்து, தூர்மாமிசத்தைக் கொண்டு, பலா முள்ளுகளை ஒத்த முள்ளுகள் நிறையப்பட்டபெரிய இருப்புத் தண்டத்தைப்போல் கழுத்தை வீங்கப்பண்ணும். இதனால் மிகுந்த உபத்திரவமும் தாகமும் சுரமும் தலைநோவும் நீங்காமலே இருக்கும். சதக்கினி என்பது முட்கள் நிறைந்த ஒருவித இருப்புத் தண்டமாம். இதனை ஆயுத சாஸ்திரத்திற்கு கண்டு கொள்க.

12-வது களவித்திரதிரோகம்.

இது, கழுத்துமுற்றிலும் விரைவில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அதிகநோவும், பழுத்தால் தூர்க்கந்தச் சீழும் உண்டாகும்.

13-வது களாற்புதரோகம்.

இது, நாவின் முடிச்சிலும் அடிக்கழுத்திலும், நோவில்லாத வீக்கங்களை உண்டாக்கும். அவை திரிதோஷத்தால் பழுக்காமலே இருக்கும்.

ஒருவேளை பழுத்து உடைந்தால், அதில் நின்றும் குழம்பான ரத்தம் ஓழுகும்.

14-வது வாதகளகண்டரோகம்.

இது, வாதகபத்தினாலும் மேதோதாதுவினாலும், சுழுத்திற்கும் தாடைக்கும் இடைவெளியில் வளியைப்போல் நோவில்லாத மாமிச மொத்தையைத் தொங்கப்பண்ணும், இது எந்தப் பக்கத்திலாவது, பிறக்கும், *கண்டம் என்பது தாடை இதனைப் புரைக்குழை என்பர்.

15-பித்தகளகண்டரோகம்.

இது, கண்டத்திற்கு உள்ளிலும் தாடைக்கு உள்ளிலும் விரணமான புடைகளைப் பிறப்பிக்கும். அப்புடைகள் சுருமையாயும் செம்மையாயும் படரும். இதனால், நோவு அதிகரிப்பதும் உரிசை கெடுவதுமாக இருக்கும்.

16-வது சிலேஷ்டமகளகண்டரோகம்.

இது, முற்கூறிய ஸ்தானங்களில் மிகு விரணமான புடைகளைப் பிறப்பிக்கும். ஆனால் அப்புடைகள் வெளுத்துச் சில்லிட்டு நிலைத்து நமைச்சலுடன் விருத்தி அடைவதும் வாயில் இனிப்புண்டாவதுமாக இருக்கும்.

17-வது மேதோகளகண்டரோகம்.

இது, மேற்சொன்ன ஸ்தானங்களில், விரணப்புடைகளைப் பிறப்பிக்கும். அப்புடைகளோ என்றால், அதிகரிப்பதும் சாந்தியை அடைவதுமாக இருக்கும். இதனால், தேகம் ஸ்தூலித்தல், வாயால் கோழை விழுதல், கண்டத்தில் ஒரு சத்தம், ஈனத்தொனி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

18-வது சுரக்கினிரோகம்.

இது, கண்டத்திற்குள்ளிலும் தாடைக்குள்ளிலும் படருகின்ற விரணப்புடைகளைப் பிறப்பித்து, தொனியை அடக்கும். அப்புடைகளோ என்றால், அதிகரிப்பதும் சாந்தியை அடைவதுமாயிருக்கும். இதனால், நோவு நின்று நித்திரைபிடிக்கில் பெருமூச்சுவிடுதல், கபங்கக்கல், நெஞ்சலரல், ஈனத்தொனி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். சுரம்

* இதிலுள்ள ககரம், சமஸ்கிருதபாஷையில் ககரவருக்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்தாம்.

என்பது தொனி; கினி என்பது அடித்தலைபுடையது. மேற்கூறிய கண்டரோகங்களை, ரசத்தயிலம், கந்தக ரசாயனம், பாதரசமெழுக்கு, சாதிலிங்கப்புக்கை முதலிய அவுஷ்ணதங்களைக்கொண்டும். விரணச் சிகிச்சைகளைக்கொண்டும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

ஆக கண்டரோகம் 18-ம் முற்றியது.

சர்வமுகரோகபேதம்.

வாய்முழுதினும் வாத முகபாகரோகம் ஆதியாக ஊர்த்தவ குத ரோகம் ஈராக எண்வகை ரோகம் பிறக்கும்.

1-வது வாதமுகபாகரோகம்.

இது, வியான வாயுவைக்கொண்டு, வாய்க்குள் சிவப்பான விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும்; அப்போது அவைகள் அடங்கி அடங்கி உண்டாவதும், அவ்விரணத்தால் உதடுகள் சொறசொறத்து உப்புவதும், நாவு கனத்து வெளுத்து வெடிப்பதும், இதனால் காரம் படக்கூடாமல் வாயானது முள்ளுப் பொத்துக் கொண்டதுபோல் அருகுவதுமாக இருக்கும்.

2-வது பித்தமுகபாகரோகம்.

இது, பித்தத்தைக்கொண்டு, வாய்க்குள் நெற்பாணை ஆவியைப்போல் புகையை எழுப்பும். இதனால், வாயில் அடிபட்ட காயம்போல் சகிக்கக் கூடாத நோவும் நாவில் கசப்பும் ஒருவேளை உப்புக்கரிப்பும் உண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்மமுகபாகரோகம்.

இது, கபத்தைக்கொண்டு, நாவில் வழுவழுப்பான விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். அதனால், நாவில் தினவும், புண்ணும், வாயிலினிப்பும் உண்டாகும்.

4-வது திரிதோஷமுகபாகரோகம்.

இது, வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் என்னும் மூன்று முகபாகரோகங்களுக்கூள்ள குணங்களையெல்லாம் வாயில் உண்டாக்கும்.

5-வது ரத்தமுகபாகரோகம்.

இது, பித்த முகபாகரோகத்தை ஒத்திருக்கும். ஆனால், வாய்க்குள் ரத்தம்போல் சிவந்திறமாத் திரம் ஒன்று அதிகமாக உண்டாகும்.

6-வது பூத்தியாசியரோகம்.

இது, நெஞ்சில் தூக்கந்தத்தை உண்டாக்குவதும் அல்லாமல், பற்களைக் கறுக்கச்செய்து, குச்சியினால் பல்விளக்கக்கூடாத நோவையும் அருவருப்பையும் மாறாது உண்டாக்கும்.

7-வது கண்டாற்புதரோகம்.

இது, கண்டத்திற் பிறந்த விரணவேகம் கபாலத்தில் அடிபடுவதால் பிறக்கும். இதனால், அங்கிருக்கும் கபமாகிய கோழைச்சலம் கறுத்தாவது வெளுத்தாவது நாசிவழியாலேனும் தொண்டைவழியாலேனும் மாறாது விழுந்துகொண்டே இருக்கும். இது ரணச்சிகிச்சையாலும் தீரும்.

8-வது ஊர்த்துவகுதரோகம்.

இது, தொப்புளின்கீழிருக்கும் அபானவாயுவானது, மூலரோகத்தினாலாவது, குன்மரோகத்தினாலாவது, சிலேஷ்மரோகத்தினாலாவது, மேல்நோக்கி ஏறும்போது பிறக்கும். அவ்வாயுவு மல சலாதிகளில் தோய்ந்து மேல்நோக்கலால், வாயில் தூக்கந்தம் உண்டாகிக்கொண்டே இருக்கும். இது, வாய்க்குக் குதத்தொழிலைப் புரிவிப்பதால், ஊர்த்துவகுதரோகம் எனப்பேர்பெற்றது.

ஆக சர்வமுகரோகம் 8-ம் முற்றியது.

முகரோகசாத்தியாசாத்தியறிதானம்.

முகரோகம் 75-ல், ரத்தோஷ்டம், அற்புதோஷ்டம், மாமிசோஷ்டம், சலாற்புதோஷ்டம், தந்தகராளம், தந்தசியாவம், தந்தசுகூரம், தந்தமகாசுகூரம், வாததந்தமூலம், பித்ததந்தமூலம், சிலேஷ்ம தந்தமூலம், திரிதோஷதந்தமூலம், கூததந்தமூலம், ஜிக்வாலஜுகம், உபஜிக்வாரோகம், தாளூபிடகம், தாளூவற்புதம், தாளூகச்சபரோகம், கண்டரத்தரோகணி, களபிருந்தம், களஓகரோகம், வலையரோகம், சதக்கினி, களாற்புதம், களகண்டம், சுரக்கினி, ஊர்த்துவகுதம் ஆக 27-வித ரோகமும் கஷ்டத்தின் மேல் ஒருவருஷத்திற்குப்பின்பு சாத்தியமாம். மற்ற 48-விதரோகமும் ஆபுதமுதவிய வகைகளினால் சரியான சிகிச்சைசெய்யில், சாத்தியமாம்.

சிரோரோகநிதானம்.

புகை, வெய்யில், பனி, நித்தியசையோகம், அதிநித்திரை, நித்திரைப்பங்கம், சதாசலத்தில்களைத் தல், சிழக்காற்று, சண்ணீரையடக்குதல், ஹாத அழுக்கை, மிகுந்தசலபானம், அப்படியே மத்தியபானம், கிருமி சேருதல், பதினாலுவேகத்தை மறித்தல், சகிக்கக்கூடாத கன உஷண முள்ளவாசனையை முசருதல், வெகுவார்த்தை ஆநிய இச்செய்கைகளினால், வாதபித்தகபங்கள் அதிகரித்து, சிரோரோகத்தை உண்டாக்கும்.

சிரோரோகபேதம்.

மேற்கூறிய காரணங்களைப்பற்றி, சிரசில், வாத சிரஸ்தாபரோகம் ஆகியாகச் சூரியாவர்த்தரோகம் ஈராக, 10-விதரோகம் பிறக்கும்.

1-வது வாதசிரஸ்தாபரோகம்.

இது, வாதாதிக்கத்தினால் நெறிகளில் கடவாத்தியம் வாசிப்பது போல் அதிரல், சண்ணும் புருவமும் நெற்றியும் இற்றுவிழுவதுபோல் தெறித்தல், வெளிச்சத்தைப் பார்க்கக்கூடாமை, தலை சுழற்றலுடன் நோதல் காதிரைச்சல் கில்கள்தளரல், நரம்புகள் புடைத்து உப்புதல், நாசியிற்சலம்வடிதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும், இக்குணங்கள் காரணம் இல்லாமலே அதிசரிப்பதும் குறைவதுமாயிருக்கும். இது, தொக்கிடம், லேபனம், பூச்சு, பால்வேது, பொட்டணம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் சாந்தமாம். ஸ்தாபம் என்பது உபத்திரவம். இதுவே வாதத் தலைவலியாம்.

2-வது பித்தசிரஸ்தாபரோகம்.

இது, தலையில் புகைகம்மியதுபோலிருத்தல், சுரம், வியர்வை, கண்ணரிச்சல், மூர்ச்சை முதலிய குணங்களைப் பாதிராத்திரியி லுண்டாக்கும். இதுவே பித்தத்தலைவலியாம். இதற்குச் கோசாதிகித்தயில மாகும்.

3-வது சிலேஷ்டசிரஸ்தாபரோகம்.

இது, சிரோபாரம், குத்தல், சரீரம்முழுதுங்கடுத்தல், மூர்ச்சை அரோசகம், வார்தி, கண்கள் உப்பலோடுநோதல், காதுக்குள் நமைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுவே கபத்தலைவலியாம்.

4-வது திரிதோஷ சிரஸ்தாபரோகம்.

இது, வா தம் முதலிய மூன்று சிரஸ்தாபரோக குணங்களைப்பெல்லாம் ஓரேகாலத்தில் உண்டாக்கும். இதுவே திரிதோஷத் தலைவலியாம்.

5-வது ரத்தசிரஸ்தாபரோகம்.

இது, பித்த சிரஸ்தாபரோக குணங்களைப்பார்க்கிலும் அதிகுர்க்குணங்களை உண்டாக்கி, வேதனையைச் செய்யும். இதுவே உதிரத்தலைவலியாம்.

6-வது அர்த்தபேதரோகம்.

இது, ஒருபக்கத்திலுண்டாகி, வாதசிரஸ்தாப ரோககுணங்களைப்போல் வேதனையைச் செய்வதுந்தவிர, 15-நாளுக்கொருநாள், அல்லது மாதத்திற்கு ஒருநாள் அதிகரிப்பதும், தானே சார்தியை அடைவது மாயிருக்கும். இந்தரோகம் எப்பக்கத்தில் அதிகரிக்கின்றதோ அப்பக்கத்து நேத்திரம்கெடும். அல்லது அப்பக்கத்துக் காதாவது செவிடாகும். இதை ஒற்றைத்தலைநோவென்றுஞ் சொல்வர். இது, சிரசில் ஒரு பக்கத்தைப் பேதிப்பதால், அர்த்தபேதம் எனப் பேற்பெற்றது. இதனை நாணல்தயிலம், சந்தனத்தயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் விலக்கவும்.

7-வது கிருமிசிரோரோகம்.

இது, சங்கீரணபோஜனத்தினால் திரிதோஷத்தை அதிகரிக்கச் செய்து சிரசில் இருக்கும் ரத்த மாமிசத்தைக் கரைத்து, கிருமிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக்கிருமிகள் உதிரத்தைப் பானம்பண்ணும்போது அச்சிரசில் கோரமான வேதனை உண்டாகும். இதனால், மண்டைவறளல், மரத்தல், வீக்கம் பிளந்துபோவதுபோல் இருத்தல், மிகுந்த எரிச்சல், தூக்கர்த்தம், நாசியிற் சலம்வடிதல், தாடையில் சிவந்திறித்துடன் நமைச்சல் உண்டாகிப் பின்பு அது வெளுத்தவிக்கமாக எழும்புதல், காதிரைச்சல், சுரம், இருமல், தூர்ப்பலம், மனக்கலக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

8-வது சிரக்கம்பரோகம்.

இது, புசிக்கின்ற ரசாதிவஸ்துக்களால், திரிதோஷங்களானவை சிரசிலிருக்கும் நரம்பு முதலியவைகளை அறுசரிக்கும்போது, பிறக்கும். இதனால், தலைநடுக்கம் உண்டாகும். கம்பம் என்பது நடுக்கல். இதனை

மாஷமாகிய உழுந்துத்தயிலத்தினாலும், ஒஷதித்தீநீரினாலும் விலக்கலாம்.

9-வது சங்கரோகம்.

இது, பித்தத்தில்கூடிய வாத சிலேஷ்மங்களினால், இரண்டுநெறிகளிலும் சிவந்த வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அதில் எரிச்சல், நோவு, சுரம், தாகம், சோருதல், பிரமை, பிரலாபம், முகத்தில் மஞ்சள்நிறம், வாய்கசத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது, பழுத்து உடைந்தால், மூன்றுதினத்துக்குள் மரணத்தைக்கொடுக்கும். ஆனால், தீவிரச் சிகிச்சையால் சாத்தியப்பட்டாலும்படும். சங்கம் என்பது நெறி.

10-வது சூரியாவர்த்தரோகம்.

இது, வாயுவானது பித்தத்தில்கூடி, இரண்டு நெறி, கண், புருவம், நெற்றி ஆகிய இடங்களில் வியாபிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், சூரிய உதய காலத்தில் சிரசில்மிசூந்த உபத்திரவம் உண்டாகும். அது, வெய்யிலே ஏறப்பிரபலப்படுவதும், சூரியன்சாய்ந்தால் சார்தம் அடைவதுமாக இருக்கும். இவ்வாறே, தினந்தினமும்போராரும். இவ்வண்ணம் உண்டாவது எழுநாயிறு என்றும், இதில் சஞ்சரிக்கின்ற வாயுகபத்துடன் சேர்ந்தால், மாலைக்காலத்தில் உபத்திரவ முண்டாகி, பாதிராத்திரிக்குப் பின்பு சார்தியை அடைவது படுநாயிறு என்றும், தேரையர் சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. இந்தப்படுநாயிறையே சந்திராவர்த்தம் எனப் பாகிடா சாரியம் என்கிற சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது. இது, அசுவகந்திபலா லாக்ஷா தயிலம், அரக்குச்சந்தனாதித்தயிலம், அரக்குத்தயிலம், சுருஞ்செம்பைத்தயிலம், ஆதொண்டைத்தயிலம், முதலியவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றைச் சூரிய உதயமாவதற்கு முன்னம் ஸ்நானம் செய்வித்துப் புளி இல்லாப் பத்தியம் கொடுக்கில் சந்தேகம் அற நிவிர்த்தி ஆகும்.

ஆக சிரரோகம் சிரஸ்தாபரோகம் எனவும் கூறிய,
தலைவலி ரோகம் 10-ம் முற்றியது.

கபாலரோகபேதம்.

கபாலத்தில், உபசிரிஷம், மூர்த்தபிடகம், சிரோற்புதம், சிரோ வித்திரதி, அரும்ஷிகை, தாருணம், இந்திரலுத்தம், சலதி, பலிதம் என

9. கி த ரோகம் பிறக்கும். இவற்றுள், கலதரோகத்தில், வா த பித்த கப திரிதோஷங்களால் 4 - பிரிவும், பலிதரோகத்தில், இவ்விதம் 4 - பிரிவும் உண்டு.

1-வது உபசீரிஷரோகம்.

இது, கபாலவாயுவைக் கொண்டு, சுருப்பஸ்திரிகளின் சிரசில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். அவ்வாறே வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவுக்கும் உண்டாகும்; அப்போது சீதோஷண சிகிச்சையால் தாய்ச்சூ உபசரிக்கில், சிசுவுக்கும் சவுக்கியமாகும். உபம் என்பது இரண்டு; சீரிஷம் என்பது தலை.

2-வது மூர்த்தபிடகரோகம்.

இது, வா தத்தினால் உச்சந்தலையில் கட்டிபோல் வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

3-வது சிரோற்புதரோகம்.

இது, பித்தத்தால் கபாலத்தில் ஆச்சரியமான வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

4-வது சிரோவித்திரதிரோகம்.

இது, கபத்தால் கபாலத்தில் வித்திரிதியைப்போல் வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

5-வது அரூம்ஷிகைரோகம்.

இது, பித்தத்தினால் கபாலமூளை கரையும்போது பிறக்கும். இதனால், கபாலத்தின்மீது ரத்தத்தினாலாவது, கபத்தினாலாவது, கிராமிகளினால் ஆவது தினையைப்போலும் கடுகைப்பொலும் அநேக கொப்பிளங்கள் உண்டாகும். அரூம்ஷிகை என்பது பரவுதலை உடைய விரணமாம்.

6-வது தாருணரோகம்.

இது, சிலேஷம் வா தங்களினால் பிறந்து, கபாலத்தில், தினவு மயிர் உதிரல், சொறசொறத்தல், சுருமப்பொட்டுகள் உதிரல் மிகு நித்திரை முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும். தாருணம் என்பது பயத்தைத் தருதல்.

7-வது இந்திரலுத்தரோகம்.

இது, பித்தமானது ரோமத்துவாரங்களில் வியாபித்து வாதத்துடன் கூடுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், கபாலத்திலிருக்கும் ரோமமெல்லாம் உதிரும்; அத்தருணத்தில் சிலேஷ்மமானது ரத்தத்துடன் கூடும். இவ்வண்ணமாகப் பித்தம் முதலியவைகள் ரோமத்துவாரங்களை அடைவதால், உதிர்த்தரோமம் முளைக்கமாட்டாதென்றறிக. இந்திரலுத்தம் என்னும் ஒரு எரிப்பூச்சியானது பயிர் முதலிய பச்சிலைகளை எப்படி எரித்து ஒன்று மில்லாமல் செய்துவிடுமோ, அவ்வண்ணமே இது ரோமக்கால்களைக் கெடுப்பதால், இந்திர லுத்தரோகம் எனப் போப்பெற்றது.

8-வது கலதிரோகம்.

இது, முற்கூறிய இந்திரலுத்த ரோககுணத்துடன் ரோமங்களை உதிரப் பண்ணுவதும் அன்றி, கபாலத்தையுடைய சருமத்தின்மேல் வழுவழுப்பான ஒரு மழுக்கலை உண்டாக்கும். இது, வாதத்தால் பிறந்தால் அச் சருமம் அக்கினியால் சுட்டாறிய வடுப்போல் மச்சத்தைப் பெற்றிருக்கும்; பித்தத்தால் பிறந்தால், முற்கூறிய குணத்துடன் அவ்விடத்து நரம்புகளில் நின்றுக் கிபர்வைச்சலம் கசியப்படும்; சிலேஷ்மத்தால் பிறந்தால் அச் சருமமானது மிகவுந் கடினமாபிரக்கும்; திரிதோஷத்தால் பிறந்தால், அச் சருமமெல்லாம் நகத்தினது நிறம்போல தோற்றுவதும் தவிர, அதில் மாறாது எரிச்சலும் உண்டாகும். கலதி எனப்பது மழுங்கலாக்குவதாம்.

9-வது பலிதரோகலக்ஷணம்.

அதிக துக்கம், கனகோபம், மிகுபயம், தடிமுதலியவற்றை லடியுண்டல், சதாசிந்தனை, பலவித வேலைபாண உறைப்பு. மனச் சஞ்சலம், தேககாங்கை ஆகிய இவைகளினால் உண்டான வெப்பமானது, தேகம் முற்றிலும் வியாபித்து, சிரசைப்பற்றி ஏறி, அங்குள்ள கபாலரோமங்களின் வேர்களை யெல்லாம் வேகும்படிக்குச்செய்து நரையை உண்டாக்கும், அப்போது அம்மயிர்கள் வாதத்தால் நரைத்தால் முறைத்தலுடன் முனைபிளந்து கொஞ்சங் கருமை நிறத்தையும், நகங்களின் நிறத்தையும் பெற்று, தொட்டால் வெப்பத்தைத் தருவதாயிருக்கும். பித்தத்தால் நரைத்தால், செம்மை பீதம் என்னும் நிறங்களைப் பெற்றிருப்பதன்றியும்

அந்த ரோமக்கால்கள் தோறும் எரிச்சலும் உண்டாகும். சிலேஷ்மத் தால் நரைத்தால், அம்மபிரிகள் வெள்ளிக்காசைப்போல் வெளுத்தும் மினுமினுத்தும் நரை அதிகரித்தும் இருக்கும்; ஆனால், நரைக்குமிடங்களில் நமைச்சல் உண்டாகும். திரிதோஷத்தால் நரைத்தால், வாத முதலிய மூன்று ரோகங்களுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் இதில் உண்டாபிருக்கும். பஸிதம் என்பது நரை. ஆக கபாலரோகம் 9-ம் முற்றியது.

அசாத்திய கபாலரோகநிதானம்.

முன்சொன்ன கபாலரோகம் ஒன்பதுக்குள், கபாலசுரமும் புரையாக உதிர்ந்து அந்த இடத்தில் உபத்திரவங்கள் உண்டாபிருக்கின்ற ரோகமும், சரீரம் பழுத்ததினால் பிறந்த நரைரோகமும் அசாத்தியமே. ஆனால், இந்த ரோகங்கள் காய கல்பம் என்னும் அபுஷதங்களினால் ஏழுபது வயதிற்கு மேற்படாதவர்களுக்குச் சாத்தியமாம். இவ்வித ரோகிகள் ரச வருக்கங்களையே விரும்புவார்கள் என்றறிக.

பன்னிரண்டாவது கர்ணரோக படலம் முற்றியது.

13-வது விரணபேதபடலம்.

விரணபேதம்.

தேகத்திலுண்டாகின்ற விரணமானது இருவகைப்படும். அவையாவன:—வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், தொந்தம், திரிதோஷம் என்று மிவகையினால் பிறக்கின்றவிரணங்கள் ஒருவகை: இதற்கு நிசவிரணம் என்றுபெயர்; காயங்களினால் உண்டாகின்றது ஒருவகை: அதற்கு ஆகந்துகவிரணம் என்றும், சத்தியேவிரணம் என்றும் பெயர். இவ்விருவகை விரணங்களின் குணங்களினால், அவைகளைத் துஷ்டவிரணம் என்றும், அதுஷ்ட விரணம் என்றும் கூறப்படும். அதன்விரயம்:—என்றைக்கும் ஆறுதிருப்ப தெதுவோ அதுவே துஷ்டவிரணமாம். சீழ், ரத்தம், சிலைத்தண்ணீர் முதலியவைகளைக் காட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், சில நாட்பொறுத்துச் சிசிச்சகையினால் ஆறப்படுவது எதுவோ, அதுவே அதுஷ்டவிரணமாம். இவைகள் 65-விதப்படும். அவையாவன:—

துஷ்டவிரணம் 15; அதுஷ்டவிரணம் 19; சுத்த ரத்தத்தால் பிறக் கின்றவிரணம் ஒன்று என்பனவாம்.

துஷ்டவிரணபேதம்.

இது, ஒவ்வொருவேளை, வாஸை மூடியும் திறந்தும், கெட்டிப்பட்டும் மிருதுவாயும், உலர்ந்தும் உலராமலும், எரிச்சலைத்தருவதும், குளிர்ச்சியைத் தருவதும், சிவப்பதும், கறுப்பதும், வெளுப்பதும், தூக்கந்தச் சீழ்வடிப்பதும், சிலவேளை, ரத்தம் சீழ் நரம்பு என்னும் இவைகளில், தூர்வாசனையை வீசுவதும், வீயர்வையைத்தருவதும், நெடுநாள் சென்றும் ஆறாததும், ஒருவேளைநோவு, வீக்கம், நமைச்சல் முதலிய குணங்களைப் பிறப்பிப்பதுமாக இருக்கும். இது வாத பித்தசிலேஷ்டமங்களினாலும் ரத்தத்தினாலும் அந்த ரத்தத்தைச் சேர்ந்த வாதாதிக்களினாலும் 15-விதப்படும்.

1-வது வாததுஷ்டவிரணம்.

இது, கறுப்பு, சிவப்பு, எலும்பு, சாம்பல், புழு, சுருமைவெண்மை கலத்தல் ஆகிய இந்நிறம் உள்ளதாக இருக்கும். இதில்வருகிற சலமானது புன்செய்த தானியத்தையும், மாமிசத்தையும், கழுவின சலம்போலவும், தெளிந்த மோர்ச்சலம்போலவும் கொஞ்சந் கொஞ்சமாக வடியும். இதனால், அவ்விடத்து மாமிசங்கரைதல், நோதல், குத்தல், வறாநல், உள்ளில் சிடுசிடுப்பாகிய ஒரு சத்தம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது பித்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, சிக்கிரத்தில் பிறந்து, மஞ்சள், கறுப்பு, சுருமை செம்மை கலத்தல், வெண்மை செம்மை கலத்தல் ஆகிய இந்நிறங்கள் உள்ளதாக இருக்கும். இதில் வருந் சலம், கோமூத்திரம்போலவும், முருக்கம் பூச் சாம்பல் கழுவின சலம்போலவும், எண்ணெய்யப்போலவும், சுடுகையுடன் அதிகமாக ஒழுகும், ஆனால் அவ்விடத்தி லுப்புச்சலத்தைத் தெளித்ததுபோலெரிச்சல், காயம்பட்டதுபோல் நோதல், அளவில்வ்வந்த மாமிசம்போல் சிவத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்டதுஷ்டவிரணம்.

இது, நமைச்சலுடன் வெளுத்தும் கெட்டியாக உயர்ந்தும் உஷ்ணத்தைப்பெற்று, நரம்புகளில் சினைப்பாயுதாயும் இருக்கும். இதில்

வருகிற சலமானது, வெளுத்துப் பிசினிப்போல் குழம்பாக விஸ்தாரம் வடியும், அப்போது கொஞ்சம் குத்தலோடுக்கூடிய ரோவும் உண்டாகும்.

4-வது வாதபித்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, வாத்துஷ்ட விரணத்தினாலும், பித்ததுஷ்ட விரணத்தினாலும் பிறக்கின்ற தூக்குணங்களை பெல்லாம் உண்டாக்கும்.

5-வது வாதசிலேஷ்டதுஷ்டவிரணம்.

இது, வாததுஷ்ட விரணத்தினாலும், சிலேஷ்டதுஷ்ட விரணத்தினாலும் பிறக்கின்ற குறிகளையெல்லாம் விரைவில் உண்டாக்கும்.

6-வது சிலேஷ்டமபித்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, சிலேஷ்டதுஷ்ட விரணத்தாலும், பித்ததுஷ்ட விரணத்தாலும் பிறக்கின்ற குணங்களை பெல்லாம் உண்டாக்கும்.

7-வது திரிதோஷதுஷ்டவிரணம்.

இது, வாதம் பித்தம் சிலேஷ்டம் என்னும் 3-துஷ்டவிரணங்களிண்களை பெல்லாம் உண்டாக்கும்.

8-வது ரத்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, பவளத்தைப்போலவும் ரத்தத்தைப்போலவும் நிறத்தைப் பெற்றுப் பித்த துஷ்ட விரணக்குறிகளையெல்லாம் பெற்றிருப்பதுமன்றி, குதிரை வாயத்தில் உண்டாகின்ற வாசனையையும் வீசும்.

9-வது ரத்தவாததுஷ்டவிரணம்.

இது, பவளத்தைப்போலவும் கரிபைப்போலவும் நிறமுள்ளதாயிருக்கும். இதில் நின்றும் ரத்தம்போலும், தயீர்ச்சலம்போலும் சிலேத்தண்ணீர் ஒழுகும். இதனால், குத்தலும் வார்தியும் உண்டாகும்.

10-வது ரத்தபித்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, உதிரநிறமாயும் மஞ்சள்நிறமாயிருக்கும். இவ்விரணத்தில் நின்றும் கோழுத்திரம்போலும் ரத்தம்போலும் சலம்ஒழுகும். இதனால், எரிச்சலும் விறவிறப்பும் உண்டாகும்.

11-வது ரத்தசிலேஷ்பதுஷ்டவிரணம்.

இது, வெளுத்தும் சிவந்தமிருக்கும். இதில்சின்றும் சீழும் ரத்தமும் ஒழுங்கும். இதனால், வீக்கமும் வார்த்தியும் உண்டாகும்.

12-வது ரத்தவாதபித்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, ரத்தவாதத்திற்கும் ரத்தபித்தத்திற்குமுள்ள குறிகளுடனிருக்கும்.

13-வது ரத்தவாதசிலேஷ்டதுஷ்டவிரணம்.

இது, ரத்தவாதத்திற்கும் ரத்தசபத்திற்கும் உள்ள குறிகளுடனிருக்கும்.

14-வது ரத்தசிலேஷ்டமித்ததுஷ்டவிரணம்.

இது, ரத்தசபத்திற்கும் ரத்தபித்தத்திற்கும் உள்ள குறிகளுடனிருக்கும்.

15-வது ரத்ததிரிதோஷதுஷ்டவிரணம்.

இது, ரத்தவாத துஷ்டவிரணமுதலிய மூன்றுவிரணக் குறிகளைப் பெற்றிருக்கும். இவைகளை விரணபேதநிறத்தினாலும், இன்னும் பற்பல பரீட்சையினாலும் அதிதுட்பத்தடன் நிதானித்து இவைசட்குச்சரத்திய சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும். ஆக, துஷ்டவிரணம் 15-ம் முற்றியது.

அதுஷ்டவிரணபேதம்.

அதுஷ்டவிரணமானது, ரசதாது, ரத்ததாது, மாமிசதாது, மேதாதாது, அஸ்திதாது, மச்சதாது, சுக்கிலதாதென்னும் சப்ததாதுக்களையும் பற்றி ஒவ்வொருதாதுவுக்கு எவ்வெழுவிதமாகப் பிறந்து 49-விதப்படும். அவையாவன :—ரசவாததுஷ்டவிரணம், ரசபித்ததுஷ்டவிரணம், ரசசிலேஷ்டதுஷ்டவிரணம், ரசவாதபித்ததுஷ்டவிரணம், ரசவாதசிலேஷ்டதுஷ்டவிரணம், ரசசிலேஷ்டமித்ததுஷ்டவிரணம், ரசதிரிதோஷதுஷ்டவிரணம் என்பனவாம். இவ்வண்ணமாகவே, வாதாதிதோஷங்களினால் மற்றைய ஆறுதாதுக்களினின்றும் பிறக்கின்ற 42-விதமான் அதுஷ்ட விரணங்களையும் பண்டிதர்கள் கூர்ந்தறியவேண்டும். இவ்வகை விரணங்களெல்லாம், *பத [வாடைக்கட்டு, அரசம்பட்டை

* பதம் என்பது சீராய ; □ ஆடை என்பது சீலை.

முதலிய துவர்ப்பட்டைச் சஷாயநீர், நாசம் வங்கம் மிருகாரசிங்கு இவைகளின்பல்மோதசம், துத்திரீகைவெந்நீர் ஒத்திடம், கடுகு பெருங்காயம் முதலிய பூச்சு, விரணநாசப்புகை, இளங்காரத்திரி, பாதரசக்களரிம்பு, *தேவதூபக்களரிம்பு, பூர்ப் ()படங்கு, சாதிலிங்கக்குழும்பு, சவுரிமெழுகு, சிலைத்தயிலம், விரணசஞ்சிவித்தயிலம், ஊழலாற்றி எண்ணெய்முதலிய அவுஷதங்களினாலும் கூந்திரகூராக்கினிச் சிகிச்சைகளினாலும் நிசேஷமாக நிவிர்த்தியாகும்.

சுத்தரத்தவிரணம்.

இது, கொப்பிளாகாரமாய் நடுவில் உயர்ந்து, உபத்திரவம் இல்லாமல் மிருதுவுடன் வருவழுத்து, தொட்டால்சடுகை உள்ளதாய், நாவினது நிறத்தையும் கரிநிறத்தையும் பெற்றிருக்கும். இதற்கு ஆபுதச்சிகிச்சை சாத்தியாசாத்தியத்தைத்தரும். ஆக 65-விரணங்களும் முற்றியது.

விரணவஸ்தானபேதம்.

சருமம், மாமிசம், பெருநரம்பு, சிறுநரம்பு, கீல், எலும்பு, வயிறு, மர்மஸ்தானம் என்னும் இவ்வெட்டும் விரணஸ்தானங்களாம். இந்தஸ்தானங்களைப்பற்றி விரணம் பிறக்கில், முறையே ஒன்றுக்கொன்று கஷ்டசாத்தியங்களாக முடியும். இவைநிற்க, வாதம் பித்தம், சிலேஷ்யம், ரத்தம் என்னும் இவைகளால் பிறக்கின்ற விரணங்களுக்கு முறையே குத்தலும், எரிச்சலும் வீக்கமும், வார்த்தியும், தொந்த திரிதோஷங்களுக்கு முற்கூறிய நான்கு தோஷகுணங்களினிமிசிரமும் உண்டாகும்.

சாத்தியவிரணநிதானம்.

சரீரபலமும், மாமிசபுஷ்டியும், ரத்தபுஷ்டியும், அக்கிரிப்புஷ்டியும், வாலிபமும் உள்ளவர்க்கு விரணம்பிறந்தால் சுகசாத்தியமாம்.

கஷ்டசாத்தியவிரணநிதானம்.

தொடை, யோனி, குதம், ஆண்குறி, உதடு, முதுகு, உள்வாய், தாடை, கண், கடைக்கண், பல்லு, நாசி, பெருநரம்பு, சிறுநரம்பு வயிறு, காது, விலா, அக்குள், தனம் என்னுமிந்த இடங்களில்வட்டமாக உயர்ந்து

* தேவதூபம் என்பது குங்கிலியம் ; () படங்கு என்னும்சொல் பதங்கம் என வழங்கப்படுகின்றது.

முன்றுமுலை நான்குமுலை உள்ள துகளும், நுரையுடன் கலங்கின துகளும், கொழுப்பும் எலும்பும் தெரிவதுகளும், பகந்தர விரணத்தைப்போல் உள்முகத்தை உடையதுகளுமாகப் பிறந்த விரணங்களும், குஷ்ட விரணங்களும், விஷத்தால்பிறந்த விரணங்களும், துஷ்டவிரணங்களும், மதுமேகவிரணங்களும், பிரயாசத்தின்மேல் கஷ்டசாத்தியமாம்.

அசாத்தியவிரண நிதானம்.

விசர்ப்பி, சுரம், அதிசாரம், காசம், சுவாசம், க்ஷீணமதுமேகம், அஸ்திசிராவரோகம் என்னும் ரோகங்கள்கண்டு, அவைகளைவுஷதங்களால், சாத்தியமாகாமல் நீடித்து, சரீரத்தை மிகவும் கிரிசிக்கச்செய்திருக்கையில் விரணம் பிறந்தாலும், விரணத்தின்மேல் விரணம்விறந்தாலும், விரணத்தின்மேல் கனமாக அடிபட்டுமேற்றேல் உபிந்தாலும், தீபிர்த்தணனீர்போல் சலம்வடிந்து சிறுநரம்புகள் அழுகிப் பெருநீர்ப்புகளில் சிலையோடினாலும், விரணத்தில் குழிகள்விழுந்து அவைகளில் கிருமிகள் சளித்துக்கொண்டே இருந்தாலும், ~~சூலம்புகள்~~ அவைகள் கண்ணுக்குத்தோற்றித் தூக்கச்சூம்பிறந்து இன்னவீதவிரணமென அறியக்கூடாமையாபிருந்தாலும், ~~கூட்டுக்கூடாமலும்~~ சிலையெண்ணெய்க்கு விருத்தியடைதலும் சொறசொறத்தலும் அதில் ரோமங்கள் முளைத்தலும் வீக்கம் அதிகரித்தலும் உள்ளதாபிருந்தாலும், முள்ளைப்போல் நீளம் நீளமாகவெடித்துப் புறூகிறத்தையும் கடினத்தையும் சலவறளையும் பெற்றிருந்தாலும், கொஞ்சம்பழுக்கில் மிகுந்தவேதனை, வெகு ஆயாசம், அந்தவிரணத்தின்மேல் சிறுசிறுமுட்டைகள்போல் தூர்ம்மாமிசம் எழும்புதல், நடுவில்நமைச்சல், சதாசீழ்வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் இருந்தாலும், அவ்விரணங்கள் அசாத்தியமே.

விரணபக்குவநிதானம்.

வாதம், பித்தம், சிலேஷம், தொத்தம், திரிதோஷம் என்னும் இவைகள் ரத்தத்தோடு கூடியகாலத்தில் பிறந்த விரணங்களானவை, சூத்திரசூராக்கனிபாதி அலுஷதங்களால் சாத்தியமுகம் ஆகும் தருணத்தில் இருக்கும் குறிகளாவன:—விரணங்கள்சிவத்தல், அவ்விடத்து ரோமவேர்நைதல், ஓரத்தில்வரம்புகட்டி அற்பக்குழிபோல் தேற்றல், பின்பு சறுத்ததிறம்வருதல், நல்ல ரத்தம்வடிதல், வீக்கமும் நோவும் மட்டிடல், சருமத்தின்மீது முன்பு உள்ள சுபாவதிறம் பிறக்குதல், விரணத்

தைக் கையால் பிடித்துப்பார்த்தால் கெட்டியாகத்தேறாமல் என்னும் இவைகளாம். இக்குணங்கள் உண்டாகில், சீக்கிரத்தில் ஆறும் என்றறிக.

இனி சத்தியோவிரண்பேதம்.

கல்லு தடி முதலியவைகளினால் அடிபடுதல் விழுதல் என்னும் இவைகளினால் சத்தியோவிரணம்பிறக்கும். அது, கிருஷ்டவிரணம் ஆகியாக, விதனிதவிரணம் ஈறாக, 8-விதப்படும்.

சத்தியோ என்பதற்குப் பொருள் உடனே என்பதாம்.

1-வது கிருஷ்டவிரணம்.

இது, முள்ளு, கட்டைக்குச்சு, கொம்பு, தடி முதலியவைகளினால் காயப்படுவதினாலும், உராயப்படுவதினாலும் உண்டாகி, கொஞ்ச ரத்தக் கசிவுடன் கூடினதாய் ஆறாதிருக்கும். கிருஷ்டம் என்பது உராய்தல்.

2-வது அவகர்த்தவிரணம்.

இது, கிருஷ்டவிரணவிருத்தியினால் பிறக்கும். இதனால் விரணத்தில் குழிவிழும். அவகர்த்தம் என்பது குழி. இதுவே குழிப்புண்ணும்.

3-வது விச்சின்னவிரணம்.

இது, அவகர்த்தவிரணவிரணினால் பிறக்கும். இதனால், அவ்விரணம் துண்டு துண்டாய் அறுபட்டதுபோல் இருக்கும்.

4-வது பிரவிளம்பிவிரணம்.

இது, விச்சின்னவிரண அதிகரிப்பில் தின்றும் பிறக்கும். இதனால், எலும்புகள் வெளியில்தேறப்படும். இது, எலும்பைநன்றாகத்தெரியப்படுத்தலால் பிரவிளம்பி விரணம் எனப் பேர்பெற்றது.

5-வது நிபாதிதவிரணம்.

இது, பிரவிளம்பி விரண விபீதத்தால் பிறக்கும்; அப்போது நடுவில் கொஞ்சம் எலும்பைத் தெரியும்படிக்குவைத்து மற்றைய இடத்தை எல்லாம் தூர்மாபிசம் விழுந்து மறைக்கும். நிபாதிதம் என்பது விழுதல்.

6-வது வித்தவிரணம்.

இது, முற்கூறிய முள்முதலியவைகள் தவிர, கல்முதலியவைகளால் அடிபுண்டகால்நதில் பிறந்து, விஷிக்கும். வித்தம் என்பது அடிபுண்டல்.

7-வது பின்னவிரணம்.

இது, புத்தகாலத்தில் அல்லது சபாவகாலத்தில் ஆபுதங்கரினால் பிறந்து உபத்திரவத்தை உண்டாக்கும். பின்னம் என்பது துண்டித்தல்.

8-வது விதளிதவிரணம்.

இது, ரத்தம் ஒழுக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற விரணத்தைப் பிடித்து அழுத்தப்படுதலினாலும், கல்லு முதலியவைகளால் அடிபடுதலினாலும் பிறந்து, உபத்திரவத்தைச் செய்யும். இதனால், எலும்புசள் நோதலும் விரணம்பருத்தலுமாக இருக்கும். விதளிதம் என்பது பிளக்கப்பட்ட நாம். இவைகளுக்கும், முற்கூறிய அதுஷ்ட விரணச்சிகிச்சைகளையும், ஆபுதச்சிகிச்சைகளையும் செய்யவேண்டும்.

ஆக சத்தியோ விரணம் 8-ம் முற்றியது.

பகந்தரவிரண லக்ஷணம்.

யானையேற்றம், சூதிரையேற்றம், எந்நேரமும் சூத்திக்கொண்டிருக்குதல், சதாகடின ஆசனத்திலுட்காரல், மூலவியாதிக்குக்காரணமான வஸ்துவையும், இந்த வியாதிபிறப்பதற்கே துவான வஸ்துவையும், பீரீதி இல்லாதவஸ்துவையும் புசித்தல், அதுகூலவஸ்துவை நீக்குதல் ஆகிய இச்செய்கைகளினால் வாதாதிகள் அதிகரித்து, அடிவாயிறுக்கும் மூத்திரப்பைக்கும் சமீபத்தில் இருக்கின்ற கெட்ட உதிரமாயிசங்களை ஓட்டி, உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒரு அங்குலம் இரண்டு அங்குலம் அளவையுள்ள கட்டிகளைச்சேரச்சேர உண்டாகும்; அப்போதவ்விடத்தில்வியர்வையும் விரணமும்பிறக்கும். இந்த நிதானத்தை அறிந்து உடனேயே வைத்தியம் பண்ணாவிடில், இது அல்சுல் கீழ்வயிறு குதம் ஆகிய இடங்களில் விரைவில் துவாரங்களை உண்டாக்கி, அத்துவாரங்களின் வழியால், காற்றும் மலமும் மூத்திரமும் சக்கிலமும் வெளிப்படும்படிக்குச் செய்யும். பகந்தரம் என்பது பிளத்தல். இதைப் பவுத்திரோகம் என வழங்குகிறார்கள்.

பகந்தரவிரணபேதம்.

பகந்தரவிரணமானது, வாத்தபகந்தம் ஆகியாக ஆகந்துகப்பகந்தம் ஈரூக 8-விதப்படும். இவற்றுள், ஆகந்துகப்பகந்தத்தில் 8-பிரிவுண்டு

மேலும் இப்பகந்தரங்களினால் உண்டாகின்ற கட்டியானது உடையாமல் சொஸ்தமானால், கட்டி. என்றுபெயர் பெறும்: உடைந்து வேரானது தூரத்தில் ஓடி உப்புறத்திலேயே விஸ்தரித்து வெளிப்புறத்திலும் தோன்றி நோவும் அதிகரிக்குமாகில், பகந்தரவிணம் எனப்பெயர் பெறும்.

1-வது வாதபகந்தரவிணம்.

இது, முற்கூறிய குதஸ்தானங்களில் கறுத்தும் சிவந்துப்பிறக்கும். இதனால் அந்த அடத்தில் விரிந்துபோவது போல் இருத்தல், குத்தல், அநிர்தல், நோதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது பித்தபகந்தரவிணம்.

இது, புணைநிறத்துடன் சிவந்தும், நீண்டவுருவத்தில் மெலிந்தும் ஓட்டைக்கழுத்தைப் போல் உயர்ந்தும், தொட்டால் சுடுகையாயும் பிறக்கும். இதனால் தாபச்சரமும் உண்டாகும்.

3 - வது சிலேஷ்டமபகந்தரவிணம்.

இது, நிலைப்பெற்றவேருடன் வெளுத்தும் கனத்தும் வழுவுமுத்தும் பிறக்கும். இதனால், அதிக நமைச்சல் உண்டாகும்.

4 - வது வாதபித்தபகந்தரவிணம்.

இது, கருமை செம்மை கலந்த முகத்துடன்பிறக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் சீழ்வடியும்போது ஒரு சத்தம் உண்டாகும்.

5 - வது வாதசிலேஷ்டமபகந்தரவிணம்.

இது, வெளுத்தநிறமும் கொஞ்சம் கறுத்தநிறமும் உடையதாகப் பிறந்து, கஷ்டத்தின்மேல் பழுத்து உடைவதாயிருக்கும்.

6 - வது சிலேஷ்டபித்தபகந்தரவிணம்.

இது, சிலேஷ்டபித்த பகந்தரக்குறிகளை உடையதாயிருக்கும்.

7-வது திரிதோஷபகந்தரவிணம்.

இது, காலின்பெருவிறப் பிரமாணத்தையும் பற்பலநிறத்தையும் உடையதாகப்பிறந்து, அவ்விணத்தில் எரிச்சலுடன் குத்தலையும் உண்டாகும்; அப்போது கரமும், அரோசகமும், தாகமும், வார்த்தியும் காணும்.

இனி, எண்வகை ஆகத்துக பகந்தரவிணங்களைச் சொல்லுவாம்.

1-வது சதபோனகபகந்தரவீரணம்.

இது, முன்புசொன்ன பகந்தாக்கட்டிகள் பழுத்து உடைந்து ஒன்றே டொன்றாய்க் கலக்குங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் புற்றைப்போல் சிறு சிறு துவாரங்களை உள்ளவிரணங்கள் விருத்தியாகும். இதில் நின்று, தூக்கந்தச் சீழ்ரத்தம் வடிவதுமன்றி, சிலவேளை துறையுடன் சத்தசலம் வடிவதாயிருக்கும். சதம் என்பது தூறு; போனகம் என்பது புற்று.

2 - வது உஷ்டாகிரீவபகந்தரவிரணம்.

இது, பித்தத்தால்பிறந்து, மிகுசுண்களுடன் ஒட்டைக்கழுத்தைப் போல் நீண்டிருக்கும்.

உஷ்டரம் என்பது ஒட்டை; கிரீவம் என்பது கழுத்து.

3 - வது பரிசிராவிபகந்தரவிரணம்.

இது, சிலேஷ்மாதிக்கத்தால் பிறந்து, அத்துவாரங்களில் நின்றும் வெந்து நைந்து கரைந்த நொய்ய வஸ்துக்களைப்போல் சீழை ஒழுக்கச் செய்யும். பரிசிராவி என்பது ஒழுக்குதல்.

4-வது பரிசேஷிபகந்தரவிரணம்.

இது, வாதபித்தத்தினால்பிறந்து, அசுழிபோல் ஆசனத்தைச் சுற்றிலும் துவாரங்களை உண்டாக்கி, ரத்தமுதலியவைகளை ஒழுக்கச்செய்யும்.

பரிசேஷி என்பது நாலுபுறத்திலும் துவாரங்களை உண்டாக்குவதாம்.

5-வது ருசுபகந்தரவிரணம்.

இது, வாதபித்தத்தினால்பிறந்து, குதவனையங்களை ஒட்டிஒழுங்கான துவாரங்களை உண்டாக்கி, சீழை ஒழுக்குவிக்கும்.

ருசு என்பது ஒழுங்கு.

6-வது அரிசோபகந்தரவிரணம்.

இது, முற்கூறிய ருசுபகந்தரத்தில் வியாபித்த வாதபித்தங்கள் மிகவும் அதிகரிக்குங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், ஆசனவனையத்தினது அடியில் வீக்கமும் நமைச்சலும் எரிச்சலும் உண்டாகும். அவ்வீக்கம் பழுத்து உடைந்தால், அதிலின்றும் வருகின்ற புளித்தசலமானது நடக்

சும்போதும் இருக்கும்போதும் ஒழுக்கிக்கொண்டே யிருக்கும். அரிசோ என்பது மூலம். இதனை மூலபகந்தம் எனவும் சொல்வர்.

7-வது சம்புகாவர்த்தபகந்தரவிரணம்.

இது, திரிதோஷத்தால் பிறந்து, ஆசனஸ்தானத்தில் நந்தையோடும் சுழியையோடும் துவாசங்களை உண்டாக்கும்; அப்போது நடந்தால் அந்த விரணமானது அறுபடுவதுபோல இருக்கும். சம்புகா என்பது நந்தையோடு; ஆவர்த்தம் என்பது சூழல்.

8-வது க்ஷதசபகந்தரவிரணம்.

இது, மேற்கூறிய பகந்தா விரணங்களை ஆபுகத்தாலாவது சுயிற்றாவது அறுக்கையில் -சன்னகரம்புகள் அறுபட்டு வெளிப்படும்போது தூர்ம்மாமிசம் வளர்ந்து, முன்பு இருந்த குதஸ்தானம்போலவே விருத்தியாகுங்காலத்தில் பிறக்கும். அதன் விவரம்:—முன்பு அறுபட்டுக் காயமான மாரக்கத்தில் தூர்ம்மாமிசம் சூறுக்காக வளர்ந்து வெளிப்பட்டிச் சீழினால் மிகவுச் கொழுத்துக் குதறப்படும். அப்படி வளர்ந்த மாமிசத்தில் நின்றுக் கிருமிகள் உண்டாகிக் கத்தியினால் செய்ததுபோலவே ஆசன ஓரம் முற்றிலும் தின்றுவிடும். இதனால் தினவும் எரிச்சலும் நோவுமுண்டாகும். இக்குணங்கள் சகல பகந்தர ரோகங்களுக்கும் பொதுவாக விருக்கும். ஆதலால் இவ்விரணங்களைச் சத்திரம் செய்யும்போது உபாயத்துடன் செய்து சவுக்கியர் பண்ணவேண்டும்.

ஆக ஆகந்துகபகந்தரவிரணம் 8-ம் முற்றியது.

சாத்தியாசாத்தியபகந்தரவிரணம்.

ஒரு ஒரு தோஷத்தால் பிறந்த பகந்தரவிரணம் 3-ம், இரண்டு இரண்டு தோஷத்தால் பிறந்த பகந்தரவிரணம் 3-ம், தாமதத்தினமேல் சாத்தியமாம். திரிதோஷ பகந்தரவிரணமும், க்ஷதசபகந்தரவிரணமும் அசாத்தியமாம். ஆகந்துகபகந்தரங்களுக்கும், எந்நேரமும், சீழ் ரத்தத்தை வடிப்பதும், சூதவநியங்களில் முளைப்பதும், நாம்மைப்பற்றியிருப்பதுமாகிய பகந்தரவிரணங்கள் அசாத்தியமாம். இவைக்குச் சப்தாசன ரசப்படங்கு முதலிய உருந்தும் ஆபுகதச்சிகிச்சையும் நல்குஞ்செய்யும்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

பகந்தரரோகபேதம்.

சித்தர்கள், இத்தனைப்பவுத்திரரோகம் எனக் கூறுவர். இது, ஆசன பவுத்திரம், கொடிபவுத்திரம், பக்கபவுத்திரம், மூலபவுத்திரம், கிரந்திபவுத்திரம், மேகபவுத்திரம், ஆசனக்கண்டமாலை, சரக்கண்டமாலை, என எண் வகைப்படும்.

1-வது ஆசனபவுத்திரரோகம்.

இது, சரம், சரீரமெலிவு, சர்வாங்கத்தின்வு, நோவு, ஆசனங்குத்துதல், கடுக்குதல், கட்டிகாணல், மயக்கம், சீமும் ரத்தமும் ஒழுகுதல், மலத்தில் ரத்தங்கலந்திருத்தல், என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது கொடிபவுத்திரரோகம்.

இது, ஆசனரம்புகள் புடைத்து, அடிகனத்து நெட்டியைப்போல் கட்டிகாணல், பருத்திக்கொட்டையைப்போல் பல துவார முண்டாதல், தூக்கந்த நீர்வடிதல், நரம்புகள் அழுதுகல், அதன் வழியில் மலசலம் நழுதல், தேகம்வெளுத்தல், என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது பக்கபவுத்திரரோகம்.

இது, பீலங்களின் நடுநரம்பின் கீழ் நரம்பைப்பற்றி, ஆசனத்தருகில் ஒருபக்கத்திலேனும் இரண்டு பக்கங்களிலேனும் கட்டி எழும்புதல், ரத்தம் விழுதல், நீர் சுருங்குதல், நீர்க்கிதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது மூலபவுத்திரரோகம்.

இது, ஆசனங்குத்தல், குத்தல், நோவு, விரிந்துபோவதுபோலிருத்தல், கீழ்ப்தானநரம்புகளில்வீக்கம், அடிகனத்து அகன்று முனைசிறுத்து, கருணை முளைபோல் கட்டி எழும்புதல், ரத்தம் ஒழுகுதல், சலம் வடிதல், ஆசனம் வெளிப்பட்டு முளை தோன்றுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5-வது கிரந்திபவுத்திரரோகம்.

இது, ஆசனத்தில் மிக்க உபத்திரவத்துடன் கட்டி எழும்புதல், ஆசன ரம்புகளில் நீர் சுரத்தல், கோசத்தின் கீழ்ப்பக்கம் வீங்குதல்;

அவ் விரண்டு ஸ்தானங்களில் விரண முண்டாகுதல் நீர்க்கசிவு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது மேகபவுத்திரரோகம்.

இது, அதி நீரிறங்குதல், விதையின்கீழ்க் கட்டியுண்டாகுதல், சீமும், பனிச்சலமும்போல் ஒழுக்குதல், சரீரகனதி, நோவு, குளிர், சுரம், மயக்கம், உணவு கொள்வாமை, கை, கால், கண் எரிவு, நாளுக்குநாள் தேகம் மெலிவு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது ஆசனக்கண்டமாலைரோகம்.

இது, ஆசன வலையத்தைச்சுற்றிலும், மிருந்தகுத்தலையும், பொறுக்க முடியாத நோவைபுங்கொண்டு, வரிசையாகப் பல கட்டிகள் தடித்து எழும்புதல், அக்கட்டிகளில், பெரிதும் சிறிதுமாக அனேக துவாரங்கள் விழுந்து மலசலம் கசிதல், நமைச்சல், எரிவு, ரத்தம் வடிதல், சுரம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது சரக்கண்டமாலைரோகம்.

இது, ஆசனம் விங்குதல், துவாரம் நெருங்குதல், கருணை முளை போன்ற கட்டியுண்டாகுதல், ரத்தமும் சீமும் பொசிதல், அத்தூர்நீர் பட்ட இடங்களில் பாணம், புற்றின் துவாரம், இவைகளைப்போல், வரிசை வரிசையாய்க் கட்டிகள் காணுதல், அழுகிய நாற்றம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

ஆக பகந்தரோகம் 8-ம் முற்றியது.

அசாத்தியா சாத்தியலக்ஷணம்.

கொடியவுத்திரம், ஆசனக்கண்டமாலை, சரக்கண்டமாலை, ஆக 3-பவுத்திர ரோகங்களும் அசாத்தியமாம். மற்ற 5-ம் சாத்தியமாம். சிசிச்சா சாத்திற்கூறிய முறைப்படிச் சிசிச்சை செய்யில் அசாத்தியரோகங்களும் சாத்தியம் ஆவது உண்டு.

மதாந்தரம் முற்றியது.

கிரந்திபேதம்.

சி லேஷ்ம பிரதானங்களால், முற்கூறிய விரணஸ்தானங்களிலாவது, மற்றைய ஸ்தானங்களிலாவது வாதகிரந்தி ஆதிகாக ரணச்சிரந்தி ஈராக 9-விதக்கிரந்தி பிறக்கும். கிரந்தி என்பது நரம்புகளின் முடிச்சு.

1 - வது வாதகிரந்தி.

இது, கறுத்தும், காரணமில்லாமலே விருத்தியடைந்தும், அப்படியே குறைந்தும், குத்தலையும் அதிரலையும் உடையதாகப் பிறக்கும். இது, பழுத்து உடைந்தால், மிகு சிவப்புள்ள சுத்தரத்தம் ஒழுசுவதும், அவளிரணம் மிருதுவை அடைவதுமாக இருக்கும்.

2 - வது பித்தகிரந்தி.

இது, மஞ்சள் நிறத்தையும் சிவப்புநிறத்தையும் பெற்றுச் சதா எரிச்சலுடன் பிறக்கும். பழுத்துடைந்தால் சுடுகையான ரத்தமும் சீழும் ஒழுகும்.

3 - வது சிலேஷ்மகிரந்தி.

இது, வெளுத்தும் கனத்தும் நமைச்சலுடன் அதிக நோவீல்லாமல் வீக்கத்தைத் தருவதாய்ப் பிறக்கும். பழுத்து உடைந்தால், இதிலின்றும் குழம்பான சீழ் ஒழுகிக்கொண்டே இருக்கும்.

4 - வது ரத்தகிரந்தி.

இது, திரிதோஷங்களினால் ரத்ததாதுவானது கெடுதியை அடைந்து மிகவும் பொங்கிக் கிட்டுகிறதுபோது, அதில் உண்டாகின்ற நுரைகளினால் சனித்த கருவிகள் தமது மூக்கினால் கிண்டுங்காலத்தில் பிறக்கும். இக்கிரந்தி மாமிசத்தையும் நரம்பையும் அதுசரித்துப் பித்தகிரந்திக்குள்ள குறிசளுடன் உதிரத்தை வடியப்பண்ணும்.

5 - வது மாமிசகிரந்தி.

இது, மாமிசத்தை விருத்திபண்ணின்ற இறைச்சி முதலிய திண்டிகளால் பிறந்து, மினுமினுத்தும் பருத்தும் கெட்டியாய் நரம்புகளால்

சற்றப்பட்டும் இருக்கும். இது பழுத்தடைந்தால், சபக்கிரந்திர்குணங்களை தீரும்.

6 - வது மெதோகிரந்தி

இது, மேதோதாதுவையதிரிச்சிக்கச்செய்கின்ற ரசாதீவஸ்துக்களை விசேஷம் புசித்தலால், அது விருத்திடையுட்போது வாயுவின் கோபத்தினால் மாமிசத்திலாவது சரமத்திலாவது பிறந்து, வெளுப்பதும் வழுவழுப்பதும் மினுமினுப்பதும் சூலங்குவதுமாயிருக்கும். இது பழுத்த உடைந்தால், சீமானது பிசீனைப்போல் குழும்பாகக் கறுத்தும் சிவந்தும் வெளுத்தும் ஒழுக்கும். இக்கிரந்தி விருத்தி கூணையிருப்பதால் தேகம் இளைக்கும்.

7 - வது அவஸ்திகிரந்தி.

இது, எலும்புகள் நொருங்கலாலும், அபிகாதத்தினாலும் உண்டாகிப் பருத்து உயருவது, கொஞ்சம் அழுங்குவதுமாக இருக்கும்.

8 - வது நரம்புக்கிரந்தி.

இது, வெகுதூரமுள்ள வழியை ஒரோடையாக ஈடந்தவந்து, அந்த வேகம் தணிவதற்குமுன் மிகு சீதளசலத்தில் ஸ்நானம் செய்தலாலும், வெகு சஞ்சாரத்தினாலும், வெடியுப்பிற் சனித்த அட்டுப்பிற் சோந்த உணவுகளினாலும், நரம்புகள் உப்பி உட்புறத்தில் தடிக்க, இதனால் ரத்த தாதுவானது ஓட்டம் இல்லாமல் தேங்குட்போது பிறக்கும். அதன் விவரம், அப்படிக்குத் தேங்கிய ரத்தத்தோடு கூடிய நரம்புகளை வாயு சட்கப்பண்ணி உலர்த்தி வக்கிரமாக முடங்கச்செய்து, அம்முடக்குகளில் கெட்டிப்பட்டதுகளாய் நோவிலாத நரம்புகளை வெளியில் வரப்பண்ணும். இதனை நரம்புச்சிலந்தி எனவும் வழங்குவர்.

9-வது விரணகிரந்தி.

இது, ஆறு ரசவருக்கங்களையும் மட்டுமிதம் இன்றி நித்தியமும் புசித்தலினால் பிறக்கும். அதன்விவரம்:—அந்த ரசமானது தேகத்தில் அற்பவிரணம் உண்டாயிருந்தாலும் அதைப்பிரபலப்படுத்தும், அல்லது இல்லாதிருந்தாலும் சிலநாளைக்குள் மாமிசஸ்தானங்களில் அம்மாமிசத்தை கண்டு கண்டாக எழுப்பும்; அப்போது வாயுவானது நிரேதுவா

கக் கறுத்தரத்தத்தை வெளிப்படுத்தாமல் அவ்விடத்திற்சேர்த்து உலர்த்துதலால், விரணங்கள் உண்டாகும். இதனால், எரிச்சலும் தினவும் அதிகரிக்கும். இது, மிகவும்பருத்து உயர்ந்தால், அற்புதகிரந்தி எனச்சொல்லப்படும். இவைகளை மேகாந்தத்தயிலம் முதலிய அஷ்டாங்கினாலும், விரணச்சிகிச்சைகளினாலும் வசப்படுத்தவேண்டும்.

ஆக கிரந்தி 9-ம் முற்றியது.

சாத்தியாசாத்தியகிரந்திநிதானம்.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், ரத்தம், மேதோநாது ஆகிய இந்த ஐந்தினால் உண்டாகின்ற கிரந்திகள் சாத்தியமாம்; பருத்துக்கெட்டிப்பட்டு அதிர்ந்துகுலங்குகின்ற கிரந்திகளும், மாமஸ்தானம், கண்டம், வயிறு இவ்விடங்களில் பிறக்கின்ற கிரந்திகளும் அசாத்தியமாம்.

அற்புதகிரந்திபேதம்.

அற்புதகிரந்தி என்பது, முற்கூறியவாதகிரந்திமுதல் மேதோகிரந்தி ஈறான ஆறுவிதக்கிரந்திகளின் குணங்களைப் பெற்றிருக்கும். ஆனால் கனத்தலும் பருத்தலும் உயர்தலும் விசேஷமாக உண்டாகி, வாதாற்புதகிரந்தி, பித்தாற்புதகிரந்தி, சிலேஷ்மாற்புதகிரந்தி, மாமிசோற்புதகிரந்தி, மேதோற்புதகிரந்தி, ரத்தாற்புதகிரந்தி என ஆறுவிதப்பேர்பெற்றிருக்குமென்றாக. இவைகளும் முற்சிகிச்சையால்போம்.

ஆக அற்புதகிரந்தி 6-ம் முற்றியது.

சோணிதாற்புதகிரந்தி.

இது, வாயுவானது நாட்புகளில் ஓடுகின்றரத்தத்தை ஓடவொட்டாமல்மறித்து, அந்நாட்புகளின்கீழ் அந்த ரத்தத்தை மாமிச மொத்தையைப்போல் கெட்டியாய்க் கசிய்வொட்டாமல் திரட்டித் தடிக்கப்பண்ணுவதால் பிறக்கும்; அப்போது அந்தத்தடிப்பினமீது பல்விழுமுட்டைகளைப்போல் சிறுசிறு மாமிசக் கொப்பினங்கள் உண்டாகி விருத்தி அடையும். அவை

கன்பழுத்து உடைந்தால், அங்குகெடுதியை அடைந்த ரத்தமே ஒழுகும் என்றநிக. இவைகளுக்கும் முற்கூறிய சிகிச்சைகள் உதவும்.

சாத்தியாசாத்தியஅற்புதகிரந்திநிதானம்.

அற்புதகிரந்தி ஆறுக்குள், மாமிச அற்புதமும், ரத்த அற்புதமும் அசாத்தியமாம். மற்றை 4-ம் சாத்தியமாம். ஒரு வேளை, மேதைபினாலும் கபத்தினாலும் உண்டாகிப் பருக்கின்ற அற்புதகிரந்திகளும் அசாத்தியமாம்.

பாதவன்மீகரோகபேதம்.

நெய்தல்கிலவாசம், மலசலம் ஊறியபதார்த்தம், சிலேஷ்ய பிரதான வஸ்து இவைகளைப் புசித்தலினாலும், அதிக சையோகத்தினாலும், அதோகாயமான இரண்டுதொடைகளிலிருக்கின்ற நரம்புகளில் சிலேஷ்ய நீரானது நிறையப்படும். அக்காலத்தில் வாதமும் பித்தமும் பாதங்களில் வியாபித்து, அவ்விடத்தில் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகத் தூர்மாமிசத்தைச் சேர்ப்பித்து, அதைப்புற்றுப்போல் பருக்கப்பண்ணும். அம்மாமிசம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அரோசகமுதலிய தூர்க்குணங்கள் அடிக்கடி பிறக்கும். இதுவே பாதவன்மீகமாம். இதுவாதபாதவன்மீகம், பித்தபாதவன்மீகம், சிலேஷ்யபாதவன்மீகம் என மூன்று விதப்படும். வன்மீகம் என்பது புற்று. இதனைச் சிலிபதரோகம் என அசுவனீயம் என்னும் சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. உலகத்தார் யானைக்கால் எனச் சாதாரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

1-வது வாதபாதவன்மீகரோகம்.

இது, ஒருபாதத்திலாவது இரண்டிலுமாவது நாளுக்குள்ள விருத்தியடைகின்ற வீக்கத்தை உண்டாக்கும்; அப்போது அதில் உள்ள தூர்மாமிசமானது, கறுத்துஉண்டையும் உருளையுமாய்க் கருணைக்கிழங்கு முளைகளைப்போல் எழும்பி, கெட்டிப்பட்டுச் சொறசொறத்து, மினுமினுப்பில்லாமல் சிலவேளை கோவைத்தருவதாயிருக்கும்.

2-வது பித்தபாதவன்மீகரோகம்.

இது, தொடைநரம்புகளில் பித்தகிருங்கலத்து இறங்கலால் உண்டாகும்; அப்போது அரைபில் நெறிகட்டுதல், பாதத்தில் மஞ்சள்நிறமான

வீக்கம், மேலில் எரிச்சல், சரம், பிதற்றல், கண்ணில் பிதவண்ணம், வாந்தி, சிலவேளைபேதி அல்லது மலக்கட்டு என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்ம்பாதவன்மீகரோகம்.

இது, பாதத்தில் மினுமினுப்புடன் குளிர்ச்சியும் வெளுப்பும் உள்ள வீக்கத்தை உண்டாக்கும். ஆனால்வீக்கத்தின்மீது புற்றெழும்புவது போல் சிறுதும் பெரிதுமாகத் தூர்மாமிசம் வளர்ந்து முழங்காலுக்கு மேலும் உயர்ந்து நோவில்லாமல் தளதளப்பாக இருக்கும்.

சாத்தியாசாத்தியபாதவன்மீகரோகநிதானம்.

எந்தவன்மீகமாவது, தூதனமாகப்பிறந்து ஒரு வருஷத்திற்குமேற்பட்டு முதிராமல் அற்பமாயிருக்கில், குழித்தயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் சாத்தியமாம். பாதப்பிரமாணத்திற்கு மீறி இரண்டு பக்கங்களுக்கும் அதிகமாகப்பிதுங்கி, ஆள்வள்ளிக்கிழங்கு, புற்று, தூண், யானைக்கால் முதலிய பிரமாணங்களைப்பெற்று விருத்தி அடைந்த வீக்கம் அசாத்தியமாம்.

சித்தர் மதாந்தரம்.

தேசபேதங்களினால், கை, உதடு, செவி, மூக்கு முதலிய அவயவங்களில் பாதவன்மீகம்போல் வீங்குமென்றும், அவைகளும் பாதவன்மீகந்தான் என்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். திருமூலர், தருமசவுமியர் முதலிய பெரியோர்கள் செய்த சாஸ்திரம் அவைகளை அவ்வல் விடப்பெயர்பெற்ற புற்றுக்களைக் கூறுகின்றது. இதற்கு, கூத்திரகூடாரக்கினிச்சிகிச்சையும், ரசாதி அவுஷதங்களும் பயன்படும்.

மதாந்தரமுற்றியது.

கண்டமாலேரோகபேதம்.

வாதபித்த சிலேஷ்மங்களானவை, மேதோதாதுவை யனுசரிப்பதனாலும், மாமிசதாது விருத்தியினாலும், கழுத்தின் நரம்புகளினாலும், கண்களினாலும், அக்குள்களினாலும், அரைகளினாலும், தேககிறத்தைப்பெற்றுக்கொட்

டிப்பட்டு மினுமினுத்து நெல்லிக்காய் சிறுகத்தரிக்காய்ப் பிரமாணத்தை ஒத்துச் சிறிதும் பெரிதுமான கட்டிகளுண்டாகும். அவைகள் நாட் சென்று பழுத்து உடைந்து நடுவில் குழிவிழுந்து பலபேதங்களாய் இருக்கும். இவற்றுள் சிலது அற்பநோவுடன் உடைந்து சீமைச்சொரி வதும், சிலதுநமைச்சலுடன் உஷ்ணத்தைத்தருவதும், சிலது கிளைத் துக்கொண்டேயிருப்பதும், சிலது நெடுநாள் சென்றுங்கரையாது வலுப் பதுமாக இருக்கும். இந்தரோகம், கண்டத்தைச்சுற்றிலும் மாலைபோல் பிறப்பதால், கண்டமாலை எனப்போர்பெற்றது. இது தொடைக் கவுட்டிகளில் கண்டால், அரையாப்புக்கட்டி என்பர். இவைகட்கு விங்கபூர்ப்படங்கு, வச்சிரபீசத்தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களும், வீரணச் சிகிச்சைகளும் உதவும்.

அசாத்தியகண்டமாலைரோகநிதானம்.

எந்தக் கண்டமாலைக்கட்டியாவது, அறுகின்வேரைப்போல், கிளைப்பதும், அடங்குவதுமாயிருந்து இதலை, சுரம், இருமல், வார்தி, பிரசம், பக்கநோவு, தேகசுட்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகில், அசாத்தியமாகவே முடியும். இக்குணங்கள் இல்லாவிடில் சாத்தியமாம்.

நாடிவிரணபேதம்.

நரம்புகளில் பிறக்கின்ற கட்டியானது, பழுத்து உடைந்து விஷமித்தால், அந்த நரம்பைப்பற்றி மாமிசதாதுமுதல் அஸ்திதாது வரைக்கும் சிலையோடும். எவ்வாறென்னில், அது ஒரு நரம்பைப் பற்றினாலும், அதற்குச்சகல நரம்புகளும் சம்பந்தப்பட்டு வலைபின்னலைப் போல் இருப்பதால், சிலை ஒடுதற்கும் சீழ்க்கொள்ளுதற்கும் ஒருவழியே அன்று, பலவழியும் உண்டென்றறிக ஆதலால், இதைச் சிலையோடெவாட்டாமல் உபாயத்துடன் வசப்படுத்தவேண்டும். இதுவே நாடிவிரணம். இது வாநாடிவிரணம், பித்தநாடிவிரணம், சிலேஷ்மநாடிவிரணம், திரிதோஷ நாடிவிரணம், அஸ்திநாடிவிரணம் என ஐந்துவிதப்படும்.

நாடி என்பது நரம்பு

1-வது வாநாடிவிரணம்.

இது, சூட்சுமமுகத்துடன் நிறபேதமாகப்பிறந்து, அநிக நோவைத்தரும். இக்கட்டியானது பழுத்து உடைந்தால், அதில் துரைத்த சலம் வடிவதும், ராத்திரியில் கருஞ்சிவப்புத்தம் ஒழுக்குவதுமாக இருக்கும்.

2-வது பித்தநாடி விரணம்.

இது, சுரம், தாசம், எரிச்சல் இவையனை உண்டாக்கிச்சொண்டேபிறக்கும். இச்சட்டிபழுத்து உடைந்தால், பஞ்சள் நிறத்தடன் கடுசையுள்ள தர்ச்சந்தச் சீழும், ரத்தமும் பசுந்காலத்தில் ஓயூருவதாயிருக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மநாடி விரணம்.

இது, தடித்துக் செட்டிப்பட்டு மினுமினுட்டடன் பிறக்கும். இக்கட்டிபழுத்து உடைந்தால், எர்நேரமுஞ் சீழ்வுவதா யிருந்தாலும், ராத் திரிசாலத்தில் மிதம் இல்லாமல் வடிதலும் அதிரமைச்சலும் உண்டாகும்.

4-வது திரிதோஷநாடி விரணம்.

இது, வாதநாடி விரண முதலிய மூன்று நாடி விரணங்களுக்கும் குணங்களை டெல்லாம் உண்டாக்கும். இது அசாத்தியமாம்.

5-வது அஸ்திநாடி விரணம்.

இது, எலும்பின்மாச்சத்தில் பிறந்து, அந்த எலும்பின் நரம்புகளுக்கும் உபத்திரவத்தைத் தருவதுமன்றி மிருதவாயிருக்கும். இச்சட்டிபழுத்து உடைந்தால், இதில்நின்றும் துரைத்துச் கடுசையுடன் ரத்தமும் சீழும் வடியும். இதனால் மிருந்தவேதனை உண்டாகும். இவ்விரணம் பிறந்த எலும்பை அறுத்துவாங்கிச் சிகிச்சைசெய்யாவியில் வசப்படாதென்றறிக. இதனைச்சல்லியநாடிவிரணம் என்பர்.

ஆக நாடிவிரணம் 5-ம் முற்றியது.

கஷுத்திரவிரணரோகபேதம்.

கஷுத்திர விரணரோகமானது அஜுகள்ளிகாரோகம் ஆகியாக கோடரோகம் ஈராக 36-விதப்படும். கஷுத்திரம் என்பது அற்பம்.

1-வது அஜுகள்ளிகாரோகம்.

இது, சிலேஷ்மவா தங்களினால் பயற்றைக் கயீற்றில்கோத்ததுபோல் நீளமாக மினுமினுப்புடன் நோவில்லாத கொப்பளங்களை உண்டாக்கும்.

இந்த ரோசம் சமுத்திரைகளாகே முக்கியமாகச்சாணம். இது ஆட்டினது சமுத்திரத்தொங்கும் அதிப்போற் படருவதால் அஜசள்ளிகா எனப்பேர் பெற்றது. அஜம் என்பது ஆடு; சள்ளிகா என்பது அதிர்.

2-வது யவபிரக்கியாரோகம்.

இது, வாசிலேஷ்டமங்களினால் மாமிசத்தைஓட்டி வரசுப் பிரமாணமாகக் கனத்த கொப்பிளங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது அலசிரோகம்.

இது, வட்டவடிவாய்த்தடித்தும் உயர்ந்தும் இருக்கின்ற சிறு சிறு சட்டிகளை நெருக்கமாகப் பிறப்பிக்கும். அக்கட்டிகளின் முனையானது உள்ளமுந்தி, நடுவில்பள்ளம் விழுந்து, அதில்கொஞ்சம் சீழ்வடிவதாயிருக்கும்.

4-வது கச்சபிரோகம்.

இது, சிற்றருவமுள்ள ஆமைமுதுகைப்போல் மழுங்கலாக உப்பு கின்ற கிரந்திகளை 5-6 என்னும் கணக்கிடும்படிக்கு உண்டாக்கும்.

5-வது பனசிகாரோகம்.

இது, காதின்மேலாவது அக்காதின் முற்றிலுமாவது செட்டிப்பட்டதாய் ஆம்பற்கிழங்குகளைப் போல் கட்டிகளைப்பிறப்பித்து அதிக வேதனையை உண்டாக்கும். இவ்விரணம், பலாக்காய் முள்ளுகளைப்போல் உருவத்தைப் பெற்றிருப்பதால், பனசிகாரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

6-வது பாஷாணகர்த்தபிரோகம்.

இது, கல்லுகளைப்போல் கெட்டியாய் நிலைபெற்று வீங்கி அற்பநோவைத்தருகின்ற கட்டிகளை உண்டாக்கும். பாஷாணம் என்பது கல்; கர்த்தபி என்பது வெண்காக்கட்டான் காய்.

7-வது முகதூஷிகாரோகம்.

இது, வாலிபர்முகங்களில், வெங்காயம் பொலும் இவ்வமுள்ளிப் போலு மடிபருத்து, முனை உள்ள கொப்பிளங்களை உண்டாக்கி, உபத்திரவத்தைத்தரும். இதனைமுகப்பருவு என்பர். இது நகமுதலியவைகளால் விருத்தியடைந்தால் அபாயமாம், முகதூஷிகம் என்பது வெங்காயம்.

8-வது பதுமகண்டகரோகம்.

இது, சிலேஷ்மவாதங்களினால் தாமரைக்கொடியினது முட்களைப் போல் நோவில்தாத வெளுத்த சொறிகளைத் தேகமுற்றிலும் நிறைப்பிக்கும். இதனைத் தவளைச்சொறி, பெருஞ்சொறி, என்பர். இது பசுவெவல் காயக்கல்கக் குளியலால்போம். பதுமகண்டகம் என்பது தாமரைமுள்.

9-வது விவர்தாரோகம்.

இது, வட்டவடிவாய் அத்திப்பழம் போல் வாய்திறந்த கொப்பிளங்களை எழுப்பி, சுரந்தையும் தாகத்தையும் எரிச்சலையும் உண்டாக்கும்.

10-வது மஞ்சுரிரோகம்.

இது, தேசத்திலாவது வாயிலாவது சிறுகடலையை ஒத்த கொப்பிளங்களை உண்டாக்கும். இதனால் தாகமும் சுரமும் நோவும் உண்டாகும்.

11-வது விஸ்போடரோகம்.

இது, முற்கூறிய மஞ்சுரிரோகத்தைப்பார்க்கிலு மதிகவிரணத்தையும் நோவையும் வெகுசங்கடத்தையும் உண்டாக்கும்.

12-வது வித்தாரோகம்.

இது, வாத்தித்தங்களினால் தாமரைக்காய்போல் உருவமும் நிறமும் முளைகளும் உள்ள புடைகளை உண்டாக்கும். அதிவேதனையோடும்கூடிய விரணத்திற்கு வித்தா எனப் பெயராம்.

13-வது கர்த்தபிரோகம்.

இது, மண்டலாகாரமாய் வெண்காக்கட்டான் காயினது உருவத்துடன் சிவந்த கொப்பிளங்களை விஸ்தாரம் உண்டாக்கும்.

14-வது கட்சியாரோகம்.

இது, வாத்தத்தை அல்லது பித்தத்தைக்கொண்டு அக்குளுக்கு உள்ளிலாவது அழைச் சுற்றிலுமாவது நெற்பொரியைப்போல் மெல்லிய கொப்பிளங்களை நெருக்கமாக நிறையப்பண்ணும். கட்சி என்பது அக்குள்,

15- வது கண்டரோகலக்ஷணம்.

முற்கூறிய சுட்சியாரோகத்தினது பக்கத்தில் கட்டிகள் உண்டாகி வெளுத்துப் பருத்தால் கண்டரோகமாம், கண்டம் என்பது இடம்.

16-வது ராஜிகாரோகம்.

இது, வெய்யிலாதி இறுக்கத்தால் வருகின்ற வியர்வையைக்கொண்டு சரீரநிறம்போலவே சிறுத்தும் பருத்தும் அணுக்களை ஒத்தும் வட்டவடிவாய் நெருங்கிய வேர்க்குருவை உண்டாக்கும். இதில் நமைச்சல் விசேஷமாய் இருக்கும். ராஜிகா என்பது கடுகு. இதுவே வேர்க்குருவாம்.

17- வது ஜாலகர்த்தபிரோகம்.

இது, பித்தப்பிரதானமான வாத சிலேஷ்மங்களினால், விசர்ப்பிரோகத்தைப்போலக் கறுப்பு சிவப்பான கொப்பிளங்களை தாமதத்தின்மேல் பிறப்பிக்கும். அவைகள் சீக்கிரத்தில் பழுத்து உடைந்து வலைக் கண்களைப்போல் இருப்பதன்றியும், சுரத்தையும் உண்டாக்கும். ஜாலம் என்பது வலை.

18-வது அக்கினிரோகணிரோகம்.

இது, சுரத்தினால் மெலிந்தவர்களுக்குப் பித்தப்பிரதானமான வாத சிலேஷ்மங்களினால் அச்சுளுச்சுள் மாமிச கண்டத்தைப்போல் கட்டிகளை உண்டாக்கும். அவைகள் சுட்டை நெருப்புப்போ லீருந்துகொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்து, 5, 7, 15 என்னும் நாட்களில் தப்பாது மரணத்தைக் கொடுக்கும். அந்நாள் தப்பில் சாத்தியமாம்.

19- வது பரிகல்லிரோகம்.

இது, வாத பித்த சிலேஷ்மங்களின் குறிகளுடன் வளையாகாரமான கட்டிகளை நெஞ்செலும்புகளைச் சுற்றிலும் உண்டாக்கும்.

20- வது பிதாரிகாரோகம்.

இது, அக்குளுக்குள்ளாவது அரைகளுக்குள்ளாவது நிலப்பூசினிக் கிழங்குபோல் பருத்துக் கெட்டிப்பட்ட கட்டிகளை உண்டாக்கும்.

21-வது சர்க்கராரோகம்.

இது, அஸ்திரமப்பு, மாமிசநரம்பு, மற்றையநரம்பு ஆகிய இவைகளில் அதுசரித்த மேதோதாதுவினாலும், வாத சிலேஷ்மத்தினாலும், சரீரம் முற்றிலும் சுக்கான் கல்லுகளைப்போல் கிரந்திகளை உண்டாக்கும். அவைகள் பழுத்து உடைந்தால், தேன் நெய் கொழுப்பு என்னும் இவைகளைப்போல் சீழ்வடிபும். சிலவேளை அது வாதாதிக்கத்தால் மணலைப்போலும் உமியைப்போலும் உண்டை உண்டையாக விழுந்தாலும் விழும்.

22-வது சருக்கராற்புதரோகம்.

இது, முற்கூறிய கட்டிகளைப் பார்க்கிலும் பருத்த கட்டிகளை உண்டாக்கும். இதில் நின்றுத் தூக்கந்தாத்தத்துடன் பலநிறச்சீழ்வடிபும்.

23-வது வன்மீகரோகம்.

இது, பாதம், கை, கால், இரண்டு எலும்புகள் சேர்ந்த ஸ்தானம். ஆகிய இடங்களில், புற்றினது முகங்களைப்போல் சிறு முகங்களை உடைய கிரந்திகளை எழுப்பும். இதனால், நோவும் தினவும் வியர்வையும் அதி கப்படும்.

24-வது கதரரோகம்.

இது, பருக்காங் கல்லுகளின்மேல் நடக்குதலாலும், முள்ளுகள் தைத்து ஒடிதலாலும், பாதத்தில் அரத்தைப்போலு மிருக்கின்ற முடிச்சுகளை உண்டாக்கும். கதரம் என்பது அரம். இதனை ஆணி என்பர்.

25-வது ருத்தகுதரோகம்.

இது, நாஸ்தோறும் மலத்தை அடக்கி அடக்கி விடுதலால் அபான வாபுவு குதத்தை நன்றாக அதுசரித்து, அத் துவார வளையத்தின் அடியையும் துணியையும் சுருங்கச் செய்யுங்காலத்தில்பிறக்கும். அந்தச் சுருக்கத்தினால், மலமானது பிரயாசைபின்மேல் வெளிப்படும். இப்படிக்கு வெளிப்பட்டுத்தோறும் ஆசனத்தில் வெடிப்புஉண்டாகிப்பச்சைப்புண்போல் உபாதி நேரிட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

ருத்தம் என்பது தடுக்கப்பட்டதாம்.

26-வது சில்வரோகம்.

இது, பித்தப் பிரதானமான வாத சிலேஷ்மங்களினால், நகக் கண்களைச் சுற்றிலுமிருக்கிற மாமிசத்தில் நோவோடுங் கூடிய வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், எரிச்சல், சுரம், முதலிய துர்க்குணங்கள் பிறக்கும். இதுபோல் ஒவ்வொரு நகங்களில் கூட்டி எழும்பி உபத்திரவஞ் செய்யும். இதனை, நகச்சுற்று, வீரச்சுற்று, உகிர்ச்சுற்று என்பர். இது, வேதனை யைச் செய்து நகத்தின் வேரைக்கெடுத்து அந்நகம் விழுவதற்கு முன்னமே மறு நகத்தை முளைப்பித்தால், உபநகரோகம், அசுஷ்தரோகம் என்போர் பெறும். சில்வம் என்பது உபத்திரவத்தை உண்டாக்குகலாம்.

27-வது குநகரோகம்.

இது, நகத்தின் பலமான அடிபடுவதனால் பிறந்து, அதில் கரிநிறத் தையும் சொறசொறப்பையும் உண்டாக்கும். கு என்பது கெடுதி.

28-வது அலசவிரணரோகம்.

இது, சாதாரணகாலத்திலும், மாரிக்காலத்திலும், கெடுதி மண்ணையாவது, அவ்விதச் சலத்தைப்பாவது, அமுதிய சேற்றையாவது எந்நேரமும் மிதித்தலினாலும், மிதித்தவுடன் சுத்திசெய்யாமையினாலும், பிறந்து பாதுகளின் ஓரங்களிலும் உள்ளங்காளிலும் வீரற்சந்துகளிலும் தினவுடன் கூடிய வெளுத்த புண்களை உண்டாக்கும். அதில் நின்றும் புளித்த சலம் வடிந்துகொண்டே இருக்கும். இதனை, வீரற்புண், சேற்றுப்புண் என்பர். இது கடுக்காயினாலும் வெந்தபுளிபங்காய்த் தசையினாலும்போம்.

29-வது திலகரோகம்.

இது, காலின் வீரல் சந்துகளில் திலகம்போல் சிவந்த கொப்பிளங்களைப் பிறப்பிக்கும். அவைகள் நசங்கினால் வீரணமாகும். திலகம் என்பது பலளம்போல் மிகுந்த சிவப்புநிறம் உள்ள ஒருவித மரம்.

30-வது மசரோகம்.

இது, கரியநிறமும் மரத்தலும் உடையதாய், நோவிலலாமல் கொஞ்சம் உபத்திராசின்ற காய்ப்புகளை எழுப்பும். இதனை மறுவென்பர்.

31-வது ஜதுமணிரோகம்.

இது, முற்கூறிய ரோகத்தைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்து, ஆரம்பத்தில் சிவந்து பின்பு வெளுத்து, கறுப்புநிறத்தையும் எடப் பிரமானத்தையும் அரக்குமணியின் உருவத்தையும் ஒத்து, சருமத்தில் ஆணி அடித்தது போல் மறுவுகளை உண்டாக்கும். ஜதுமணி என்பது அரக்குமணி.

32-வது லாஞ்சனரோகம்.

இது, பிறக்கும்போது கறுப்புச் சிவப்புப்புள்ளியுடன் வட்டவடிவா யிருக்கின்ற மச்சங்களை உண்டாக்கும், லாஞ்சனம் என்பது புள்ளி.

33-வது வியங்கரோகம்.

இது, துக்கத்தினாலும் கோபத்தினாலும் வாதமும் பித்தமும் அநிகரிக்கையில் பிறந்து, முகத்தில் கறுத்துச் சிறுத்து வட்டமா யிராநின்ற மச்சங்களை உண்டாக்கும். இது, மற்றைய இடங்களில் பிறந்தால், கீலிகா ரோகம் எனப் பெயர்பெறும். இவ்விரண்டிடங்களிலும் வாயுவினால் பிறக்கின்ற மச்சங்கள் சொறசொறப்பாக விருக்கும். பித்தத்தால் பிறந்தால், பிறக்கும்போது சிவந்து வளரும்போது கறுத்திருக்கும். சிலேஷ் மத்தால் பிறந்தால், வெளுத்துத் தினைவைத் தருவதா யிருக்கும். ரத்தத்தால் பிறந்தால், அடிச்சுற்றிலும்-துணியிலும் ரத்த நிறம் உண்டாகிச் சுடுகையாய் விருவிருப்பைத் தருவதாயிருக்கும். வியங்கம் என்பதுமச்சம்.

34-வது பிரசுப்திரோகம்.

இது, வாயுவினால் அடிபட்ட சிலேஷ்மம் சருமத்தில் சேர்ந்து உலர்த்தும்போது பிறந்து, அங்கு வெண்மை நிறத்தையும் செம்மைநிறத்தையும் முண்டாக்கி, பரிசுநானத்தைக்கெடுத்து, தினைவுடன் திமிரை உண்டாக்கும். இதனை, மேகப்புடை என்றும், திமிர்வாதம் என்றும் கூறுவர்.

35-வது உத்தோடரோகம்.

இது, வார்திக்குக் கொடுக்கில் வார்தி ஆகாமல் அந்த அடிஷ்டம் உள்ளில் தங்குவதனால் சுபபித்தங்கள் அநிகரிக்கும்போது பிறந்து, வளை யாகாரமாய்ச் சிவந்த நிறத்தையும் நமைச்சலையும் உள்ள அநேகவிதப் புடைகளை உண்டாக்கும். கோடம் என்பது மண்டலம். இதனைத் தேடம் என்பர்.

36-வது கோடரோகம்.

இது, உத்கோட ரோகத்திலுள்ள நமைச்சல் முதலிய குணங்களைப் பெற்று, விசேஷமாகப் படருகின்ற பலவிதத் தேமல்களை உண்டாக்கும். இவைகளுக்கு, நாறு சங்கிலைக் குடித்தயிலம், காகமாசித்தயிலம், பூவரசுக் கல்க்கம், வெள்ளைச் சந்தனப்பூச்சு, உஷத்தகாலஸ்நானம் முதலிய உபாயச் சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

ஆகக்ஷுந்திரரோகம் 36-ம் முற்றியது.

பாதபேதரோகம்.

இது, வெகுதூர சஞ்சாரத்தினாலும் அதிக உஷ்ணத்தினாலும் பாதத்தில் இருக்கின்ற சிலேஷ்மமானது நாச மடையும்போது பிறந்து வாதபித்தத்தை அதிகரிக்கச் செய்து, குதிகால் உள்ளங்கால், முதலிய இடங்களிலும், அல்வோரங்களிலும், கீற்றுக்கீற்றான வெடிப்புகளைப் பிறப்பித்து, அவ்வெடிப்பின் வழியால் ரத்தம் முதலியவைகளைக் கசியப் பண்ணும்; அப்போது நடந்தால் காலில் வருத்தம் உண்டாகும். பேதம் என்பது பிளக்குதல். இது, செந்தாமரைப்பூ ரசத்தையும் பசுவின் பாடையும் அரை அரைப்படி அளவாகச் சேர்த்துக் கொதிப்பித்து அந்த ஆவியைத் தினந்தோறும் நாற்பது நாள் வரைக்கும் பாதத்தில் பிடிக்கில் விலகும்.

குய்யரோகநிதானம்.

வாதபித்த சிலேஷ்ம குணங்களினாலும், வெகு புருஷ சஞ்சாரத்தினாலும், விரணாதிமேகங்களினாலும், கெடுதிறை அடைந்து சுட்கித்த அல்குல், வெகு புருஷ சையோக அல்குல், புருஷவிரும்பம் இல்லாத அல்குல், பிரசனித்துப் புண்ணுபிருக்கின்ற அல்குல், மாதாந்த ரத்தஅல்குல் ஆகிய இவ்வல்குலை உடைப ஸ்திரிகளையும், நீச ஸ்திரிகளையும், குதிரை முதலியவைகளையும், மிகுந்த சுவாசம் எழும்பும்படிக்கு நித்தியமும் சையோகஞ் செய்வதினாலும், பின்பு சுத்திசெய்யாமையினாலும், போகிந்த பின்பும் உடனே போகிப்பதற்காக விணைதண்டில் தீக்ஷணலேபனம் பண்ணிக்கொள்ளல், அம்மாதரைக்கொண்டு ஆண்குறியைப் பிசைந்து நகங்களினால் கிள்ளவும் வாயினால் சுமீதித்துப் பற்களால் மெதுவுறக்

கடித்து நாவினால் நெருடவும் சொல்லல், மயிற்சூச்சினால் அக்குள் பாய்ச்சச் செய்தல், முன்பு தான் அனுபோகித்த ஸ்திரிசுகத்தை நினைத்துக் கொள்ளல், பழத்தைக் கிளியானது மூக்கினால் கொத்துவதுபோல் அல்குலில் ஆண்குறியால் குத்துதல், அவ்வேளையில் மூத்திரத்தை அடக்குதல் என்னு மிச்செய்கைகளைக்கொண்டு வலுவந்தமாகச் செய்கின்ற புணர்ச்சியினாலும் வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் அதிகரித்து, ஆண்குறியில் நின்று அவ்விடத்தில் உபதம்ஸரோகம் ஆதியாக, திலகாலசரோகம் ஈராக 23-ரோகங்களைப் பிறப்பிக்கும். இவற்றுள் உபதம்ஸரோகமானது வாதாதி களினாலும் ரத்தத்தினாலும் ஐந்து விதப்படும். இது அல்குல் மார்க்கமாக ஆண்குறியைத் தொடருவதால் சூய்ரோகம் எனப் பேர்பெற்றது. சூய்யம் என்பது அல்குல்.

இனி, ஐந்துவித உபதம்ஸரோகங்களைச் சொல்லுவாம்.

1-வது வாதஉபதம்ஸரோகம்.

இது, ஆண்குறியின் துவாரத்தை அடைத்து உலர்த்தல், அவ்விடத்தில் மரத்தல், பலவித நோவு, சருமத்தின்மீது குருக்குருவாக எழும் புதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது, விஷக்கடியால் உண்டாகின்ற தூர்க்குணங்களைப்போல் சகல தூர்க்குணங்களையும் உண்டாக்கலால், தம்ஸரோகம் எனப் பேர்பெற்றது. தம்ஸம் என்பது கடி.

2-வது பித்தஉபதம்ஸரோகம்.

இது, முற்கூறிய உபதம்ஸரோக குணத்தடன், ஆண்குறியில் சிவந்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், சரமும் பிறக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மஉபதம்ஸரோகம்.

இது, ஆண்குறியைத் தடித்துக் கனத்து மிணுமிணுத்து வீங்கச் செய்யும். இதனால், சிதளம் அவ்விடத்தில் தினவும் உண்டாகும்.

4-வது திரிதோஷ உபதம்ஸரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் வாதமுதலிய மூன்று உபதம்ஸரோக குணங்களை உண்டாக்கும், இதனால், இரண்டு அண்டங்களும் வீங்கும்.

5-வது ரத்தஉபதம்ஸரோகம்.

இது, ஆண்குறியைகறுப்பாக்கி எந்நேரமும் சரத்தை உண்டாக்கும்.

சாத்தியாசாத்திய உபதம்ஸரோகநிதானம்.

உபதம்ஸம் 5-ல், வாதுமுதலிய மூன்று உபதம்ஸரோகமும் சாத்தியம், ரத்த உபதம்ஸரோகம் கஷ்டசாத்தியம், திரிதோஷ உபதம்ஸரோகம் அசாத்தியம். ஆயினும் குபேராக்ஷி எண்ணெய்யால் சாத்தியமானாலும் ஆகும். ஆக ஐவகைப்பட்ட உபதம்ஸரோகம் முற்றியது.

2-வது அரிசோரோகம்.

இது, வாதுபித்தகபங்கள் ரத்தமாமிசங்களை அதுசரிக்கும்போது பிறக்கும் அப்போது ஆண்குறியின் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது நமைச்சல், அவ்விடங்களில் மூலரோக முளைகளைப்போலும் சிது சிது காளான் முளைகளைப்போலும் மாமிசம் எழும்புதல், அவைகளில் மிகவும் வியர்வை க்கிதல். ரத்தம்வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதற்கு உடனே வைத்தியஞ்செய்யாவிடில், இது, சுக்கிலத்தைக் கெடுக்கும். ஸ்திரீகளுக்கோவென்றால், சோணிதத்தைக் கெடுக்கும்.

3-வது சரஷ்பிகாரோகம்.

இது, சிலேஷ்மரத்தத்தினால் ஆண்குறியின் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது கடுகைப்போல் அநேககொப்பிளகளை உண்டாக்கும்.

4-வது அவமந்தரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் நீளவாடிவாய் அநேக கொப்பிளகளை உண்டாக்கும். அப்போது அவைகளின் நடுவில் வீரல் உண்டாகிச் சீழ்ரத்தம் ஒழு குவதும் அன்றி, வேதனையும் ரோமச்சிலிர்ப்பும் உண்டாகும். இது, சகல உபத்திரவங்களுடன் கலந்து வெளிப்படுதலால், அவமந்தரோகம் எனப்பேர் பெற்றது. அவமந்தம் என்பது கலத்தல்.

5-வது கும்பிகாரோகம்.

இது, பித்தத்தினாலாவது, ரத்தத்தினாலாவது, ஆண்குறியில் இலந்நைக்கொட்டையைப்போல் மாமிசக்கட்டியை உண்டாக்கும்.

6-வது அலகிரோகம்.

இது, ஆண்குறியில்நின்றும் மேகத்தை விழச்செய்து, விரணத்தை உண்டாக்கும். அலகி என்பது மேகவிரணமாம்.

7-வது உத்தபாரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் ரத்தபித்தத்தினால் சிறிதும் பெரிதுமான வீரணங்களை எரிச்சலுடன் பிறப்பிக்கும். உத்தபா என்பது மிகுந்த எரிச்சல்,

8-வது பிடகரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் உழுந்து பயறு பிரமாணங்களான கொப்பிளங்களைப் பிறப்பித்து, அவைகளைச்சுற்றிலும் விஸ்தாரமாகச் சிறு சிறுகொப்பிளங்கள் உண்டாகும் படிக்குச் செய்யும்.

9-வது புஷ்கரிகாரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் தாமரைக்காயைப்போல் தழும்பை எழுப்பி அதில் கொப்பிளங்களை உண்டாக்கும். புஷ்கரிகா என்பது தாமரைக்காய்.

10-வது சம்வியூடரோகம்.

இது, ஆண்குறியின்மீது புள்ளாங்குழலைப் பிடிக்கும் விரல்களைப் போல் குறுக்காகத் தடித்தவிரணத்தை உண்டாக்கும். இது, கைவிரலைப் போல் சேர்த்திருக்குங் காரணத்தால், சம்வியூடரோகம் எனப் பேர் பெற்றது. சம்வியூடம் என்பது சேர்த்திருக்குதலாம்.

11-வது மிருதூதவிரணம்.

இது, ஆண்குறியில், கையால் பிசைந்த வாழைப்பழத்தைப்போல் குழைந்த விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். மிருதூதம் என்பது அளிதல்.

12-வது அஷ்டலிகாரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். அது சூழிவிழுந்து கல்லைப்போல் கெட்டியாயிருக்கும். அஷ்டலிகம் என்பது கல்லு.

13-வது அவிபாடிதரோகம்.

இது, வாதுபித்த சிலேஷ்மங்களினால் ஆண்குறியினது சுருமத்தை யெல்லாம் மிகவும் தடிக்கச்செய்து, அத்தடிப்பைப் பிளப்பிக்கும்.

அவி என்பது அழிகம், பாடிதம் என்பது பிளத்தல்.

14-வது நிருத்தமணிரோகம்.

இது, வாயுவினால் ஆண்குறியின் முனைச்சருமத்தைநையப்பண்ணி, அதை அம்மலரில் ஒட்டிக்கொள்ளச்செய்யும். இதனால், அத்துவாரம் அடைபட்டாலும் வேதனை இல்லாமல் சன்னமாக மூத்திரம் இறங்கும். ஆனால் மலரைவிட்டு அச்சருமத்தை மலர்த்தக்கூடாமையாயிருக்கும், இது அம்மலர்மேல் மூடிய சருமத்தை மலர்த்த ஒட்டாமல் தடுப்பதால், நிருத்தமணிரோகம் எனப் பேர் பெற்றது. நிருத்தம் என்பது தடுக்கல்; மணி என்பது ஆண்குறியின்மலர். இது, கூடித்திர சிகிச்சையினாலும், ரணத்தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களினாலும் நிவர்த்தியாகும்.

15-வது கிரதிதரோகம்.

இது, கபத்தினால் கோசச்சுற்றில் முள்ளைநிரைத்ததுபோல் சிறுசிறு கொப்பிளங்களை நெருங்க உண்டாக்கும். கிரதிதம் என்பது நெருக்கம்.

16-வது பரிச ஆணிரோகம்.

இது, ஆண்குறியின்மலரில் சிவந்தநிறத்தை உண்டாக்கி, தொடக்கூடாத உபத்திரவத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், சுக்கிலம் வெளிப்பட மாட்டாது. பரிசம் என்பது தீண்டல், ஆணி என்பது நாசம்.

17-வது சதபோகைரோகம்.

இது, ஆண்குறிமுற்றிலும் சிறுசிறு துவாரங்களை உண்டாக்கும். இதனால், மூத்திரம் வரும்போதெல்லாம் எரிச்சல் அதிகரிக்கும்.

18-வது தொக்குப்பாகரோகம்.

இது, பித்த ரத்தத்தினால், ஆண்குறியின் சருமத்தைப் பழுத்து நையப்படிக்குச் செய்யும். இதனால், சுரமும் வேதனையும் உண்டாகும்.

19-வது மாமிசபாகரோகம்.

இது, ஆண்குறியின் முனைமலரை நையப்பண்ணி, பற்பல வேதனையை மேன்மேலும் பெருக உண்டாக்கும்.

20-வது ரத்தாற்புதரோகம்.

இது, ஆண்குறி முற்றிலும் ரத்தத்தினால் கருமை செம்மை நிறம் உள்ள கொப்பிளங்களைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், அனர்தம் வேதனை உண்டாக்கும்.

21-வது மாமிசாற்புதரோகம்.

இது, ஆண்குறிமலரிமலரிச நிறமுள்ள கட்டிக்களை உண்டாக்கும்.

22-வது வித்திரதிரோகம்.

இது, திரிதோஷத்தினால், ஆண்குறியின் நரம்புகளில் வீக்கத்தை எழுப்பும். அது, கட்டியாகி நாலுபக்கங்களிலும் பாகி, விரணமாகும். இதனால், சகிக்கக்கூடாத சூத்தல் உண்டாகும்.

23-வது திலகாலகரோகம்.

இது, திரிதோஷத்தினால், ஆண்குறிமுற்றிலும், எள்ளு மிளகுப் பிரமாணங்களாய்க் கறுத்தநிறத்துடன் மாமிசத்தை மறுப்போலத்திரட்டித் தொங்கும்படிக்குச்செய்யும். அது உடைந்து விரணமாகும். இது, ஆரம்பத்தில் எள்ளைப்போல் உண்டாகிப் பின்பு பழுத்து உடைவதால் திலகாலகரோகம் எனப் பேர்பெற்றது.

ஆக சூய்யரோகம் 23-ம் முற்றியது.

சாத்தியாசாத்தியசூய்யரோகநிதானம்.

சூய்யரோகம் 23-ல், உபதம்ஸம் 1, தவிர மற்றை 22-ல் மாமிசாற்புதம், மாமிசபாகம், வித்திரதி, திலகாலகம், இந்நான்கும் அசாத்தியமாம். மேற்கூறிய சூய்யரோகங்களை, அக்கினிபுஷ்டி அவுஷதங்களாலும், மேகாரி எண்ணெய்களாலும், விரணச்சிகிச்சைகளாலும், வசப்படுத்தவேண்டும்.

சித்தர்மதார்த்தம்.

பிரமேகோற்பத்திலகூணம்.

சித்தர்கள் இதனையே, பிரமியரோகம் எனக்கூறுவர்.

சதா ஸ்திரி போகம், மோகத்துடன் பட்டினியாயிருத்தல், தம்பனச்சூடு, காரம், உப்பு, துவர்ப்பு இவைகளை அதிகமாகப் புசித்தல், மனக்கிலேசம் என்னும் இச்செய்கைகளினால் பிரமேகம் பிறந்து, முதல் முதல் முதுகத்தண்டெலும்புகளை வரிசையாகப்பற்றி, அதற்பின் நாபியைச்சுற்றிக்கொண்டு, சூப்பல்தானமா கிய மூலாதாரத்தை அண்டி

மிஞ்சுந்தனோவோடு நரம்பையும் எலும்பையும் சூழ்ந்து சோணிதத்தில் கலந்து, அடிவயற்றில் இசிவை உண்டாக்கி வேதனையைக்கொடுக்கும்.

பிரமேகரோகபேதம்.

பிரமேகரோகமானது, வாதப்பிரமேகரோகம் ஆகியாக விரணப் பிரமேகரோகம் ஈறாக 21-விதப்படும்.

1-வது வாதப்பிரமேகரோகம்.

இது, கோமூத்திரம்போல் நீரிறங்கல், கோசத்தின் அடியில் வலி த்தல், வெளுத்துக் கட்டியாகச் சீழ்வடிதல், பிசுத்தில் கனத்தலுடன் நோவு, அடிவயிற்றின்பக்கத்தில் பரபரத்தவேதனை, கனகனப்பு, வயிற்றில் இசிவு சரீரவாட்டம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது பித்தப்பிரமேகரோகம்.

இது, சரீரத்தில் மிகவும்வாட்டம், தயக்கம், சகல கீல்களிலும் கால்களிலும்நோவு, தேசத்தில் கருமைநிறம், எரிச்சல், குதத்திலும் குப்பத்திலும் கடுப்பு, மஞ்சள்நிறமான சீழ்வடிதல் அருசி, கை கால் ஓய்ச்சல், கோசத்தில் விம்மலோடுநோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மப்பிரமேகரோகம்.

இது, கோசத்தில் நோவுடன்கடுப்பு, அடிக்கடி வெண்மையாக நீரிறங்கல், தேசத்தில் பழுத்தவன்னம், உஷ்ணம், வாய் கண் நகம் இவைகளில் ரத்தம் இல்லாமை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது வாதபித்தப்பிரமேகரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் நோவு, கோசத்தில் சலாகை சொருகினதுபோல் இருத்தல், அதில் நின்றும் மாவைக்கரைத்ததுபோல் சுறுக்குடன் நீரிறங்கல், வயிற்றில் கட்டி எழும்புவதுபோல் இருத்தல், மல மிறகல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

5-வது பித்தசிலேஷ்மப்பிரமேகரோகம்.

இது, வாய்க்கசத்தல், அடிவயிற்றில் பொருமலுடன் இசிவு, கோசம் சுருங்குதல், மஞ்சளாயும் வெண்மையாயும் நீரிறங்கல், கீல்நோவு, பகல் நித்திரை, பசி இன்மை, சரீரம் ஊதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

6-வது தொந்தப்பிரமேகரோகம்.

இது, சரீரத்தில் தினவு, புழுக்கள் ஊருதல்போலுருதல், அடிவயிறுசுரத்தல், கோசத்தில் கருமைநிறம், அடிக்கடி கடுத்து நீரிறங்கல், அதைப்பிடித்துப் பார்க்கில் அடியில் பலநிறமாகத்தோய்ந்திருத்தல், கவிசிரோய்காணல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

7-வது கட்டிப்பிரமேகரோகம்.

இது, சரீரமுழுதும் சகிக்கக்கூடாத நோவுடன் கட்டிகள் எழும்புதல், கோசத்தில் சொறியுடன் தினவு, பருக்கைப்போல் சீழ்வடிதல், பீசத்தில் நீர்க்கிதல், தேகவாட்டம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

8-வது சலப்பிரமேகரோகம்.

இது, சர்வாங்கவேதனை, வாய்கசத்தல், வார்தி, மயக்கம், மூத்திரக்கசிவிலும், வெளுத்தநீரிறங்குதல், அடிவாயிற்றில் பிடுங்கல், மலத்தில் சீதம் விழுதல், அரையாப்புக்கட்டி என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

9-வது தந்திப்பிரமேகரோகம்.

இது, அடிவாயிற்றில் புண்போல்நோதல், வீணுதண்டினது அடியில் விருவிருப்பு, விம்மல், நீர் இறங்கியவுடன் தந்திபோல் மேகந்தொங்குதல், வெள்ளைகாணல், இதலை அடிக்கடி சீலைனைதல், கைகால் எரிவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

10-வது ரத்தப்பிரமேகரோகம்.

இது, தயக்கம் தலைதிருப்பல், சரீரம்பஞ்சைப்போல் மெதுவுறல், முயல் ரத்தமென சிவந்து சுறுக்குடன் அடிக்கடி வேதனைபைத் தருவதாய் நீர் இறங்கல், பேப்போல் அலைதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

11-வது சீழ்ப்பிரமேகரோகம்.

இது, கோசத்தினது நாளத்தில் கடுப்புடன் சிழைப்போல் வெள்ளைகாணல், அரையாப்பு, பகந்தம், நாடியில்விரணம், கணுக்காலில் குடைச்சல், அடிக்கடி நீரிறங்குதல், அதிக குளிரோடு சுரம், மயக்கம், வேதனை, சர்வாங்கநோவு என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

12-வது ஒழுக்குப்பிரமேகரோகம்.

இது, கோசத்தினது துவாரவழியில் நின்றும், சீழ் ரத்தம் சலம் ஆகிய இவைகளைப்போல் மேகம் ஒழுகுதல், சரீர முழுதுங்கருமையுள்ள முளைக்கட்டிகள் எழும்பல், கனத்தவிரணம், சூடைச்சல், எரிச்சல், வெகு நோவோடுபுரளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

13-வது அரித்திராப்பிரமேகரோகம்.

இது, மஞ்சள்நிறமான வெள்ளைகாணல், சூடாகநீரிறங்கல், அந்த இடத்தில் நெருப்பைக் கொளுத்தினதுபோல் எரிச்சலுடன் கூடிய கடுப்பு, விருவிருப்பு, அதிக உஷ்ணம், முகத்தில் மஞ்சள்நிறம், நாவில்கசப்பு, மனது திடுக்கிடல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

14-வது மூத்திரக்கிரிச்சரப்பிரமேகரோகம்.

இது, குத்தலுடன் மஞ்சள் நிறமான நீர் இறங்கல், தூர்ப்பலம், நீர்க்கட்டு, நித்திரைப்பங்கம், அன்னத்திவேஷம், மனோசஞ்சலம், சர்வாங்கத்திலும் உளைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

15-வது கரப்பான்பிரமேகரோகம்.

இது, வயிற்றில் உளைச்சல், சீதம்விழல், நீரானது உஷ்ணமாகவும் கடுப்பாகவும் இறங்குதல், ஒருவேளை அத்துவராத்தைப் புண்ணாக்கிச் சண்ணம்புக் கல்லைக் கரைத்தசலம்போல் குத்தலுடன் இறங்கல், அழலையாய் வாட்டத்துடன் கைகால் ஓய்தல், உடம்பெல்லாம் நெருங்கிய பெருஞ்சூறி என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

16-வது கல்லுப்பிரமேகரோகம்.

இது, கோசத்தில் களைப்போல் மேகநீர் கசிதல், தேகத்தில் கற்றூழை நாற்றம் வீசுதல், வயிற்றில் கல்லைப் போல் மூத்திரம் சிக்கிக்கொண்டு விம்மி விருவிருப்புடன் நாபிபைப்பற்றி உப்பிசமாகி உப்பிப் பசியை அடக்கிக் கனத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

17-வது தந்துப்பிரமேகரோகம்.

இது, கோசத்தில் நோவுடன் சிலந்தி ஊலைப்போல் மேகம் தொங்குதல், வெளுத்த உதிரங்காணல் அக்கோசம் விம்மும்போது வலித்தல், மடிப்பில் கிருமிசேருதல், விலாவில்குத்தல், மூத்திரம் துளித்துளியாக வீழ்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

18-வது நீச்சுப்பிரமேகரோகம்.

இது, கண்டை ஒத்த நீர் இறங்குதல், வெளுத்த சீழ் வடிதல், கோசம் விம்மும்போது நோவு, குத்தல், விருவிருப்பு, நரம்பு சுருங்குதல், அடிவயிற்றிற் சூலை, குளிர் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

19-வது மலின்பிரமேகரோகம்.

இது, சூயஸ்தானம், குதஸ்தானம் ஆகிய இவ்விடத்து அடிநரம்பு களில் குத்தலுடன் அடிக்கடிநோவு, காந்தியினம், மயக்கம், நாவுகைத்தல், புறங்காலிற்றிமிர், வெள்ளை காணுதல், அவ்வினை தண்டின் முனையில் தூர் மாபிசம் சுருண்டிருத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

20-வது மதுப்பிரமேகரோகம்.

இது, ஆண்குறியில் நோவுடன் தேன்போல் நீரிறங்குதல், அந்த நீரில் ஏறும்பு மொய்க்குதல், நாளத்திற்குள் விரணம், உடம்பில் ஒருவித நாற்றம், அருசி, நாக்குவறளல், மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

21-வது விரணப்பிரமேகரோகம்.

இது, சர்வாங்கத்திலும் மிகுந்தநோவுடன் விரணம், ஆண்குறி கனத்தல், அதில்சின்றும் சீழும் ரத்தமும் அதிசரித்தல், அச்சணுவில் கறடுசட்டி நோதல், கடுத்தல், விருவிருத்தல், சரீரம் வெதும்பல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இவைகள், விளாம்பிசிஞ்சுரணம், பிரம தண்டினதுபால், வெண்குங்கிலிய நவரீதம், ஷ்டி தயிலம், மேகாந்தப் பெருந்தயிலம், மேகநாதக் குளிகை, கருவங்கச் சிந்துரம், வெள்ளிபஸ்பம் முதலிய அவுஷதங்களால் தீரும்.

ஆக பிரமேகரோகம் 21-ம் மதாந்திரமும் முற்றியது.

யோனிரோகலக்ஷணம்.

சரீரத்திற்குப் பொருந்தாத வஸ்துக்களுடன் கலப்பான போஜனம், மேடுபள்ள ஸ்தானத்தில் படுக்குதல், வெகுபுருஷ சஞ்சாரம், மாதாந்தருது தோஷம்; ஆண்குறித்தோஷம், அனலாதி வெப்பம்; தகாதநடத்தை, தேவதாபிரயோகம் ஆகிய இச்செய்கைகளை உடைய ஸ்திரீகளுக்கு வாத யோனிரோகம்முதல் சந்திபாத யோனிரோகம்சுறாக்20-விதரோகம்பிறக்கும்.

1-வது வாதயோனிரோகம்.

இது, வாயுவானது அல்குலில் நிறையுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், அவ்விடத்தில் கிருமி நெளிவதுபோல் இருத்தல், அச் சருமஞ் சொறசொறத்தல், அம்மார்கத்தில் சுறுத்தும் சிவந்தும் துரைத்தும் கடுகையுடன் கொஞ்சம் ரத்தம்வடிதல், இரண்டு கவுட்டிபிலும் நோதல், அடிவாபிறு கனத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது பித்தயோனிரோகம்.

இது, பித்ததோஷமானது அல்குலில் பரவாங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், அவ்வழியால் மஞ்சள் சுறுப்புநிறத்துடன் சுடுகையாய்ப்பிணாநாற்றம் கமழ்கின்ற உதிரம்வடிதல், தாகம், சுரம், சரீரத்தில் அக்கினிச்சவாலை வீசுதல், தூக்கந்தம் பிறக்குதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்மயோனிரோகம்.

இது, சிலேஷ்மமானது அல்குலில் தங்குங்காலத்தில் பிறந்து, அவ்விடத்தில், சீதளம், தினவு, வேதனை யின்றி வெளுத்த ரத்தம் ஒழுக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது உதாவர்த்தயோனிரோகம்.

இது, அல்குல் ஸ்தானத்தில் மிகுந்த உபத்திரவத்தையும், அம்மார்க்கத்தில் துரைத்த ரத்த ஒழுக்கையும் உண்டாக்கும்.

5-வது உபபுலுதயோனிரோகம்.

இது, அல்குல் ஸ்தானத்தை வெண்மையாக்கி, அச்சருமத்தை நையப்பண்ணும். இதனால், அவ்விடம் சுட்கித்துப் பஞ்சடித்த களம் போல் திரைந்திருக்கும். உபபுலுதம் என்பது உபத்திரவத்தை உண்டாக்குதலாம்.

6-வது ரத்தயோனிரோகம்.

இது, நிதம்ப ஸ்தானத்தில் சிக்கக்கூடாத உபத்திரவத்தையும், மிகுந்த ரத்த ஒழுக்கையும் உண்டாக்கும்.

7-வது சாதக்கினியோனிரோகம்.

இது, அல்குல்வாயில் வெடி எழும்பிய பிரங்குவாயின் சுடுகையைப் போல் சுடுகையை உண்டாக்குவதாம். அன்விடத்து உதிரத்தையும் கொதிப்பிக்கும். இதனால் வயிற்றில் ஏழுமாதத்திற்கு உட்பட்ட சிசுவா

யிருந்தாலும் அது மரித்து விழுந்து விடும். இதற்குத் தாமரைப்பூ ரசாயனமும், பூரணசந்திரோதய மாத்திரையும் நன்மையைச் செய்யும்.

8-வது அந்தர்முகியோனிரோகம்.

இது, எந்த ஸ்திரிகளாவது, வயிறு நிறம்பப்பிசித்து, உடனே மேடு பள்ளஸ்தானத்தில் படுத்துக், கடின சையோகத்திற்கு இடங்கொடுக்கும் காலத்தில் பிறக்கும். அதன்விவரம்:—அம் மாதருக்கு வாயுவு அதி கரித்து அந்தர்முகமாக எழும்பி, யோனிஸ்தானத்தில் உபத்திரவத்தையும், அதைவிரிக்கக்கடாமையையும், பூ ஒதுங்குவதால், அங்குள்ள எலும்பு மாமிசாதிகளில் வேதனையையும், அடிவயிற்றிற் சூலையையும் உண்டாக்கும்.

9-வது சுட்கயோனிரோகம்.

இது, மாதாந்த ருதுகாலத்தில் புணர்ச்சியை விரும்பிய மாதர்கட் குப்பிறக்கும். அதன்விவரம்:—சுபாவமர்ச விழுகின்ற ரத்தமானது சையோகத்தினால் உள்ளருக்குள்ளே மறிபட்டு, மல முத்திரச் சிக்கலை நாள் தோறும் பிறப்பித்துக் கொண்டே இருந்து, அதற்பின் கடிதடத்தில் சும் பலும் உபத்திரவமும் உண்டாகும்படிக்குச் செய்யும்.

10-வது வாமினியோனிரோகம்.

இது, வாயுவைக்கொண்டு பிரசவித்த ஆறுநாளிலாவது ஏழுநாளி லாவது, கருப்பாசயத்தில் இருக்கின்ற கோழைக் கபத்தை ஒழுகச்செய்யும். இதனால், உபாதி இருந்தாலு மிருக்கும். இது, வார்த்திஎடுப்பதுபோல் அல்குவினின்றும் கோழைவிழுவதால், வாமினி யோனிரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

11-வது லோகிதசுட்கயோனிரோகம்.

இது, வாத பித்த கபங்களினால் யோனிக்குள் இருக்கும் உதிரமா னது உலரப்படுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் சிவந்த நிறமும் சுட்கமும் எரிச்சலும் உண்டாகும்.

லோகிதம் என்பது சிவப்பு.

12-வது பரிப்புலுதயோனிரோகம்.

இது, சையோக காலத்தில் தும்மலையும் ஏப்பத்தையும், அடக்குவ தால் பிறக்கும். இதனால், யோனிஸ்தானம் உப்பல், அனைத் தொடக்

கூடாத வேதனை, கறுப்பும் மஞ்சளூங்கலந்த நிறமான ரத்தம் ஒழுகுதல், நோவோடு கனப்பு, ஒருவேளை பேதி, அரோசகம், கவுட்டிபிலும் பிட்டத்திலும் குத்தல், சரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். புலுதம் என்பது வடிதல்.

13-வது மகாயோனிரோகம்.

இது, வாயுவானது யோனிஸ்தானத்திலும் வயிற்றிலும் கருப்பஸ்தானத்திலும் சுஞ்சரித்துப் பூரிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால் அல்குலானது நாளாக்குநாள் தூர்மாமிசத்தினால் மேன்மேலும் வளர்ந்து விசாலமாகப் பருப்பது மன்றிச் சிலவேளை மிகுந்த நோவையும் தரும்.

14-வது ஷண்டயோனிரோகம்.

இது, கருப்பகாலப் புணர்ச்சியால் பிறக்கும். அதன் விவரம்:—புருஷனுடைய விந்துவின் சுடுகையினால், அல்குல் ஸ்தானம் வெந்தமாமிசம்போ லாகுவதமன்றிச், சில நாட்சென்று இரண்டு ஸ்தனமும் ஒட்டி உலர்ந்துவிடும்; பின்பு இந்த ஸ்திரியானவள் புருஷனைச் சொப்பனத்திலும் விரும்பாள். இது, ஸ்திரி உருவத்தை மாற்றி நபோஜகத் தன்மையைத் தருதலால் ஷண்டயோனிரோகம் எனப் பெர் பெற்றது.

ஷண்டம் என்பது நபோஜகம்.

15-வது அதிசரணயோனிரோகம்.

இது, பருத்த ஆண்குறியை யுடைய புருஷசையோடு மிகுதியினால் பிறக்கும். இதனால், அல்குலில் வீக்கமும் கன உபத்திரவமும் உண்டாகும். அதி என்பது அதிகம்; சரணம் என்பது சுஞ்சரித்தல்.

16-வது சூசிமுகயோனிரோகம்.

இது, வாதாதிக்க வஸ்துக்களை மிதமின்றி நித்தியமும் புசித்து உடனுடனே புணருவதால், வாயுவு கருப்பாசய ஸ்தானத்தில் நிலைக்கப்படுங்காலத்தில், பிறக்கும். அதன்விவரம்:—அவ்வாயுவினால் மாமிசந் தூலித்து, அல்குலின் துவாரத்தை ஊசி நுழைபுந்துவாரம் போலாக்கி, சையோகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் செய்துவிடும். ஒருவேளை வலுவில் யத்தனித்தால், அதிக உபாதிபும் ரத்தப் பிரவாகமும் உண்டாகும். சூசி என்பது ஊசி. இதற்குத் தக்கை யிட்டித் துவாரத்தைப் பருக்கப்பண்ணுவதும், வாதாரிக் கிருதங்களை உள்ளுக்குச் செலுத்துவதாந் தான் சிகிச்சை.

17-வது பராக்கரணயோனிரோகம்.

இது, நுதுவாகாக்கன்னியர்கள் புருஷனைப் புணருவதால், கருப்பாசய ஸ்தானத்தில் சேருகின்ற இளம் உதிரமானது கெடுதியை யடையுங்காலத்தில் பிறக்கும்; அப்போது அல்குல் ஸ்தானம் அவ்வதிரத்தால்சலங்கி நிற மாறுவதுமன்றி, நடுமுதுகில் குத்தலும், கவுட்டி தொடை என்னும் இடங்களில் நோவும் உண்டாகும். இதனால், பலரோக சம்பவம் நீடித்து வருத்தும்.

பராக்கு என்பது நுதுகாலத்திற்கு முன்பாம்.

18-வது கண்டலேயோனிரோகம்.

இது, மிகுந்த சையோகத்தினால் அல்குல் ஸ்தானத்தி விருக்கின்ற உதிரம் கெடுதியை அடைந்து, அதில் கிருமிகள் சனிக்ஞும்போது பிறக்கும். இதனால், அங்கு அதிகநமைச்சலும், அந்த நமைச்சலினால் எப்போதும் சைதயோகத்தில் மிகுந்தவிருப்பமும் இதவும் உண்டாகும். இது, வெள்ளைப்பூண்டு, ஓட்டறை, துமட்டிக்காய், வாய்விளங்கம், கண்டல்கத்திரிப்பழம் என்னும் ஐந்துசரக்கையும் சமமாக மெதுவுற அரைத்து ஏழுநாளேபனம் பண்ணிக் குளிக்க, சந்தேகமறவிலகும்.

19-வது கர்ன்னிகாயோனிரோகம்.

இது, அகாலசையோகத்தால் வாயுவு அதிகரித்து ரத்தத்தைக் கெடுக்கும்போது பிறக்கும். இதனால், அல்குலின் துவாரத்தி லவ்வாயுவினால் திரண்ட உதிரமானது தூர்ம்மாபிசநிறத்தை யொத்துத் தாமரைக்காயைப்போலும் விழுது விட்டதுபோலும் தொங்கும். இதனைச்சிலர்தசை அண்டம் என்பவர். கர்ன்னிகா என்பது தாமரைக்காய்.

20-வது விப்புலுதயோனிரோகம்.

இது, அதிமோகங் கொண்டு நினைத்தபோதெல்லாம் பலவகைப் பந்தத்துடன் புருஷனைப் புணர்வதுமன்றி, அப்புருஷனை இடைவிடாது தன் பார்வைக்குள் வைத்திருக்கும் காரணத்தால் பிறக்கும். இதனால், அல்குல் ஸ்தானமுற்றுங் சலங்குவதும், அதில் மாறாது மதசலம் வடிவதும், தேகம் நாளுக்குநாள் தூர்ப்பலப்படுவதுமாக இருக்கும்.

21-வது சந்நிபாயோனிரோகம்.

இது, அல்குல் ஸ்தானத்திலும், கருப்பஸ்தானத்திலும், திரிதோஷத்தைச் சஞ்சரிக்கச்செய்து, அவ்விடங்களில் அனந்தரோகங்களையும்

மகாவிரணங்களையும் பிறப்பிக்கும். இந்தரோகத்தை அனுபவிக்கின்ற மாதர் கட்டு ரத்தசிராவம், மூலம், ரத்தகுன்மம், அதிதூலம் என்னும் இந்நான்குரோகங்களும் ஒருமித்தாவது தனித்தாவது உண்டாகாதிருக்கில், அரோககிட காத்திரமும், நல்லசுருப்பமும் உண்டாகும். ஆகயோனிரோகம் 21-ம் சம்பூரணம். மேற்கூறிய யோனிரோகங்கள், அரக்குக்கஷாயம், பாவனபஞ்சாங்குலத்தயிலம், நிம்ப ஏரண்டகல்க்கம் முதலிய அவுஷதங்களால், சாத்தியமாகும்.

பதின்மூன்றாவது விரணபேதபடலம் முற்றியது.

14-வது விஷாதிபேதபடலம்.

விஷபேதம்.

உலகத்தில், விஷமானது, கிருத்திரமவிஷம், அகிருத்திரமவிஷம் என இருவகைப்படும். இவற்றுள், கிருத்திரமவிஷத்தை முதலிற்கூறுவாம்.

கிருத்திரமவிஷம்.

நாபி முதலிய விஷப் பூண்டுகளையாவது, பாம்பு முதலிய செந்துக்களின் விஷங்களையாவது, மற்றொரு வஸ்துவிற்கலந்து கொடுக்கப்படுவது கிருத்திரமவிஷமாம். இதற்கு, இடுமருந்தென்றும், கரமென்றும் பெயர்.

கரம் என்கிற இடுமருந்தின்வகை.

ஸ்திரிகளர் புருஷர்களையும் புருஷர்கள் ஸ்திரிகளையும், தொழிலாளிகள் தங்கள் யசமான்களையும், வசியப்படுத்தும் பொருட்டு, அன்ன முதலிய உண்ணும் பண்டங்களிலாவது, நீர் முதலிய பானஞ்செய்யும் பொருள்களிலாவது, தாம்பூலாதிகளிலாவது சேர்த்துக்கொடுக்கப்படுகிற பற்பல செந்துக்களின் சுபாலபஸம், அற்பவீரியவிஷம், மல மூத்திர அவுஷதம், பச்சிலை மூலி என்னும் இவைகளாம்.

கரபகூணலகூணம்.

முற்கூறிய மருந்தை அன்னபானாதிகளில் ஒருவர்கொடுக்க, அதை இன்னதென்று தெரியாமல் புசித்தவருக்கு, முகம்வெளிநல், சரீரமிதைத் தல், மந்தாக்கினி, இருமல், இரைப்பு, வாதாதிக்கம், மகோதரம், சூண்

டிக்காயாகிய யசூர்தபிலீகத்தில் நோவு, தூர்ப்பலம், ஈனத்தோனி, மனோ துக்கம், வபிறுப்பல், நித்திரையில்பிரமை, சீரணவாதம், நாசியமுங்கல், கண்குழிவிழுதல், தன்னுடம்பு தனக்குத்தானே பலநிறமாகத் தோற்றல் என்னும் இக்குணங்க ளுண்டாவதன்றியும், நரி, பூனை, கிரிப்பிள்ளை, பாம்பு, சூரங்கு, நீரில்லாக்குளம், எரிந்துகருகியமரம் என்னும் இவை களைக்காணுகின்ற கனவும் உண்டாகும். இக்குணங்கள் ஆரம்பிக்கும் போதே விஷாரிச்சிகிச்சையும் ஆரம்பித்தால், சாத்தியமாம், நீடித்தால், அசாத்தியமாம்.

விஷான்னலக்ஷணம்.

விஷங்கலந்த அன்னத்தை உற்றுப்பார்க்கில், சோருதல், மூர்ச்சை, வாய்நீர்சுரக்குதல் முதலிய தூக்குணம் உண்டாவதன்றியும், அந்த அன்னத்தின் வாசனையும் உருவமும் வேறுவிகாரமாகிச் சபாவநிறம் நீங்கி, ஒவ்வொரு அன்னம் பிளப்புசுளுள்ளதாகவும், சில அன்னம் ஒன்றோ டொன்றுசேர்ந்து உண்டைஉண்டையாகவும், பார்வைக்கு நிலவைப்போல் தளதளப்பானதாகவும், புசித்தால் பழையதின்வாசனையைத்தருவதாகவும், வெகுநேரஞ்சென்று சீரணத்தையடைவதாகவும் இருக்கும்.

விஷவியஞ்சனலக்ஷணம்.

விஷங்கலந்த கறிபதார்த்தங்களை உற்றுப்பார்த்தால், உலர்ந்தது போலவும், சுறுத்தகஷாயவன்னமாகவும், சபாவருசினீங்கி வேறு விகாரருசி உள்ளதாகவும் இருக்கும். அன்றியும், அக்கறிகளினமீது, அற்பநுரையும், சீமந்தரகையும், நீர்க்குமிழிபோல் சிறியகுமிழியும் எழும்பும்.

விஷம்வைப்பனுக்கு உண்டாகின்ற லக்ஷணம்.

விஷம்வைக்கிற காதகனுக்கு, வாயுலரல், சுற்றும் பிறறும் பார்க்கு தல், வியர்வையோடு நடுக்கல், தேகமரத்தல், பயம், ஈட்சும்போது கால் தத்தளித்தல், கொட்டாவி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாயிருக்கும்.

விஷான்னபரீகை.

விஷங்கலந்த அன்னத்தை அக்கினியிலீட்டால், சுவாலைஎழும்புத லுடன், மயில்கண்டத்தின் நிறத்தையொத்தபுகையும், அதில் தூக்கந்த வாசனையும் உண்டாகும். அதை ஈ மொய்த்தால், இறக்கும்; காகம் கிட்டில் ஈனத்தோனியோடுகத்தும்; கிளி, பூவை, பார்த்தால் கூச்சடி

டும்; அன்னப்பக்ஷிச்சூக்கால் தத்தளிச்சும்; வலியான் குருவி களைத்து விழும்; சகோரப்பக்ஷிகண்டால், கண்ணால்சலத்தைவடிச்சும்; கிரவுஞ்சபக்ஷிநோக்கில், பித்துக்கொள்ளும்; புற, குயில், சக்கரவாகப்புள், நீர்க்காகம், முதலிய பட்சிகளுக்கு உயிராநீங்கும்; பூனை பயப்பட்டோடும்; குரங்கு கண்டால், மலபாதை பண்ணிக்கொள்ளும்; மயில்பார்த்தால், உடனே திருஷ்டியை இழந்து மயங்கும் என்னும் இப்பாலைக்கூறலினால் அன்னத்தில் விஷங்கலந்த தென்றறிக.

விஷான்னசீரணலக்ஷணம்.

விஷங்கலந்த அன்னம் வயிற்றில் சீரணித்தால், அப்போது நமைச்சல், தேகம்எரிச்சல், அக்கினியிலும் புகையிலும் சிக்கினதுபோல் வருத்தம், சூரம், இளைப்பு, கொப்பிளம் எழும்புதல், நித்திரை விரைவில் நகம் வளரல், ரோமம் உதிரல், வீக்கம், வியர்வை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

ஆசியகதகரான்னலக்ஷணம்.

விஷங்கலந்த அன்னத்தை வாயிற்போட்டுமிழ்ந்தவருக்கு, உடனே வாயில் சொள்ளுவடிதல், உதட்டிலும் நாவிலும் திமிர், விருவிருப்பு, தந்தங்களில் சிலுவிலென்கிற ஒருவிதநோவு, அறுகவையும் ருசிமாறுதல், மூர்ச்சை, தாள்பிடிப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

ஆமாசயகதகரான்னலக்ஷணம்.

மேற்கூறிய அன்னத்தைப்பிசித்து, அவ்விஷமானது ஆமாசயஸ்தானத்தில் ஊறினால், தேகத்தில் புடைகள் எழும்புதல். வியர்வை, மூர்ச்சை, வயிறுப்பல், மதம், பிரமை, ரோமச்சிவிரப்பு, வாந்தி, தாகம், கண்ணோவு, மார்புநோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பக்குவாசயகதகரான்னலக்ஷணம்.

விஷ அன்னம் வாதஸ்தானத்தில் ஊறினால், பற்பல வாந்தி, அதிமூத்திரம், அதிசாரம், சோம்பல், சரீரம் இளைத்தல், வயிறுவெளிற்றல், தூர்ப்பலம் என்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும். கிருத்திரவிஷம் முற்றியது.

அகிருத்திரமவிஷலக்ஷணம்.

அகிருத்திரமவிஷம் என்பது தாபரவிஷம், சங்கமவிஷம் என இருவகைப்படும். இவற்றுள், தாபரவிஷத்தை முதலிற் கூறுவாம்.

தாபரவிஷபேதம்.

விருக்ஷம், பூண்டு, செடி, கொடி, புல் ஆகிய இவற்றின், கிழங்கு, வேர், பட்டை, பால், பிசின், இலை, புஷ்பம், காய், கனி முதலியவைகளிலும், பாஷாணம் என்னும் தானுக்களிலும் இருக்கின்ற விஷம் தாபரவிஷமாம்.

விஷக்கிழங்கின்பேதம்.

சங்கோசகம், * கரவீரம், † இலாங்கலிகம், தைலகம், காக்கடகம், குசபுஷ்பம், கேதுபுஷ்பம், ரோமஹரிஷம், ஸ்திரிங்கி முதலிய கிழங்குகளுக்குக் கந்தவிஷம் எனப்போம். இவைகளைத்தின்றால், உபிரானது நீங்குபேயிடும்; அல்லது ஒருவேளை நிலைத்தால், தேகத்தில் சுரம், விக்கல், தாள்பிடிப்பு, பஸ்கூசதல், இரைப்பு, இருமல், மூர்ச்சை, அரோசகம், தொண்டை அடைப்பு என்னுமிக்குணங்களுண்டாகும். ஆனால், இக்கிழங்குகளின் சம்பந்தப்பட்ட புஷ்ப பலாதிகளுக்கு மிவ்விஷமுண்டாயிருந்தாலும், அவைகள் இக்கிழங்கு வேர்களைப்போல் சீக்கிரத்தில் கொல்லாமல் சிலநாள் தடித்துக் காலாந்தரத்தில் கொல்லுமென்றறிக.

விஷவேரின்பேதம்.

¶ தேனகம், சந்திரகம், குஞ்சனம், ஹாரிகம், [] கோரண்டகம், தர்க்காகம், () சுகந்திரம் முதலியவேர்களுக்கு, மூலவிஷம் எனப்போம். இவ்விஷத்தினால், சோருதல், பிதற்றல், புறளல், பிரமை என்னுமிக்குணங்களுண்டாகும்.

* கரவீரம் என்பது அலரி; † இலாங்கலிகம் என்பது கலப்பைக் கிழங்கு.

¶ தேனகம் என்பது பராமரம்; [] கோரண்டகம், என்பது மருதோன்றி; () சுகந்திரம் என்பது பெருங்காயமர மூலம்.

விஷெப்பாலின்பேதம்.

1 காலவம், 2 புஷ்கரகம், 3 ஹாலாஹலம், 4 கர்த்தமம், 5 காலகூடம், சரஷபமுதலிய பால்களுக்கு, க்ஷீரவிஷமெனப்பெயராம். இவ்விஷத்தினால், துரைத்தவாந்தியும், நாவுதடித்துக் கனத்தலும், மலபந்தமும் உண்டாகும்.

விஷெப்பிசினின்பேதம்.

6 கரஹாடகம், நாராசகம், 7 கர்கந்து, 8 கரஞ்சத்துவயம் முதலிய பிசின்களுக்கு, தொக்சாரநிரியாச விஷமெனப்பேராம். இவ்விஷத்தினால், அரோசகம், கோழை, வாந்தி, நாவுதடித்தல், வாயில் தூக்கந்தம், வயிறுப்பலுடன்வேதனை என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும்.

விஷெஇலையின்பேதம்.

பதரம், காம்பம் 9 விஷபத்திரம், 10 கரஞ்சம்முதலிய இலைகளுக்குப், பத்தர விஷமெனப்பெயராம். இவ்விஷத்தினால், கொட்டானியும், புளளும், பிரமையும் உண்டாகும்.

விஷெபுஷ்பத்தின்பேதம்.

மஹாகரம்பகம், 11 கரஞ்சம், 12 சில்லசம், 13 ரேணுகம் முதலிய புஷ்பங்களுக்குப் புஷ்பவிஷமெனப்பேராம். இவ்விஷத்தினால், வயிறுப்பதல், வாந்தி, சோருதல், மூர்ச்சை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

1 காலவம் என்பது வெள்ளைலொத்தி; 2 புஷ்கரகம் என்பது வெண்டாமரை, 3 ஹாலாஹலம் என்பது நாபி; 4 கர்த்தமம் என்பது சேராங்கொட்டை; 5 காலகூடம் என்பது எட்டி.

6 கரஹாடகம் என்பது மருவு; 7 கற்கந்து என்பது தொடரிப்பட்டை; 8 கரஞ்சத்துவயம் என்பது ஆயில்பட்டை பிசின்.

9 விஷபத்திரம் என்பது எட்டியிலை; 10 கரஞ்சம் என்பது பெருமாம்.

11 கரஞ்சம் என்பது புங்கின்பூ; 12 சில்லசம் என்பது தொட்டாற்சுருங்கி, 13 ரேணுகம் என்பது காட்டு மிளகு.

விஷக்கனியின்பேதம்.

14 மூலகமுஸ்தகம், 15 முஷ்கம், வைராடகம், சனாபகம், 16 மர்க்கவிகம், ஷாலகம், 17 சத்துவலாஹகம் முதலிய விஷக்கனிகளுக்குப் பலவிஷம் எனப்பேராம். இவ்விஷத்தினால், அன்னத் திவேஷமும், தாகமும் இரண்டு பீசங்களில் வீக்கமும் உண்டாகும்.

விஷதாதுவின்பேதம்.

தேநாமம், பஸ்மம், திலகம், ரத்தம் முதலிய தாதுகளுக்குத் தாது விஷம் எனப்பேராம். இவ்விஷத்தினால், இரண்டு தாடைகளின் உட்புறங்களில் அனல்விசுதலும், மூர்ச்சையும், மார்புநோவும் உண்டாகும்.

வாதகாலவிஷநிதானம்.

முற்கூறிய கந்தமூலாதி விஷங்களை வாதகாலத்தில் தின்றால், அவர்களுக்கு, மார்புநோவு, நரம்புவிசுத்தல், எலும்புகளிலும் கீல்களிலும் நோவு, நடுக்கல், புளல், தேகங்கறுக்குதல், ரோமச்சிவிர்ப்பு, வாயில் புளிப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பித்தகாலவிஷநிதானம்.

மேற்கூறிய விஷவஸ்துக்களைப் பித்தகாலத்தில் தின்றவருக்கு, சீரவீக்கம், மாமிசம்ஷறளல், மார்பு எரிதல், வாயில் காரம், அக்கினிபோல் சுவாசம் வருதல், அறிவுநீங்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

சிலேஷமகாலவிஷநிதானம்.

அவ்விஷங்களைச் சிலேஷமகாலத்தில் தின்றால், அவர்களுக்குச் சீரம் பாரித்துச்சில்லிடல், மார்புஅதிர்வு, வாயில் இனிப்புடன் கொப்பும் திரையும்வீழல், அரோசகம், வாந்தி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

14 மூலகமுஸ்தகம் என்பது கோரை; மூலகம் என்பது கருப்பூர முகுதலைப்பழம்; 15 முஷ்கம் என்பது விஷசெருந்தி; 16 மர்க்கவிகம் என்பது நாயுருவி; 17 சத்துவலாஹகம் என்பது மலை வன்னி மரம்.

ஸ்தானபேதவிஷ்ணுநிதானம்.

முற்கூறியவிஷ்ணுக்கள் தேசத்தில் சிலேஷ்ம ஸ்தானத்தைப் பற்றினால், யாதொரு பிரயத்தனங்களும் இல்லாமலே உபாயச்சிகிச்சையால் சாத்தியமாம்: அவை பித்தஸ்தானத்தைப் பற்றினால், உண்ணாக்க் கரு விச்சாதனமுதலிய சகல பிரயத்தனத்தைக்கொண்டும் சாத்தியமாம்; வாத ஸ்தானத்தைப்பற்றினால், எவ்வளவு பிரயத்தனஞ் செய்யினும் கஷ்டத்திலும் கஷ்டசாத்திய மாகவேமுடியும், அல்லது அசாத்தியமே.

தாவரவிஷத்தின்பத்தவேகநிதானம்.

இந்தத்தாவர விஷத்திற்கு ஏழுவேகம் உண்டு. அவையாவன:— 1-வது, நாவில்கறுப்புடன் மரத்தலும், வார்த்தியும், பிரமையும், ஆயாசமும் பிறக்குதல்; 2-வது, நடுக்கலும், வியர்வையும், தாகமும், தொண்டைக்குள்வேதனையும், மார்புநோவும், தாடைஉலாலும் உண்டாகுதல், இக்குணங்கள் ஆமஸ்தானத்தில் விஷம் வியாபிக்கில் பிறக்கும்; 3-வது, கண்களில் கருமைநிறம், மஞ்சள்நிறம் தோற்றி வழிற்றில் குத்தலும் நோவும் இரைச்சலும் பொருமலும் அதிகரித்து விக்ஸ்காணுதல்; 4-வது, தலைநோவும் துரைத்தவமனமும், மாறுமுகமும், தோற்றுதல்; 5-வது, திரிதோஷம் அதிகரித்து வாதஸ்தானத்தில் வேதனையைப் பிறப்பிப்பதால் சகலகீல்களிலும் உபத்திரவம் பெருகுதல்; 6-வது, தோள் இடுப்பு, முதுகு ஆகிய இடங்களில் நோவுண்டாகி ரூபகம்ரீங்குதல்; 7-வது, அவ்விஷம் சுக்கிலதானவைப்பற்றி ஏறுதல் என்பனவாம். இந்த ஏழில், ஐந்துவேகம்வரைக்கும் சாத்தியம். மற்ற 2-ம் அசாத்தியம்.

தாவரவிஷ அசாத்தியநிதானம்.

தாவரவிஷங்களைத் தின்றவர்க்காவது, சர்ப்பக்கடி உண்டவர்க்காவது, விஷத்தில் தோய்த்திருக்கின்ற அம்புமுதலிய ஆபுதங்களின் காயம் பெற்றவர்க்காவது, சகல சிகிச்சைகள் செய்தும் அவ்விஷம் இறங்காதிருக்கையில் உதடு கறுத்தல், பல்லுகள் அசைதல், முடி சோருதல், கண் சிவக்குதல், உடம்பும் நாசியும் சில்லிடல், உசுவாசநிசுவாசம் குளிர்ந்துவருதல், கீல்கள் தளரல், தலைமயிரின் முனைபிளக்குதல், ரோமஞ்சிலிர்த்தல், நாவுமரத்தல், பேசுகாணுதல், நவத்துவாரங்களிலும், ரத்தங்கம்முதல், அறிவுரீங்குதல்

என்னும் இக்குணங்கள்மேலிட்டால், அசாத்தியம். ஆயினும் முற்கூறிய கிருத்திரம விஷங்களை, நஞ்சறுத்தான் பூண்டுச்சரசமும், அத்தயிலமும், மாட்டுப் பூசினிப்பழமும் முறிக்கும். அன்றிபும், நாபியைத்தின்றவர்க்கு வெண்காரம், பன்றிவிஷ்டை, புத்திரஜீவிவிதை, சிறுகிரைவோர், இவைகளை நெய்யிலரைத்துக்கொடுக்கில், விஷம் முறியும். ஊமத்தங்காயைத்தின்ற வர்க்கு, வார்திக்குக்கொடுத்துப் பின்பு அழிஞ்சில் வேர்ப்பட்டையை எலுமிச்சம்பழச்சாற்றில் அரைத்துக்கொடுக்கவும். இவ்வண்ணமாகவே சிகிச்சாதீபிகை என்னும் சாஸ்திரத்தில் கூறிய சிகிச்சைகளை வழுவாமல் செய்யில் சகல தாவரவிஷங்களும் முறியும்.

சித்தர்மதாந்தரதாவரவிஷபேதம்.

பலாபம், வச்சநாபம், முஸ்தகம், புட்கரம், கிரவுஞ்சம், சடம், மற் கூடம், ஆரித்திரம், காலகூடம், இந்திரவச்சிரம், ஏகவீரம், ஹாரிகம், கால பம், ஸ்திரிங்கி, கற்கடகஸ்திரிங்கி, மேஸஸ்திரிங்கி, ஆலாஹலம், விசுஞ்சனம், புண்டரீகம், சங்கோசம், மதுபாகம், ரோகினம், சுரணம் என்னும் இப்பெயர்களை உடையதாவரவிஷங்கள் மணிதர்மீதுபடுமாயின், மரணத்தைக்கொடுக்கும். - ஒருவேளை தெய்வமுயர்ச்சியினாலும் மணி மந்திர அபுஷதாதிகளினாலும் தப்பிப்பிழைத்தவர்க்கு, இராமல், இரைப்பு, சூலை நடுக்கல், வார்தி, தாகம், மூர்ச்சை என்னுமிக்குணங்களுண்டாகும். இது சுவாசம், ஸ்பரிசம், வாய், நா, பல், எலும்பு, நரம்பு, நகம், மலம், மூத்திரம், சக்கிலம் ரத்தம், ரசம், மாமிசம், மேதை, மச்சை ஆகிய 16, ஸ்தானங்களைப்பற்றி விபாபிக்கும்.

மதாந்தரமும் தாவரவிஷநிதானமும் முற்றியது.

சங்கமவிஷபேதம்.

சர்ப்பசாதிவிஷங்களுக்கும், கீடம், தேள், சிலந்தி, நாய், நரி முதலிய வற்றால் வருகின்ற விஷங்களுக்கும், சங்கமவிஷங்களுள்பெயராம். இவற்றுள், சர்ப்பசாதிவிஷங்களை மாத்திரம் இப்படலத்தில் கூறப்படும்.

சர்ப்பசாதிபேதம்.

சர்ப்பம் என்பது திவ்யசாதிசர்ப்பம், பெளமசாதிசர்ப்பம் என இரு வகைப்படும். இவற்றுள், திவ்யசாதியை முதலிற் சொல்லுவாம்.

திவ்யசர்ப்பபேதம்.

அண்ட கோடிசுரஞ்சூள் இராநின்ற சர்ப்பங்களில், தலைமையும் உத்தமசாதியும் சடவுட்பாம்புமாகிச் சிறப்புற்று அஷ்ட திசுருகளில் வாசஞ் செய்வதே திவ்யசாதி சர்ப்பமாம். அது, வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிசன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடன் என எண் வகைப்படும்.

1-வது வாசுகி.

இது, படத்திலும் முதுகிலும் கருங்குவளைப் பூவைப்போல் புள்ளி களைத் தாங்கி, வந்தனைக்கு வசப்பட்டு, மணிமந்திர அவுஷதங்களைக் சடந்து, சினைப்பார்வையா லுலகத்தை யெல்லாம் நீரூக்கும் பராக்கிரமத் தைப்பெற்று, கிழக்குத்திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

2-வது அனந்தன்.

இது, படத்தில் வெண்டாமரைப் பூவைப்போல் புள்ளிகளைத் தாங்கி முச்சினால் உலகைப் பஸ்மம்பண்ணுந் திறத்தைப்பெற்று, தியானங் களுக்கு யோக்கியமுள்ளதாய் தென்கிழக்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

3-வது தக்கன்.

இது, படத்தில் சுவசத்தின் வடிவான புள்ளிகளைத் தாங்கி, கோபம் வரில் திரிலோகத்தையும் எரிக்கின்ற வல்லபத்தைப்பெற்று, தோத்திரத் தீற்கு உட்பட்டு, தெற்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

4-வது சங்கபாலன்.

இது, படத்தில் திரிகுலத்தைப் போலும் பிறையைப்போலும் புள்ளிகளைப்பெற்று, சுவாசத்தைக் கொண்டு உலகத்தைத் தகிப்பதாய்த் தென்மேற்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

5-வது குளிகள்.

இது, படத்தில் சங்கத்தை ஒத்த புள்ளிகளைப்பெற்று, சீற்றம்வரிற் சடைச்சண் பார்வையால் பெரும் புனங்களை டேல்லாம் எரிப்பதாய்த் தியானவந்தனைக்கு வசப்பட்டு, மேற்குத்திக்கு வசமாயிருக்கும்.

6-வது பதுமன்.

இது, படத்திலும் முதுகிலும் பஞ்சகோணப் புள்ளிகளைப்பெற்றுக் குரோதம்வரில் உசவாச நிகவாசங்களா லகிலாண்ட நிலைகளைப் புகைப்பதாய், உபசாரத்திற் குட்பட்டு, வடமேற்குத்திக்கு வசமாயிருக்கும்.

7-வது மகாபதுமன்.

இது, படத்திலும் முதுகிலும் ராஜவாத்தனக் சல்லையொத்த புள்ளிகளைப் பெற்று, கறுவத்தால் கண்கிவக்கில் அகிலகோடிகளை அழிப்பதாய் நமஸ்காரத்திற் குட்பட்டு வடக்குத்திக்கு வசமாயிருக்கும்.

8-வது கார்க்கோடன்.

இது, படத்திலும் முதுகிலும் மூன்று கண்களைப் போல் புள்ளிகளைப்பெற்று, வெறுத்தல் வரில் சர்வசங்காரகாலம்போல் ஈரேழல்கும் நாசஞ்செய்வதாய் வடகிழக்குத் திக்கு வசமாயிருக்கும். இக்கடவுட்பாம்பாகிய அஷ்டமாநாகங்களும், மேற்சொன்ன குறிகளுடன் அக்கனி உருவத்தை அடைந்து, மரணபவங்களைநீங்கி, தாமே பிரகாசிப்பதுகளும் மற்றொன்றைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதுசுளுமாகி, பூபாரத்தைத் தாங்குஞ் சக்தியைப் பெற்றிருக்கும். இவைகள் ஒருவேளை ஈஸ்வராக்களை யால் யாரையாவது தீண்டில், அவ்விஷத்திற்கு, ஆயுள்வேதத்தில் எவ்வளவும் அஷ்டதம் இல்லை என்றறிக.

ஆக திவ்யசர்ப்ப நிதானம் 8-ம் முற்றியது.

பௌமசர்ப்பசாதிபேதம்.

பௌமசர்ப்பம் என்பது தருவீகரம், மண்டலி, ராஜமந்தம், நிர்விஷம், வைகரஞ்சம் என ஐவகைசாதியை உடைத்தாய் முறையே, 26, 36, 13, 4, 3 - என்னும் 82 - பேதங்களைப் பெற்றிருக்கின்றது.

ஆயினும், தருவீகரம், மண்டலி, ராஜமந்தம் எனக் கூறிய மூவகைச் சர்ப்பங்களாக்குள் பிறக்கின்ற சங்கரசர்ப்பசாதி பேதங்களுக்குக் கணக்கில்லை என்றறிக. இங்ஙனம் கூறிய ஐவகை சர்ப்பசாதிகளுக்கும் பெளம சர்ப்பங்களெனப் பெயராம். பூமிசம்பந்தம் பெளமம்.

தருவீகரசர்ப்பம்.

இது, மிகுந்த வேகநடையைப் பொருந்தி, படத்திலும் சர்வாங்கத்திலும் வண்டிக்கண், கலப்பை, குடை, துவசம்; அங்குசம்-என்னும் உருவங்களை யொத்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இதன் விஷமானது, கொஞ்சம் உஷ்ணத்துடன் புளிக்கும். இது, தலைக்கேறினால், முகம், கண்ணகம், சருமம், முத்திரம் ஆகிய இவைகள் கறுக்குதல், சிரசில் பாரிப்புடன் நோவு, தலைசுழல், தேககனதி, வயிற்றிற்குலை, எரிச்சல், பொருமல், முதுகில் குத்தல், எலும்பு, நரம்பு, இடுப்பு இவ்விடங்களில் வேதனை தாளிறுகல், இருமல், இரைப்பு, கொட்டாவி, நித்திரைப்பங்கம், அரோசகம், மல முத்திரக்கட்டு, நெஞ்சிற்களகள வென்னும் ஒரு சத்தம், விக்கல் பேசக்கூடாமையான ஈனத்தொனி, ஏப்பம், வாயில் நொப்பும் துரையும் விழுதல், அறிவு நீங்குதல் என்னும் இக்குணங்களுடன் வாரசபாவக் குறியெல்லாம் உண்டாகும். இதற்கு, ஏழுவேகம்உண்டு. அவையாவன:— 1-வது, வாயில் ரத்தங்கம்பி முகமும் நேத்திராதி இந்திரியங்களுங்கறுத்து, சரீரத்தில் பூச்சியூருதல்போல் இருக்குதல்; 2-வது, சர்வாங்கமும் வீங்குதல்; 3-வது, சிரசுகனத்துக் கண்சிவந்து பல்லுகளில் நோவுண்டாகுதல்; 4-வது, துரைதுரையான வார்த்தியும் எலும்பின் சந்திகளில் நோவும் பிறக்குதல்; 5-வது, சகலகில்களிலும் உபத்திரவம் உண்டாகி விக்கலும் தாகமும் அதிகரிக்குதல்; 6-வது, மார்பு அடைப்புடன் தேகம்பாரித்து, மூர்ச்சைகண்டு பேதியாகுதல்; 7-வது, முதுகு தோள் இடுப்பு ஆகிய இடங்களில் வேதனை உண்டாகி, அவயவங்களில் கொதிப்பேறி, சுக்கிலம் நாசம் அடைகுதல் என்பனவாம். இந்த ஏழுவேகத்துள் ஐந்து வரைக்கும் சிசிச்சைசெய்யலாம்; அதற்குமேல், அவுஷதம் நாசமாம். இது, கரண்டியைப்போல் படமுள்ள தாகையால், தருவீகரசர்ப்பம் எனப் போப்பெற்றது. இது, நொச்சில், கருந்துளசி, தும்பை, கஞ்சாங்கோரை, பருத்தி, சிறுதேக்கு, கொட்டாங்கரந்தை என்னும் ஏழுசரக்கையும் சிறு நீரில் ஊறவைத்து நசியங்கட்டத்தீரும்; அல்லது குப்பை மேனி, சுக்கு,

மீளாகு, வேளை, வெள்ளள்ளி என்னும் ஐந்துசரக்கையும் சிறுகீர்விட்டு நருக்கிப்பிழிந்து நசியஞ்செய்ய, விஷம் இறங்கும். சீந்தில் கிழங்கை யாவது, கோவைக்கிழங்கையாவது, சீவிச்சீவி ஒரு ஆழாக்குரசம் உள்ளித் தங்கும் படிக்குத் தின்னச்சொல்ல, விஷம்மீளும்.

மண்டலிசர்ப்பம்.

இது, மந்தநடையை உடைத்தாய்ச் சிரசில் அநேக பேதவன்னமாய், மண்டலாகார உருவங்களையொத்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இதன் விஷமானது மஞ்சள்நிறத்துடன் காரமாக உறைக்கும். இது தலைக் கேறினால், கடிவாயில் சுடுகையா யிருத்தலோடு வீங்குதல், கண்களில் மஞ்சள் நிறம் அல்லது சிவந்தநிறம் தோற்றல், சரீரமெங்கும் வேதனைபுடன் குத்துதல், எரிதல், நோதல், முகம் மினுமினுத்து மஞ்சளைப்போலிருத்தல், அவ்வாறே சகலவஸ்துக்களுங் காணப்படுதல், தலைநோதல், எயிறு கறுத்தல், வாயுலரல், சுரம், தாகம், நரம்புகளுப்புதல், நாகியிலும் வாயிலும் அக்கினிச்சவாலையோல் சவாசம் வருகுதல், பாதாதி கேசம் வரைக்கும் புகை சூழ்த்ததுபோல் இருத்தல், மூர்ச்சை, சிதளத்தில் விருப்பம் என்னும் இக்குணங்களுடன், பித்த சுபாவக்குறியெல்லாம் உண்டாகும். இதற்கு, ஏழுவேகம் உண்டு. அவையாவன:—1-வது, குளிர்ச்சியானரத்தம் வடிந்து வாயும் கண்ணுங் கறுத்துத் தேகத்தில் பூச்சியூருதல்போல் இருக்குதல்; 2-வது, தாகமும் வீக்கமும் காணுதல். 3-வது, பல்லுகள் கறுக்குதல்; 4-வது, சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சல் எழும் புதல்; 5-வது, சப்தநாதுக்களுக்கும் துர்ப்பலம் உண்டாகுதல்; 6-வது, வாழைத் தண்டைப்போல் தேகஞ்சில்லிடல்; 7-வது, தன்னை மறக்குதல் என்பனவாம். சுருட்டை, பனையன், விரியன் முதலிய பாம்புகளுக்கு மண்டலிசர்ப்பம் எனப்பெயராம். இவ்விஷங்கள் எல்லாம், புங்கம்வோர், விளாம்வோர், கிருஷ்ண சூரிகைவோர் இம்மூன்றையும் சமமாக நிறுத்து, முருங்கப்பட்டை ரசத்தினால் அரைத்துக் கடிவாயில் நன்றாக லேபனம் பண்ணி, உள்ளுக்குப் பாகலிலாசம் கொடுக்க, இறங்கும். வாகைப் பூவைப் பாலில் பிசைந்து வடிகட்டிக்குடிக்கில் திரணமண்டலி விஷநீரும், திரணமண்டலி என்பது புல்விரியன்.

ராஜமந்தசர்ப்பம்.

இது, அதிக மந்தநடையை யுடைத்தாய்ச் சிரசிலும் உடலின்மேலிலும் கீழிலும் பக்கங்காலிலும் மினுமினுத்துச் சித்திர வன்னங்களை ஒத்த

புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இதன்விஷமானது குளிர்ச்சியுடன் தித்திக்
கும். இது, தலைக்கேறினால், கடிவாயில்குளிர்ச்சியோடுவீங்குதல், சோம்
பல், முகமும் நகமும் வெளுக்குதல், சரீரநமைச்சல், பாரிப்பு, மரத்தல்
கேசாதி பா தம்வரைக்கும் மினுமினுத்துச் சில்லிடுதல், சிரசும் கண்ணும்
நாசிமுனையும் குளிர்ச்சியாகுதல், சிரோபாரம், சரம், வாய்இனிப்பு, அரோ
சகம், வார்தி, இருமல், மேற்சுவாசம், தாகம், பொறுத்துப் பொறுத்துப்
பெருமூச்சு வருகுதல், நெஞ்சிற் களகளாவென்னும் ஒரு சத்தத்துடன்
தினவு, அடிக்கடி அலறல், ரோமச்சிலிர்ப்பு, வாயில் நொப்பும்நறையும் தள்
ளுதல், மார்புதுடித்தல், மனச்சங்கடம், மயங்கிய நித்திரை என்னும்
இக்குணங்களுடன் சிலேஷ்ம சுபாவக்குறி எல்லாம் உண்டாகும். இதற்கு
ஏழுவேகம் உண்டு. அவையாவன:—1-வது, ரத்தமானது, வெண்மை
யாய்முறிந்து தேகமும் கண்ணும் வெளுக்குதல்; 2-வது, சர்வாங்கமும்
வீங்குதல்; 3-வது, கண்ணிலும் முக்கிலும் வாயிலும் சலம் வடிதல்;
4-வது, சிரோபாரமும் தாள்பிடிப்பும் உண்டாகுதல்; 5 - வது,
பேசக்கூடாத வருத்தமும் குளிர்சுரமும் காணுதல்; 6-வது, தேகங்
கனத்துச் சில்லிடுதல், 7-வது, அபயவங்கொல்லாங் கொதித்து மூர்ச்சை
உண்டாகித் தன்னைமறக்குதல் என்பனவாம். மலைப்பாம்பு, தாசரிப்
பாம்பு, கட்டுவிரியன் முதலியவைகளுக்கு ராஜமந்தம் எனப்பெய
ராம். இவைகட்கு காட்டுக்கருணை, பழுபாகல், சீந்தில், கோவை என்னும்
கிழங்குவகை 4, சுண்டை, கிளிமூக்கு, வெட்டிவேர், செந்தொட்டி,
நீலி, மரக்காரை, வெற்றிலை, பேப்பரோக்கு, பாலை, ஊமத்தை, செப்பு
நெருஞ்சில், வெண்சாரணை என்னும் வேர்வகை 12-ம் ஆகிய இப்
பதினாறுவகையையும் தனித்தனியே வஸ்திரகாயப் பொடி செய்து
சுமமாகசிறுத்துக் கலந்து வைத்துக்கொண்டு, இதில் அரைப்படியும்,
அரிசி அரைப்படியும் சேர்த்துப்பொங்கி உண்ணக்கொடுக்கில், விஷம்
ஏறாது; ஏறிய விஷமும் இறங்கும்.

கொளதேரசர்ப்பேதம்.

கொளதேரசர்ப்பமானது 64-விதப்படும். இவைகளின் விஷங்கள்
தருவிகர சர்ப்பவிஷங்களைப்போலவே இருக்கும். ஆனால், இவைகளில்
நின்றும்பிறக்கின்றமங்கரகாசுதிகள் அனந்தமன்றறிக.கொளதேரம்என்பது
உடம்பின்நிறமான சர்ப்பங்களாம். இதனைச் சாரைப்பாம்பென்பர்.

நிர்விஷசர்ப்பபேதம்.

நிர்விஷசர்ப்பமானது, திவ்யகம், சாலகம், பாதகம், விருகூத்சாபி, கலசி, புட்கரம், கூதீரி, வாகினி, சாரவாகி, வருஷாப்புவிசம், சோதிரதம், சுட்கம், கோத்திரம், பலாககம், கசபகூதம், பிலவோற்பேதம் என 16 விதப்படும். நிர்விஷம் என்பது விஷம் இல்லாத சர்ப்பமாகும்.

நிர்விஷலக்ஷணம்.

விஷம் இல்லாச் சர்ப்பங்கள் கடித்தால், அக்கடிவாயில் ஆமை முதுகைப்போல்கடித்து அச்சருமங் கறுத்து அற்பசோம்பலுண்டாகும்.

வைகரஞ்சசர்ப்பம்.

இது, மூவிதப்பேதங்களை உடையதாயிருந்தாலும், இவற்றின் விஷம் அதிகவேகத்தைப்பெற்றிருக்கும். இதற்கும் தருவீகாச்சிகிச்சை உதவும்.

சர்ப்பகுசிகாலக்ஷணம்.

முற்கூறிய சர்ப்பங்கள், சித்திரை மாதம் புனர்ச்சியில் இச்சை உண்டாகி, ஆனிமாதத்தில் ஆணும் பெண்ணும் இடைவிடாது திரிந்து, ஆடிமாதத்தில் கூடி இணைந்து சூலுண்டாகி, கார்த்திகைமாதத்தில் 100, 200, 400, முட்டைகளிடும். இவற்றுள், சிற்சில முட்டைகள் பெருங்காற்றினாலும் அதிக வெப்பவினாலும் கெடுதியை அடையும்; மற்ற முட்டைகள் தனக்குத்தானே விரிந்துடைய, அவைகளில் நின்றும் சிறுசிறு குட்டிகள் வெளிப்பட்டுலவும். இக்குட்டிகளுக்குக் கீழ்வாய் வரிசையில், காட்டுவாகைப்பூக் கேசரப் பிரமாணங்களையொத்து மஞ்சள் நிறமான ஏழு கோரைப் பல்லும், மேல்வாய் வரிசையில் ரத்தநிறம் கரிநிறமான ஏழுகோரைப் பல்லும் முளைக்கும். இவற்றுள், பகலில் விஷம் இருப்பது 4, ராத்திரியில் விஷம் இருப்பது 3; இவ்விஷம் 4, 3, என்னும் துளிக் கணக்காகவிழும் இக்கோரைப் பல்லுகள் வருஷத்துக் கொருதாம் விழுந்து முளைக்கும். இவ்விதவிஷ சர்ப்பசாதி 40-விதமும், விஷம் இல்லாத சர்ப்பசாதி 44-விதமுமாகும். இவற்றுள், பிரம், கூத்திரிய, வைசிய, சூத் திர என்னும் 4-சாதி சர்ப்பங்களும்; ஆண், பெண், அலி என்னும் 3-குறிகளையுள்ள சர்ப்பங்களும்; மலபி என்னும் நோய்க்குறி பெற்ற சர்ப்பமும், பால்ய யௌவன விருத்தாப்பியம் என்னும் முப்பருவங்கள்

உடைய சர்ப்பங்களும் உண்டு. இவைகளுக்கு ஆயுசு 1800, 500, 300, 200, 100, 26, என்னும் வருஷங்களாம். சிலசாதிகளுக்கு ஆயுசு 5, 20, 50, 55, என்னும் வருஷங்களாம். இச்சர்ப்பசாதிகளுக்குள் பிறக்காமல், பசுவின் நாசியில் ஜனித்து வருகின்ற சர்ப்பம் ஒருவிதம் உண்டென்றறிக. ஆனால், சூரியவெப்பம் மிகுந்த தேசத்தி லிருக்கின்ற சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் விஷம் அதிகமாம்.

சித்தர்தமதார்தரம்.

சர்ப்பகுசிகாலக்ஷணம்.

முற்கூறிய சர்ப்பங்கள், ஆனி மாதத்தில் புணர்ந்து, ஆடி ஆவணி மாதங்களில் வயிறுனைந்து, கார்த்திகை மாதத்தில், பூ பொன் எருக்கம்பூ வெண்மை ஆகிய நிறங்களாக, 248 - முட்டையிட்டு, ஏழுநாள் அவயங்காக்குமென்றும், அம் முட்டைகளில், ஆண் முட்டைகள் முகிழ் விரியாத எருக்கம்பூ மொக்கைப் போலும், பெண் முட்டைகள் வாகைப்பூ அரும்பைப்போலும் இரண்டுபேதமா யிருக்குமென்றும், அதையீன்ற தாயானது, ஏழுநாட்குள் 228-முட்டைகளைப் புசிக்குமென்றும், 4 முட்டைகள் அழியுமென்றும், மற்ற 16-முட்டைகள் பொரிந்து குட்டிகளாகத் திரியுமென்றும், அக்குட்டிகளுக்கு மயிர்போல் 24-கால்களிருக்குமென்றும், இதுகன்பிறந்த 28-வது நாளில் சூரியனை நோக்கிப் படம் விரித்து ஆடி விஷம் பெற்றுக்கொண்டு தனித்தனியே பிரியு மென்றும், 60வது நாளில் தோலுரிக்குமென்றும் 6-வது மாதத்தில் பல்லும், நஞ்சும், வாலும் பிரகாசமாய்த் தோற்றுமென்றும், இதுகள் ஒருவனைக் கடிக்கும்போது கடிபுண்டவனுக்கு இறப்பு உண்டோ இல்லையாவென்று சந்தேகிக்குமென்றும், இவைகளுக்கு கண்களே காதாக இருக்குமென்றும், வாய்க்கீழ்வரிசையில், காளி காளராத்கிரி என இரண்டுபல்லும் மேல்வரிசையில், எமன் எமதாதன் என இரண்டுபல்லும், உண்டென்றும் இவ்விஷங்கள் மணிமந்திர அபுஷதாதிகளுக்கு அஞ்சும் என்றும் சித்தர்ஆருட விருத்தப்பா என்னும் சாஸ்திரம் கூறுகின்றது.

1-வது பிரமசர்ப்பம்.

இது, மேற்புறத்தில் வெளுப்பு கறுப்பு சிவப்பு கசிலம் என்னும் நிறங்களையும், படத்திற் சங்கத்தின் வடிவான புள்ளிகளையும் அதிகச்

சிறுஉடன் கோபத்தையும், தாமரைப்பூ குருவேர் வெட்டிவேர் காட்டுவா
கைப்பூ சூங்கிலியம் நாபி ஆகிய இவைகளின் மணங்கனையும் பெற்று
ஆலயங்களில் சஞ்சரிக்கும். இது படம்விரித்து ஆடும்போது, ஆகாயத்
தைப் பார்த்து நின்றும். காற்றையும் பூமணத்தையும் புசிப்பாகக்கொள்
ளும். இதற்கு வயசு 1008 என்றறிக. அன்றியும், இது ரத்த நிறத்
தைப்பெற்று, சனிவாரத்தினிரவிலும் ஆதிவாரத்திலும் இரை எடுக்கு
மென்றும், உதயமுதல் பத்து நாழிசைவரைக்கும் வெளியில் திரியுமென்
றும், கடிக்கும்போது முன்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் கடிக்குமென்
றும், அக்கடியினால் வாதமே அதிகரிக்குமென்றும் சித்தர் ஆரூடம் என்
றும் சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது.

2-வது க்ஷத்திரியசர்ப்பம்.

இது, மேற்புறத்தில், பொன், பேரிச்சம்பழம், திராக்ஷிப் பழம்,
நாவல்பழம் என்னும் நிறங்களையும், படத்தில், சந்திரன், சங்கு, சக்கரம்
கலப்பை ஆகிய இவைகளையொத்த புள்ளிகளையும், மிகுந்த பகையுடன்
கோபத்தையும் சிவந்த நேத்திரத்தையும், சாதிப்பூ, சண்பகப்பூ, தாழ
ம்பூ, புண்ணிப்பூ, அகருக்கட்டை என்னும் இவைகளின் மணத்தையும்
பெற்று விருக்ஷப் பொந்துக்களில் வாசஞ்செய்யும். இது, படம்விரித்து
ஆடும்போது, சமபார்வையுடன் ஆடும். அறுகின் கிழங்கையும், வண்
டையும் உணவாகக்கொள்ளும். இதற்கு, வயசு 800 என்றறிக. அன்றி
யும், இது சனிவாரப்பகலிலும் சோமவாரத்திலும் எலியை இரையாகக்
கொள்ளுமென்றும், பகல் உதயம் பத்து நாழிசைமுதல் இருபதுநாழிகை
வரைக்கும் வெளியில் திரியுமென்றும், இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்தி
லும் கடிக்குமென்றும், அக்கடியினால் பித்தமே அதிகரிக்குமென்றும்,
சில நூல் கூறுகின்றன.

3-வது வைசியசர்ப்பம்.

இது, மேற்புறத்தில், வச்சிரம் கோமேதகம் புற இவைகளின் சாய
லையும், உடல் முற்றிலும், சிவப்பு, வெளுப்பு, மஞ்சள், புகை இவைகளின்
நிறஞ்சேர்ந்த விருத்தாகாரமும் வில்லுருவமும் ஒத்த புள்ளிகளையும்,
பாதிரிப்பூ, பால், வெய், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளின் மணத்
தையும் பெற்று, மனைகளில் வாசஞ்செய்யும். இது, படம்விரித்து ஆடும்

பேர்து, 4-திசையையும் பார்த்து நின்றும். ஒந்தியையும் எலியையும் உணவாகக் கொள்ளும். இதற்கு, வயசு 500-என்றறிக. அன்றியும், இது, சுக்கிர வாரத்திலும் மங்கள வாரத்திலும் தவணையை இரையாகக் கொள்ளுமென்றும், உதயாதி இருபதுநாழிகைமுதல் 30 நாழிகை வரைக்கும் வெளியில் திரியுமென்றும், இடப்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கடிக்குமென்றும், அக்கடியினால் கபமே அதிகரிக்குமென்றும், விஷநூல்சொல்லு கின்றது.

4-வது சூத்திரசர்ப்பம்.

இது, கரி, கோதுமை நிறங்களையும், உடலமெல்லாம் புள்ளடி. போன்று சிறுத்து நீண்ட புள்ளிகளையும், யானை காட்டெருமை அழகிய சேறு ரத்தம் இலுப்பைப்பூ இவைகளின் மணத்தையும் பெற்றுப் புற்றுக்களில் வாசஞ்செய்யும். இது படம்விரித்து ஆடுமபோது பூமியைப்பார்த்துக் கனிழந்து நின்று ஆடும். தவணை மீன் இவைகளை உணவாகக் கொள்ளும் இதற்கு, வயசு 200 என்றறிக. அன்றியும், இது மந்தவாரத்திலும் சூரவாரத்திலும் எலி முதலிய சசலத்தையும் இரையாகக் கொள்ளுமென்றும், வைசிய சர்ப்பத்தைப்போலவே கடிக்குமென்றும், அந்தக் கடியினால் தொந்தகபம் அதிகரிக்குமென்றும் சில நூலில் சொல்லப்படுகின்றன. இந்நான்கூறாதி சர்ப்பங்கள் தவிர மற்றைச் சங்கரசாதி சர்ப்பங்கள் கடிப்பதற்குப் பக்கபேதமும் ஸ்தானபேதமும் இல்லையென்றறிக.

ஆண்சர்ப்பம்.

இது, அகலமுள்ள படத்தையும் அதிக திடத்தையும் மிகுந்த சீறலையும் பெற்றிருக்கும். இவ்விஷம் தலைக்கேறினால், மேல்நோக்கிய பார்வை, வலதுகால் பூமியில் பாவாதிருக்குதல், உலுத்துவகாயத்தில் மிகுந்தபல ஈனம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பெண்சர்ப்பம்.

இது, குறுகியபடத்தையும் அற்பச்சீறலையும் பெற்றிருக்கும். இவ்விஷத்தினால், கீழ்ப்பார்வையும், இடதுகால் பூமியிற் பாவாதிருத்தலும் அகோகாயத்தில் பலஈனமும் உண்டாகும்.

அலிச்சர்ப்பம்.

இது, மிருதுவுடன் நீண்ட உருவத்தையும், வெளுத்த படத்தை யும், மந்தநடையையும், குறைந்த தொனியையும், அற்ப கோபத்தையும் உடையதாயிருக்கும். இவ்விஷத்தினால், ஈனத்தொனி, பேதி, நடுக்கல், பயம், சரம், புணர்ச்சியில் இச்சை, சரீரம் காற்றில் பறப்பதுபோல் இருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இச்சர்ப்பம்பிறந்த 3-தினத்தில் விருத்தி அடைவதும், திவ்விய சர்ப்பத்தால் அடிபடுவதுமாயிருக்கும்.

மலட்டுச்சர்ப்பவிஷம்.

இது, சிக்கிரத்தில் அனந்தம் வேதனையைப் பிறப்பித்தாலும், முக்கியமாக வியர்வையை விஸ்தாரம் ஒழுகச்செய்யும்.

பால்யசர்ப்பஆண்விஷம்.

இது, இடதுகண்ணைக் கோவைப்பழம்போல் சிவக்கச்செய்யும். பெண் சர்ப்பக்குட்டிவிஷத்திற்கு இக்குணம் கொஞ்சம் பேதித்திருக்கும்.

யௌவனசர்ப்பஆண்விஷம்.

இது, வலப்பாகத்தில் கடிக்கும். இவ்விஷத்தால், அப்பக்கத்துக் கண் ரத்தம்போல் சிவக்கும். பெண்சர்ப்பம் இடப்பக்கத்தில் கடிக்கும். இவ்விஷத்தினால், தடிப்புத்தடிப்பாகச் சிலரோகங்கள் பிறக்கும்.

விருத்தசர்ப்பவிஷம்.

இது, கடிவாயில் வீக்கம் அற்பநோய் பிதற்றல் இவைகளைத்தரும்.

கருப்பச்சர்ப்பவிஷம்.

இது, சிரசு, உதடு, வயிறு, தொடைஆகிய இடங்களில் நோதல், நாவுகறுத்தல், உண்ணாக்குவளருதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

சூதிகாசர்ப்பவிஷம்

இது, வயிறு உளைதல், வாயில் ரத்தங்கம்முதல், மார்பில் அடைப்பு கண்ணில் நோவுடன் சிவத்தல், சர்வாங்கமும் ஊசியால் குத்துவதுபோல் மிருத்தகுத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். முட்டையிட்ட சர்ப்பத்திற்குச் சூதிகாசர்ப்பம் எனப்பெயராம்,

கோ நசசர்ப்பம்.

இது, அதிவெய்யலினாலும் அலைச்சலினாலும் அடிபட்ட பசுக்களின் நாசிக்குள் சனித்து, ஊர்த்துவ பார்வையுடன் அற்ப உருவமும் நீண்ட நாவும் சிரசினால் கத்தூந்தொனியும் உடையதாய் வெளிப்பட்டுத் திரியும். பசுவின் நாசியால் பிறப்பதால், கோநசசர்ப்ப மெனப்பேர்ப்பெற்றது.

வழிச்சர்ப்பவிஷம்.

இது, எப்போதும் கடிப்பதற்கே வழிக்கட்டிக் கொண்டிருக்கும். இப்பாம்பு, கடித்தால், மரணக், குறிகளெல்லாம் சீக்கிரத்தில் உண்டாகும். இந்தவிஷம் மணிமந்திர அஷ்டதத்தினால் நீங்குமென்றறிக.

சங்கைவிஷலக்ஷணம்.

சர்ப்பத்தைச் சடுதியில்கண்டு, வாய்குளறி நடுங்கி மூர்ச்சித்து விழுந்தாலும், பழுதையெனக் கையால் தொட்டுப் பின்பு பாம்பு எனக் கண்டு திகில் அடைந்தாலும், தனக்குப் பக்கத்தில் சர்ப்பம் குதிக்கக் கண்டு பயந்து சோபம் அடைந்தாலும், கபிறு முதலியவைகளைப் பாம்பென்றுமேலில் ஒருவன்போட்ப்பதறி விரித்து விழுந்தாலும், அவர்களுக்கு வாதம் அதிகரிக்கும். இதனால், பொறிகலங்கி நாவறளல், மூர்ச்சை, சரீரம்நரிக்கித் துவைத்ததுபோலிருத்தல், இளைப்பு, தாகம், சரம், பேதி, வார்தி, சோருதல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இது தந்திரச் சிகிச்சையால் தீரும்.

மித்தைவிஷநிதானம்.

எந்தச்சர்ப்பமாவது, ஒருவனை வாயால் கவ்வப்பிடித்த ததியில், பக்கத்தில்நின்ற ஒருவன் அது பாம்பல்ல பாம்பல்ல வென்று உறுதியாகச் சொல்லுவானாகில், விஷம் ஏறாதென்றறிக. மித்தை என்பது பொய்.

மகாவிஷசர்ப்பநிதானம்.

மயானம், சாவடி, பாழானயக்கியசாலை, பாழும்வீடு, கோயில் நாற்சந்தி கூடிய இடம், தண்ணீர்வரப்பு, பாழுந்தோட்டம், பாலைவிருகூழ்ம், வேப்பமரம், மரப்போறை, கான்யாறு, மலைக்குகை என்னும் இவ்விடங்களில் இருக்குஞ் சர்ப்பங்களும்; படத்தில், குடை, சடை, திரிசூலம்

கும்பம், மச்சரேகை ஆகிய சூறிகளையுடைய சர்ப்பங்களும்; சிவந்தநேத் திரமும், சிவந்தமுகமும், உள்ளச்சர்ப்பங்களும். மகாவிஷசர்ப்பங்களாம். இவைகள் கடிக்கில், விஷம்வறுதற்கு ஒருகிரமமும், அதைத்திருப்புதற்கு ஒரு அவுஷதமும், அத்தேகி இறப்பதற்கு ஒருசெயிலும் இல்லவே இல்லை. ஆயினும், நமஸ்காரம் பூசை செயல் சாந்தி மந்திரம் அவுஷதம் ஆகிய இவைகள் ஒரேகாலத்தில் நேரிட்டு விஷந்தீர்த்தாலும், அவர்களுக்கு மாறு நுவமாவது அங்கத்தில் யாதேனும் ஒரு ஊனமாவது உண்டாகும். எளி தில் இறங்காமையால் மஹாவிஷம் எனப்பெயராம்.

அற்பவிஷசர்ப்பநிதானம்.

பசி, தாகம், வியாதி, கீரி, சீதளம், அக்கினி, காற்று, தோலுரிதல், விஷங்க்குதல் ஆகிய இவைகளால் அடிபட்ட சர்ப்பங்களுக்கும்; சலம் நிறைந்ததடாகம், தருப்பையுள்ளவனம், முள்ளுப்புதை, மந்திரவாதிகள் இருக்கின்றஊர், பரதேசம் இவ்விடங்களிலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கும்; வன்ன ஈன சர்ப்பங்களுக்கும் அற்பவிஷமென்றறிக. இவ்விஷம் எளி தில் நீங்கும்.

சர்ப்பங்கடிப்பதற்குக்காரணம்.

ஆகாரநிமித்தம், பயம், கோபம், வைராக்கியம், சாபம், ஏவல், சன் மப்பகை, தெப்பகதி, காலகதி, சுபாவகுரூரம், கோரையில் விஷமிகுதி, தன்னை மிதித்தல் ஆகிய இச்செய்கைகளை இல் சர்ப்பங்கடிக்கும்.

விஷக்கடிநிதானம்.

கடிவாயைப்பற்றி விஷம் ஏறினால், அவ்விடத்தில்தோவும், தினவும், வீக்கமும், எரிச்சலும் உண்டாகும். இக்குணங்களில் ஒன்றேனும் இல் லாதிருக்கில், விஷம் ஏற இல்லையென்றே நிதானிக்கவும்.

விஷபரீகைநிதானம்.

சர்ப்பங்கடித்தவுடன், கசப்பு வஸ்துக்களைத்தின்றால் அச்சவை மாறுபடுதல், விரல்களில் நகங்களில் கிள்ளினாலும், தலைமயிரைப்பற்றி இழுத்தாலும். நோவுதெரியாமல், காதைமுடிவல் தொனி இல்லாதிருத் தல், சோம சூரிய அக்கினியும் விளக்கும் நேத்திரத்திற்குத் தோற்றமை என்னும் இக்குணங்களிருந்தால், விஷந்தலைக் கேறித்தன்றே நிதா னித்து உடனே சுகல சிகிச்சைகளையும் நடாத்தவேண்டும்.

பல்லின்விஷநிதானம்.

விஷப்பை படாமல் பல்லுமாத்திரம் தேகத்தில் படுமாகில், கோட்டுவாய்ச் சலம்போல் வாரில்லின்றும் சலம்வடியும். விஷமே ஏறினால், நொப்பும் துரையும் விழும். இவ்விஷமானது கொஞ்சம் வியாபித்தாலும், அது ரத்ததானு முற்றிலும் விரைவில்பரவும், இதனால், ஞாபகமறதியும், இரைப்பும், சரீரத்தில் கருவனையலை ஒத்த நிறமும் உண்டாகும்.

விஷப்பல் அமுந்தும்நிதானம்.

சர்ப்பங்கடித்து ஒருபல் அமுந்தினால், விஷம் இல்லை; மற்ற மூன்று பற்களும் அமுந்தினால், விஷம் உண்டு. அவற்றுள், இரண்டு பல்லமுந்தினால், அவ்விஷம் மந்திரத்தினால் சாத்தியமாம்; நான்கு பல்லும் அமுந்தினால் அசாத்தியமாம் அன்றியும், ஒரு தந்தமாவது அமுந்தி, அவ்விடத்தில் திருகியதுபோல் சக்கராகாமாகத் தோற்றப்பட்டு, அதில்நின்றும் ரத்தம் வடிந்தாலும், அந்த இடம் ஆமை ஒட்டைப்போல் தடித்துவிடுகின்றனும் அசாத்தியமே. ஆபிணம் மணிமந்திர அஷ்டதவலியும், தெப்பவலியும், விதிவலியும் திடமாக இருக்கில், கஷ்டத்தின்மேல் சாத்தியமாம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

விஷப்பல்லின் லக்ஷணம்.

சர்ப்பங்களுக்கு, காளி, காளாத்திரி, எமன், எமதுதன் என நான்கு பல்லுள் முளைத்திருக்கும். இவற்றுள், 1-வது, காளி என்னும் பற்பட்டால் அவ்விடத்தில் புள்ளாடிபோல் காபமுண்டாகி, அதிலின்றும் பனிகீர்போற் சலம்வடியும்; அப்போது விஷமானது தோலைப்பற்றி ஏறும்: இதனைக்கால்சுடி என்றறிந்து தியானத்தால் உபசரிக்க, விஷத்திரும்பும். அகலுடன் 2-வது, காளாத்திரிஎன்னும்பல்லுப்பட்டால், அவ்விடத்தில் முக்கோணம்போல் காயம் உண்டாகி, அதிலின்றும் மஞ்சள்நிறமான சலம்வடியும்; அப்போது விஷமானது மாமிசத்தைப் பற்றி ஏறும்: இதனை அறாக்கடி என்றறிந்து மணிமந்திரத்தாலுபசரிக்க விஷத்திரும்பும். அவ்விரண்டின், 3-வது, எமன் என்னும் பல்லுப்பட்டால், அங்கு தொரடிபோல் காயம் உண்டாகி, அதிலின்றும் செக்கீர்வடியும்; அப்போது விஷமானது எலும்பைப்பற்றி ஏறும்: இதனை முக்கால்சுடி என்றறிந்து, முயிலக, கலிக்கம், நசிபம், ஆகிராணம் முதலியவைகனால் உப

சரிக்க, விஷந்திரும்பும். அம்முன்றுடன், 4-வது, எமதுதன் என்னும் பல்லும்பட்டால், அவ்விடத்தில் வில்லைப்போலும் பிறையைப்போலும் காயம் உண்டாகி, அதில்நின்றும் கழுநீரை ஒத்தசலம்வடிபும்; அப்போது விஷமானது முளைபைப்பற்றி ஏறும்: இதனைமுழுக்கடி என்றறிந்து, மணி மந்திர அவுஷதாதியாலும் தெய்வவலியாலும் உபசரிக்க; விஷந்திரும்பும்.

மதாந்தரம் முற்றியது.

தாடைப்பல்லின்கூணம்.

சிலசர்ப்பங்களுக்குத் தாடைக்குள் முள்ளைப்போல் ஒவ்வொரு கோரைப்பற்களிருக்கும். அதுபட்டு விஷம் ஏறினால், உடனே அபாய மாம்.

கடிநிறந்தானம்.

சர்ப்பக்கடிப்பட்ட இடத்தில், கறுப்புநிறமாகவும், கனிந்தாவல்பழ நிறமாகவும் இருந்தால், அவ்விஷம் மிகவும் கொடிதென்றறிக.

சித்தர்மதாந்தரம்.

கடிமணநிதானம்.

சர்ப்பங்கடித்துப் பல்லமுந்திய இடத்தில் மோந்தால், தாழை மலர் மணம் வீசினால், நல்லபாம்பு; பாதிரிப்பூமணம்வீசினால், வழலைப்பாம்பு; புளியம்பூமணம் வீசினால், விரியன்பாம்பு; மல்லிகைப்பூமணம் வீசினால், மண்டலிப்பாம்பு; மிளகு சூக்க இவைகளின்மணம் வீசினால், சிறியபாம்பு என நிதானிக்கவும். இம்மணங்கள் ஒன்றும் வீசாமல் சர்ப்பத்திற்குப் பகையான மணம் வீசினால், சர்ப்பக்கடி அல்லவென்றறிந்து, கிடவிஷசிகிச்சைகளை உடனேசந்தேகமறச் செய்யவேண்டும். மதாந்தரம் முற்றியது.

திக்கடிஸ்தானநிதானம்.

எந்தச்சர்ப்பமாவது, புருவமையம், பஞ்சேந்திரியம், தலை, நெற்றி, நெறி, தாடை, உதடு, தாழ்வாய்க்கட்டை, நெஞ்சு, தோள், உள்ளங்கை, அக்குள், தனம், மார்பு, அடிமார்பு, தொப்புள், வயிறு, ஆண்குறி, குதம், உள்ளங்கால், கீல், என்னும் இவ்விடங்களில் கடிக்கில், மாணமே.

வ்ல்தானவிஷ்சர்ப்பநிதானம்.

பாமுங்கோயில், பாமும்வீடு, பாமூர், ஆலமரம், அரசமரம், புன்னைமரம், புளியமரம், முருங்கைமரம், சந்தைகூடும் இடத்துமரம், மூங்கிற்புதரு, நந்தனவனம், நாணல்படுகை, பிரப்பம்புதை, மயானம், ஏரிக்கரை, நதிக்கரை, சனைக்கரை, நீரில்லாத தாமரைக்குளம், முகத்துவாரம் ஐயனார் கோயில், பிடாரியார்கோயில், தூர்கைகோயில், யாகசாலை, தேரடி, புதுமனை, புற்று, ஆற்றின்திட்டு, நாத்சந்திவீதி, முச்சந்தி கூடியவீதி, என்னும் இவ்விடங்களில் இருக்கின்ற எந்தச்சாதி சர்ப்பமாவது அந்தி சந்தி வேளையில் கடிக்குமாயின், அவ்விஷம் அசாத்தியமே.

வ்ல்தான திதி காலதோஷநிதானம்.

எந்தச் சர்ப்பமாவது, அனந்தம்பேர்கூடுகின்ற பொதுவிருகூடும், மயானம் என்னும் இவ்விடங்களிலும், பருவம், அமாவாசை, பஞ்சமி, பிரதமை, அஷ்டமி, நவமி ஆகிய இத் திதிகளிலும், சூரியோதயகாலம், மாலைமயங்குங்காலம், அயர்ந்துநித்திரை செய்கின்றகாலம், பாதிராத்திரி காலம் ஆகிய இக்காலங்களிலும் கடிக்கல், மரணமே.

நகூத்திரதோஷநிதானம். *

சர்ப்பமானது, பாணி, கார்த்திகை, ஆபிஸியம், விசாகம், பூரம், பூரட்டாதி, பூரட்டம், சதயம் ஆகிய இத்தகூத்திரங்களோடுங்கூடியபருவ காலத்திலும், நிருதிமுலைபிலும், * அசாமுகூர்த்தத்திலும் கடிக்கல், அசாத்தியமாம். அன்றியும், மகம், திருவோணம், மூலம், சித்திரை, சோதி ஆகிய நகூத்திரங்களிலும், சன்மநாள், அநுசன்மநாள், திரிசன்ம நாள் இதுகள் சோந்த அவிட்டநகூத்திரத்திலும், நவமியிலும், வீட்டிறப் புகளில் இருந்துகடிக்கல், அசாத்தியம் எனச் சிலநூலில் சொல்லப்படுகின்றது.

அசாமுகூர்த்தம் என்பது சந்தியானகாலமாம்.

அசாத்தியவிஷ்சுக்குறிநிதானம்.

ஏறினவிஷம் மந்திரத்யான அஷ்டதங்களில் திரும்பாதிருக்கையில், நகம் உதடு உள்ளங்கை கரியைப்போல் கறுக்குமாயின், அசாத்தியமே. மேலும் எந்த சர்ப்பவிஷ்சுக்குறினாவது, தலைபில் இருக்கின்ற ரோமம்உதிரல், மூர்ச்சை, மேற்சவாசம், விக்கல், இருமல், வாந்தி, மார்புகனத்தல்,

நடுக்கல், விகாரவேதனை, முடிசோருதல், சண்சிவக்குதல், தொண்டை அடைப்பு, நாவல்பழம்போல் பற்கறுத்தல், ஆமையோட்டைப்போல் முதுகு உயருதல், நவத்துவாரத்திலும் ரத்தம் ஒழுகுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாயின், அசாத்தியமாம். அன்றியும், சுடிபட்ட இடத்தில் வீச்சமுண்டாகி ரத்தங்கம்மல், நாசமெளிந்து சிறுத்து அழுந்திச் சில்லிடுதல், முதலும் ஆண்குறியும் சோணுதல், முசுச்சில்லிட்டுக் கறுத்துக் கோணுதலுடன் ரோமமுஞ்சில்லிடுதல், கீல்கள்தளரல், காலும் கையும் கறுக்குதல், வாயில் நுரைவிழுதல், தேகநோவோடு நருக்கித் தலைத்ததுபோல் இருக்குதல், மலம்நழுசல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டென்பாருமுள்.

சாமானியசர்ப்பவிஷக்குறி.

சர்ப்பக்கடி யுண்டவனுக்கு, மலமூத்திரம் நழுகுதல், மாப்பில்கனத்தலுடன் குத்தல், ரோமச்சிலிர்ப்பு, வாந்தி, தாகம், நாசியால் பேசுதல், கீல்களில்நோவு, கண்சிவத்தல் அல்லதுகறுத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டானாலும்; சந்திர சூரிய நகஷத்திராகி கிரகங்கள் கண்ணுக்குத் தோற்றவிட்டாலும்; கண்ணாடி நெய் தபிலாதிசுளில் முகந்தெரியா விட்டாலும், அசாத்தியம். ஆனால், இப்போது சொல்லியகுறிகளெல்லாம் சசலசர்ப்ப விஷத்திற்கும் பொதுவாயிருக்குமென்றறிக.

சர்ப்பங்களின்தத்து.

சர்ப்பங்கள்பிறந்த 2-வது மாதத்தில் தோல் உரிக்கும்போதும், 6-வது மாதத்தில் பல் விஷம் குதிக்கும்போதும், அவைகளுக்குத் தத்தென்றறிக.

கடித்தசர்ப்பச்செய்கைக்குறி.

எந்தசர்ப்பமாவது, கடித்தவுடன், படத்தைவிரித்து ஆடினாலும், தரையிற்புரண்டாலும், கடித்த இடத்தில் ஆடிப்பின்பு அசைவற்றுக்கிடந்தாலும், கடி உண்டவனுக்கு விஷம் மீளாதென்றறிக.

சித்தர்மதாந்தரம்.

கருநாகவிஷம் இதுவே கருஷணசர்ப்பமாம்.

இது, அவிஷதானிகளால் இறங்கினாலும், இரண்டுகாதுகளையும் பாதி ரியவாதத்தைப்போல் செவிடாக்கும். இந்தவிஷம் நிலப்பனைக் கிழங்கும்,

உப்பிலாங்கொடிவேரும் அரைத்து, சிறு எலுமிச்சங்காய்ப் பிரமானம் முகூர்த்தத்திற் கொருதரமாக 8-தரம் விழுங்கில் முறியும்.

சிறுநாகம்.

இது, தருப்பை அகலம் உள்ளபடத்தையும், பருத்த ஈர்க்கை ஒத்த உடலையும்பெற்று, தாழைமலர்க்குள் வாசமாயிருக்கும். இவ்விஷத்திற்கு மகாவிஷ சிகிச்சைவேண்டும். இதனை, பூநாகம், புல்நாகம், என்பர்.

பூநாகம் என்பது தாழம்பூ நாகமாம்.

விரியன்பேதம்.

விரியன் என்பது, பெருவிரியன், ரத்தவிரியன், செவ்விரியன், நீர் விரியன், பொறிவிரியன், புல்விரியன் என ஆறுவிதப்படும். இவைகள் பத்திரகாளியின் ஆடையில் இருந்து பிறந்ததாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

பெருவிரியன்விஷம்.

இது, மயக்கம், தயக்கம், உறக்கம், வெப்பம் என்னும் இவைகளை உண்டாக்கும். ஆனால் சடிவாயில் ரத்தமும் வீச்சமும் எரிச்சலும் பிறக்கும்.

ரத்தவிரியன்விஷம்.

இது, வயிற்றில் வியாபித்தால், அவ்வயிற்றில் வலியை உண்டாக்கி உண்டாக்கிக் கொல்லும். அப்போது சடித்தவாயில் உதிரமும் மேலீல் தடிப்பும் பிறக்கும். இதுதவிர மற்றை நான்குவித விரியன் விஷத்தினால் சடிவாயில் மாமிசமிருதியும், தடிப்பும், தேகஎரிச்சலும், வலியும், சோர்வும், நித்திரைமயக்கமும் உண்டாகுமென்றறிக. இவைகளுக்கு மகிழும்பரும்பு, வசம்பு, உள்ளி, மிளகு, சுக்கு, கள்ளிப்பால், வேப்பெண்ணெய், இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு, ரசம், வெண்காரம், மரக்காரைப்பழம், பூவன்பழம், இப்பன்னிரண்டும் வகைக்கு விராகனிடை 1-ம், வெற்றிலை 14-ம் ஒன்றாய்ப் போட்டரைத்துச் சீலைபில்தடவிக் காயவைத்துக்கொண்டு, சிறு நீரில் நனைத்து நாசியிற்பிழிய, சகலவிரியன் விஷங்களுந்கீரும்.

வழலைச்சர்ப்பவிஷம்.

இது, சடித்தஇடத்தில் ரத்தமும் வாயில் அனற்றலும் உண்டாக்கும். இதற்குச்சிகிச்சை: ஏலம், மிளகு, வக்கணத்திவேர் இம்முன்றுஞ் சமன் கூட்டிக் கற்பூரவள்ளிச் சாறுவிட்டரைத்து உலர்த்திய மாத்தி

ரையைத் தண்ணீரில் உரைத்துக் கடியுண்டவன் கண்ணில் கலிக்கமிட விஷந்தீரும்.

கருவழலைச்சர்ப்பவிஷம்.

இது, சரீரத்திற்காங்கையோடு அதிகவியர்வையும், உள்ளங்கால் உள்ளங்கையில் சிவப்பும், கோழையால்மார்பில் அடைப்பும் பிறக்கும் படிக்குச்செய்யும். இதலை, அனந்தம் வேதனையும் உண்டாகும். இது, நீலஞ்சோதியும், கடகரோகணியும், கோழிமுட்டை வெண்கருவும், சம மாகக்கட்டி அரைத்துப் பசும்பாலிற்கலந்துஉள்ளாக்குக்கொடுக்கத் தீரும்.

மூர்க்கன்.

இது, கடித்த இடத்திலும் முதுகிலும் வேதனை பிறப்பதுந்தவிர் அவ்விஷத்தினால் வாயும் கழுத்தும் முறுக்கிக்கொள்ளாதல், குரலொளி தல், தேகம்பதறல், தலைசுழலல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்விஷம், காடியைத்தெளித்து வன்னிலீலையை இடித்து அரைஆழாக் குச்சாறுபிழிந்து உள்ளாக்குக்கொடுத்து மேலுக்கும் அத்துவாலைபிடத் தீரும். இதற்குக் கொம்பேறிமூர்க்கன், சாரைமூர்க்கன், பனையேறி எனப் பெயராம். இது தன்னால் கடியுண்டவன் சடுகாட்டில் தகிக்கப்படுகின்றானு என்று உயர்ந்தமரக்கொம்பில் ஏறிப்பார்க்குமென்றும், அவ்வுளவு தெரிந்த வர்கள் உடனே வைக்கோல்சமை முதலியவைகளை அச்சுகாட்டிலிட்டுப் புகைக்கக்கண்டு அவன் இறந்தானென்றிறங்கி விடுமென்றும், அதற்பின் சிகிச்சைசெய்யில் விஷந்தீரும்புமென்றும் சொல்லுவது உலகவழக்காம்.

மயக்குச்சர்ப்பம்.

இது, கண்ணில் விஷத்தைபுடையது. இப்பார்வை சற்றுநேரம் படினும் உடனே அவர்களுக்கு மயக்கமும் கண்களில் சுழற்சியுமுண்டாகும்.

முறுக்குச்சர்ப்பம்.

இது, சரீரமெல்லாம் திருகுக்கள்ளியைப்போல் முறுக்கிக்கொள்ளு த்லையும், முறத்தால் தெள்ளுவதுபோல் பதறலையும் உண்டாக்கும்.

சாரைப்பாம்பு.

இது, நீண்ட உடலையும் வேகநடையையும்பெற்று, மனுஷரை வாலால் அடிப்பதும் அன்றி, பாதமுதல் மார்புவரைக்கும் சுற்றி இடுப்பையும்

ஒடிக்கும். இதில், வெண்சாரை, சருஞ்சாரை, செஞ்சாரை, மஞ்சள் சாரை என நான்கு பேதம் உண்டு. அவைகளும் இவ்வாறேசெய்யும். இவைகளைப்பார்த்த எருமைமாடுசருஞ்சு மாலைக்கண் உண்டாகும் என்பர்.

புடையன்.

இது, நீண்டஉருவத்தையும் அழுச்சுநிறத்தையும் பெற்று, வாலின் முனையால் குத்தித்தேகத்தில் புடைகளை விள்தாரம் உண்டாக்கும்.

மண்ணுளிப்பாம்பு.

இது, தம்பாச்சு, வெள்ளி, ரத்தம் ஆகிய இவைகளின் நிறத்தைப் பெற்று, நீண்ட பயற்றங்காய்ப் பிரமாண முள்ளதாயிருக்கும். செவியில் தழையில், அபாயமாம். இவ்விஷத்தினால், பருவகாலந்தோறும் சிறுசிறு தடிப்புமரமைச்சலும் உண்டாகும். இதனைச் சிறுபாம்புக்கடி என்பர். இத்தடிப்பு, எண்ணெய்விட்டுக்கலந்தகழை ஏழுநாள் சாப்பிடத்தீரும்.

காலியாங்குட்டி.

இது, ஒருசாரணீண்டுசாண் நீளத்துடன் தேசசுகுறைந்திருக்கும், ஆனால், கடிக்க அறியாது; கடிக்கில், பெருஞ்சிகிச்சை வேண்டும்.

கண்குத்திப்பாம்பு இதுவே பச்சைப்பாம்பாம்.

இது, பசியநிறத்துடன் நீண்ட உருவத்தைப்பெற்று, விருகூங்களில் வாசம்பண்ணுவதும், நேரிட்டவர் சண்சனைக்குத்துவதுமாயிருக்கும்.

வெண்ணந்தைப்பாம்பு.

இது, பருத்தசெக்கு, பனைமரம், தாண்முதலிய பிரமாணங்களையும், உடலெல்லாம் வழுவுமுப்பையும் உள்ளதாய், வாலும் தலையும் ஒரே மொத்தமாய் மேலில்வெளுத்த வரிகளைப்பெற்று, கோழி, ஆடு, மாடுமுதலியவைகளை விழுங்குவதாயிருக்கும். சிலர் யானையை விழுங்குமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது, மலைப்பாம்பு தாசரிப்பாம்பு எனச்சொல்லப்படும்.

சர்ப்பவிஷவேகபேதம்.

சகல சர்ப்பவிஷத்திற்கும், வாயுவேகம், தேயுவேகம், வருணவேகம் என மூன்று வித வேகமும், இவற்றுள் உட்பிரிவும் உண்டு.

1-வது வாயுவிஷவேகநிதானம்.

வாயுவைப்பற்றி விஷம் ஏறும்போது எட்டுவித வேகம் உண்டாகும். அவையாவன:—1-வது, மூர்ச்சையும் மிகுந்த வியர்வையும் உண்டாக்குதல்; 2-வது, சரீரம்வெதும்புதல்; 3-வது, கண் சொருகுதல்; 4-வது, செவியை அடைக்குதல்; 5-வது, நெஞ்சில் கபங்கட்டுதல்; 6-வது, அறிவுமாறுதல்; 7-வது, மேல் மூச்சுவாங்குதல்; 8-வது, உயிர்நீங்குதல் என்பனவாம். ஆனால், இவ்வேகம் பிறக்குமுன், விஷமானது; கடிவாயில் 50-மாத்திரை காலம் நின்று, பின்பு தேகமெங்கும் வியாபித்துச் சிரசில் ஏறும்.

2-வது தேயுவிஷவேகநிதானம்.

தேயு என்னும் பித்தத்தைப்பற்றி விஷம் ஏறும்போது 10-வித வேகமுண்டாகும். அவையாவன:—1-வது, முகங்கறுத்துக் கண்சிவக்கு தல்; 2-வது, ரோமங்களின் முனைபிளந்து சிறுநீர்கறுத்திறங்கி முகம்வெ ளுத்தல்; 3-வது, வேதனையுடன் சரீரம்நீண்டு சிந்தைமயங்கி வாய்குளறு தல்; 4-வது, சோயம்பிறந்து குடலில் எரிச்சல்கண்டு தேசசுமாரி நாசி யால் சலம்வடிக்குதல்; 5-வது, தேகமும் கண்ணும் விடவிடத்து ஆடுதல்; 6-வது, அங்கம்பதைத்து இளைத்து நாசியால் சலம்பெருகி மொழிமாறிப் பல்லிக்கடிக்குதல்; 7-வதும், 8-வதும், கபங்கட்டிச் சுவாசம் எழும்பி ஊர்த்துவ திஷ்டியாகப்பார்க்குதல்; 9-வது, உயிர் அடங்கியிருக்குதல்; 10-வது, உடலவிட்டு ஆவிநீங்குதல் என்பனவாம். இவ்வேகம்பிறக்கும் முன்விஷமானது கடிவாயில் 150-மாத்திரைநின்று பின்பு ஏறும்.

3-வது வருணவிஷவேகநிதானம்.

வருணன் என்னும் சிலேஷமத்தைப்பற்றி விஷம் ஏறும்போது பத்து விதவேகம் உண்டாக்கும். அவையாவன:— 1-வது, தேகஞ்சிவந்து ரோமஞ்சிவிரிக்குதல்; 2-வது, வாயுலர்ந்து தேகங்கறுத்து வெதும்புதல்; 3-வது, தேகத்திற்குட்புறத்தில் உளைக்குதல்; 4-வது, கபம் அதிகரித்து மனங்கலங்கித்தத்தளிக்குதல்; 5-வது, தலைடுக்கலும் அறிவுழிதலும் பிறக்குதல்; 6-வது, கண்கள் மலர்விழித்து மேல்நோக்குதல்; 7-வது, அவயவம் முறைக்குதல்; 8-வது, சரீரவியாபாரம் அடங்குதல்; 9-வது, சுக்கிலம் நசிக்குதல்; 10-வது, உயிர்நீங்குதல் என்பனவாம். இவ்வேகம் பிறப்பதற்குமுன் விஷமானது கடிவாயில் 150-மாத்திரை நின்று பின்பு ஏறும்.

உயிர்நிலைவிழிக்குறி.

விஷத்தினால் உயிர் அடங்கியகாலத்தில், கண்கள் மேல்நோக்கி நிலைக்கண்டிருக்கையில், உயிரானது ஊர்த்துவகாயமான மேற்புறத்தில் அடங்கியிருக்கும்; கீழ்நோக்கியிருக்கில், உயிர்கீழுடங்கியிருக்கும்; பக்கங்களில் நோக்கியிருக்கில், உயிர்பக்கங்களில் அடங்கியிருக்கும்; விழித்தபடியே சம்பார்வையாக இருக்கில், உடலைவிட்டு உயிரீங்கியே இருக்குமென்றறிக.

உயிர்ப்பரீக்ஷைநிதானம்.

விஷத்தால் இறந்தவனது தேகத்தில் பிரம்புகொண்டு அடிக்கில் தடித்தாலும், அல்லது வெதும்பலோடு சிவந்தாலும், சுவத்தைக்குள் திற்போடியல் அழுந்தினாலும், சுத்தசலத்தமேலேசொரியில் குளிர்கண்டு ரோமஞ்சிவிர்த்தாலும், கைவிரல் கால்விரல்களில் நெட்டம் முறிந்தாலும்: தலைமயிரைப்பற்றியிருக்கில், சொர்ப்பவலியுடன் அருகளிப்பு இருந்தாலும், குடோரியிடில், அதன் வழியாகச் சிவந்தாதம் ஒழுக்கினாலும், தாதுக்களில் ஒன்றாவது சொற்பநடையாகநடந்தாலும் உயிர்ப்புடங்கியிருக்கின்றதென நிதானித்துப் பலவித சிகிச்சைகளையும் விரைவில் செய்யில் அவன் பிழைப்பான்; ஆதலால் விஷத்தால் உயிர்ப்புடங்கிய சுவத்தை 90-நாழிகைவரைக்கும் தகனம் செய்யக்கூடாதென்பது நூல்வழக்காம்.

சர்ப்பவருக்கச்சத்துருவகை.

சர்ப்பங்களுக்கு, இருதலைமணியன், சென்னாப், மயில், கோழி, எருதின் குளம்பு, மின்னல், இடி, கீரி, கரடி, பன்றி, செம்போத்து, கருடன், முதலை, ஆந்தை, கூகை, மான், புதுவெள்ளம், புனைமுடிய அனல் முதலியவைகளும், மனிதரும் சத்துருக்களாம்.

மதார்த்தம் முற்றியது.

விஷவிருந்திலக்ஷணம்.

சர்ப்பக்கடியினால் அற்பவிஷம் ஏறியிருந்தாலும், அது, பசி, தாகம், துக்கம், பயம், கோபம், மிகுந்தகைப்பு, அக்கினித்தொழிவில் இருக்குதல், சடுகையான நிலத்தில்படுக்குதல், கீழ்காற்றில்திரிதல், இட்டை அலரிப்புவைமுக்குதல், சரீரசுட்கம், பேதி, அசிரணம், தூர்ப்பலம், பித்த

தவாயு முதலியரோகத்தினால் மெலிதல், யானை, மேகம், எலி, மேளம் முதலிய தொனிகளை யுற்றுக்கேழ்க்குதல் என்னும் இவைகளினால் மகர விஷமாகும்.

விஷத்திற்கு ஆகும்பத்தியம்.

விஷங்கடித்தவர்களுக்கு, பழகியஅரிசி, சாமையரிசி, தினையரிசி, பயறு, கறுப்புப்பயறு, துவரை, சிறுகீரை, பாலைக்கீரை, இலந்தைக் கொழுந்து, புளியாரை, சிறுகத்தாரிக்காய், மாதுளங்காய், நெல்லிக்காய் விளாம்பழம், நாவற்பழம், இந்தாப்பு, முதலிய வஸ்துக்களும், காரம் இல்லாத அன்ன பானான்களும் ஆகுமென்றறிக.

விஷத்திற்கு ஆகாப்பத்தியம்.

விஷந்தீண்டப்பெற்றவர்கட்குப் பகல்நித்திரை, சையோகம், கோபம், அதிகநடை, தீக்ஷணவெயில், ஸ்நானம் முதலிய இச்செய்கைகளும், கள்ளு, எள்ளு, கொள்ளு, சைத்தியபண்டம், காரமாகிய அன்னபானுகிள் என்னும் இவ்வஸ்துக்களும் ஆகாடுதன்றறிக.

ஆரூடநிதானம்.

பாம்புக்கடி உண்டவன் இடத்தில் இருந்துவந்த தூதுவன் ஊர்த்தவ முகதிஷ்டியாயாவது அதோமுகதிஷ்டியாயாவது பார்த்துக் கொண்டு, இன்னாளை விஷந்தீண்டித்தென்று சொல்லி அழைப்பானாகில் அவ்விஷம் மீளாடுதன்று விஷச்சிகிச்சுகன் நிதானிக்கவேண்டும்.

இதுவுமது.

தூதுவன்சொன்ன சொல்லில் இருக்கும் அக்ஷரங்களை இரட்டித்து அத்தொகையை மூன்றுபேருக்குக்கொடுக்கில், மிகுதியில்லாவிடில் அவ்விஷம் மீளாடுதன்றும், இரண்டு மிகுதியானால் மீளாடுதன்றும் அறிக.

இதுவுமது.

வைத்தியன் யாகஞ்செய்யுங்காலம், நித்திரைசெய்யுங்காலம், எண்ணெய் இட்டுக்கொள்ளுங்காலம், மூலிகை முதலியவைகளைக் கத்தியால் நறுக்குகின்றகாலம், மனச்சஞ்சலமாக இருக்குங்காலம் ஆகிய இக்காலங்களில் தூதுவன்வந்து சொன்னால், அவ்விடம் மீளாடுதன்றறிக. இவ்வித

மாகச் சொல்லுகின்ற தூதுலக்ஷணம் விஸ்தாரம் உண்டு. அவைகளைச் சாரீரம் என்னும் சாஸ்திரத்தில், 6-வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

இப்படலத்தில் ஆகியந்தமாகச் சொல்லிய சர்ப்பங்களையும், அவ்வவ் விஷ்ணுணங்களையும் அறிந்து நிதானித்து, அவைகட்கு மணி மந்திர அபுஷதாதிகளினாலும், தெய்வவலியாலும், வைத்தியஞ்செய்கிற பண்டிதரைக்காணில், கருடனைக்கண்டது போல் சர்ப்பங்கள் பயப்படும் என்றறிக.

பதினான்காவது விஷாதிபேதபடலம் முற்றியது.

15-வது *கீடாதிபேதபடலம்.

கீடாதிபேதம்.

உலகத்தில், கீடம் என்பது, காலபேதங்களினாலும், தேசபேதங்களினாலும், உரூபபேதங்களினாலும், குணபேதங்களினாலும், அனந்தங்கோடி வகையாயிருந்தாலும், அவைகள், வாயுகீடம், அக்கினிகீடம், சோமகீடம், சங்கிரணகீடம், என 4-வகைக்குள் அடங்கி, 67-விதப்படும். அவையாவன:—வாயுகீடம் 18, அக்கினிகீடம் 24, சோமகீடம் 13, சங்கிரணகீடம் 12-என்பனவாம். இந்த 67-ம் சுத்தகீடங்களாம். தொந்த கீடங்களுக்களவில்லை. இவற்றுள், மகாவிஷகீடம் 4-வகைப்படும்.

1-வது வாயுகீடம்.

இது, 18-பேதப்படும். அவையாவன:—குன்னசம், துண்டிகேரம், சிருங்கிசரம், குகுந்தகம், உச்சிலிங்கம், அபிலாபம், சுவேதகம், மயூரகம், அபிசாரூ, உலூகம், வீருத்தம், சாரிபம், வைதனம், சராலம், கூர்மம், பருஷம், சித்திரசிரிஷம், துவிராசிகம் என்பனவாம். இவைகள் வாதப்பிரகோபமாயிருக்கும். இவ்விஷத்தினால் அவ்விடத்தில் அதிகநோவும் சரீரமுழுதும் குத்துபட்டதுபோல் வேதனையும் உண்டாகும்.

* கீடம் என்பது புழு; இது முதலிய செந்துக்களின் விஷபேதங்களைக் கூறுவாம்.

2-வது அக்கினிகீடம்.

இது, 24-பேதப்படும். அவையாவன :—கௌடின்னியம், கண்டபவம், லாதரி, பத்திரவிருக்சிகம், சீரானுகம், பிரம்மணிகம், விடபப் பிரமணம், பாகியகி, பிச்சிலம், சும்பி, வர்ச்சகீடம், அருமே தகம், ஓண்டுபம், பதுமகீடம், மகரம், சதபாதி, பஞ்சாவம், பாந்தமச்சம், சூசுஷுமதுண்டம், அதிகர்த்தி, கீடக்கிரமம், சராக்ஷி, சீதபி, சிலேஷ்மகம் என்பனவாம். இவைகள் பித்தப் பிரகோபமாயிருக்கும். இவ்விஷத்தினால், கடிவாயில் ரத்தங்கம்மி இலுப்பைப்பூ, பேரிச்சங்காய் இவைகளைப்போல் கொப்பிளம் எழும்புதலும், எரிச்சலும், பேதியும் உண்டாகும்.

3-வது சோமகீடம்.

இது, 13-பேதப்படும். அவையாவன:—விஸ்வம்பரம், பஞ்சசுக்கிலம், பஞ்சமக்குரோதம், செளண்டிகம், சையகம், துலாகம், படம், கிழகை, சடி, சூசீமுகம், கிருஷ்ணகோதம், அதப்பரம், காஷ்யவாசி என்பனவாம். இவைகள் சிலேஷ்மப் பிரகோபமாயிருக்கும். இவ் விஷத்தினால் கடிவாயில் அத்திப்பழம்போற் கொப்பிளமும், அதில் அற்பநோவும் உண்டாகும்.

4-வது சங்கிரணகீடம்.

இது, 12-பேதப்படும். அவையாவன:—துங்கீரசம், கலகஸ்தம், பகம், பாஹடகம், கோஷ்டகாகி, கிருமிகரம், மண்டலபுஷ்பகம், காளநாபம், சரஷபகம், மத்குளி, சம்பளி, அக்கினிகீடம் என்பனவாம். இவைகள் திரிதோஷ பிரகோபமாயிருப்பதுந்தவிரப் பிராணாசத்தையும் செய்யும். இவ்விஷத்தினால், வாதகீடம் ஆதியாகச் சோமகீடம் ஈராகச் சொல்லிய மூன்றுவித கீடங்களுக்குள்ள விஷகுணங்களும், கொப்பிளங்களும், வேதனைகளும் மிசிரமாக ஒரே காலத்தில் பிறந்து, அவ்விடத்தில் வீங்குவதும், நமைச்சலோடு தூக்கந்த ரத்தம் ஒழுக்குவதுமாயிருக்கும்; அன்றியும், சிரசும் கண்களும் கனத்தல், மூர்ச்சை, பிரமை, இரைப்பு, இருமல், சரம், அரோசகம், அதிகவேதனை என்னும் இக்குணங்களும் உண்டாகும். இவைகளைச் சாமானிய கீடவிஷங்களென்றறிக.

மஹாவிஷகீடோற்பத்தி.

சர்ப்பங்களின் மல முத்திரத்திலும், சுக்கிலத்திலும், முட்டைகள் உடைந்து நனைந்த இடத்திலும் அச்சர்ப்பங்கள் இறந்து அழிந்த உடவி

லும் பிறக்கின்ற கீடம் 4-பேதமாம். இவைகள், வாதாதி மூன்றுதோஷ சனனங்களாகவும் திரிதோஷ சனனங்களாகவும் இருக்கும்.

கீடதந்தலக்ஷணம்.

இரண்டு விஷப்பற்களை உள்ள கீடங்கள் கடிக்கில், கடிவாயில் மலைக் கோங்குப்பூப்போல் மஞ்சள் நிறமாகவும், மூன்று விதப்பற்களை உள்ள கீடங்கள் கடிக்கில், நானாவித நிறங்களாகவும் தோற்றும்.

அஷ்டகீடபேதம்.

ஒந்திமுதல் சிலந்திவரைக்கும் எண்வகைக்கீடங்களாம். இவைகளின் பேதம் 67-விதப்படும். அவையாவன:—ஒணன் 4, தவளை 8, அடவி ௪ 6, வீட்டுப்பல்லி 5, காட்டுமசகம் 4, மகூழிகா 6, மலைப்பிபிலிகா 6, சிலந்தி 28, என்பனவாம். இவற்றுள் சிலந்திப்பூச்சிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் உருவமும் விஷகுணமும் பேதிப்பதால் இவைகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக் காட்டப்படும். மற்றை ஏழுவகைக்கீடங்களுக்குள் ஒவ்வொருவகைக்கு உருவம் பலவாயிருந்தும் விஷகுணம் ஒன்றாயிருப்பதால், அவ் ஏழுவகைக்கீடங்களுக்கும் ஏழு வகை விஷகுணமே கூறப்படும். இவ் எண்வகைக்கீடங்களும் முற்கூறிய கீடவகை நான்கினுள் அடங்கும்.

1-வது ஒணன்.

இது, கடிக்கில், அங்கு பிறையைப்போல் காயம் உண்டாகும்; அப்போது வீக்கம், நமைச்சல், குத்தல், நோவு, சோருதல், மலத்தில் பல நிறம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்விஷம், மூங்கில் குருத்துரசம் காலாழாக்கில், மிளகுச்சூரணம் பலம் 1/4-சேர்த்து, 5- நாள் 2-வேளையும் சாப்பிடத்தீரும். இது பச்சை ஒணனுக்கும் தவளைக்கும் உதவும்.

2-வது தவளை.

இது, கடிக்கில், அதிகசோம்பலான நித்திரையும், மூர்ச்சையும், கறுத்துப் பாவுகின்ற சொறியு முண்டாகும். இவ்விஷம், ஒட்டறை, லவணம், உத்தாமணிவேர் இம்முன்றையும் சமமாக நிறுத்துச் சிறுதீரால் அரைத்துக் குழம்பாக வைத்துக்கொண்டு, கடிவாயிலும் தேகமுற்றிலும் 8-நாள் லேபனம் பண்ணத்தீரும். லேபனம் என்பது பூநித்தேயத்தல்.

3-வது அடவி ஈ.

இது, கடிக்கில், அதிக நித்திரையும் மிகு மூர்ச்சையும் உண்டாகும்.

4-வது வீட்டுப்பல்லி.

இது, கடிக்கில், நோவு, வியர்வை, வீக்கம், எரிச்சல், மார்புவேதனை, பொடிச்சிரங்கு எழும்புதல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ் விஷம் குதிரைச்செவி மருந்தின்வோர், பெருங்கரந்தைவோர் இவ் விரண்டும் வகைக்குப் பலம் 2-ஆகச் சேர்த்து அதைப் பாகலிலைச்சாறும் பசும் பாலும் சமமாகக்கலந்துவிட்டு அரைத்து தடிப்பாக வைத்துக்கொண்டு, கடிவாயில் லேபனம்பண்ணி உடம்பெங்கும் துவாலையிடத் தீரும். இவ் விஷம் கொடிதென்றும், அதிவிரைவில் மகாவிஷ சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் இல்லாவிடில் ஒருவருஷத்துக்குள் மரணம் உண்டாகுமென்றும் சில மதாந்தர சம்மதம்.

5-வது காட்டுமசகம்.

இது, கடிக்கில் அவ்விடத்தில், நமைச்சலும், அற்பவீக்கமும், வேதனையும் உண்டாகும். இது அசாத்தியம். இஃதன்றியும், பொதுவாய் இவைகளுக்குச், சமத்தன், சட்டைப்பிடுங்கள், அறைதாண்டுவோன், வாயில் குழாம் கூடுவோன், புரை தாண்டுவோன், படையோட்டி என்னும் காரணப் பெயர்களையும் இன்னம் அனேக பெயர்களையுங்கூறி இவைகளும் நோயுண்டாக்குமெனவும் சித்தர் மதாந்தரம் சொல்லும். ஆயினும் நீலி இலைக் கல்கத்தாலும் அவ்வோன் கஷாயத்தாலும்போம். மசகம் என்பது கொசு.

6-வது மகழிகா.

இது, கடித்தாலும் கொட்டினாலும், அவ்விடத்தில் வீக்கம், நமைச்சல், எரிச்சல் முதலிய குணங்கள் உடனே உண்டாகி அடங்கி பின்பு தடித்து உபத்திரவம் உண்டாவதுந்தவிர, அத்தடிப்பில் மாறாது சிலைத் தண்ணீரும் வடியும். மகழிகா என்பது குளவி முதலியவண்டிகளாம்.

7-வது மலைப்பிலிகா.

இது, கடிக்கில், அவ்விடத்தில் நீர்த்துளியைப்போல் தடித்தல், அதிகநோவு, நெருப்பால் சுட்டதுபோல் எரிச்சல், நமைச்சல் தேகத்திஷ் அமுலை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். பிழீலிகா என்பது ஏறும்பு.

8-வது சிலந்திப்பூச்சியின் பேதம்.

சிலந்திப்பூச்சி 28-பேதப்படும். அதன் விவரம்:—வாதத்தில் 7, பித்தத்தில் 7, சிலேஷ்மத்தில் 7, சங்கிரணத்தில் 7, ஆக இருபத்து எட்டாம். அன்றியும், பிரத்தியேகச் சிலந்தி என்பது ஒன்றுண்டு.

வாதச்சிலந்திப்பூச்சிகளின் பொதுக்குணம்.

இவைகள் வெளுப்பு சிவப்பு நிறத்தையும், ஆசனத்தில் சித்திரங்க ளான மெல்லிய நூலையும் உள்ளதுகளாயிருக்கும். இவ்விஷங்களால், இருமல் முதலிய வாதரோக குணங்களெல்லாம் உண்டாகும்.

1-வது பீதச்சிலந்திவிஷம்.

இது, தலைநோவும் அரோசகமும் சுரமும் உண்டாக்கும்.

2-வது குமுதச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் கொப்பிளங்கள் எழும்பி, அதில் நின்றும் மாறாது சிழ்வடிவதும் எரிச்சல் பிறப்பதுமாக இருக்கும். இதனால், இரைப்பும் நெஞ்சடைப்பும் உண்டாகும்.

3-வது மூலவிஷச்சிலந்தி.

இது, அதிக கொப்பிளங்களையும் அக்கினிக் குணத்தையும் உண்டாக்கும்.

4-வது ரத்தச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் சிவந்து தடித்து அதைச்சுற்றிலும் சிறிய கொப்பிளங்கள் ஏழும்பி, அதில் நின்றும் ஓயாது ரத்தமும்சீழும் வடிந்து கொண்டே இருக்கும். இதனால் இரைப்பும் பேதியும் உண்டாகும்.

5-வது சித்திரச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், சிவந்த கொப்பிளங்கள் எழும்பி அவைகள் பழுத்து உடைந்த பின்பு அங்கு கறுத்தவிணமாகி, அதில் நின்றும் நுரைபோல் சிழ்வடிவதாயிருக்கும். இதனால், தலைபிலும் கீல்களிலும் நோவு, சுரம், இரைப்பு, வீக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது சந்தானிகச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் சகிக்கக்கூடாத குத்தலும் விணமும் உண்டாகும்.

7-வது மேஜகச்சிலந்தி.

இது, நீலநிறம் உள்ளது இவ்விஷத்தினால் அந்நிறக் கொப்பிளங்கள் எழும்பும்.

ஆக வாதச்சிலந்தி 7-ம் முற்றியது.

பித்தச்சிலந்திப்பூச்சிகளின் பொதுக்குணம்.

இவைகள், கருமை பொன்மைகலந்தநிறத்துடன், முகத்தில் அனலையும், ஆசனத்தில் தாமரை நூலைப்போல் நூலையும் உள்ளதுகளாயிருக்கும்; இவ் விஷங்களால் முக்கியமாகப் பித்தரோககுணங்கள் உண்டாகும்.

1-வது கபிலாசிலந்தி.

இது, கண்களினால் பார்க்கில், தேசமுற்றும் சிவந்த தடிப்பும் வாய் நீர் ஊறலும், மயிர்க்கால்களில் எரிச்சலும், தலைப்பாரமு முண்டாகும்.

2-வது அக்கினிமுகச்சிலந்தி.

இது, அதிக நோவையும் நெருப்பாற்சுட்ட கொப்பிளங்கள்போல் கொப்பிளங்களையும் பிறப்பிக்கும். இதனால், தாகம், எரிச்சல், நடுக்கல், மூர்ச்சை, ரத்தம் வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது பீதச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், சுட்டை நெருப்பாற் சுட்டதுபோலிருத்தல், மூர்ச்சை, வாந்தி, சிரோவேதனை, சுரம், அரோசகம், சூலை, மலமும் மூத்திரமும் மஞ்சளித்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

4-வது பதுமச்சிலந்தியின்விஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் தாமரைப் பூவைப்போல் வட்டவடிவான கொப்பிளம் உண்டாவதும், மறைவஹம், பின்பு எழும்புவதும், அதில் மாறாது சலம் வடிவதும், நோதலுமாயிருக்கும்.

5-வது மூத்திரச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், கறுப்பு சிவப்பு நிறமான கொப்பிளம் எழும் பித்தூர்க்கந்த விரணம் பிறக்கும். இதனால், இருமல், இரைப்பு, சுரம், வாந்தி, தாகம், மூர்ச்சை, பிரமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது சுவேதச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், விசர்ப்பிரோகக் கொப்பிளம்போல் கொப்பிளம் எழும்புவதன்றியும், அதில் மாறாது சலம்வடிதல், தாகம், மூர்ச்சை, சுரம், நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது கறுப்புச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், கறுத்த வீக்கம் உண்டாகி விரணம் பிறக்கும். அதில், தூக்கந்தத்துடன் நிறபேதமான ரத்தமும் சீழும் மாறாது வடிந்துகொண்டே இருக்கும்.

ஆக பித்தச்சிலந்தி 7-ம் முற்றியது.

சிலேஷம்ச்சிலந்திப்பூச்சிகளின் பொதுக்குணம்.

இவைகள், வெண்மை நிறத்தையும், குடலில் நீலநிறத்தையும், ஆசனத்தில் சிவந்த நூலையும் உள்ளதுகளாயிருக்கும். இவ்விஷங்களால் சிலேஷம்ரோக குணங்களெல்லாம் உண்டாகும்.

1-வது பாண்டுச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், வீக்கத்துடன் கனத்த விரணம் பிறக்கும். இதனால், சுரமும் ரோமச்சிவிர்ப்பும் சிரோபாரமும் உண்டாகும்.

2-வது ரத்தபாண்டுச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், வெளுத்துத் தடித்து விரணமாகி ரத்தம் வடியும்.

3-வது வண்டுச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், வண்டைப்போல் கறுத்த கொப்பிளம் உண்டாகி, அதைச்சுற்றிலும் எரிச்சலைத் தருகின்ற சிறுசிறு கொப்பிளம் பிறக்கும். அன்றியும் தேகமெல்லாம் கறுத்த மச்சங்களும் எழும்பும்.

4-வது பிங்கச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், கொப்பிளம் எழும்பி, அதில் நின்றும் ரத்தம் ஓழுகும். இதனால், சுரம், நோவு, வீக்கம், அதிக எரிச்சல், தாகம், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். பிங்கம் என்பது மஞ்சள் நிறம்.

5-வது திரிமண்டலச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், கறுத்த விரணம் உண்டாகி, அதில் நின்றும் ரத்தம் வடியும். இதனால், அரோசகம், கண் எரிச்சல், உடம்பிலும் முகத்திலும் மச்சங்கள் எழும்புதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது தூர்க்கந்தச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், பேச்சுரைப் பிஞ்சைப்போல் கட்டி எழும்பி, அதைச்சுற்றிலும் நெருங்கிய சிறு சிறு கொப்பிளம் எழும்பும். இதனால், விசர்ப்பி குணமும் வியர்வையும் தூர்க்கந்தமும் எரிச்சலும் பிறக்கும்.

7-வது சித்திரமண்டலச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், விசர்ப்பிபோல் விரணம் உண்டாகி, அதைச் சுற்றிக் கொப்பிளங்கள் எழும்பும்.

ஆக சிலேஷ்மச்சிலந்தி 7-ம் முற்றியது.

சங்கீரணச்சிலந்திப்பூச்சிகளின் பொதுக்குணம்.

இவைகள் ஆசனத்தில் பலநிற நூலையும் நெருப்பாற் சுட்டதுபோல் எரிவையும் திரிதோஷ குணங்களையும் உள்ளதுகொயிருக்கும். இவ் விஷங்கள் சாத்தியமும் கஷ்ட சாத்தியமும் அசாத்தியமும் ஆகும்.

1-வது காகச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில், வெளுத்தும் சிவந்தும் பூனைப்புடுக்கள் காயினது விதைப்போல் கொப்பிளம் எழும்பும். இதனால் அதிகவேதனை, விக்கல், இரைப்பு, மிகுந்ததாகம், மூர்ச்சை நித்திரைப்பங்கம், சதாமார்பு நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது அக்கினிபதச்சிலந்தி.

இது, கால்கள்தோறும் விஷம் உள்ளது. அக்கால்கள் தேகத்தில் படிச், பட்ட இடமெல்லாம் கொப்பிளங்கள் உண்டாகும்.

3-வது லாஜவாண்ச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் தூக்கந்தவிரணம்பிறந்து, அதில் சுப்பலால் குத்துவதுபோல் குத்தலும் ரத்தமும் பெருகும். இதனால், சீதசரம், தாகம், மூர்ச்சை, பேதி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

லாஜம் என்பது பொரி.

4-வது வைதேகிச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் நெருப்பினால் சுட்டதுபோல் இருக்கும். இதனால், அதிகவேதனையும் சூரமும் மோகமும் மார்புரோவும் உண்டாகும்.

5-வது ஜாலமாலினிச்சிலந்திவிஷம்.

இது, பட்ட இடத்தில் விரணம்பிறந்து, அதன்மேல் மச்சமும், வீக்கமும் எழும்பும். இதனால், நோவு தாகம், பிரமை, இரைப்பு, தேகம் மரத்தல், மோகம் பேதி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது மாலாகுணச்சிலந்திவிஷம்.

இது, தேகமுழுதும் மச்சங்களைப்போல் கறுத்ததடிப்புகளை எழுப்பும். இதனால், உள்ளில் எரிச்சல், மேலில் குளிர்ச்சி, வயிறுப்பல், மூத்திரக் கிரிச்சரம், மூர்ச்சை, பேதி, சூரம், தலைநோவு, கண்ணோவு, இரைப்பு, தாகம், வீக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது சுவர்ச்ச்ச்சிலந்தி.

இது, வர்ணபேதமாயிருக்கும். இவ்விஷத்தினால், பலநிறக்கொப்பிளம் பிறக்கும்.

ஆக சங்கீரணச்சிலந்தி 7-ம் முற்றியது.

பிரத்தியேகச்சிலந்திலக்ஷணம்.

இது, புணருங்காலத்தில், அச்சக்கிலத்துளி எத்தனை தெறிக்கின்றதுகளோ அத்தனை கொப்பிளங்கள் விரைவில் உண்டாகும்.

சிலந்திகடிக்கும் வஸ்தானநிதானம்.

கபிலாசிலந்தி மூக்கில், அக்கினிமுகச்சிலந்தி சந்திஸ்தான நரம்புகளில், பீதச்சிலந்தி தாடைகளில், பதுமச்சிலந்தி இடதுகண்ணில், தூர்க்

கந்தச்சிலந்தி வலதுகண்ணில், மூலவிஷச்சிலந்தி சுவேதச்சிலந்தி மூத்திர ரச்சிலந்தி கறுப்புச்சிலந்தி ஆகியநான்கும் வலதுபுஜத்தில், பாண்டுச்சிலந்தி காநில், ரத்தப்பாண்டுச்சிலந்தி இடதுவிலாவில், வண்டுச்சிலந்தி வலதுவிலாவில், பிங்கச்சிலந்தி வயிற்றில், திரிமண்டலச்சிலந்தி முதுகில், பீதச்சிலந்தி கையில். சூமுதச்சிலந்தி நாபியில், சித்திரமண்டலச்சிலந்தி இடதுதோளில் கிரசில், ரத்தச்சிலந்தி காநில், சித்திரச்சிலந்தி நெற்றியில், சந்தானிகச்சிலந்தி உதட்டில், மேஜகச்சிலந்தி கிரசில் உள்ளங்கையின், அக்கிரைபதச்சிலந்தி கண்டத்தில், காசச்சிலந்தி மார்பில், லாஜவர்ணச்சிலந்தி தனத்தில், வைதேகிச்சிலந்தி தோளில், சாலமாலினிச்சிலந்தி கடைக்கண்ணில், மாலாகுணச்சிலந்தி மார்பின்பள்ளத்தில், சுவர்ச்சச்சிலந்தி காதுக்குப் பின்புறத்தில் கடிக்கும்.

கடிகாலநிதானம்.

சிலந்திப்பூச்சிகள் சுக்கிலபக்ஷதிதிகளில் சாயங்காலவேளையிற் கடிக்கும், இவ்விஷங்களினால், கடித்தவாயில், வெளுப்பு, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள் என்னும் நிறமாகவும் பலவிதநிறமாகவும் இருப்பதன்றியும், அவ்விடத்தில் மிருதுவாக உயர்ந்துதடித்து அத்தடிப்பைச்சுற்றிலும் சிறுசிறு ரொப்பினம் உண்டாகும். அக்கொப்பினச் சலம்பட்ட இடமெல்லாங் கொப்பினிக்கும். இதனால், விசர்ப்பை ரோகத்திலும் சோபைரோகத்திலும் உண்டாகின்ற வருத்தமும் சுரமும் வியர்வையும் உண்டாகும்.

சிலந்தியின்சப்தவேகவிஷநிதானம்.

மேற்கூறிய விஷமானது, தேகத்தில் வியாபித்த 1-வது நாளில், அவ்விடத்தில் நிறம்தோற்றமல் கொஞ்சம்தினவு உண்டாகுதல். 2-வது நாளில், இயற்கைவன்னத்துடன் தடித்து, தினவோடுங்கூடிய சிறியகட்டிகள் எழும்புதல். 3-வது நாளில், அகல் கவிழ்த்ததுபோல் தடித்துச்சிவந்து அவ்விடத்தில் உள்ளரோமங்கள் சிலிர்ப்பதுமன்றி, அந்தமயிர்க்கால்களில் ரத்தம்கம்பிச் சுர முண்டாகுதல். 4-வது நாளில், அங்கு வீக்கம், எரிச்சல், இரைப்பு, பிரமை, இவை உண்டாகுதல். 5-வது நாளில், விஷதூர்க்குணங்கொல்லாம் அதிகரிக்குதல். 6-வது நாளில் அவ்விஷம் மர்மஸ்தானங்களில் வியாபிக்குதல். 7-வது நாளில், உபிரக்கு அபாயம்வருகுதல் என்றறிக. ஆதலால், அவ்விஷங்களில் உத்தம, மத்திம, அதமாஅதமங்களின் பலாபலங்களை அறிந்து, தகுந்தபடி மந்திரஅவுஷதானிகளினால்

சிகிச்சைசெய்யில், 21-நாளில் சுருணம் உண்டாகும். ஒருநாள் இரண்டு நாள் கடிவாயில் எரிவுண்டாகி அடங்கிப் பின்புகொப்பிளமும் எழும்பும் என்பர்.

சர்வ சிலந்திகளின்சாமானியவிஷலக்ஷணம்.

சிலந்திப்பூச்சிகளின் விஷம் ஏறினால், அவ்விடத்தில் எழும்புகின்ற விரணங்களில் சிலது கொப்பிளங்களாயும், சிலது மண்டலாகாரமாயும், சிலது சுவேதநிறமாயும், சிலது சிவந்தநிறமாயும், சிலது மஞ்சள்நிறமாயும், சிலது நீலநிறமாயும், சிலது மிருதுவாயும், சிலது கடினமாயும் இருக்கும். எட்டுக்கால் பூச்சியும் இச்சிலந்திப்பூச்சிகளின் பேதமே ஆம்.

சிலந்தியின் அஷ்டவிஷபேதம்.

சிலந்திப்பூச்சிகளின், சுவாசம் பல்லு, மலம், மூத்திரம், சுக்கிலம், வாய், வாப்பீர், ஸ்பரிசம் என்னும் எட்டுஸ்தானங்களில் நின்றும் விஷங்கள் பிறக்கும். அவைகள் மனிதரீது படில், சகல தூக்குணங்களுமுண்டாகும்.

1-வது சிலந்தியின் சுவாசம்.

இது, சரத்தையும் மிருகத்தையும் தாகத்தையும் உண்டாக்கும்.

2-வது சிலந்தியின்பல்.

இது, அமுந்திய இடத்தில் பிறக்கின்ற விரணம் நிறபேதமும் கடினமும் ஸ்திரமும் உள்ளதாயிருக்கும். இதனால், சரீரத்தில் வீக்கம், எரிச்சல், வேதனை, வியர்வை, தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது சிலந்தியின்மலம்.

இது, பட்ட இடத்தில், இலும்பைப்பழம்போல் வெளுத்தவிரணம் பிறந்து, அதில் தூக்கத்தமும், எரிவும், பசுபசு என்கின்ற தினவும் உண்டாகும்.

4-வது சிலந்தியின்மூத்திரம்.

இது, பட்ட இடத்தில், நடுவில் கறுத்தும், உயர்ந்தும், சுற்றிலும் வாடியும் புஷ்பம்போல் மலர்ந்தும் இருக்கின்ற விரணம் பிறக்கும். அதில், தூக்கத்தமும் எரிச்சலும் மாறாது உண்டாகும்.

5-வது சிலந்தியின்சுக்கிலம்.

இது, பட்ட இடத்தில், கடினமான கொப்பிளமும் நோவும் உண்டாகும்,

6-வது சிலந்தியின்வாய்.

இது, பட்ட இடத்தில் முருக்கம்பூவைப்போல் நிறம் உள்ளவிரணம் பிறந்து, அதில் குத்தலும் ஊரலும் உண்டாகும்.

7-வது சிலந்தியின்வாய்நீர்.

இது, பட்ட இடத்தில், புங்கின் பூவைப்போல் நிறம்உள்ள விரணம்பிறக்கும். அவ்விரணத்தின் பக்கங்களிற் பூச்சியூருவதுபோல் பரபரத்தலும் ஊசியால்குத்துவதுபோல்குத்தலும், எரிச்சலும் உண்டாகும்.

8-வது சிலந்தியின்வால்பரிசம்.

இது, தேகத்தில்பட்டாலும், இப்பரிசத்தைப்பெற்ற வஸ்திரம்பட்டாலும், முற்கூறியகுணங்களெல்லாம் விரைவில் உண்டாகும்.

ஆக அஷ்டவிஷபேதத்துடன் சிலந்திப்பூச்சிகளின் விஷநிதானமும் முற்றியது.

மேற்கூறிய சகல சிலந்திவிஷங்களும், சங்கம்வோப்பட்டை, மிளகு, இவ்விரண்டையும் வகைக்கு பலம், 4-4 வீதமாகநிறுத்து, மயனம்போல் அரைத்துப் பசுவினது நெய்யில்குழைத்து, 21-நாள் இரண்டுவேளையும் சாப்பிட்டு இச்சாப்பத்தியம்காக்கில், தீரும்; அல்லது, நரிப்பல்லைத்தூறாக்கி, அதில்கற்றழைசத்தை விட்டுநன்றாக அரைத்து கடிவாயிலும் தேகமுற்றிலும் 21-நாள் மூன்றுகாலமும் லேபனம்பண்ணத்தீரும். அல்லது, அவுரியினது சமூலமும் பலம் 1-ஆக நிறுத்து, அதில் நல்லசலம் 3-படி, விட்டு, 4-ஆழாக்குக்கஷாயமாகக்காய்ச்சி, 7-நாள் இரண்டுவேளையும் சாப்பிடத்தீரும். இவ்வாறே மூன்றுமுறை கொடுக்கவேண்டும். அல்லது, சிறுசின்னி இலை ரசம் 4-ஆழாக்கு அளவாக இரண்டுநேரமும், 7-நாள் 3-முறை சாப்பிட்டு உப்பில்லாப்பத்தியம் இருக்கிலும், விலகும்.

மீன்விஷம் வண்டுவிஷம்.

சிலமீன் கடிக்கில், நோவும் எரிச்சலும் உண்டாகும். அன்றியும், நீர் வண்டு, சுழல்வண்டு, பாசிவண்டு எரிவண்டு முதலிய சில்விஷம் உள்ளவைகள் கடிக்கில், அவ்விடத்தில் வீக்கம், நமைச்சல், நோவு, துரைத்த பேதி, சீரத்தில் தடிப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்விஷம்;

பச்சைநன்னூரிவேரை மேல்தோலும் உள்நரம்பும் போக்கிக் கொட்டைப்பாக் குப்பிரமாணம் அரைத்துக்கற்றூழைச்சோற்றில் கலந்து, 40-நாள் அந்தி சந்தி அருந்ததீரும் இதற்கு இச்சாபத்தியம்.

நாட்டுமரவட்டை.

இது, கடிக்கில், வியர்வை, நோவு, சரீரம் தடித்தல், வீக்கம், கறுப்பகத் திப் பூநிறம்போல் பொடிச்சிரங்குகள் எழும்புதல், பிரமை என்னுமிக்குணங் கள் உண்டாகும். இதற்குச்சதபதி என்றும் பெயர். இவ்விஷம், திரிகடுகு, அல்லது காட்டுவாசகப் * பஞ்சாங்கம் இவற்றுள், யாதேனும் ஒன்றை வெந்நீரிலரைத்துப் பிழிந்துவடிக்கட்டி, நசியமும்லேபனமும் செய்து உள் ளுக்குக்கொடுக்கில், முறியும். இது, மற்றை அட்டைகட்டும் உதவும். பஞ்சாங்கம் என்பது வேர், மேல்பட்டை, இலை, பூ, காய், ஆகிய ஐந்துமாகும்.

விருகஷிகோற்பத்தி.

சர்ப்பங்கள் செத்தழிந்த இடத்திலும், சாணம் கோணிப்பட்டைமுத லியவை மக்கின இடத்திலும், மயானத்தின்சாம்பலிலும் பிறக்கும். இது கள் முறையே வெளுத்தும் சுறுத்தும் சிவந்தும் இருக்கும். இவற்றின் விஷம் ஏறிலை, நாவுதடித்தல், தேகமரத்தல், அதிகநோவு, நாசியால் ரத் தம் விழுதல், சர்வாங்கத்திலும்வியர்வை, மூர்ச்சை, வாயுலரல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது, மந்திரவலி அவுஷதவலி தெய்வவலி இப்புன்றும் ஒத்துக்கொள்ளில் இறங்கும். விருகஷிகம் என்பது தேள்.

சாதாரணதேளின்பேதம்.

தேளானது, உச்சிலிங்கத்தேள், வாதத்தேள், பித்தத்தேள், சிலேஷ் மத்தேள் என 4-விதப்படும். அன்றியும், நண்டுவாய்க்காலி ஒன்றுண்டு.

1 - வது உச்சிலிங்கத்தேள்.

இது, பகற்காலத்தில்கொட்டும். இவ்விஷத்தினால், அவ்விடத்தில் வீக்கம், நரம்புகளில்மிகுவேதனை, ரோமச்சிலிர்ப்பு, அதிகசீதளம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்; இது மந்திரத்தால் வசப்படும்.

2-வது வாதத்தேள்.

இது, மார்புநோவு, மேல்சுவாசம், எலும்பு நரம்பு கீல் இவைகளில் நோவு தேகங்கறுத்தல், கூச்சல், புரளல் முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது பித்தத்தேள்.

இது, அறிவுநீங்குதல், சுடுகையான மேல்முச்சு, வாயானது காரமாயிருக்குதல், முகத்தில் எண்ணெய்தடவினதுபோல் பளபளப்பு, மாமிசங்கரைதல், சோஷை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும் அவ்விடத்தில் வியர்வை, கவுட்டியில்நெறிகட்டுதல், எரிச்சல், கடுத்தல், மறுநாள் வரைக்கும் நோதல் என்னுமிக்குணங்களுண்டென்பாருமுள்ளர்.

4-வது சிலேஷ்மத்தேள்.

இது, வாந்தி, அரோசகம், மாப்பு அதிரல், வாயில்சலம்வடிதல், பிரசம், சரீரமுற்றிலும் வாழைத்தண்டை ஒத்தசீதளம், வாயினிப்புஎன்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இவ்விஷங்கள் கோழிமலம் உலர்ந்ததை நெருப்பில் இட்டுக் கடிவாயில்புகைபிடிக்க இறங்கும்; அல்லது சுருநாபியைத் தண்ணீரில் உரைத்துக் கொட்டினவாயில் போடத்தீரும்; அல்லது பூனைக்காஞ்சொறிச்சாறும், முருக்கிலைச்சாறும், முருங்கை இலைச்சாறும், கொட்டுவாயில் வேதுபிடிக்கக்குளிரும்; அல்லது, வெண்குன்றிவேரை, வெந்நீரில் அரைத்துப்பிழிந்துவடிக்கடிப் பஞ்சில் ஊட்டிக்கொண்டு, இடதுபக்கம் கொட்டினால் வலதுமூக்கிலும், வலதுபக்கம் கொட்டினால் இடதுமூக்கிலும் நசியம் பண்ணத்தீரும்.

நண்டுவாய்க்காலி.

இது, கொட்டினால், வியர்வையும், நெறிகட்டுதலும், வீக்கமும், கடுப்பும், குடைச்சலும், எரிச்சலும், சூழறலும், வாயில்ஹரையும் உண்டாகும். இந்தவிஷம், எட்டிவேர்ப்பட்டையை பெரும்நெல்லிக்காய்ப் பிரமாணம் அரைத்து அரை ஆழாக்கு, வெந்நீரில்கரைத்து உள்ளுக்குக்கொடுப்பித்து கொட்டினவாயில் கத்தரிக்காயைச் சுட்டுக்கட்டில் தீரும்.

மூஷிகபேதம்.

மூஷிகம் என்பது 18- வகைப்படும், அவையாவன.— லாலஜம், சபளம், புண்டரம், ஹரிதம், சிசுரம், அசிதம், கஷாயதந்தம், சூநகம், கோகிலம், கபிலம், கிருஷ்ணம், அருணம், சபலம், சுவேதம், கபோதம், உந்தூர, பஸினி, ரசாலம் என்பனவாம், மூஷிகம் என்பது எலி. அன்றியும், சுசந்தரி என்பது, ஒன்றுண்டு; இதுவே மூஞ்சூறு.

1-வது வாலஜ்ஜலி.

மிகுந்த அலைச்சலை உடையதாயிருக்கும், இது கடிக்கில், வாந்தி மூர்ச்சை, வாய்பீர் ஊறல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது சபளாவலி.

பலநிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், திரிதோஷகுணத்துடன் வாந்தி, மிகுந்தமூர்ச்சை, அதிகதாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். சபளம் என்பது பலநிறமாம்.

3-வது புண்டரவலி.

பேய்க்கரும்பின் நிறத்தைப்பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், சரீரம் வெளிதலும், அக்கரும்புவர்னமுள்ள விரணமும் உண்டாகும்.

4-வது ஹரிதவலி.

மஞ்சள்நிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், அக்கினிமந்தமும் கொட்டாவிடும் மயிர்க்கூச்செறிதலும் உண்டாகும்.

5-வது சிசுரவலி.

தேகமுற்றிலும் முறைத்தரோமங்களைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில் தலைநோவு, வீக்கம், வாந்தி, பிரமை, தேகமுற்றிலும் மச்சம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். சிசுரம் என்பது ரோமம்.

6-வது அசிதவலி.

உதட்டில், கரியநிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், சரீரங்கறுத்தலும் மூர்ச்சையும் வாந்தியும் மார்புநோவும் உண்டாகும்.

7-வது கஷாயதந்தவலி.

சிவந்தபற்களைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், சதாஉறக்கமும் மார்புவறளும் மலபந்தமும் உண்டாகும், இதனைத் தூங்கெலி என்பர்.

8-வது குறகவலி.

மரக்கால்போல் உடலைப்பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், சிவந்தமச்சங்களுடன் நோவுண்டாகும். குறகம் என்பது மரக்கால்.

9-வது கோகிலவலி.

குழில்போல் புள்ளிகளைப்பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், கிரந்தியும், உக்கிரமானசரமும் தாகமும் உண்டாகும். கோகிலம் என்பது குழில்.

10-வது கபிலஎலி.

கபிலநிறம் உள்ளது. இது கடிக்கில், கண்டுகண்டாக எழும்பி விரண மாகும். இதனால், சுரம், பிரமை, வார்த்திஎன்னுமிக்குணங்கள் உண்டாகும்.

11-வது கிருஷ்ணஎலி.

கரியநிறத்தைப்பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில், தினந்தோறும் ரத்த வார்த்தியும் மழைக்காலத்தில் அதிக ரத்தம் வீழ்தலும் உண்டாகும்.

12-வது முதல் 17-வது வரையில் அருணதிஎலிபேதம்.

அருணம், சபலம், சவேதம், கபோதம், உந்துரு, பலினி ஆக 6-வித எலிகளுக்கடிக்கில், திரிதோஷம் அதிகரித்துச் சந்திரபாத குணங்கள் அதிகரித்தலுடன் கடித்தஇடத்தில் ரத்தம்வடிதல், கிரந்திகள் எழும்புதல், காதின் கீழ் கட்டிகள் பிறக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

18-வது ரசாலஎலி.

நாமக்கரும்பு நிறமாயிருக்கும். இது கடிக்கில், நெஞ்சு மரத்தலும் சொல்லக்கூடா தவேதனையும் உண்டாகும். ரசாலம் என்பது நாமக்கரும்பு. சகல எலிவிஷங்களும் தேகத்தில் அடங்கியிருந்து, மழை மேகம் எழும் புகிறகாலத்தி லதிகரிக்கும். பெருச்சாளிக்கும் இவ்விஷம் உண்டு.

சுகந்தரி.

இது, கடிக்கில், சரீரம் இளைத்தலும் பேதியும் வாய்பேசக் கூடாமையும் உண்டாகும். இதற்கு, நீலிக்குடிநீர் ஆகும். சுகந்தரி என்பது, மூஞ்சூறு.

எலிச்சக்கிலவிஷேநிதானம்.

எலிகள் புணருங்காலத்தில் அச்சக்கிலம் யாரீம் தாவது சிதறுமாகில், அந்த இடத்தில், கிரந்தி, வீக்கம், மச்சங்கள் எழும்புதல், பிரமை, அரோ சகம், குளிர்காய்ச்சல், கீல்நோவு, நடுக்கல், ரோமச்சிவிர்ப்பு, மூர்ச்சை, சிலேஷ்மாதிக்கம், வார்த்தி, தாகம் முதலிய குணங்களுண்டாகும்.

அசாத்தியஎலிவிஷேலக்ஷணம்.

எந்த,எலியிலாவது, மூர்ச்சை, தேகவீக்கம், மாறுருவம், வியர்வை, காதுமந்தம், சுரம், தலைநோவு, வாய்நீர்ஊறல், ரத்தவார்த்தி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகில் அசாத்தியமே.

எலிவிஷங்கள் முற்றியது.

மேற்கூறிய எலிவிஷங்களுக்குச்சிகிச்சை.

இருமல், இரைப்பு, கோழை, வாந்தி முதலிய தூர்க்குணங்களைப்பிறப்பிக்கின்ற எலிவிஷம், அழிஞ்சில்வேர்ப்பட்டையை புன்னைக்காய்வீதம் வெந்நீரில் அரைத்து, 8 நாள் 2 வேளையுங்கொடுக்கில், தீரும். குறட்டை எலி, சண்டைஎலி இவைகளின்விஷம், இலந்தைக்காய் அளவு பனைவெல்லத்தில் 3-துளி எருக்கம்பால்விட்டு மத்தித்து 7-நாள் சாப்பிடத் தீரும். எயிற்றில் ரத்தப்பாய்ச்சலையும் பல்லுகளில் குடைச்சலையும் தருகின்ற எலிவிஷம், அவுரிவேரை நெல்லிக்காயளவு 3-ஆழாக்குப் பசும் பாலிலரைத்துக் கரைத்து 8-நாள் உள்ளுக்குக்கொடுத்து அந்த இலையை அரைத்துக் கடிவாயில் துவாலேபிடத்தீரும். இன்னும் நீலக்காக்கணம் வேரைச் சிறியகொட்டைப்பாக்குப் பிரமாணமாக அரைத்துக் காலேபில்மாத் திரம் 7-நாள், அல்லது 5-நாள் சாப்பிடத்தீரும். இவைகட்கு உப்பில்லாப்பத்தியமாம்.

பேய்நாய்.

இது, கடித்தால் அவ்விடத்தில் விரணம் பிறக்கும். இதனால், தாது நஷ்டம், வாய்நீர்ஊறல், கண்மயக்கம், காதுமந்தம், தேசசநீங்குதல், தாள் பிடிப்பு, சிரோபாயம், தூங்கும்போது அவ்விரணத்தில்நின்றும் கறுத்தரத்தம்வடிதல், மார்புநோவு, சுரம், தேகம் மரத்தல், தாகம், மூர்ச்சையென்னுமிக்குணங்கள்உண்டாகும். இதற்குக்கற்றாழைமடலும் லவணமும் சமமாக இடித்துக் கடிவாயில் 3-தினம் கட்டுவதுந்தவிர பேயத்திவேர், ஆலம்பட்டை, வேப்பிலை 3-ம் வகை 1-க்கு பலம்-10-ஆகக் கூட்டி இடித்து ஒருபடி கழுநீரில் போட்டுக் கொதிப்பித்துக் குழம்பாபிறக்கி ஏழுநாளமேலிப்பூசி, விஷமருந்தால் விரேசனமும் செய்விக்க தீரும்.

சகலமிருகசெந்துக்களின்விஷத்திதானம்.

குதிரை, புலி, காடி, காட்டுப்பன்றி, கோழை, நரி, பூனை, மாய்ப்பூனை, குரங்கு, கீரி, முதலை முதலிய செந்துக்கள் கடிக்கில், அந்தக்கோரைத்தந்தங்களில், இருக்கின்ற விஷத்தினால் தினவு, உருவபேதம், நோவு, நித்தினாயில்வியர்வை ஒருகுதல், சுரம், பிரமை, தாகம், வீக்கம், கிரந்தி, மூர்ச்சை, கடிவாயில்மச்சமும் அதுன்மேல்கொப்பிளமும் எழும்பிப்புடையும் அநேக கோகமும் பிறக்குதல் என்னுமிக்குணங்களுண்டாகும். இவைகட்கு உடனே ரசகந்தக பாஷானவருக்கம் சேர்ந்த விஷமருந்துகளைக் கடிவாயில்

வைத்துக்கட்டி, அந்த இடத்தில் ரோமங்கள் முளைக்கவாட்டாத விரணஞ் செய்வித்து அதைக்காலாதிதத்தில் ஆற்றுவதுந்தவிர அந்த அவுஷதங்களை உள்ளுக்குங்கொடுப்பிக்கில்; ஷெ விஷம் சாத்தியமாம். இவ்வளவுபெரிய சிகிச்சைகளைச்செய்வானேன் என்றால், அவ்விஷங்கள் அற்பபேனும் தேகத்தில் தங்கி உற்றுமாயின் பின்பு சகலதூர்க்குணங்களும் பிறக்கும், ஆதலால் செய்யவேண்டும். இது தப்பி காலாதிதச்சிகிச்சைசெய்கில், விஷமும் முதிர்ந்து அந்தந்த செந்துக்களின் நடை, குரல், பார்வை, சேஷ்டை முதலிய குணங்களும் பிறக்கும். அப்போது அசாத்தியமாம்.

தந்தநகவிஷநிதானம்.

பசுமுதலிய மாடுகளுக்கும், மனிதர்களுக்கும் பல் நகம் இவைகளில் விஷம்உண்டு. அவைகள்பட்டு விரணம்பிறந்தால் அதில் வீக்கத்துடன் ரத்தம் வடியும். இதனால் சுரம் உண்டாகும். இது சாத்தியமாம்,

சகலவிஷஉபத்திரவநிதானம்.

சகல விஷங்களுக்கும் சுரம், இரூமல், இரைப்பு, வாந்தி, விக் கல், மூர்ச்சை, தாகம், சரீரத்தில் கடினத்துவம், வயிறுப்பிசம், அடிவயிறும் தலையும் நோதல், வீக்கம், தூர்க்கந்தரத்தம் வடிகின்றவிரணம், வாநா திக்கம் என்னும் 14-தூர்க்குணங்கள்பிறக்கும். இதுவே விஷஉபத்திரவமாம். இக்குணங்கள் உண்டாவதற்குமுன்னமே தகுந்த சிகிச்சைகளைச்செய்யில், சாத்தியமாம். நீடிக்கில் கஷ்ட சாத்தியமாம்.

தூஷிவிஷநிதானம்.

முற்கூறிய எவ்வகைவிஷமாவது, தானே கூர்ணகதியானாலும், விஷ ஹரமான சிகிச்சையால் அதமானாலும், வெய்யில், காட்டுத்தீ, காற்றுமுதலியவைகளினால் சோஷித்தாலும், சபாவமாகவே சோஷித்தாலும், அவ்வுடற்குள் அழுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவ் விஷங்களுக்குத் தூஷிவிஷம் எனப்பெயர். இவைகள் அற்பமாயிருந்தாலும், மனிதர் தேகத்தில் பாய்ந்தவுடனே சிகிச்சை செய்யவேண்டும்; செய்யாவிடில் ஒருவருஷ பரியந்தம் உடம்பினுள் அடங்கியிருந்து பின்பு கபத்தைப்பற்றி ஏறும். இதனால் புலநிறமானமலம், வாயினால் ரத்தம்வீழ்தல், தாகம், அரோசுகம், வாந்தி,

மூர்ச்சை, ஈனத்தொனி சோருதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்; அதற்பின் அது ஆமாசய ஸ்தானத்தைப்பற்றி ஏறும்; இதனால், சிலேஷ்மவாத ரோகங்கள் பிறக்கும்: அதற்பின் அஃ பக்குவாசய ஸ்தானத்தைப்பற்றிக் கலக்கும்; அப்போது வாதரோக குணங்களெல்லாம் பிறப்பதுமன்றித் தலைமடிகள் உதிரும்; அதற்பின் அது சப்த தாதுக்களிலும் பற்றிப்பரவும் அப்போது அனந்த விகாரங்களுண்டாகும். ஆதலால் அற்ப விஷத்திற்கும் மகாவிஷ சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும்.

நூஷி என்பது அற்பமாம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

கறட்டு ஒணை, தேள், நண்டுவாய்க்காலி, பூரம், சிலந்தி, புலிமுகப் பூச்சி, செய்யான், பொறிவண்டு இவைகள் விரியன் என்னும் பாம்பினது முதுகு வெடிக்க, அதன்வழியாகப் பிறக்குமென்று சில மதாந்தரம் கூறுகின்றது.

சீதமண்டலி.

இது, கடித்தால், குடல் குளிர்தலும் அரட்டலும், மிகுந்தவியர்வை பெருகி ஓடுதலும் உண்டாகும். இதற்கு ரச கந்தகமாதிரி உண்டைஆகும்.

ரத்தமண்டலி.

இது, கடித்தால், மயிர்க்கால்கள்தோறும் ரத்தம் ஒழுகும். இதற்கு, யானைவணங்கி இலையை மாத்திரம் பெரிய எலுமிச்சங்காய்ப் பிரமாணம் அரைத்து ஆழாக்கு நல்லசலத்தில் கரைத்துக்கொடுக்கில் நலமாம்.

பூரம்.

இது, கடித்தால், அது ஊருவதுபோல் தினவும் அவ்வுருவத்தைப்போல் தடிப்பும் உண்டாகும். இது குப்பைமேனிச்சாற்றால்போம்.

செய்யான்.

இது, கடித்தால், அவ்விடத்தில் வீக்கமும் தேளைப்போல் மறுநாள் வரைக்கும் கடுப்பும் உண்டாகும். இதற்குத்தேள்விஷச்சிகிச்சை உதவும்.

செஞ்சேரா.

இது, கடிக்கில், மேலில் சிவந்தபுள்ளிகளான தடிப்புகள் உண்டாகும். இவ்விஷம் உத்தாமணி இலைசத்தில் சுண்ணாங்குழைத்துப் பூசத்தீரும்.

கருஞ்சேரா.

இது, கடித்தால், தேகத்தில் கறுப்புக்கறுப்பான தடிப்புகள் உண்டாகும். இதற்கும் மேற்கூறிய சிகிச்சைகள் ஆகும்.

அறுபுள்ளிவண்டு.

இது, கடித்தால், சர்வாங்கத்திலும் சிலநாட் சென்றபின்பு வட்டம் வட்டமான தடிப்புகள் உண்டாகும்.

செவ்வட்டை.

இது, கடித்தால், அவ்விடத்தில் சிவந்து தடித்து மரத்திருக்கும்.

அரணை.

இது, கடித்தால், சரீரமுழுதும் நடுக்கல், வாயால் துரைவீழ்தல், நாவு தடித்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதற்கு ஓணை விஷத்திற்குச் சொல்லிய சிகிச்சைகள் உதவும்.

சரகுண்ணி.

இது, கடித்தால், வீக்கம் எழும்பும் காட்டுண்ணிக்கு இக்குணத்துடன் கடுப்பும் உண்டாயிருக்கும். இதற்குக் குப்பைமேனிரசம் ஆகும்.

எலிபேதம்.

கத்தரிமணியன், செம்மூக்கன், வரளி, குறட்டை, கருங்காலன், தலை யன், விடவெலி, செற்றலைமுட்டி, செவ்வெலி, வீங்கெலி, தூங்கெலி, உலைப்பெலி, புடையெலி, இரைப்பெலி, செங்கண்ணன், புள்ளக்காடன், குறுங்காலன், நச்செலி ஆக 18-வகையாம்.

மதார்தரம் முற்றியது.

பதினேந்தாவது கீடாதிபேதபடலம் சம்பூரணம்.

நாவொட்டிக்காய்ச்சல், உளைமாந்தை, அந்தரவிட்டை, குடற்கரி, உழலை, தழுதாழை, இதுமுதலிய பிணிகள் சில மதார்தரங்களில் சொல்லி யிருக்கினும், நூல்கள் கிடைத்தமட்டில், உளைமாந்தை, குடற்கரி, நாவொட்டிக்காய்ச்சல் இவைகளை மாதிரி இதுவழியிற்கூறுவாம்.

சித்தர்மதாந்தரம்.

உளைமாந்தைரோக நிதானம்.

கூடியரோகத்தின் பிரிவாகிய இந்த ரோகம் பசியை அடக்குதல், பசி மந்தித்தபின்னர் பசித்தல், கண்ணிழிப்பு, பகல் நித்திரை அதிமாமிச உணவு, அதிசையோகம், அதிக ஓட்டம், இதுகளால் உளைமாந்தை ரோக முண்டாகும்.

உளைமாந்தைரோகபேதம்.

இது, வாத உளைமாந்தை, பித்த உளைமாந்தை, சிலேஷ்ம உளை மாந்தை, தொந்த உளைமாந்தை என நான்கு விதப்படும்.

1-வது வாதஉளைமாந்தை.

இது, நெஞ்சு, பழுவெலும்பு, பக்கம், இவைகள் நோரும்படி நினை வழிந்து, தொனியோடு இருமல், கைகால் கடுப்பு, சுரம், உள்ளில் சீழ்க் கட்டிகாணல், வாயால் சீழ் விழுதல், கை, கால் எரிவு உணவு செரியா மல் வாந்தியாகுதல், சிலேஷ்மம் அதிகரித்தல், என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

2-வது பித்தஉளைமாந்தை.

இது, சீழ்வயிற்றினுள் பருத்த கட்டிகாணல் அவ்விடம் பச்சைப் புண்போல் நோதல், சர்வாங்கமும் உளைச்சல் சுரம், தலைவலி, இருமல், இரைப்பு, மிதறு வீரணமாதல், மயக்கம், புரட்டல், வாயால் சீழ்விழுதல் என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மஉளைமாந்தை.

இது, தேகம் இளைத்துப், புண்போல் நோதல், சரீரம் வெளுத்தல், வாயால் சீழ்விழுதல், மனக்கலக்கம், வாந்தி, மயக்கம், சிலேஷ்மாதிக்கம், நடுக்கல், என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது தொந்தஉளைமாந்தை.

இது, சுரம், தலைவலி, இருமல், கோழை, அசதி, மிகு உறக்கம், தூர்வாசனையுடன் வாயால் சீழ் விழுதல், சர்வாங்கமும் திணவு, உணவு இறங்காமை என்னு மிக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

உனாமாந்தை ரோகசாத்தியாகஷ்டசாத்திய அசாத்தியம்.

பித்த உனாமாந்தை, அசாத்தியம். வாத உனாமாந்தையும், சிலேஷ்ட உனாமாந்தையும் கஷ்டசாத்தியம். தொந்த உனாமாந்தை அசாத்தியம். இவைகளுக்குச் சிகிச்சாசாரத்தில் கூறிய க்ஷயரோக சிகிச்சைகள் நன் மையைத் தரும்.

குடற்காரிரோகம்.

இது, மூலத்தில் வாய்வு அதிகரித்து ஆமாசயத்தைப்பற்றிமேலேறிக் குடலில் தங்கி சமாக்கினியைக் கெடுத்து, முதுகு, நெஞ்சு, விலா முதலான விடங்களிலோடிப் புடைத்துத் திரண்டு வலித்தல், அப்போது மலங்கருகல், உடல் அயர்நல், சுரம், பக்க இசிவு, மயக்கம், புலம்பல், வாய்நீர்நறல், உணவு செல்லாமை, தேகம் மெலிதல், வாயால் வெண் ணுரைவருதல் என்னுமிக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுகஷ்டசாத்தியம்.

நாவொட்டிக்காய்ச்சல்.

இது, விரைவில் தாதுக்களின் எல்லைகடந்து, அஸ்தியைப்பற்றி அதிவேகசரங்காணல், உள்சரல் வேக்காடு, நாவிரணம், ஈரல்கரைதல் மயக்கம், சோர்வு, உணவுசெல்லாமை, சரீரம்எரிதல், என்னும் இக்குணங் களைபுண்டாக்கும். இது கஷ்டசாத்தியம். ஆயினும் சிகிச்சாசாரத்தின் படிச் சிகிச்சைசெய்யில் சாத்தியம் ஆவது உண்டு.

மதாந்தரம் முற்றியது.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்டம், மலம், சலம், ரசதாது, ரத்ததாது, மாமிசதாது, மேதோதாது, அஸ்திதாது, மச்சைதாது, சுக்கிலசோணித தாது என்கிற இந்த 12-ம் சாடராக்கினியின் குணேதயத்தால், உணவு களில் நின்றுப் பிரிகின்ற அன்னரசத்தால் போஷிக்கப்பட்டுப் பலத்தை யும், காந்தியையும், நிரந்தரமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு தேகத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றன. ஆயினும் மேற்கூறிய சப்த தாதுக்களில் புரு ஷர்கட்கு சுக்கிலமென்றும், மாதர்கட்குச் சோணிதமென்றும் சொல்லப் படுகிற இவ்விரண்டும் முறையே சிவமென்றும், சத்தியென்றும்; பெயர் பெற்றுக் கருப்ப உற்பத்திக்கும் ஆபுள்விருத்திக்கும் முக்கியமாக இருக் கின்றன. இதுகள் அகாலபோஜனம் உஷ்ணபதார்த்த பக்ஷணம், ப்யம், துக்கம், விபாகுலம், சிந்தித்தல், மிகுசந்தோஷம், அதிகோபம், மாரண

ஓமம் சுருமலோபம் அதிதூலரோகம், அதிசாரரோகம் க்ஷீணரத்தநாது விஷபேதங்களால்வருகின்ற பற்பலரோகம், காலத்திலும் அகாலத்திலும் காமதூல்விதிப்படி அநேக பந்தங்களுடன் செய்கின்ற சையோகம் மர்மஸ் தானக்கெடுதி என்னுமிவைகளினாலும்; விர்த்தாப்பியத்தினாலும் நஷ்டப் படும். இவ்விதம்நஷ்டமுற்ற சுக்கிலசோணிதத்தை உடையவர்கள் பலவித அசாத்தியரோகங்களை அதுபவிப்பதுமன்றி, சம்போகத்திற்கு இளைத்து ஊர்க்குருவியைப்போல் புணருவதும், வாயிலைப்பேசி இச்சைதீருவதும், பலத்திற்காக வாசீகரணம் பண்ணுவதுமாக இருந்து, சந்தானவிருத்தி இல்லாமல் அற்புதுபுருடையவர்களாவார்கள். ஒருவேளை சந்தானவிருத்தி இருந்தாலும் அதற்கு அற்புதமும் ரோகவிருத்தியும் ஆயுள்குறைவும் உண்டாயிருக்கும். ஆகையால், பால்முதலிய மதுர வஸ்துக்களைக்கொண்டு சுக்கிலத்தையும், எண்ணெய்முதலிய பித்தவஸ்துக்களைக்கொண்டு சோணி தத்தையும் போஷிக்கவேண்டும். இதற்கு, நந்தீசர், தன்வந்தரி பகவான், அசுவனிடேவர், ஆத்திரேயர், காசிபர், பாரத்துவாசர், பாகடாசாரியர் முதலிய பெரியோர்கள் செய்த சிகிச்சாசாரம் என்னும் சாஸ்திரங்களில் அவுஷதங்கள் அநேகவிதங்களாக விதித்திருக்கின்றன. அவற்றுள், சுருக்க முள்ள இரண்டுவிதக அவுஷதமுறைகளைமாத்திரம் கைபாகத்துடன் இங் றனம் கூறப்படும். அவையாவன:—

1-வது கதலீபலலேகியம்.

நன்றாகமுதிர்ந்து பழுத்த ரசதாளிவாழைப்பழரசம் படி 4, தேங்கா ய்ப்பால் படி 1, பசும்பால் படி 1, முருங்கைப்பூரசம் படி 1, செவ்விளநீர் படி 1, இந்த 5-ம் ஒருபாத்திரத்திலிட்டு, இதில் 50-பலம் வெள்ளைச் சருக்கரையைக்கொட்டிக்கரைத்து வடிக்கட்டிப்பாகுசெய்து, அந்தப்பாகில், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஏலம், லவங்கம், லவங்கப்பட்டை, லவங்கப்பத்திரி சிறுநாகப்பூ, அதிமதுரம் காக்கடகசிங்கி சீரகம் ஓமம் வாய்விளங்கம், திரா க்ஷிப்பழம் காச்சூர்க்காய் கொத்துமல்லி வெட்டிவேர் கோஷ்டம் தேற்றான் விதை ஆவாரவிதை பூனைக்காலிவிதை முருங்கைவிதை சாதிக்காய் நெருஞ்சில்பழம் இருள்கிழங்கு அமுக்கிராங்கிழங்கு சீந்தில்சருக்கரை ஆலம்விழுதின்னொழுந்து சந்தனம்இந்த 20சரக்குகளையும்புளிதப்பட்டுத்தி வெய்யிலிலுலர்த்தித் தனித் தனியே இடித்து வஸ்திரகாய்செய்து வகை 1-க்கு பலம் 1-ஆக நிறுத்துப்பசும்பாலில் பிட்டிட்டுச் சுத்திசெய்து அந்த சரம்புலர்த்திய சூரணகல்கத்தில், பச்சைக்கருப்பூரம் குங்குமப்பூ இவ்விர

ண்டும் பொடிசெய்து வகை 1-க்கு பலம் 1-ம் காந்தபஸ்மம் வங்கபஸ்மம் அப்பிரகபஸ்மம் இம்மூன்றும் வகைக்கு பலம் 1-ம் சேர்த்துக் கலந்து வைத்துக்கொண்டு ஓடி பாகில் சிறுகச்சிறுகத்தூவித் தூழாவிக்கிளிறிப் பாகுஞ்சூரணமும் ஒன்றுபடுத்தியில் தேன் படி 2-விட்டு நன்றாகத்தூழா விய பின்பு பசுவின்நெய் படி 2-விட்டுக் கைஓயாமல் கலக்கும்படித்துழா விக் கூழ்ப்பதத்தில் இறக்கி இளஞ்சடுகையுடன் பீங்கான்சாடியில் வழித் துவைத்து வாய்முடி வஸ்திரபந்தனஞ்செய்து விதிப்படி அரைமண்டலம் தானியப்பட்டம் வைத்தெடுத்து அவரவர்கள் வழிபடுகடவுளையும் ஆயுள் வேதத்திற்கு ஏற்புடைக்கடவுளாகிய தன்வந்தரி பகவானையும் பூசித்து இயன்றமாதிரி அன்ன தானம்முதலிய தானங்கள்செய்து,சுபதினத்தில் அந்த லேகியத்தில் வெருகடிப்பிரமாணம் எடுத்துக் காலை மாலை இரண்டு வேளையும் ஒருமண்டலகாலம் அமிர்தம்போல எண்ணிச்சாப்பிடவும்.

இதற்குத், துவரம்பருப்புபச்சைப்பயறு பசுநெய் பசும்பால் தேன் கற் கண்டு சருக்கரை அவரைக்காய் முருங்கைக்காய் வாழைபிளங்காய் ஓடி பூ முதலிய இச்சாபத்தியமாம். இந்த அவுஷதம் மந்தாக்கினிபாண்டுகுளம்மம் சுஷ்யம் பிரமேகம் அதிதூலம் அதிசஷ்கம் அஸ்திராவம் குடல்விருத்தி உதரோகம் ஆதியானரோகங்களை நிவர்த்திசெய்வதூந்திர, ஞாபகசத்தி சக்கில பரிசுத்தமுதலிய அநேகசுகுணங்களைத்தரும்.

2-வது கல்யாணகிருதம்.

அரசு, அத்தி, பழமுண்ணிப்பாலை, குளப்பாலை, புளிமாதூ, ஆவா ரை, சிறுகாஞ்சொறி, பெரும்வழுதுணம், சிறுகளா, தெட்டாற்சருங்கி, மஞ்சிஷ்டி, ஆற்றுத்தும்மட்டி, வள்ளைக்கொடி, முசமுசுக்கை, நறுந்தாளி, நன்னூரி, பெருநன்னூரி, தரா, பம்பந்தரா, வெள்ளைச்சாறடை, கற்றூழை இவ்வேவகை 21 தண்ணீர்விட்டான்குழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, கருநெய் தல் கிழங்கு, கோரைக்கிழங்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், ஆலம்விழுதின் கொழுந்து, ஆலின்புல்லூரித்தழை, சுடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய், சாதிக்காய், லவங்கம், லவங்கப்பட்டை, ஏலம், சிறுநாகப்பூ, சிறுசண்பகப் பூ, இலுப்பைப்பூ, சடாமாஞ்சில், வாய்விளங்கம், யானைத்திப்பவி, சிறுகச் சோரம், கிரந்திகரம், அதிவிடையம், ஓமம், சதகுப்பி, சரளதேவதா ரம், புத்திரஜீவிவிதை, வெள்ளிலோத்திரப்பிசின், திராக்ஷிப்பழம் இச்ச ரக்குகள் 30-ஆக 51 சாக்குகளையும் புனிதப்படுத்தி வெவ்வேறுகவெய்யி

லில் உலர்த்தி ஒவ்வொருசரக்கிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்து இடித்து வஸ்திரகாயஞ்செய்து வகை 1-க்கு பலம் அரிக்கால் ஆக நிறுத்து ஒன்றுபடக் கலந்துபசும்பாலில் விதிப்படி சுத்திசெய்து வைத்துக்கொண்டு மிறைச்சரக்குகளை வகை 1-க்கு பலம் 1-ஆக நிறுத்துத் தறிக்கத் தக்கதுகளைப் பொடியாகத்தறித்து எல்லாம் ஒருமிக்க நைய இடித்து ஒரு புகியபாத்திரத்தில் கொட்டி ஆற்றுச்சலப் படி 8-விட்டு ஒன்றரைபடியாகச் சுருக்கிய கஷாயத்தை வடிகட்டிப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஊற்றி இதில், சுல்பாணப் பூசனிக்காய், இரூன்கிழங்கு தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு, கரும்பு, ரசதாளி வாழைப்பழம், நெல்லிப்பழம், முசமுசுக்கை, பிரமி இலை, பொன்னாங்காணி, கொத்தான்கொடி, இளநீர்தெளித்து இடித்தபசைப்பபறு, இப்பதினேருவகை ரசமும், செவ்வளநீரும் வகை 1-க்கு படி 1½, பசும்பால் படி 3, பசுநெய் படி 2, இவைகளைச்சேர்த்து அடுப்பேற்றிச் சிறுநீயாக எரித்துச் சலபாகம் பாதிசுண்டுத்ததியில், முன்பு சுத்தித்த கல்கூரணத்தைச் சிறுகச்சிறுகத்தூவி இடைவிடாமல் தூழாவிக்காய்ச்சி இளமெழுக்குப்பதத்தில் நெய்யவடித்துச் சிறியசடுகையுடன் ஒரு பிங்கான் சாடியில்விட்டுச் சில்லிட்டு வஸ்திர பந்தனஞ்செய்து, ஆறுநாள் தானியப்புடம்வைத்தெடுத்து, உதயகாலத்தில் கால்பலம் அளவாக இரண்டுமண்டலம் அல்லது ஒருமண்டலம் சாப்பிடவேண்டும். இந்தக் கிருதம், வாதபித்தாமயம், உன்மாதம், சித்தவிப்பிரமம், கிரிச்சரம், அஸ்மரி, மேகம், கிருமிரோகம், யோனிச்சூலை, மலட்டுரோகம் இவைமுதலிய பிணிகளை நீக்குவதுந்தவிர, தேகத்தில் நல்ல அழகையும், பலத்தையும், சோணித பரிசுத்தியையும் தரும். ஆதலால், இவ்வண்ணம் சுக்கில சோணிதங்களைப் போஷித்துக் காலம் அறிந்து போசனமும் புணர்ச்சியும் செய்து, ஆயுள்வேத விதிப்படி வழுவாது நடப்பவர்கள், அரோகதிடகாத்திரமும், பூரையுளும், சந்தான சௌபாக்கியமும், அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற 4 - புருஷார்த்தங்களும் பெற்று, மங்களகரமாக வாழ்வார்கள்.

சுப்பிரமணியர்துணை.

ஜீவரக்ஷாமிர்தம்.

முற்றியது.

சுப்பிரமணியர் துணை:

ரோகவருக்க அகராதி.

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
அ		அசாத்திய சிலேஷ்மரோகம்	258
அகஸ்தியர் *மதாந்தர மலட்டு		அசாத்திய சுரலக்ஷணம்	53
ரோகபேதம்	275	அசாத்திய சுரலக்ஷணம்	58
அகமரித்த சுருப்பலக்ஷணம்	278	அசாத்திய சுவாசரோகம்	81
அகிருத்திரம விஷம்	431	அசாத்திய சோபைரோகம்	187
அக்கினிகீடம்	459	அசாத்திய தந்தரோகநிதானம்	374
அக்கினிச்சிலேஷ்மம்	260	அசாத்திய தாகரோகம்	97
அக்கினிபதச்சிலந்தி	465	அசாத்திய பாண்டுரோகம்	179
அக்கினிமந்த சுரம் (மதா)	66	அசாத்திய பித்தரோகம்	251
அக்கினிமுகச்சிலந்தி	463	அசாத்திய பிலீகரோகம்	177
அக்கினி ரோகணிரோகம்	410	அசாத்திய பூதநிதானம்	317
அக்கினிவிஷபாகரோகம்(மதா)	271	அசாத்திய மஞூரிகை (மதா)	195
அங்கசலனவாதம்	236	அசாத்திய மதாத்தியயரோகம்	99
அசகா மஞூரிகைரோகம் (மதா)	194	அசாத்திய மூலரோகம்	107
அசனோற்பவவிக்கல்	82	அசாத்திய ரத்தபித்தரோகம்	73
அஜுகள்ளிகா ரோகம்	407	அசாத்திய வாதரோகம்	242
அசாத்திய அநிசாரரோகம்	114	அசாத்திய வார்திரோகம்	93
அசாத்திய உதாரோகம்	175	அசாத்திய விசர்ப்பிரோகம்	191
அசாத்திய எலிவிஷலக்ஷணம்	473	அசாத்திய வித்திரதிக்கட்டி	149
அசாத்திய எலிவிஷ சிகிச்சை	474	அசாத்திய விரணநிதானம்	393
அசாத்திய கண்டமாலை	406	அசாத்திய விஷக்குழி நிதானம் (மதா)	450
அசாத்திய கபாலரோகம்	388	அசாத்தியவெண்குஷ்டம் மதா	206
அசாத்திய சுருப்பலக்ஷணம்	279	அசாத்தியாநிசாரம்	114
அசாத்திய காசரோகம்	78	அசாத்தியா சாத்திய பவுத் திரம் (மதா)	400
அசாத்திய குஷ்டரோகம்	204	அசிதளவி	472
அசாத்திய குன்மரோகம்	160		

* மதாந்தரம், மதா, என்பது—சித்தர் மதாந்தரம்.

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
அசிக்கரோகபேதம்	74	அநாயாசகவாதம்	226
அசிக்கரோகலக்ஷணம்	74	அநித்திரைச்சரம் (மதா)	67
அசீரணரோகபேதம்	122	அநுசிரம்சவாதம்	240
அசீரணரோக மதாந்தரம்	124	அந்தகசந்திபாதகரம்	36
அசுரபூதம்	311	அந்தகசந்திபாதகர மதாந்தரம்	40
அசுவலாதம் மதாந்தரம்	238	அந்தரவாயுகிரகணி (மதா)	118
அஞ்சனை நாமிகா வர்த்தம்		அந்தரவிட்டை (மதா)	477
ரோகம்	325	அந்தராயாமலாதம்	223
அடவி ஈ (மதா)	461	அந்தர்மலக்கிருமி	207
அண்டரோகபேத மதாந்தரம்	153	அந்தர்முகியோனிரோகம்	425
அநாதிமந்தரோகம்	344	அந்தோஷ்டரோகம்	368
அநிசரணயோனிரோகம்	426	அந்நியதோவாதரோகம்	344
அநிசரணிலேஷம் மதாந்தரம்	260	அந்நியவோடாஸிகாகிரகம் மதா	303
அநிசாரரோக மதாந்தரம்	113	அந்நியேத்துகசரலக்ஷணம்	49
அநிசாரரோக பூர்வரூபம்	110	அந்நியேத்துகவாதம்	236
அநிசாரரோகபேதம்	109	அபதந்திரகவாதம்	216
அநிஜிவரோகம்	375	அபதானகவாதம்	217
அநிசுஷ்கரோகம்	273	அபத்தியதோஷசரம் (மதா)	43
அநிதந்தரோகம்	371	அபரிசுருஷ்டரோகம் (மதா)	205
அநிதாபகவாதம்	229	அபஸ்மாரரோகசாமானியம்	320
அநிதும்மற்பீரசரோகம்	366	அபஸ்மாரரோகபூர்வரூபம்	320
அநிதூலரோகபடலம்	273	அபஸ்மாரரோகபேதம்	319
அநிதூலரோகம்	273	அபாகிமஞ்சூரிகைரோகம்	
அநிமாபிசரோகம்	373	மதாந்தரம்	195
அநிமாபிசார்மநேத்திரரோகம்	332	அபானவாயு	9
அநிர்ஷ்டபூதனுகிரகம் (மதா)	299	அபானவாயுவினவிஞ்சூ	
அநுஷ்டவிரணபேதம்	391	லக்ஷணம்	265
அநைதப்புரோகம் (மதா)	184	அபானஸ்தானவித்தரிக்கட்டி	149
அநேகாததோஷம்	85	அபிகா தசரம்	45
அநேகாமுகக்கட்டி	140	அபிகா தசோபை	187
அநேகாமுகத்தடித்தரோகம்	72	அபிகா தவாதம்	210
அநேகாமுகவாதம்	234	அபிசாரசரம்	45

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
அபிநியாசசந்நிபாதசுரம்	37	அலசிரோகவிரணம்	417
அபிநியாசசந்நிபாதசுரம் (மதா)	41	அலஜினேத்திரரோகம்	330
அபிநியாசவாதம்	224	அலஜிவர்த்தமநேத்திரரோகம்	326
அபிஷங்கசுரம்	46	அலாபுகரோகம்	379
அபிஷந்தநேத்திரரோகம்	342	அலிச்சர்ப்பம் (மதா)	445
அபீநசரோகம்	367	அலிப்பகூலிதோஷம் (மதா)	305
அப்பியமேகம் (மதாந்தரம்)	144	அலிமுகப்பாண்டு	184
அமரகண்டவலி (மதாந்தரம்)	322	அவகர்த்தவிரணம்	394
அமரபில்லம் நேத்திர (மதா)	354	அவுதும்பரகுஷ்டம்	199
அம்புபூரணரோகம் (மதா)	286	அவபாகுகவாதம்	225
அரணை (மதா)	477	அவபேதகவாதம்	233
அரிசோபகந்தரவிரணம்	397	அவமந்தரோகம்	416
அரிசோரோகம்	416	அவலம்பகசிலேஷ்மம்	12
அரிசோவர்த்தமநேத்திரரோகம்	328	அவிபாடிதரோகம்	417
அரித்திராசுரம் (மதா)	64	அவுபசர்க்குகரோகம்	341
அரித்திராப்பிரமேகம் (மதா)	422	அவுஷதகந்தசுரம்	46
அரித்திராமேகம்	135	அவுஷமாபகவாதம்	226
அருங்கிமேஷ்வர்த்தமநேத்திர	324	அஸ்தகம்பவாதம் (மதா)	236
அருச்சுன நேத்திர ரோகம்	333	அஸ்தி ஆவிருதவாதம்	266
அருணாஸி	473	அஸ்திகிரந்தி	402
அருணாதிஸிபேதம்	473	அஸ்தி சிராவோற்பத்தி (மதா)	75
அரும்ஷிகைரோகம்	386	அஸ்திதாதுகதசுரம்	57
அரையாப்புக்கட்டி (மதா)	406	அஸ்திராடிவிரணம்	407
அரோசுகரோகபேதம்	89	அஸ்திமேகரோகம்	134
அர்ச்சகாகிரகம் (மதா)	304	அஸ்மரிரோக அசாத்தியநிதா	129
அர்த்தபிதரபூதம்	313	அஸ்மரிரோக சாமானியபூர்வ	
அர்த்தபேதரோகம்	384	ரூபம்	126
அர்த்தாங்கவாதம் (மதா)	221	அஸ்மரிரோக படலம்	125
அர்த்திதவாதம்	227	அஸ்மரிரோக பூர்வரூபம்	126
அலசகுஷ்டம்	201	அஸ்மரிரோகபேதம்	126
அலசரோகபேதம்	119	அஷ்டகூட பேதம்	460
அலசவிரணம்	412	அஷ்டமகாரோகம்	119
அலசிரோகம்	408		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
அஷ்டிலாரோகம்	162	ஆசனக்கண்டமாலை பவுத்திரம்	
அஷ்டிலாவாதம்	220	மதாந்தரம்	400
அஷ்டலிகாரோகம்	417	ஆஜிகரோகம்	334
அழகு காமாலை (மதா)	183	ஆசியகதகரான்ன லக்ஷணம்	430
அழல் பித்தரோகம் மதாந்தரம்	252	ஆசியக்குவா தவாதம்	234
அழற்புற்றுநேத்திர மதாந்தரம்	353	ஆசியபாகபித்தம்	244
அழி கருப்பலக்ஷணம்	276	ஆசியபாகவாதம்	234
அளிதோஷம் மதாந்தரம்	296	ஆசியாசேஷுவாதம்	230
அள்ளுமாரந்தம் மதாந்தரம்	292	ஆச்சியகந்திமேகம் மதாந்தரம்	143
அக்ஷதரோகம்	412	ஆட்டியவாதம்	224
அக்ஷரரோகம் மதாந்தரம்	375	ஆணி நேத்திர மதாந்தரம்	352
அக்ஷிபாகாத்தியபரோகம்	345	ஆணிரோகம்	411
அறுபுள்ளிவண்டு மதாந்தரம்	477	ஆண்சர்ப்பம்	444
அற்பசோபாக்ஷிபாகரோகம்	345	ஆண்பக்ஷிதோஷம்	305
அற்பவிஷசர்ப்பரிதானம் மதா	447	ஆண்மலட்டுரோகம்	274
அற்புதகிரந்திபேதம்	403	ஆதபசரம் (மதா)	66
அற்புதவர்த்தமரோகம்	325	ஆதிக்கமேகம் மதாந்தரம்	144
அற்புதகிரகம் மதாந்தரம்	304	ஆதிமலடு	275
அற்புதோஷ்டரோகம்	369	ஆத்மானவாதம்	215
அனந்தன்	436	ஆந்தகரப்பான் மதாந்தரம்	293
அனலபித்தம்	10	ஆநாகசரம்	70
அனலபித்தரோகம் (மதா)	246	ஆநாகரோகபடலம்	161
அனாமத்துப்புள்ள்தோஷம் மதா	306	ஆநாகரோகபேதம்	162
அனுஸ்தம்பவாதம்	227	ஆநாகரோகலக்ஷணம்	161
அன்ன ஆவிருதவாதம்	267	ஆந்திரபித்வாதம்	217
ஆ		ஆமக்கணரோகம் (மதா)	289
ஆகந்துகசரம்	45	ஆமசூலரோகம் (மதா)	165
ஆகந்துக மசூரிகை	193	ஆமதோஷம் (மதா)	120
ஆகந்துகவிணம்	388	ஆம்லபித்தரோகலக்ஷணம்	197
ஆகருஷணஸ்தம்பனவாதம்	224	ஆமாசயகதகரான்னலக்ஷணம்	430
ஆசன்னப்பிரசவம் (மதா)	279		
ஆசனபவுத்திரம் மதாந்தரம்	399		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
ஆமாசிரணரோகம்	122	இமை 4 - வது பிரிவாகிய நீர்ப்	
ஆமாலசகரோகம்	120	பாய்ச்சல் ரோகபேதம்(மதா)355	
ஆமையோட்டுக்கட்டி- (மதா)	140	இமை 5-வது பிரிவாகிய பதம	
ஆம்ஸபித்தரோகம்	243	ரோகபேதம். (மதாந்தரம்) 356	
ஆம்ஸபித்தரோகஸ்கூணம்	197	இமை 1-வது பிரிவாகிய பில்ல	
ஆம்ஸவிதத்தரோகம்	341	ரோகம் (மதாந்தரம்) 354	
ஆம்ஸலோஷிதரோகம்	346	இமையிறைச்சி (மதாந்தரம்) 356	
ஆயாசாவர்த்தவாதம்	227	இமையைப்பற்றியரோகபேதம் 324	
ஆரித்திரவிஷம் மதாந்தரம்	435	இமைரோகபேதம் (மதாந்தரம்) 354	
ஆருடநிதானம் மதாந்தரம்	457	இமைவரிநேத்திரரோகம் (மதா)350	
ஆர்த்திரமூலரோகம்	104	இரசவநேத்திரரோகம் 340	
ஆர்க்கமேகரோகம் (மதா)	144	இருதயஸ்தானவித்திரதி 148	
ஆலோசகபித்தம்	11	இருதாவிருதவாதம் 219	
ஆவிர்ணபித்தரோகம்	243	இரைப்பெலி (மதா) 477	
ஆவிருதவாத அசாத்தியா	270	இரைப்புமார்தம் (மதா) 292	
ஆவிருதவாத உபத்திரவம்	270	இழுப்புமார்தம் (மதா) 292	
ஆவிருதவாதபேதம்	265	இளம்பிள்ளைவாதம் (மதா) 221	
ஆசேஷபகவாதம்	222	இளிச்சக்கண்ணேத்திர (மதா) 355	
இ		இசூஷமேகரோகஸ்கூணம் 136	
இக்காசிலேஷம்	258	இறங்கு அண்டம் (மதா) 153	
இக்காபித்தம்	247	ஈ	
இடர்ப்பில்ல நேத்திரரோகம்		ஈசரபூதம் (மதா) 314	
மதாந்தரம்	354	ஈனத்தொனிச்சரம் (மதா) 66	
இத்மாபித்தம்	246	உ	
இந்திரபூதம் (மதா)	314	உகிரச்சுற்று (மதாந்தரம்) 412	
இந்திரலுத்தரோகம்	387	உக்கிராக்கிரகவாதம் 228	
இமைதடிப்பு நேத்திர மதாந்த 355		உச்சங்கவாத்தமரோகம் 327	
இமைநீர்ப்பாய்ச்சல் மதாந்தரம் ,,		உச்சிலிங்கத்தேள் (மதா) 470	
இமை 3-வது பிரிவாகிய கழலை		உடலுருக்கிரோகம் (மதா) 284	
ரோகபேதம் மதாந்தரம் ,,		உட்சரம் 52	
இமை 2-வது பிரிவாகிய தடித்		உதட்டுரோகம் 369	
தலாதி ரோகபேதம் மதா ,,			

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்	பக்கம்.
உதயசுரம் (மதா)	64	உபநாகநேத்திரரோகம்	330
உதரரோகபூர்வரூபம்	169	உப்புலுதயோனிரோகம்	424
உதரரோகபேதம்	168	உபயமுகர த்தபித்தரோகம்	72
உதரரோகமதாந்தம்	175	உபவிஷ்டககருப்பம்	276
உதராக்கினிபேதம்	23	உப்புமாந்தம் (மதா)	292
உதறுவாதம் (மதா)	210	உயிர்நிலைவிழிக்குறி (மதா)	456
உதாவர்த்தயோனிரோகம்	424	உயிர்ப்பரிசுஷ்ணி தானம்	
உதாவர்த்தரோகஅசாத்தியம்	108	(மதா)	456
உதாவர்த்தரோகம்	108	உலர்த்துசூலரோகம் (மதா)	167
உதாவர்த்தவாதம்	221	உலேப்பெலி (மதா)	477
உதானபிராணஆவிருதவாதம்	270	உல்பகரோகம்	286
உதானவாயு	9	உஷ்டரகிரீவபகந்தரவிணம்	397
உதானவாயுவின் விசுண		உஷ்ணநெரிசல்நேத்திர (மதா)	349
லக்ஷணம்	264	உஷ்ணவாதமூத்திரரோகம்	131
உதிரத்தலைவலி (மதா)	384	உஷ்ணவாயுகிரகணி (மதா)	117
உதிரவாதம் (மதா)	213	உஷ்ணவிதக்கரோகம்	341
உத்தகாசிலேஷ்டம்	257	உழலைரோகம் (மதா)	477
உத்தகோடரோகம்	413	உள்ளூருக்கி (மதா)	284
உத்தமமேகம் (மதா)	144	உனாமாந்த ரோகம் (மதா)	478
உத்தபாரோகம்	417	உனாமாந்த பேதம் (மதா)	478
உத்தரசமுலரோகம்	104	உற்சகாசிரணம்	123
உத்தானவாதசோணிதம்	262	உன்மாதபித்தம்	243
உத்தானவாதம்	237	உன்மாதரோகபடலம்	318
உத்தலநேத்திரரோகம் (மதா)	352	உன்மாதரோகபேதம்	318
உந்துநெரிசல்நேத்திர (மதா)	353	உள	
உந்துருளலி	473	உளதல்ரோகம் (மதா)	184
உந்தெழுச்சிநேத்திர (மதா)	352	உளதுகாமாலரோகம் (மதா)	181
உபகிருசரோகம்	372	உளதுமாந்தம் (மதா)	291
உபசர்க்கதாகரோகம்	97	உளராமைரோகம் (மதா)	163
உபசிரிஷ்டரோகம்	386	உளருஸ்தம்பவாதம்	213
உபஹிஃவாரோகம்	376	உளர்த்துவகததேதாஷம்	85
உபங்கரோகம் (மதா)	412	உளர்த்துவகுதரோகம்	332

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
ஊர்த்துவசவாசரோகம்	81	க	
ஊர்த்துவபித்தரோகம்	247	கக்கிரமல்லிதானம் (மதா)	294
ஊர்த்துவமுகரத்திபித்தம்	72	கக்குவான் மதாந்தரம்	294
ஊர்த்துவமுகவாதரோகம்	233	கங்குமசூரிகைரோகஸூணம்	195
ஊர்த்துவாங்கரோகம்	323	கசுமலபூதம் மதாந்தரம்	317
ஊர்த்துவாம்பிசசுவாதம்	226	கச்சுபிரோகம்	408
எ		கஞ்சவாதம்	241
எச்சில்தோஷம் மதாந்தரம்	295	கடலைக்கட்டி (மதா)	141
எரிசூன்மரோகம் (மதா)	161	கடிகாலசிதானம் (சிலந்தி)	467
எரிச்சல்விஷபாகம் (மதா)	272	கடித்தசர்ப்பச்செய்குறி (மதா)	451
எரிபித்தம் (மதா)	248	கடிநிறிதிதானம் (மதா)	449
எலிச்சுக்கிலவிஷநிதானம்	473	கடிமணிதிதானம் (மதா)	449
எலிபேதம் (மதா)	477	கடுகுக்கட்டி (மதாந்தரம்)	141
எலிவிஷச்சிசிச்சை (மதா)	474	கடுவன் (மதாந்தரம்)	293
எலும்புருக்கிரோகம் (மதா)	75	கடைக்கண்ரோக பேதம் மதா	356
எழுநாபிறு (மதா)	385	கடைக்கண் 1-வது பிரிவாகிய	
எறும்பு (மதா)	461	கண்ணெடுப்பு (மதா)	356
ஏ		கடைக்கண் 2-வது பிரிவாகிய	
ஏகசர்மகுஷ்டரோகம்	200	பூசாந்திர ரோகம் (மதா)	356
ஏகாங்கவாதம் (மதா)	221	கடைக்கண் 3-வது பிரிவாகிய	
ஏதுகம் (மதா)	285	படாத்திரோகம் (மதா)	357
ஏப்பச்சுரம் மதாந்தரம்	67	கடைக்கண் 4-வது பிரிவாகிய	
ஏறு அண்டம் (மதா)	153	சுவைரோகம் (மதா)	357
ஒ		கடைக்கண் 5-வது பிரிவாகிய	
ஒட்டுகிரகணி மதாந்தரம்	118	விழிவாதம் (மதா)	357
ஒட்டுரோகபேதம் (மதா)	195	கடைக்கண் 6-வது பிரிவாகிய	
ஒழுக்குப்பிரமேகம் (மதா)	422	விரணப்பரு (மதா)	357
ஒற்றைத்தலைவலி (மதா)	384	கடைக்கண் 7-வது பிரிவாகிய	
		வித்திரதி (மதா)	357
		கடைக்கண் 8-வது பிரிவாகிய	
ஒடுபித்தம் மதாந்தரம்	249	இமைக்குரு (மதா)	357
ஒணை (மதா)	460	கடைக்கண் 9-வது பிரிவாகிய	
ஒஷ்டரோகபேதம்	368	குமிழரோகம் மதாந்தரம்	„

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
கடைக்கண் 10-வது பிரிவாகிய		கந்த தாளிரோகம் (மதா)	375
நகூத்திரவாயு மதாந்தரம்	358	கந்தவிஷம்	431
கடைக்கண் 11 வது பிரிவாகிய		கந்தவிஷபாகம் (மதா)	272
கண்ணோயு மதாந்தரம்	„	கபகிலிஷ்டரோகம்	327
கட்சியாரோகம்	409	கபசிராவரோகம்	329
கட்டிப்பிரமேகம் மதாந்தரம்	421	கபத்தலைவலி (மதா)	383
கட்டுமாந்தம்	292	கபாலகுஷ்டரோகம்	198
கணமாரந்தம்	„	கபாலபித்தம்	250
கணரோகபேதம்	288	கபாலரோகம்	385
கண்குத்திப்பாம்பு	454	கபிலளலி	473
கண்டகுப்ச்சந்திபாத சுரம்	34	கபிலாசிலந்தி	463
கண்டகுப்ச்சந்திபாதசுரம் மதா	39	கபோ தகளலி	479
கண்டசாலிகரோகம்	378	கம்பச்சுரம் (மதா)	69
கண்டசிலேஷ்டமரோகணி	378	கம்பீரநேத்திரரோகம்	340
கண்டதிரிதோஷரோகணி	„	கம்பீரவாதம்	237
கண்டபித்தரோகணி.	„	கம்பீரவாதசோணிதரோகம்	262
கண்டமாலைரோகபேதம் மதா	105	கம்பீரவிக்கல்ரோகம்	83
கண்டரத்தரோகணி	378	கரபகூணலகூணம்	428
கண்டரோகபேதம்	377	கரப்பான்பித்தம் (மதா)	248
கண்டரோகலகூணம்	410	கரப்பான்பிரமேகம் (மதா)	422
கண்டவாதரோகணி	377	கரம்என்குறஇடுமருந்தின்	
கண்டாலஜிரோகம்	370	வகை	428
கண்டாற்புத்தரோகம்	382	கராசேகூபகவாதம்	236
கண்டுபித்தம்	245	கருங்கரப்பான் (மதா)	293
கண்டேலயோனிரோகம்	427	கருங்கிரந்தி (மதா)	293
கண்டோஷ்டரோகம்	368	கருங்குமுதநேத்திரரோகம்	
கண்ணேறுவாந்தி (மதா)	92	(மதா)	349
கண்மயக்குவாதம் (மதா)	231	கருஞ்சாரை (மதா)	454
கதரரோகம்	411	கருஞ்சக்கிரநேத்திர (மதா)	351
கதலிமலடு	276	கருஞ்சேரா (மதா)	477
கதலீபலலேகியம்	480	கருநாகப்பல நேத்திர (மதா)	348
கந்தகிரகதோஷம் (மதா)	298	கருநாகவிஷம் (மதா)	451

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
கருப்பகாசம்நேத்திரரோக (மதா)	347	கர்ணகண்டூரோகம்	361
கருப்பக்கிரகணி (மதா)	118	கர்ணகிருமிரோகம்	361
கருப்பச்சந்தி (மதா)	37	கர்ணகூசிகாரோகம்	362
கருப்பச்சர்ப்பவிஷம் (மதா)	445	கர்ணசோபைரோகம்	361
கருப்பசிலேஷம்	274	கர்ண தந்திரிகாரோகம்	362
கருப்பச்சூலரோகம் (மதா)	168	கர்ணநாதரோகம்	360
கருப்பபேதம்	276	கர்ணபரிபோடகரோகம்	362
கருப்பம்மரிக்கும்லக்ஷணம்	278	கர்ணபாலசோஷரோகம்	362
கருப்பமலட்டுரோகம்	276	கர்ணபிதாரிகாரோகம்	362
கருப்பித்தம்	248	கர்ணபிப்பலிரோகம்	362
கருவழலைச்சர்ப்பவிஷம் (மதா)	453	கர்ணபூதிரோகம்	361
கருவிழிரோகத்தில் 1-வது பிரிவாகிய காசபேதம் மதா	347	கர்ணரோக அசாத்தியா சாத்திய நிதானம்	363
கருவிழி 2-வது பிரிவாகிய படலரோகபேதம் (மதா)	348	கர்ணரோகபடலம்	359
கருவிழி 3-வது பிரிவாகிய குமுதரோகபேதம் (மதா)	349	கர்ணரோகபேதம்	359
கருவிழி 4-வது பிரிவாகிய விழியுந்தல்ரோகபேதம் மதா	349	கர்ணலிகியரோகம்	363
கருவிழி 5-வது பிரிவாகிய ஒளிசல்ரோகபேதம் (மதா)	349	கர்ணவித்திரதிரோகம்	361
கருவிழி 6-வது பிரிவாகிய விரோகபேதம் (மதா)	350	கர்ணரேசோற்புதரோகம்	361
கருவிழி 7-வது பிரிவாகிய குந்தரோகபேதம் (மதா)	350	கர்ணற்புதரோகம்	361
கருவிழி 8-வது பிரிவாகிய கூடிரோகபேதம் (மதா)	350	கர்ணேற்பாதரோகம்	363
கருவிழி 9-வது பிரிவாகிய சக்கிரரோகபேதம் (மதா)	351	கர்ணேன்மந்தரோகம்	363
கருவிழி 10-வது பிரிவாகிய பூரோகபேதம் (மதா)	352	கர்த்தபிரோகம்	409
		கர்த்தவர்த்தமரோகம்	326
		கர்ணகுஷ்டரோகம் (மதா)	205
		கர்ணசூலவாதம்	233
		கர்ணிகசந்திபாதசுரம்	37
		கர்ணிகசந்திபாத சுர (மதா)	39
		கர்ணிகாயோனிரோகம்	427
		கலதிரோகம்	387
		கலியாணகிருகம்	481
		கல்லடைப்புரோகம் (மதா)	128
		கல்விவாதம்	241

ரோகங்களின்பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சல்லுப்பிரமேகம் (மதா)	422	காமாலேரோகபேதம்	180
கஷாயதந்தளலி	472	காமாலேரோகலக்ஷணம்	180
கஷ்டசாத்தியவிரணி தானம்	392	காமாலேரோகபேதம் (மதா)	181
கழிகணரோகம் (மதா)	289	கார்க்கோடன்	437
கழிமாந்தம் (மதா)	291	காலபலம்	24
களஒகரோகம்	379	காலியாங்குட்டி (மதா)	454
களபிருந்தரோகம்	378	கால்வெடிப்பு (மதா)	414
களப்பித்தம்	249	களமேகரோகம்	135
களவித்திரகிரோகம்	379	கி	
களாயகஞ்சுவாதம்	212	கிடிபகுஷ்டரோகம்	201
களாவர்த்தவாதம்	229	கிரகக்கிரகணகாரணம்	301
களாற்புதரோகம்	379	கிரகதோஷஅசாத்தியநிதானம்	300
கறுப்புச்சிலந்தி	464	கிரகதோஷபூர்வரூபம்	297
கறைச்சூலைரோகம் (மதா)	167	கிரகணிரோகபூர்வரூபம்	116
கனந்தக்கிரநேத்திர (மதா)	351	கிரகணிரோகபேதம்	115
கா		கிரகணிரோகமதாந்தரம்	117
காகசகுஷ்டம்	204	கிரகணிரோகலக்ஷணம்	115
காகச்சிலந்தி	465	கிரணபூதம்	313
காகமலட்டுரோகலக்ஷணம்	276	கிரதிதரோகம்	418
காக்கைவலி (மதா)	322	கிரந்திபேதம்	401
காசசிலேஷ்டம் (மதா)	259	கிரந்திபவத்திர (மதா)	399
காசசுரம் (மதா)	68	கிரணபாகரோகம்	366
காசரோகபூர்வரூபம்	76	கிரிச்சரரோகபேதம்	125
காசரோகபேதம்	76	கிருச்சரோற்பத்திலக்ஷணம்	125
காட்டுக்கொசு	461	கிருச்சிரோன்மீலனவர்த்தம்	324
காட்டுமசகம்	461	கிருத்திரசிவாதம்	213
காணப்பள்ளதோஷம் (மதா)	306	கிருத்திரமவிஷம்	428
காணவேசநி தானம்	309	கிருமிக்கிரந்திரேத்திரரோகம்	330
காந்தர்வசுரம் (மதா)	63	கிருமிசிரோரோகம்	384
காந்தர்வபூதம் (மதா)	311	கிருமிச்சுரம் (மதா)	64
காமச்சுரம்	47	கிருமிப்பித்தம்	251
காமபூதம்	31	கிருமிமாப்புரோகம்	94
		கிருமிரோகபேதம்	206

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
கிருமிவார்திரோக லக்ஷணம்	93	குந்தநேத்திரரோகம் (மதா)	350
கிருஷ்டவிரணம்	394	குபேரபூதம் (மதா)	315
கிருஷ்ணஎலி	473	கும்பகாமாலை(மதா)	183
கிருஷ்ணகுஷ்டரோகம் (மதா)	205	கும்பகாமாலேரோகலக்ஷணம்	181
கிருஷ்ணசர்ப்பம் (மதா)	451	கும்பிகாரோகம்	416
கிருஷ்ணமண்டலநேத்திர ரோக		கும்பிகாவர்த்தமரோகம்	325
சாத்தியா சாத்தியநி தானம்	335	குமரகண்டவலி (மதா)	322
கிருஷ்ணமண்டலரோகபேதம்	333	குமுதச்சிலந்திவிஷம்	462
கிலிஷ்டவார்த்தமநேத்திரரோகம்	326	குமுறல்அண்டரோகம் (மதா)	153
கிலேதக்சிலேஷம்	12	கும்பரோகநி தானம்	414
கிருஷ்ணஜிம்மகதோஷசுரம்		கும்பரோக சாத்தியாசாத்தியம்	419
(மதா)	44	குரங்குவலி மதா)	322
கீ		குரட்டைஎலி (மதா)	477
கீடதந்தலக்ஷணம்	460	குரற்கம்மல்ரோகபேதம்	88
கீடாதிபேதபடலம்	458	குலோமஸ்தானவித்திரிதி	148
கீடாதிபேதம்	458	குவையெழுச்சிநேத்திர(மதா)	252
கு		குஷ்டரோகபூர்வரூபம்	197
குசுனவார்த்தமநேத்திரரோகம்	327	குஷ்டரோகபேதம்	198
குடல்அண்டரோகம் (மதா)	153	குஷ்டமதார்தரம்	204
குடல்அண்டவிருத்திரோகம்	152	குழிப்புண் (மதா)	394
குடல்வாதம் (மதா)	217	குழிமார்தம் (மதா)	292
குடல்விருத்திரோகசாத்தியா		குளவி (மதா)	461
சாத்திய நி தானம்	153	குளிகள்	437
குடல்விருத்திரோகபேதம்	150	குளிசதோஷம் (மதா)	295
குடல்விருத்திரோகலக்ஷணம்	150	குளித்தவனெடுத்த தோஷ	
குடற்காரோகம் (மதா)	479	(மதா)	296
குண்டாலரோகபூர்வரூபம் மதா	283	குக்ஷிஸ்தானவித்திரிதி	148
குதக்கூடரோகம் (மதா)	285	குன்மகாமாலைரோகம் (மதா)	184
குதப்பிரம்ஸ ரோகம்	113	குன்மக்கிரகணி	118
குதிரைவலி (மதா)	322	குன்மகூலை	166
குநகரோகம்	412	குன்மரோகபூர்வரூபம்	155
குநகளி	472		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்	பக்கம்.
குன்மரோகபேதம்.	155	சகலமிருக செந்துக்களின்	
ஷெ (மதாந்தரம்)	160	விஷநிதானம்	474
கூ		சகலரோகஞாபகம்	287
கூஷ்மாண்டபூதம்	312	சகலவிஷஉபத்திரவம்	475
கெ		சகலவர்த்தவாதம்	214
கெண்டைக்கட்டி (மதா)	163	சகுணிக்கிரகதோஷம்.	299
கொ		சகுணிக்கிரகம்	303
கொட்டாவிச்சரம் (மதா)	67	சங்கபாலன்	436
கொட்டாவிப்பித்தம் (மதா)	247	சங்கமதோஷசுரம் (மதா)	43
கொடிபவத்திரம் (மதா)	399	சங்கமவிஷபேதம்	435
கொம்பேறிமூர்க்கன் (மதா)	453	சங்கரக்கிரகணிரோகம் (மதா)	118
கொலைஇச்சைசக்கிரகம்	301	சங்கரோகம் (மதா)	385
கோ		சங்கிரணகீடம்	459
கோகிலைலி	472	சங்கிரணச்சிலந்திப்பூச்சியின்	
கோட்ரோகம்	414	பொதுக்குணம்	465
கோத்திரவ மசூரிகைரோக		சங்கைவிஷலக்ஷணம் (மதா)	446
லக்ஷணம் (மதா)	194	சதக்கினிரோகம்	379
கோநசசர்ப்பம் (மதா)	446	சததசுரலக்ஷணம்	48
கோபச்சுரம்	47	சதபோனகபகந்தரவிர்ணம்	397
கோரவாதம் (மதா)	235	சதபோனகரோகம்	418
கோஷசிலேஷமம்	256	சதனம் (மதா)	285
கோஷ்டகததோஷம்	85	சதாருகுஷ்டம்	202
கொள		சதைக்கழலேநேத்திர (மதா)	355
கொளதேரசர்ப்பபேதம்	440	சதைக்குந்தநேத்திர (மதா)	350
ச		சதைக்குவைநேத்திர (மதா)	357
சகசபலம்	24	சதைப்படலநேத்திர (மதா)	348
சக்சமுலரோகம்	04	சதைப்படாத்திரேத்திர (மதா)	357
சக்சரோகம் (மதா)	286	சதைப்படாத்திரேத்திர	
சகணவர்த்தமரோகம்	326	ரோகம் (மதா)	353
சகலதாதுக்களின் ஆவிருத		சதைப்பதுமநேத்திர (மதா)	356
வாதலக்ஷணம்	267	சதைப்புற்றுநேத்திர (மதா)	353
		சத்தியோவிர்ணபேதம்	394

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சத்தியோவிரணம்	388	சமாக்கினி	23
சநைர்மேகம்	138	சமானவாயு	9
சந்ததசரலக்ஷணம்	48	சமானவாயுவின் விசுணம்	265
சந்ததாதிசுரபேதம்	48	சம்புகாவர் த்தபகந்தர	
சந்தானிகச்சிலந்திவிஷம்	462	விரணம்	398
சந்திகசந்திபா தசுரம்	34	சம்பூகசீரிஷ்வா தம்	212
ஷெ (மதாந்தம்)	38	சம்வியூடரோகம்	417
சந்திகசிலேஷ்மம்	13	சம்விருதாசியவா தம்	232
சந்திகதோஷம்	86	சரக்கண்டமாலே (மதா)	400
சந்திராவர் த்தரோகம்	385	சரகுண்ணி (மதா)	477
சந்திபா தஅரோசகரோகம்	90	சரஷ்பிகா ரோகம்	416
சந்திபா தகோபகாலம்	17	சரஷ்பிகைமசூரிரோகம்(மதா)	194
சந்திபா தசிலேஷ்மம்(மதா)	259	சருக்கராற்புதரோகம்	411
சந்திபா தசரங்ளின் ஆபுள்	38	சருமகிலேரோகம்	108
சந்திபா தசரசாத்தியா சாத்திய	38	சருமதா துக தசரம் (மதா)	58
சந்திபா தசரபேதம்	33	சருவஆவிருதவா தஅசாத்தி	270
சந்திபா தசரம்	32	சருவநேத்திரரோகபேதம்	342
சந்திபா தம தரோகம் (மதா)	100	சருவநேத்திரவிழியுந்தல் மதா	349
சந்திபா தயோனிரோகம்	427	சருவமுகரோகபேதம்	381
சந்திபா தலக்ஷணம்	17	சர்க்கராசூலரோகம்	165
சந்திபா தவிஷ்பாகம் (மதா)	271	சர்க்கராசஸ்மரிரோகம்	128
சந்திபா தாசிரக்கரோகம்	75	சர்க்காரரோகம்	411
சந்திபாதோஷ்டரோகம்	369	சாத்திசுன்மரோகம் (மதா)	161
சந்திமாந்தம் (மதா)	292	சர்ப்பங்கடிப்பதற்குக்காரணம் (மதா)	447
சந்தியாசவா தம்	224	சர்ப்பங்களின் தத்து (மதா)	451
சந்தியாசரோகம்	102	சர்ப்பசாதிபேதம்	436
சப்ததா துக்களின் சபாவ		சர்ப்பசூசிகாலக்ஷணம்	441
செய்கை	19	ஷெ (மதா)	442
சப்ததோஷ்சரபேதம்	43	சர்ப்பவருக்கச்சத்தூருவகை (மதா)	456
சபளஎலி	473	சர்ப்பவிஷவேகபேதம் (மதா)	454
சபளஎலி	472	சர்ப்பகுஷ்டரோகம்	200

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சர்ம தலகுஷ்டம்	203	சாத்தியசரம்	61
சர்வசா நாரணவிக்கல்	83	சாத்தியசரலக்ஷணம்	53
சர்வசிலந்திகளின்சாமா		சாத்தியசோபை	187
னியவிஷம் (மதா)	468	சாத்தியவிசர்ப்பிரோகம்	191
சர்வநேந்திர அசாத்தியம்	346	சாத்தியவித்திர திக்கட்டி	149
சர்வபூதகிரகணபூர்வரூபம்	311	சாத்தியவிரணரி தானம்	392
சர்வாங்கவாதம்	235	சாத்தியவெண்குஷ்டம் (மதா)	206
சலக்கழிச்சல் (மதா)	115	சாத்தியாசாத்திய அற்புதக்	
சலகூர்மரோகம்	163	கிரந்தி	404
சலசிராவரோகம்	328	சாத்தியாசாத்தியஉபதம்சம்	416
சலசிலைஷ்டம் (மதா)	260	சாத்தியாசாத்தியகாமாலை மதா	184
சலதோஷம் (மதா)	364	சாத்தியாசாத்தியபக்கிரகணி	119
சலப்பிரமேகம் (மதா)	421	சாத்தியாசாத்தியகிரந்தி ரி தா	
சலமேகரோகம்	136	னம்	403
சலஸ்தம்போதரரோகம்	174	சாத்தியாசாத்தியசூப்பரோகம்	419
சலாற்புதோஷ்டம்	370	சாத்தியாசாத்தியகுரற்கம்மல்	
சலோ தரரோகம்	173	(மதா)	89
சல்லியநாடிவிரணம் (மதா)	407	சாத்தியாசாத்தியசூலை (மதா)	168
சவலேரோகம் (மதா)	307	சாத்தியாசாத்தியபகந்தரம்	398
சவிரணமேகம்	144	சாத்தியாசாத்தியபாதவன்மீக	
சளி (மதா)	364	ரோகம்	405
சன்மமலடி (மதா)	275	சாத்தியாசாத்தியமாற்பரோகம்	95
சா		சாத்தியாசாத்திய மேகக்கட்டி	
சாகோர்த்தபூதம் (மதா)	316	களினரி தானம்	141
சாணூழூர்க்கன் (மதா)	453	சாத்தியாசாத்தியவிக்கல்	83
சாதகபித்தம்	11	சாத்தியாசாத்தியவிஷபாகமதா	272
சாதக்கனியோனிரோகம்	424	சாத்தியசோபைரோகரி தானம்	187
சாதாரணத்தேளின்பேதம்	470	சாத்தியாதிசாரம்	114
சாதூர்த்திகசரலக்ஷணம்	50	சாந்திரமேகம் (மதா)	143
சாதூர்த்திகவிபரீதசரம்	50	சாந்திரமேகரோகம்	136
சாத்தியஅதிசாரம்	114	சாபச்சரம்	45
சாத்தியஉதரரோகம்	175	சாமச்சரம்	54

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சாமாதிசாரம்	112	சித்தர்முதலியநான்குபூதங்	
சாமாதிராமாதிசாரபேதம்	112	களின் லக்ஷணம்	314
சாமானியஉதாரோகம்	169	சித்தவிப்பிரமசந்திபாதசரம்	36
சாமானியகணரோகம் (மதா)	288	சித்தவிப்பிரமசந்திபாதசர(மதா)	39
சாமானியகாசரோகலக்ஷணம்	337	சித்திரச்சிலந்திவிஷம்	462
சாமானியகிரகணிரோக		சித்திரமண்டலச்சிலந்தி	465
பூர்வரூபம்	116	சித்மாருஷ்டம்	201
சாமானியகிருமிரோகம்	208	சிரந்யுவார்மரோகம்	333
சாமானியகூட விஷம்	459	சியாவவர்த்தமரோகம்	327
சாமானியசர்ப்பவிஷக்குறி		சிரக்கம்பரோகம்	384
(மதா)	451	சிரக்கம்பவாதம் (மதா)	236
சாமானியசிலேஷ்மகுன்மம்	160	சிரச்சாலியவாதம்	235
சாமானியசீரணரோகம்	124	சிராக்கிரகவாதம்	241
சாமானியதிமிரரோகம்	335	சிராசுக்கிலநேத்திரரோகம்	334
சாமானியபித்தகுன்மம்	159	சிராஜாலநேத்திரரோகம்	331
சாமானியமேகரோகம்	133	சிராபிடகநேத்திரரோகம்	332
சாமானியலிங்கநாசரோகம்	338	சிராஹரிஷநேத்திரரோகம்	331
சாமானியவாதகுன்மம்	159	சிரோத்பாதநேத்திரரோகம்	331
சாரமேகரோகம்	135	சிரோரோகநிதானம்	383
சாரீரசரம்	51	சிரோரோகபேதம்	383
சாரீராதிசாரபேதம்	51	சிரோவித்திரதிரோகம்	386
சாரைப்பாம்பு (மதா)	453	சிரோற்புத்தரோகம்	386
சார்வகாலசரம் (மதா)	71	சிலந்திகழக்கும்ஸ்தானம்	466
சி		சிலந்திப்பூச்சியின்பேதம்	462
சிகதாமேகம்	137	சிலந்திகளின்சாமானிய	
சித்தாவர்த்தமரோகம்	324	வீஷ லக்ஷணம்	468
சிகுரளலி	472	சிலந்தியின்அஷ்டவிஷபேதம்	468
சிங்கமாந்தம் (மதா)	292	சிலந்தியின்சப்தவேகவிஷம்	467
சிதாதரோகம்	372	சிலந்தியின்சுக்கிலம்	468
சிதிலாவர்த்தவாதம்	234	சிலந்தியின்சுவாசம்	468
சித்தம்,தார்தரநேத்திரரோகம்	347	சிலந்தியின்பல்	468

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சிலந்தியின் மலம்	468	சிலேஷ்மசுருமகிலரோகம்	109
சிலந்தியின் மூத்திரம்	468	சிலேஷ்மசிரஸ்தாபரோகம்	383
சிலந்தியின்வாய்	469	சிலேஷ்மச் சிலந்திகளின்	
சிலந்தியின்வாய்நீர்	469	பொதுக்குணம்	464
சிலந்தியின்ஸ்பரிசம்	469	சிலேஷ்மசீரணலக்ஷணம்	18
சிலிபதரோகம்	404	சிலேஷ்மசபாவகுணம்	7
சிலேஷ்மஅதிசாரரோக		சிலேஷ்மசுரம்	30
லக்ஷணம்	111	சிலேஷ்மசூலை	164
சிலேஷ்மஅபஸ்மாரசரோகம்	321	சிலேஷ்மசெவ்வாப்புக்கட்டி	
சிலேஷ்மஅபானஆவிருதவாதம்	269	(மதா)	283
சிலேஷ்மஅரோசகம்	90	சிலேஷ்மசோபை	186
சிலேஷ்மஆவிருதவாதம்	266	சிலேஷ்மஜிக்வாகண்டக	
சிலேஷ்மஉதானஆவிருதவாத	269	ரோகம்	375
சிலேஷ்மஉபதம்சரோகம்	415	சிலேஷ்மத்தசைஅண்டம் மதா	154
சிலேஷ்மஉஜாமாந்தை (மதா)	478	சிலேஷ்மதந்மூலரோகம்	374
சிலேஷ்மகர்ணசூலரோகம்	359	சிலேஷ்மதாகரோகம்	96
சிலேஷ்மகனகண்டரோகம்	380	சிலேஷ்மதிமிரநேத்திர (மதா)	350
சிலேஷ்மகாசநேத்திரரோகம்		சிலேஷ்மதிமிரநேத்திர ரோகம்	336
(மதா)	347	சிலேஷ்மதுஷ்டவிரணம்	389
சிலேஷ்மகாசரோகம்	77	சிலேஷ்மதேகிலக்ஷணம்	15
சிலேஷ்மகாசநேத்திரரோகம்	338	சிலேஷ்மத்தாற்பிறந்தசலமேக	
சிலேஷ்மகாமாலரோகம் (மதா)	182	முதலியபத்துவகை	136
சிலேஷ்மகாலவிஷிதானம்	433	சிலேஷ்மத்தேள்	471
சிலேஷ்மகிரகணிரோகம்	117	சிலேஷ்மத்தொழில்	8
சிலேஷ்மகிரத்திரோகம்	401	சிலேஷ்மநாடிவிரணம்	407
சிலேஷ்மகிரிச்சரரோகம்	126	சிலேஷ்மபகந்தரவிரணம்	396
சிலேஷ்மகுடல்விருத்தி	151	சிலேஷ்மபாண்டுரோகம்	178
சிலேஷ்மகுண்டாலக்கட்டி மதா	283	சிலேஷ்மபாதவன்மீகம்	405
சிலேஷ்மகுரற்கம்மல்	88	சிலேஷ்மபித்தகாமாலை (மதா)	182
சிலேஷ்மகுன்மரோகம்	156	சிலேஷ்மபித்தசரம்	32
சிலேஷ்மகோபகாலம்	16		
சிலேஷ்மசமானஆவிருதவாதம்	269		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சிலேஷ்மபித்தசோபை	186	சிலேஷ்மவிஷ்பாகரோகம்(மதா)	271
சிலேஷ்மபித்தநுஷ்டவிரணம்	390	சிலேஷ்மவிஷு-சி	122
சிலேஷ்மபித்தபகந்தரவிரணம்	396	சிலேஷ்மவெண்குஷ்டம் (மதா)	206
சிலேஷ்மபித்தமசூரிகை	193	சிலேஷ்மஸ்தானம்	6
சிலேஷ்மபித்தவிசர்ப்பி	190	சிலேஷ்மசூயரோகம்	86
சிலேஷ்மபிரமேகம் (மதா)	420	சிலேஷ்மாசிர்க்கரரோகம்	75
சிலேஷ்மபிராணவீருதவாதம்	268	சிலேஷ்மாதிக்கவாதசோணிதம்	263
சிலேஷ்மபிலீகரோகம்	177	சிலேஷ்மாதிசாரரோகம்	111
சிலேஷ்மபிநசரோகம்	365	சிலேஷ்மாதிமந்தரோகம்	344
சிலேஷ்மபேதம்	11	சிலேஷ்மாபிஷந்தரோகம்	343
சிலேஷ்மமசூரிகை	193	சிலேஷ்மாரோசகரோகம்	90
சிலேஷ்மமதரோகம்	100	சிலேஷ்மாஸ்விரோகம்	127
சிலேஷ்மமதாத்தியரோகம்	98	சிலேஷ்மாற்புத்தகிரந்தி	403
சிலேஷ்மமலக்ஞாமி	207	சிலேஷ்மோதரரோகம்	170
சிலேஷ்மமார்தம் (மதா)	292	சிலேஷ்மோஷ்டரோகம்	369
சிலேஷ்மமார்புரோகம்	94	சிலேஷ்மோன்மாதரோகம்	318
சிலேஷ்மமுகபாகரோகம்	381	சில்வரோகம்	412
சிலேஷ்மமூர்ச்சாரோகம்	102	சிறுநாகம் (மதா)	452
சிலேஷ்மமூலரோகம்	106	சிறுபாம்புக்கடி. (மதா)	454
சிலேஷ்மமேகரோகஉபத்திரவம்	139	ஓ	
சிலேஷ்மயோனிரோகம்	424	ஓதகண்டுவாதம்	211
சிலேஷ்மரத்தபித்தரோகம்	73	ஓதக்கழிச்சல் (மதா)	115
சிலேஷ்மஸூர்பம்	6	ஓதசூரம் (மதா)	63
சிலேஷ்மரோகபூர்வஸூர்பம்	252	ஓதபித்தரோகம்	196
சிலேஷ்மரோகபேதம்	253	ஓதபூதனாகிரகதேவஷம்	299
சிலேஷ்மரோகிலக்ஷணம்	25	ஓதபூர்வகசந்திபாதசூரம்	42
சிலேஷ்மலிங்கநாசரோகம்	339	ஓதமண்டலி (மதா)	476
சிலேஷ்மவாதணுஸ்தம்பம்	214	ஓதமேகரோகம்	137
சிலேஷ்மவாந்திரோகம்	91	ஓதாங்கசந்திபாதசூரம்	37
சிலேஷ்மவிசர்ப்பிரோகம்	189	ஓதாங்கசந்திபாதசூர மதார்தம்	40
சிலேஷ்மவித்திரிதி	147	ஓரணசக்கிலதாதுவின்லக்ஷணம்	22
சிலேஷ்மவியானாதுவீருதவாதம்	269	ஓரணநேத்திரமலலக்ஷணம்	23
சிலேஷ்மவிருத்திலக்ஷணம்	18		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சீரணமச்சா தா துலகூணம்	22	சட்காகூழிபாகநேத்திரரோகம்	345
சீரணம துமேகம்(மதா)	134	சத்தசக்கிலநேத்திரரோகம்	334
சீரணமலலகூணம்	22	சத்தமேகம் (மதா)	143
சீரணமாமிசதா துவின்லகூணம்	22	சத்தரத்தவிரணம்	392
சீரணமூத்திரலகூணம்	23	சுநந்தகைரகம் (மதா)	302
சீரணமேதோ தா துலகூணம்	22	சுப்திபிண்டம் (மதா)	277
சீரணரசதா துலகூணம்	21	சுப்திவாதம்	211
சீரணரத்ததா துலகூணம்	21	சுரஅதிகாரம் (மதா)	113
சீரணவியர்வலகூணம்	23	சுரக்கினிரோகம்	380
சீரணஸ்திதா துலகூணம்	22	சுரசிலேஷம்	255
சீழ்ப்பிரமேகம் (மதா)	421	சுரகூலரோகம்(மதா)	167
சு		சுரத்தின் தசாவஸ்தை	60
சுக்கிரநேத்திரரோகபேத(மதா)	351	சுரபேதம்	26
சுகசந்திபாதம்	42	சுரப்பிறப்பின்லகூணம்	27
சுகபூதம் (மதா)	315	சுரப்புரோகம் (மதா)	184
சுக்கிலஆவிருதவா தலகூணம்	267	சுரபூருவரூபம்	28
சுக்கிலதா துகதசரம்	57	சுரமார்தம்(மதா)	291
சுக்கிலமண்டலநேத்திரரோக		சுரரோகபடலம்	26
சாத்தியாசாத்தியம்	333	சுராமேகரோகம்	137
சுக்கிலமண்டலநேத்திர		சுரோணிகூலவாதம்	219
ரோகபேதம்	330	சுவர்ச்ச்ச்சிலந்திவிஷம்	466
சுக்கிலமேகரோகம்	137	சுவாசரோகபூர்வரூபம்	79
சுக்கிலார்மநேத்திரரோகம்	331	சுவாசரோகபேதம்	79
சுக்கிலாஸ்மிரோகம்	128	சுவாசசிலேஷம் (மதா)	259
சுக்கிரநேத்திரரோகம்	331	சுவாசபித்தம்	248
சுகந்தரி	473	சுவாஸிதவாதம்	225
சுட்கசிலேஷம்	254	சுவானகிரகதோஷம் (மதா)	298
சுட்கசரம் (மதா)	68	சுவேதசிலேஷம்	256
சுட்கமூலரோகம்	104	சுவேதசிலந்தி	464
சுட்கயோனிரோகம்	425	சுவேதபித்தம்	246
சுட்கரேவதிகிரகதோஷம்(மதா)	300	சுழிகணரோகம் (மதா)	289
சுட்கரேவதிகிரகம் (மதா)	303	சுற்றுக்குலேஷநேத்திர(மதா)	355

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சூ		சை	
சூசிமுகயோனிரோகம்	426	சையோகபுருஷபரிசுதோஷ	
சூதகசந்தி (ம.தா)	37	(ம.தா)	296
சூதிகாசர்ப்பவிஷம் (ம.தா)	445	சையோகஸ்திரீபரிசுதோஷ	
சூத்திரசர்ப்பம் (ம.தா)	444	(ம.தா)	296
சூரியாவர்த்தரோகம் (ம.தா)	385	சொ	
சூலிகணரோகம் (ம.தா)	288	சொருகுமாந்தம் (ம.தா)	292
சூலைப்பித்தம்	247	சொறிக்கரப்பான் (ம.தா)	293
சூலைரோகபேதம்	163	சோ	
சூ. மதாந்தரம்	166	சோகபித்தம்	245
செ		சோணி தநெரிசல்நேத்திர (ம.தா)	349
செங்கண்ணன் எலி (ம.தா)	477	சோணி தரோகலக்ஷணம்	262
செங்கமலக்காமாலை (ம.தா)	183	சோணி தவாதம்	213
செங்கரப்பான் (ம.தா)	293	சோணி தார்மநேத்திரரோகம்	332
செங்கிரந்தி (ம.தா)	292	சோணி தாற்புத்திரந்தி	403
செங்குமுதநேத்திர (ம.தா)	349	சோபாகூழிபகரோகம்	345
செஞ்சதைவிழிபுந்தல் (ம.தா)	349	சோபைச்சரம் (ம.தா)	70
செஞ்சாரைப்பாப்பு (ம.தா)	454	சோபைரோகபூர்வரூபம்	184
செஞ்சேரா (ம.தா)	476	சோபைரோகபேதம்	185
செம்பித்தம்	248	சோமகீடம்	459
செம்மூக்கன் எலி (ம.தா)	477	சோமரோகலக்ஷணம் (ம.தா)	142
செய்யான் (ம.தா)	476	சோரிப்படாத்திரேத்திர (ம.தா)	353
செரியாமாந்தம் (ம.தா)	290	சோரிவிரிநேத்திர (ம.தா)	350
செவிபடுவாதம் (ம.தா)	232	சோஷிசிலேஷ்மம்	252
செவ்வட்டை (ம.தா)	477	சோஷைச்சரம் (ம.தா)	65
செவ்வாப்புக்கட்டி (ம.தா)	283	சொள	
செவ்வெலி (ம.தா)	477	சொளமியசரம்	51
செற்றலைமுட்டி எலி (ம.தா)	477	ஜ	
சே		ஜதுமணிரோகம்	413
சேற்றுப்புண் (ம.தா)	412	ஜாலகர்த்திரோகம்	410
		ஜாலமாலினிசிலந்தி	466

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
ஜிக்வாரோகபேதம்	375	தந்தவித்திரநிரோகம்	373
ஜிக்வாலசகரோகம்	375	தந்திப்பிரமேகம் (மதா)	421
ஜிக்வால்தம்பவாதம்	241	தந்துப்பிரமேகம் (மதா)	422
ஜிம்மகசந்நிபாதம்	35	தந்தோற்பவரோகம்	285
ஜிம்மகசந்நிபாதசுரமதாந்தம்	39	தமகசவாசரோகம்	79
ஜிம்மிகபித்தம்	244	தருணப்பிரசவலக்ஷணம்	278
		தருப்பகசிலேஷ்மம்	12
த		தருவீகரசர்பம்	438
தக்கன்	436	தலைநடுக்குவாதம் (மதா)	236
தங்குபிண்டம் (மதா)	277	தலைமார்தம் (மதா)	291
தசனோற்பவரோகம்	293	தலையன்ளலி (மதா)	477
தசை அண்டரோகம் (மதா)	154	தலனை (மதா)	460
தண்டகவாதம்	221	தலனைச்சொறி (மதா)	409
தண்டாலசகரோகம்	120	தழுதாழை (மதா)-	477
தந்துருகுஷ்டரோகம்	202	தனுர்வாதம் (மதா)	223
தந்துருபித்தம்	245	தனுஸ்தம்பவாதம்	222
தந்தஹரிஷரோகம்	371		
தந்தகபாலிகாரோகம்	371	தா	
தந்தகராளரோகம்	371	தாகபித்தம்	250
தந்தசருக்கராரோகம்	371	தாகபூர்வகசந்நிபாதம்	42
தந்தசலனரோகம்	371	தாகரோகபடலம்	95
தந்தசியாவரோகம்	372	தாகரோகபூர்வரூபம்	96
தந்தசஷீரோகம்	373	தாகரோகபேதம்	95
தந்ததாளனரோகம்	370	தாகாதிகசந்நிபாதசுரோற்பத்தி	41
தந்தநகவிஷநிதானம்	475	தாடைப்பல்லினலக்ஷணம்	449
தந்தபிரலானரோகம்	372	தாதுவிஷம்	433
தந்தபுப்புடரோகம்	373	தாதுவீனப்பேதம்	19
தந்தபேதரோகம்	371	தாந்திரிகசந்நிபாதசுரம்	34
தந்தமகாசஷீரோகம்	373	தாந்திரிகசந்நிபாதசுர (மதா)	39
தந்தமூலரோகபேதம்	372	தாந்திரிகசுரம் (மதா)	63
தந்தமூலரோகம்	374	தாபச்சுரம் (மதா)	65
தந்தரோகபேதம்	370	தாருணரோகம்	386
தந்தவிதர்ப்பரோகம்	373		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
தாழம்பூநாகம் (மதா)	452	திரிதோஷசிரஸ்தாப ரோகம்	384
தாலுண்டகரோகம் (மதா)	284	திரிதோஷசூலேரோகம்	165
தாலுபாகரோகம்(மதா	284	திரிதோஷசோபை	187
தாவரவிஷ அசாத்நியம்	434	திரிதோஷதந்த்முலரோகம்	374
தாவரவிஷத்தின்சப்தவேகம்	434	திரிதோஷதாகரோகம்	97
தாவரவிஷபேதம்	431	திரிதோஷதிமிரரோகம்	337
ஷை மதாந்தரம்	435	திரிதோஷதுஷ்டவிரணம்	390
தாளாற்புதரோகம்	377	திரிதோஷத்தலைவலி (மதா)	384
தாளாகச்சபரோகம்	377	திரிதோஷநாடிவிரணம்	407
தாளாகசண்டிகாரோகம்	376	திரிதோஷபகந்தரவிரணம்	396
தாளாகம்ஹதிரோகம்	376	திரிதோஷபாண்டுரோகம்	178
தாளாகசோஷரோகம்	377	திரிதோஷபிலீகரோகம்	177
தாளாகரோகம்	377	திரிதோஷபீநசரோகம்	365
தாளாகிடகரோகம்	376	திரிதோஷமகூரிகைரோகம்	193
தாளாகப்புடரோகம்	377	திரிதோஷமதாத்நியபரோகம்	99
தாளாகரோகபேதம்	376	திரிதோஷமாந்தம் (மதா)	292
தி		திரிதோஷமாற்புரோகம்	94
திக்கபித்தம்	244	திரிதோஷமுகபாகரோகம்	381
திமிரநேத்திரரோகாதிபேதம்	335	திரிதோஷமுர்ச்சாரோகம்	102
திமிர்ப்பித்தம்	250	திரிதோஷமுலரோகம்	106
திமிர்வாதம் (மதா)	413	திரிதோஷலிங்கநாசரோகம்	339
திரிகாலசரம் (மதா)	70	திரிதோஷவார்திரோகம்	92
திரிதோஷசர லக்ஷணம்	34	திரிதோஷவிசர்ப்பிரோகம்	191
திரிதோஷஅபஸ்மாரரோகம்	321	திரிதோஷவித்திரிரோகம்	147
திரிதோஷஉபதம்சரோகம்	415	திரிதோஷசூயரோகம்	86
திரிதோஷகர்ணசூலேரோகம்	360	திரிதோஷாதிக்கவாதசோ	
திரிதோஷகாசநேத்திரரோகம்	338	ணிதரோகம்	263
திரிதோஷகிரகணி	117	திரிதோஷாதிசாரம்	111
திரிதோஷகிரிச்சரரோகம்	126	திரிதோஷாதரரோகம்	171
திரிதோஷகிலிஷ்டரோகம்	327	திரிதோஷான்மாதம்	318
திரிதோஷகுரற்கம்மல்	88	திரிமண்டலச்சிலந்தி	465
திரிதோஷகுன்மரோகம்	157		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
நிரியக்கததோஷம்	85	துனிரோகம்	162
நிரியாககசரம்	49	துனிவாதம்	215
நிருஷ்டான்னவாந்திரோகம்	92	து	
நிர்க்குபிராந்திவாதம்	230	தாங்குபுள்தோஷம் (மதா)	306
நிர்க்குஸ்தம்பவாதம்	231	தாமாசிரணரோகம் (மதா)	124
நிலகரோகம்	412	தூம்பிரரோகம்	341
நிலகாலகரோகம்	419	தூரச்சூலேரோகம் (மதா)	168
நிவ்வியசர்ப்பேதம்	436	தூரஸ்திரீபரிசேதோஷம்	295
தி		தூரஸ்திரீபார்வைத்தோஷம்	307
திக்கடிஸ்தானதிதானம் (மதா)	449	தூஷிவிஷ்ரிதானம்	475
திபனச்சிலேஷம் (மதா)	259	தெ	
திசூணைசரம்	52	தெய்வப்பிரகோபசரம் (மதா)	62
திசூணைக்கினி	24	தே	
து		தேகபலபேதம்	21
துக்காதிசரம்	112	தேமல் (மதா)	413
துக்கசிலேஷம் (மதா)	255	தேபுவிஷவேகம் (மதா)	455
துக்கசரம்	47	தேரைக்கணரோகம் (மதா)	289
துக்கவர்த்தனரோகம்	363	தேரைத்தோஷம் (மதா)	296
துக்காரோசகரோகம்	90	தேவபூதம் (மதா)	311
துடிப்பித்தம்	249	தேள்உற்பத்தி (மதா)	470
துண்டகேரிகாரோகம்	379	தை	
துந்தரோகம் (மதா)	285	தைத்தியமேகரோகம் (மதா)	141
துந்திரோகம் (மதா)	168	தொ	
தும்பிசகரோகம்	99	தொக்குப்பாகரோகம்	418
தும்பிசகவிசூபரோகபூர்வம்	99	தொக்சாரநிரியாசவிஷம்	432
துர்க்கந்தசிலேஷம் (மதா)	261	தொந்தலனமாரந்தை (மதா)	478
துர்க்கந்தச்சிலந்திவிஷம்	465	தொ சாத்தியாகஷ்ட சாத்திய	
துர்க்கந்தித்தம்	245	அசாத்தியம் (மதா)	479
துவியாககசரம்	49	தொநோபகாதவாதம்	231
துஷ்டபிரசரோகம்	365	தொந்தகாசநேத்திரரோகம்	338
துஷ்டவிரணபேதம்	389		
துயி 2.5 ரிசல் 3.5 திர (மதா)	353		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
தொந்தகாமாலேரோகம் (மதா)	183	நாசிகாஜீபிகைரோகம்	367
தொந்தசிலேஷம்	259	நாசிகாநாகரோகம்	366
தொந்ததிபிரரோகம்	336	நாசிகாபுடகரோகம்	367
தொந்தப்பிரமேகரோகம்(மதா)	421	நாசிகாரோகபேதம்	364
தொந்தமூலரோகம்	106	நாசிகாரோகலக்ஷணம்	364
தொந்தரோகிலக்ஷணம்	26	நாசிகாற்புதரோகம்	368
தொந்தலிங்கநாசநேத்திரரோகம்	339	நாடிவிரணபேதம்	406
தொந்தவாதிக்கவாதசோணிதம்	263	நாட்டுமரவட்டை (மதா)	470
தொந்தவிஷபாகம் (மதா)	271	நாபிசாருவாதம்	219
தொனிகத்தகதவாதம்	237	நாபிஸ்தானவித்திரதி	148
தொனிச்சிலேஷம்	255	நாய்முள்நோஷம் (மதா)	295
தொனிவிச்சின்னவாதம்	230	நாய்முள்ளரோகம் (மதா)	285
தோ		நாவொட்டிக்காய்ச்சல் (மதா)	479
தோஷாதிபேதபடலம்	6	நாளாவர்த்தவாதம்	218
ந		நி	
நகச்சுற்று(மதா)	412	நிகடபூதம் (மதா)	316
நகூபூதம் (மதா)	316	நிலுவிரணம் (மதா)	388
நகூலாந்தநேத்திரரோகம்	340	நிசிசரம் (மதா)	65
நச்செலி(மதா)	447	நிசுளிகாவிரணம் (மதா)	284
நடுக்குப்பித்தம்	250	நிதம்பச்சூலேரோகம் (மதா)	167
நண்டுவாய்க்காலி (மதா)	471	நித்தியசிலேஷம் (மதா)	261
நத்தாந்தநேத்திரரோகம்	340	நிபாதிதவிரணம்	394
நத்தனாகிரகம் (மதா)	302	நிராமாதிசாரம்	113
நரம்புக்கிரந்தி	402	நிராமச்சரம்	54
நரம்புச்சிலந்தி (மதா)	402	நிருத்தமணிரோகம்	418
நரித்தலைவாதம் (மதா)	212	நிர்விஷசர்ப்பபேதம்	441
நக்ஷத்திரதோஷநிதானம்(மதா)	450	நிர்விஷலக்ஷணம்	441
நா		நிலப்பூசினிக்கிழங்குக்கட்டி.	
நாகோதகருப்பம்	277	(மதா)	141
நாசாரசரோகம்	367	நிஸ்தேசபூதம் (மதா)	315
நாசிகாசிராவரோகம்	366	நீ	
நாசிகாசோஷரோகம்	366	நீச்சப்பிரமேகம் (மதா)	423

ரோகங்களின்பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
நீர்அண்டம் (மதா)	154	ப	
நீர்ஆமை (மதா)	163	பக்கபவுத்திரம் (மதா)	399
நீர்எழுச்சினேத்திர (மதா)	352	பகந்தரவிரணபேதம்	395
நீர்ஏற்றம் (மதா)	364	பகந்தரரோகபேதம் (மதா)	399
நீர்க்கழலேநேத்திர (மதா)	355	பகந்தரவிரணலக்ஷணம்	395
நீர்க்குமிளநேத்திர (மதா)	353	பஞ்ளாவர்த்தமரோகம்	328
நீர்க்குவைநேத்திர (மதா)	357	பக்கஞ்சுலேரோகம் (மதா)	167
நீர்க்கோவை (மதா)	364	பக்கவா தம்(மதா)	221
நீர்த்திமிரநேத்திர (மதா)	350	பக்குவாசயகதகரானம்	430
நீர்நெரிசல்நேத்திர (மதா)	349	பங்கவிசர்ப்பி(மதா)	190
நீர்ப்படலநேத்திரரோகம்(மதா)	348	பங்குவாதம்	241
நீர்ப்படாத்திரேத்திர (மதா)	357	பசுவிழிப்படலநேத்திர (மதா)	348
நீர்ப்பதுமநேத்திர (மதா)	356	பச்சைப்பாம்பு (மதா)	454
நீர்ப்பிலலம்நேத்திர (மதா)	354	பஞ்சவாயுக்களின்விசுணம்	264
நீர்ப்புள்தோஷம்(மதா)	306	பஞ்சவாயு (மதாந்தரம்)	10
நீர்ப்புற்றுநேத்திர (மதா)	353	பரிநாயிறு (மதா)	385
நீர்மாந்தம் (மதா)	291	பதினாலுவேகங்கள்	7
நீர்விரநேத்திர (மதா)	350	பதுமகண்டகரோகம்	409
நீலகாசநேத்திரரோகம் (மதா)	347	பதுமசிலந்திவிஷம்	463
நீலமேகரோகலக்ஷணம்	135	பதுமன்	437
நீலவிரநேத்திர (மதா)	354	பத்திரவிஷம்	432
நீலிகா ரோகலக்ஷணம்	413	பந்தோ தரரோகம்	172
ரு		பயச்சுரம் (மதா)	47
ருணக்காய்க்கிரந்தி (மதா)	190	பயாதிசாரம்	112
ருநே		பராக்சரணயோனிரோகம்	427
ருநேத்திரஉபத்திரவவாதம்(மதா)	231	பரிகல்லிரோகம்	410
ருநேத்திரசந்திரோகபேதம்	328	பரிசுஆனிரோகம்	418
ருநேத்திரரோகபேதம்	323	பரிசிராவிபகந்தரவிரணம்	397
ருநேத்திரரோகமதாந்தரம்	347	பரிப்புலுதயோனிரோகம்	425
ருநேத்திரஸ்தம்பவாதம்(மதா)	231	பரிஸ்போடவாதம்	237
		பரிசுஷ்டிபகந்தரவிரணம்	397
		பருவணிரேத்திரரோகம்	329

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
பலவிஷம்	433	பாதாசேஷபகவாதம்	209
பலாஜகிரதிதநேத்திரரோகம்	332	பாதிரியரோகம்	360
பலிஇச்சைக்கிரகம்	302	பாதிரியவாதம்	232
பலிதரோகலக்ஷணம்	387	பாதேதாபகாதவாதம்	212
பலினிவலி	473	பாமாகுஷ்டரோகலக்ஷணம்	203
பல்லின்விஷநிதானம் (மதா)	448	பாயுருகுண்மரோகம் (மதா)	160
பக்ஷகாதவாதம்	221	பாரிகர்க்கிரோகலக்ஷணம்	287
பக்ஷவாதம் (மதா)	221	பாரிசவாதம் (மதா)	221
பக்ஷாந்திரசுரம் (மதா)	68	பார்வைரோகசாதத்தியா	
பக்ஷிதோஷசமுதாயகுணம்		சாதத்தியம்	342
(மதா)	305	பாலகிரகஉற்பத்திநிதானம்	297
பக்ஷிதோஷபேதம் (மதா)	304	பாலகிரகதோஷமதாந்தரம்	302
பக்ஷிதோஷமதாந்தரம்	306	பாலசோஷரோகம்	284
பக்ஷமசாதநேத்திரரோகம்	326	பாலரோகஞாபகம்	287
பனசிகாரோகம்	408	பாலரோகநிதானம்	282
பண்பேறி (மதா)	453	பாலரோகபேதம்	282
		பாலவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்	286
பா		பால்கரப்பான் (மதா)	293
பாகாதத்தியலக்ஷணநேத்திர		பாலயசர்ப்பலுண்விஷம் (மதா)	445
ரோகம்	334	பாலாணகர்த்திரோகம்	408
பாகியமலக்கிருமிரோகம்	207		
பாகியாயாமவாதம்	223	பி	
பாண்டுச்சிலந்தி	464	பிங்கச்சிலந்தி	464
பாண்டுரோகபூர்வரோகம்	177	பிசுவர்த்தமநேத்திரரோகம்	325
பாண்டுரோகபேதம்	177	பிடகசுரம் (மதா)	69
பை மதாந்தரம்	180	பிடகபித்தம்	246
பாதகண்டகவாதம்	211	பிடகரோகம்	417
பாதகாதவாதம்	242	பிடாலிகாகிரகம்	303
பாதபேதரோகம்	414	பிடாரிகாரோகம்	410
பாதலகவாதம்	210	பிதூர்கிரகதோஷம்	299
பாதவன்மீகரோகபேதம்	404	பித்தஅதிசாரரோகலக்ஷணம்	110
பை (மதா)	405	பித்தஅபஸ்மாரரோகம்	321
பாதஹரிசவாதம்	210	பித்தஅபானலுவிருதவாதம்	268
		பித்தஅரோசகம்	90

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
பித்தஆவிருதவாதலக்ஷணம்	266	பித்தசோபைரோகம்	185
பித்தஉதானஆவிருதவாதம்	268	பித்தஜிக்வாகண்டகரோகம்	375
பித்தஉபதம்சரோகம்	415	பித்ததந்தமுலரோகம்	374
பித்தஉனாமாந்தை (மதா)	478	பித்ததாசரோகம்	96
பித்தகர்ணசூலரோகம்	359	பித்தகிமிரரோகம்	336
பித்தகளகண்டரோகம்	380	பித்தகுஷ்டவிரணம்	389
பித்தகாசநேத்திரரோகம்	337	பித்ததேகிலக்ஷணம்	14
பித்தகாசநேத்திரரோகம் (மதா)	347	பித்தத்தசைஅண்டம் (மதா)	154
பித்தகாசரோகம்	77	பித்தத்தலைவலி (மதா)	383
பித்தகாமாலரோகம் (மதா)	182	பித்தத்தாற்பிறந்தசாரமேக	
பித்தகாலவிஷிதானம்	433	முதலிய ஆறுவகைமேகம்	135
பித்தகிரகணி	116	பித்தத்தேள்	471
பித்தகிரந்தி	401	பித்தத்தொழில்	8
பித்தகிரிச்சரம்	126	பித்தநாடிவிரணம்	407
பித்தக்குடல்விருத்திரோகம்	151	பித்தபகந்தரவிரணம்	396
பித்தகுண்டாலக்கட்டி (மதா)	283	பித்தபாண்டிரோகம்	178
பித்தகுரற்கம்மலரோகம்	88	பித்தபாதவன்மீகரோகம்	404
பித்தகுன்மரோகம்	156	பித்தபிராணஆவிருதவாதம்	368
பித்தகோபகாலம்	16	பித்தபிலீகரோகம்	177
பித்தசமானஆவிருதவாதம்	268	பித்தபீநசரோகம்	365
பித்தசருமகிலரோகம்	109	பித்தபூதம்	317
பித்தசிரஸ்தாபரோகம்	383	பித்தபேதம்	10
பித்தச்சிலந்திப்பூச்சிகளின்		பித்தப்பிரமியமேகரோகம் மதா	144
பொதுக்குணம்	463	பித்தப்பிரமேகரோகம் (மதா)	420
பித்தசிலேஷ்மகுன்மம்	157	பித்தமசூரிகை	192
பித்தசிலேஷ்மப்பிரமேகம் மதா	420	பித்தமதரோகம்	100
பித்தசிலேஷ்மம்	253	பித்தமதாதந்தியரோகம்	98
பித்தசிரணலக்ஷணம்	18	பித்தமார்தம் (மதா)	292
பித்தசபாவகுணம்	7	பித்தமார்புரோகம்	94
பித்தசரம்	30	பித்தமுகபாகரோகம்	381
பித்தசூலரோகம்	164	பித்தமூர்ச்சாரோகம்	101
பித்தசெவ்வாப்புக்கட்டி (மதா)	283	பித்தமூலரோகம்	105

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
பித்தமேகரோகஉபத்திரவம்	138	பித்தே ¹ ன்மாதரோகம்	318
பித்தயோனிரோகம்	424	பிரசவசந்தி (மதா)	37
பித்தரத்தபித்தரோகம்	73	பிரசுப்திரோகம்	413
பித்தரூபலக்ஷணம்	6	பிரதிதுனிரோகம்	163
பித்தரோகபூர்வரூபம்	242	பிரதிதுனிவாதம்	215
பித்தரோகபேதம்	243	பிரதிநாகரோகம்	360
பித்தரோகிலக்ஷணம்	25	பிரத்தியஷ்டிலாரோகம்	162
பித்தலிங்கநாசநேத்திரரோகம்	339	பிரத்தியஷ்டிலாவாதம்	220
பித்தவாதஹ்ருஸ்தம்பம்	214	பிரத்தியாத்மானவாதம்	216
பித்தவாந்திரோகம்	91	பிரத்தியேகச்சிலந்தி	466
பித்தவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்	189	பிரமகண்டவலி (மதா)	322
பித்தவிதக்தரோகம்	341	பிரமசர்ப்பம் (மதா)	442
பித்தவித்திரதிக்கட்டி	147	பிரமராக்ஷசபூதம்	313
பித்தவிபானஆவிருதவாதம்	268	பிரமியரோகம் (மதா)	419
பித்தவிருத்திலக்ஷணம்	18	பிரமியமேகம்	143
பித்தவிஷ்பாகம் (மதா)	271	பிரமேகரோகபேதம் (மதா)	420
பித்தவிஷுசிரோகம்	122	பிரமேகோற்பத்திலக்ஷணம்	
பித்தவெண்குஷ்டம் (மதா)	205	(மதா)	419
பித்தஸ்தானம்	6	பிரமோன்மந்தவாதம்	229
பித்தக்ஷயரோகம்	86	பிரலாபசந்திபாதசரம்	36
பித்தாசிக்கரரோகம்	74	பிரலாபசந்திபாதசரமதாந்தரம்	41
பித்தாதிக்கவாதசோணிதம்	263	பிரலாபசரம் (மதா)	63
பித்தாதிசாரம்	110	பிரவிளம்பிவிரணம்	394
பித்தாதிமந்தநேத்திரரோகம்	344	பிரஸ்தாரியார்மநேத்திரரோகம்	332
பித்தாபிஷந்தநேத்திரரோகம்	343	பிரஷ்டருக்கு (மதா)	285
பித்தாரோசகரோகம்	90	பிராகிருதசரலக்ஷணம்	52
பித்தாஸ்மிரோகம்	127	பிராசகபித்தம்	11
பித்தாற்புத்திரந்தி	403	பிராணஉதானஆவிருதவாதம்	269
பித்தோதரரோகம்	170	பிராணவாயு	8
பித்தோக்கிலிஷ்டநேத்திர ரோகம்	327	பிராணவாயுவின்கிரணம்	264
பித்தோஷ்டரோகம்	369	பிலீகரோகபேதம்	176
		பிலீகரோகலக்ஷணம்	176

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
பிலீகஸ்தானவித்திரதி	148	பூ	
பிலீகோ தரரோகம்	171	பூசாந்திரநேத்திரரோக (மதா)	356
பிஷ்டமேகரோகம்	137	பூதகணபேதம்	307
பிஷ்டநேத்திரரோகம்	332	பூதகணமதார்தரம்	314
பின்னவிரணம்	395	பூதகிரகணகாலநிதானம்	309
பின்னிசிவுவாதம் (மதா)	222	பூதசிலேஷ்மம் (மதா)	261
பின்னீர்க்கோவை (மதா)	364	பூதப்பிரவேசபூர்வரூபம்	308
பீ		பூதவேஷாந்தரலக்ஷணம்	308
பீதச்சிலந்தி	362	பூதனாகிரகதோஷம்	299
பீதச்சிலந்திவிஷம்	463	பூதனாகிரகம் (மதா)	302
பீதஜிம்மகதோஷசரம் (மதா)	44	பூதாதிகாரியநிதானம்	308
பீர்மார்தம் (மதா)	290	பூதாவேசசரம்	46
பி		பூதிநாசிகாரோகம்	367
புகைநேத்திரரோக (மதா)	352	பூத்தியாசியரோகம்	382
புக்னநேத்திரசந்திபாதசரம்	35	பூநாகம் (மதா)	452
புக்னநேத்திரசந்திபாதசர(மதா)	40	பூபசிராவநேத்திரரோகம்	329
புச்சாவர்த்தவாதம்	211	பூயாசிரநாசிகாரோகம்	367
புடையன் (மதா)	454	பூயாலஜநேத்திரரோகம்	329
புடைஎலி (மதா)	477	பூரணமதுமேகம் (மதா)	134
புண்டரஎலி	472	பூரம் (மதா)	476
புண்டரீககுஷ்டரோகலக்ஷணம்	202	பெ	
புத்திராதிக்கக்கட்டி (மதா)	141	பெண்சர்ப்பம் (மதா)	444
புராணசரம் (மதா)	68	பெண்பக்ஷிதோஷம் (மதா)	305
புரிசட்சுவபீரசம்	366	பெண்மலட்டுரோகலக்ஷணம்	274
புருவாதோபகவாதம்	232	பெருச்சாளிவிஷம் (மதா)	473
புரைக்குழை (மதா)	380	பெருஞ்சொறி (மதா)	409
புல்நாகம் (மதா)	452	பெருவயிறு (மதா)	168
புழுவெட்டுநேத்திரரோ (மதா)	356	பெருவிரியன்விஷம் (மதா)	452
புஷ்கரிகாரோகம்	417	பே	
புஷ்பவிஷம்	432	பேய்ச்சுரைக்காய்க்கட்டி (மதா)	140
புளிச்சக்கண் (மதா)	355	பேய்நாய்	474
புள்ளக்காடன்எலி (மதா)	477	பேய்வாதம் (மதா)	239

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
பேனசிலேஷ்மம்	256	மச்சாமேகரோகம்	134
பேன்-சிலேப்பேன் (மதா)	207	மஞ்சள்காமாலை (மதா)	183
பை		மஞ்சள்சாரை (மதா)	454
பைசாசூதம்	313	மஞ்சிஷ்டிமேகம்	136
போ		மடக்குக்கட்டி (மதா)	140
போகஸ்ச்சைக்கிரகம்	301	மணிவரபூதம் (மதா)	316
போடகசூரம் (மதா)	69	மண்குத்துநோவு (மதா)	279
போதகசிலேஷ்மம்	12	மண்டலகுஷ்டரோகம்	199
போதகிவர் த்தமநேத்திரரோகம்	325	மண்டலிசர்ப்பம்	439
பௌ		மண்டைக்கரப்பான்(மதா)	293
பௌமசர்ப்பசாதிபேதம்	437	மண்ணுளிப்பாம்பு (மதா)	454
ம		மதபேதனுகிரகம் (மதா)	303
மகாகணரோகம் (மதா)	289	மதரோகபேதம்	100
மகாசிலேஷ்மம்	256	மதாத்தியயரோகபூர்வரூபம்	98
மகாசுவாசரோகம்	81	மதாத்தியயரோகபேதம்	97
மகாபதுமவிசர்ப்பி (மதா)	286	மதாந்தர அதோமுகக்கட்டி	140
மகாபதுமன்	437	மதாந்தர ஆநாகசூரம்	70
மகாயோனிரோகம்	426	மதாந்தர அக்னி சிமேஷ்மம்	260
மகாவாதரோகபடலம்	240	மதாந்தர ஆட்டியவாதம்	214
மகாவாதரோகபேதம்	240	மதாந்தரகீடபேதம்	476
மகாவிக்கல்ரோகம்	82	மதாந்தரசிலேஷ்மரோகம்	258
மகாவிஷகீடோற்பத்தி	459	மதாந்தரதாகாதிசந்திபாதசரோற் பத்தி	41
மகாவிஷசர்ப்பிதிதானம்(மதா)	446	மதாந்தரதாகபூர்வகசந்திபாதசூரம்	42
மகோதரரோகம் (மதா)	168	மதாந்தரசீதபூர்வகசந்திபாதசூரம்	42
மசரோகம்	412	மதாந்தரசப்ததோஷ்ணூரபேதம்	43
மசூரிகைரோகலக்ஷணம்	192	மதாந்தரசரரோகசாத்தியசாத் தியமும் சரக்கணக்கும்	71
மசூரிகைரோகபேதம்	192	மதாந்தரசகசந்திபாதசூரம்	42
மசூரிகைரோகலக்ஷண (மதா)	194	மதுப்பிரமேகம் (மதா)	423
மசூரிரோகம்	409	மதுமேகரோகம்	134
மச்சா ஆவிருதவாதம்	267	மதுரபித்தம் (மதா)	244
மச்சாதாதுகதசூரம்	57		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
மத்தியபானமதரோகம்	100	மாமிசசிராவிமேகம்	143
மத்தியானசுரம் (மதா)	65	மாமிசதானுகதசுரம்	56
மந்தச்சிலேஷ்மம் (மதா)	259	மாமிசபடலநேத்திரரோகம்	
மந்தாக்கினி	24	(மதா)	348
மந்தாரகாசநேத்திரரோகம்		மாமிசபாகரோகம்	418
(மதா)	347	மாமிசாற்புதரோகம்	419
மந்தாரகிரநேத்திர (மதா)	350	மாமிசோஷ்ரோகம்	369
மயக்குச்சர்ப்பம் (மதா)	453	மாமிசோற்புதகிரந்தி	403
மருந்திடுபித்தம் (மதா)	251	மார்க்கபித்தரோகம் (மதா)	252
மலஆவிருதவாதம்	267	மார்புரோகபேதம்	93
மலக்கழிச்சல் (மதா)	115	மாலாகுணச்சிலந்தி	466
மலக்கிருமிரோகம்	208	மாலைக்கண் (மதா)	350
மலசபாவசெய்கை	19	மாலைச்சுரம் (மதா)	65
மலட்டுச்சர்ப்பம் (மதா)	445	மானஸிகசுரம்	51
மலட்டுப்பகூழிதோஷம் (மதா)	305		
மலட்டுரோகபேதம்	273	மி	
மலட்டுரோகலக்ஷணம் (மதா)	275	மித்தைவிஷிதானம் (மதா)	446
மலவாதரோகம் (மதா)	293	மிருதிதவிரணம்	417
மலினப்பிரமேகம் (மதா)	423	மிருத்திகாபகூணரோகம்	287
மலைப்பிழிவிசை	461	மிருத்திகாபுத்தபாண்டு	179
மல்கலாக்கியசூலை	279		
மறு (மதா)	412	மீ	
மனோவிருத்திவாதம்	217	மீன்விஷம்	469
மகூழிகா	461		
மா		மு	
மாதச்சுரம் (மதா)	69	முகதூஷிகரோகம்	285
மாதூருதோஷம் (மதா)	285	முகதூஷிகாரோகம்	408
மாந்தரோகக்குறி (மதா)	290	முகப்பருவு(மதா)	408
மாந்தரோகபேதம் (மதா)	290	முகமண்டலிகாகிரகதோஷம்	300
மாமிசஆவிருதவாதம்	266	முகமண்டலிகாகிரகம் (மதா)	303
மாமிசக்கிரந்தி	401	முகரோகசாத்தியாசாத்தியம்	382
மாமிசக்குமிளநேத்திர (மதா)	353	முகரோகநிதானம்	368
		முகரோகபேதம்	368
		முக்குகணரோகம் (மதா)	288
		முசுல்லிலேஷ்மம் (மதா)	260
		முச்சியமானசுரம்	55

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
முடம்பிரநேத்திர (மதா)	355	மூத்திராதிதரோகம்	130
முஷ்கஸ்தானவித்திரதி	149	மூத்திரோச்சங்கரோகம்	131
முட்டுத்தோஷம் (மதா)	295	மூர்க்கன் (மதா)	453
மும்மாங்காய் (மதா)	277	மூர்ச்சாரோகம்	101
முயல்வலி (மதா)	322	மூர்ச்சைச்சிலேஷம்	254
முறிச்சூலைரோகம் (மதா)	166	மூர்ச்சைச்சுரம் (மதா)	63
முறுக்குச்சர்ப்பம் (மதா)	453	மூர்ச்சைப்பித்தம்	245
முன்னிசுவவாதம் (மதா)	222	மூர்த்தபிடகரோகம்	386
முன்னீர்க்கோவை (மதா)	364	மூலபகந்தரவிரணம்	394
		மூலபவுத்திரம் (மதா)	399
மூ		மூலபித்தம்	249
மூகைச்சிலேஷம்	255	மூலரோகபூர்வரூபம்	103
மூஞ்சூறு (மதா)	473	மூலரோகபேதம்	103
மூடவாதம்	215	மூலரோக மதாந்தரம்	107
மூடவிஷம்பகருப்பம்	279	மூலவாயுக்கிரகணி (மதா)	118
மூடுபித்தம்	250	மூலவிஷச்சிலந்தி	462
மூத்திரஆவிருதவாதம்	267	மூலவிஷம்	431
மூத்திரஉதிரவாதம் (மதா)	238	மூஷிகபேதம்	471
மூத்திரக்கிரந்திரோகம்	131		
மூத்திரக்கிரிச்சுரப்பிரமேகம்		மே	
(மதா)	422	மேகக்கட்டிகளின்பேதம்	139
மூத்திரக்குடல்விருத்திரோகம்	152	மே சாத்தியாசாத்தியம்	141
மூத்திரசங்கவாதவஸ்தி	129	மேகசூலைரோகம்(மதா)	166
மூத்திரசுடரோகம்	130	மேகதிமிரநேத்திர (மதா)	350
மூத்திரசரவாதம்	218	மேகப்புடை	413
மூத்திரசாதரோகம்	132	மேகபவுத்திரம் (மதா)	400
மூத்திரசுபாவசெய்கை	19	மேகரோகஅசாத்தியம்	139
மூத்திரச்சிலந்தி	463	மேகரோகங்களின் உபத்திரவம்	138
மூத்திரச்சுக்கிலரோகம்	131	மேகரோகதசாவஸ்தை	139
மூத்திரதோஷபேதம்	129	மே மதாந்தரம்	145
மூத்திரபிந்துவாதவஸ்தி	129	மே காலநிதானம் (மதா)	145
மூத்திரகூயரோகம்	132	மேகரோகபூர்வரூபம்	133
மூத்திராகாதரோகபேதம்	125	மேகரோகபேதம்	132

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
மேகரோகம்தாந்தரம்	142	ர	
மேலுகச்சிலந்தி	463	ரத்தஜிம்மகதோஷசுரம் (மதா)	44
மேடர்ஷய்வாதம்	218	ரத்திஷ்டவிசந்நிபாதசுரம்	36
மேதோஜுவிருதவாதம்	266	ரத்திஷ்டவிசந்நிபாதசுர (மதா)	41
மேதோகனகண்டரோகம்	380	ரசசேஷாசிரணம்தாந்தரம்	124
மேதோகிரந்தி	402	ரசசேஷாசிரணம்	123
மேதோகுடல்வீருத்தி	151	ரசதா துகதசுரம்	55
மேதோகுரற்கம்மல்	89	ரசசஷ்யதாகரோகம்	97
மேதோதாதுகதசுரம்	56	ரசாலளவி	473
மேதோவாதஹ்ருஸ் தம்பம்	214	ரஞ்சகபித்தம்	11
மேதோஷ்டரோகம்	370	ரத்தஅண்டம் (மதா)	154
மேதோற்புதகிரந்தி	214	ரத்தஜுவிருதவாதலக்ஷணம்	266
மேலுகரசகதோஷம்	298	ரத்தபதம்சரோகம்	416
மோ		ரத்தகாணசூலரோகம்	360
மோர்க்குந்தநேத்திர (மதா)	350	ரத்தகாசநேத்திரரோகம்	338
ய		ரத்தகாசரோகம்	77
யசூர்திஸ்தானவித்திரதி	148	ரத்தகிரந்தி	401
யசூர்தோதரரோகம்	172	ரத்தகிலிஷ்டநேத்திரரோகம்	327
யமளவிக்ஸல்ரோகம்	82	ரத்தகுடல்வீருத்திரோகம்	151
யவாபிரக்யரோகம்	408	ரத்தகுந்தநேத்திரரோக (மதா)	350
யஷ்டபூதம்	312	ரத்தகுன்மரோகபேதம்	158
யா		ரத்தக்கழலேநேத்திரரோகம்மதா	355
யாகசேனூதம் (மதா)	315	ரத்தக்கழிச்சல் (மதா)	115
யர்ணைக்கால் (மதா)	404	ரத்தக்கருமிரோகலக்ஷணம்	208
யு		ரத்தக்குமிளநேத்திரரோகமதா	353
யுத்திகிருதபலம்	24	ரத்தக்குவைநேத்திரரோகமதா	357
யோ		ரத்தசிரஸ்தாபரோகம்	384
யோனித்தசைஅண்டம் (மதா)	154	ரத்தசிராவம் (மதா)	75
யோனிரோகலக்ஷணம்	423	ரத்தசிராவநேத்திரரோகம்	329
யௌ		ரத்தசிலேஷ்டதுஷ்டவிரணம்	391
யௌவனசர்ப்பயுண்விஷ (மதா)	445	ரத்தசிலேஷ்டமபித்ததுஷ்ட விரணம்	391

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
ரத்தசிலேஷ்மரோகம்	253	ரத்தவாதபித்ததுஷ்டவிரணம்	391
ரத்தச்சிலந்திவிஷம்	462	ரத்தவித்திரதிக்கட்டி	147
ரத்ததாதுகதசரம்	56	ரத்தவிரியன்விஷம் (மதா)	452
ரத்ததிமிரநேத்திரரோகம்	337	ரத்தாதிசார ரோகலக்ஷணம்	112
ரத்ததிமிரநோஷதுஷ்டவிரணம்	391	ரத்தாதிமந்தநேத்திரரோகம்	344
ரத்ததுஷ்டவிரணம்	390	ரத்தாபிஷந்தநேத்திரரோகம்	343
ரத்தப்படலநேத்திரரோக மதா	348	ரத்தாற்புதகிரந்தி(மதா)	403
ரத்தபதுமநேத்திரரோக (மதா)	356	ரத்தாற்புதரோகம்	418
ரத்தபாண்டுச்சிலந்திவிஷம்	464	ரத்தேதோஷ்டரோகம்	369
ரத்தபித்ததுஷ்டவிரணம்	390	ரா	
ரத்தபித்தரோகபடலம்	71	ராஜமந்தசர்ப்பம்	439
ரத்தபித்தரோகலக்ஷணம்	71	ராஜிகாரோகம்	410
ரத்தபித்தரோகபூர்வரூபம்	72	ராசூசபூதம்	312
ரத்தபித்தரோகபேதம்	71	ரு	
ரத்தபித்தரோகம்	243	ருசியஜிம்மிகுஷ்டரோகம்	200
ரத்தபீநசரோகம்	365	ருசுபகந்தரவிரணம்	397
ரத்தப்படாத்திரேத்திர (மதா)	357	ருத்தகுதரோகம்	411
ரத்தப்பிரமேகம் (மதா)	421	ருத்தாகசந்நிபாதசரம்	35
ரத்தமஞ்சுரிகைரோகலக்ஷணம்	193	ருத்தாகசந்நிபாதசர மதாந்தரம்	40
ரத்தமண்டலி (மதா)	476	ரே	
ரத்தமதரோகம்	100	ரேவதிகிரகதோஷம்	300
ரத்தமுகபாகரோகம்	381	ரேவதிகிரகம் (மதா)	304
ரத்தமூலரோகம்	106	லா	
ரத்தமேகரோகம்	136	லாஜவாண்ச்சிலந்தி	466
ரத்தயோனிரோகம்	424	லாஞ்சனரோகம்	413
ரத்தலிங்கநாசநேத்திரரோகம்	340	லாலாசிலேஷ்மம்	257
ரத்தவாரிநேத்திரரோகம் (மதா)	354	லாலாமேகரோகம்	138
ரத்தவாதகுன்மரோகம்	158	லாலஜ்ஜலி	472
ரத்தவாதசிலேஷ்மதுஷ்ட விரணம்	391	லீ	
ரத்தவாததுஷ்டவிரணம்	390	லீநாக்கியகருப்பலக்ஷணம்	277
ரத்தவாதபித்தகுன்மரோகம்	158	லோ	
		லோகி தசுட்கயோனிரோகம்	425

ரோகங்களின்பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
வ		வறட்சித்திமிரநேத்திர (மதா)	350
வசாமேகரோகம்	133	வன்மீகரோகம்	411
வச்சிரரூபகவாதம் (மதா)	238	வா	
வண்டுவிஷம்	469	வாசுகி	436
வண்டுச்சிலந்திவிஷம்	464	வாதஅதிசாரரோகலக்ஷணம்	110
வமனசிலேஷம்	257	வாதஅபஸ்மரம்	320
வம்சுணஸ் தானவித்திரதி	149	வாதலனைமாந்தை (மதா)	478
வரப்புள்தோஷம் (மதா)	306	வாதலபதம்ஸரோகம்	415
வரளிஎலி	477	வாதகர்ணசூலரோகம்	359
வரிஎழுச்சிநேத்திரரோக(மதா)	352	வாதகளகண்டரோகம்	380
வரிக்கரப்பான்	293	வாதகாசநேத்திரரோகம்	337
வரிப்படலநேத்திரரோக(மதா)	348	வாதகாசம் ஷூ (மதா)	347
வரிப்படாத்திரநேத்திர (மதா)	353	வாதகாசரோகம்	76
வருணபூதம்	315	வாதகாமாலை (மதா)	182
வருணவிஷவேகரிதானம்(மதா)	455	வாதகாலவிஷரிதானம்	433
வருஷசரம் (மதா)	69	வாதகிரகணி	116
வர்த்தமநேத்திரரோகம்	324	வாதகிரந்தி	401
வர்த்துமோபரோதநேத்திர ரோகம்	328	வாதகிரிச்சரரோகம்	125
வலிகுன்மரோகம் (மதா)	161	வாதகுடல்விருத்திரோகம்	151
வலிப்பித்தரோகம்	251	வாதகுண்டலிமூத்திரரோகம்	130
வலியின்பேதம் (மதா)	321	வாதகுண்டாலக்கட்டி	283
வலைக்கண்கட்டி (மதா)	140	வாதகுரற்கம்மல்ரோகம்	88
வல்லைக்கட்டி(மதா)	163	வாதகுன்மரோகம்	155
வழலைச்சர்ப்பவிஷம் (மதா)	452	வாதகோபகாலம்	16
வழிச்சர்ப்பவிஷம் (மதா)	446	வாதசருமகேலரோகம்	109
வஸ்திகுய்யரோகஞாபகம்	287	வாதசாமலக்ஷணம்	265
வஸ்திஸ்தானவித்திரதிக்கட்டி	148	வாதசிரஸ்தாபரோகம்	383
வஷ்டிரோகலக்ஷணம்	281	வாதசிலேஷமகாமாலை (மதா)	182
வளையமுலசாத்நியாசாத்நியம்	107	வாதசிலேஷமகுன்மம்	157
வறட்கணரோகம் (மதா)	289	வாதசிலேஷமசரம்	31
வறட்காமாலரோகம் (மதா)	182	வாதசிலேஷமசோஷப	186
		வாதசிலேஷமதுஷ்விரணம்	390

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
வா தசிலேஷ்டமபகந்தரவிரணம்	396	வா தபித்ததுஷ்டவிரணம்	390
வா தசிலேஷ்டமசூரிகை	193	வா தபித்தபகந்தரவிரணம்	396
வா தசிலேஷ்டமரோகம்	253	வா தபித்தபிரமேகம் (மதா)	420
வா தசிலேஷ்டமவிசர்ப்பிரோகம்	190	வா தபித்தமசூரிகை	193
வா தசீரணலக்ஷணம்	18	வா தபித்தவிசர்ப்பிரோகம்	189
வா தசுபாவகுணம்	7	வா தபிலீகரோகம்	176
வா தசுரம்	28	வா தபீநசரோகம்	364
வா தசூலேரோகலக்ஷணம்	164	வா தப்பிரமேகரோகம் (மதா)	420
வா தசெவ்வாப்புக்கட்டி (மதா)	283	வா தமசூரிகைரோகம்	192
வா தசோணித அசாத்தியம்	263	வா தம தரோகம்	100
வா தசோணி தடூர்வரூபம்	262	வா தம தாத்தியரோகம்	98
வா தசோணி தரோகபேதம்	261	வா தமாந்தம் (மதா)	292
வா தசோபைரோகம்	185	வா தமார்புரோகம்	93
வா தச்சிலந்திப்பூச்சிகளின் பொதுக்குணம்	462	வா தமுகபாகரோகம்	381
வா தஷிவ்வாகண்டகரோகம்	375	வா தமூர்ச்சாரோகம்	101
வா ததந்தமூலரோகம்	374	வா தமூலத்தால்வருநோய்கள்	105
வா ததாகரோகம்	96	வா தமூலரோக லக்ஷணம்	105
வா ததிமிரரோகம்	336	வா தமேகரோகஉபத்திரவம்	138
வா ததுஷ்டவிரணம்	389	வா தயோனிரோகம்	424
வா ததேகிலக்ஷணம்	13	வா தரத்தபித்தரோகம்	73
வா தநாடிவிரணம்	406	வா தரூபலக்ஷணம்	6
வா தநிராமலக்ஷணம்	265	வா தரோகபடலம்	209
வா தபகந்தரவிரணம்	396	வா தரோகபேதம்	209
வா தபரியாயரோகம்	345	ஷெ மதாந்தரம்	238
வா தபாதவன்மீகரோகம்	404	வா தரோகிலக்ஷணம்	24
வா தபாண்டிரோகம்	178	வா தலிங்கநாசநேத்திர ரோகம்	339
வா தபித்தகுண்டரோகம்	157	வா தவஸ்திமூத்திரரோகபேதம்	129
வா தபித்தசிலேஷ்டமஸ்தானங்கள் (மதா)	7	வா தவாந்திரோக லக்ஷணம்	91
வா தபித்தசுரம்	31	வா தவிசர்ப்பிரோகம்	189
வா தபித்தசோபை	186	வா தவித்திரதிக்கட்டி	146
		வா தவிருத்திலக்ஷணம்	18
		வா தவிஷபாகரோகம் (மதா)	271

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
வாதவிஷுசிரோகம்	121	வி	
வாதவெண்குஷ்டம் (மதா)	205	விகாரசிலேஷ்மரோகம் (மதா)	260
வாதஸ்தானம்	6	விக்கல்சரம் (மதா)	67
வாதசூயரோகம்	86	விக்கல்பித்தம் (மதா)	246
வாதத்தசைஅண்டம் (மதா)	154	விக்கல்மாந்தம் (மதா)	292
வாதத்தலைவலி (மதா)	383	விக்கல்ரோகபேதம்	82
வாதத்தால்பிறந்த நான்குவகை		விசர்ச்சிகாகுஷ்டம்	199
மேகரோகம்	133	விசர்ப்பிரோகபேதம்	188
வாதத்தேள்	470	விசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்	188
வாதத்தொழில்	7	விசர்ப்பாமஞ்சூரிகை (மதா)	195
வாதாசிக்கரரோகம்	74	விசாககிரகதோஷம்	298
வாதாதிக்கவாதசோணிதம்	262	விசாகபூதம் (மதா)	316
வாதாதிசாரம்	110	விச்சின்னசுவாசரோகம்	80
வாதாதிமந்தநேத்திரரோகம்	343	விச்சின்னவிரணம்	394
வாதாதிஷந்தநேத்திரரோகம்	342	விடவலி	477
வாதாரோசகரோகம்	89	விட்டசரலக்ஷணம்	61
வாதாஸ்மிரோகம்	127	விட்விகாதமூத்திரரோகம்	131
வாதாஷ்டலமூத்திரரோகம்	130	வித்தாசீரணரோகம்	123
வாதாஹதவர்த்தமரோகம்	324	விதளிதவிரணம்	395
வாதாறுபுத்தகிரந்தி	403	விதூமாசீரணரோகம் (மதா)	124
வாதோதரரோகம்	170	வித்தவிரணம்	394
வாதோஷ்டரோகம்	369	வித்தாரோகம்	409
வாதோன்மாதரோகம்	318	வித்தியுன்மாஸிபூதம் (மதா)	315
வாந்திச்சரம் (மதா)	67	வித்திரதிக்கட்டிபேதம்	146
வாந்திபேதிரோகம் (மதா)	121	வித்திரதிக்கட்டியின்பக்குவம்	149
வாந்திரோகபூர்வரூபம்	91	வித்திரதிக்கட்டியின்பூர்வரூபம்	145
வாந்திரோகபேதம்	91	வித்திரதிக்கட்டியுலக்ஷணம்	141
வாமினியோனிரோகம்	425	வித்திரதிரோகம்	419
வாயுசீடம்	458	விபாதிசாகுஷ்டம்	201
வாயுவிஷவேகநிதானம் (மதா)	455	விப்புலுதயோனிரோகம்	427
வாயுவின்பேதம்	8	வியங்கரோகம்	413
வாலகாசநேத்திரரோகம்(மதா)	347	வியர்வைச்சரம்(மதா)	64

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
வியர்வைப்பித்தம் (ம.தா)	246	விவர் தாசியவா தரோகம்	231
வியர்வையின்சுபாவசெய்கை	19	விழியுந்தல்நேத்திர (ம.தா)	349
வியாத்தியோன்மாதம்	319	விழுவிழுங்கிச்சுக்கிரநேத்திர	
வியானவாயு	9	(ம.தா)	351
வியானவாயுவின் விசுணம்	264	விஷலூலையின்பேதம்	432
விரணாஎழுச்சிநேத்திர (ம.தா)	352	விஷக்கடி தானம் (ம.தா)	447
விரணகாசநேத்திரரோகம்(ம.தா)	347	விஷக்கனியின்பேதம்	433
விரணகிரந்தி	402	விஷக்கிழங்கின்பேதம்	431
விரணசந்தி (ம.தா)	37	விஷசரம்	47
விரணசிஸேஷமரோகம் (ம.தா)	261	விஷசோபை	187
விரணசுக்கிரநேத்திர (ம.தா)	351	விஷதா துவின்பேதம்	433
விரணசரம் (ம.தா)	66	விஷதோஷம் (ம.தா)	296
விரணநெரிசல்நேத்திர (ம.தா)	353	விஷத்திற்குஆகாப்பத்தியம்	457
விரணபக்குவரி தானம்	393	விஷத்திற்குஆகும்பத்தியம்	457
விரணபித்தம்	247	விஷபரீக்சேநிதானம் (ம.தா)	447
விரணபேதபடலம்	388	விஷபாகரோகபேதம் (ம.தா)	270
விரணபேதம்	,,	விஷபாண்டுரோகம் (ம.தா)	180
விரணப்பிரமேகம் (ம.தா)	423	விஷபுஷ்பத்தின்பேதம்	432
விரணஸ்தானபேதம்	392	விஷபேதம்	428
விரணயாமவாதம்	241	விஷப்பல்லின்லக்ஷணம் (ம.தா)	448
விரற்சுற்று (ம.தா)	412	விஷப்பல்லமுந்திரி தானம்(ம.தா)	448
விரற்புண் (ம.தா)	,,	விஷப்பாலின்பேதம்	432
விரியன்பேதம் (ம.தா)	452	விஷப்பிசின்பேதம்	432
விருத்தசர்ப்பவிஷம் (ம.தா)	445	விஷப்புச்சியின்உற்பத்தி ம.தா	476
விருத்தி அஸ்திதா துலக்ஷணம்	20	விஷமசிராரோகம்	285
விருத்திசுக்கில தா துலக்ஷணம்	20	விஷமசீ ததோஷசரம் (ம.தா)	44
விருத்திநேத்திரமலலக்ஷணம்	21	விஷமசரம்	55
விருத்திமச்சா தா துலக்ஷணம்	20	விஷம தரோகம்	101
விருத்திமலலக்ஷணம்	21	விஷமதே தாஷசரம் (ம.தா)	43
விருத்திமாயிச்சா துலக்ஷணம்	20	விஷமபித்தம்	249
விருத்திமுத்திரலக்ஷணம்	21	விஷமாக்கினி	23
விருத்திமேதோதா துலக்ஷணம்	20	விஷமாந்தரோகம் (ம.தா)	291
விருத்திரசதா துவின்பேதம்	19	விஷம்வைப்பனுக்குண்டாகின்ற	
விருத்திரத்ததா துலக்ஷணம்	20	லக்ஷணம்	429
விருத்திவியர்வைலக்ஷணம்	21	விஷவியஞ்சனலக்ஷணம்	,,
விருகூழிகோற்பத்தி (ம.தா)	470	விஷவிருத்திலக்ஷணம்	456
விருபாக்ஷபூதம்	315	விஷவேரின்பேதம்	431
விவர்தாரோகம்	409		

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
விஷாதிபேதபடலம்	428	வெள்விழி3-வதுபிரிவாகிய	
விஷாலசுகரோகம்	120	நெரிசல்ரோகபேதம் (மதா)	353
விஷான்னஜீரணலக்ஷணம்	430	வெள்விழி4-வதுபிரிவாகிய	
விஷான்னபரிசைசூ	429	புற்றுரோகபேதம் (மதா)	„
விஷான்னலக்ஷணம்	„	வெள்விழி5-வதுபிரிவாகிய	
விஷ-உசிரோகபூர்வரூபம்	121	சூமிளரோகபேதம் (மதா)	„
விஷ-உசிரோகபேதம்	„	வெள்விழி6-வதுபிரிவாகிய	
விஷோன்மாதம்	319	விரோகபேதம் (மதா)	354
விஷ்டம்பிபித்தம்	247	வெள்விழிரோகபேதம் (மதா)	352
விஷ்டம்பாசிரணரோகம்	123	வெள்ளெழுத்துநேத்திர(மதா)	350
விஸ்போடகுஷ்டம்	203	வெறிச்சிலேஷ்மரோகம்(மதா)	260
விஸ்போடமஞ்சூரிகை (மதா)	195	வே	
விஸ்போடரோகபடலம்	196	வேதாளபூதம்	313
விஸ்போடரோகபேதம்	196	வேர்க்குரு (மதா)	410
விஸ்போடரோகலக்ஷணம்	196	வை	
விஸ்போடரோகம்	409	வைகரஞ்சசர்ப்பம்	441
விஸ்மாரியகவாதம்	228	வைகிருதசரலக்ஷணம்	53
விஸ்மிருதிபித்தம்	244	வைசியசர்ப்பம் (மதா)	443
விஸ்வபித்வாதம்	225	வைதேகிச்சிலந்திவிஷம்	466
விளம்பிகாசிரணரோகம்	123	ஹ	
விசூயரோகம்	99	ஹரி தளவி	472
வீ		ஷ	
வீந்கெலி (மதா)	477	ஷண்டயோனிரோகம்	426
வீட்டுப்பல்வி	461	வ்	
வெ		ஸ்தனருக்குவாதம்	220
வெண்குமுதநேத்திரரோகமதா	349	ஸ்தனவித்திரதிக்கட்டி	150
வெண்குஷ்டரோகபேதம் (மதா)	205	ஸ்தானநிதிகாலதோஷம்(மதா)	450
வெண்குஷ்டதவிழியுந்தல் (மதா)	349	ஸ்தானபேதவிஷந்தானம்	434
வெண்சாரை (மதா)	454	ஸ்தானவிஷசர்ப்பநிதான(மதா)	450
வெண்சுக்கிரநேத்திரரோகமதா	351	ஸ்வேததளவி	473
வெண்ணைந்தைப்பாம்பு (மதா)	454	ஸ்வேதச்சிலந்திவிஷம்	464
வெளிச்சரம்	52	சூ	
வெள்விரிநேத்திர (மதா)	354	சூதசபகந்தரவிரணம்	398
வெள்விழி 1-வது பிரிவாகிய		சூதசுக்கிலநேத்திரரோகம்	333
எழுச்சிரோகபேதம் (மதா)	352	சூதத்தந்தழ்முலரோகம்	374
வெள்விழி2-வதுபிரிவாகிய		சூததவிசர்ப்பிரோகலக்ஷணம்	191
படாத்திரோகபேதம் (மதா)	353	சூதவித்திரதிக்கட்டிலக்ஷணம்	147

ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	ரோகங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
சூதேதாதரோகம்	173	சூத்யோபத்திரவநிதானம்	86
சூதேதாஷ்டரோகம்	370	சூதீ	
சூதத்திரியசர்ப்பம் (மதா)	443	சூதீணசிலேஷ்டமரோகம்	257
சூத்யகாசரோகம்	78	சூதீரபேதம்	282
சூத்யகுரற்கம்மல்ரோகம்	89	சூதீரவிஷம்	432
சூத்யசிலேஷ்டம்	254	சூதீராலகரோகம்	282
சூத்யரோகசாத்தியாசாத்தியம்	97	சூதீரத்திரசவாசரோகம்	79
சூத்யரோகபூர்வரூபம்	84	சூதீரத்திரமகுரிசை	197
சூத்யரோகபேதம்	,,	சூதீரத்திரவிக்கல்ரோகம்	82
சூத்யரோகலக்ஷணம்	,,	சூதீரத்திரவிரணபேதம்	407

ரோக வருக்க அகராதி முற்றியது.

மதாந்தரம், மதா, என்பது - சித்தர் மதாந்தரமாம்.
விவரங்களை அணிந்துரையிற் காண்க.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
27	1	அணுகாக்	அணுகா
40	26	கணத்துலுடன்	கணத்துலுடன்
41	13	அசாத்தியம்	சாத்தியம்
42	21	அசாத்தியம்	சாத்தியம்
,,	25	யோகம்	யோகம்
47	4	பித்தமும் அதிகரித் திருக்கும்	பித்தமும் கபமும் அதி கரித்திருக்கும்
90	20	பிரஜைகம்	பிரஜைகம்
119	21	பதினாறு	பதினாறு
232	20	ஆடோபகம்	ஆடோபகம்
237	22	பரிஸ்போடவாதம்	பரிஸ்போடவாதம்
239	10	யவ்வகை	அவ்வகை
312	23	கூஷ்மாண்டபூதம்	கூஷ்மாண்டபூதம்
349	2	செங்குதமும் கருங் குதமும்	சங்குமுதம் கருங்கு முதம்
449	19	சுக்கு	சுக்கு
479	2	அசாத்தியம்	சாத்தியம்.

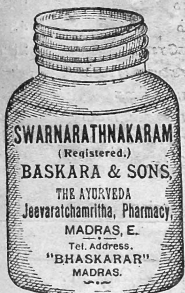
சேர்க்கவேண்டிய திருத்தம்.

பக்கம் - 38 வரி 8 - ல் "அசாத்திய மென்றும்" என்பதில் மென்றும் என்பதை நீக்கி—ங்களாம்"—சிலுறாலில்" ருத்தாசம், அந்தகம், புக்ளநேத்திரம், கண்டகுப்சம், ரத்திஷ்டலில், சீதாநீகம், அபிரியாசம் ஆகிய இவ்வேழும் அசாத்திய மென்றும்"—என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.—

“சுவர்ண இரத்திகாரம்.”

[சர்வரோக நிவாரணி.]

அரிய சஞ்சீவி மூலிகைகள்; பழவகைகள்; அயகாந்த சத்துக்கள்; முத்து, பவழம், சுவர்ணம் முதலியவைகளின் பல்ப செந்நூர சேர்க்கை

யைக் கொண்டுள்ளது; உருகிரமரானது. அந்நி தீக்கிரத்தில் சகல ரோகங்களையும் நீவித்திசெய்யக்கூடியது. சத்துள்ள இராஜபோஜன ஆகாரம் கொள்ளக்கூகது. காலதேச தேக பேத மின்றி குழந்தைகள் முதல் வயோதிகர் வரையில் உபயோகிக்கக்கூகது.

தீரும் நோய்கள்.

விரணபடை, குஷ்டி, கண்டமாலை, பிரமேகம், குழிப்புண், நீர்வியாதி, நீர்க்கட்டி, சோபை, வீக்கம், மகோதரம், பாண்டு, சூயம், சூயகாசம், காசம், வாதரோகம், சித்தப்பிரமை, ஐவகை வலி, இருதயரோகம், சூதகவாயு, குன்மம், மூலம், பௌத்திரம், நரம்பின் பலகீனம், தாதுஷ்டம், மற்றும் வாத பித்த சிலேஷ்ம சம்பந்தமான சகல விவாதிகளையும் நீக்கத்தக்கது.

ஒளஷ்டத்தை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

கண் ரோகங்களை நேரில் பார்வையிட்டுக் குணப்படுத்துவோம். நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் அனேகமுண்டு.

பத்துநாட்கள் மருந்து கொண்ட டப்பி ஒன்றுக்கு ரூ. 10 8 0

ஒரே காலத்தில் இரண்டு டப்பி வாங்குபவர்க்கு ரூ. 20 0 0

PANDIT C. T. ARUMUGAM PILLAI,

Son of

Ayurveda Bhaskara C. T. Subrahmanya Pandithar,
author of

Jeevarakshamritham, Patharthaguna Chinthamani, etc.

Ayurvedic Physician and Oculist, Member of Ayurvedic and Unani Indigenous Systems of Medicine, and the Proprietor of

BHASKARA & SONS,

(Ayurveda Jeeva Rakshamritha Pharmacy.)

219, Mint Street, George Town, Madras.